Матей

1 1.Исус Христос произхожда от рода на Давид и от
рода на Авраам. Ето и родословието Му. 2.Авраам беше
бащата на Исаак, Исаак беше бащата на Яков, Яков
беше бащата на Юда и братята му. 3.Юда и Тамар бяха
бащата и майката на Фарес. Фарес беше бащата на
Есрон, Есрон бащата на Арам, 4.Арам бащата на
Аминадав, Аминадав бащата на Насон, Насон бащата на
Салмон. 5.Салмон и Рахав бяха бащата и майката на
Вооз. Вооз и Рут бяха родителите на Овид. Овид беше
бащата на Йесей, 6.а Йесей бащата на Давид. Давид и
жената на Урий бяха бащата и майката на Соломон.
7.Соломон беше бащата на Ровоам, Ровоам бащата на
Авий, Авий бащата на Аса, 8.Аса бащата на Йосафат,
Йосафат бащата на Йорам, Йорам бащата на Озия,
9.Озия бащата на Йотам, Йотам бащата на Ахаз, Ахаз
бащата на Езекия, 10.Езекия бащата на Манасий,
Манасий бащата на Амон, Амон бащата на Йосий.
11.Йосий беше бащата на Ехоний и братята му. Те
живееха във времето, когато хората бяха изпратени на
заточение във Вавилон. 12.След заточението във
Вавилон, Ехоний стана баща на Салатиил. Салатиил

беше бащата на Зоровавел, 13.Зоровавел бащата на Авуид, Авуид бащата на Елиаким, Елиаким бащата на Азор, 14.Азор бащата на Задок, Задок бащата на Ахим, Ахим бащата на Елуид, 15.Елуид бащата на Елеазар, Елеазар бащата на Матан, Матан бащата на Яков. 16.Яков беше бащата на Йосиф, мъжа на Мария, която роди Исус, Който е наречен Христос(Помазаник, Месия). 17.Имаше четиринадесет поколения от Авраам до Давид, четиринадесет поколения от Давид до заточението във Вавилон,и четиринадесет поколения до раждането на Христос(Месията). 18.Ето как се роди Исус Христос. Млада жена на име Мария беше сгодена за Йосиф. Но преди да се оженят тя разбра, че е бременна от Святия Дух. 19.Мъжът и Йосиф беше почтен човек и не искаше да я унижи публично. Затова той реши тайно да отмени сватбата. 20.И докато Йосиф размишляваше върху това, ангел от Господа му се яви насън и му каза: „Йосифе, сине Давидов, не се страхувай да вземеш Мария за жена, защото тя е бременна от Святият Дух. 21.И ще роди син, и ти ще го наименуваш Исус(Спасител), защото Той ще спаси хората Си от греховете им.” 22.И всичко това се случи, за да се изпълни казаното от Господа чрез пророка: 23.

„Девицата ще забременее и ще роди син, и ще го нарекат Емануил, което значи Бог с нас.” 24.Когато Йосиф се събуди, той извърши каквото Господният ангел му заповяда, и се ожени за Мария. 25.Но той не спеше с нея, преди тя да роди. Йосиф наименува детето Исус.

21.Исус беше роден във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирод. По това време няколко мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим. 2.Те питаха: „Къде е детето родено да бъде цар на Юдеите? Ние видяхме звездата Му на изток, и дойдохме да Му се поклоним.” 3.Когато цар Ирод чу за това, той се разтревожи, и всички в Ерусалим с него. 4.Ирод събра главните свещеници и книжниците(религиозните учители) и ги попита: „Къде трябваше да се роди Христос?” 5.А те му казаха: „Във Витлеем Юдейски, както е писано чрез пророка: 6. „Витлееме, земьо Юдейска, ти не си най-незначителната измежду Юдейските началници. От твоя град ще произлезе Водач, Който ще бъде пастир на Моя народ Израел.” 7.Тогава Ирод тайно се срещна с мъдреците и преструвайки се на набожен човек като тях, той ги накара да му кажат кога точно се е появила звездата. 8.И като ги изпрати във Витлеем, той им каза: „ Идете и

разпитайте внимателно за детето. И когато го намерите, известете ме, за да отида и аз да му се поклоня.” 9.След като изслушаха царя, мъдреците си тръгнаха. И звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях докато не спря върху мястото, където беше детето. 10.Те се развълнуваха много като видяха звездата. 11.Когато влязоха в къщата и видяха детето с майка Му Мария, мъдреците паднаха на колене и Му се поклониха. После отвориха съкровищниците си и Му принесоха дарове от злато, ливан и смирна. 12.Бог ги предупреди насън да не се връщат при Ирод, и затова те тръгнаха за своята страна по друг път. 13.След като мъдреците си отидоха, ангел от Господа се яви насън на Йосиф и каза: „ Стани, вземи детето и майка Му и избягайте в Египет. Стойте там докато не ви кажа, защото Ирод търси детето и иска да Го убие.” 14.Същата нощ Йосиф стана, взе детето и майка Му и отиде в Египет, 15.където стоя до Иродовата смърт. И така казаното от Господа чрез пророка се сбъдна: „Извиках Сина Си от Египет.” 16.Когато Ирод разбра, че мъдреците го бяха измамили, той много се разяри и изпрати войници да убият всички момчета от две години надолу, които живеят във Витлеем и околностите му.

Той определи възрастта според информацията, която беше получил от мъдреците. 17.Тогава се сбъдна словото изречено от пророк Еремия: 18.„Глас се чу в Рама, глас на плач и горчива скръб. Рахил плачеше за своите деца и отказваше да бъде утешена, защото те бяха мъртви.” 19.След като Ирод умря, ангел от Господа се яви насън на Йосиф в Египет. 20.Ангелът му каза: „Стани, вземи детето и майка Му и отиди в Израел. Хората, които искаха да го убият са вече мъртви.” 21.И така той стана взе детето и майката и отиде в Израел. 22.Но когато чу, че Архелай е станал цар на Юдея, на мястото на баща си Ирод, Йосиф се страхуваше да отиде там. Предупреден насън, той отиде в Галилея 23.и се засели в един град наречен Назарет, за да се сбъдне казаното от пророците: „Той ще бъде наречен Назарянин.”

31.Няколко години по-късно Йоан Кръстителят започна да проповядва в Юдейската пустиня. 2.Неговото послание беше: „Обърнете се към Бога и променете начина си на живот, защото небесното царство наближава.” 3.Пророк Исая говореше за този човек, когато каза: „Глас вика в пустинята: Пригответе пътят

за Господа! Направете прав път за Него.” 4.Йоан носеше дрехи от камилска козина и кожен колан около кръста си. Той се хранеше със скакалци и див мед. 5.Тълпи от хора от Ерусалим, цяла Юдея, и от долината на Йордан идваха при него. 6.Те изповядваха своите грехове и Йоан ги кръщаваше в реката Йордан. 7.Когато Йоан разбра, че много фарисеи и садукеи идваха да опитат кръщението, понеже това беше много популярно, той извика: „ Змийски рожби! Като идвате към реката, какво си мислите, че правите? Нима мислите, че малко вода върху змийските ви кожи ще промени нещо? 8.Не кожата, а живота ви трябва да се промени! 9.И не си мислете, че можете да злоупотребявате, с претенциите си, че Авраам е ваш баща. Да бъдеш Авраамов потомък не е от голямо значение, Авраамови потомци има колкото щеш. Бог ако пожелае може и от тия камъни да въздигне потомци. 10.Това, което е от значение е животът ви, дали е наред и дали процъфтява. Защото ако е като изсъхнало дърво, ще отиде в огъня. 11.Аз ви кръщавам с вода, за да се покаете и промените живота си. Но Оня, Който идва след мене е много по-силен от мене и аз не съм достоен дори да събуя сандалите Му. Той ще ви кръсти със Святият Дух и с огън.

12.Лопатата е в ръката Му и Той ще очисти овършаното, ще събере житото си в хамбара, а отпадъците ще изгори в неугасим огън.” 13.Исус напусна Галилея и отиде при реката Йордан, за да се кръсти от Йоан. 14.Но той се опитваше да Го възпре казвайки: „Аз се нуждая да се кръстя от Теб. Защо идваш при мен?” 15.Исус му отговори: „Сега така трябва да бъде. Това е правилния начин да вършим всичко, което Бог изисква от нас.” Тогава Йоан се съгласи. 16.След като Исус беше кръстен, Той веднага излезе от водата. Изведнъж небесата се отвориха и Той видя Духът на Бога да слиза като гълъб на Него. 17.Тогава глас от небето каза: „Това е Моя възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.”

41.Тогава Святият Дух заведе Исус в пустинята за да бъде изпитван от дявола. 2.След като пости четирдесет дни и нощи, Той много огладня. 3.Изкусителят дойде при Него и каза: „Ако си Божият Син кажи на тия камъни да се превърнат в хляб.” 4.Исус отговори: „Писанията казват: „Никой не може да живее само с хляб. Хората се нуждаят от всяка дума, която излиза от Божията уста.” 5.След това дяволът Го заведе в святия

град, и Го постави на най-високата част на храма. 6.Той каза на Исус: „Ако си Божият Син, хвърли се долу, защото Писанията казват: „Той ще те постави под грижата на ангелите Си. И на ръцете си ще те носят, за да не удариш в камък ногата Си.” 7.Исус отвърна: „Писанията казват: Не смей да изпитаваш Господа твоя Бог.” 8.Отново дяволът Го заведе на една много висока планина и Му показа всички световни царства, тяхната слава, и Му каза: 9.„Ще ти дам всичко това ако паднеш на колене и ми се поклониш.” 10.Исус му отговори: „Махни се Сатана! Писанията казват: Само на Бога да се покланяш и само на Него да служиш.” 11.Тогава дяволът Го остави и ангели дойдоха да се грижат за Него. 12.И когато Исус чу, че Йоан е в затвора, Той отиде в Галилея. 13.Но вместо да стои в Назарет, Исус се настани в Капернаум. Този град беше до езерото Галилея в пределите на Завулон и Нефталим. 14.Така се сбъдна казаното чрез пророк Исая: 15.„Земята на Завулон и Нефталим, край езерото, отвъд реката Йордан, Галилея където живеят не-юдеи. 16.Хората, които живееха в тъмнина видяха ярка светлина. Светлина изгря за ония, които живееха в страната на смъртната сянка.” 17.Оттогава Исус започна да

проповядва: „Обърнете се към Бога и променете начина си на живот, защото Божието царство наближава.” 18.И докато се разхождаше край Галилейското езеро, Той видя двама братя, Симон(наречен Петър) и Андрей. Те бяха рибари и хвърляха мрежата си в езерото. 19.Исус им каза: „Елате и Ме следвайте, и Аз ще ви науча как да хващате хора вместо риба.” 20.И веднага двамата братя хвърлиха мрежите си и Го последваха. 21.Исус като вървеше по-нататък видя други двама братя, Яков и Йоан. Те бяха в една лодка с баща си и кърпеха мрежите си. Исус ги извика да дойдат с Него, 22.и те веднага оставиха лодката и баща си, и Го последваха. 23.Исус ходеше из цяла Галилея, поучаваше в юдейските синагоги и проповядваше благовестието на Божието царство. Също така Той изцеляваше всякаква болест и страдание между хората. 24.Новината за Него се разнесе по цяла Сирия и хората водеха при Исус всички болни, страдащи от различни болести и болки, също и епилептици, паралитици, хора обладани от демони, и Той изцели всички. 25.Голяма тълпа от хора Го следваше. Те бяха от Галилея, Декапол, Ерусалим, Юдея и отвъд реката Йордан.

51.Когато Исус видя тълпата, Той се изкачи на хълма и седна. Учениците Му се събраха около Него, 2.и Той започна да поучава: 3.“Благословени сте, когато сте на края на силите си. Колкото по-малко има от вас, толкова повече има от Бог и от Неговото управление. 4.Благословени сте, когато почувствате че сте изгубили това, което е най-скъпо за вас. Само тогава може да бъдете прегърнати от Единствения най-скъп за вас. 5.Благословени сте, когато сте доволни точно от това което сте – нито от повече, нито от по-малко. Това е момента, в който ще откриете че сте горди собственици на всичко, което не може да бъде купено. 6.Благословени сте, когато гладувате и жадувате за справедливостта, защото ще бъдете удовлетворени. 7.Благословени сте, когато сте загрижени за другите. В момента, в който сте изпълнени със загриженост към другите ще откриете, че и за вас се полагат грижи. 8.Благословени сте, когато вашите ум и сърце са в правилно състояние. Тогава ще можете да видите Бог във външния свят. 9.Благословени сте, когато можете да покажете на хората как да си съдействат, вместо да си съперничат и да се бият. Точно тогава ще откриете

кои сте всъщност, и вашето място в Божието семейство. 10.Благословени сте, когато вашето посвещение на Бог предизвиква гонение. Гонението ви води дори по-дълбоко в Божието царство. 11.Благословени сте, когато заради Мене хората ви наскърбяват, гонят, говорят лъжи и всякакви лоши неща за вас. 12.Радвайте се и се веселете, защото ще имате велика награда на небето. Хората правеха същите неща и на пророците, които живееха преди вас. 13.Нека ви кажа защо сте тук. Вие сте тук за да бъдете солена подправка, която да показва Божиите вкусове на тази земя. Ако загубите солеността си, как хората ще вкусят святостта? Вие вече сте безполезни и ще свършите на боклука. 14.Ето друг начин да изразя това: Вие сте тук за да бъдете светлина, да показвате Божиите цветове в света. Бог не е тайна, която трябва да бъде пазена. Ние ще го направим обществено достояние, толкова общодостъпен, колкото град на хълм. 15.Ако ви направя носители на светлина, не мислите че ще ви скрия под някоя кофа, нали? Аз ще ви поставя на поставка за лампа. 16.Сега, когато съм ви поставил на върха на хълм, на поставка за лампа – светете! Дръжте дома отворен; бъдете щедри и благородни във вашия живот.

Като бъдете открити, искрени с хората, вие ще ги подтикнете да са открити, искрени с Бога, щедрия Баща в небето. 17.Не си мислете и за минута, че съм дошъл да унищожа Писанията – Божия Закон или Пророците. Аз не съм тук за да унищожа, а за да изпълня. 18.Божият Закон е по-истински и продължителен от звездите по небето и от земята под вашите крака. Дълго след като звездите угаснат и земята изчезне, Божия Закон ще бъде жив и действащ. 19.Ако приемеш за нещо нищожно дори и най-малката точка в Божия Закон, ти ще направиш единствено себе си нищожен. Но вземи го на сериозно, показвай пътя на другите, и ще намериш почит в царството. 20.Покорявайте се на Божиите заповеди по-добре отколкото фарисеите и книжниците(религиозните учители) го правят. Ако не го правите обещавам ви, че никога няма да влезете в небесното царство. 21.Запознати сте със заповедта към древните, “Не убивай и който убие се излага на съд”. 22.Аз ви казвам че всеки, който дори се разгневи на брат или сестра е виновен за убийство. Лекомислено наречи някой брат “идиот!” и може да откриеш, че заслужено и справедливо си закаран в съда. Безразсъдно изкрещи “глупачка!” към някоя сестра и си на прага на адския

огън. Простия морален факт е че думите убиват. 23.Ето как искам да постъпвате в тези случаи. Ако принасяш дара си на олтара, и внезапно си спомниш, че някой твой приятел има нещо против теб, 24.остави дарението си, напусни незабавно, отиди при този приятел и оправи нещата. Тогава и само тогава, се върни и принеси дара си на Бог. 25.Помирявай се бързо с противника докато си с него към съдилището. Иначе той ще те предаде на съда, а съдията ще те предаде на служителя, който ще те хвърли в затвора. 26.И мога да ви гарантирам, че няма да излезете оттам докато не изплатите дълга си до стотинка. 27.Вие знаете следващата заповед също доста добре: „Не скачай в леглото с брачния партньор на друг.” 28.Но не си мислете, че като страните от леглото сте запазили вашето целомъдрие и добродетелност. Вашето сърце може да бъде покварено от похот дори по-бързо отколкото вашето тяло. Тези похотливи погледи, които си мислите че никой не забелязва – те също покваряват. 29.Нека не се преструваме, че това е по-лесно отколкото е в действителност. Ако искаш да живееш морално чист живот, ето какво трябва да направиш: Трябва да ослепиш дясното си око в момента, в който го хванеш да гледа с похотлив и страстен

поглед. Ти трябва да избереш дали да живееш като едноок, или да бъдеш хвърлен целия в ада. 30.И трябва да отсечеш дясната си ръка в момента, в който забележиш, че се вдига заканително. По-добре е да изгубиш част от тялото си, отколкото цялото ти тяло да отиде в ада. 31.Спомнете си Писанията които казват: “Който се развежда с жена си, нека да го направи законно, като и даде разводен документ.” 32.Твърде много от вас използват това като покритие на собствения си егоизъм и прищевки, претендирайки, че са праведни просто защото е „законно”. Аз пък ви казвам, че ако се разведеш с жена си, ти си отговорен за това, че я правиш прелюбодейка (освен ако тя вече не се е превърнала в такава чрез безразборен секс). И ако се ожениш за такава разведена прелюбодейка, ти самия автоматично ставаш прелюбодеец. Не можеш, използвайки закона да замаскираш моралното си падение. 33.И не казвайте нищо, което нямате впредвид. Знаете, че на предците ни им беше казано: „Не използвай името на Господа, като даваш обещания, освен ако смяташ да ги изпълниш.” 34.Но аз ви казвам, да не се кълнете в нищо, когато давате обещания. Не се кълнете в небето, защото то е Божия престол. 35.Не се

кълнете и в земята, защото тя е Божието подножие, нито в Ерусалим, защото е град на великия Цар. 36.И не се кълнете в главата си, защото не можеш да направиш косъма си бял или черен. 37.Ти само правиш нещата по-лоши когато спуснеш димна завеса от религиозни думи, казвайки,"Ще се моля за теб", а никога не го правиш, или като казваш "Бог да бъде с теб", без да го имаш предвид. Ти не правиш истинни твоите думи като ги разкрасяваш с религиозна дантела. Правейки твоята реч да звучи по-религиозно, тя става по-малко истинна. Просто казвай "да" или "не". Когато ловко подвеждаш с думите си за да постигнеш свои собствени цели, ти си излязъл от правия път. 38.Чули сте, че е било казано: "Око за око, зъб за зъб." Това ще ни заведе ли донякъде? 39.Ето какво предлагам аз: "Изобщо не отвръщай на удара." Ако някой те удари, остани на мястото си и поеми удара. 40.Ако някой те завлече в съда и те съди за да ти свали ризата от гърба, увий в пакет като подарък най-доброто си палто и му го подари. 41.А ако някой те използва, като те накара да вървиш с него една миля, използвай случая да практикуваш живот на слуга и върви с него две. Престани вече с нещата от рода на „каквото повикало,

такова се обадило ”. 42.Живей благородно, щедро и дай на този, който иска от тебе. И не се отвръщай от онзи, който ти иска назаем. 43.Запознати сте със стария писан закон: „Обичай приятеля си” и продължението му, което не е писано, но върви ръка за ръка с него: „Мрази враговете си”. 44.Аз отхвърлям това и ви казвам да обичате враговете си. Нека те да извадят най-доброто от вас наяве, не най-лошото. Когато някой ви създава неприятности, отговорете със силата на молитвата, 45.защото тогава вие ще действате от вашата истинска същност, от вашата създадена от Бога същност. Това е което Бог прави. Той дава най-доброто от Себе Си – слънцето да топли и дъжда да подхранва на всеки, въпреки всичко: на добрия и на лошия, на хубавия и на противния. 46.Ако всичко което правиш е да обичаш симпатичния, премия ли очакваш? Всеки може да прави това. Ако ти казваш здравей само на тези които те поздравяват, медал ли очакваш? Всеки бягащ от възмездието грешник прави така. 47.Ако трябва да кажа всичко това с една дума, тя е- пораснете. Вие сте граждани на царството. Сега живейте като такива. Изразете с живота си вашата създадена от Бога

самоличност. Живейте щедро и милостиво спрямо другите, така както Бог живее спрямо вас.

6 1.Бъдете особено внимателни когато се стараете да бъдете добри, така че да не правите представление от това. Това може да е добър театър, но Бог Който те е направил няма да те аплодира. 2.Когато правиш нещо за някой, не привличай вниманието към себе си. Ти си ги виждал в действие, сигурен съм – аз ги наричам „театрални актьори" - те се отнасят към молитвеното събрание и ъгъла на улицата като към сцена, действайки състрадателно докато някой ги гледа, играещи за тълпите. Те получават аплодисменти, така е, но това е всичко което получават. 3.Когато помагаш на някой навън, не мисли за това как изглежда. 4.Просто го направи – тихо и дискретно. Това е начинът по който твоя Бог, Който те зачена в любов, работейки зад кулисите ти помага. 5.А когато се молиш на Бога, не превръщай това в нещо като театрално представление. Всички тези хора, които постоянно правят шоу от техните молитви, се надяват да станат звезди! Мислите ли че Бог седи в някоя ложа? 6.Ето какво искам да правите: Намерете си тихо, уединено място, така че да

не бъдете изкушавани да играете роли пред Бог. Просто бъдете там толкова непринудено и честно, колкото можете да бъдете. Фокусът ще се премести от вас на Бог, и ще започнете да усещате и разбирате Неговата благодат. 7.Светът е пълен с тъй наречените молитвени войни, които са молитвено невежи. Те са пълни с формули и програми и съвети, с незначителни техники за получаване на това което искат от Бога. 8.Не бъдете като тях. Вие си имате работа с вашия Баща и Той знае по-добре от вас от какво имате нужда. 9.На такъв обичащ ви Бог, може да се молите много простичко. Например така: Небесни наш Татко, Помогни ни да почитаме името Ти. 10.Ела и установи царството Си, за да ти се покорява всеки по земята така, както ти се покоряват на небето. 11.Дай ни ежедневната храна. 12.Прости ни грешките, както и ние прощаваме на другите. 13.Пази ни от изкушения и защити ни от злото. Защото Твое е царството и силата и славата завинаги. Амин. 14.В молитвата има връзка между това, което прави Бог и това което правиш ти. Не можеш да получиш прошка от Бог, без да простиш на другите. 15.Ако откажеш да извършиш твоята част, ти отсичаш себе си от Божията част. 16.Когато постиш, не прави от

поста представление. Това може да те превърне във временна знаменитост, но няма да те направи светия. 17.Ако започнеш да „трениращ" вътрешно, действай нормално външно. Измий лицето си и среши косата си. 18.Бог не изисква привличащи вниманието похвати. Той няма да си затвори очите за това, което правиш; Той ще те възнагради добре. 19.Не си трупайте съкровища на земята, където се изяждат от молци, разяждат от ръжда или най-лошото – крадат от обирджии. 20.Събирайте си съкровища на небето, където са в безопасност от молци, ръжда и обирджии. 21.Очевидно е, нали? Мястото където е твоето съкровище е мястото, където ти най-много ще искаш да бъдеш, и където накрая ще си. 22.Очите ти са прозорци към тялото ти. Ако отвориш широко очите си с очакване и вяра, тялото ти се изпълва със светлина. 23.Ако живееш като кривоглед в алчност и неверие, твоето тяло е като влажно мазе. Ако затвориш транспарантите на твоите прозорци, какъв мрачен ще е животът ти! 24.Не можеш да се покланяш на два бога едновременно. Като обичаш единия бог, ти накрая ще намразиш другия. Обожаването на единия подхранва презрение към другия. Не можеш да се покланяш на Бога, и на парите. 25.Ако решиш да се

покланяш на Бог, като живееш живот на поклонение, не е необходимо да се безпокоиш за това което е на масата по време на ядене, или за това дали дрехите в шкафа са модни. Има далеч повече за вашия живот от храната, която слагате в стомаха си, повече за вашия външен вид от дрехите които обличате. 26.Погледнете птичките, те са волни и свободни, а не подчинени на някакъв вид работа, безгрижни под грижата на Бог. А вие означавате за Него много повече от птиците. 27.Има ли някой, който чрез суетене пред огледалото, някога да е пораснал дори със сантиметър? 28.Нима мислите, че е от голямо значение цялото това време и пари, пропилени за мода? Вместо да гледаш модата, излез навън по полетата и разгледай дивите цветя. Те никога не се контят и не пазаруват, 29.но виждали ли сте някога цвят и дизайн като техния? Десетте най-добре облечени мъже и жени в страната изглеждат занемарени до тях. 30.Ако Бог обръща такова внимание на външния вид на дивите цветя – които днес ги има, а утре ги хвърлят в пеща – не мислите ли, че Той ще се погрижи за вас, ще се гордее с вас и ще направи всичко възможно за вас? 31.Това което се опитвам да направя тук е да ви накарам да се отпуснете, да не бъдете толкова

погълнати от получаването, така че да можете да откликнете на Божието даване. 32.Хората, които не познават Бога и начина, по който Той работи, отдават вниманието си на тези неща, но вие познавате и Бога и начина по който Той работи. 33.Потопете живота си в Божията реалност, Божията инициатива, Божието снабдяване. Не се тревожете ако нещо ви липсва. Ще откриете, че всичките ви ежедневни човешки грижи ще бъдат посрещнати. 34.Насочете цялото си внимание към това, което Бог прави точно сега, и не се занимавайте с това което може или не може да се случи утре. Бог ще ти помогне да се справиш с всички трудности които изникват, когато му дойде времето.

7 1.Не се заяждайте с хората, не се нахвърляйте върху техните провали, и не критикувайте техните грешки – освен ако, разбира се, не искате същото отношение. 2.Този критикарски дух ще се върне обратно към вас. 3.Лесно е да видиш петното на лицето на съседа си, и да не осъзнаваш грозната подигравателна усмивка на твоето собствено. 4.Имаш ли нахалството да кажеш, „Нека да измия лицето ти”, когато твоето лице е изкривено от презрение? 5.Всичко това е манталитет на

актьор в представление на пътуващ театър, играещ роля на по-свят от теб, вместо просто да вземе твоята страна. Изтрий тази грозна подигравателна усмивка от собственото си лице, и тогава ще си способен да предложиш кърпа на съседа си. 6.Не бъдете лекомислени спрямо святото. Закачките и глупостите не отдават почит на Бог. Не превръщайте святите тайни в лозунги. В стремежа си да кажете нещо на място, вие само ставате превзети и подканвате към светотатство. 7.Не се пазарете с Бог. Бъдете прями и откровени. Помолете за това от което се нуждаете. 8.Ние не участваме в игра на гоненка или криеница. 9.Ако детето ти помоли за хляб, залъгваш ли го с дървени стърготини? 10.Ако те помоли за риба, плашиш ли го като слагаш жива змия в чинията му? 11.Колкото и да сте лоши, вие не бихте си и помислили за такова нещо. Вие най-малкото се отнасяте добре с децата си. Така че не мислите ли че Бог, Който ви зачена в любов ще бъде дори по-добър? 12.Ето един простичък, но достоен за отбелязване принцип за добро поведение: Попитайте се какво искате хората да направят за вас, тогава вземете инициативата и го направете за тях. Защото това е същината на закона и пророците. 13.Не търсете пряк

път към Бога. Пазарът е наводнен с безпогрешни, невзискателни формули за успешен живот, които могат да се практикуват в свободното време. Не се хващайте на въдицата на тези боклуци, дори и тълпи от хора да го правят. 14.Пътят към живота, към Бога изисква усилия и пълно внимание. 15.Бъдете внимателни за фалшиви проповедници които се усмихват много, изпълнени с упражнявана прямота. Вероятно те са навън за да откъснат по някакъв начин вас или други. Не се впечатлявайте от обаятелност; търсете характер. 16.Кои са проповедниците е най-важното нещо, а не какво казват. 17.Истинският лидер никога няма да използва вашите емоции или вашия портфейл. 18.Доброто дърво дава добри плодове, лошото дърво дава лоши плодове. 19.Не може добро дърво да дава лоши плодове, или лошо дърво да дава добри плодове. 20.И всяко дърво, което дава лоши плодове ще бъде отсечено и изгорено. По плодовете им ще ги познаете. 21.Да знаеш правилната парола – например да казваш „Господи, Господи" няма да те заведе доникъде с Мен. Това което се изисква е сериозно покорство – правене на това, което желае моят Отец. 22.Аз мога да го видя сега – в Последният Съд хиляди ще идват наперено към

Мен казвайки: „Господи, ние проповядвахме Посланието, разбивахме демоните, за нашите спонсорирани от Бога проекти говорят всички”. 23.И знаете ли какво ще им кажа? ”Изпуснахте лодката. Всичко което правехте, беше да Ме използвате за да направите себе си важни. Никак не Ме впечатлявате. Вие нямате място тук.” 24.Тези думи, които ви говоря не са несъществени допълнения към вашия живот, подобрения на стандарта ви на живот като собственици на къщи. Те са основополагащи думи, думи на които да изградите живота си. Ако приложите на практика тези думи в живота си, вие сте като разумен строител, който изгради къщата си на твърда скала. 25.Дъждът заваля, реките придойдоха, духнаха ветровете – но нищо не помръдна тази къща. Тя беше закрепена за скалата. 26.Но ако вие използвате тези Мои думи само в часовете за изучаване на Библията, а не ги приложите на практика в живота си, вие сте като глупав строител, който построи своята къща на песъчлив бряг. 27.Когато бурята дойде и вълните се издигнаха, тя се срути до основи." 28.Когато Исус завърши речта Си, тълпата беше изумена от учението Му. Те никога не бяха чували поучение като това. 29.Несъмнено Той живееше всичко,

което казваше – в истински контраст с техните религиозни учители! Това беше най-доброто поучение което някога бяха чували.

81.Когато Исус слезе от хълма големи тълпи го следваха. 2.И ето един прокажен дойде и падна на колене пред Него. Той каза: „ Господи, ако искаш можеш да изцелиш тялото ми.” 3.Исус протегна ръката Си, докосна го и каза: „ Искам. Бъди изцелен.” И веднага проказата изчезна. 4.Исус му каза: „ Не казвай на никого за това, но иди и покажи на свещеника, че си здрав. После принеси в храма дара, който Мойсей е заповядал. Не думите ти, но твоя чист и признателен живот ще свидетелстват, за това, което извърших. 5.Когато Исус влезе в Капернаум, един римски офицер дойде при Него и Го молеше за помощ. 6.Той каза: „ Господи, слугата ми лежи в къщи парализиран и в ужасни болки.” 7. Исус му отвърна: „ Ще дойда да го изцеля.” 8.Но офицера Му рече: „ Господи аз не съм достоен да влезеш в дома ми, но само заповядай и моя слуга ще бъде изцелен. 9.Аз съм човек, който дава и приема заповеди. Казвам на някой войник „Отиди” и той отива, на друг „ Ела” и той идва, като кажа на слугата си

„ Направи това” , той го прави”. 10.Когато Исус чу това, Той беше толкова удивен, че се обърна и каза на тълпата, която Го следваше: „ Казвам ви, че в цял Израел не съм намерил човек с толкова много вяра. 11.Много хора ще дойдат от всички краища на света и те ще се наслаждават заедно с Авраам, Исаак и Яков на празненството в небесното царство. 12.Тогава ония, които израснаха „ във вярата”, но нямат вяра ще бъдат изхвърлени в тъмнината, където ще плачат и скърцат със зъби от болка.” 13.И Исус каза на офицера: „ Иди си, това, което повярва се случи.” И в същия момент слугата оздравя. 14.Когато Исус влезе в къщата на Петър, видя, че тъща му лежеше на легло болна от треска. 15.Той докосна ръката и и треската я остави. И така тя стана и Му приготви храна. 16.Същата вечер доведоха при Него много хора обладани от демони. И с една дума Той изгони злите духове и изцели всички болни. 17.Така се сбъдна казаното чрез пророк Исая: „ Той отне слабостите ни и отмахна болестите ни”. 18.Когато Исус видя множеството около Себе Си, заповяда на учениците Си да минат на другата страна на Галилейското езеро. 19.Един религиозен учител дойде при Него и каза: „ Учителю ще Те следвам където и да

отидеш.” 20.Исус му отвърна: „ Готов ли си да понесеш неудобства и лишения? Знаеш, че не отсядаме в най-добрите странoприемници.” 21.Един друг ученик Му каза: „ Господи извини ме за няколко дена, трябва да се погрижа за погребението на баща си.” 22.Исус отговори: „ Всяко нещо по реда си. Ти се занимаваш с живота, а не със смъртта. Върви след Мен и преследвай живота.” 23.Тогава Той влезе в лодката заедно с учениците Си. 24.Изведнъж настана голяма буря и вълните покриваха лодката. Исус беше заспал. 25.Учениците се приближиха, събудиха Го и казаха: „ Господи спаси ни! Ще се удавим!” 26.Исус отвърна: „ Защо сте толкова страхливи? Наистина нямате никаква вяра.” След това Той стана и каза на вятъра да утихне, и на езерото да се успокои, и то стана напълно спокойно. 27.Мъжете в лодката бяха изумени и казаха: „ Какъв е Тоя, че дори и вятъра и вълните Му се покоряват?” 28.След като Исус прекоси езерото, Той дойде в Гадаринската земя и тръгна надолу по пътя. Двама мъже обладани от демони дойдоха при Него от гробищата. Те бяха толкова буйни и свирепи, че никой не можеше да пътува по този път. 29.Те извикаха: „ Защо ни безпокоиш Божий Сине? Да не си дошъл тук

да ни наказваш, преди да ни е дошло времето?” 30.Не далеч от тях пасеше стадо свине. 31.Демоните молеха Исус: „ Ако ни изгониш прати ни в това стадо свине.” 32.Исус им каза: „ Идете” Демоните излязоха и отидоха в свинете. Изведнъж цялото стадо се втурна надолу по стръмнината в езерото и се удави. 33.А свинарите побягнаха в града и разказаха всичко, особено това, което се беше случило с обладаните от демони мъже. 34.Всеки от града излезе да посрещне Исус и когато Го видяха помолиха Му се да напусне територията им.

9 1.Исус влезе в една лодка, прекоси езерото и се върна в Своя Си град. 2.Няколко човека донесоха при Него един паралитик лежащ на носилка. Исус впечатлен от тяхната смела вяра каза на паралитика: „ Горе главата синко! Прощават ти се греховете.” 3.Някои религиозни учители си казаха: „ Това е богохулство!” 4.Исус знаеше какво си мислеха и каза: „Защо са всички тия шушукания? 5.Кое мислите е по-просто да кажа: „Прощават ти се греховете” или „ Стани и ходи”? 6.Но за да стане ясно, че Аз Съм Човешкия Син и имам властта да направя и едното и другото...” Той се обърна към паралитика и каза: „Стани, вземи носилката си и си

иди у дома.” 7.Мъжът стана и си отиде в къщи. 8.И когато тълпите видяха това, те се изпълниха със страхопочитение и славеха Бога, за това, че беше дал такава власт на хората. 9.Минавайки оттам Исус видя един бирник на име Матей, седящ на мястото за събиране на данъци. Той му каза: „ Следвай ме!” И Матей стана и Го последва. 10.По-късно Исус и учениците Му вечеряха в дома на Матей. Много бирници и хора с лоша репутация дойдоха да вечерят с Исус и учениците Му. 11.Когато фарисеите Го видяха да се храни в такава компания, те се ядосаха и попитаха учениците Му: „ Какъв пример дава вашия учител държейки се приятелски с тази сган от мошеници?” 12.Когато Исус чу това, отговори: „ Здравите нямат нужда от доктор, а болните. 13.Идете и научете какво Писанията имат в предвид като казват: „ Вместо да Ми принасяте жертви, Аз искам да сте милостиви към другите.” Аз съм дошъл да призова грешниците, а не хората, които си мислят, че имат Божието одобрение.” 14.Малко по-късно Йоановите ученици дойдоха при Исус и Го питаха: „ Защо ние и фарисеите дисциплинираме тялото и духа си с пост, а Твоите учениците не го правят?” 15.Исус отвърна:

„ Приятелите на младоженеца не постят докато той е с тях. Но ще дойде време, когато той ще бъде отнет от тях и тогава те ще постят. 16.Никой не използва парче от нов плат за да закърпи стари дрехи. Кръпката ще се свие и ще разкъса по-голяма дупка. 17.Никой не налива ново вино в стари мяхове. Иначе мяховете ще се издуят, спукат и виното ще изтече, а те вече няма да стават за нищо. Ново вино се налива в нови мяхове, така и двете ще се запазят ”. 18.Докато Исус още говореше един управник дойде и Му се кланяше. Той каза: „ Дъщеря ми току-що умря. Моля те ела и положи ръката Си на нея и тя ще оживее.” 19.Исус и учениците Му станаха и последваха мъжа. 20.Една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години се приближи зад Исус и докосна дрехата Му. 21.Тя си казваше: „ Ако само мога да се докосна до дрехата Му ще оздравея.” 22.Исус се обърна, видя жената и каза: „ Кураж дъще! Ти рискува с вяра и вече си здрава.” И от тоя момент нататък тя беше здрава. 23.Когато Исус влезе в дома на управника и видя музикантите и скърбящата тълпа, 24.Той каза: „ Излезте оттука! Малкото момиче не е мъртво, а само спи.” Всички започнаха да Му се смеят. 25.След като изгониха тълпата, Исус влезе, хвана

момичето за ръката и тя оживя. 26.Новината за това се разпростря из цялата област. 27.Когато Исус напусна къщата след Него вървяха двама слепци, които викаха: „ Смили се за нас Сине Давидов!” 28.И като влезе в къщи, слепците Го последваха. Той им каза: „ Вярвате ли, че мога да направя това?” Те му отвърнаха: „ Да Господи.” 29.Исус докосна очите им и каза: „ Нека да ви бъде според вярата.” 30.И веднага прогледнаха, а Исус ги предупреди: „Нека никой да не разбере за това.” 31.Но те си отидоха и разгласиха за Него из цялата област. 32.И когато излизаха, доведоха при Исус един мъж, който не можеше да говори, защото беше обладан от демон. 33.И след като бе изгонен демона, мъжът започна да говори. Народа беше толкова смаян, че започнаха да говорят: „ Никога не се е случвало такова нещо в Израел.” 34.Но фарисеите казаха: „ Това не е нищо друго освен измама. Сигурно е сключил съюз с дявола.” 35.Исус обикаляше всички градове и села. Той поучавше в синагогите и разпространяваше благовестието на царството. Също така изцеляваше всяка болест и страдание. 36.И когато видя тълпите Той се смили над тях. Без цел и объркани, те бяха като овце без пастир. 37.Исус каза на учениците Си: „ Каква

голяма жътва, а работниците са малко! 38.Молете се на Господаря, който дава тази жътва да изпрати работници.”

10 1.Исус повика дванадесетте си ученика и им даде власт да изгонват нечистите духове, и да изцеляват всякаква болест и страдание. 2.Ето имената на дванадесетте апостола: първият е Симон (който се нарича Петър) и брат му Андрей; Яков и брат му Йоан синовете на Заведей; 3.Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирника; Яков (сина на Алфей) и Тадей; 4.Симон Зилотът и Юда Искариотски, който по-късно предаде Исус. 5.Исус изпрати дванадесетте апостоли със следните инструкции: „ Не отивайте при хора, които не са юдеи и не влизайте в Самарянски град. 6.Идете само при изреалтяните, защото те са като изгубени овце. 7.И като отивате разпространявайте посланието: „ Небесното царство е близо.” 8.Болни и прокажени изцелявайте, мъртви възкресявайте, демони изгонвайте. Даром сте приели, даром давайте. 9.Не взимайте в джобовете си нито златни, нито сребърни, нито медни монети. 10.Не взимайте багаж, нито дрехи за смяна, нито сандали или тояга, защото работника заслужава

нуждите му да бъдат посрещнати. 11.И когато отидете в някой град или село, не дръжте непременно да отседнете в някоя луксозна странoприемница. Намерете някое по-скромно място с по-скромни хора и останете там докато си отидете. 12.Когато почукате на вратата поздравете любезно, 13.и ако ви приемат разговаряйте внимателно. 14.Ако не ви приемат, тихо напуснете, не правете сцени. Изтърсете прахта от краката и продължете пътя си. 15.Бъдете сигурни, че в съдния ден, те много ще съжаляват, но сега това не ви засяга. 16.Внимавайте, назначил съм ви на опасна работа. Ще бъдете като овце сред глутница вълци, затова не привличайте вниманието към себе си. Бъдете хитри и умели като змиите, и безобидни като гълъбите. 17.Не бъдете лековерни. Някои хора ще оспорват и подставят под съмнение вашите мотиви, други ще опетнят репутацията ви. И това ще бъде, защото вярвате в Мен. 18.Не се тревожете, когато ви изправят пред управници и царе. Без да знаят те правят на вас и на Мен услуга, давайки ви платформа да проповядвате благовестието на царството. 19.И не се безпокойте какво ще говорите, 20.защото Духът на вашия Отец ще ви даде точните думи. 21.Когато хората разберат, че представяте живия

Бог, а не някой идол, който ги прави да се чувстват добре, те ще се обръщат към вас, дори тия, които са от вашето семейство. 22.Голямата ирония е, че като прокламирате повече любов, ще преживявате повече омраза. Но не отстъпвайте и не се предавайте, защото накрая всичко това си струва. 23.Когато ви гонят в някой град, избягайте в друг. Обещавам ви, че преди да минете през всички градове на Израел, Човешкия Син ще дойде. 24.Ученикът не получава по-висока позиция от учителя си, и работника не печели повече от шефа си. 25.Бъдете доволни дори, когато вие, Моите ученици, Моите жътвари получите същото отношение каквото и Аз. Ако наричат Мене, Господарят „ Сатана”, работниците какво да очакват? 26.Не се плашете. В края на краищата всичко ще се разкрие, и всеки ще разбере как стоят нещата. 27.Каквото ви говоря на тъмно трябва да го изявите на светло, и каквото ви прошепна на ухо, трябва да го изявите от къщния покрив. 28.И не се подвеждайте от безмислените им и надути заплахи. Нищо не могат да сторят на душата ви, която е вашата същност. Запазете страха си за Бога, Който държи целия ви живот и душата и тялото в ръцете Си. 29.Не се ли продават две врабчета за монета от един асарий

(около 7стотинки)? Но вашият Отец знае кога всяко едно ще падне на земята. 30.Дори космите на главата ви са преброени. 31.Не бойте се, вие струвате много повече от врабчетата. 32.Заемете Моята позиция срещу възгледите и убежданията на света и Аз ще застана за вас пред Отец Ми на небето. 33.Но ако подвиете опашка и избягате, смятате ли че ще ви прикрия? 34.Не си мислете, че дойдох да направя живота ви удобен. 35.Аз дойдох да разрежа и разделя син от баща, дъщеря от майка, снаха от свекърва, да прережа тези удобни домашни порядки и да ви освободя за Бога. 36.Добронамерените семейни членове, могат да бъдат вашите най-лоши врагове. 37.Ако предпочетете баща или майка повече от Мен, вие не Ме заслужавате, и ако предпочетете син или дъщеря повече от Мен, вие не Ме заслужавате. 38.Ако не извървите целия път с Мен въпреки всички пречки, вие не Ме заслужавате. 39.Ако от най-важно значение за вас е да се погрижите за себе си, никога няма да откриете себе си и Мен. Но ако забравите за себе си и погледнете към Мен, ще откриете и себе си и Мен. 40.Ние сме тясно свързани в работата по прибирането на жътвата. Всеки, който приеме това, кето вършите, приема Мен, Който ви прати. И който

приеме, това, което върша, приема Отец Ми, Който ме прати. 41.Всеки, който приеме пророка, като пророк, ще получи награда на пророк. Който приеме праведника като праведник ще получи награда на праведник. Работата за която Съм ви призвал е голяма, но не се съкрушавайте. Добре е да започнете с нещо малко. 42.Например, дайте чаша вода на този, който е жаден. И най-малкият акт на даване или приемане ви прави истински ученици и нищо няма да изгубите.

11 1.След като Исус свърши с наставленията към учениците Си, Той замина и започна да поучава и проповядва в градовете им. 2.Йоан беше в затвора, когато чу за делата на Исус. Той изпрати своите ученици да Го питат: 3.„ Ти ли си Оня, когото очакваме или да чакаме някой друг?” 4.Исус им отговори: „ Върнете се и разкажете на Йоан това, което става: 5.слепите проглеждат, куците прохождат, прокажените се очистват, глухите прочуват, мъртвите възкръсват, и окаяните и нещастните по земята научават, че Бог е на тяхна страна. 6.Благословен е всеки, който не ме отхвърля поради делата, които върша.” 7.Когато Йоановите ученици си тръгнаха, Исус започна да говори

на народа за Йоан: „ Що за човек излязохте да видите в пустинята? Беше ли той като тръстика разлюляна от вятъра? 8.Всъщност какво излязохте да видите? Човек облечен в хубави дрехи? Тия, които носят хубави дрехи са в царския дворец. 9.Какво тогава излязохте да видите? Пророк? Точно така, пророк! Вероятно най-добрия пророк, който някога сте чували. 10.Той е пророка за когото Малахий говореше когато написа: „ Изпращам пред Тебе пророк, който да изравни пътищата пред Тебе.” 11.Казвам ви, че никой роден не е по-велик от Йоан Кръстителя, но най-последния в Божието царство е по-велик от Йоан. 12.От времето на Йоан Кръстителя до сега хората се опитваха да влязат на сила в Божието царство. 13.Но ако прочетете внимателно книгата на Божия закон и Пророците, ще разберете, че те завършват с Йоан, и са обединени с него в приготвянето на пътя за Месията. 14.Погледнато по този начин, Йоан е „ Илия” когото очаквахте да дойде и да представи Месията. 15.Който има уши нека слуша! 16.Как да опиша това поколение? Те са като деца, които стоят на пазара и викат на другите деца: 17. „Свирихме ви, но не танцувахте, пяхме ви погребална песен, но не скърбяхте.” 18.Йоан постеше, а те го

нарекоха луд. 19.Човешкия Син яде и пи, а хората казаха: „Вижте Го лакомник и пияница, приятел на бирниците и грешниците!” Все още мъдростта се доказва най-добре от делата. 20.Тогава Исус осъди градовете където извърши повечето от Своите чудеса, защото те не промениха начина си на живот. 21.„Горко ти Хоризане! Горко ти Витсаидо! Ако чудесата, които извърших при вас бях извършил в Тир и Сидон, хората там отдавна биха се покаяли и променили начина си на живот, облечени във вретище и пепел. 22.Гарантирам ви, че в съдния ден Тир и Сидон ще бъдат по-добре от вас. 23.И ти Капернаум, мислиш ли, че ще бъдеш почетен в небето? До ада ще слезеш! Ако чудесата, които бяха извършени при тебе, бяха извършени в Содом, той би и до днес останал. 24.Гарантирам ви, че в съдния ден Содом ще бъде по-добре от вас. 25.Внезапно Исус започна да се моли: „ Благодаря ти Отче, Господарю на небето и земята, че си скрил всичко това от мъдрите и образовани хора, а си го открил на обикновените хора. 26.Да Отче, защото това Ти е угодно. 27.Моят Отец Ми е дал всичко, и Той е единствения, Който познава Сина. И Този, Който истински познава Отца е Сина. Но Синът иска да

разкаже на останалите за Отца, за да могат и те да Го познават. 28.Изморени и изхабени ли сте? Съсипани ли сте от религия? Елате при Мен, избягайте с Мен и ще възвърнете живота си. Аз ще ви покажа как да си почивате истински. 29.Ходете с Мен и работете с Мен, наблюдавайте Ме как го правя. Влезте в спонтанния ритъм на благодатта. Няма да ви наложа нищо тежко или неподходящо. 30.Бъдете приятели с Мен и ще се научите да живеете по-леко и свободно.”

12 1.Една събота Исус минаваше през едно житно поле. Учениците Му бяха гладни и започнаха да късат житни класове и да ядат. 2.Някои фарисеи забелязаха това и казаха на Исус: „ Защо учениците ти късат жито в събота? Не е позволено да вършат това!” 3.А Той отвърна: „Не сте ли чели какво направи Давид, когато той и неговите придружители бяха гладни? 4.Как влязоха в светилището на Божия дом и ядоха от хляба на олтара, хляб, който никой освен свещениците не можеше да яде? 5.И не сте ли чели в Божия закон, че свещениците през цялото време нарушават събботата, изпълнявайки задълженията си в храма и те няма да бъдат обвинени в това. 6.Тука има нещо много повече от

религия. 7.Ако имахте някаква идея какво означава Писанието: „ Предпочитам податливо сърце пред строги ритуали” не бихте предизвикали спор като този. 8.Човешкият Син е Господар на съботата. 9.Исус си тръгна оттам и влезе в синагогата. 10.Там имаше човек с изсъхнала ръка. Някои хора искаха да обвинят Исус във вършене на нещо нередно, и Го попитаха: „ Законно ли е да се изцелява в събота?” 11.Той им отговори: „ Ако някой от вас има овца, и тя в съботен ден падне в яма, няма ли да я извади оттам? 12.Несъмнено милостта към хората е толкова законна, колкото и милостта към животните.” 13.Тогава Исус каза на човека: „ Простри ръката си.” Той я простря и тя стана здрава като другата. 14.Фарисеите излязоха и започнаха да кроят планове да Го убият. 15.Когато Исус разбра това, тръгна си оттам и голяма тълпа Го последва. Той изцели всички болни, 16.но ги предупреждаваше да не казват на никого за Него. 17.Така се сбъдна казаното от пророк Исая: 18.„ Вижте служителя Ми, Когото съм избрал. Обичам го толкова много и така Му се възхищавам. Положил Съм Духа Си на Него и Той ще постанови справедливост всред народите. 19.Но няма да се кара, нито ще издигне гласа Си, и по улиците няма да има

суматоха и безредие. 20.Той няма да потъпче ничии чувства, нито ще притисне някого в ъгъла. Преди да го разберете, справедливостта Му ще триумфира, 21.и произнасянето на името Му ще известява надежда дори сред невярващите.” 22.Тогава доведоха при Него един човек обладан от демон, сляп и ням. Исус го изцели и той проговори и прогледа. 23.Всички хора бяха толкова изумени, че казаха: „ Да не би този човек да е Давидовия Син?” 24.А фарисеите като чуха това казаха: „ Тоя изгонва демоните само с помощта на Веелзевул, началника на демоните.” 25.Тъй като Исус знаеше мислите им, Той им каза: „ Всяко царство в което народа се бие помежду си ще се разруши. И град или семейство които се борят помежду си скоро ще се погубят. 26.И ако Сатана се бори срещу себе си, тогава как ще устои царството му? 27.Ако Аз изгонвам демони с помощта на Веелзевул, кой тогава помага на вашите възпитаници да изгонват демони? Затова те ще бъдат вашите съдии. 28.Но ако Аз чрез силата на Божия Дух изгонвам демони, това доказва, че Божието царство вече е дошло при вас. 29.Как може някой да нахлуе в къщата на силния човек, освен ако първо не върже силния? Тогава ще може да го ограби. 30.Това е война в която

няма неутрална територия. Ако не си на Моя страна, значи че си на страната на врага. И ако не помагаш, то ти правиш нещата по-лоши. 31.Няма нещо извършено или казано, което да не може да се прости. Но ако съзнателно упорствате в клеветите си срещу Божия Дух, вие отхвърляте Онзи, Който прощава. 32.Ако отхвърлите Човешкия Син поради погрешни разбирания, Святия Дух може да ви прости, но когато отхвърлите Святия Дух, вие режете клона на който седите, и поради своенравието си, прекъсвате всички връзки с Оня, Който прощава. 33.Ако отглеждате здраво дърво, ще берете здрави плодове, но ако отглеждате болно дърво, ще берете плодове проядени от червеи. Дървото се познава по плодовете. 34.А вашите умове са като змийско гнездо! Защо си мислите, че думите ви имат стойност, след като сте толкова нечестиви? Думите показват какво има в сърцата ви. 35.Добрите хора вадят добри неща от сърцата си, а лошите вадят зли неща от сърцата си. 36.Нека да ви кажа нещо: Всяка от тези лекомислено изговорени думи, ще се върне пак при вас. Ще дойде времето за разплата. Думите са силно нещо, вземете ги насериозно. 37.Те могат да ви спасят, но могат и да ви

осъдят.”38.Тогава някои фарисеи и религиозни учители
Му казаха: „ Учителю, искаме да видим препоръките ти.
Дай ни сигурно доказателство, че Бог е в това, покажи
ни знамение. 39.Исус каза: „Вие търсите погрешното
доказателство. Всичко, което искате е нещо, което да
погъделичка любопитството ви и да задоволи
страстното ви желание за чудеса. Единственото
доказателство, което ще получите е знамението на
пророк Йона. 40.Както Йона беше три дни и три нощи в
корема на рибата, така и Човешкия Син ще бъде три дни
и три нощи в дълбокия гроб. 41.В съдния ден жителите
на Ниневия ще станат и ще свидетелстват срещу това
поколение, защото когато Йона им проповядваше, те
промениха начина си на живот. Тука има много по-
велик проповедник от него, а вие се препирате за
доказателства. 42.В съдния ден Савската царица ще
излезе напред и ще даде свидетелство, което ще осъди
това поколение, защото тя пътува от далечния край на
земята за да чуе мъдростта на Соломон. Пред вас има
мъдрост далеч по-велика от Соломоновата, а вие се
заяждате за доказателства. 43.Когато нечистият дух
излезе от човека, той минава през пустинята, търсейки
място за покой. Но когато не намира място, той казва:

44. „ Ще се върна в дома, който напуснах.” И когато пристигне и намери мястото празно, изчистено и подредено, 45.нечистия дух отива и намира седем други духа по-зли от него. Всички те идват и се настаняват и последното състояние на човека става по-лошо от първото. Ето какво ще се случи с това нечестиво поколение.” 46.Докато Исус все още говореше на тълпата, майка Му и братята Му дойдоха и стояха навън, защото искаха да говорят с Него. 47.Някой Му каза: „ Майка Ти и братята Ти стоят отвън и искат да говорят с Тебе.” 48.Той отвърна на човека, който Му каза: „ Коя е майка Ми и кои са братята Ми?” 49.Тогава Исус протегна ръката си към учениците Си и каза: „ Тези са майка Ми и братята Ми.” 50.Послушанието е по-силно от кръвта. Всеки, който се покорява на волята на Моя небесен Отец е мой брат, сестра и майка.”

131.В същия ден Исус излезе от къщата и седна край Галилейското езеро. 2.И тълпата, която се събра около Него беше толкова голяма, че Той трябваше да седне в една лодка, а хората стояха на брега. 3.И поучаваше ги за много неща, използвайки притчи. Исус каза: „ Земеделецът излезе на полето да сее. 4.И докато

хвърляше семената, някои от тях паднаха на пътя и бяха изядени от птиците. 5.Други паднаха на плитка камениста почва и поникнаха бързо, защото почвата не беше дълбока. 6.И когато изгря слънцето те изгоряха и изсъхнаха, защото нямаха дълбоки корени. 7.Други семена паднаха между тръните. Тръните пораснаха и ги задушиха. 8.Но други паднаха на добра земя, и дадоха стократно, шестдесеткратно или тридесеткратно повече от посятото. 9.Който има уши да слуша, нека слуша.” 10.Учениците се приближиха до Него и попитаха: „Защо когато говориш на хората използваш притчи?” 11.Исус отговори: „ На вас ви е дадено да вникнете в Божието царство, и вие знаете как то работи. Не всеки има способността да вникне, на тях тя не им е дадена. 12.Когато някой е с разположено сърце, прозрението и разбирането ще се леят изобилно. Но ако няма готовност, и малкото, възприето скоро ще изчезне. 13.Ето защо разказвам притчи: за да подготвя и подтикна хората към възприемчивост и познание. 14.Те изпълняват казаното от пророк Исая: „Ще чувате ясно, но изобщо няма да разбирате, и с очи ще гледате, но изобщо няма да виждате. 15.Тия хора имат упорити умове. Ушите им са запушени, а очите им покрити и не

могат да виждат, да чуват и да разбират. Ако можеха, те щяха да се обърнат към Мен, и Аз да ги изцеля.” 16.Но Бог ви е благословил, защото очите ви виждат и ушите ви чуват. 17.Много праведни хора и пророци, биха дали всичко, за да видят това, което вие виждате и да чуят това, което вие чувате, но нямаха тази възможност. 18.А сега чуйте значението на притчата за сеяча. 19.Семената паднали край пътя са хората, които чуват благовестието на царството, но не го разбират и не го приемат. Тогава дяволът идва и грабва посланието от сърцата им. 20.Семената паднали на каменистата почва са хората, които чуват благовестието и веднага го приемат с ентусиазъм. 21.Но те нямат характер и когато емоциите преминат и дойдат трудности, те се предават. 22.Семената паднали между тръните са хора също чули благовестието, но грижите по придобиването на повече и повече, и желанието да имат всичко под слънцето, задушава словото и те не могат да произведат нищо. 23.Семената паднали на добра почва са хората, които чуват и разбират посланието. Те произвеждат стократно, шестдесеткратно или тридесеткратно повече от посятото.” 24.Исус им каза друга притча: „ Небесното царство е като човек, който пося добри

семена на нивата си. 25.Но докато хората спяха, неговия неприятел, пося плевели между житото и си отиде. 26.И когато житото поникна и образува зърно, тогава се появиха и плевелите. 27.Работниците дойдоха при собственика и попитаха: „Господине не пося ли добри семена на нивата си? Откъде се появиха тия плевели?” 28.Той им каза: „ Някой неприятел го е направил. А работниците му го попитаха: „ Искаш ли да идем и да оплевим?” 29.А той отвърна: „Не искам, да не би като плевите плевелите да изскубнете с тях и житото. 30.Оставете да растат и двете до жътва. Тогава ще кажа на жетварите да съберат плевелите да ги вържат и изгорят. А житото ще приберат в хамбара ми. 31.Исус им разказа друга притча: „Небесното царство е като синапово зърно, което някой е посял на нивата. 32.Въпреки, че е най-малкото от всички семена, то пораства по-голямо от всяко градинско растение и става дърво. Дори птиците идват и си правят гнезда в клоните му.” 33.И друга притча им разказа: „Небесното царство е като мая, която една жена смесва в голямо количество брашно. Накрая тестото нараства.” 34.Исус използваше притчи, когато говореше на хората. И без притчи не им говореше, 35.за да се изпълни казаното чрез пророка:

„Ще използвам притчи, за да изкажа посланието си и ще обясня неща, които са били скрити още от сътворението на света.” 36.След като изпрати тълпата Исус влезе в къщата. Учениците дойдоха при Него и казаха: „ Обясни ни притчата за плевелите на нивата.” 37. Той им отговори: „Сеячът на доброто семе е Човешкият Син. 38.Нивата е светът, а добрите семена са хората, които принадлежат на царството. Плевелите са ония, които принадлежат на дявола, 39.а неприятелят, който ги пося е дяволът. Жътвата е краят на света, а жетварите са ангели. 40.И както плевелите се събират и изгарят, така ще бъде и при края на света. 41.Човешкият Син ще изпрати ангелите Си и те ще съберат от царството Му всичко, което кара хората да съгрешават и всички, които вършат зло. 42.Ангелите ще ги хвърлят в огнена пещ, където хората ще плачат поради огромната болка. 43.Тогава хората, които имат Божието одобрение ще светят като слънцето в царството на Своя Отец. Който има уши да слуша, нека слуша. 44.Небесното царство е като съкровище заровено в нива. Когато човек го открие, той пак го заравя, и е толкова шастлив и доволен, че отива и продава всичко каквото притежава и купува нивата. 45.Небесното царство е още като

търговец, който търси хубави перли. 46.И когато намери скъпоценна перла, той отива продава всичко каквото има и я купува. 47.Или небесното царство е като рибарска мрежа хвърлена в морето, която събира всякакви видове риба. 48.И когато мрежата се напълни, издърпват я на брега. Хубавата риба се изважда и слага в съдове, а неподходящата за ядене се изхвърля. 49.Ето какво ще се случи при края на света. Ангелите ще дойдат и ще отделят злите хора от праведните. 50.След това ще хвърлят злите в огнената пещ, където ще викат и скърцат със зъби от болка." 51.Исус попита: „Разбрахте ли всичко това?" Те отвърнаха: „Да." 52.А Той им каза: „Затова всеки книжник, учил за небесното царство е като домакин, който изважда нови и стари неща от съкровищницата си." 53.Когато Исус приключи с тези притчи замина, 54.и отиде в родния Си град. Там Той поучаваше в синагогите им и хората бяха толкова учудени, че питаха: „Откъде има тая мъдрост и сила да върши чудеса? 55.Не е ли Той синът на дърводелеца? Не е ли Мария Неговата майка, а Яков, Йосиф, Симон и Юда Негови братя? 56.И не живеят ли сестрите Му в нашия град? Как може да върши всичко това?" 57.И те се настроиха срещу Него. Но Исус им каза: „Пророците

са уважавани от всички, освен от своите съграждани и семейство.” 58.И поради неверието на хората, Исус не извърши много чудеса там.

14 1.В това време, Ирод, управителят на областта чу слуховете за Исус. 2.Той каза на слугите си: „Това трябва да е Йоан Кръстителя възкръснал от мъртвите. Ето защо може да върши чудеса!” 3.Ирод беше хванал Йоан, беше го оковал във вериги и хвърлил в затвора, за да спечели благоволението на Иродиада, жената на брат му Филип. 4.Йоан беше раздразнил Ирод наричайки взаимоотношенията му с Иродиада „прелюбодейство”. 5.Ирод искаше да го убие, но се страхуваше, защото много хора почитаха Йоан като Божий пророк. 6.Когато Ирод празнуваше рождения си ден, дъщерята на Иродиада танцуваше пред гостите му. Той беше толкова възхитен от нея, 7.че се закле да и даде всичко каквото поиска. 8.Подучена от майка си тя каза: „Дай ми на блюдо главата на Йоан Кръстителя.” 9.Царят съжали за обещанието си, но заради клетвата и гостите, 10.той нареди главата на Йоан да бъде отсечена. 11.Тя беше сложена на блюдо и дадена на момичето, а тя я занесе на майка си. 12.Йоановите ученици дойдоха,

взеха тялото му и го погребаха. После казаха на Исус какво се е случило. 13.След като чу това, Той се качи в една лодка и отиде на място, където може да се усамоти. Но хората разбраха и Го последваха пеша от градовете. 14.Когато Исус излезе от лодката и видя голямата тълпа, съжали ги и изцели болните им. 15.Вечерта учениците дойдоха при Него и казаха: „Извън града сме и става късно. Освободи хората, за да могат да отидат до селата и да вечерят.” 16.Но Исус каза: „ Не е необходимо, вие им дайте да вечерят.” 17.Те казаха: „Всичко, което имаме са пет хляба и две риби.” 18.Исус каза: „Дайте ми ги.” 19.Тогава накара хората да насядат по тревата. Той взе петте хляба и двете риби, повдигна лицето Си към небето в молитва, благослови, разчупи и даде хляба на учениците, а те раздадоха храната на хората. 20.Всички ядоха до насита и събраха дванадесет коша с остатъци. 21.Имаше около пет хиляди мъже, които ядоха, без да се броят жените и децата. 22.И веднага Исус накара учениците Си да влязат в лодката и да отидат преди Него на другата страна, докато Той изпраща хората. 23.След като изпрати хората Той се качи на хълма да се помоли насаме. И когато се свечери, Той беше все още там. 24.През това време лодката беше

далеч от брега. Тя плаваше срещу вятъра и вълните я блъскаха. 25.И малко преди разсъмване, Исус дойде към учениците Си, като вървеше по водата. 26.Когато Го видяха си помислиха, че е дух и изплашени започнаха да викат. 27.Исус веднага им каза: „Успокойте се, това съм Аз! Не се страхувайте!” 28.Петър отвърна: „Господи ако наистина си Ти, кажи ми да дойда по водата.” 29.Исус каза: „Ела!” И Петър излезе от лодката и вървеше по водата към Него. 30.Но когато погледна надолу към вълните, които се пенеха по краката му, той изгуби самообладание и започна да потъва. Петър извика: „Господи спаси ме!” 31.Исус без колебание се протегна, хвана ръката му и каза: „Маловерецо, защо се усъмни?” 32.И когато влязоха в лодката, вятърът утихна. 33.А учениците, които видяха всичко, се поклониха на Исус казвайки: „Наистина Ти си Божия Син.” 34.И като преминаха езерото, дойдоха в Генисарет. 35.Когато хората разбраха, че се е върнал изпратиха вест по цялата околност и събраха всички болни. Те Му се молеха да им разреши да се допрат до дрехата Му, и всеки, който се допря оздравя.

15 1.Тогава дойдоха при Исус фарисеи и религиозни
учители от Ерусалим и го попитаха: 2.„Защо учениците
Ти се отнасят безотговорно към Божиите заповеди?”
3.А Той веднага им отвърна: “Защо заради вашите
традиции нарушавате Божиите заповеди? 4.Бог ясно е
казал: „Уважавай майка си и баща си.” и „Всеки, който
злослови майка си или баща си трябва да бъде убит.”
5.Но вие хитреци извъртате казвайки: „Който иска,
може да каже на родителите си: „Каквото ви дължа, го
давам на Бога.” 6.Това трудно може да се нарече
уважение към родителите. Заради традициите си вие
разрушавате авторитета на Божиите заповеди.
7.Лицемери! Исая право е пророкувал за вас: 8.„ Тия
хора правят голямо представление от говоренето на
правилните неща, но сърцата им не са в това. 9.Те
постъпват все едно, че Ми се покланят, но нямат такова
намерение. Просто Ме използват като прикритие за да
поучават каквото им изнася.” 10.Тогава Исус събра
тълпата и каза: „Слушайте, и вземете думите Ми
присърце. 11.Това, което влиза в устата ви не ви
осквернява, но това, което излиза от устата ви, то ви
осквернява.” 12.Учениците дойдоха при Него и казаха:

„Знаеш ли, че думите Ти обидиха фарисеите?” 13.Исус отвърна: „Всяко растение, което Моя небесен Отец не е посадил, ще бъде изкоренено. 14.Оставете ги! Те са слепи водачи, а когато слепец слепеца води, и двамата падат в една и съща яма.” 15.Петър Му каза: „Какво имаше в предвид, когато говореше за нещата, които правят хората нечисти?” 16.Исус каза: „Никой ли от вас не знае, за какво говоря? 17.Не знаете ли, че каквото влезе в устата, минава в стомаха и след това в тоалетната? 18.Но това, което излиза от устата, води началото си от сърцето. 19.От сърцето произлизат зли помисли, убийства, изневяра, сексуални грехове, кражби, лъжи и обиди. 20.Това са нещата, които оскверняват човека, а не яденето с немити ръце.” 21.Оттам Исус отиде в Тир и Сидон. 22.Тъкмо пристигнаха, когато една ханаанка слезе от хълмовете и умоляваше: „Смили се Господи Сине Давидов, дъщеря ми е жестоко обладана от демони.” 23.Исус не и обръщаше внимание. Учениците дойдоха и недоволстваха: „Отпрати я, защото продължава да вика след нас.” 24.Исус каза: „Аз съм изпратен до изгубените овце от Израел.” 25.Жената се приближи, падна на колене казвайки: „Господи помогни ми!” 26.Исус

отвърна: „ Не е редно да вземем храната на децата и да нахраним с нея кучетата.” 27.Тя каза: „Прав си Господи, но дори кучетата ядат трохите, които падат от масата на господарите им.” 28.Тогава Исус и отговори: „Жено, силна е вярата ти, каквото желаеш ще ти бъде дадено.” И веднага дъщеря и оздравя. 29.Оттам Исус отиде край Галилейското езеро, качи се на един хълм и седна. 30.Голямо множество дойде при Него, и водеха с тях куци, слепи, неми и много други. Те ги сложиха пред нозете Му и Той ги изцели. 31.Всеки беше удивен от чутото и видяното. Немите можеха да говорят, сакатите бяха изцелени, куците можеха да ходят, а слепите да виждат. Всеки величаеше Бога на Израел. 32.Исус повика учениците Си и им каза: „Жал Ми е за тия хора. От три дена са с Мен и нищо не са яли. Не искам да ги изпращам гладни, да не би да им прилошее по пътя за в къщи.” 33.Учениците казаха: „Мястото е пусто, откъде да намерим достатъчно храна, че да нахраним такова голямо множество? 34.Исус ги попита: „Колко хляба имате?” Те Му отговориха: „Седем хляба и няколко рибки.” 35.Той нареди на хората да седнат. 36.Взе седемте хляба и рибките, и благодари на Бога. След това разчупи хляба и го даде на учениците, а те на хората.

37.Всички ядоха до насита, и остатъците напълниха седем големи коша. 38.А там имаше четири хиляди мъже, които ядоха, без да се броят жените и децата. 39.След като Исус изпрати хората, влезе в една лодка, прекоси езерото и дойде в пределите на Магадан.

16 1.Фарисеите и садукеите дойдоха при Исус и се опитваха да Го изпитат, като искаха да им покаже знамение от небето. 2.А Той им каза: „Ако вечерта небето е червено, вие казвате, че времето ще е хубаво. 3.Но ако на сутринта небето е червено и намръщено, казвате, че ще вали. Гледайки небето вие можете да прогнозирате времето, но не можете да разтълкувате знаците на времената. 4.Едно зло и безнравствено поколение винаги иска чудеса и знамения. Единственото знамение, което ще получите е знамението на Йона.” Тогава ги остави и Си тръгна. 5.Когато прекосиха езерото, учениците бяха забравили да вземат хляб. 6.В същото време Исус им каза: „Пазете се от фарисейския и садукейския квас.” 7.Като си мислеха, че Той им се кара за забравения хляб, те тихо обсъждаха какво да правят. 8.Исус знаеше какво правят и им каза: „Защо са всички тия разтревожени шушукания за забравения

хляб? Маловерци! 9.Все още ли не схващате? Не си ли спомняте петте хляба и петте хиляди хора, и колко много кошове с остатъци събрахте? 10.Или седемте хляба, които нахраниха четири хиляди, и колко много кошове с остатъци събрахте? 11.Не разбирате ли все още, че хляба не е проблем? Проблемът е в кваса на фарисеите и садукеите." 12.Тогава те разбраха, че не става въпрос за ядене, а за поучението на фарисеите и садукеите. 13.Когато Исус и учениците Му дойдоха в околностите на Кесария Филипова, Той ги попита: „Според хората, кой е Човешкия Син?" 14.Те отвърнаха: „Някои мислят, че е Йоан Кръсителя, други казват, че е Илия, а други че е Еремия или един от пророците." 15.Тогава ги попита: „ А според вас Кой Съм?" 16.Симон Петър каза: „Ти си Христос, Месията, синът на живия Бог." 17.Исус му каза: „Благословен да си Симоне сине Йонов! Не си получил отговора от книги или от поучения, а Бог Моят Отец ти откри тази тайна. 18.А сега ще ти кажа, кой всъщност си ти. Ти си Петър, ти си скала, и върху нея ще поставя Моята църква, църква пълна със сила и дела, която дори портите на ада не могат да спрат. 19.И това не е всичко. Ще получиш пълен и свободен достъп до Божието

царство, ключове да отваряш всяка врата, няма да има бариери между небето и земята, нито между земята и небето. И „да” на земята ще е „да” на небето, и „не” на земята ще е „не” на небето.” 20.Исус строго нареди на учениците да не казват на никого, че Той е Месията. 21.Оттогава Той започна да им говори, какво ще се случи с Него, че трябва да отиде в Ерусалим, където ще пострада много от старейшените, главните свещеници и религиозните учители, ще бъде убит, но на третия ден ще бъде възкресен. 22.Тогава Петър го дръпна настрана и Му каза да спре да говори така. Той каза: „Господи, Бог никога няма да допусне да се случи това с тебе.” 23.Но Исус се обърна към Петър И каза: „Сатана махни се от пътя Ми, защото не мислиш по Божия начин, а по начина, по-който хората мислят.” 24.След това каза на учениците Си: „Всеки, който възнамерява да дойде с Мен, трябва да Ме остави да го водя. Не ти си на ръководното място, а Аз. Не бягай от страданието, прегърни го. Следвай Ме и аз ще ти покажа как. 25.Да помагаш на себе си, не е никаква помощ. Саможертвата и себеотрицанието, това е начинът, Моя начин да намериш себе си, твоето истинско аз. 26.Каква е ползата да придобиеш всичко, но да изгубиш себе си? И

за какво би могъл да изтъргуваш душата си? 27.Не бързайте да ставате търговци. Преди да опитате от това, Човешкия Син ще пристигне с цялото величие на Отец Си, придружен от ангелска армия. И ще получите всичко, което сте заслужили, на всеки според делата му. 28.Това не са празни приказки, казвам ви самата истина: Някои от стоящите тука няма да умрат, докато не видят Човешкия Син идващ в царството си."

17 1.След шест дена Исус взе Петър, Яков и брат му Йоан и ги заведе на една висока планина, където можеха да се усамотят. 2.И пред тях Исус напълно се преобрази. Лицето Му светеше като слънце, а дрехите Му станаха бели като светлината. 3.Изведнъж Мойсей и Илия се явиха пред тях и разговаряха с Него. 4.Петър Му каза: „Господи добре е да сме тука! Позволи ни да направим три скинии, една за Теб, една за Мойсей и една за Илия." 5.Докато говореше светъл облак ги засени, и глас излезе от облака и каза: „Това е Моя скъп Син, в Когото е Моето благоволение. Слушайте каквото ви казва." 6.Когато учениците чуха това, те паднаха на лицата си уплашени до смърт. 7.Но Исус се приближи, докосна ги и каза: „Не се страхувайте." 8.И когато отвориха очите

си и се огледаха наоколо, те видяха само Исус. 9.Като слизаха от планината Исус им нареди: ” Не казвайте на никого какво сте видели, докато Човешкия Син не възкръсне от мъртвите.” 10.Учениците Му го поитаха: „Защо религиозните учители казват, че първо трябва да дойде Илия?” 11.Исус отвърна: „Илия идва, за да подготви всичко. 12.Казвам ви, че Илия вече дойде, но когато го видяха те не го разпознаха. Отнесоха се с него като с боклук, така и ще се отнесат и с Човешкия Син.” 13.Тогава учениците разбраха, че Той им говореше за Йоан Кръсителя. 14.И когато дойдоха при народа, един мъж се приближи към Исус падна на колене пред Него и каза: 15.„Господи смили се за сина ми. Той е луд, изпада в пристъпи и ужасно страда. Често се хвърля в огъня, а друг път във водата. 16.Аз го доведох при учениците Ти, но те не можаха да го изцелят. 17.Исус отговори: „Какво поколение! Без разбиране за Бога и без цел в живота. Колко пъти трябва да ги повтарям тия неща? И колко дълго трябва да търпя това? Доведете момчето тука.” 18.И заповяда на демона да излезе от момчето. И то на мига оздравя. 19.По-късно учениците дойдоха при Исус насаме и попитаха: „Защо не можахме да изгоним демона от момчето?” 20.Той им каза: „Защото все още

не сте взели Бога насериозно. Простата истина е, че ако имате вяра колкото синапово зърно, ще можете да кажете на планината: Премести се оттука там, и тя ще се премести. И нищо няма да е невъзможно за вас.” 21.Но тоя род не излиза, освен с пост и молитва. 22.Докато Исус и учениците Му пътуваха от място на място в Галилея, Той им каза: „Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на хора, които не искат да имат нищо общо с Бога. 23.Те ще Го убият, а след три дена Той ще възкръсне от мъртвите.” Учениците се чувстваха ужасно. 24.И когато пристигнаха в Капернаум, бирниците дойдоха при Петър и попитаха: „Вашия учител плаща ли данъци?” 25.Петър каза: „Да плаща.” И след като се прибра в къщи, Исус се приближи при него и попита: „Симоне, как мислиш, когато царя събира данъците, кой плаща: децата му или поданиците му?” 26.Петър отвърна: „Поданиците.” Исус отвърна: „Тогава децата са свободни от това нали?” 27.Но за да не създаваме проблеми, иди хвърли въдица в езерото и измъкни първата риба, която хванеш. Отвори и устата и ще намериш монета, с нея плати Моите и твоите данъци.”

181.В същото време учениците дойдоха при Исус и попитаха: „ Кой ще получи най-високата позиция в Божието царство?” 2.Той взе едно дете постави го посред тях и каза: 3.„Казвам ви самата истина, че ако не се промените и не станете като децата никога няма да влезете в небесното царство. 4.Но ако сте смирени като това детенце, ще сте най-великите в небесното царство. 5.И когато приемете едно от тия деца, поради Мене, вие приемате Мен. 6.Но ако им създавате трудности, малтретирате ги или се възползвате от чистата им вяра, скоро ще съжалявате за това. По-добре ще е за вас да си окачите воденичен камък на шията, и да се хвърлите в най-дълбоката част на езерото. 7.Горко на света поради трудностите, които създава на тия най-малки вярващи. Трудностите са неизбежни, но не ги правете по-тежки, но горко ви ако ги правите. 8.Ако ръката ти или ногата ти са причина да изгубиш вярата си, отрежи я и я изхвърли. По-добре е да влезеш в живота недъгав или сакат, отколкото с две ръце и два крака да бъдеш хвърлен във вечния огън. 9.И ако окото ти е причина да изгубиш вярата си, извади го и го хвърли. По-добре е да влезеш в живота едноок, отколкото да имаш две очи и да

бъдеш хвърлен в адския огън. 10.Внимавайте да не се отнасяте арогантно към тия най-малки вярващи. Казвам ви, че техните ангели на небето са в постоянен контакт с Моя небесен Отец. 11.Защото Човешкия Син дойде да спаси погубените. 12.Нека да ви питам нещо. Какво бихте направили ако имахте сто овце и една от тях се заблуди? Няма ли да оставите деветдесет и деветте на хълма и да потърсите заблудилата се? 13.И Съм сигурен, че когато я намерите, ще сте по-щастливи за нея, отколкото за деветдесет и деветте, които никога не са се заблуждавали. 14.Вашия небесен Отец се чувства по същия начин, Той не иска да изгуби дори един от тия най-малки вярващи. 15.Ако някой вярващ събрат те обиди, иди кажи му и се разберете помежду си. Ако те послуша, спечелил си приятел. 16.Но ако не те послуша, вземи един или двама свидетели и опитай отново.17.Ако все още не слуша, кажи на църквата, и ако не послуша църквата, отнасяй се към него като към невярващ или бирник. 18.Казвам ви самата истина, каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата, и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. 19.Когато двама от вас се съгласят за каквото и да е нещо на земята и се помолят за това, Моя небесен Отец

ще го извърши. 20.И когато двама или трима от вас се съберат поради Мене, бъдете сигурни, че и Аз ще Съм там.” 21.Тогава Петър се приближи и Го попита: „ Господи, колко пъти да прощавам на брата или сестрата, които са ме обидили? Седем пъти?” 22.Исус отвърна: „ Не само седем пъти, но седемдесет и седем пъти по седем.” 23.Божието царство е като цар, който решил да уреди сметките със слугите си. 24.И когато започнал да ги преглежда, довели при него един слуга, който му дължал десет хиляди таланта(равно на 60 000 000 златни лева). 25.Тъй като не можел да плати, царят наредил да продадат него, жена му, децата му и всичкото му притежание, за да плати дълга. 26.Тогава слугата паднал в краката му и казал: „Бъди търпелив към мен и аз ще ти платя всичко.” 27.Царят го съжалил, освободил го и му опростил дълга. 28.Но когато слугата си тръгнал, той намерил друг слуга, който му дължал сто пеняза (равно на 90 златни лева). Той го сграбчил, започнал да го души казвайки: „Плати това, което ми дължиш!” 29.Тогава другия слуга паднал на колене и му се молил: „Имай търпение към мен и аз ще ти платя всичко.” 30.Но той отказал, и го хвърлил в затвора, докато изплати дължимото.” 31.А другите слуги, които

работили с него видяли случилото се и много се наскърбили и разказали на царя цялата история. 32.Тогава царят повикал първия слуга и казал: „Ти си зъл човек! Отмених целия ти дълг, защото ми се помоли. 33.Не трябваше ли и ти да се отнесеш към съработника си толкова милостиво, колкото и аз се отнесох към теб?” 34.Царят толкова се разгневил, че наредил да го мъчат докато не изплати целия си дълг. 35.Така и Моят небесен Отец ще постъпи с всеки един, който не прости безусловно, на този, който го моли за прошка.”

19 1.Когато Исус приключи с поучението, тръгна от Галилея и отиде на другия бряг на реката Йордан в Юдея. 2.Голяма тълпа Го следваше и Той изцели всички болни. 3.Някои фарисеи дойдоха да Го изпитат и попитаха: „Законно ли е мъж да се разведе със жена си по всякаква причина?” 4.Исус отвърна: „Не сте ли чели, че в началото Създателят ги направи мъжки и женски пол. 5.Ето защо мъжът ще напусне баща си и майка си и ще се ожени. С жена си те ще станат като едно тяло. 6.И така те вече не са двама, но един. И никой не може да раздели това, което Бог е събрал.” 7.Фарисеите Го

питаха: „Защо тогава Мойсей заповяда мъжа да даде на жена си писмено известие, че се развежда с нея?” 8.Исус отвърна: „Мойсей ви позволи да се развеждате, защото сте безсърдечни. Но още от началото Бог не е възнамерявал, това да бъде така. 9.Аз ви придържам към истинския план, и ще ви държа отговорни за прелюбодейство, ако се разведете с вярната си съпруга и се ожените за някоя друга. Правя изключение в случаи когато има извършено прелюбодейство от единия партньор.” 10.Учениците възразиха: „Ако това са условията за брака, то ние сме озадачени. И защо да се женим?” 11.Но Исус каза: „Не всеки е достетъчно зрял, за да живее семеен живот. Това изисква определени способности и благодат. Бракът не е за всеки. 12.Някои са неспособни да се оженят, поради дефекти по рождение. Други са се обрекли на безбрачие, защото са кастрирани. А пък други са решили да не се женят, заради небесното царство. Но ако си способен да израстнеш в широтата на брака, направи го. 13.Някои хора доведоха при Исус малки дечица, за да ги благослови и да се помоли за тях. Но учениците казаха на хората да спрат да Го безпокоят. 14.Но Исус се намеси казвайки: „Оставете децата на мира, и не им

пречете да дойдат при Мен. Божието царство е направено за хора като тях.” 15.И след като положи ръце на тях, Той замина оттам. 16.Един младеж спря Исус и попита: „Учителю, какво добро трябва да сторя, за да получа вечен живот?” 17.Исус каза: „Защо Ме разпитваш кое е добро? Бог е единствения, Който е добър. И ако искаш да влезеш в живота на Бога, върши каквото ти казва. 18.Младежа попита: „Какво по-специално?” Исус каза: „Не убивай, не прелюбодействай, не кради, не лъжи, 19.уважавай майка си и баща си, и обичай ближния както себе си.” 20.А той отвърна: „Всичко това съм спазил. Какво остава?” 21.Исус Му отговори: „Ако искаш да бъдеш съвършен, иди и продай всичко което притежаваш. Дай парите на бедните, и ще имаш съкровище на небето. След това ела и Ме следвай.” 22.Това беше последното нещо, което младежа очакваше да чуе, и си тръгна натъжен. Той държеше много на богатството си, и не можеше да понесе, да го изгуби. 23.И докато го наблюдаваше, Исус каза на учениците Си: „Знаете ли колко е трудно за богатия, да влезе в Божието царство? 24.Ще ви кажа, че по-лесно е камила да мине през иглено ухо, отколкото богат да влезе в Божието царство.” 25.Учениците се

смаяха и попитаха: „Тогава кой изобщо има някакъв шанс?” 26.Исус ги погледна сериозно и каза: „Нямате никакъв шанс ако си мислите, че можете да влезете сами чрез собствени усилия. Единствената възможност на света е да уповавате Бог да го направи.” 27.Тогава Петър каза: „Ние оставихме всичко и Те последвахме. Какво ще получим?” 28.Исус отвърна: „Да, всички вие Ме последвахте, и при възстановяването на света, когато Човешкия Син ще управлява в слава, и вие, които Ме последвахте също ще управлявате, ще седнете на дванадесет престола и ще съдите Израилевите племена. 29.И всеки, който е оставил къщи, братя, сестри, майка, баща, деца, или ниви поради Моето име, ще получи стократно повече и ще наследи вечен живот. 30.Това е голямото разместване: много от първите ще свършат последни, а последните първи.

20 1.Небесното царство е като земевладелец, който излезе на разсъмване да наеме работници за лозето си. 2.И след като се споразумя с тях да им плати обичайната дневна надница, той ги изпрати на лозето си. 3.Около девет часа сутринта, той видя други стоящи на пазара без работа. 4.Каза им: „Работете на лозето ми и ще ви

дам каквото е право.” И те отидоха. 5.Той излезе отново около обед и около три часа следобед, и направи същото. 6.И накрая около пет часа той пак излезе, намери други, които стояха наоколо и им каза: „ Защо стоите тука целия ден без работа?” 7.Те отвърнаха: „Никой не ни е нает.” Той им каза: „Елате и работете на лозето ми.” 8.И когато се свечери, земевладелецът каза на надзирателя: „Извикай работниците и им плати надниците. Започни с последния и свърши с първия.” 9.Когато работниците дойдоха, тия, които бяха наети в пет часа следобед получиха дневна надница. 10.Работниците, които бяха наети първи си помислиха, че ще получат повече от останалите. Но когато получиха същите пари, 11.те започнаха да недоволстват срещу земевладелеца като казаха: 12.„Тия, които нае последни работиха само един час, а ти им плати същите пари като на нас, въпреки че ние работихме здраво през целия ден под горещото слънце.” 13.Замевладелецът им каза: „Приятели, аз не съм се отнесъл към вас несправедливо. Не се ли споразумяхме да ви платя дневна надница? 14.Вземете си парите и си идете. Аз реших да платя на последните също толкова, колкото и на вас. 15.Нямам ли право да правя каквото си искам със

собствените си пари? И защо се възмущавате от щедростта ми към останалите?” 16.Ето го отново голямото разместване: много от първите ще свършат последни, а последните първи. 17.Когато Исус беше по пътя за Ерусалим, Той дръпна дванадесетте апостола настрани и им каза насаме: 18.„Отиваме в Ерусалим. Там Човешкия Син ще бъде предаден на главните свещеници и религиозни учители. Те ще Го осъдят на смърт, 19.и ще го предадат на римляните, които ще Му се подиграват, ще Го измъчват и ще Го разпънат на кръст. Но на третия ден Той ще бъде възкресен от мъртвите. 20.Тогава майката на Йоан и Яков дойде при Исус с двамата си сина. Тя Му се поклони и започна да Го моли за услуга. 21.Исус я попита: „Какво искаш?” Тя Му каза: „Обещай ми, че двамата ми сина ще бъдат възнаградени с най-високата почит в царството Ти, единия да седне от дясно Ти, а другия от ляво Ти.” 22.Исус и отговори: „Не знаете какво искате. Можете ли да пиете от чашата, от която Аз трябва скоро да пия (и да се кръстите с кръщението с което Аз се кръстя?)” Яков и Йоан казаха: „Да можем!” 23.Исус отвърна: „Наистина ще пиете от Моята чаша(и ще се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам). Но Аз нямам

властта да ви позволя да седнете от дясно Ми или от ляво Ми. Моят Отец вече е приготвил тия места за някои хора. 24.Когато десетте апостола чуха това, ядосаха се на двамата братя. 25.Но Исус извика всички и каза: „Виждали сте как безбожните управници си придават важност, и колко бързо малкото власт им замайва главите. 26.Вие не трябва да бъдете такива. Който иска да е велик, трябва да стане слуга. 27.Който из между вас иска да бъде първи, трябва да ви стане роб. 28.Ето какво направи Човешкия Син: „Той дойде да служи, а не да Му служат и след това да даде живота Си в замяна на мнозината, които са държани в плен. 29.И като си тръгнаха от Ерихон, голяма тълпа ги следваше. 30.Двама слепци стояха край пътя, и когато чуха, че Исус минава те извикаха: „Смили се над нас Господи, Сине Давидов!” 31.Народът им каза да млъкнат, но те викаха още по-силно: „Смили се над нас Господи, Сине Давидов!” 32.Когато Исус ги чу, спря се, повика ги и каза: „ Какво искате да ви направя?” 33. Те Му казаха: „Господи, искаме да ни се отворят очите и да виждаме.” 34.Исус ги съжали и докосна очите им. Те веднага прогледнаха и Го последваха.

21 1.Когато Исус и учениците Му приближиха Ерусалим, те дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, и Той изпрати двама ученици като им каза: 2. „Влезте в селото, което е пред вас, и там ще намерите вързано магаре заедно с магаренцето си. Отвържете ги и Ми ги доведете. 3.И ако някой ви попита защо го правите, кажете: „На Господа Му трябват.” И веднага ще ви позволи да вземете магаретата.” 4.Това се случи за да се изпълни казаното от пророка: 5.„Кажете на хората на Сион: „Ето, твоя Цар идва, смирен и възседнал на магаре и на магаренце.” 6.Учениците направиха каквото Исус им нареди. 7.Те докараха магарето и магаренцето и положиха връхните си дрехи върху тях. Тогава Исус ги възседна. 8.По-голямата част от хората постлаха дрехите си на пътя, а други отрязаха клони от дърветата и постилаха пътя с тях. 9.Множествата, които вървяха пред Него, и тези, които вървяха след Него викаха: „Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Божието име! Осанна в небесата!” 10.И като влизаше в Ерусалим, целия град беше разтърсен. Разтревожени хора питаха: „Какво става тука? Кой е Този?” 11.Хора от парадното шествие

отговориха: „Това е пророкът Исус, Който е от Назарет Галилейски.” 12.Исус влезе в двора на храма и изхвърли всички, които продаваха и купуваха там. Той преобърна масите на обменителите на пари, и столовете на продавачите на гълъби. 13.Каза им: „Писанието казва: Моят дом е предназначен да бъде дом за молитва, а вие го направихте свърталище на крадци.” 14.Слепи и куци хора дойдоха при Исус и Той ги изцели. 15.Когато главните свещеници и религиозните учители видяха изумителните чудеса, които извърши и децата, които викаха в храма: „Осанна на Давидовия Син!” раздразниха се и Му казаха: 16.„Чуваш ли какво казват децата?” Исус отговори: „Да чувам ги. Не сте ли чели в Писанието: „От устите на децата и бебетата приготвил Си хвала?” 17.Тогава Исус напусна града и отиде във Витания където пренощува. 18.На сутринта, когато се връщаше в града, Той огладня, 19.и по пътя видя едно смокиново дърво. И като го доближи, не намери нищо, само листа. Той каза на смокинята: „Нека никога да няма плод върху тебе!” И дървото веднага изсъхна. 20.Учениците бяха шокирани, като видяха колко бързо изсъхна смокиновото дърво. 21.Но Исус им каза: „Ако се присъедините към живота на царството и не се

съмнявате в Бога, ще вършите не само малки неща, като това, със смокиновото дърво, но и ще триумфирате върху големи препятствия. Например ако кажете на тази планина: „ Хвърли се в езерото”, тя ще се хвърли. 22.И ако се молите с вяра, ще получите каквото и да поискате.” 23.Тогава Исус влезе в двора на храма и започна да поучава. Главните свещеници и старейшените дойдоха при Него и казаха: „Покажи ни препоръките си. Кой ти даде право да поучаваш тука?” 24.Исус отвърна: „Нека първо да ви питам нещо, и ако ми отговорите на въпроса, то и Аз ще отговоря на вашия. 25.Кой даде право на Йоан да кръщава? Бог на небето или хората?” Те разискваха помежду си казвайки: „Не можем да кажем, че Бог му е дал право. Исус ще ни пита защо не му повярвахме. 26.Но от друга страна тия хора мислят, че Йоан беше пророк и се страхуваме от това, което могат да ни направят. Затова не можем да кажем, че хора са дали правото на Йоан да кръщава.” 27.И така те отговориха на Исус: „Незнаем.” Той им каза: „Тогава и Аз няма да ви кажа кой Ми даде правото да върша тия неща. 28.Кажете Ми какво мислите за тази история: Един човек имаше двама сина. Той отиде при първия и му каза: „Сине, отиди днес да

работиш на лозето.” 29.Синът отговорил: „Не искам.” Но по-късно променил решението си и отишъл. 30.Бащата наредил същото и на втория син, и той отговорил: „Разбира се с радост ще отида.” Но не отишъл. 31.Кой от двамата сина изпълни волята на баща си?” Те казаха: „Първият.” Исус каза: „Точно така и казвам ви, че крадците, мошениците и проститутките ще ви изпреварят в Божието царство. 32.Йоан дойде при вас и ви показа правилния път. Но вие си вирнахте носовете, а крадците и проститутката му повярваха. Дори, когато видяхте променените им животи, не ви беше грижа да се промените и повярвате. 33.Ето и друга история. Слушайте внимателно. Един богат земевладелец засади лозе. Той го огради с ограда, изкопа лин за пресоване на гроздето, построи наблюдателница, и след това го даде под наем на земеделци, и замина в чужбина. 34.Когато дойде времето за гроздобер, земевладелеца изпрати слугите си да съберат неговия дял от гроздето. 35.Земеделците хванали първия слуга и го набили, втория слуга убили, а по третия хвърляли камъни, но той избягал. 36.Земевладелецът опитал отново, като изпратил още слуги, но те се отнесли с тях по същия начин. 37.Той изчерпал всичките си

възможности и решил да изпрати сина си, като си мислел, че ще уважат сина му. 38.Но когато земеделците видели синът да пристига, те потривали ръце от алчност казвайки: „Това е наследникът! Нека да го убием и придобием всичко това за себе си.” 39.Те го хванали, изкарали го извън лозето и го убили. 40.Сега, когато земевладелецът се върне, какво мислите, че ще направи със земеделците?” 41.Те отговориха: „Ще ги убие по жесток начин, и след това ще даде лозето на хора, които ще му дават дела от плодовете на времето му.” 42.Исус каза: „Сигурно знаете, че Писанията казват: „Камъкът, който строителите отхвърлиха сега стана най-важния камък от всички. Това е Божие дело, и е учудващо за нас.” 43.Казвам ви, че Божието царство ще бъде отнето от вас и ще бъде дадено на хора, които ще произвеждат каквото Бог желае. 44.И който се спъне в камъка, ще бъде смазан, и върху когото падне ще бъде разбит на парчета.” 45.Когато главните свещеници и фарисеите чуха тия притчи, разбраха, че Исус говори за тях. 46.Те искаха да Го хванат и хвърлят в затвора, но уплашени от общественото мнение, те се въздържаха, защото повечето хора считаха Исус за Божий пророк.

22 1.Отново Исус използва притчи за да поучава
хората: 2.Божието царство е като един цар, който
вдигна сватбено празненство за сина си. 3.Той изпрати
слугите си да повикат всички поканени гости, но те не
пожелаха да дойдат. 4.Изпрати и други слуги, като им
нареди да кажат на гостите: „Угощението е готово!
Говедата и угоените телета са приготвени. Всичко е
готово, елате на сватбата!” 5.Но гостите не обърнаха
внимание. Някои от тях отидоха на нивите си, други
отидоха по търговията си. 6.А останалите хванаха
слугите, биха ги и ги убиха. 7.Царят се разгневи и
изпрати войските си да погубят убийците и да изгорят
града им. 8.Тогава каза на слугите си: „Сватбата е
готова, но ония, които бяха поканени, не заслужаваха
тази чест. 9.Излезте по крайградските пътища и
поканете всеки, когото срещнете на празненството.”
10.Слугите тръгнаха по улиците и доведоха всички
добри и лоши хора, които намериха. И сватбената зала
се напълни с гости. 11.Когато царят дойде да прегледа
гостите, той видя един човек, който не беше облечен в
сватбените дрехи, осигурени за гостите. 12.Той попита:
„Приятелю, как влезе вътре без подходящите дрехи?”

Човекът мълчеше. 13.Тогава царят каза на слугите си: „ Вържете му ръцете и краката и го изхвърлете навън в тъмнината, където хората ще плачат и скърцат със зъби от болка. 14.Мнозина са поканени, но малцина от тях са избрани да останат.” 15.Тогава фарисеите си отидоха и планираха да впримчат Исус в говорене на нещо грешно. 16.Те изпратиха при Него учениците си заедно с последователите на Ирод. Те Му казаха: „ Учителю, знаем, че си искрен, и че поучаваш истината за това, което Бог желае хората да вършат. Ти се отнасяш към всички с еднакво уважение без значение кои са. 17.Кажи ни какво мислиш, трябва ли да плащаме данъци на Императора или не?” 18.Исус разбра злия им план и ги попита: „Защо ме изпитвате лицемери?” 19.Покажете ми една данъчна монета.” И те Му донесоха сребърна монета. 20.Той ги попита: „Чий е този образ и надпис?” 21.Те отговориха: „ На императора.” Тогава Исус им каза: „ Дайте на императора това, което му дължите, и дайте на Бога това, което Му дължите. 22.Отговорът Му ги изненада толкова много, че си тръгнаха. 23.Същия ден садукеите дойдоха при Него. Те са група, която отхвърля възкресението от мъртвите. 24.Те попитаха: „Учителю, Мойсей казва, че ако мъж умре

бездетен, неговия брат е задължен да се ожени за вдовицата и първото им дете ще се счита за син на мъртвия му брат. 25.Имаше между нас седем братя. Първият се ожени и умря, и тъй като нямаше деца, той остави вдовицата на брат си. 26.Същото се случи с втория, третия и така с всичките седем братя. 27.Най-накрая и жената умря. 28.Ето го и нашия въпрос: Във възкресението, чия съпруга ще бъде, тъй като тя е била женена за всеки един от тях." 29.Исус отговори: „Вие имате грешни разбирания по два въпроса: не познавате Писанията, и не знаете как работи Бог. 30.Във възкресението ние сме извън брака. Тогава както и при ангелите, целия ни възторг и близост ще бъдат в Бога. 31.А относно теорията ви дали има възкресение или не, не сте ли чели Писанията? Казано е съвсем ясно: 32. „Така казва Бог: Аз съм(а не бях) Бог на Авраам, Исаак и Яков." Живият Бог определя Себе Си не като Бог на мъртвите, а на живите." 33.И когато множеството чу това, учудиха се от учението Му. 34.Когато фарисеите чуха, как Исус победил в спора със садукеите, те обединиха силите си за нападение. 35.Един от религиозните им учители, говореше от тяхно име, и постави въпрос, който се надяваха, че ще Го разобличи.

36.Той каза: „Коя заповед от Божия закон е най-
важна?” 37.Исус отговори: „Обичай Господа Твоя Бог с
цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.
38.Това е първата и най-важна заповед. 39.Втората най-
важна заповед е тая: „ Обичай другите както обичаш
себе си.” 40.Целия Мойсеев закон и пророците са
основани на тези две заповеди. 41.И докато фарисеите
бяха все още събрани, Исус ги попита: 42.„Какво
мислите за Христос? Чий син е Той?” Те му отговориха:
„ Давидов син.” 43.Исус отвърна: „Тогава как може
Давид воден от Духа, да Го нарича Господ? Той казва:
44.„ Господ казва на моя Господ: Седни отдясно Ми
докато положа враговете ти за Твое подножие.” 45.Ако
Давид нарича Христос свой Господ, как може Христотс
да е негов син?” 46.Никой не можа да отговори на
въпроса Му, и оттогава никой не смееше да Му задава
никакви въпроси.

23 1.Тогава Исус каза на тълпата и на учениците Си: 2.
„Религиозните учители и фарисеите са компетентни
учители на Божия закон. 3.Няма да сгрешите, ако
следвате поученията им върху Мойсей. Но бъдете
внимателни, когато ги следвате. Те говорят правилните

неща, но не ги живеят. Не ги приемат в сърцата си и не ги показват в поведението си. Всичко е само външен блясък. 4.Вместо да ви дават Божият закон, като храна и питие с които да можете да пирувате в Бога, те го увиват и вързват с правила, натоварвайки ви като стадо животни. Изглежда се удоволстват като ви гледат как залитате под тези товари, и не биха си мръднали пръста да ви помогнат. 5.Живота им е като безкрайно модно ревю, бродирани молитвени шалчета на единия ден, а на другия ден украсени и натруфени молитви. 6.На църковните вечери, те обичат да сядат на най-доброто място, да се наслаждават на високата си длъжност, 7.и се перчат под блясъка на общественото ласкателство, приемайки почетни степени и названия като: „доктор”, „преподобни”. 8.Не позволявайте на хората да се отнасят така към вас, да ви поставят на такъв пиетдестал. Всички имате един Учител, а вие сте съученици. 9.Не назначавайте хора за експерти в живота си, като им позволявате да ви казват какво да правите. Запазете тази власт за Бога, нека Той да ви казва какво да правите. Никой друг на трябва да носи титлата „Отче”, защото имате само един единствен Отец, Който е на небето. 10.И не позволявайте хората

да ви манипулират, като ви карат да поемете отговорност за тях. Има само един водач във вашия и техния живот, и това е Христос. 11.Искате ли да се издигнете? Тогава се снишете, бъдете слуги. 12.Ако се надувате, ще бъдете повалени от вятъра. Но ако сте доволни от това, което сте, живота ви ще е изобилен. 13.Казвал съм го вече, че вие фарисеи и религиозни учители сте непоправими. Измамници и лицемерци! Живота ви препречва пътя към Божието царство. Вие отказвате да влезете, и не позволявате и на другите да влязат. 14.Горко ви, защото поглъщате домовете на вдовиците, а за пред хората правите дълги молитви, затова ще получите по-голямо осъждение. 15.Вие религиозни учители и фарисеи сте непоправими. Измамници и лицемери! Обикаляте половината свят за да покръстите някого, и след като го направите превръщате го във ваше копие- два пъти по-прокълнат. 16.Вие сте непоправими! И каква арогантна глупост е да казвате: „Ако някой се закълне в храма това не означава нищо, но ако се закълне в златото на храма той трябва да изпълне клетвата си.” 17.Слепи глупаци! Кое е по-велико златото или храмът, който освещава златото. 18.Също така и поучавате, че ако някой се закълне в

олтара, това не означава нищо, но ако се закълне в дара на олтара, трябва да изпълни обещанието си. 19.Каква нелепа дребнавост! Кое е по-важно, дарът или олтара, който освещава дара? 20.Който се кълне в олтара, се заклева във всичко, което е върху него. 21.И който се кълне в храма се заклева в Бога, Който обитава в него. 22.Който се кълне в небето, все едно се заклева в Божия трон, и в Оня, Който седи на него. 23.Вие фарисеи и религиозни учители сте непоправими! Мошеници и лицемери! Вие записвате с педантична точност в счетоводните си книги, всяка монета, която получавате, но относно неща като честност, състрадание, посвещение, които са основата и същността на Божия закон, към тях вие се отнасяте нехайно или ги изоставяте. Внимателното счетоводство е похвално, но същността на закона е задължителна. 24.Знаете ли колко глупаво изглеждате? Пишете предание, което е неправилно от началото до края, но внимавате за точността на всяка точка и запетая. 25.Вие фарисеи и религиозни учители сте непоправими! Мошеници и лицемери! Полирате външната страна на чашите и блюдата си за да блестят на светлината, докато отвътре те са мръсни от алчността и лакомията ви. 26.Глупави

фарисеи! Измийте и излъскайте вътрешността, и чак тогава бляскавата външност ще има някакво значение. 27.Вие фарисеи и религиозни учители сте непоправими! Мошеници и лицемери! Приличате на добре поддържана гробница, с подрязана трева и цъфнали цветя, но отдолу има само изгнили кости и плът проядена от червеите. 28.Хората ви гледат и ви мислят за светци, но под външността си вие сте пълни мошеници. 29.Вие фарисеи и религиозни учители сте непоправими! Мошеници и лицемери! Строите гранитни гробници за пророците си и мраморни паметници за светците си. 30.И казвате, че ако бяхте живели по времето на предците ви, не бихте участвали в убиването им. 31.Твърдите толкова много неща! Вие сте от същото потекло като онези убийци, 32.и всеки ден увеличавате броя на мъртъвците. 33.Змии! Мислите ли, че можете да се измъкнете без да си понесете последиците? 34.Поради вас изпращам пророци, мъдри съветници и учители поколение след поколение. И поколение след поколение вие се отнасяте с тях като с измет, приветствате ги с публично линчуване, и ги преследвате с жестокост. 35.Не можете да се измъкнете от това: Всяка капка праведна кръв пролята по тази земя, от

кръвта на Авел до кръвта на Захария Варахиевия син, когото убихте между светилището и олтара, е върху главите ви. 36.Казвам ви, че всичко това ще дойде върху вас и вашето поколение. 37.Ерусалиме, Ерусалиме! Убиецо на пророци! Убиец и на ония, които ви донесоха благовестието. Колко Съм копнял да прегърна децата ти, както кокошка събира пиленцата под крилата си, но ти не ми позволи. 38.А сега си запустял като призрачен град. И какво Ми остава да ви кажа? Само това: Скоро няма да Ме има. Следващия път когато Ме видите ще кажете: „Благословен, Който идва в името на Господа!”

24 1.След това Исус излезе от храма. И докато си тръгваше, учениците Му изтъкваха впечатляващата архитектура на храма. 2.Исус каза: „Виждате ли тези сгради? Казвам ви самата истина, че камък върху камък няма да остане, всички ще бъдат съборени.” 3.По-късно, когато Исус седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и попитаха: „Кажи ни кога ще се случат тия неща? Какъв ще бъде знакът, че е дошло времето на Твоето пришествие?” 4.Исус каза: „Бъдете внимателни, не позволявайте на никого да ви измами. 5.Мнозина ще се проявяват под фалшива самоличност

твърдейки: „Аз съм Христос Месията.” И ще измамят много хора. 6.Когато дойдат новини или слухове за войни, запазете здрав разум и не изпадайте в паника. Това е нещо обичайно, което се случва в историята, а не знак за краят. 7.Народ ще се бие срещу народ, управници срещу управници, и така навсякъде. Глад и земетресения ще има на различни места. 8.Но това е нищо в сравнение, с онова, което предстои. 9.Тогава ще ви предадат на мъчения и ще ви убият. Всички народи ще ви мразят, защото сте се посветили на Мен. 10.Тогава мнозина ще изгубят вярата си и един друг ще се предадат и намразят. 11.И в това объркване лъжливи проповедници ще се появят и ще измамят мнозина. 12.Злото ще се разпространи, и ще накара много хора да престанат да обичат другите. 13.Но ако останете верни до края, ще бъдете спасени. 14.Когато благовестието на царството бъде проповядвано по целия свят, и говорено на всички народи, тогава краят ще дойде. 15.Пророк Данаил е казал, че мерзостта, която причинява разрушение ще застане в святото място. И когато видите това (нека четящия обърне внимание), 16.ония, които са в Юдея трябва да избягат в планините. 17.Ония, които са на къщния покрив не трябва да слизат да

взимат нищо от къщата си. 18.И ония, които са на полето не трябва да се обръщат назад, да си вземат палтото. 19.Особено трудно ще бъде за бременните жени и кърмачките. 20.Надявайте се и се молете, това да не се случи през зимата или в съботен ден. 21.Това ще бъде най-лошия период на страдания, от началото на света, и нищо толкова ужасно няма да се случи отново. 22.Ако Бог не съкрати времето никой няма да остане жив. Но поради Своите избрани, Той ще съкрати времето. 23.През това време не вярвайте на никой, който ви казва: „Ето тука е Месията!" или „Той е там!" 24.Фалшиви Месии и лъжливи проповедници ще се появят навсякъде. Те ще вършат грандиозни чудеса и знамения, с които да измамят ако е възможно и Божиите избрани. 25.Но Аз ви предупредих съвсем ясно. 26.Ако ви кажат: „ Идете в провинцията и вижте идването Му." или „Бързо идете в центъра на града, и вижте идването Му!" не им вярвайте. 27.Пришествието на Човешкия Син не е нещо, което да отидете и да видите. То ще бъде като светкавица, която може да се види от изток, чак до запад. 28.Когато видите тълпи събиращи се като лешояди, които обикалят, надвиснали над разлагащ се труп, можете да бъдете напълно

сигурни, че не Човешкия Син е Този, който ги събира. 29.По време на ония трудни времена, слънцето ще избледнее, луната ще потъмнее, звездите ще паднат от небето, а космическите сили ще треперят. 30.Тогава е Пришествието на Човешкия Син! То ще изпълни небесата и никой няма да го пропусне. Неподготвените хора от целия свят, чужди на величието и силата, ще заридаят силно докато гледат Човешкия Син идващ на небесните облаци с велика слава и сила. 31.И при звука на силна тръба, Той ще изпрати ангелите Си, да съберат избраните Му от всички краища на земята. 32.Научете се от смокиновото дърво. Когато клоните му напъпят и започнат да се разлистват, вие знаете, че лятото наближава. 33.По същия начин, когато видите всички тия неща да се случват, знаете, че Той е близо до вратата. 34.Не приемайте това несериозно. Аз не ви говоря това за някои бъдещи поколения, но за всички вас. Този период продължава докато всички тия неща се изпълнят. 35.Небето и земята ще преминат, но думите Ми няма да преминат. 36.Но точния ден и час никой не знае, нито небесние ангели, нито Сина. Само Отец знае. 37.Пришествието на Човешкия Син ще се случи, във времена като Ноевите. 38.Преди потопа, всеки живееше

както обикновено, прекарвайки си добре до деня, когато Ной се качи в ковчега. 39.Те не разбираха нищо, докато потопа не стана и не повлече всичко. Пришествието на Човешкия Син, ще бъде подобно на това: 40.Двама мъже работят на полето-единия ще бъде взет, а другия оставен. 41.Две жени мелят на мелницата-едната ще бъде взета, а другата оставена. 42.Затова останете будни и бдителни. Не знаете в кой ден вашия Господ ще се появи. 43.Но разбирате това, че ако стопанина на къщата би знаел, по кое време на нощта ще дойде крадеца, той би останал буден. И не би позволил на крадеца да нахлуе в къщата му. 44.Затова вие също трябва да бъдете готови, защото Човешкия Син ще се върне, когато най-малко Го очаквате. 45.Кой е достоен и способен за работата да ръководи кухнята? Това е човек на когото Господаря може да разчита да храни работниците на време всеки ден. Някой, 46.когото Господаря може да посети изненадващо и винаги да го намери вършещ работата си. Казвам ви, че това е благословен от Бога мъж или жена. 47.Скоро Господаря ще постави този човек отговорен за управлението на всичко. 48.Но ако този човек се грижи само за себе си, и когато Господаря му го няма върши каквото му харесва,

49.малтретира прислугата, и прави пиянски празненства за приятелите си, 50.то Господарят ще се появи когато най-малко очаква 51.и строго ще го накаже. Той ще го хвърли при ония, които се преструват че служат на господарите си. Там те ще плачат и скърцат със зъби от болка.

25 1.Божието царство прилича на десет млади девици, които взеха светилниците си и излязоха да посрещнат младоженеца. 2.Пет от тях бяха неразумни, а другите пет бяха мъдри. 3.Неразумните девици, взеха светилниците си, но не и допълнително масло за тях. 4.Мъдрите девици взеха съдове с масло за да заредят светилниците си. 5.Младоженецът не пристигна, когато го очакваха, и всички те заспаха. 6.А по среднощ някой извика: „ Младоженецът е тука! Излезте и го поздравете!” 7.Десетте девици станаха и приготвиха светилниците си. 8.Неразумните казаха на мъдрите: „Светилниците ни изгасват, дайте ни назаем от вашето масло.” 9.Те отговориха: Маслото не е достатъчно за всички. Идете и си купете.” 10.Неразумните девици отидоха и докато купуваха маслото, младоженеца пристигна. След като всички, които бяха там за да го

посрещнат влязоха на сватбеното тържество, вратата се заключи. 11.Много по-късно неразумните девици се появиха, почукаха на вратата казвайки: Господарю, ние сме тука пусни ни да влезем.” 12.Той отвърна: „Не ви познавам.” 13.Затова стойте бдителни, защото не знаете кога ще присигне Той .” 14.Божието царство прилича също и на човек, който отива на дълго пътуване. Той събра слугите си и им възложи отговорности. 15.На първия слуга той даде пет хиляди монети, на втория слуга две хиляди монети, а на третия слуга хиляда монети. Всеки получи пари според способностите си. След това човекът замина. 16.Веднага първия слуга отиде на работа и удвои парите на господаря си. 17.Втория слуга направи същото. 18.Но слугата с хилядата монети, изкопа дупка и внимателно зарови парите на господаря си. 19.След дълго отсъствие, господарят се върна и уреди сметките си с тях. 20.Слугата, който получи пет хиляди монети му показа как е удвоил парите му. 21.Господарят го похвали казвайки: „Добра работа си свършил. Отсега нататък ще ми бъдеш партньор.” 22.Слугата, който получи две хиляди монети също показа как е удвоил парите му. 23.Господарят го похвали казвайки: „Добра работа си

свършил. Отсега нататък ще ми бъдеш партньор.” 24.Слугата, който получи хилядата монети каза: „Господарю, зная, че имаш високи изисквания и мразиш нехайството и небрежността, и тъй като изискваш най-доброто, не толерираш никакви грешки. 25.Страхувах се, че мога да те разочаровам и затова намерих добро място и запазих парите ти. Ето ги съхранени до последната монета.” 26.Господарят се разгневи и каза: „Това е ужасен начин на живот! Престъпление е да живееш толкова предпазливо! Щом знаеше, че изисквам най-доброто, защо не направи и най-малкото? 27.А най-малкото, което можеше да направиш, е да внесеш парите ми на банкерите, където бих получил малка печалба от тях. 28.Вземете хилядата монети и ги дайте на оня, който рискува най-много. И махнете този страхливец, който не би поел никакъв риск. 29.Всеки, който има, ще му се даде още, и ще има в изобилие. Но ще се отнеме всичко от оня, който няма нищо. 30.Хвърлете този безполезен слуга навън в тъмнината, където хората ще плачат и скърцат със зъби от болка. 31.Когато Човешкият Син дойде в славата Си заедно с всичките си ангели, тогава Той ще седне на славния Си трон. 32.Хората от всеки народ ще се съберат пред

Него, и Той ще ги отдели както овчар отделя овцете от козите. 33.И ще постави овцете от дясната си страна, а козите от лявата. 34.Тогава Царят ще каже на ония, които са отдясно: „Моя Отец ви е благословил. Елате и наследете царството, което беше приготвено за вас от създаването на света. 35.Защото, когато бях гладен, вие Ме нахранихте, когато бях жаден, вие Ме напоихте. Когато бях странник, вие Ме приехте, 36.и когато бях гол, вие Ми дадохте дрехи. Когато бях болен, вие се погрижихте за Мен, и когато бях в затвора вие Ме посетихте.” 37.Тогава праведните ще попитат: „ Кога Те нахранихме или напоихме? 38.Кога Те посрещнахме като странник или Ти дадохме дрехи? 39.И кога Те видяхме болен или в затвора?” 40.Царят ще отговори: „Казвам ви самата истина. Когато и да сте го направили за някой от Моите братя или сестри, без значение колко незначителни изглеждат, вие сте го направили за Мен.” 41.Тогава Царят ще каже на ония, които са от ляво Му: „Махнете се от Мене, вие проклети от Бога! Идете във вечния огън приготвен за дявола и неговите ангели. 42.Бях гладен, но вие не ме нахранихте, бях жаден, но вие не Ме напоихте. 43.Бях странник, но вие не Ме прибрахте в дома си. Нуждаех се от дрехи, но вие не Ми

дадохте нищо да облека. Бях болен и в затвора, но вие не се погрижихте за Мен.” 44.Тогава хората ще попитат: „Господи за какво говориш? Кога някога сме Те виждали гладен, жаден или странник, или нуждаещ се от дрехи, или болен, или в затвора и не сме ти помогнали?” 45.Тогава Той ще им отговори: „Казвам ви самата истина: „Тъй като не сте направили това за никой от Моите братя и сестри, без значение колко незначителни изглеждат, нито на Мене сте го направили. 46.Тия хора ще бъдат наказани завинаги, а праведните ще имат вечен живот.”

26 1.Когато Исус свърши с поучението, Той каза на учениците Си: 2.„Знаете, че Пасхата е след два дена. По това време Човешкия Син ще бъде предаден на разпятие.” 3.Тогава главните свещеници, старейшените се събраха в дома на първосвещеника Каиафа. 4.Те планираха как с хитрост да хванат Исус и да Го убият. 5.Но те казаха: „Не трябва да го правим по време на Пасхата, защото хората ще се разбунтуват.” 6.Исус беше във Витания в къщата на Симон прокажения. 7.И докато седеше там една жена, която имаше съд с много скъпо миро дойде при Него и го изля на главата Му.

8.Когато учениците видяха това, ядосаха се и възнегодуваха: „Защо го прахосва така?” 9.Можехме да продадем мирото на висока цена и да дадем парите на бедните.” 10.Исус знаеше мислите им и каза: Защо притесняват жената? Тя извърши нещо прекрасно за мен. 11.Винаги ще има бедни около вас, но няма да Ме имате винаги с вас. 12.Тя изля мирото върху тялото Ми, за да го подготви за погребение. 13.Можете да сте сигурни, че където и да се проповядва благовестието по целия свят, хората ще си спомнят за стореното от нея и ще го разказват и на другите. 14.Тогава един от дванадесетте ученици, на име Юда Искариотски, отиде при главните свещеници. 15.Той попита: „Колко ще ми платите, ако ви Го предам?” Те му предложиха тридесет сребърни монети. 16.И Юда започна да търси сгоден момент за да им Го предаде. 17.В първия ден от празника на безквасните хлябове, учениците дойдоха при Исус и казаха: „ Къде искаш да приготвим пасхалната храна?” 18.Той каза: „ Влезте в града и идете при еди кой си и му кажете: „Учителят каза: Времето Ми наближава. Аз и учениците Ми планираме да ядем пасхата в дома ти.” 19.Те направиха както им каза и приготвиха пасхата. 20.Когато се свечери Исус беше на масата заедно с

дванадесетте Си ученика. 21.И докато ядяха Той каза: „ Един от вас ще Ме предаде на противниците Ми.” 22.Те бяха шокирани и започнаха един след друг да питат: „ Господи нали това не съм аз?” 23.Исус отговори: „ Оня от вас, който яде с Мен от блюдото, той ще ме предаде. 24.Човешкия Син ще умре според както казва Писанието. Но по-страшно ще бъде за оня, който ме предава. По- добре този човек никога да не бе се раждал.” 25.Тогава Юда, който Го предаде попита: „ Нали не мислиш, че съм аз Учителю?” Исус отвърна: „ Да, така мисля.” 26.Докато ядяха, Исус взе хляб, благослови го, разчупи го, даде на учениците и каза: „ Вземете и яжте, това е Моето тяло.” 27.Взе чаша благодари на Бога, даде им я и каза: „Пийте от това всички. 28.Това е Моята кръв, и с нея Бог прави Своя завет с вас. Тя ще бъде пролята, за да могат много хора да получат опрощение на греховете си. 29.Казвам ви, че няма да пия от това вино отново до деня когато ще пия ново вино с вас в царството на Отец Ми.” 30.И след като изпяха химн, те отидоха на Елеонския хълм. 31.Исус каза на учениците: „ През тази нощ, всички вие ще Ме отхвърлите, според казаното в Писанието: „Ще поразя овчаря и овцете ще се разпръснат.” 32.Но след като

възкръсна от смъртта, ще отида в Галилея преди вас.” 33.Петър Му каза: „ Дори всички да те отхвърлят аз никога няма да го направя!” 34.Исус му отвърна: „Казвам ти самата истина, че тая нощ преди да пропее петела, три пъти ще кажеш, че не Ме познаваш.” 35.Но Петър каза: „Дори да трябва да умра с Тебе, никога няма да кажа, че не Те познавам.” Същото казаха и всички останали ученици. 36.Тогава Исус отиде заедно с учениците на място наречено Гетсимания. Той им каза: „ Стойте тука, докато отида там да се помоля.” 37.И взе със Себе Си Петър и двамата Заведееви синове. Исус започна да изпада в дълбоко страдание и мъка. 38.Тогава Той им каза: „Скръбта Ми е толкова голяма, сякаш умирам. Стойте тука и будувайте с Мен.” 39.Отивайки малко по-нататък, Исус падна по лице и се молеше: „ Отче Мой, ако има някакъв начин, измъкни Ме от това. Но моля Те, не както Аз искам, а както Ти искаш. 40.Когато се върна при учениците Си, Той ги намери заспали. Тогава каза на Петър: „ Не можете ли поне един час да стоите будни с Мене? 41.Бдете и се молете да не бъдете изпитани. Вие искате да постъпвате правилно, но сте слаби.” 42.Отново Исус отиде да се моли и каза: „Отче, ако няма друг начин, и трябва да

страдам, Аз ще изпълня волята Ти.” 43.И като се върна намери ги отново заспали, защото не можеха да държат очите си отворени. 44.След като отново ги остави, Той отиде и се помоли със същата молитва трети път. 45.Най-накрая Исус се върна при учениците Си и каза: „ Още ли спите и си почивате? Дойде времето Човешкия Син да бъде предаден на грешниците. 46.Станете и да вървим, оня, който ще Ме предаде е вече тука.” 47.Исус все още говореше, когато Юда предателят дойде. Той беше един от дванадесетте ученика, и голяма тълпа въоръжена с ножове и сопи беше с него. Те бяха изпратени от главните свещеници и старейшените. 48.Юда им беше казал преди това: „Хванете този, когото поздравя с целувка.” 49.Юда се приближи към Исус и каза: „Здравей Учителю!.” И тогава Го целуна. 50.Исус отвърна: „Приятелю, защо си тука?” Тогава някои мъже се приближиха хванаха Исус и Го арестуваха. 51.И изведнъж един от тия, които бяха с Исус извади ножа си и отряза ухото на слугата на първосвещеника. 52.Тогава Исус му каза: „Прибери ножа си! Всеки, който вади нож от нож ще бъде убит. 53.Не знаете ли, че мога да се помоля на Отец Ми и веднага Той би ми изпратил повече от дванадесет армии ангели? 54.Но тогава как

могат са се сбъднат писанията, които казват, че това трябва да се случи?” 55.Исус каза на тълпата: „Защо идвате да Ме арестувате с ножове и сопи, сякаш Съм престъпник? Ден след ден стоях и ви поучавах в храма, и не ме арестувахте. 56.Но всичко това се случва за да се изпълни писаното от пророците. Тогава всичките ученици Го оставиха и се разбягаха. 57.След като хванаха Исус, заведоха Го в къщата на първосвещеника Каиафа, където се бяха събрали старейшините и религиозните учители. 58.А Петър ги следваше от разстояние и дойде до двора на първосвещеника. Той влезе и седна със служителите за да види какво ще се случи. 59.Главните свещеници и целия синедрион искаха да убият Исус. Затова те се стараеха да намерят хора, които да лъжесвидетелстват против Него в съда. 60.Но не можаха, въпреки, че много дойдоха и лъжесвидетелстваха. Най-накрая двама мъже дойдоха и казаха: 61.„Този човек твърдеше, че ще събори храма и ще го построи наново за три дена.” 62.Първосвещеника стана и каза: „ Защо не казваш нищо в Своя защита? Не чуваш ли обвиненията, които повдигат срещу Теб?” 63.Но Исус мълчеше. Тогава първосвещеника Му каза: „Закълни се пред живия Бог и ни кажи Ти ли Си

Месията Божият Син?” 64.Исус му отговори: „ Ти го казваш, и това не е всичко. Скоро самия ти ще видиш Човешкият Син седнал от дясната страна на Всемогъщия и пристигащ на небесните облаци.” 65.Първосвещеника изгуби самообладание, разкъса дрехата си викайки: „Той богохулства! Защо са ни свидетели, за да Го осъдим? Всички чухте богохулството Му! 66.Ще изтърпите ли такова богохулство?” Всички казаха: „ Смърт! Това подпечата смъртната Му присъда.” 67.Тогава те плюеха в лицето Му и Го блъскаха, а други Му удряха плесници, и казваха: 68.„Христе, ако си пророк, кажи ни кой Те удари.” 69.През цялото време Петър седеше на двора. Една слугиня се приближи до него и каза: „Ти беше с Исус галилеянина.” 70.Пред всички той отрече като каза: „Не зная за какво говорите.” 71.И като отиваше към входа, друга слугиня го видя и каза на тия, които бяха там: „Този човек беше с Исус Назарянина.” 72.Петър отново отрече и този път се закле: „Дори не го познавам!” 73.Малко по-късно някои от стоящите там се приближиха към него и казаха: „Знаем, че си един от тях. Твоят акцент те издава.” 74.Петър започна да проклина и да се кълне: „Не познавам този човек!” И

веднага петелът пропя. 75.Той си спомни думите на Исус: „Преди петела да пропее, три пъти ще се отречеш от Мене.” Тогава Петър излезе навън и горчиво плака.

27 1.Рано сутринта всички главни свещеници и старейшини се събраха и решиха, че Исус трябва да умре. 2.Те Го вързаха и предадоха на губернатора Пилат. 3.Юда беше предал Исус, но когато разбра, че е осъден на смърт, той се разкая за постъпката си, и върна тридесетте сребърни монети на главните свещеници и старейшени. 4.Юда каза: „Съгреших като предадох човек, който никога не е извършил нещо лошо.” Те му отвърнаха: „Нас какво ни е грижа? Това си е твой проблем.” 5.Той хвърли парите в храма, излезе и отиде да се обеси. 6.Главните свещеници вдигнаха сребърните монети, но не знаеха какво да правят с тях. Те казаха: „ Не би било редно да дадем парите с които е платено убийство, като дарение в храма.” 7.Затова решиха да се отърват от тях, като купят „Грънчарската нива” и да я използват като гробище за бездомници. 8.Ето защо тази нива е наречена нивата на кръвта, както се нарича и до днес. 9.Тогава думите на пророк Еремия се сбъднаха: „ Те взеха тридесет сребърни монети, цената, която

хората на Израел дадоха за Него, 10.и използваха парите, за да купят грънчаревата нива, според както Господ ми нареди.” 11.Исус застана пред губернатора Пилат. Той Го попита: „Ти ли Си царя на Юдеите?” Исус отговори: „Да, Аз Съм.” 12.И докато главните свещеници и старейшини Го обвиняваха, Той не каза нищо. 13. Пилат Го попита: „Чуваш ли този дълъг списък от обвинения? Няма ли да кажеш нещо?” 14.Но Исус не каза абсолютно нищо, и губернатора беше много учуден. 15.По време на Пасхата, Пилат винаги освобождаваше по един затворник избиран от хората. 16.По това време имаше един прочут затворник на име Варава. 17.И когато хората се събраха Пилат ги попита: „Кой затворник искате да освободя? Варава или Исус, Когото наричате Христос?” 18.Той знаеше, че му бяха предали Исус, от завист. 19.Докато Пилат отсъждаше делото, жена му изпрати до него послание. То гласеше: „ Не прави нищо на този невинен човек. Днес бях много разтревожена, поради съня, който сънувах за Него.” 20.Но главните свещеници убедиха тълпата да поиска Варава да бъде освободен, а Исус да бъде убит. 21.Пилат попита тълпата отново: „Кого от тия двамата да пусна на свобода?” Те казаха: „Варава” 22.Пилат ги попита:

„Тогава какво да правя с Исус, наречен Христос?” Всички викаха: „Разпни Го на кръст!” 23.Той попита: „ Какво престъпление е извършил?” А те крещяха още по силно: „Разпни Го на кръст.” 24.Когато Пилат видя, че това не води до никъде, и че се повдигат размирици, той взе съд с вода и пред очите на цялата тълпа си изми ръцете и каза: „Измивам ръцете си от отговорността за смъртта на този човек. Оттук нататък, Той е във вашите ръце, и вие сте съдиите.” 25.Тълпата отговори: „Ние и нашите деца ще поемем отговорността за това.” 26.Тогава Пилат освободи Варава, и нареди на войниците да бичуват Исуса и да Го разпънат. 27.Те заведоха Исус в преторията и всички войници се събраха около Него. 28.Съблякоха Го и Му облякоха червено наметало. 29.Оплетоха корона от тръни и я поставиха на главата Му. А в дясната Му ръка сложиха пръчка за скиптър. Тогава войниците коленичеха пред Него с подигравателен поклон казвайки: „Да живее царя на Юдеите!” 30.След това Го плюеха и удряха с пръчката по главата. 31.След като приключиха с подигравките, те съблякоха наметалото, облякоха Му дрехите и се отправиха да Го разпъват на кръст. 32.По пътя те срещнаха един човек от Киринея на име Симон

и го принудиха да носи Исусовия кръст. 33.Пристигнаха на едно място наречено Голгота, което означава „мястото на черепа”. 34.Те Му предложиха слабо болкоуспокояващо(смес от вино и жлъчка), но когато го опита Той отказа да го пие. 35.Войниците Го приковаха на кръста и си разделиха дрехите Му, като хвърлиха жребие. 36.След това седнаха да Го пазят. 37.Над главата Му поставиха надпис с обвинението Му, който гласеше: „Това е Исус Царят на Юдеите.” 38.По същото време разпнаха заедно с Него и двама престъпника, един отдясно Му и един отляво Му. 39.Хората, които минаваха наоколо Му се присмиваха. Те клатеха главите си и казваха: 40.„Ти се хвалеше, че можеш да съборишхрама и да го построиш отново за три дена-хайде покажи ни какво можеш! Спаси Себе си! Ако наистина Си Божия Син слез от кръста!” 41.Главните свещеници, религиозните учители и старейшените също се подиграваха на Исус. Те казваха: 42.„Той спаси другите, но не може да спаси Себе Си. Ако е Израилевия цар, нека да слезе то кръста. Тогава ще повярваме. 43.Уповаваше на Бога, нека тогава Бог Го избави, ако Му е угоден. В края на краищата, този човек каза: „Аз Съм Божий Син.” 44.Дори престъпниците,

които бяха разпнати до Него Му се подиграваха. 45.На обед тъмнина покри цялата земя, чак до три часа след обяд. 46.Около три часа след обед Исус извика със силен глас: „Или, Или, лама савахтани?” което означава: „ Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме изоставил?” 47.Някои от стоящите там чуха думите на Исус и казаха: „Той вика Илия.” 48.Един от тях се завтече, взе гъба, натопи я в оцет, надяна я на пръчка и я даде на Исус да пие. 49.Другите казваха: „Чакай! Нека да видим дали ще дойде Илия.” 50.Исус извика още веднъж и след това умря. 51.Изведнъж завесата на храма се раздра на две от горе до долу. Земята се разтресе и скалите се разцепиха. 52.Гробовете се разтвориха и много Божии хора бяха възкресени. 53.Те излязоха от гробовете след възкресението на Исус, и влязоха в святия град където се явиха на много хора. 54.Офицера и войниците, които охраняваха Исус, усетиха земетресението и видяха всичко, което се случи. Те се уплашиха и казаха: „Този човек наистина беше Божия Син!” 55.Много жени гледаха от разстояние. Те бяха следвали Исус от Галилея и винаги Му помагаха. 56.Сред тях бяха Мария Магдалена, Мария майката на Яков и Йосия, и майката на Йоан и

Яков Заведеевите синове. 57.Вечерта дойде един богат човек на име Йосиф. Той беше от Ариматея и беше станал ученик на Исус. 58.Йосиф отиде при Пилат и помоли за тялото на Исус. Пилат заповяда да му го дадат. 59.Йосиф взе тялото и го обви в чиста ленена плащеница. 60.След това го положи в своя нов гроб, който беше изсечен в скала. И след като притъркули голям камък на гробната врата, той си отиде. 61.През цялото това време Мария Магдалена и другата Мария седяха срещу гроба. 62.На следващия ден, който беше събота, главните свещеници и фарисеите отидоха при Пилат. 63.Те казаха: „ Господарю, спомнихме си, как този измамник казваше докато беше жив: „След три дни ще възкръсна от мъртвите.” 64.Затова заповядай да охраняват гроба до третия ден. Иначе учениците Му могат да откраднат тялото Му и да кажат на хората: „Възкръсна от мъртвите.” Тогава последната измама ще бъде по-лоша от първата.” 65.Пилат им каза: „Ще имате стража, идете и охранявайте както най-добре знаете.” 66.И така те запечатаха гроба и поставиха войници да го охраняват.

281.След като отмина съботния ден, в неделя при изгрев слънце Мария Магдалена и другата Мария отидоха да видят гроба. 2.Изведнъж настана силно земетресение и ангел от Господа слезе то небето. Той отвали камъка и седна на него. 3.Ангелът изглеждаше блестящ като светкавица и дрехите му бяха бели като сняг. 4.Охраната на гроба беше изплашена до смърт, щото не можеха да помръднат. 5.Ангелът проговори на жените: „Не се страхувайте. Зная, че търсите Исус, Когото разпънаха на кръста. 6.Той не е тука, а възкръсна точно както каза. Елате и вижте мястото, където беше положен. 7.А сега идете бързо и кажете на учениците Му: „Той възкръсна от мъртвите, и отива преди вас в Галилея. Там ще Го видите.” Това е посланието. 8.Жените дълбоко учудени и изпълнени с радост, без да губят време се завтекоха да кажат на учениците. 9.Изведнъж Исус ги срещна и ги поздрави. Те се приближиха до Него, хванаха се за нозете Му и се поклониха. 10.Тогава Исус каза: „ Не се страхувайте! Идете и кажете на Моите последователи да отидат в Галилея. Там те ще Ме видят. 11.Докато жените отиваха по пътя си, някои войници от охраната на гроба дойдоха

в града. Те разказаха на главните свещеници всичко, което се беше случило. 12.Главните свещеници се събраха със старейшените и решиха да подкупят войниците с много пари. 13.Те казаха на войниците: „Кажете на всички, че Исусовите ученици дойдоха през нощта и откраднаха тялото Му, докато спяхте. 14.И ако губернатора чуе за това, ние ще му говорим, а вие няма да има за какво да се тревожите.” 15.Войниците взеха парите и постъпиха както им казаха. Хората от Юдея, още разказват помежду си тази история. 16.Единадесетте ученика отидоха на хълма в Галилея, където Исус им каза да идат. 17.Когато Го видяха, те Му се поклониха, но някои от тях се съмняваха. 18.Исус се приближи към тях и каза: „ Даде Ми се всяка власт на небето и земята. 19.Идете при хората от всички народи и ги научете. Кръщавайте ги в името на Отца, Сина и Святия Дух. 20.Учете ги на всичко, което Съм ви заповядал, и не забравяйте, че Аз съм винаги с вас до края на света. Амин.

Марк

1 1.Това е добрата вест за Исус Христос, Синът на Бога.
2.Тя започна точно както Бог е казал в книгата написана
от пророк Исая: ”Изпращам Своя пратеник да подготви
пътя за Теб. 3.В пустинята някой вика: „Подгответе
пътя за Господа! Направете прав и равен път за Него.”
4.Йоан Кръстителят излизаше в пустинята и
проповядваше кръщение за промяна на живота, и
прощаване на греховете. 5. Хора от Юдея и Ерусалим се
стичаха при него, и докато изповядваха греховете си,
бяха кръщавани в реката Йордан. 6.Йоан носеше дрехи
от камилска козина, и завързан на кръста кожен колан.
Хранеше се със скакалци и див мед. 7.Като
проповядваше той казваше: „Ще дойде един много по-
мощен от мене. И аз не съм достоен дори да се наведа и
развържа сандалите Му. 8.Аз ви кръщавам с вода, а Той
ще ви кръсти със Святия Дух!”9.По това време Исус
дойде от Назарет в Галилея и беше кръстен в Йордан.
10.Веднага щом излезе от водата, Той видя небето
разтворено и Божият Дух приличащ на гълъб да слиза
върху Него. 11.Заедно с Духът се чу глас от небето: „Ти
си Моя скъп Син, и Аз съм благоволил в Теб.” 12.И
веднага същия Дух Го закара в пустинята. 13.За

четирдесет дни и нощи в пустощта Той беше изпитван от Сатана. Дивите животни бяха Негови другари, а ангели се грижеха за Него. 14.След като Йоан беше арестуван, Исус отиде в Галилея проповядвайки Божието Послание: 15.„Времето дойде и Божието царство е близо. Променете начина си на живот и повярвайте в Посланието.” 16.Минавайки покрай брега на Галилейското езеро, Той видя Симон и неговия брат Андрей да ловят риба с мрежите. Риболова беше ежедневната им работа. 17. Исус им каза: „Елате с мен. Ще ви направя нов вид рибари различни от това което сте. Ще ви покажа как да хващате хора вместо риба.” 18.Те не зададоха въпроси. Хвърлиха мрежите си и Го последваха. 19.По нататък на брега, Той видя братята Яков и Йоан-Заведеевите синове. Те бяха в лодката и кърпеха рибарските си мрежи. 20.Веднага им направи същото предложение.Те оставиха своя баща Заведей, лодката, наемните работници и Го последваха. 21.След това те влязоха в Капернаум. Когато настана съботата, Исус отиде в синагогата и започна да поучава. 22.Те бяха изненадани от Неговото поучение-толкова прямо и откровено, толкова уверено, и вдъхващо вяра- без увъртания и цитати като религиозните учители.

23.Внезапно, по време на събранието, Той беше прекъснат от един човек обладан от зъл дух, който крещеше: 24.”Каква работа имаш с нас Исусе Назарянине? Зная какво си намислил. Ти Си Светият Божий и Си дошъл да ни унищожиш.” 25.Исус го накара да млъкне: ”Млъкни! Излез от него!” 26.Духът, който измъчваше мъжа, го хвърли в гърчове и протестирайки силно, излезе. 27.Всички бяха напълно изненадани, и продължаваха да си говорят един с друг:”Какво е това? Трябва да е някакво ново мощно учение! Дори злите духове му се покоряват.” 28.Новините за Исус бързо се разпространиха из цяла Галилея. 29.Веднага след събранието те дойдоха в къщата на Симон и Андрей, придружени от Яков и Йоан. 30.Тъщата на Симон беше болна на легло, горяща от треска. Те казаха на Исус. 31.Той отиде при нея, взе ръката и, и я повдигна. Веднага треската я остави, тя стана и им приготви вечеря. 32.Същата вечер след като слънцето залезе, доведоха при Него болни и обладани от зли духове хора, 33.целият град се събра пред вратата му! 34.Той ги изцели от всякакви страшни болести и изгони много демони. Тъй като демоните знаеха Неговата истинска самоличност, Той не им позволяваше

да кажат и дума. 35.На сутринта преди изгрев слънце,Той стана и отиде на усамотено място да се моли. 36.Симон и ония с Него отидоха да Го търсят. 37.Намериха Го и Му казаха:”Всички те търсят.” 38.Исус каза: „Хайде да отидем до останалите села, така ще мога и там да проповядвам. Затова съм дошъл.” 39.Той ходеше по цяла Галилея, по синагогите, където проповядваше и изгонваше демони. 40.Един прокажен дойде при Него. Падна на колене и молеше Исус: „Ако поискаш, можеш да ме очистиш.” 41.Задвижен от състрадание, Той протегна ръката си, докосна го и му каза: „Искам; бъди чист.” 42.И веднага проказата го остави, и кожата му стана гладка и здрава. 43.Исус го отпрати със строго поръчение: 44.”Не казвай нищо на никого. Вземи дара за очистване, който Мойсей е предписал и се представи на свещеника. Това ще потвърди твоето изцерение пред хората.” 45.Но веднага след като си тръгна той започна да разгласява станалото. Той разпространи историята си толкова нашироко, че Исус не можеше вече да влиза явно в никой град. Вместо това, Той стоеше на места където можеше да бъде сам. Но хората продължаваха да идват при Него отвсякъде.

2 1.След няколко дни Исус се върна в Капернаум и слухът, че се е върнал се разнесе наоколо. 2.Тълпата се струпа и запуши входа, така че никой не можеше да влиза или излиза. Той проповядваше словото. 3.Донесоха един паралитик при Него, носен от четирима мъже. 4.Когато не можаха да влязат поради тълпата, те отстраниха част от покрива, и спуснаха паралитика с носилката му. 5.Впечатлен от тяхната смела вяра, Исус каза на паралитика: „Сине, прощавам ти греховете." 6.Някои религиозни учители стоящи там започнаха да шепнат помежду си: 7.„Той няма право да говори по този начин! Това е богохулство! Бог и само Бог може да прощава грехове." 8.Исус веднага разбра какво те си мислеха и каза: „Защо сте толкова скептични? 9.Кое е по просто: да кажа на паралитика: Прощавам ти греховете или да му кажа: Стани, вдигни носилката си и започни да ходиш? 10.Но за да стане ясно, че Аз Съм Човешкия Син и имам властта да направя и едното и другото..." Той погледна към паралитика и каза: 11."Стани. Вземи си постелката и си иди в къщи. 12.Мъжът стана веднага, вдигна постелката си и излезе, докато всички го гледаха с изумление. Те прославиха

Бога и казаха: „Никога не сме виждали подобно нещо!”13.Тогава Исус отново отиде да се разхожда на брега на езерото. Тълпата пак дойде при Него и Той ги поучаваше. 14.Разхождайки се по-нататък Той видя Левий, синът на Алфей. Левий стоеше на мястото за събиране на такси и Исус му каза: „Ела с Мен.” И така той стана и тръгна с Исус. 15.По-късно Исус и Неговите ученици вечеряха в къщата на Левий със събрание от гости с лоша репутация. Колкото и невероятно да изглежда, повечето от тях станаха последователи. 16.Религиозните учители и фарисеи Го видяха да стои в тази компания и нападнаха Неговите ученици: „Какъв пример е това, да се държи приятелски с тази измет?” 17.Исус като дочу отвърна: „Кой се нуждае от доктор-здравите или болните? Аз Съм тук за да привлека болните от грях, а не духовно здравите.” 18.Учениците на Йоан и учениците на фарисеите практикуваха пост. Някои хора се изправиха срещу Исус: „Защо учениците на Йоан и на фарисеите постят, а твоите не?” 19.Исус отговори: „Приятелите на младоженеца не се лишават от храна докато той е с тях. 20.Но ще дойде време, когато той ще бъде отнет. Тогава те ще постят. 21.Никой не закърпва стара дреха като

пришие парче от нова дреха. Новото парче може да се свие и да отвори по-голяма дупка. 22.Никой не налива ново вино в стари мяхове. Виното може да надуе и спука старата кожа. Тогава виното ще бъде загубено, а кожата съсипана. Ново вино трябва да се налива в нови мяхове. 23.Една събота Исус вървеше през поле с узряло жито. 24.Докато учениците си проправяха път, късаха класове жито. Фарисеите казаха на Исус: „Виж учениците Ти нарушават правилата за съботния ден.” 25. Исус каза:” Не сте ли чели какво направи Давид, когато той и неговите привърженици бяха гладни и в нужда? 26.Това беше по времето на първосвещеника Авиатар. Давид отиде в Божия храм и яде от святите хлябове, които само на свещениците беше позволено да ядат. Също така даде и на своите привърженици.” 27.Тогава Исус каза:”Съботата беше направена да служи на нас; а не ние да служим на съботата. 28.Човешкият Син е Господар на съботата.”

3 1.После Той се върна отново в синагогата, където намери човек с изсъхнала ръка. 2.Фарисеите наблюдаваха Исус за да видят дали ще изцели човека, надявайки се да го хванат в нарушение на съботата.

3.Той каза на мъжа с изсъхналалта ръка:”Застани тука, където всички можем да те видим.” 4.Тогава Той говори на хората:”Какво дело подхожда най-добре на съботата? Вършенето на добро или вършенето на зло? Да помагаме ли на хората или да ги оставяме безпомощни?” Никой не каза и дума. 5.Той ги гледаше един по един в очите, разгневен на упоритата им религиозност. Той каза на мъжа: „Протегни ръката си.” Той я протегна и тя стана напълно здрава. 6.Фарисеите излязоха и веднага започнаха да правят планове заедно с последователите на Ирод, затова как да Го убият. 7.Исус си отиде заедно с учениците и се оттегли край езерото. Но голяма тълпа от Галилея ги следваше, 8.също и от Юдея, Ерусалим, Идумея, отвъд Йордан, и от околностите на Тир и Сидон. Всичките тези тълпи от хора, дойдоха, защото бяха чули, какво Исус правеше. 9.Той каза на учениците си да вземат лодка, за да не бъде сгазен от тълпата. 10.Той изцели много хора, и всеки който имаше болест се буташе и блъскаше за да може да Го приближи и докосне. 11.Злите духове като Го разпознаваха, падаха долу и крещяха: ”Ти си Божият син!” 12.Но Исус предупреждаваше духовете да не казават кой е Той. 13.След това се изкачи на планината и покани онези,

които искаше при Него, и те отидоха. 14.Той определи дванадесет и ги наименува апостоли, за да бъдат с Него и за да ги изпрати да разпространяват Словото. 15.Даде им власт и да изгонват демони. 16.Това са дванайсетте: Симон(по-късно Исус го нарече Петър, което означава „скала"), 17.Яков, син на Заведей, Йоан, брат на Яков (Исус даде прякор на Заведеевите братя „Воанегрес", което означава „синове на гръма"), 18.Андрей, Филип, Вартоломей, Матей, Тома, Яков, син на Алфей, Тадей, Симон Зилотът и 19.Юда Искариотски (който Го предаде). 20.Исус се прибра у дома и както обикновено тълпата се струпа- толкова много Го търсеха, че нямаше време дори да яде. 21.Когато семейството на Исус чуха за това, те мислеха че е луд и дойдоха да го вземат под свой контрол. 22.Религиозните учители го унижаваха, като разпространяваха слухове, че Той използва черна магия, дяволски трикове за да ги впечатли с духовна сила. 23.Исус се противопостави на клеветите им с една история: „ Не е ли безмислено да изпращам дявол да хваща дявол, да използвам Сатана за да се отърва от Сатана? 24.Народ, който се бие помежду си няма да се задържи дълго време. 25.И семейство, което се бори помежду си също няма да издържи.

26.Така и ако Сатана се бори срещу себе си, това ще е края за него. 27.Как може някой да нахлуе в къщата на силният човек и да открадне нещата му, ако първо не го върже? Тогава той може да вземе всичко. 28.Слушайте това внимателно. Предупреждавам ви. Няма нищо направено или казано, което да не може да бъде простено. 29.Но ако упорствате в клеветите срещу Божия Свят Дух, вие отхвърляте Единственият, който прощава, отрязвате клона на който седите, със своето своенравие, прекъсвате всички връзки с Единствения който прощава." 30.Той даде това предупреждение, защото те го обвиняваха че е в съюз със злото. 31.Точно тогава майка Му и братята Му се появиха. Стоейки отвън те изпратиха съобщение, че искат да говорят с Него. 32.Той беше заобиколен от хората, когато получи съобщението, „Майка ти и братята ти са отвън и те търсят." 33.Исус отговори: „Кои мислите са мои майка и братя? 34.Оглеждайки се наоколо във всеки стоящ около Него Той каза: „Точно тук, пред вас са моята майка и моите братя. 35. Послушанието е по-силно от кръвта. Човекът, който се покорява на Божията воля е мой брат сестра и майка."

4 1.Той се върна да поучава край езерото. Насъбра се толкова голяма тълпа, че Той трябваше да влезе в лодка на разстояние от брега, използвайки лодката за амвон, докато хората се бутаха покрай водата. 2. Поучаваше ги като използваше много притчи. 3. „Слушайте. Един земеделец пося семена. 4.Докато разпръскваше семената, някои от тях паднаха на пътя и птиците ги изядоха. 5.Други паднаха върху камениста почва. Те поникнаха бързо, защото почвата беше плитка. 6. И когато слънцето изгря изсъхнаха, понеже нямаха корени. 7. Други паднаха между плевелите. Плевелите пораснаха, задушиха ги и нищо не произлезе от тях. 8.Други паднаха на добра почва и дадоха тридесеткратно, шестдесеткратно или дори стократно повече от посятото. 9. Тогава Исус каза: ”Който има уши нека слуша.” 10.Когато бяха насаме, онези, които бяха близо до Него заедно с дванадесетте Го попитаха за притчите. 11.Той им отговори: „На вас ви е дадено да вникнете в Божието царство- вие знаете как то работи. Но за ония, които все още не могат да видят това, всичко се представя в притчи, за да ги подготвя и подтикна към възприемчивост и познание. 12.Това са

хората- „Чиито очи са отворени, а не виждат нищо, чиито уши са отпушени, но не разбират нито дума, които странят от пълната промяна и опрощението.” 13.Той продължи: „Разбирате ли как тези притчи работят? Всичките ми притчи работят по този начин. 14. „Земеделецът пося Словото. 15.Някои хора са като семето, което пада на твърдата земя на пътя. Веднага след като чуят Словото, Сатана открадва това, което е посято в тях. 16. А други са като семената, които попадат между камъчетата. Когато първо чуят Словото, те откликват с голям ентусиазъм. 17.Но имат толкова повърхностен характер, че когато емоциите преминат и дойдат трудности, нямат какво да покажат насреща. 18. Семената хвърлени между плевелите представляват онези, които чуват вестите за Царството, 19. но са затрупани с безпокойство за всички неща които трябва да направят и за всички неща, които трябва да придобият. Стресът задушава каквото са чули и нищо не излиза от това. 20. Но семената засяти в добрата почва, представляват онези, които чуват Словото, приемат го и произвеждат жътва далеч по-голяма и от най-смелите им мечти. 21. Исус продължи: „Някой като донесе лампа в къщи поставя ли я под коритото или отдолу

леглото? Не я ли слага на масата или на полицата(рафта)? 22. Ние не пазим тайни, ние им ги разказваме, не крием нищо, а изявяваме най-открито. 23.Ако имаш уши, обърни внимание! 24.Слушайте внимателно какво ви казвам и внимавайте на мъдрия съвет който ви давам, за да преуспявате във вашия свят. Начинът е да давате, а не да взимате. 25. Щедростта поражда щедрост. Скъперничеството води до бедност." 26.Тогава Исус каза: „Божието царство е като семе хвърлено на полето от някой човек, 27.който след това си ляга и забравя за това. Семето пониква и израства- а той няма и идея как става това. 28. Земята прави всичко това без негова помощ: първо зелен стрък, после пъпка, и тогава зряло зърно. 29. Когато зърното е напълно оформено, той жъне-настанало е жътвено време!" 30. „Как можем да опишем Божието царство? Каква притча да използваме? 31. То е като синаповото зърно, когато е посято в земята. То е най-малкото семе на света. 32. Но веднъж посято, то пораства повече от всяко градинско растение. Дори пуска клони, които са достатъчно големи за да могат птиците да си свият гнездо в сянката му." 33. С много притчи като тези, Той им представяше Своето Послание, съобразявайки притчите с техния

опит и зрялост. 34. Той никога не им говореше без да използва притчи. Но когато беше насаме с учениците Си, Той им обясняваше всичко. 35. По-късно през деня Той им каза: „Нека да отидем на другата страна.” 36.Те Го взеха в една лодка. Дойдоха и други лодки. 37. Настана силна буря. Вълните заливаха лодката застрашавайки я да потъне. 38. А Исус беше на задната част на лодката, положил главата си на възглавница и спеше. Те го събудиха казвайки: „ Учителю, това че потъваме нищо ли не значи за Теб?” 39. Той веднага се събуди, каза на вятъра да утихне и на езерото: „Тихо! Успокой се!” Вятърът затихна, а езерото стана равно като стъкло. 40. Исус смъмри учениците: „Защо сте толкова страхливи? Изобщо никаква ли вяра нямате?” 41.Те бяха в пълно страхопочитание, смаяни: „Кой е този? - питаха те „Дори вятъра и езерото се покоряват на заповедите Му!”

5 1.Пристигнаха на другия бряг на езерото в Гадаринската страна. 2.Исус като излезе от лодката, един луд мъж от гробищата дойде при Него. 3.Той живееше там сред гробовете. Никой не можеше да го обуздае - не можеше да бъде окован или вързан. 4.Бил е

усмиряван много пъти с вериги и въжета, но е чупел веригите и късал въжетата. Никой не беше достатъчно силен да го укроти. 5.Денем и нощем се скиташе между гробовете и хълмовете, крещеше и разсичаше себе си с остри камъни. 6.Когато видя Исус отдалече, той се завтече, падна в поклон пред Него, 7.и след това извика силно в протест: “Каква работа имаш, че се забъркваш с мен, Исусе Сине на Всевишния Бог. Кълна се в Бога не ме измъчвай!” 8.Мъжът каза това, защото Исус вече беше казал на злия дух да излезе от него. 9.Исус попита: „Как е името ти?” Мъжът отговори: „Името ми е Легион (множество), защото имам множество зли духове.” 10.Тогава той отчаяно молеше Исус да не ги пропъжда от страната. 11.Голямо стадо свине ровеше и пасеше на близкия хълм. 12.Демоните Го молеха: „Прати ни в свинете, за да живеем в тях.” 13.Исус им позволи, и те излязоха от човека и влязоха в прасетата. Цялото стадо от около две хиляди прасета се втурна по стръмнината в езерото и се издавиха. 14.Онези, които пасяха свинете, се изплашиха до смърт, избягаха и разказаха историята в града и по селата. Всеки искаше да види какво се е случило. 15.Те отидоха при Исус и видяха лудия мъж седящ там облечен в прилични дрехи,

нормален. 16.Онези, които бяха видели казаха на другите какво се беше случило на обладания от демони мъж и на свинете. 17.Първо те бяха изпълнени със страхопочитание, също така бяха разтревожени от удавените прасета. Поискаха Исус да си тръгне и никога да не се връща обратно. 18.Докато Исус се качваше в лодката, освободеният от демони мъж Го молеше да отиде заедно с Него, 19.но Той не му позволи. Исус каза: „Иди в къщи при своите си хора. Разкажи им твоята история- какво направи Господ, как Той се смили над теб.” 20.Мъжът се върна обратно и започна да разгласява в Декапол за това, което което Исус беше направил за него. 21.След като Исус прекоси с лодка езерото, голяма тълпа го чакаше на брега. 22.Един от управителите на синагогата на име Яир дойде. Когато видя Исус, той падна на коленете си пред Него, 23.като Го молеше: „Моята скъпа дъщеря е на прага на смъртта. Ела положи ръцете си върху нея за да оздравее и живее.” 24.Исус отиде с него, цялата тълпа Го следваше, блъскаше и притискаше. 25.Една жена, която беше страдала от кръвотечение в продължение на дванадесет години 26.(редица лекари я бяха лекували, но лекували лошо, вземайки всичките и пари и оставяйки я в по-

лошо състояние от преди) 27.беше чула за Исус. Тя се промъкна изотзад и докосна робата му. 28.Мислеше си: „Ако мога да докосна с пръст робата Му, ще оздравея.” 29.В момента, в който го направи кръвотечението престана. Тя можеше да почувства промяната и знаеше, че с нейното страдание е свършено. 30.В същия момент Исус почувства, че сила излезе от Него.Той се обърна към тълпата и попита: „Кой докосна робата Ми?” 31.Неговите ученици казаха: „ За какво говориш? При тази тълпа, която те притиска и блъска, ти питаш „Кой ме докосна?” Мнозина те докоснаха!” 32.Но той продължаваше да пита и да се оглежда наоколо, за да види кой го направи. 33. Жената, знаейки какво се беше случило, знаейки че това бе тя, пристъпи напред със страх и трепет, падна на колене пред Него и Му разказа цялата история. 34.Исус и каза: „Дъще, ти рискува с вяра и сега си изцелена и здрава. Иди си с мир! Бъди изцелена от страданието си.” 35.Докато Той все още говореше, някои хора от къщата на управителя на синагогата дойдоха и му казаха: „Дъщеря ти е мъртва. Защо да безпокоим повече Учителят?” 36. Исус дочу за какво си приказваха и каза на водача: „Не ги слушай; само Ми се довери.” 37.Той не позволи на никой друг да

отиде с Него освен Петър, Яков и Йоан. 38.Те отидоха в къщата на управителя и видяха хората плачещи и вдигащи много шум. 39.Тогава Исус влезе вътре и им каза: „Защо плачете и се държите така? Детето не е мъртво. Тя само е заспала.” 40.Но хората Му се присмиваха и Му казаха, че незнае за какво говори. Но когато изгони всички навън, Той взе майката и бащата на детето, и заедно със Своите придружители влезе в стаята където то беше. 41.Той стисна ръката на момичето и каза: „ Талита куми” което означава „Момиченце стани.” 42.Тогава тя стана и ходеше наоколо! Момичето беша на дванадесет години. Те бяха извън себе си от радост. 43.Но Исус им поръча да не казват на никого какво се беше случило. След това каза: „Дайте и нещо за ядене.”

6 1.Той си отиде оттам и се върна в Своя град. Учениците Му дойдоха с Него. 2.В съботния ден, Той поучаваше в синагогата. Много от хората, които Го чуха бяха удивени и питаха: „Как умее да прави всичко това? 3.Не е ли Той дърводелеца, синът на Мария? Не са ли Яков, Йосия, Юда и Симон Негови братя? Не живеят ли сестрите Му тука в нашия град? Хората бяха много

недоволни поради това, което Той направи. 4.Но Исус каза: „Пророкът е почетен от всеки, освен от хората от родния му град, сродниците и собственото му семейство.” 5.Исус не можа да направи никакви чудеса там, освен да изцели няколко човека, чрез полагане на ръцете Си върху тях. 6.Той беше изненадан от това, че хората нямат никаква вяра. Исус поучаваше във всички околни села. 7.Той извика дванадесетте и ги изпрати по двойки. Даде им власт и сила да се справят със злите духове. 8.Той им каза: „Можете да вземете със себе си тояга. Но не взимайте храна или чанта за из път, или пари. 9.Добре е да носите сандали, и не взимайте със себе си дрехи за смяна. 10.Не отсядайте в луксозна странoприемница. Намерете някое по-скромно място и стойте там докато си отидете. 11.Ако не ви приемат, тихо напуснете, не правете сцени. Изтърсете прахта от краката си като предупреждение към тях.” 12.Апостолите тръгнаха и започнаха да говорят на всеки да се обърне към Бога. 13.Те изгониха много демони, и изцелиха много болни хора чрез помазване с масло. 14.Цар Ирод чу за всичко това, защото по това време името на Исус беше в устата на всеки. Той каза: „ Това трябва да е Йоан Кръстителят, завърнал се от мъртвите.

Ето защо Той може да прави чудеса!” 15.Други казваха: „Не това е Илия.” А пък други казваха: „Той е пророк, точно като един от старовременните пророци.” 16.Но Ирод не искаше да отстъпи: „Наистина това е Йоан. Аз му отрязах главата и сега се е върнал жив.” 17.Ирод беше този, който бе поръчал арестуването на Йоан, окова го във вериги, и го изпрати в затвора поради постоянното гълчене на Иродиада, жената на брат му Филип. 18.Йоан беше предизвикал Ирод, като наричаше взаимоотношенията му с Иродиада „прелюбодеяние(изневяра).” 19.Иродиада криеше омраза, искаше да го убие, но не смееше, 20.защото Ирод имаше страхопочитание към Йоан. Убеден в това, че той беше свят човек, той имаше специално отношение към него. Въпреки че Ирод беше смутен и разстроен от това което Йоан казваше, той се радваше да го слуша. И често го правеше. 21.Най- накрая Иродиада получи своя шанс, когато Ирод направи голямо празненство по случай рождения си ден, и покани своите служители, офицери и управниците на Галилея. 22.Дъщерята на Иродиада дойде и танцува пред Ирод и неговите гости. Тя ги смая толкова много, че Ирод каза: „ Поискай нещо и то ще е твое! 23.Кълна се,

че ще ти дам до половината от царството ми ако пожелаеш.” 24.Момичето отиде и попита майка си: „Какво мислиш че трябва да поискам?” Майка и и отговори: „Главата на Йоан Кръстителя.” 25.Момичето се върна бързо и каза на Ирод: „Веднага на поднос искам главата на Йоан Кръстителя!” 26.Царят съжаляваше много за това, което беше казал. Но той не искаше да наруши обещанието, което беше направил пред всичките си гости. 27.Изпрати палача в затвора с нареждане да донесе главата на Йоан. Той отиде и отсече главата на Йоан, 28.върна я на поднос и я представи на момичето, което я занесе на майка си. 29.Когато учениците на Йоан чуха за това, дойдоха и взеха тялото му и го погребаха. 30.Апостолите се събраха при Исус и му разказаха за всичко, което бяха направили и поучавали. 31.Но много хора идваха и си отиваха, така че Исус и апостолите нямаха възможност дори да ядат. Тогава Исус каза: ”Нека да отидем на място където можем да бъдем сами и да си починем.” 32.Те отидоха с лодка на място където могат да бъдат сами. 33.Но много хора ги видяха да заминават и разбраха къде отиваха. И така хора от всеки град се стекоха и отидоха там първи. 34.Когато Исус

пристигна, Той видя тази голяма тълпа. От техния изглед сърцето Му се съкруши- изглеждаха като овце без пастир. Той веднага отиде да ги поучава. 35.Същата вечер учениците дойдоха при Исус и казаха: „Това място е пусто, безлюдно, и вече е късно. 36.Нека хората да си тръгнат, за да могат да отидат до близките ферми и села и да си купят нещо за ядене.” 37.Исус им отговори: „Вие им дайте нещо да ядат.” Но те Го попитаха: „Трябва ли да отидем и да похарчим една едногодишна заплата за хляб и да ги нахраним?” 38.Тогава Исус каза: „Колко хляба имате? Идете и вижте!” Те погледнаха и отговориха: „Имаме пет хляба и две риби.” 39.Исус каза на учениците си да кажат на хората да седнат на тревата. 40.Те седнаха на групи, по сто и по петдесет. 41.Той взе петте хляба и двете риби, повдигна лицето си към небето в молитва, благослови, разчупи и даде хляба на учениците, а те го раздадоха на хората. Направи същото и с рибите. 42.Всички ядоха до насита. 43.Учениците събраха дванадесет коша с остатъци от хляб и риба. 44. Там имаше пет хиляди мъже които ядоха храната. 45.След като приключиха с храната, Исус настояваше учениците Му да вземат лодката и да отидат преди Него на другата страна към

Витсаида докато Той разпусне събранието. 46.След като ги изпрати, Той се изкачи на планината да се моли. 47.По-късно през нощта лодката беше навътре в езерото; Исус беше все още на сушата. 48.Той видя, че учениците Му усилно се напрягаха, защото гребяха срещу вятъра. И около четири часа сутринта, Исус дойде към тях, ходейки по водата. Той възнамеряваше да отиде право при тях. 49.Но когато Го видяха ходещ по водата, те си помислиха, че това е дух и изкрещяха силно уплашени. 50.Исус побърза да ги успокои: „Не се тревожете! Аз съм Исус. Не се страхувайте.” 51.След като се качи в лодката, вятъра утихна. Учениците бяха напълно смутени. 52.Техните умове бяха затворени и не можеха да разберат истинското значение на чудото с хлябовете. 53.Исус и Неговите ученици прекосиха езерото и спряха лодката на брега близо до Генисаред. 54.Когато излязоха от лодката, хората разпознаха Исус. 55.И така те се разтичаха по цялата околност за да занесат своите болни при Него на носилки. Те ги носеха всеки път, като чуеха къде Той се е намирал. 56.Където и да ходеше, село или град или кръстопътища, те носеха своите болни по пазарите и Го молеха да им позволи да

се докоснат до върха на дрехата Му - това е всичко. И който Го докоснеше оздравяваше.

7 1.Фарисеите заедно с някои религиозни учители, които бяха дошли от Ерусалим се събраха около Него. 2.Те критикуваха, че някои от Неговите ученици ядяха без първо да си измият ръцете. 3.Фарисеите и много други юдеи се покоряваха на ученията на своите предци. Те винаги измиваха ръцете си както трябва, преди ядене. 4.Когато се връщат от пазара не ядат, докато първо не се измият. Също така те следват много други учения, такива като миене на чаши, тигани, медни съдове и маси. 5.Фарисеите и учителите попитаха Исус: „Защо учениците ти не спазват каквото нашите предци са ни учили да правим? Защо ядат без да си мият ръцете? 6.Исус отговори: „Исая беше прав когато пророкуваше за вас лицемерци казвайки: „Тия хора правят голямо представление от говоренето на правилните неща, но сърцата им не са в това. 7.Те постъпват все едно, че Ми се покланят, но нямат такова намерение. Просто Ме използват като прикритие за да поучават каквото им изнася, 8.изоставяйки Божиите заповеди и приемайки най-последните модни увлечения." 9.Той продължи:

„Вие изоставяте Божиите заповеди, за да не сте затруднени в следването на религиозните моди! 10.Мойсей е казал: „Уважавай майка си и баща си," и „Всеки който злослови майка си или баща си трябва да бъде убит." 11.Но вие се изхитрявате като казвате, че е напълно приемливо да кажеш на баща си или майка си: „Каквото ви дължах, аз го дадох като дар на Бога", 12.и по такъв начин освобождавате себе си от задължението към майка си и баща си. 13.Пренебрегвате Божиите заповеди заради следването на вашите собствени учения и правите много други неща, които са неправилни." 14.Исус извика тълпата отново и каза: „Слушайте сега всички- приемете го в сърцата си. 15.Храната, която слагате в устата си не ви прави нечисти и неспособни да се покланяте на Бог. Лошите думи, които излизат от устата ви, те ви правят нечисти. 16.Нека този, който има уши да слуша!" 17.Когато Исус се върна в къщи учениците Му Го попитаха за значението на тази притча. 18.Той отговори: „ Не разбирате ли за какво говорих досега? Сигурно знаете, че храната, която слагате в устата си не може да ви оскверни. 19.Тя не отива в сърцето ви, но в стомаха и после излиза от тялото ви." Като каза това, Исус искаше да каже, че

всичката храна е подходяща за ядене. 20.Тогава Исус каза: „Каквото излиза от сърцето, то ви осквернява. 21.От сърцето ви излизат: зли мисли, сексуални грехове, кражби, убийства, 22.изневери, лакомия, нечестие, измами, прояви на неприличие, завист, оскърбления, гордост и безразсъдство. 23.Всичко това идва от сърцето, и ни правят неспособни да почитаме Бога. 24.Исус си тръгна оттам и отиде в областа близо до град Тир, където остана в една къща.Той не искаше хората да разберат къде е, но и без това те Го откриха. 25. Една жена, чиято дъщеря имаше зъл дух, чу къде беше Исус. Веднага дойде и коленичеше в краката Му. 26.Жената беше гъркиня и родена в тази част на Сирия позната като Финикия. Тя молеше Исус да изгони демона от дъщеря и. 27.Но Исус каза: „ Децата трябва първо да бъдат нахранени! Не е правилно да отнемаме храната им и да храним с нея кучетата.” 28.Жената отговори: „ Господарю, дори кучетата ядат трохите, които децата изпускат от масата.” 29.Исус отговори: „Истина е! Можеш да си вървиш. Демонът напусна дъщеря ти.” 30.Когато жената се прибра в къщи, тя намери дъщеря си лежаща на леглото. Демонът беше излязъл. 31.Исус напусна областта около Тир и отиде през пътя за Сидон

към Галилейското езеро. Той мина през земята, която е близо до десетте града познати като Декаполис. 32.Едни хора доведоха при Него човек, който беше глух и заекваше. Те молеха Исус само да го докосне. 33.След като Исус го заведе в страни от тълпата, Той пъхна пръстите си в ушите на мъжа. Тогава се изплю и докосна езика му. 34.Исус погледна към небето, и с въздишка каза: „Еффата!” което значи „Отвори се!” 35. Веднага мъжът можеше да чува, и нямаше повече проблеми с говора. 36.Исус каза на хората да не казват нищо за това, което беше направил. Но колкото повече им казваше, толкова повече те говореха за това. 37.Те бяха напълно удивени и говореха: „Всичко което прави е добро! Той прави глухите да чуват и немите да говорят.”

8 1.През онези дни друга голяма тълпа се събра около Исус. Те не носиха със себе си нищо за ядене. Той повика учениците Си и каза: 2.„Тази тълпа ме натъжава. Те стояха със Мен три дена и сега нямат какво да ядат. 3.Ако ги изпратя в къщи гладни, ще им прималее по пътя, а някои от тях идват от далече.” 4.Учениците Му отвърнаха: „Какво очакваш от нас да направим? Да

купим храна от някъде в пустинята?” 5.Той попита: „Колко хляба имате? „Седем”- казаха те. 6.И така Исус каза на тълпата да насяда по земята. След като благодари, Той взе седемте хляба, разчупи ги на късове и ги даде на учениците Си да ги поднесат на тълпата. 7.Също така имаха и няколко риби. Той ги благослови и каза на учениците си да ги занесат. 8.Тълпата яде до насита. Събраха седем коша с остатъци. 9.А тези които ядоха бяха около четири хиляди души. След това Исус ги отпрати. 10.После, Исус и учениците му влязоха в една лодка и отидоха в областта Далманута. 11.Фарисеите излязоха и започнаха да спорят с Исус. Те желаеха да Го изпитат, като поискаха знамение от небето. 12.Исус въздъхна дълбоко и каза: „Защо винаги търсите знамение? Мога да ви обещая, че няма да ви бъде дадено такова!” 13.Тогава Той ги остави. Отново се качи на лодката и премина на отвъдната страна на езерото. 14.Учениците забравиха да вземат хляб, и имаха само един със себе си в лодката. 15.Исус ги предупреди: „Внимавайте много. Пазете се от оскверняващия квас на фарисеите и на Ирод.” 16.Учениците обсъждаха това помежду си и си казваха един на друг: „Сигурно казва това, защото нямаме

хляб.” 17.Исус разбра какво си мислеха и попита: „Защо разисквате, за това че няма хляб? Не разбирате ли? Умовете ви още ли са затворени? 18.Да не би очите ви да са слепи и ушит ви глухи? Не си ли спомняте 19.колко коша с остатъци вдигнахте, когато нахраних онези пет хиляди само с пет малки хляба? ”Да,” отговориха учениците. „Бяха дванадесет коша.” 20.Тогава Исус попита: „И колко коша с остатъци вдигнахте, когато разчупих седем малки хляба за четири хиляди души?” „Седем”- отговориха те. 21.„Не разбирате ли за какво ви говорих досега?”- попита Исус. 22.Пристигнаха във Витсаида. Доведоха при Него един слепец и помолиха Исус да се докосне до него. 23. Хващайки го за ръка Той го изведе извън селото. Изплю се върху очите на слепеца, положи ръцете си на него, и го попита: „Виждаш ли нещо?” 24.Той вдигна очи: „Виждам хора. Те изглеждат като ходещи дървета.” 25.Още веднъж Исус положи ръцете Си върху очите му и мъжът втренчи погледа си. Очите му бяха изцелени, и той виждаше всичко ясно. 26.Исус го изпрати направо в къщи, казвайки му: „ Не влизай в селото.” 27.Исус и учениците Му отидоха към селата близо до Кесария Филипова. Докато вървяха заедно, Той ги попита:

„ Според хората, кой съм Аз?” 28.„Някой казават че си Йоан Кръстителя-казаха те. „Други казват, че си Илия. Трети- един от пророците.” 29.Тогава ги попита: „А вие какво казвате за мен? Кой съм аз?” Петър отговори: „Ти си Христос, Месията.” 30.Исус ги предупреди да не казват нищо, на никого. 31.След това, започна да поучава, че Човешкият Син ще пострада много. Той ги учеше, че ще бъде отхвърлен от водачите, главните свещеници и законоучителите. Ще бъде убит, но след три дни ще възкръсне. 32.И така Исус ясно обясни, това което мислеше. Петър го дръпна настрана и Му каза да спре да говори така. 33.Но когато Исус се обърна и видя учениците Си, той смъмри Петър. Каза му: „Махни се от мен Сатана! Ти мислиш както всеки друг, но не и както Бог.” 34.След това извика тълпата да се присъедини към учениците Му, и каза: “Всеки, който възнамерява да дойде с Мен, трябва да Ми позволи да го водя. Вие не сте на шофьорското място; Аз съм. Не бягайте от страданието; прегърнете го. Следвайте Ме и Аз ще ви покажа как. 35.Да помагаш на себе си въобще не е помощ. Саможертвата е начина, Моя начин, да спасиш себе си, твоята истинска същност. 36.Какво ще спечелиш ако притежаваш целия свят, но разрушиш

себе си? 37.За какво би могъл да разменииш душата си? 38.Не се срамувайте от Мен и Посланието Ми сред тези неверни и грешни хора! Човешкия Син ще се срамува от вас, когато дойде в славата на своя Отец със святите ангели.”

9 1.Той им каза: „Мога да ви уверя, че някои от хората стоящи тука, няма да умрат докато не видят Божието царство идващо със сила.” 2.Шест дена по-късно Исус взе Петър, Яков и Йоан със Себе си. Отидоха на една висока планина, където можеха да бъдат сами. Там пред учениците, Исус напълно се промени. 3.Дрехите Му станаха много по бели и от всяко избелване което би могло да се направи на земята.4.Илия заедно с Мойсей се появиха и разговаряха с Исус. 5.Петър каза на Исус: „Учителю, добре е за нас да сме тука! Позволи ни да направим три палатки, една за Теб, една за Мойсей и една за Илия.” 6.Петър и останалите бяха ужасно изплашени, и той не знаеше какво говори. 7.След това облак ги засени. Глас дойде от облака и каза: „Това е моя Син, когото обичам. Слушайте каквото ви казва!” 8.Веднага се огледаха наоколо, но видяха само Исус. 9.Слизайки надолу от планината, Исус ги закле да пазят

тайна. „Не казвайте на никого какво видяхте. След като Човешкия Син възкръсне от мъртвите, ще бъдете свободни да говорите.” 10.Те бяха в недоумение, чудейки се какво всъщност означава „възкресение от мъртвите”. 11.През това време Го попитаха: „ Защо религиозните учители казват, че Илия трябва да дойде първо?” 12.Исус отговори: „Наистина Илия ще дойде за да възстанови всичко. Но не казват ли Писанията, че Човешкия Син трябва много да пострада и да бъде отхвърлен? 13.Мога да ви уверя, че Илия вече е дошъл. И хората се отнасяха с него както си искат, точно както Писанията казват за него.” 14.Когато слязоха от планината при другите ученици, те видяха голяма тълпа, която ги беше заобиколила и религиозните учители спореха с тях. 15.Щом видяха Исус, хората се оживиха от вълнение. Стекоха се да Го поздравят. 16.Той попита: „Какво става? Каква е тази суматоха?” 17.Един човек от тълпата отговори: „ Учителю, доведох при Теб моя син. Той е обладан от дух, който не му позволява да говори. 18.Когато и да го хване, хвърля го на земята. Устата му се запенва, започва да скърца със зъби, и се вцепенява като дъска. Казах на Твоите ученици, надявайки се те да могат да го освободят, но те не можаха.” 19.Исус каза:

„Какво поколение! Без разбиране за Бога! Колко пъти трябва да ги повтарям тия неща? И колко дълго трябва да търпя това? Доведете момчето при Мене.” 20.Те го доведоха. Когато демонът видя Исус, той хвърли момчето в пристъп, карайки го да се гърчи на земята и устата му се запени. 21.Той попита бащата на момчето: „ От колко време е това?” Мъжът отговори: „ Още от детинство. 22.Често пъти демонът се опитваше да го убие, като го хвърляше в огън или във вода. Моля те смили се за нас и ни помогни ако можеш!” 23.Исус отговори: „Защо каза „ако можеш”? Всичко е възможно за онзи, който има вяра!” 24.Веднага бащата на момчето извика: „ Тогава вярвам. Помогни на моите съмнения!” 25.Виждайки, че тълпата се събира бързо, Исус заповяда на противния дух: „ Неми и глухи душе, заповядвам ти да излезеш от него, и да не влизаш повече!” 26.Духът изкрещя и разтресе момчето. След това излезе от него. Момчето изглеждаше като мъртво, и повечето казваха че е така. 27.Но Исус го хвана за ръката и му помогна да стане. 28.Когато Исус влезе в къщи учениците Му Го попитаха насаме: „Защо не можахме да изгоним онзи демон?” 29.Исус отговори: „ Само молитва може да изгони този вид демони.”

30.Като си тръгваха оттам, те минаха през Галилея. Той не искаше никой да знае тяхното местонахождение, 31.защото искаше да поучава Своите ученици. Той им каза: „ Човешкия Син ще бъде предаден на хора, които нямат нищо общо с Бога. Те ще го убият. Три дена след убийството, Той ще възкръсне.” 32.Те не разбираха за какво говори, но и се страхуваха да Го попитат. 33.Дойдоха в Капернаум. Докато Исус беше в къщата, Той ги попита: „Какво разискваxте по пътя?” 34.Настъпи пълна тишина- те спореха помежду си, за това кой измежду тях беше най-велик. 35.Той седна долу и събра дванайсетте. „Искаш ли първото място? Тогава заеми последното място. Бъди слуга на всички.” 36.Тогава взе едно детенце и го постави сред тях. Прегърна го и им каза: „37.Който прегърне едно от тези деца, прегръща Мен, и много повече от Мен- Бог, който Ме изпрати.” 38.Йоан каза: „Учителю, видяхме мъж да изгонва демони, като използва Твоето име. Но той не беше един от нас и ние му казахме да спре.” 39.Исус каза на учениците си: „Не го спирайте! Никой, който прави чудса в Мое име, няма скоро да се обърне и да каже нещо лошо за Мен. 40.Всеки, който не е против нас, е с нас. 41.И всеки, който ви дава чаша вода в Мое

име, само защото принадлежите на Мен, ще бъде непременно награден. 42.Ужасно ще бъде за хората, които вкарат в грях дори един, от моите малки последователи. За тях би било по-добре да се хвърлят в морето, със завързан на шията тежък камък. 43.Ако ръката ти те вкарва в грях, отрежи я! По-добре е за тебе да влезеш в живота сакат, отколкото да имаш две ръце и да бъдеш хвърлен в огньовете на ада, откъдето никога не можеш да излезеш. 44.Където червеят им не умира и огънят не угасва. 45.И ако кракът ти те вкарва в грях, отсечи го. По-добре е за тебе да влезеш в живота куц, отколкото да имаш два крака и да бъдеш хвърлен в ада. 46.Където червеят им не умира и огънят не угасва. 47.И ако твоето око отвлича вниманието ти от Бог, извади го и го хвърли надалеч. 48.По-добре е за теб да си едноок, но жив, отколкото да използваш пълното си зрение от вътрешността на ада. 49.Всеки, ще премине през пречистващ огън рано или късно, 50.но ще бъдете добре запазени, защитени от вечните пламъци. Запазете себе си. Живейте в мир един с друг”

10 1.Оттам Той отиде в областта Юдея, оттатък Йордан. Тълпа от хора, както често се случваше, дойде

наоколо и Той, както обикновено, ги поучаваше. 2.Фарисеите дойдоха, възнамерявайки да Го изпитат. Те попитаха: „ Законно ли е за мъжа да се разведе с жена си?” 3.Исус каза: „Какво е заповядал Мойсей?” 4.Те отговориха: „Мойсей е дал разрешение мъжът да напише разводно писмо и да напусне жена си.” 5.Исус каза: „Мойсей ви даде тази заповед, защото сте коравосърдечни. 6.Но в началото Бог направи мъжа и жената да бъдат заедно. 7.Ето защо мъжа напуска майка си и баща си и се оженва. 8.Той става едно с жена си. Така че, те вече не са двама, а един. 9.И никой не трябва да разделя двойката, която Бог е съчетал.” 10.Когато се прибраха в къщи, учениците отново повдигнаха въпроса. 11.Исус им отговори направо: „Мъж, който се развежда с жена си, за да може да се ожени за друга, извършва изневяра. 12.И жена, която се развежда с мъжа си, за да се омъжи за друг извършва изневяра. 13.Някои хора доведоха децата си при Исус за да ги благослови, като положи ръцете Си на тях. Но учениците Му, казаха на хората да престанат да Го безпокоят. 14.Когато Исус видя това, ядоса се и каза: Позволете на децата да дойдат при Мен! Не се опитвайте да ги спирате. Хора, които са като тези малки дечица, принадлежат на Божието

царство. 15.Обещавам ви, че няма да влезете в Божието царство, докато не го приемете по начина, по който едно дете го приема. 16.Тогава Исус прегърна децата и ги благослови, като положи ръцете си на тях. 17.Докато вървеше по улицата, един мъж дойде бягайки при Него, поздрави го с дълбок поклон, и попита: Добри учителю, какво трябва да направя за да получа вечен живот?" 18. Исус каза: „Защо ме наричаш добър? Никой не е добър, освен Бог. 19. Знаеш заповедите: Не убивай, не изневерявай, не кради, не давай лъжливо свидетелство, не измамвай, уважавай баща си и майка си." 20.Той каза: „Учителю от младостта си съм упазил всички тях!" 21.Исус го погледна директно в очите и го обикна! Той каза: „Едно нещо си пропуснал: Иди продай каквото притежаваш и го дай на бедните. Тогава цялото ти богатство ще бъде на небето. Ела и ме следвай." 22.Лицето на мъжа се помрачи. Това беше последното нещо, което беше очаквал да чуе, и той си тръгна с натъжено сърце. Той се беше вкопчил в многото неща, които притежаваше, и не искаше да ги остави. 23.Поглеждайки учениците Си Исус каза: „Имате ли си на представа, колко е трудно хората, които „имат всичко" да влязат в Божието царство?" 24.Учениците не

можеха да повярват на това, което чуха, но Исус продължи: „ Не можете да си представите колко е трудно. 25.Бих казал, че е по-лесно камила да мине през иглено ухо, отколкото богат човек да влезе в Божието царство.” 26.Това ги изуми. „Тогава кой изобщо има някакъв шанс?”-попитаха те. 27.Исус беше прям: „Нямате никакъв шанс ако си мислите, че можете да влезете сами чрез собствени усилия. Единствената възможност на света е да уповавате Бог да го направи.” 28.Петър опита от друга гледна точка: „Ние оставихме всичко и Те последвахме.” 29.Исус каза: „Обърнете внимание на думите Ми, никой който е оставил, къща, братя, сестри, майка, баща, деца, земя или каквото и да е, поради Мен и Посланието, 30.няма да изгуби. Ще получи всичко това обратно, многократно умножено в къщи, братя, сестри, майки, бащи, деца и земи, но също така и трудности. А в идещия свят, вечен живот. 31.Но мнозина, които сега са първи ще бъдат последни, и мнозина, които сега са последни ще бъдат първи. 32.Учениците бяха смутени, когато Исус ги водеше към Ерусалим, и другите последователи също бяха уплашени. Отново, Исус отведе дванайсетте на страна и им каза, какво ще се случи с Него. Той каза: 33.

„ Слушайте ме внимателно. Ние сме на пътя към Ерусалим. Когато отидем там, Човешкия Син ще бъде предаден на религиозните водачи и учители. Те ще Го осъдят на смърт. След това ще Го предадат на римляните, 34.които ще Му се подиграват и заплюват, ще Го измъчват и убият. След три дни ще възкръсне." 35.Яков и Йоан Заведеевите синове се прибилижиха при Него: „Учителю, искаме да направиш нещо за нас.” 36. „Какво искате?”-попита Исус. 37.„Нареди така”-казаха те, „че да бъдем възнаградени с най- високата почит в Твоята слава- единия от нас да бъде от дясно Ти, а другия отляво.” 38.Исус каза: „Нямате представа какво искате. Способни ли сте да пиете от чашата от която Аз пия, да се кръстите с кръщението с което Аз се кръстих?” 39.„Разбира се” казаха те. „Защо не?” Исус каза: „Несъмнено ще пиете от чашата, от която Аз трябва да пия. И ще бъдете кръстени в Моето кръщение. 40.Но не е за Мен да казвам, кой ще стои отдясно или отляво Ми. Това Бог Го решава.” 41.Когато другите ученици чуха това, те се разгневиха на Яков и Йоан. 42.Исус ги събра за да успокои ситуацията. „Забелязали сте как безбожните управници си придават голяма важност”-каза Той, „и когато хората получат

малко власт, как бързо им се замайва главата. 43.Но вие недейте постъпва като тях. Който иска да бъде велик, трябва да стане слуга. 44.Който иска да бъде пръв между вас, трябва да ви стане роб. 45.Това е което Човешкия Син направи: Той дойде да служи, не да Му служат- и след това да даде Своя живот, за да избави много хора. 46.Исус и учениците Му отидоха в Ерихон. И когато си отидоха от там, бяха последвани от голяма тълпа. Един сляп просяк на име Вартимей, син на Тимей, стоеше край пътя. 47.Когато чу, че Исус Назарянина минава, той започна да вика силно: „Исусе, Сине Давидов! Милост, имай милост към мен!" 48.Много хора се опитваха да го накарат да млъкне, но той викаше с всичка сила: „Сине Давидов! Милост, имай милост към мен!" 49.Исус се спря на пътя: „Извикайте го." Те го извикаха: „Това е щастливия ти ден! Ставай! Той те вика да дойдеш!" 50.Той хвърли дрехата си, скокна и изтича при Исус. 51.Исус каза: „ Какво мога да направя за теб?" Слепеца каза: „Учителю, искам да виждам." 52.Исус му каза: „Можеш да си тръгваш. Очите ти за изцелени, поради твоята вяра." Веднага мъжът прогледна, и последва Исус по пътя.

11 1.Когато бяха близо до Ерусалим, в Витфагия и Витания при Елеонския хълм, Той изпрати двама от учениците Си с поръчение: 2.„Идете в селото, което е пред вас и като влизате, ще намерите завързано младо магаре, което никой не е възсядал. Развържете го и го доведете. 3.Ако някой попита, какво правите, кажете: „На Господа Му трябва, и веднага ще го върне обратно.” 4.Те отидоха и намериха магарето завързано до една врата, която е с лице към улицата. Докато го развързваха, 5.някои от стоящите там хора попитаха: „Защо отвързвате магарето? ” 6.Те отговориха, както Исус им беше казал, и хората ги оставиха да го вземат. 7.Учениците заведоха магарето при Исус. Сложиха дрехите си на гърба му, и Исус го възседна. 8.Мнозина постлаха дрехите си на пътя, докато други растилаха клони, които бяха отсекли от полето. 9.Пред Исус и след Него, хората вървяха викайки: „Осанна! Благословен онзи, който идва в името на Господа! 10.Бог да благослови идващото царство на баща ни Давид. Осанна в небесата!” 11.След това Исус влезе в Ерусалим, отиде в храма и разгледа всичко наоколо. Но понеже вече беше надвечер, Той се върна обратно във

Витания с дванадесетте. 12.На сутринта, когато излязоха от Витания, Исус огладня. 13.От далече Той видя смокиново дърво, покрито с листа, и отиде да види дали има смокини. Но нямаше, защото не беше сезона на смокините. 14.Исус каза на дървото: „Никой вече няма да яде плод от теб отново!” Учениците Го чуха. 15.След като, Исус и Неговите ученици присигнаха в Ерусалим, Той отиде в храма и започна да изгонва, всеки, който купуваше и продаваше. Той преобърна масите на обменителите на пари и столовете на ония, които продаваха гълъби. 16.Той не позволяваше, на никой да пренася нещо през храма. 17.Тогава ги поучаваше, цитирайки този текст: „Моя дом, беше предназначен за молитвен дом на всички народи; Вие сте го обърнали в свърталище на крадци.” 18.Първосвещениците и религиозните учители чуха какво се е случило, и заговорничаха как да Го премахнат. Те се страхуваха от тълпата, която беше във възторг от Неговите поучения. 19.Вечерта Исус и учениците излязоха от града. 20.На сутринта, вървейки по пътя, видяха смокинята, изсъхнала от корен. 21.Петър, спомняйки си какво се беше случило предния ден, Му каза: „Учителю, виж-смокинята, която Ти прокълна е изсъхнала!” 22.Исус

каза на учениците: „Имайте вяра в Бога! 23.Ако имате вяра и не се съмнявате, можете да кажете на тази планина да се вдигне и да скочи в морето, и това ще стане. 24.Всичко каквото поискате в молитва ще бъде ваше, само ако имате вяра. 25.И когато застанеш в молитва, спомни си, че това не е само искане. Ако имаш нещо против някой, прости му- само тогава твоя небесен Баща ще е предразположен, също да прости греховете ти. 26.Но ако вие не простите, нито вашия небесен Баща ще ви прости греховете.” 27.Когато отново се върнаха в Ерусалим, както си вървяха през храма, първосвещениците, религиозните учители и водачите дойдоха 28.и казаха: „Покажи ни препоръките Си. Кой ти даде право да говориш и да действаш по този начин?” 29.Исус им каза: „ Имам един въпрос към вас. Ако Ми отговорите и Аз ще ви кажа откъде имам властта да правя тези неща. 30.Кой даде правото на Йоан да кръщава? Небесния Бог или хората? Отговорете Ми.” 31.Те бяха в затруднение, и знаеха това. Дръпнаха се назад да се съветват и шепнеха: „Ако кажем „ небето” Той ще ни пита защо не вярвахме на Йоан; 32.ако кажем „хората”, с това ще се изправим срещу тях, защото те се отнасяха с Йоан като с пророк. 33.Те решиха да

отстъпят пред Исус. „Не знаем”-казаха те. Исус отвърна: „Тогава и Аз няма да отговоря на въпроса ви.”

12 1.След това Исус започна да им разказва притчи: „Един човек засади лозе. Той го огради, изкопа яма за изтискване на гроздето, издигна наблюдателна кула. После даде лозето под наем на земеделци и напусна страната. 2.И по време на жътвата, той изпрати един слуга да вземе неговия дял от гроздето. 3.Наемателите хванаха слугата. Биха го и го изпратиха без нищо. 4.Стопанина изпрати друг слуга, но те го биха по главата и ужасно го оскърбиха. 5.Тогава човека изпрати и друг слуга, но те го убиха. Той продължаваше да изпраща слуга след слуга. Някои от тях ги биеха, а други убиваха. 6.Стопанина имаше син, когото много обичаше. Най-накрая, той изпрати своя син при наемателите, защото си мислеше, че ще го уважат. 7.Но те си казаха: „Един ден, той ще притежава лозето. Нека да го убием! По този начин можем да го имаме само за нас.” 8.И така те хванаха сина и го убиха. После изхвърлиха тялото му извън лозето. 9.Исус попита: „Какво според вас ще направи стопанина на лозето? Той ще дойде и ще убие наемателите, а лозето ще даде на

други. 10.Сигурно знаете какво казва Писанието: „Камъкът, който зидарите отхвърлиха, сега е най-важния камък от всички. 11.Това е нещо, което Бог е направил, и е удивително за нас. 12.Водачите знаеха, че Исус говореше за тях и искаха да Го хванат. Но понеже се страхуваха от тълпата, те Го оставиха и си тръгнаха. 13.Тогава изпратиха някои фарисеи и последователи на Ирод да го провокират, надявайки се да Го хванат в погрешно говорене. 14.Те отидоха при Него и казаха: „Учителю, знаем че си искрен. Че се отнасяш към всеки с еднакво уважение, без значение кой е той. И поучаваш истината, за това какво Бог иска хората да правят. Кажи ни трябва ли да плащаме данък на императора или не?” 15.Исус знаеше какво бяха намислили и каза: „Защо Ме изпитвате? Покажете Ми една монета!” 16.Те Му дадоха една и Той попита: „На кого прилича тази гравюра? И чие име е написано тук?” „На импрератора- казаха те. 17.Исус каза: „Дайте на императора това, което е негово, и дайте на Бога това, което е Негово.” Хората бяха удивени от Исус. 18.Садукеите не вярваха, че хората живеят и след смъртта. Някои от тях дойдоха при Исус и казаха:19„ Учителю, Мойсей написа, че ако женен мъж умре и няма деца, неговия брат трябва да се

ожени за вдовицата. Техния първи син ще бъде считан за син на умрелия брат. 20.Имаше веднъж седем братя. Първия се ожени, но умря без да има деца. 21.Втория брат се ожени за вдовицата, но той също умря без да има деца. Същото се случи и с третия брат 22.и така с всичките седем. Най-накрая и жената умря. 23.Когато Бог възкреси хората от смъртта, тази жена чия съпруга ще бъде? В края на краищата тя е била съпруга и на седмината. 24.Исус отговори:" Вие напълно грешите! Не знаете какво учат Писанията. И не знаете нищо за силата на Бог. 25.Когато Бог възкреси хората, те няма да се женят. Ще бъдат като ангелите в небето. 26.Сигурно знаете, че хората биват възкресени от смъртта. Знаете, че в историята с Мойсей и горящия храст, Бог казва: „Аз съм Бог на Авраам, Исаак и Яков.” 27.Той не е Бог на мъртвите, но на живите. Вие садукеите много се заблуждавате." 28.Един от учителите на Мойсеевия закон, дойде докато Исус и садукеите спореха. Когато чу Исус да дава добър отговор, той Го попита: „Коя е най- важната заповед?” 29.Исус каза: „Първата по важност е - „Слушай Израел: Господ твоя Бог е един; 30.обичай Господ Бог с цялото си сърце, душа, ум и сила.” 31.Втората най-важна

заповед казва: „Обичай другите толкова, колкото обичаш себе си.” Никоя заповед не е по-важна от тези. Учителят каза: „Чудесен отговор Учителю! Толкова точно и ясно- че Бог е един и няма друг. 33.И да Го обичаме с цялото си сърце, душа, ум и сила, и да обичаме другите толкова, колкото обичаме себе си. Ето защо това е по-добро от всички дарове и жертви взети заедно!” 34.Когато Исус видя, че мъжът беше дал разумен отговор, каза му: „Не си далеч от Божието царство.” След това никой не посмя да Му задава повече въпроси. 35.Исус като поучаваше в храма, каза: „Как могат учителите на Мойсеевия закон да казват, че Месията е син на Давид, 36.когато всички знаем, че Давид вдъхновен от Святия Дух, каза: „Господ каза на моя Господ: „Седни от дясната ми страна, докато положа враговете ти под Твоето подножие.” 37.„Ако Давид нарича Месията „ Господ” тогава как Месията може да бъде негов ‘син’?” Тълпата се удоволстваше да Го слуша. 38.Като поучаваше Исус каза: „Пазете се от учителите на Мойсеевия закон, които обичат да се разхождат облечени в академичните си мантии, да се перчат под блясъка на общественото ласктелство, 39.да се наслаждават на важните постове и да сядат на

главното място на всяко църковно събрание. 40.През цялото време експлоатират слабите и безпомощните, като дългите им молитви са най-лошото, което те получават. Но на края ще си платят за всичко това.”
41.Исус стоеше в храма до кутията за дарения и гледаше как хората пускаха даренията си. Забеляза, че много богати хора даваха много пари. 42.Най- накрая една бедна вдовица дойде и пусна две лепти, които правят един кодрант. 43.Исус каза на учениците си да се съберат около Него. Тогава им каза: „Казвам ви, че тази бедна вдовица даде повече от останалите. 44.Всеки даде това, което не му беше необходимо. Но тя е много бедна и даде всичко, което имаше. Сега тя няма и стотинка за да живее.”

13 1.Като задминаха храма, един от учениците каза: „Учителю, погледни каква зидария! Какви сгради!”
2.Исус каза: „Впечатлени ли сте от тази внушителна архитектура? Няма да има и камък от цялата сграда, който да не се разруши напълно. 3.По- късно, когато седяха на Елеонския хълм, откъдето се виждаше храма, Петър, Яков, Йоан и Андрей Го дръпнаха настрана и попитаха: 4.„Кога тези неща ще станат? Какъв ще бъде

знакът, че те се случват?” 5.Исус отговори: „Внимавайте и не позволявайте на никого да ви заблуди! 6.Мнозина ще дойдат и ще претендират да са Христос (Помазаник). Те ще използват Моето име и ще заблудят мнозина. 7.Когато чуете за войни и за военни слухове, не се безпокойте. Това трябва да се случи най-напред, но това не е края. 8.Народи и царства ще воюват един срещу друг, ще има глад и размирици. Но това е само началото на страданието. 9.Бъдете бдителни! Ще бъдете отведени в съдилища и бити в синагогите им. И поради Мене ще трябва да застанете пред управници и царе за да разкажете за своята вяра. 10.Но преди да дойде края, благовестието трябва да се проповядва на всички народи. 11.Когато ви предадат в съда, не се тревожете за това какво ще говорите. Когато времето дойде, кажете каквото е в сърцето ви- Святият Дух ще свидетелства чрез вас. 12.Братя и сестри ще се предават един друг, и ще се убиват. Родители ще предават собствените си деца, и децата ще се обърнат срещу родителите си и ще ги убиват. 13.Ще ви мразят поради Мене. Но ако бъдете верни до края, ще бъдете спасени. 14.Когато видите отвратителното опустошение, за което говори пророк Данаил (който чете нека внимава), тогава онези, които

са в Юдея да бягат в планините.15.Който е на покрива на къщата си, да не слиза да вземе нещо от нея. 16.Онези, които са на полето да не се връщат назад за да вземат дрехата си. 17.Колко ужасно ще бъде за бременните жени и за кърмачките. 18.Молете се това да не стане през зимата. 19.Ще бъде време на страдание, каквото не е имало от началото на сътворението до сега, и няма да се случи отново. 20.Ако Бог не съкратеше времето, никой нямаше да остане жив. Но поради Своите избрани, Той е съкратил дните. 21.Ако някой ви каже: „Тука е Месията!" или „Ето там е!" Не вярвайте. 22.Фалшиви месии и пророци ще се появят и ще правят чудеса и знамения. Винаги ще се опитват да заблудят Божиите избрани. 23.Бъдете внимателни! Ето защо ви казвам всичко, преди то да се случи. 24.В онези дни, след времето на скръб, слънцето ще потъмнее, и луната няма да свети. 25.Звездите ще паднат, и силите на небето ще се разклатят. 26.Тогава Човешкият Син ще бъде видян идващ в облаците с голяма сила и слава. 27.Той ще изпрати ангелите си да съберат избраните Му от всички краища на земята. 28.Научете се от притчата за смокиновото дърво. Когато клоните му напъпят и започнат да се разлистват, вие знаете че лятото

наближава. 29.По същия начин, когато видите тези неща да се случват, знайте, че Той е до вратата. 30.Можете да бъдете сигурни, че някои хора от това поколение, все още ще бъдат живи, когато всичко се случи. 31. Небето и земята ще преминат, но думите Ми няма да преминат. 32.Никой не знае денят или часът. Небесните ангели не знаят, самия Син също не знае. Само Отец знае. 33.Така че внимавайте и бъдете готови! Не знаете кога времето ще дойде. 34.Това е както, когато човек заминава надалеч за кратко и поверява на слугите си грижата за всичко. Той казва на всеки какво да прави, и заповядва на пазача да бди. 35.Бъдете бдителни! Не знаете кога господаря на къщата ще се върне. Може да е вечерта или в полунощ, преди изгрев или сутринта. 36.Но ако дойде изведнъж, не му позволявайте да ви намери заспали. 37.Казвам на всеки каквото казах и на вас. Бдете!”

14 1.След два дена празника Пасха и празника на безквасните хлябове щяха да започнат. Първосвещениците и религиозните учени търсеха начин с хитрост да хванат Исус и да Го убият. 2.Уговориха се да не го правят по време на Пасхата. „Не искаме тълпата

да се разбунтува”-казаха те. 3.Исус беше във Витания, на гости на Симон прокажения. Докато вечеряше, една жена дойде и носеше алавастрен съд с много скъп парфюм. След като го счупи, тя го изля на главата на Исус. 4.Някои от гостите се ядосаха и възнегодуваха: „Защо така се пропиля парфюма? 5.Можехме да го продадем за повече от триста сребърни монети и да дадем парите на бедните! „Те се надигнаха ядосано и избухнаха възмутено срещу нея. 6.Но Исус каза: „Оставете я на мира. Защо и досаждате? Тя извърши нещо прекрасно за мен. 7.Винаги ще има сиромаси около вас. И можете да им давате когато пожелаете. Но Мен няма да ме има винаги с вас. 8.Тя направи всичко което можеше, изля парфюма върху тялото Ми, за да го приготви за погребение. 9.Можете да бъдете сигурни, че където и да се проповядва Посланието по света, хората ще си спомнят какво е направила. 10.Юда Искариотски беше един от дванадесетте ученици. Той отиде при първосвещениците и им предложи да им помогне да хванат Исус. 11.Те бяха радостни да чуят това и обещаха да му платят. И така Юда започна да търси удобен момент да Го предаде. 12.В първия ден на празника на безквасните хлябове беше обичай да се

заколи пасхалното агне. Исусовите ученици Го попитаха: „Къде искаш да приготвим храната за Пасхата?” 13.Той нареди на двама от учениците си: „Влезте в града и ще срещнете един човек носещ стомна с вода. Последвайте го. 14.И когато влезе в къщата кажете на стопанина, че Учителят пита: Къде е стаята където ще мога да ям пасхалната храна с моите ученици?” 15.Той ще ви покаже просторна горна стая, напълно обзаведена. Подгответе я за нас.” 16.Учениците отидоха в града, намериха всичко както Той им беше казал, и приготвиха пасхалната храна. 17.След залез слънце Той дойде с дванадесетте. 18.Докато те вечеряха, Исус каза: „Имам да ви кажа нещо тежко: един от вас ще Ме предаде на заговорниците, един който в този момент яде с Мен.” 19.Шокирани, те започнаха да питат един след друг „Не съм аз, нали?” 20.Той каза: ”Това е оня, който яде с Мен от същата купа. 21.Човешкия Син ще умре точно както е казано в Писанията. Но ще бъде ужасно за човека, който Ме предава. За този човек, щеше да е по-добре ако не беше се раждал.” 22.Докато ядяха Исус взе хляб в ръцете си. Благослови го и го разчупи. Тогава даде на учениците Си и каза:” Вземете, това е Моето тяло.” 23.Исус вдигна чаша с вино и

благодари на Бога. Даде я на учениците и всички пиха от нея. 24.Тогава Той каза: „Това е Моята кръв, която се пролива за много хора и с нея Бог прави Своя завет. 25.Отсега нататък Аз няма да пия вино, докато не пия ново вино в Божието царство.” 26. Изпяха химн и отидоха на Елеонския хълм. 27.Исус каза на учениците Си: „Всички вие ще Ме отхвърлите, според както казава Писанието: „Ще поваля пастира, и овцете ще се разпръснат.” 28.Но след като възкръсна, ще отида преди вас в Галилея.” 29.Петър каза: „ Дори всички да те отхвърлят, аз никога няма да го направя.” 30.Исус отвърна: „Тази нощ преди петела да изкукурига два пъти, три пъти ще кажеш че не Ме познаваш.” 31.Но Петър беше толкова сигурен в себе си, че каза: Дори ако трябва да умра с Тебе, никога няма да кажа че не Те познавам!” Всички останали казаха същото. 32.Исус отиде с учениците Си на едно място наречено Гетсимания, и им каза: „Стойте тука докато се моля.” 33.Взе със Себе си Петър, Яков и Йоан. Той изпадна в ужасна агония. 34.Каза им: „Аз съм толкова наскърбен, чувствам се все едно, че умирам. Стойте тука будни с Мен.” 35.Исус отиде малко напред, падна на земята и се молеше: 36.„Татко, ако е възможно, не позволявай това

да се случи с Мен! Татко, Ти можеш да направиш всичко. Отмахни тази чаша на страдание далеч от Мен. Но направи каквото Ти искаш, а не каквото Аз искам.” 37.Когато Исус се върна и намери учениците Си заспали, Той каза на Симон Петър: „Спиш ли? Не можеш ли един час да стоиш буден? 38.Стой буден и моли се да не бъдеш изпитан. Искаш да направиш каквото е правилно, но си слаб.” 39.Исус се върна и се молеше със същата молитва. 40.Но когато се върна при учениците си, намери ги отново заспали. Те не можеха да държат очите си отворени, и не знаеха какво да кажат. 41.Върна се за трети път и каза: „Цяла нощ ли ще спите? Достатъчно дълго спахте. Времето дойде. Човешкия Син ще бъде предаден в ръцете на грешниците. 42.Станете, нека да вървим. Моя предател пристигна.” 43.Исус все още говореше, когато Юда предателя дойде. Той беше един от дванадесетте ученици и с него беше тълпа от мъже въоръжени с ножове и сопи. Те бяха изпратени от главните свещеници, старейшените , и религиозните учители . 44.Предварително Юда им беше казал: „Хванете онзи, когото целуна. Завържете Го здраво и го отведете.” 45.Той вървеше право към Исус и каза: „Учителю!”

После Го целуна, 46.и мъжете Го хванаха и отведоха. 47.Един от стоящите там извади ножа си. Той удари слугата на първосвещаника и му отряза ухото. 48.Исус каза на тълпата: „Защо идвате да ме хванете с мечове и сопи, сякаш съм престъпник? 49.Всеки ден бях с вас и поучавах в храма, но не ме хванахте. Но трябва да се сбъдне каквото Писанията казват.” 50.Тогава всички ученици Го оставиха и избягаха. 51.Един млад мъж следваше Исус. Той не беше облечен с нищо друго освен с ленена плащеница. И когато мъжете го хванаха, 52.той остави дрехата си и избяга гол. 53.Заведоха Исус при първосвещеника, където се бяха събрали главните свещеници, старейшините и религиозните учители. 54.Петър ги последва от разстояние, докато влязат в двора на първосвещеника, където се смеси със слугите и се грееше на огъня. 55.Главните свещеници и целия синедрион се опитваха да намерят някой, който да обвини Исус в престъпление, за да могат да Го осъдят на смърт. Но не можаха да намерят никого. 56.Много хора дадоха лъжливи свидетелства срещу Него, но показанията им не съответстваха. 57.След това някои станаха и лъжесвидетелстваха против Него. Те казаха: 58.„Чухме го да казва: Ще разруша този храм, построен

с тежък труд и за три дни ще издигна друг, без да си помръдна ръката.” 59.Но дори и тогава, това което казаха не съответстваше. 60.Първосвещеника се изправи сред синедриона и попита Исус: „Защо не казваш нищо в своя защита? Не чуваш ли обвиненията, които отправят срещу Тебе?” 61.Но Исус мълчеше и не каза нито дума. Първосвещеника му зададе друг въпрос: „ Ти ли Си Месията, синът на Благословения?” 62.„Аз съм.”-отговори Исус. „И ще видите Човешкия Син стоящ отдясно на Всемогъщия Бог, и идващ с небесните облаци.” 63.Първосвещеника се разгневи. Разкъса дрехите си и извика: „ Каква нужда имаме от повече свидетели? 64.Чухте Го да претендира, че е Бог! Какво е решението ви?” Всички се съгласиха, че Той трябва да бъде осъден на смърт. 65.Някои започнаха да заплюват Исус. Те закриваха очите Му, удряха Го с юмруци, и казваха: „Кажи ни кой те удари!” Стражите, като Го хванаха, Го удряха с плесници. 66.Докато Петър беше още в двора, една слугиня на първосвещеника дойде 67.и го видя да се топли на огъня. Тя се вгледа в него и каза: „Ти беше с Исус от Назарет!” 68.Петър отрече:” Не Го познавам, и незнам за какво говориш.” Той излезе от портата и петелът изкукурига. 69.Слугинята видя Петър

отново и каза на хората стоящи там: „ Той е един от тях!” 70.Той отново отрече. След малко някои от хората казаха на Петър: „Ти наистина си един от тях. Ти си галилеянин!” 71.Тогава Петър започна да проклина и да се кълне: „Дори не познавам човека за когото говорите!” 72.Веднага петелът изкукурига втори път. Тогава Петър си спомни, че Исус му беше казал: „Преди петелът да изкукурига два пъти, ти три пъти ще кажеш, че не Ме познаваш.” И така той започна да плаче силно.

15 1.Рано сутринта главните свещеници, старейшините и религиозните учители се събраха на съвещание заедно с целия синедрион. Те вързаха Исус и Го отведоха при Пилат. 2.Пилат попита Исус: „Ти ли си Юдейския цар?” „Това са твои думи”-отговори Исус. 3.Главните свещеници Го обвиняваха в много неща. 4.Тогава Пилат Го попита: „Нищо ли нма да кажеш? Не чуваш ли в какви престъпления те обвиняват?” 5.Но Исус не отговори нищо и Пилат беше удивен. 6.По време на Пасхата, Пилат винаги освобождаваше по един затворник, когото хората избираха. 7.Имаше един затворник на име Варава, затворен заедно с бунтовниците, който по време на въстанието срещу Рим

беше извършили убийство. 8.Тълпата дойде и поиска от Пилат да освободи затворник, както обикновено правеше. 9.Пилат ги попита: „Искате ли да освободя Юдейския цар?” 10.Той знаеше, че главните свещеници от завист бяха предали Исус. 11.Но главните свещеници подбудиха тълпата да искат да освободят Варава. 12.Тогава Пилат попита тълпата: „Какво искате да направя с Този, за когото казвате че е Юдейски цар?” 13.Те изкрещяха: „Разпни Го на кръст!” 14.Пилат попита: „Но какво престъпление е извършил?” Но те закрещяха още по-силно: „Разпни Го на кръст!” 15.Пилат искаше да угоди на тълпата. Той освободи Варава. След това нареди на войниците си да бичуват Исус и да го приковат на кръст. 16.Войниците заведоха Исус в двора на палата наречен Претория и извикаха останалата част от отряда. 17.Облякоха Го в пурпурна мантия, а на главата Му сложиха корона, която бяха направили от тръни. 18.Те се подиграваха на Исус и викаха: „Привет царю на Юдеите!” 19.Удряха Го по главата с пръчка, заплюваха Го и коленичиха във фалшиво преклонение. 20.След като свършиха с подигравките, войниците Му съблякоха пурпурната роба. Облякоха Го в Неговите дрехи и Го изведоха вън

да бъде разпнат. 21.Един мъж на име Симон от Киринея се връщаше от полето и те го принудиха да носи Исусовия кръст. Той беше баща на Александър и Руфа. 22.Заведоха Го на Голгота, (което означава ”място на черепа„) 23.Дадоха Му болкоуспокояващо (вино смесено със смирна), но Той не прие. 24.Приковаха Го на кръста и си разделиха дрехите Му като хвърлиха жребие, за да видят кой какво ще вземе. 25.Беше около девет часа сутринта, когато Го разпнаха. 26.Имаше надпис с обвинението срещу Него. То гласеше: „Царят на Юдеите” 27.Заедно с Него разпнаха и двама престъпника, един от дясно Му и един от ляво Му. 28.И изпълни се Писанието, което казва: ”Той беше причислен към беззаконниците.” 29.Хората които минаваха оттам Го обиждаха, и говореха ужасни неща за Него. Те клатеха главите си и викаха: „ Ха! Ти си Този, който претендираше, че можеш да разрушиш храма и да го изградиш отново за три дни. 30.Спаси Себе Си и слез от кръста!” 31.Главните свещеници и религиозните учители също се присмиваха на Исус. Те си казваха един на друг: „Той спаси другите, а пък не може да спаси Себе Си. 32.Ако Той е Месията, царят на Израел, нека да слезе от кръста! Тогава ще видим и

повярваме.” Двамата престъпници също Го ругаеха. 33. По обед тъмнина покри цялата земя, до около три часа следобед. 34.В три часа Исус извика със силен глас: „ Елои, Елои, лама савахтани? Което означава: „Боже Мой, Боже Мой защо си Ме оставил?” 35.Някои от хората стоящи там чуха Исус и казаха: „Той вика Илия.” 36.Един от тях се завтече и натопи гъба в оцет. След това я сложи на една пръчка и Му даде да пие. Той казваше: „Нека да видим дали Илия ще дойде да го свали от кръста!” 37.Исус извика със силен глас и умря. 38.Веднага завесата на храма се раздра на две, от горе до долу. 39.Когато офицерът, който стоеше срещу Исус, видя как Той издъхна каза: „Този човек наистина беше Божия Син!” 40.Някои жени гледаха от разстояние. Сред тях бяха Мария Магдалена, Мария(майката на младия Яков и Йосия) и Саломе. 41.Когато Исус беше в Галилея, тези жени Го следваха и Му служеха, и бяха дошли с Него в Ерусалим. 42.Беше вечерта преди събота, и юдеите се приготвяха за този свят ден. 43.Един мъж на име Йосиф от Ариматея, високо уважаван член на синедриона дойде. Той беше човек, който живееше в очакване на Божието царство. Йосиф смело отиде при Пилат, за да поиска тялото на Исус. 44.Пилат се учуди,

че Исус е вече мъртъв. Той извика офицера, за да го попита дали Исус наистина е мъртъв. 45.След като офицера го увери в това, Пилат позволи на Йосиф да вземе тялото. 46.Той купи ленена плащеница и свали тялото от кръста. Обви го в плащеницата и го положи в гробница, която бе изсечена в скала. 47.Мария Магдалена и Мария майката на Йосиф гледаха къде полагат тялото.

16 1.След съботния ден, Мария Магдалена, Мария майката на Яков и Саломе купиха аромати за да помажат тялото. 2.В неделя много рано сутринта, по изгрев слънце те отидоха на горба. 3.По пътя те се питаха една друга: „Кой ще ни отвали камъка от входа? 4.Но когато погледнаха, видяха че камъкът беше отвален. 5.Жените влязоха в гробницата, и в дясно видяха млад мъж облечен в бяла роба стоящ там. Те бяха разтревожени. 6.Мъжът каза: „Не се тревожете! Вие търсите Исус от Назарет, който беше разпънат. Бог Го възкреси, и Той не е тука. Можете да видите мястото където положиха тялото Му. 7.А сега идете и кажете на Неговите ученици и на Петър, че Той отива преди вас в Галилея. Ще Го видите точно както Той ви каза.”

8.Когато жените побягнаха от гробницата, те бяха шокирани и целите разтреперани. Бяха твърде уплашени, за да кажат някому какво се беше случило. 9.Рано сутринта в първия ден от седмицата, след като Исус възкръсна, Той се яви на Мария Магдалена. По-рано Той беше изгонил от нея седем демона. 10.Тя отиде при някогашните Му придружители, които сега плачеха и им разказа. 11.Въпреки че чуха, че Исус бил жив и че Мария Го е видяла, те не вярваха. 12.По късно Той се яви но в друг образ на двама от учениците, когато отиваха на село. 13.Но когато тези ученици разказаха какво се беше случило на останалите, те не повярваха. 14.После Исус се яви на единадесетте докато се хранеха. Той им се скара, защото те твърдо невярваха на онези, които Го бяха видели след възкресението. 15.После им каза: „Идете и проповядвайте благовестието на всеки един по света. 16.Всеки, който повярва в Мен и се кръсти, ще бъде спасен. Но който откаже да повярва в Мен ще бъде осъден. 17.Тези са знаменията, които ще придружават вярващите: Ще използват силата и властта на Моето име за да изгонват демони от хората, и ще говорят на нови езици. 18.Ще хващат змии и ако изпият смъртоносна отрова, тя няма да ги повреди. Ще полагат

ръце на болни и те ще се изцеляват.” 19.След като Господ Исус каза това, Той се възнесе на небето, където седна отдясно на Бог. 20.Тогава учениците излязоха и проповядваха навсякъде. Господ беше с тях, и чудесата които се случваха, доказваха, че тяхното послание е истинно.

Лука

1 1.Много хора се опитваха да разкажат историята за това, което Бог направи сред нас. 2.Те получаваха своята информация от ония, които още от началото бяха свидетели и служители на Божието слово, и я предадоха на нас. 3.И така, аз направих внимателно проучване на всичко и след това реших почтени Теофиле, да ти напиша и разкажа точно какво се случи. 4.По този начин ще разбереш, че това, което ти е говорено е истина. 5.По времето на юдейския цар Ирод имаше един свещеник на име Захария, който беше от Авиевия отряд. Жена му Елисавета беше от рода на Аарон. 6.И двамата бяха добри хора и се покоряваха на Бога като спазваха всичките Му заповеди. 7.Но все още нямаха деца, защото Елисавета беше безплодна, а и

двамата бяха в напреднала възраст. 8.Захария беше на служба с отряда си от свещеници. И докато служеше в Божието присъствите, 9.той беше избран според свещенические обичай да влезе в Господния храм и да покади с тамян. 10.И докато къдеше с тамяна всички хора се молеха отвън. 11.Изведнъж ангел от Господа се яви на Захария от дясната страна на олтара. 12.Захария като видя ангела се смути и уплаши. 13.Но той му каза: „Не се страхувай Захарий! Бог чу молитвите ти. Жена ти Елисавета, ще роди син, и ти ще го наречеш Йоан. 14.Неговото рождение ще ви направи много щастливи и мнозина ще се зарадват. 15.Синът ти ще бъде велик служител на Господа. Никога няма да пие вино или спиртно питие и ще бъде изпълнен със Святия Дух още преди да се роди. 16.Той ще обърне много синове и дъщери на Израел към Господа техния Бог. 17.И ще иде преди Господа с духът и силата, която Илия имаше. Той ще промени отношението на родителите към децата, и ще промени непокорните хора за да приемат мъдростта на праведните. По този начин ще подготви хората за техния Господ.” 18.Захария каза на ангела: „Как ще разбера, че това ще се случи? И двамата с жена ми сме много стари.” 19.Ангелът отговори: „Аз съм Гавраил и

стоя в Божието присъствие. Бог ме изпрати да ти кажа тази радостна вест. 20.Но тъй като не ми повярва, няма да можеш да говориш до деня на раждането на твоя син. Всяка дума, която ти казах ще се изпълни на Божието време.” 21.Хората чакаха Захария и се чудиха, защо стои толкова дълго в храма. 22.Когато излезе, той не можеше да говори и те разбраха, че е видял видение. Правеше им знаци с ръцете си, но не можеше да говори. 23.Когато времето на Захарий да служи в храма свърши, той се прибра в къщи. 24.Скоро след това жена му Елисавета забременя и пет месеца не напускаше къщата. Тя си казваше: 25.„Господ направи това за мен и отмахна позора ми.” 26.А в шестият месец от бременността на Елисавета, Бог изпрати ангел Гавраил в град Назарет в Галилея. 27.Той отиде при една девица сгодена за давидовия потомък Йосиф. Името и беше Мария. 28.На влизане ангелът поздрави Мария и каза: „Ти си истински благословена и Господ е с тебе!” 29.Тя беше напълно разтърсена, чудейки се какво означава този поздрав. 30. Но ангелът я убеди като каза: „Мария, няма за какво да се страхуваш. Бог има изненада за теб: 31.Ти ще забременееш и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус. 32.Той ще бъде велик и ще Го нарекат

Син на Всевишния. Господ Бог ще Му даде престола на Неговия праотец Давид. 33.Той ще бъде цар на Якововия дом завинаги и царството Му не ще има край.” 34.Мария каза на ангела: „Но как? Аз никога не съм спала с мъж.” 35.Ангелът отговори: „Святия Дух ще дойде върху теб и силата на Всемогъщия ще те осени. Затова твоето дете ще бъде наречено Синът на Бога. 36.Твоята роднина Елисавета също ще има син, въпреки, че е толкова стара. Никой не мислеше, че тя би могла да забременее, но след три месеца тя ще роди син. 37.За Бога няма нищо невъзможно.” 38.Мария каза: „Аз съм Господната слугиня. Нека ми се случи всичко както си казал.” И ангелът си отиде. 39.Скоро след това Мария бързо тръгна към един град в хълмистата страна на Юдея. 40.Тя влезе в Захариевата къща и поздрави Елисавета. 41.Когато тя чу поздрава на Мария, бебето се раздвижи в утробата и. Елисавета се изпълни със Святия Дух, 42.и каза на Мария със силен глас: „Ти си най-благословената от всички жени, и благословено е детето, което ще родиш. 43.И аз се чувствам благословена, от това, че майката на моя Господ дойде при мене. 44.Веднага след като чух поздрава ти, почувствах бебето ми да подскача от радост в утробата

ми. 45.Господ те е благословил, защото си повярвала, че Той ще изпълни обещанието Си.” 46.Мария каза: „С цялото си сърце хваля Господа, 47.и съм радостна поради Бога моя Спасител. 48.Той се грижи за мене, Неговата смирена слугиня. И отсега нататък, всички хора ще ме наричат благословена. 49.Защото Всесилният Бог извърши за мен велики дела и свято е Неговото име. 50.Към ония, които Му се боят милостта Му трае от поколение в поколение. 51.Господ използва мощната си ръка за да разпръсне горделивите. 52.Той сваля силните владетели от престолите им и въздига смирените. 53.Храни гладните с добра храна, и отпраща богатите без нищо. 54.Помага на слугата Си Израел и винаги е милостив към хората Си. 55.Това е обещанието, което Той даде на предците ни, на Авраам и неговото потомство.” 56.Мария преседя при Елисавета три месеца и след това се върна в къщи. 57.Когато дойде времето на Елисавета да ражда, тя роди син. 58.Съседите и роднините като видяха, че Господ и е показал милост, празнуваха заедно с нея. 59.На единадесетия ден те отидоха да обрежат детето и щяха да го наименуват Захария като баща му. 60.Но майка му се намеси и каза: „Не, той ще се казва Йоан.” 61.Хората

казаха: „Никой в рода ти не носи това име.” 62.Затова те попитаха със знаци Захария за да разберат как иска да се казва детето. 63.Той поиска дъска и написа: „Името му ще е Йоан.” Това изненада всички. 64.И веднага Захария започна да говори и да хвали Бога. 65.Всички съседи се уплашиха от случилото се, и навсякъде по хълмистата страна хората говореха за това. 66.И който чуеше, сериозно се замисляше и казваше: „Какво ли ще стане от това дете?” Беше ясно, че Господ беше с него. 67.Тогава Захария се изпълни със Святия Дух и пророкуваше: 68.„Благословен да е Господ Бог на Израел, Който дойде и освободи народа Си. 69.Той въздигна за нас могъщ Спасител от рода на слугата Му Давид. 70.Много отдавна Бог обеща това чрез святите Си пророци, 71.да ни спаси от враговете ни и от ония, които ни мразят. 72. Той показа милостта Си към предците ни и си спомни святото Си обещание, 73.клетвата която даде на баща ни Авраама. 74.Да ни спаси от силата на враговете ни, за да можем да Му служим без страх, 75.като бъдем святи, честни и благородни през целия си живот. 76.А ти детенце ще бъдеш наречен пророк на Всевишния, и ще вървиш пред Господа, за да подготвиш пътя Му. 77.Ще разкажеш на

хората, че могат да бъдат спасени чрез прощаване на греховете. 78.Божията любов и благодат ще възсияят над нас като изгряващото слънце. 79.А на нас, които живеем в мрачната сянка на смъртта, тази светлина ще ни напътства в пътя на мира.” 80.Докато Йоан растеше Божия Дух му даде голяма сила. Той живееше в пустинята до деня, когато се яви на народа на Израел.

2 1.По това време император Август нареди пребroяване на населението на римската империя. 2.Това беше първото пребroяване, по времето когато Квириний беше губернатор на Сирия. 3.Всеки трябваше да отиде до родния си град и да се запише. 4.И така Йосиф отиде от Галилейския град Назарет, в Юдейския град Витлеем. Той беше потомък на цар Давид, и отиде във Витлеем, защото Давид е бил роден там. 5.Мария беше сгодена за Йосиф и пътуваше с него към Витлеем. Тя щеше скоро да ражда, 6.и докато бяха там дойде и времето да роди. 7.И роди първородния си син, пови Го в пелени и Го положи в ясли, защото нямаше място за тях в странoприемницата. 8.Същата нощ, на полето близо до Витлеем, овчари пазеха стадото си. 9.Изведнъж им се яви ангел от Господа и блясъка на Господната слава

осветяваше наоколо. Овчарите много се уплашиха. 10.Но ангелът каза: „Не се страхувайте! Нося ви добри новини, послание, което ще зарадва всеки. 11.Днес в Давидовия град ви се роди Спасител, Който е Христос Господ. 12.Ето как ще Го разпознаете: Ще намерите младенец повит в пелени и положен в ясли.” 13.Изведнъж заедно с ангела се появи и голямо множество от ангели, които хвалеха Бога казвайки: 14. „Слава на Бога в небесата и мир на всички хора, които са Му угодни.” 15.След като ангелите се върнаха на небето, овчарите си казаха един на друг: „Нека да отидем във Витлеем и да видим, това, за което ни говори Господ.” 16.Те отидоха бързо и намериха Мария, Йосиф и бебето, което лежеше в яслите. 17.И когато видяха Исус, овчарите разказаха на родителите Му какво им казаха ангелите за Него. 18.Всички, които чуха разказа на овчарите бяха смаяни. 19.Мария запази всички тия думи в сърцето си и винаги размишляваше върху тях. 20.И когато овчарите се върнаха при стадото си, те хвалеха и славеха Бога за всичко, което чуха и видяха. Всичко се случи според както им каза ангела. 21.Осем дни след рождението, детето беше обрязано и наименувано Исус. Това беше името, което ангела Му

даде, преди майка Му да забременее. 22.След като отминаха дните, които Мойсеевия закон изисква за очистване на майката, Йосиф и Мария отидоха в Ерусалим. Те взеха Исус, за да Го представят пред Господа, 23.според както е писано в Господния закон: „ Всяко първородно момче принадлежи на Господа.” 24.Законът също така казва, че родителите трябва да принесат жертва от два гълъба или две гургулици. Мария и Йосиф така и направиха. 25.По това време в Ерусалим имаше един човек на име Симеон, който живееше праведен и благочестив живот, и очакваше Онзи, Който ще утеши Израел. Святият Дух беше на него, 26.и му беше разкрил, че преди да умре ще види Месията. 27.Воден от Духа, той влезе в храма, и когато доведоха детето Исус за да изпълнят ритуалите на закона, 28.Симеон го взе на ръце и благослови Бога казвайки: 29.„Боже, сега можеш да пуснеш слугата Си с мир според както обеща. 30.Със собствените си очи видях, спасението Ти, 31.и сега то е достъпно за всеки да го види. 32.Бог показа светлина на не-юдеите и слава на народа на Израел.” 33.Майката и бащата на Исус бяха онемяли от изненада поради тия думи. 34.Симеон се приближи да ги благослови и каза на Мария: „Това дете

е причината поради която мнозина в Израел ще бъдат осъдени, а много други спасени. Той ще бъде като знак, който ще изяви 35.начина на мислене на ония, които Го отхвърлят. И меч ще пронижe сърцето ти.”
36.Пророчицата Анна също беше там. Тя беше потомка на Фануил от племето Асир, и вече беше много стара. Била е омъжена седем години, но съпругът и умрял, 37.и беше вдовица от осемдесет и четири години. Ден и нощ Анна служеше в храма като се молеше и постеше. 38.В този момент тя се приближи до Йосиф и Мария и започна да благодари на Бога. Тя говореше за Исус на всички, които очакваха изкуплението на Ерусалим. 39.След като извършиха всичко, което Господния закон изискваше, Мария и Йосиф се върнаха в дома си в Галилея, в града Назарет. 40.Детето Исус растеше в сила и мъдрост и Божията благодат беше с Него. 41.Всяка година родителите Му ходеха в Ерусалим за празника Пасха. 42.И когато Исус беше на дванадесет години, те по обичая си отидоха на празника. 43.И след като Пасхата свърши, те тръгнаха към дома си. Момчето Исус остана в Ерусалим, но родителите Му не знаеха това. 44.Те си мислеха, че Той е с останалите, които пътуваха с тях. И след като вървяха един ден, те

започнаха да Го търсят между родните и приятелите си. 45.И когато не Го намериха, те се върнаха обратно в Ерусалим да Го търсят. 46.Три дни по-късно те Го намериха в храма. Той седеше между учителите, слушаше ги и им задаваше въпроси. 47.Всички, които Го слушаха бяха изненадани от познанията Му и от отговорите, които даваше. 48.Когато родителите Му Го видяха, те бяха смаяни. Майка Му каза: „Сине, защо постъпи така с нас? Двамата с баща Ти Те търсихме и бяхме много разтревожени.” 49.Исус отговори: „Защо Ме търсихте? Не знаете ли, че Аз трябва да бъда тук и да се занимавам с нещата на Моя Отец?” 50.Но те не разбираха за какво им говореше. 51.Исус се върна в Назарет с родителите Си и им се покоряваше. Майка Му размишляваше за всичко, което се беше случило. 52.Исус растеше в мъдрост и сила, и в благоволение пред Бога и хората.

3 1.В петнадесетата година от царуването на император Тиберий, Понтий Пилат беше губернатор на Юдея, Ирод управлявaше Галилея, а брат му Филип управляваше Итурейската и Трахонитската страна. Лисаний управляваше Авилиния. 2.И по време на

първосвещенството на Анна и Каиафа, Бог говореше на Захариевия син Йоан, който живееше в пустинята. 3.Йоан ходеше из областта около реката Йордан и проповядваше кръщение на покаяние за прощаване на греховете. 4.Пророк Исая писа за Йоан думите: „В пустинята някой вика: „Пригответе пътя за Господа! Направете прави пътеки за Него. 5.Всяка долина ще се напълни, и всяка планина и хълм ще бъдат снишени. Кривите пътеки ще бъдат изправени, и неравните пътища ще бъдат загладени. 6.Всички хора ще видят спасението което Бог дава." 7.Когато тълпи от хора идваха да се кръщават, понеже това беше много популярно, Йоан им викаше: „Змийски чада! Какво си мислите, че правите като слизате към реката? Мислите ли, че малко вода върху змийските ви кожи, ще отклони Божията присъда? 8.Не кожата ви трябва да се промени, а живота ви. И не си мислете, че можете да злоупотребявате с твърдението, че Авраам е ваш баща. Да бъдеш Авраамов потомък не е от голямо значение, Авраамови потомци има колкото щеш. Бог ако пожелае може и от тия камъни да въздигне потомци. 9.Това, което е от значение е животът ви, дали е наред и дали процъфтява. Защото ако е като изсъхнало дърво, ще

отиде в огъня. 10.Тълпата го попита: „Тогава какво се изисква от нас да направим?” 11.Той каза: „Ако имате две дрехи дайте едната. Направете същото и с храната си.” 12.Бирниците също дойдоха да се кръстят и казаха: „Учителю какво трябва да направим?” 13.Йоан им каза: „Престанете да изнудвате, събирайте само това, което се изисква по закон.” 14.Войниците го питаха: „Какво трябва да правим?” Той им каза: „Не принуждавайте хората да ви плащат за да ги оставите на мира. Задоволявайте се със заплатите си.” 15.Всички се развълнуваха и зачудиха: „Да не би Йоан да е Месията?” 16.Но Йоан ги прекъсна казвайки: „Аз ви кръщавам с вода. Но ще дойде Един много по-силен от мене, на Когото не съм достоен да развържа връзките на сандалите Му. Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън. 17.И ще почисти къщата, освобождавайки живота ви от всичко ненужно. Той ще постави всичко истинско на правилното му място пред Бога, а всичко фалшиво ще изхвърли на боклука за да бъде изгорено. 18.По много различни начини Йоан проповядваше благовестието на хората. 19.Той говореше срещу Ирод, защото той беше женен за Иродиада жената на брат му. Също така го изобличаваше и за всички злини, които

беше сторил. 20.И така Ирод хвърли Йоан в затвора, и това беше най-голямата злина, която извърши. 21.Когато всички хора се кръстиха, Исус също се кръсти. И докато се молеше, небето се отвори, 22.и Святият Дух слезе върху Него в образа на гълъб. Глас от небето каза: „Ти Си Моят скъп Син, и в Тебе е Моето благоволение.” 23.Когато Исус започна да поучава, Той беше на около тридесет години. Всички си мислеха, че Той беше син на Йосиф, който беше син Илиев, 24.Илий син на Матат, Матат син на Левий, Левий син на Мелхий, Мелхий син на Янай, Янай син на Йосиф, 25.Йосиф син на Мататий, Мататий син на Амос, Амос син на Наум, Наум син на Еслий, Еслий син на Нагай, 26.Нагай син на Маат, Маат син на Мататия, Мататия син на Семеин, Семеин син на Йосех, Йосех син на Йода, 27.Йода син на Йоанан, Йоанан син на Риса, Риса син на Зоровавел, Зоровавел син на Салатиил, Салатиил син на Нирий, 28.Нирий син на Мелхий, Мелхий син на Адий, Адий син на Косам, Косам син на Елмадам, Елмадам син на Иров, 29.Иров син на Исус, Исус син на Елиезер, Елиезер син на Иорим, Иорим син на Матат, Матат син на Левий, 30.Левий син на Симеон, Симеон син на Юда, Юда син на Йосиф, Йосиф син на Ионам,

Ионам син на Елиаким, 31.Елиаким син на Мелеа, Мелеа син на Мена, Мена син на Матата, Матата син на Натан, Натан син на Давид, 32.Давид син на Есей, Есей син на Овид, Овид син на Вооз, Вооз син на Салмон, Салмон син на Наасон, 33.Наасон син на Аминадав, Аминадав син на Арний, Арний син на Ерсон, Ерсон син на Фарес, Фарес син на Юда, 34.Юда син на Яков, Яков син на Исаак, Исаак син на Авраам, Авраам син на Тара, Тара син на Нахор, 35.Нахор син на Серух, Серух син на Рагав, Рагав син на Фалек, Фалек син на Евер, Евер син на Сала, 36.Сала син на Арфаксад, Арфаксад син на Сим, Сим син на Ной, Ной син на Ламех, 37.Ламех син на Матусал, Матусал син на Енох, Енох син на Яред, Яред син на Малелеил, Малелеил син на Каинан, 38.Каинан син на Енос, Енос син на Сит, Сит син на Адам, а Адам син на Бога.

4 1.Исус си тръгна от реката Йордан пълен със Святия Дух. Духът Го заведе в пустинята, 2.където беше изпитван от дявола четирдесет дни. През тия дни Исус не яде нищо, и когато те изминаха Той огладня. 3.Дяволът каза на Исус: „Ако си Божий Син кажи на тия камъни да се превърнат в хляб.” 4.Исус му

отговори: „Писанията казват: „За истинския живот е необходимо много повече от хляб.” 5.Тогава дяволът Го заведе на едно високо място и в един миг време Му показа всички световни царства. 6.Той Му каза: „Ще Ти дам цялата власт и сила на тия царства. Тя е предадена на мен и аз мога да я дам на когото поискам. 7.Само ми се поклони и всичко това ще бъде твое.” 8.Исус отговори: „Писанията казват: Само на Господа твоя Бог да се покланяш и само на Него да служиш.” 9.След това дяволът заведе Исус в Ерусалим и Го постави на най-високата част на храма. Той Му каза: „Ако си Божий Син скочи от тука долу. 10.Писанията казват: „Бог ще нареди на ангелите Си да се грижат за Тебе. 11.Те ще Те носят на ръцете си, за да не удариш в камък ногата си.” 12.Исус отговори: „Казано е: Никога не изпитвай Господа твоя Бог.” 13.С това изпитанията приключиха. Дяволът се оттегли за известно време, изчаквайки за друга възможност. 14.Исус се върна в Галилея със силата на Духа и слухове за Него се разнесоха по цялата околност. 15.Той поучаваше по синагогите и всички Го хвалеха. 16.Исус отиде в Назарет където бе отгледан. И по обичая Си, в съботния ден Той влезе в синагогата. И когато се изправи да чете, 17.дадоха Му свитъка с

книгата на пророк Исая. Разгъвайки свитъка Исус намери мястото където е написано: 18.„Духът на Господа е на Мене, защото Ме е помазал да проповядвам евангелието на бедните. Прати Ме да изцеля сърцесъкрушените, да проповядвам освобождение на пленниците, да дам зрение на слепите, да освободя наранените 19.и да проглася годината на Господнето благоволение.” 20.Исус затвори книгата, даде я на служителя и седна. Всички в синагогата Го гледаха съсредоточено. 21.Тогава Той им каза: „Днес се изпълни това Писание във вашите уши.” 22.Всички хора започнаха да говорят за Него и бяха учудени на прекрасните думи, които каза. Те питаха: „Не е ли Той синът на Йосиф?” 23.Той отговори: „Сигурно ще Ми кажете тая поговорка: „Лекарю, първо изцери себе си.” Направи в родния си град това, което извърши в Капернаум. 24.Нека да ви кажа нещо: Никой пророк не е приет в родния си град. 25.Не е ли истина, че по времето на Илия имаше много вдовици в Израел. Три години и половина не бе валяло дъжд и навсякъде в страната гладът беше много тежък. 26.Но Илия беше изпратен само при една вдовица, в Сарепта близо до града Сидон. 27.И много прокажени имаше в Израел по

времето на пророк Елисей, но единствения очистен беше Нееман Сириеца.” 28.Когато чуха това, всички в синагогата толкова се разгневиха, 29.че станаха и Го изкараха извън града. Издърпаха Го на ръба на скалата върху, която беше построен града им, понеже възнамеряваха да го хвърлят долу. 30.Но Исус мина посред тълпата и си тръгна. 31.Той отиде в Капернаум, град в Галилея и в съботния ден поучаваше хората. 32.Те бяха изненадани и впечатлени. Поучението Му беше толкова откровено, прямо, вдъхващо вяра и толкова авторитетно, не беше като увъртанията и цитатите с които бяха свикнали. 33.В синагогата имаше един човек обладан от духа на нечист демон(бяс). Той викаше много силно: 34.„Ей, каква работа имаш тука с нас Исусе Назарянине? Зная какво си намислил. Ти Си Светият Божий и Си дошъл да ни унищожиш.” 35.Исус заповяда на духа: „Млъкни и излез от него.” Демонът (бесът) повали човекът на земята пред очите на всички и излезе без да го нарани. 36.Всички бяха шокирани, и говореха един на друг: „Какво е това учение? Той има силата да заповядва на злите духове и те излизат.” 37.Слуховете за Исус се разпространиха по цялата околност. 38.Исус излезе от синагогата и отиде в

Симоновата къща. Симоновата тъща беше болна от силна треска, и помолиха Го да и помогне. 39.Той застана над нея и заповяда на треската да се махне. Веднага тя стана и им приготви храна. 40.След като слънцето залезе, доведоха при Исус хора с най-различни болести. Той положи ръцете Си върху всеки един от тях и ги изцели. 41.Демони излизаха от много хора викайки: „Ти Си Божият Син!” Но Исус им заповядваше да не говорят, защото те знаеха че Той е Христос (Месията). 42.На сутринта Той отиде на усамотено място. Хората Го търсеха, и когато дойдоха при Него, те искаха да Го задържат за да не си отиде. 43.Но Исус каза: „Хората от другите градове трябва да чуят благовестието на царството, понеже затова съм изпратен.” 44.И проповядваше в галилейските синагоги.

5 1.Един ден Исус стоеше на брега на Генисаретското езеро. Хората се струпваха и бутаха около Него докато слушаха Божието Слово. 2.Близо до брега Той видя две лодки оставени от рибарите, които бяха отишли да перат мрежите си. 3.Исус влезе в лодката, която беше на Симон и го помоли да я отдалечи малко от брега. Тогава Той седна в лодката и поучаваше хората. 4.И

когато свърши с поучението, Исус каза на Симон: „Закарай лодката на дълбокото и хвърли мрежите за улов.” 5.Симон отговори: „Учителю, работихме усърдно цяла нощ и нищо не уловихме. Но щом казваш ще хвърля мрежите.” 6.След като направиха това, те уловиха толкова много риба, че мрежите им започнаха да се късат. 7.И помахаха на съдружниците си от другите лодки да дойдат и да им помогнат. Те дойдоха и заедно напълниха и двете лодки до толкова, че започнаха да потъват. 8.Когато Симон Петър видя това, той падна на колене пред Исус и каза: „Остави ме Господи, аз съм грешен човек!” 9.Петър и всички с него бяха напълно изненадани от всичката риба, която бяха уловили. 10.Също и съдружниците му Яков и Йоан Заведеевите синове. Исус каза на Симон: „Не се страхувай! Отсега нататък ще ловиш хора вместо риба.” 11.Симон и съдружниците му изтеглиха лодките на брега, оставиха всичко и Го последваха. 12.Исус дойде в един град където имаше един човек болен от проказа. И когато Го видя той падна на лицето си и Му се молеше: „Господи ако искаш можеш да ме очистиш.” 13.Исус положи ръката Си върху него и каза: „Искам, бъди очистен.” И веднага проказата изчезна. 14.Исус му каза:

„Не казвай на никого за това, но иди и се покажи на свещеника, и принеси жертвата според както е заповядал Мойсей и всеки ще разбере, че си чист.” 15.Вестите за Исус продължаваха да се разпространяват. Големи тълпи идваха да слушат поученията Му и да се изцелят от болестите си. 16.Но Исус често отиваше на усамотено място за да се моли. 17.Един ден някои фарисеи и религиозни учители седяха и слушаха поучението на Исус. Те бяха дошли от всяко село в Галилея, Юдея и Ерусалим. Бог беше дал на Исус сила да изцелява, 18.и няколко човека доведоха един паралитик на носилка. Те се опитаха да го внесат в къщата и да го поставят пред Исус. 19.Но поради тълпата, те не можеха да го внесат при Него. Затова се качиха на покрива, където отмахнаха някои керемиди и спуснаха постелката посредата на стаята. 20.Впечатлен от смелата им вяра Исус каза: „Приятелю, прощават ти се греховете.” 21.Тогава фарисеите и религиозните учители започнаха да спорят: „Тоя за какъв се мисли? Това е богохулство, само Бог може да прощава грехове.” 22.Исус знаеше много добре какво си мислят и каза: „Защо са всички тия шушукания? 23.Кое е по-просто да кажа „Прощават ти се греховете” или „Стани

и ходи”? 24.Но за да стане ясно, че Аз Съм Човешкия Син и имам властта да направя и едното и другото (каза на паралитика:) Стани вдигни си носилката и си върви.” 25.Без колебание, той стана, взе постелката си и си тръгна славейки Бога през целия път. 26.Всички се учудиха и славеха Бога и изпълнени със страхопочитание казваха: „Никога не сме виждали такова нещо.” 27.След това Исус излезе и видя един бирник на име Левий, стоящ на мястото за събиране на данъци. Каза му: „Следвай Ме.” 28.Левий остави всичко и Го последва. 29.И в дома си той направи за Исус голямо угощение. Гости на угощението бяха много бирници и хора с лоша репутация. 30.Фарисеите и религиозните учители дойдоха при учениците много раздразнени. Те казаха: „Какво прави Той ядейки и пиейки с мошениците и грешниците?” 31.Исус като чу това каза: „Кой се нуждае от лекар: здравите или болните? Аз съм тука да поканя тия, които са отвън, а не тия които са вътре. Това е покана за промяна на живота, за промяна отвътре и отвън.” 33.Попитаха Го: „Йоановите ученици и фарисеите са известни с това, че постят и се молят. Но Ти изглежда прекарваш по-голямата част от времето си в угощения. Защо?”

34.Исус им каза: „Приятелите на малдоженеца не
постят, докато той е все още с тях. 35.Но ще дойде
време, когато той ще бъде отнет от тях, и тогава те ще
постят.” 36.Също така им каза: „Никой не използва ново
парче плат, за да закърпи стара дреха. Кръпката ще се
свие и ще направи дупката по-голяма. 37.Никой не
налива ново вино в стари мехове. Новото вино ще надуе
и спука старите мехове, и тогава то ще изтече, а
меховете ще се изхабят. 38.Новото вино трябва да се
налива в нови мехове. 39.Никой, който е пил старо вино,
не иска ново, защото казва: „Старото вино е по-добро.”

6 1.Една събота, Исус вървеше през едно поле с узряло
жито. Учениците Му късаха житни класове, стриваха ги
в ръката си за да се махнат люспите и ги ядяха. 2.Някои
фарисеи попитаха: „Защо учениците Ти правят това,
което не позволено да се прави в събота?” 3.Исус
отговори: „Никога ли не сте чели какво направи Давид и
ония, които бяха с него, когато бяха гладни? 4.Как той
влезе в светилището и яде пресен хляб от олтара, хляб
който само на свещениците беше позволено да ядат.
Също така даде и на ония които бяха с него.” 5.След
това каза: „Човешкия Син е господар на съботата.” 6.И

в друга събота Исус влезе в синагогата и поучаваше. Там имаше един човек с изсъхнала дясна ръка. 7.Фарисеите и религиозните учители Го наблюдаваха за да видят дали ще изцели човека, надявайки се да Го хванат в нарушение на съботата. 8.Исус знаеше намеренията им, и каза на човека с изсъхналата ръка: „Стани и застани пред нас.” И той го направи. 9.Тогава се обърна към тях: „Може ли да ви попитам нещо? Какво дело подхожда най-добре на съботата? Вършенето на добро или вършенето на зло? Да помагаме ли на хората или да ги оставяме безпомощни?” 10.Той се огледа наоколо, като изгледа всички в очите и каза на мъжа: „Протегни ръката си.” Той я протегна и тя стана напълно здрава. 11.Фарисеите и религиозните учители бяха извън себе си от гняв и започнаха да кроят планове за разплата. 12.В това време Исус се изкачи на планината за да се моли, и прекара цялата нощ в молитва към Бога. 13.На следващата сутрин Той извика учениците Си, избра дванадесет от тях и ги нарече апостоли. 14.Това бяха Симон (когото Исус нарече Петър) и Симоновия брат Андрей, Яков, Йоан, Филип, Вартоломей, 15.Матей, Тома, Яков (син на Алфей), Симон (наречен Зилот), 16.Юда (брата на Яков) и Юда

Искариотски, който по-късно Го предаде. 17.Исус и апостолите слязоха от планината и дойдоха на едно равно място. Много други ученици бяха там за да се срещнат с Него. Също така там бяха и голяма тълпа от хора от цяла Юдея, Ерусалим и крайбрежието на Тир и Сидон. 18.Те бяха дошли за да чуят Исус и да бъдат изцелени от болестите си. Всички, които бяха измъчвани от нечисти духове, също бяха изцелени. 19.Всички се опитваха да се докоснат до Исус, защото сила излизаше от Него и изцеляваше всички тях. 20.Той погледна учениците Си и каза: „Благословени сте, когато изгубите всичко. Божието царство е там за да бъде намерено. 21.Благословени сте когато сте гладни, защото тогава ще сте готови за храната на спасението. Благословени сте, когато плачете, защото на сутринта ще дойде радост. 22.Благословени сте, когато хората ви мразят, избягват, оскърбяват и клеветят, поради това, че сте посветени на Човешкия Син. 23.Радвайте се и бъдете много щастливи, защото имате голяма награда на небето. По същия начин предците им се отнасяха към пророците. 24.Горко ви ако си мислите, че всичко ви е наред, защото няма да получите нищо повече, от това, което притежавате. 25.Горко ви ако сте удоволетворени

от себе си, защото удоволетворението ви няма да трае дълго. Горко ви ако мислите, че целия живот е игри и забавления. Предстоят страдания, и вие ще ги срещнете. 26.Горко ви ако живеете само за одобрението на другите, като говорите това което ги ласкае и вършите това, което им е угодно. Състезанията за популярност, не са истинни, вижте колко много фалшиви проповедници бяха одобрени от предците ви. Вашата задача е да бъдете истински, а не известни. 27.На вас, които сте готови за истината казвам: Обичайте враговете си. Оставете ги да изкарат най-доброто от вас, а не най-лошото. 28.Когато някой ви създава проблеми, отговорете му със силата на молитвата. 29.Ако някой ви удари плесница, застанете и поемете удара. Ако някой ви вземе ризата, опаковайте най-хубавото си палто и му го подарете. 30.Ако някой се отнесе нечестно с вас, използвайте случая да практикувате живот на слуга. Престанете с това „каквото повикало такова обадило". Живейте щедро. 31.Ето едно просто и практично правило за поведение: Попитай себе си какво искаш хората да правят за теб и след това поеми инициативата и го направи за тях. 32.Ако обичаш само симпатичните и привлекателните, нима очакваш похвала? Най-

обикновените грешници го правят. 33.Ако помагаш само на ония, които ти помагат медал ли очакваш? Повечето грешници го правят. 34.Ако даваш само в това от което можеш да получиш, мислиш ли, че това е милосърдие? И най-стиснатите кредитори го правят. 35.Казвам ви, обичайте враговете си. Помагайте и давайте без да очаквате отплата. Обещавам ви, че никога няма да съжалявате. Живейте тази сътворена от Бога идентичност, така както нашия Отец живее към нас, щедро и благосклонно, дори, когато сме в най-лошото положение. 36.Нашият Отец е милостив, бъдете и вие милостиви. 37.Не се заяждайте с хората, не се нахвърляйте върху провалите им, не критикувайте грешките им освен естествено ако не искате същото отношение. Не осъждайте ония, които са паднали, тази строгост може да се върне обратно към вас. Бъдете внимателни към хората и ще откриете, че живота е много по-приятен. 38.Ако давате на другите, ще получите обратно пълна мярка, натъпкана, стърсена и преливаща в скута ви. Даването е начинът, а не получаването. Щедростта поражда щедрост.” 39.Докато говореше на хората Исус използва една поговорка: „Може ли слепец слепеца да води? Няма ли и двамата да

паднат в ямата? 40.Ученикът не поучава учителя си. Въпросът е да бъдете внимателни, кого следвате като ваш учител. 41.Лесно е да видиш петното върху лицето на ближния, без да забележиш подигравателната усмивка на твоето. 42.Имаш ли нахалството да кажеш: „Позволи ми да измия лицето ти ” когато твоето е изкривено от презрение? Пак ли този начин на мислене „аз знам по-добре от тебе”, играещ ролята на „по-свят” вместо просто да живееш своя си живот. Изчисти грозната подигравателна усмивка от лицето си, и тогава ще можеш да предложиш кърпа за миене на ближния си. 43.Не берете червиви ябълки от здраво дърво, нито хубави ябълки от болно дърво. 44.Здравината на ябълките говори, че дървото е здраво. Трябва да започнете с вашите собствени животи. 45.Това, което е от значение е кои сте вие, а не какво казвате или правите. Вашата истинска същност прелива в истинските думи и дела. 46.Защо сте толкова любезни с Мен, казвайки винаги „Да Господи ”, и „Точно така Господи ”, но никога не вършите това, което ви казвам? 47.Думите, които ви говоря не са просто допълнения към вашия живот, подобрения на жизнения ви стандарт. Това са основополагащи думи, думи изграждащи

живота. 48.Ако приложите думите в живота си, вие ще сте като един умен дърводелец, който изкопа дълбока дупка и положи основите на къщата си върху камък. И когато реката преля и блъсна къщата, нищо не можа да я поклати, защото беше построена докрая. 49.Но ако използваш думите Ми само в часовете за изучаване на Библията, и не ги приложиш в живота си, ти си като глупав строител, който построи къща, но пропусна основите. Когато придошлата река блъсна къщата, тя се разпадна като къща от карти без да остане нищо.

7 1.След като свърши с поучението към хората, Исус влезе в Капернаум. 2.Един римски центурион имаше слуга, който беше на смъртно легло. Той много го уважаваше и не искаше да го изгуби. 3.И когато чу за Исус изпрати до Него някои юдейски старейшини да Го помолят да дойде и да изцели слугата му. 4.Те отидоха при Исус и Го молеха настойчиво казвайки: „Той заслужава това. 5.Обича народа ни и дори построи синагогата.” 6.Исус отиде с тях, и когато беше още далеч от къщата, центуриона изпрати приятели да Му кажат: „Господи, не е необходимо да си правиш целия този труд. Аз не съм тази добра личност, за която

знаеш. Бих се чувствал неудобно да дойдеш в дома ми, 7.даже още по-неудобно да дойда при Тебе лично. Само дай заповед и слугата ми ще оздравее. 8.Аз съм човек, който дава и изпълнява заповеди. Казвам на войника „Иди” и той отива, на друг „Ела” и той идва, на слугата си казвам „Направи това” и той го прави.” 9.Изненадан Исус се обърна към тълпата, която Го придружаваше: „В цял Израел не Съм намерил човек с толкова много вяра!” 10.И когато приятелите на центуриона се върнаха, намериха слугата оздравял. 11.Скоро след това Исус и учениците Му отидоха в един град наречен Наин, и голямо множество вървеше с тях. 12.И като се приближи до градската порта, Той видя погребално шествие. Мъртвецът беше единствения син на една вдовица. Много хора от града вървяха заедно с нея. 13.Когато Господ я видя съжали я и каза: „Недей да плачеш.” 14.Той се приближи и допря носилото на което хората носеха мъртвото тяло. Те спряха и Исус каза: „Момче, стани!” 15.Момчето седна и започна да говори. И Исус го даде на майка му. 16.Всички бяха уплашени и славеха Бога, казвайки: „Велик пророк се появи сред нас и Бог посети народа Си.” 17.Вестите за Исус се разпространиха по цяла Юдея и по цялата околност.

18.Учениците на Йоан му разказаха всичко за Исус. Той извика двама от учениците си, 19.и ги изпрати да попитат Господа: „Ти ли си Онзи, Когото очакваме или трябва още да чакаме?” 20.Мъжете се явиха пред Исус и казаха: „Йоан Кръстителят ни изпрати да Те питаме: „Ти ли си Онзи, Когото очакваме или трябва още да чакаме?” 21.През следващите два-три часа Исус изцели мнозина от болести, страдания и зли духове, и много слепци прогледнаха. 22.Тогава Той им отговори: „Върнете се и разкажете на Йоан това, което видяхте и чухте: слепите виждат, куците ходят, прокажените се очистват, глухите прочуват, мъртвите възкръсват, окаяните и нещастните по земята получават Божието спасение и приемане. 23.Това ли е което очаквахте? Тогава считайте себе си за щастливи.” 24.След като Йоановите пратеници си тръгнаха, Исус започна да говори на тълпата за Йоан: „Какъв човек отидохте да видите в пустинята? Беше ли той като висока трева разлюлявана от вятъра? 25.Какво наистина отидохте да видите? Беше ли той някой облечен в елегантни дрехи? Хората, които носят скъпи дрехи и живеят в разкош са в царския дворец. 26.Какво тогава излязохте да видите? Пророк? Нека да ви кажа, че той е много повече от

пророк. 27.Йоан е онзи за когото Писанието казва: „Изпращам вестителя Си преди Тебе, за да подготви пътят Ти.” 28.Никой роден на тази земя не е по-велик от Йоан. Но най-незначителния в Божието царство е по-велик от него. 29.Всички чуха Йоан. Дори бирниците, се покориха на Бога и извършиха това което е право-позволиха на Йоан да ги кръсти. 30.Но фарисеите и религиозните учители отказаха да се покорят на Бога и да бъдат кръстени от Йоан. 31.Как мога да опиша хората от това поколение? На какво приличат? 32.Те са като деца, които седят на пазара и викат едно на друго: „Свирихме ви, но вие не играхте, скърбяхме, но вие не плакахте.” 33.Йоан Кръстител дойде и не яде хляб, нито пи вино, а вие казвате: „Обладан е от демон!” 34.Но поради това, че Човешкия Син яде и пие, вие казвате: „Вижте Го! Той е чревоугодник и пияница, приятел на бирниците и грешниците.” 35.Обаче мъдростта доказва правотата си, чрез делата на последователите си.” 36.Един фарисей покани Исус на вечеря. И така Той влезе във фарисеевата къща и седна на масата. 37.Една жена от града, която живееше греховен живот, разбра, че Исус ядеше във фарисеевата къща. Тя взе алавастрен съд с миро, 38.и падна на колене при нозете Му. Тя

плачеше и миеше нозете Му със сълзите си. След това ги подсушаваше с косите си, целуваше ги и ги мажеше с мирото. 39.Фарисеят, който беше поканил Исус видя това и си каза: „Ако този човек беше наистина пророк, щеше да знае каква жена го докосва. Щеше да знае, че тя е грешница.” 40.Исус каза на фарисея: „Симоне имам нещо да ти кажа.” Той отвърна: „Какво е то учителю?” 41.Исус му каза: „Двама човека имаха дълг към един заемодавец. Единият му дължеше петстотин сребърни монети, а другия петдесет. 42.Тъй като и двамата не можеха да му платят, той им опрости дълговете. Кой от двамата ще го обикне повече?” 43.Симон отговори: „Мисля, че оня на когото са простили повече.” Исус каза: „Прав си.” 44.Той се обърна към жената и каза на Симон: „Виждаш ли тази жена? Когато влязох в дома ти, ти не ми даде вода за да измия нозете Си. А тя изми нозете Ми със сълзите си и ги подсуши с косата си. 45.Не Ме поздрави с целувка, а от момента в който дойдох, тя не е спряла да целува нозете Ми. 46.Ти не помаза с масло главата Ми, а тя помаза с миро нозете Ми. 47.Затова ти казвам, че всичките и грехове са простени и поради това, тя показа голяма любов. Всеки на когото е простено малко, показва малко любов.”

48.Тогава Исус и каза: „Прощават ти се греховете.”
49.Някои от гостите започнаха да казват помежду си:
„Кой е тоя, който се осмелява да прощава грехове?”
50.Исус каза на жената: „Поради твоята вярата, ти си
спасена. Нека Бог те дари с мир.”

8 1.Скоро след това Исус ходеше по градове и села и
проповядваше благовестието на Божието царство.
Дванадесетте апостола бяха с Него, 2.Също и някои
жени, които бяха изцелени от зли духове и от различни
болести. Това бяха Мария наречена още Магдалена, от
която бяха излезли седем демона, 3.Йоанна, чийто
съпруг беше иконом на Ирод, Сусана и много други. Те
подпомагаха финансово Исус и учениците Му. 4.И
докато ходеха от град на град, много хора се
присъединяваха и пътуваха с тях. Исус им разказа тази
притча: 5.„Един земеделец излезе да посее семето си. И
докато сееше, едно падна край пътя, и беше стъпкано и
изядено от птиците. 6.Друго семе падна на камениста
почва, но когато поникна, то изсъхна, защото нямаше
достатъчно влага. 7.Друго падна между тръните.
Тръните поникнаха заедно с него и го задушиха. 8.Друго
падна на добра почва и когато порасна произведе

стократно повече.” След като каза това Той извика: „Който има уши нека слуша!” 9.Учениците Му Го попитаха какво означава тази притча. 10.Той каза: „На вас ви е дадено да вникнете в същността на Божието царство- вие знаете как то работи. Има такива, които се нуждаят от притчи, но дори и с притчи някои от тях няма да разберат. Очите им са отворени, но не виждат нищо, ушите им са отпушени, но не чуват нищо. 11.Тази притча е за такива като тях. Семето представлява Божието слово. 12.Посятото на пътя са ония хора, които чуват словото, но скоро след това дяволът го открадва от тях, за да не повярват и да бъдат спасени. 13.Падналото на каменистата почва са ония хора, които с радост слушат словото и го приемат. Но не развиват никакви корени и вярват за кратко време. Веднага след като дойдат трудности, те се отказват. 14.Семето паднало между тръните са ония хора, които чуват словото, но тъй като са ангажирани със собствения си живот, с тревогите си за утрешния ден, с печеленето на пари и с това да се забавляват, семето се задушава и нищо не произлиза от него, 15.Но семето паднало на добра почва са хората, които чуват словото, запазват го в добрите си и искрени сърца, и произвеждат добри

плодове без значение какво може да им се случи в живота. 16.Никой като запали светило не го покрива със съд, нито го бута под леглото. Вместо това го поставя на светилника, за да може тия, които влизат да видят светлината. 17.Ние не пазим тайни, а ги разгласяваме, и не крием нищо, а изкарваме всичко наяве. 18.Затова внимавайте как слушате. На всеки, който има ще му бъде дадено повече, но хората, които нямат нищо, ще изгубят и малкото, което си мислят, че имат." 19.Исусовата майка и братята Му дойдоха да го видят, но поради тълпата, не можаха да се приближат до Него. 20.Някой Му каза: „Майка Ти и братята Ти стоят отвън и искат да Те видят." 21.Исус отговори: „Моя майка и братя са ония, които слушат и изпълняват Божието слово. Послушанието е по-силно от кръвта." 22.Един ден Исус и учениците Му влязоха в една лодка. Той им каза: „Нека прекосим езерото." И те потеглиха. 23.Плаването беше много спокойно и Исус заспа. Изведнъж се появи страшна буря. Лодката се пълнеше с вода и те бяха в голяма опасност. 24.Затова отидоха при Него събудиха Го и казаха: „Учителю, учителю ще се удавим!" Исус стана и заповяда на вятъра и вълните да утихнат. Вятърът спря, а езерото се успокои. 25.Той

попита учениците: „Защо не можете да Ми се доверите?” Уплашени и смаяни те се питаха един друг: „Кой е този човек? Заповядва на вятъра и на водата и те Му се покоряват.” 26.И пристигнаха в Герасинската област, която е срещу Галилея. 27.Когато Исус слезе на брега, един мъж от града Го срещна. Той беше обладан от демони и не беше обличал дрехи от дълго време. Мъжът не живееше в къща, но в гробищата. 28.Когато видя Исус той извика, падна пред Него и каза със силен глас: „Исусе, Сине на Всевишния Бог, какво искаш от мен? Моля Те не ме измъчвай!” 29.Той каза това, защото Исус вече беше заповядал на нечистия дух да излезе от него. Мъжът често беше атакуван от злия дух, и въпреки, че го вързваха с вериги и окови, той ги разкъсваше. След това демонът го гонеше по пустинните места. 30.Исус го попита: „Как ти е името?” Той отвърна: „Легион.” Защото много демони бяха влезли в него. 31.Те Го молеха да не им заповядва да отидат в бездната. 32.Голямо стадо свине пасеше на хълма. Демоните молеха Исус да им позволи да влязат в тях и Той им позволи. 33.Те излязоха от мъжа и влязоха в свинете. Тогава цялото стадо се спусна по скалата в езерото и се удави. 34.Когато свинарите видяха какво се

случи, те побягнаха да разпространят станалото в града и селата. 35.Хората излязоха да видят какво се е случило и когато отидоха при Исус, там намериха и мъжа. Демоните бяха излезли от него, той беше облечен, смислен и седеше при нозете Му. Хората бяха изплашени. 36.Тогава всички, които видяха това разказаха на хората, как Исус излекувал обладания човек. 37.Всички от Герасинската област молеха Исус да си тръгне, защото бяха много уплашени. Исус влезе в лодката и тръгна обратно. 38.Мъжът от когото излязоха демоните Го молеше да дойде с Него, но Исус го изпрати като му каза: 39.„Иди си в къщи и разкажи всичко, което Бог направи за теб.” И така той се върна и разказваше по целия град всичко, което Исус направи за него. 40.Всички чакаха Исус и когато Той се върна, народа беше там да Го посрещне. 41.И дойде един човек на име Яир, който беше началник на синагогата и падна на колене пред Исус, и Му се молеше да дойде в дома му. 42.Единствената му дъщеря, която беше на около дванадесет години умираше. Исус тръгна с него, проправяйки Си път през тълпата, която Го притискаше. 43.Него ден сред тълпата имаше една жена, която от дванадесет години страдаше от кръвотечение. Тя беше

похарчила всичките си пари по лекари, но никой не можеше да и помогне. 44.Жената се промъкна из отзад и се докосна до Исусовата дреха. В същия момент кръвотечението и спря. 45.Исус каза: „Кой Ме докосна?” И когато никой не пристъпа напред, Петър каза: „Но Учителю, заобиколени сме отвсякъде с хора и мнозина Те докоснаха.” 46.Исус настояваше казвайки: „Някой Ме докосна, почувствах сила да излиза от Мен.” 47.Жената като разбра, че не може да остане скрита, разтреперена падна на колене пред Него. И пред всички хора тя разказа историята си, защо е докоснала Исус и как в същия миг била изцелена. 48.Исус каза: „Дъще, вярвайки в Мен ти рискува, и сега си изцелена. Живей щастливо и благословено.” 49.И докато Той още говореше, някой от къщата на Яир дойде и каза: „Дъщеря ти умря, няма нужда да безпокоиш Учителят.” 50.Исус чу и каза: „Не се разстройвай, вярвай Ми и всичко ще бъде наред.” 51.Той влезе в къщата, но не пусна никой друг със Себе Си, освен Петър, Йоан, Яков и бащата на момичето. 52.Всички плачеха и оплакваха момичето. Но Исус каза: „Детето не е мъртво, а само спи.” 53.Хората Му се присмиваха, защото знаеха, че е мъртва. 54.Но той я хвана за ръката и каза: „Момиче,

стани!” 55.Живота и се върна и тя стана веднага. Исус нареди на родителите и да и дадат нещо за ядене. 56.Родителите и бяха смаяни, но Исус им нареди да не казват на никого за станалото.

9 1.Исус събра дванадесетте ученици и им даде сила и власт над всички демони и болести. 2.После ги изпрати да проповядват Божието царство и да изцеляват болните. 3.Каза им: „Не взимайте нищо за пътуването. Нито тояга, нито пътна чанта, нито храна, пари или дрехи за смяна. 4.Не отсядайте в луксозна странoприемница. Намерете някое по-скромно място и стойте там докато си отидете. 5.Ако хората не ви приемат, напуснете града и изтърсете праха от обувките си като предупреждение към тях.” 6.Учениците тръгнаха и отидоха по селата, проповядваха благовестието и навсякъде изцеляваха болните. 7.Владетелят Ирод чу за всичко, което се случваше и не знаеше какво да си мисли. Някои хора казваха, че Йоан е възкръснал от мъртвите. 8.Други казваха, че Илия се е явил, а други, че някой от старовременните пророци е възкръснал. 9.Но Ирод каза: „Аз обезглавих Йоан. Кой е Тоя за Когото слушам толкова много?” И така Ирод

искаше да види Исус. 10.Апостолите се върнаха и разказаха на Исус всичко, което бяха извършили. Той ги взе със Себе Си и отидоха в един град на име Витсаида, за да могат да бъдат насаме. 11.Но множествата разбраха това и Го последваха. Той ги посрещна и им говореше за Божието царство и изцели ония, които бяха болни. 12.Към края на деня дванадесетте апостола се приближиха и Му казаха: „Изпрати народа до близките села и ферми, за да могат да си намерят храна и място за нощуване, защото мястото на което сме е пустинно.” 13.Исус каза: „Вие ги нахранете.” Те казаха: „Едва можем да съберем пет хляба и няколко риби, освен разбира се ако не искаш ние да отидем до града и да купим храна за всички.” 14. (А там се бяха събрали около пет хиляди мъже.) Той нареди на учениците Си: „Накарайте ги да седнат на групи по петдесет души.” 15.Те изпълниха каквото им каза, и скоро всички бяха насядали. 16.Исус взе петте хляба и двете риби, погледна към небето, благослови ги, разчупи, и даде хляба и рибата на учениците за да ги раздадат на хората. 17.След като ядоха до насита, събраха дванадесет кошници с остатъци. 18.Веднъж, когато Исус се молеше насаме и учениците бяха с Него,

попита ги: „Какво казват хората за Мен?” 19.Те отговориха: „Някои казват, че си Йоан Кръстител, други, че си Илия, а други, че един от старовременните пророци е възкръснал от мъртвите.” 20.Тогава Той ги попита: „А според вас Кой съм Аз?” Петър отговори: „Ти Си Спасителят изпратен от Бога.” 21.Исус строго предупреди учениците да не казват на никого за това. 22.Той продължи казвайки: „Необходимо е Човешкият Син да премине през страдание, да бъде изпитан и намерен виновен от старейшените, първосвещениците и религиозните учители, да бъде убит и на третия ден да възкръсне от мъртвите.” 23.Тогава Той им каза какво могат да очакват за себе си: „Всеки, който смята да дойде с Мен, трябва да Ме остави да водя. Не ти си на ръководното място, а Аз. Не бягай от страданието-прегърни го, следвай Ме и аз ще ти покажа как. 24.Да помагаш на себе си не е никаква помощ. Саможертвата е начинът, Моя начин да намериш себе си, твоята истинска същност. 25.Каква полза би имал да придобиеш всичко, което искаш, а изгубиш себе си, твоята истинска същност? 26.Ако някой от вас се срамува от Мен и от начина, по който ви водя, знайте, че Човешкия Син много повече ще се срамува от него,

когато пристигне в целия Си блясък, заедно с Отец и святите ангели. Разбирате, че това не са някакви напразни надежди. 27.Някои от стоящите тука, ще видят това да се случва, ще видят Божието царство със собствените си очи.” 28.И около осем дни след като каза това, Той взе Петър, Йоан и Яков и се изкачи на планината да се моли. 29.Докато Исус се молеше, видът на лицето Му се промени и дрехите Му станаха сияещо бели. 30.Неочаквано Мойсей и Илия бяха там и говореха с Него. 31.Те се явиха в небесна слава и обсъждаха наближаващата Исусова смърт, и какво Му предстои да изпълни в Ерусалим. 32.Петър и другите двама ученика, бяха дълбоко заспали. Изведнъж те се събудиха и видяха славата Му, също и двамата мъже, които бяха с Него. 33.И докато Мойсей и Илия се разделяха с Него, Петър Му каза: „Учителю, добре е че сме тука. Нека да направим три шатри, една за Теб, една за Мойсей и една за Илия.” Той не знаеше какво говори. 34.И докато Петър още говореше, облак ги засени и те бяха уплашени докато облака ги покриваше. 35.От облака излезе глас, който каза: „Това е Моят Син, Когото Съм избрал. Него слушайте.” 36.И след като гласът престана Петър, Йоан и Яков, видяха, че Исус е

сам. Учениците не казаха нищо, и известно време не казаха на никого, за това, което бяха видели. 37.На другия ден когато слязоха от планината, голяма тълпа посрещна Исус. 38.И един човек от народа извика: „Учителю моля Те погледни сина ми, той е единственото ми дете. 39.Когато духа го прихване, той изпищява, изпада в гърчове и пяна излиза от устата му. И не го напуща докато напълно не го изтощи. 40.Помолих учениците Ти да изгонят духа от него, но те не можаха. 41.Исус каза: „Какво поколение! Без разбиране за Бога и без цел в живота. Колко пъти трябва да ги повтарям тия неща? И колко дълго трябва да търпя това? Доведи сина си.” 42.И докато идваше демонът тръшна момчето на земята и го сгърчи. Исус заповяда на демона да излезе, изцели го, и го върна на баща му. 43.Всички бяха удивени от великата Божия сила. И докато всички се чудиха на всички неща, които Исус вършеше, Той каза на учениците си: 44.”Слушайте внимателно какво ви казвам. Човешкият Син ще бъде предаден на враговете Си.” 45.Те не разбираха какво им казва. Значението беше скрито от тях, не можеха да го разберат и се страхуваха да Го попитат. 46.И започна спор между тях, кой ще бъде по-велик. 47.Исус знаеше

какво си мислят и затова взе едно малко дете и го постави пред Себе Си. 48.Тогава каза на учениците Си: „Който приеме дори едно дете заради Мен, приема Мен. И който приеме Мен, приема Онзи, Който Ме е пратил. Най-смиреният от вас е най-великия.” 49.Йоан каза: „Учителю, видяхме един човек да използва Твоето име, за да изгонва демони от хората. И ние му казахме да престане, защото не е един от нас.” 50.Исус каза: „Не го спирайте! Който не е против вас е с вас.” 51.Наближаваше времето Исус да се възнесе на небето. И Той реши да отиде в Ерусалим. 52.Исус изпрати пратеници пред Себе Си. Те отидоха в едно самарянско село, за да приготвят място за Него. 53.Но хората не Го приеха, защото пътуваше за Ерусалим. 54.Когато учениците Му Яков и Йоан видяха какво става, те казаха: „Господи, искаш ли да заповядаме огън да падне от небето и да унищожи тия хора?” 55.Но Исус се обърна и ги поправи казвайки: „Не знаете на какъв дух сте. Човешкият Син не дойде да разруши живота на хората, а да ги спаси.” 56.И отидоха в друго село. 57.Докато вървяха по пътя, един човек Му каза: „Ще те следвам където и да отидеш.” 58.Исус му каза: „Лисиците си имат леговища, и птиците гнезда, а

Човешкият Син няма собствен дом.” 59.На един друг човек каза: „Следвай Ме.” А човекът каза: „Разбира се, но извини ме за няколко дена, трябва да се погрижа за погребението на баща си.” 60.Исус му отвърна: „По-важните неща първо. Твоята работа е живота, а не смъртта. Животът е по-важен, иди и разгласявай Божието царство.” 61.Тогава друг човек Му каза: „Ще Те следвам Господи, но позволи ми първо да се сбогувам със семейството си.” 62.Исус му отговори: „Не отлагай и не гледай назад. Не можеш да отлагаш Божието царство за утрешния ден, възползвай се от възможността.”

10 1.След това Господ определи седемдесет други ученици да отидат преди Него във всеки град и място, където Той възнамеряваше да отиде. Те пътуваха по двама. 2.Каза им: „Жътвата е голяма, а работниците са малко. Затова молете се на Господаря, който дава тази жътва, да изпрати работници да я съберат. 3.А сега вървете, но бъдете внимателни, работата е опасна. Вие сте като агнета посред вълци. 4.Не взимайте със себе си кесия с пари, нито пътна чанта, нито обувки. И не губете време, като поздравявате хората по пътя. 5.И

веднага след като влезете в някоя къща кажете: „Бог да благослови този дом с мир.” 6.И ако хората живеещи там са миролюбиви, молитвата ви ще ги благослови, а ако не са, молитвата ви ще се върне на вас. 7.Останете в същия дом, и яжте и пийте каквото ви сложат, защото работника заслужава своята заплата. Не се местете от къща в къща. 8.Когато влезете в някой град и хората ви приемат, яжте каквото ви сложат. 9.Изцелявайте болните, които са там и казвайте на хората: „Божието царство наближава до вас.” 10.Когато влезете в някой град и не ви приемат, излезте на улицата и кажете: 11. „Единственото нещо, което взехме от вас е прахта по краката ни, и сега ви я връщаме. Но това да знаете, че Божието царство е наближило.” 12.Казвам ви, че в съдния ден хората от Содом, ще получат по-леко наказание, отколкото хората в този град. 13.Горко ти Хоризане, горко ти Витсаидо! Ако чудесата извършени у вас бяха извършени в Тир и Сидон, отдавна биха се покаяли и променили начина си на живот, облечени във вретище и седящи в пепел. 14.В съдния ден ще бъде по-леко за Тир и Сидон отколкото за вас. 15.И ти Капернауме, мислиш ли, че ще бъдеш почетен на небето? В ада ще слезеш. 16.Който ви слуша, слуша

Мен, който ви отхвърля, отхвърля Мен, и отхвърляйки Мен, отхвърля Бог, Който Ме изпрати.” 17.Седемдесетте ученика се върнаха много щастливи. Те казаха: „Господи, дори демоните ни се покоряват, когато говорим в Твое име.” 18.Исус има каза: „Видях Сатана, паднал от небето като светкавица. 19.Давам ви власт да настъпвате на змии и скорпиони и да разрушавате силата на врага. Нищо няма да ви нарани. 20.Въпреки това, голямата победа не е властта ви над злото, а Божията власт над вас и присъствието Му. Не това, което вършите за Бога, а това, което Бог прави за вас е главната причина да се радвате.” 21.В същия час Исус се развесели в Святия Дух: „Благодаря ти Отче, Господарю на небето и земята, че си скрил тези неща от всезнайковците, а си ги открил на обикновените хора. Да Отче, защото така Ти е угодно. 22.Всичко това Съм предал на Моя Отец. Само Отец познава Сина и Синът познава Отец. Синът може да представи Отец на всеки, който желае.” 23.Исус се обърна към учениците Си им каза насаме: „Наистина сте благословени да видите, това, което виждате. 24.Много пророци и царе дерзаеха да видят това, което виждате и да чуят това, което чувате. Казвам ви, че нито видяха, нито чуха.” 25.Тогава

един религиозен учител стана за да изпита Исус. Той попита: „Учителю, какво трябва да направя, за да наследя вечен живот?” 26.Исус му отговори: „Какво е написано в Мойсеевия закон? Какво прочиташ там?” 27.А той отвърна: „Да обичаш Господа твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа, с цялата си сила и с целия си ум. И да обичаш ближния си както себе си.” 28.Исус каза: „Добър отговор. Върши го и ще живееш.” 29. Но човекът искаше да покаже, че знае за какво говори, затова попита Исус: „Кой е моя ближен?” 30.Исус отвърна: „Един човек отиваше от Ерусалим към Йерихон. По пътя разбойници го нападнаха, биха го, съблякоха го и го оставиха да умре. 31.Случайно един свещеник, вървеше по същия път. И когато видя човека, заобиколи го и продължи пътя си. 32.След това един левит, дойде на същото място, и като го видя също го заобиколи и продължи по пътя си. 33.Тогава един човек от Самария като пътуваше дойде на мястото където беше човека. И когато го видя, съжали го 34.и се приближи до него. Той обработи раните му с масло и вино и ги превърза. След това го сложи на магарето си и го заведе в една страно приемница, където се погрижи за него. 35.На сутринта, той даде две сребърни монети на

собственика на странoприемницата и каза: „Моля те погрижи се за човека, ако похарчиш повече от това, ще ти платя когато се върна.” 36.Тогава Исус попита: „Кой от тези тримата стана ближен за нападнатия от разбойниците?” 37.Религиозния учител отвърна: „Оня, който се отнесе към него милостиво.” Исус каза: „Иди и върши същото.” 38.Докато пътуваха Исус влезе в едно село. Една жена на име Марта го прие в дома си. 39.Тя имаше сестра на име Мария, която седна при нозете на Исус и слушаше думите Му. 40.А Марта се безпокоеше за всичката работа, която трябваше да свърши. Тя попита: „Господи, не Те ли е грижа, че сестра ми ме остави да върша цялата работа сама? Кажи и да ми помогне.” 41.Господ каза: „Марта, Марта, ти се тревожиш за толкова много неща, 42.а само едно е необходимо. Мария направи правилния избор, и това няма да бъде отнето от нея.”

11 1.Един ден Исус се молеше на едно място и когато свърши един от учениците Му каза: „Господи научи ни да се молим, така както Йоан учеше учениците си.” 2.Той каза: „Когато се молите кажете: Отче, помогни ни да почитаме името ти. Ела и установи царството Си.

3.Давай ни всеки ден храната от която се нуждаем. 4.Прости ни греховете, както ние прощаваме на всеки, който е сгрешил към нас. И пази ни от изкушенията.” 5.Тогава Исус продължи казвайки: „Представете си, че някой от вас отива при приятел посред нощ и казва: „Дай ми назаем три хляба, 6.понеже един приятел приситигна, и нямам какво да му дам да яде.” 7.И представете си, че вашият приятел отговори: „Не ме безпокой! Вратата е заключена, аз и децата сме си легнали. Не мога да стана и да ти дам.” 8.Той може да не стане и да ти даде, защото си му приятел, но ще стане и ще ти даде колкото ти трябва, просто защото не се срамуваш да искаш настоятелно. 9.Затова ви казвам: Искайте и ще получите, търсете и ще намерите, чукайте и ще ви се отвори. 10.Всеки, който иска ще получи, който търси ще намери, и на онзи, който чука ще му се отвори. 11.Кой е оня баща, който ще даде на гладното си дете змия, когато то иска риба? 12.Или ако детето ви поиска яйце, ще му дадете ли скорпион? 13.Колкото и лоши да сте, вие не бихте си и помислили да направите това. Вие сте добри поне към децата си. И не мислите ли, че Отец, Който ви създаде с любов, няма да ви даде Святия Дух, когато Го помолите?” 14.Исус изгони

демон от един ням човек. И след като демонът излезе, човекът започна да говори и народа беше очуден. 15.Но някои от тях казаха: „Той изгонва демони, чрез силата на Веелзевул, началникът на демоните.” 16.Други искаха да Го изпитат, затова Го помолиха да им покаже знамение от небето. 17.Исус знаеше мислите им и каза: „Царство, в което хората се бият един с друг, ще бъде разрушено. И семейство, в което постоянно се карат ще се разпадне. 18.Ако сатана се бори срещу себе си, как ще съществува царството му? Казвам това, защото вие твърдите, че Веелзевул Ми помага да изгонвам демоните. 19.Ако Аз изгонвам демоните с помощта на Веелзевул, кой помага на вашите синове да ги изгонват? Затова те ще ви бъдат съдии. 20.Но ако използвам Божията сила за да изгонвам демони, това доказва, че Божието царство вече е дошло при вас. 21.Когато силният и въоръжен човек пази дома си, имотът му е в безопасност. 22.Но ако някой по-силен от него дойде и го победи, той ще вземе оръжията, на които силният човек е разчитал. Тогава ще раздели с останалите каквото е ограбил. 23.Това е война и няма неутрална територия. Ако не сте на Моя страна, значи сте на вражеската, и ако не помагате, вие правите нещата по-

лоши. 24.Когато злият дух излезе от човека, той пътува през пустинята, търсейки място за почивка. Но когато не намери място, си казва: „Ще се върна в дома, от който излязох.” 25.И когато отиде и намери мястото чисто и подредено, 26.той отива и намира още седем по-зли духа. Всички те отиват там и се настаняват, и състоянието на този човек става по-лошо от първото.” 27.Докато Исус все още говореше една жена от тълпата извика: „Благословена е жената, която Те е родила и гърдите, които са Те хранили.” 28.Исус отвърна: „Така е, но истински благословени са хората, които слушат и се покоряват на Божието слово.” 29.И докато народа се събираше около Него, Исус каза: „Хората живеещи днес са зли, те търсят чудеса и знамения. Но единственото знамение, което ще получат е знамението на пророк Йона. 30.Точно както Йона стана знамение за хората от Ниневия, така и Човешкия Син ще бъде знамение за това поколение. 31.Когато съдният ден дойде, южната царица ще застане с вас и ще ви осъди, защото тя пропътува дълъг път, за да чуе Соломоновата мъдрост, а тука има нещо много по-велико от Соломон. 32.Хората от Ниневия също ще застанат и ще ви осъдят, защото се обърнаха към Бога, когато Йона им

проповядваше, а тука има много повече от Йона. 33.Никой като запали лампа не я слага под глинен съд, но я слага на поставката за лампи, за да може всеки, който влезе в къщата да види светлината. 34.Вашите очи са като лампа, осветяваща цялото ви тяло, и ако живеете с очи широко отворени във вярата, тялото ви ще се изпълни със светлина, но ако живеете с поглед изпълнен със завист, алчност и неверие, тялото ви ще е като тъмно мазе. 35.Дръжте очите си отворени и лампите си запалени за да не се изпълните с тъмнина. 36.Дръжте живота си толкова светъл, колкото е най-светлата ви стая." 37.Когато Исус свърши с говоренето един фарисей, Го покани на обяд в дома си. Исус влезе и седна да яде. 38.Фарисеят се очуди, като видя, че Исус не се изми преди хранене. 39.Господ му каза: „Зная, че вие фарисеите излъсквате, повърхността на съдовете си до блясък, но също така зная, че отвътре сте червясали с алчност и скрита злоба. 40.Глупави фарисеи! Онзи, Който е направил външната част, не е ли направил и вътрешната? 41.Обърнете сърцата си и джобовете си и дайте щедро на бедните, тогава животът ви ще бъде чист, а не само ръцете и съдовете ви. 42.Казвал съм го вече, че вие фарисеи сте непоправими. Измамници и

лицемерци! Вие записвате с педантична точност в счетоводните си книги, всяка монета, която получавате, но относно неща като честност, състрадание, посвещение, които са основата и същността на Божия закон, към тях вие се отнасяте нехайно или ги изоставяте. Внимателното счетоводство е похвално, но същността на закона е задължителна. 43.Вие фарисеи сте непоправими! Мошеници и лицемери! Обичате да сядате на главното място на църковните вечери, като се перчите под блясъка на хорското ласкателство. 44.Мошеници и лицемерци! Вие сте като гробници, които не личат, хората ходят върху тази хубава и тревиста повърхност, и никога не подозират, че отдолу е пълно с поквара и корупция. 45.Един от религиозните учители проговори: „Учителю, не разбираш ли, че тия думи ни обиждат?” 46.Исус каза: „Да, дори мога да бъда и по-категоричен. Вие религиозни учители сте непоправими! Товарите хората с правила и наредби, докато почти им се счупят гърбовете, но никога не си мърдате пръста да им помогнете. 47.Вие сте непоправими! Строите гробници за пророците, които вашите предци убиха. 48.Тези гробници са по-скоро паметници на вашите предци убийци, отколкото на

убитите пророци. 49.Това обяснява Божията мъдрост, която казва: „Ще им изпратя пророци и апостоли, но те ще ги убият и изгонят.” 50.Вие които живеете сега ще бъдете наказани за всички убити пророци от началото на света. 51.Това включва всеки пророк от времето на Авел до времето на Захария, който беше убит между олтара и светилището. 52.Вие религиозни учители сте непоправими! Държите ключа на познанието, но вместо да отключвате врати, вие ги заключвате. Не искате да влезете, но и не позволявате и на другите да влязат.” 53.Веднага след като Исус си тръгна, религиозните учители и фарисеите се разгневиха. Те Го разпитваха за много неща, 54.и Го наблюдаваха внимателно за да могат да го уловят в говорене.

12 1.Хиляди хора се тълпяха около Исус дотолкова, че се настъпваха един друг. Той каза на учениците Си: „Пазете се да не се омърсите с фарисейския квас (мая), който е лицемерието им. 2.Не можете винаги да държите истинската си същност скрита, съвсем скоро ще бъдете разкрити. Не можете винаги да се криете зад религиозни маски, рано или късно маската ще падне и истинското ви лице ще излезе на яве. 3.Не можеш

насаме да говориш едно, а пред хората да проповядваш противното, защото идва деня, когато казаното насаме ще бъде разнесено из целия град. 4.Приятели, не се страхувайте от хората. Те могат да ви убият, но нищо повече от това не могат да направят. 5.Бог е този от Когото трябва да се страхувате. Той може не само да ви отнеме живота, но и да ви хвърли в ада. Наистина Бог е Този от Когото трябва да се страхувате. 6.Не се ли продават две врабчета за две монети? А Бог не забравя за нито едно от тях. 7.Дори космите на главата ви са преброени. Затова не се страхувайте, вие струвате много повече от врабчетата. 8.Ако изповядате пред другите, че Ми принадлежите, Човешкия Син ще изповяда пред Божиите ангели, че сте Негови последователи. 9.Но ако Ме отхвърлите, вие също ще бъдете отхвърлени пред Божиите ангели. 10.Ако говорите против Човешкия Син, може да ви се прости, но ако говорите против Святия Дух, няма да ви се прости. 11.И когато ви заведат да ви съдят в синагогите или пред началствата и властите, не се безпокойте как или какво ще говорите в своя защита. 12.Защото в същия час Святитят Дух ще ви научи какво трябва да кажете. 13.Един човек от тълпата каза на Исус:

„ Учителю, кажи на брат ми да ми даде моята част от наследството, което баща ни остави.” 14.Той му каза: „Човече, кой Ме е назначил да ти бъда съдия или делител на наследството ти?” 15.Тогава каза на хората: „Не бъдете алчни, притежаването на много неща не може да направи живота ви сигурен.” 16.И разказа им една притча: „Един богаташ имаше земя, която даде богата реколта. 17.Той си мислеше: „Какво да направя? Нямам достатъчно място където да събера реколтата си.” 18.И каза: „Ето какво ще направя. Ще съборя хамбарите си и ще построя по-големи, за да мога да събера в тях всичкото си жито и другите си придобивки. 19.Тогава ще кажа на себе си: „Събрал си много блага за години напред. Живей си спокойно, яж, пий и се наслаждавай на себе си.” 20.Но Бог му каза: „Глупако, довечера ще умреш! Кой тогава ще получи това, което си събрал?” 21.Ето какво се случва с хората, които събират само за себе си. Те са бедни в Божиите очи. 22.Исус каза на учениците Си: „Не се тревожете какво ще ядете, нито дали дрехите в гардероба ви са модни. 23.За духовният ви живот има много повече от храната, която ядете, както и за външния ви вид има много повече от дрехите, които обличате. 24.Погледнете

враните, те са свободни и необременени, не работят, безгрижни са под грижата на Бога. Вие струвате много повече от тях. 25.От много суетене пред огледалото прибавил ли е някой и сантиметър към ръста си? 26.Щом суетенето и тревогите не могат дори това да направят, защо изобщо се безпокоите? 27.Разходете се из полето и вижте полските цветя. Те не се тревожат за вида си, но виждали ли сте някога цвят и дизайн като техния? Десетте най-добре облечени мъже и жени изглеждат занемарени в сравнение с тях. 28.Ако Бог отделя такова внимание на полските цветя, които днес ги има, а утре ги хвърлят в пеща, не мислите ли, че Той ще се погрижи за вас, ще се гордее с вас и ще направи най-доброто за вас? 29.Това, което искам е да ви накарам да се успокоите, да не бъдете погълнати само от придобиване, за да можете да отвърнете на Божието даване. 30.Хората, които не познават Бога и начина, по който Той работи се суетят и безпокоят за тия неща, но вие познавате Бога и как Той работи. 31.Потопете се в Божията реалност, в Божието начинание, в Божието снабдяване и ще откриете, че всичките ви ежедневни грижи ще бъдат посрещнати. 32.Не бой се малко стадо, вашия Отец благоволи да ви даде царството.

33.Продайте каквото имате и дайте парите на бедните. Направете си портфейли, които никога не се износват. Събирайте си съкровища на небето, където никога не губят стойността си, където крадец не се приближава, нито молец ги унищожава. 34.Сърцето ви ще бъде винаги там, където е съкровището ви. 35.Бъдете готови за действие, и дръжте светилниците си запалени. 36.Бъдете като слугите, които чакат господаря им да се върне от сватба. Веднага след като дойде и почука те му отварят вратата. 37.Благословени са ония слуги, чийто господар когато дойде ги намери будни и подготвени. Гарантирам ви, че той ще смени дрехите си, ще ги накара да седнат на масата и ще им прислужва. 38.Наистина са благословени ония слуги, които господарят им ги намира готови, въпреки, че идва късно през нощта или рано сутринта. 39.Също така знаете, че ако стопанина на къщата знаеше по кое време ще дойде крадеца не би му позволил да нахлуе в къщата му. 40.Затова не бъдете немарливи и лекомислени, точно когато не Го очаквате Човешкият Син ще дойде.” 41.Петър каза: „Господи, тази притча само за нас ли я казваш или и за останалите?” 42.Господ отговори: „Кой тогава е верният и способен управител, който

господарят ще назначи да дава храна на другите слуги на определеното време? 43.Този слуга ще бъде благословен, ако господарят, когато си дойде го намери да върши работата си. 44.Гарантирам ви, че той ще повери на слугата цялата си собственост. 45.Но от друга страна, този слуга може да си помисли, че господарят му може да се забави и да започне да бие другите слуги, да яде, да пие и да се напива. 46.Тогава господарят му ще се върне неочаквано, ще го накаже строго и ще определи участта му с неверните хора. 47.Слугата, който знае волята на господаря си и я пренебрегва, или безочливо върши каквото си иска, ще бъде много бит. 48.Но слугата, който не знае волята на господаря си, и върши неща достойни за наказание, ще бъде по-малко бит. Ако Бог е бил щедър към теб, Той ще очаква да Му служиш добре. И ако Бог е бил повече от щедър към теб, Той ще очаква да му служиш още по-добре. 49.Аз дойдох да запаля огън на земята, и какво повече да желая ако той вече се е запалил? 50.Трябва да премина през кръщение, и ще страдам докато то се извърши. 51.Мислите ли, че Съм дошъл изгладя нещата и да направя всичко хубаво? Не! Дойдох да разтуря и конфронтирам. 52.Отсега нататък семейство от петима

души ще бъде разделено. Трима ще бъдат против двама и двама против трима. 53.Баща ще бъде против сина си и сина против баща си. Майка ще бъде против дъщеря си и дъщеря против майка си. Свекърва ще бъде против снаха си и снаха против свекърва си.” 54.Исус каза на тълпата: „Когато видите облак да се задава от запад, веднага казвате: „Ще вали.” и така става. 55.И когато задуха южния вятър вие казвате: „Ще бъде горещо.” и така става. 56.Лицемерци! Можете да предскажете времето, съдейки по небето и земята, но поради някакви причини не знаете как да разтълкувате времето в което живеете. 57.Не е необходимо да сте гениални за да разберете тези неща. Просто използвайте здравия си разум, 58.този, който бихте използвали ако, докато ви водят към съда, решите да уредите сметките си с обвинителя още по пътя, знаейки, че ако делото влезе в съда сигурно ще отидете в затвора, 59.и ще платите всичко до последната стотинка.”

13 1.В същото време дойдоха едни хора и разказаха на Исус за галилеяните, които Пилат убил докато са били на поклонение, като смесил кръвта им, с кръвта на жертвите на олтара. 2.Исус отвърна: „Мислите ли, че

убитите галилеяни бяха по-големи грешници от останалите галилеяни? 3.Ни най-малко, и ако не се обърнете към Бога вие също ще умрете. 4.Мислите ли, че ония осемнадесет души в Ерусалим, които бяха затиснати и убити при падането на силоамската кула, бяха по-лоши граждани от останалите в Ерусалим? 5.Ни най-малко, и ако не се обърнете към Бога вие също ще умрете. 6.След това им разказа една притча: „ Един човек имаше смокиново дърво на лозето си. Той отиде да търси плод на него, но не намери. 7.И каза на лозаря: „Три години вече идвам да търся смокини на това дърво, но не намирам. Отсечи го, защо само да заема място?” 8.Лозарят отвърна: „Господарю, остави го още една година, ще разкопая около дървото и ще го наторя. 9.Може би догодина ще даде смокини, ако не, можеш да го отсечеш. 10.Една събота Исус поучаваше в синагогата. 11.Там имаше една жена обладана от дух, който я беше осакатил за осемнадесет години. Тя беше напълно сгърбена и не можеше да се изправи. 12.Когато Исус я видя, извика я и каза: „Жено свободна си от немощта си.” 13.Той положи ръцете си на нея и тя веднага се изправи и хвалеше Бога. 14.Началникът на синагогата, се ядоса, защото Исус я изцели в съботен

ден. Той каза: „Всяка седмица има шест дни през които да работим. Ела и се изцели през един от тези дни, но не и в събота.” 15.Господ отвърна: „Лицемерци! Всяка събота без въобще да се замислите, вие развързвате, вола или магарето си и ги водите да ги напоите. 16.И защо да не е правилно да развържа тази дъщеря на Авраам, и да я изведа от мястото, където Сатана я е държал вързана през тези осемнадесет години? 17.Думите на Исус засрамиха противниците Му, а цялото множество беше щастливо от чудесните дела, които извърши. 18.Той каза: „На какво прилича Божието царство? На какво можем да го уподобим? 19.Прилича на синапово семе, което някой човек пося в градината си. То порасна и стана дърво и птиците гнездяха в клоните му.” 20.След това Исус каза: „На какво да уподобя Божието царство? 21.Прилича на квас, който една жена смеси в голямо количество брашно, накрая тестото нарастна.” 22.По пътя си за Ерусалим, Той минаваше през градовете и селата и поучаваше хората. 23.И някой Го попита: „Господи, малцина ли са тия, които ще се спасят?” 24.Исус отговори: „Дали са мнозина или малцина не е ваша работа. Съсредоточете се върху живота си с Бога. Животът за Бога е деен,

енергичен и изисква цялото ви внимание. Много от вас ще дръзнат да си мислят, че ще седят на празненството на Божието спасение, само защото през целия си живот са се навъртали наоколо. 25.Един ден вие ще хлопате на вратата, желаейки да влезете вътре, но тя ще бъде заключена и Господаря ще каже: „Съжалявам, но не сте от поканените.” 26.Вие ще протестирате казвайки: „Но ние Те познавахме през целия си живот! 27.Но ще бъдете прекъснати от резкия Му тон: „Вашето познаване трудно може да се нарече такова. Не знаете дори основните неща за Мен.” 28.Тогава ще се намерите навън в студа, далече от благодатта. И ще гледате Авраам, Исаак, Яков и всички пророци да влизат в Божието царство. 29.Ще видите потоци от хора от изток, запад, север и юг да сядат на трапезата на Божието царство. И през цялото време вие ще бъдете отвън, ще гледате и ще се чудите какво става. 30.Това е голямото разместване- последните ще станат първи, и така наречените първи ще станат последни. 31.Точно тогава дойдоха някои фарисеи и казаха: „Излез от тука и иди някъде другаде, защото Ирод иска да Те убие” 32.Исус каза: „Кажи на тази лисица, че сега нямам време за него. Днес и утре ще изгонвам демони и ще

изцелявам болни, а на третия ден свършвам. 33.Освен това не е подобаващо за пророк да загине извън Ерусалим. 34.Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и убиваш с камъни Божиите посланици, изпратени до теб. Колко пъти Съм копнял да събера децата ти, както кокошка събира пиленцата си под крилото си, но ти не Ми позволи. 35.И ето, храмът ти ще запустее, и няма да ме видиш отново до времето, когато ще кажеш: „Благословен, Който иде в името на Господа.”

14 1.Една събота Исус вечеряше в дома на един от фарисейските началници и всички там внимателно го наблюдаваха. 2.Там беше и един човек, чието тяло беше подуто. 3.Исус попита фарисеите и религиозните учители: „Позволено ли е да се лекува в съботен ден?” 4.Но те не казаха нищо. Исус хвана човека изцели го и го пусна. 5.После ги попита: „Ако синът ви или магарето ви паднат в кладенеца, няма ли веднага да ги извадите, дори да е съботен ден?” 6.Те не можаха да отговорят. 7.Исус забеляза, как гостите се стараеха да заемат най-добрите места. Той им каза: 8.„Когато някой те покани на сватбено тържество, не заемай почитното

място. Някой много по-важен от тебе може да е поканен. 9.Тогава този, който те е поканил ще ти каже: „Отстъпи мястото си на този човек.” Засрамен, ти ще трябва да седнеш на последното място. 10.Когато те поканят, иди и седни на последното място. Тогава онзи, който те е поканил може да дойде и да каже: „Приятелю, седни на по-хубавото място. Тогава ще бъдеш почетен пред всички гости. 11.Всеки, който почита само себе си ще бъде смирен, а който смирява себе си ще бъдат почетен.” 12.След това Исус каза на този, който го покани: „Другият път когато даваш вечеря, недей да каниш само приятелите си, родните си и богатите си съседи, този тип хора, които ще ти върнат поканата. 13.Покани хора от бедняшките квартали, които никога не са били канени. 14.Тогава ще бъдеш благословен, защото те няма да могат да ти върнат поканата, а тя ще ти бъде върната и още как при възкресението на Божиите хора.” 15.След като Исус свърши с говорнето Си, един от гостите каза: „Най-великото благословение от всички, е да бъдеш на трапезата в Божието царство.” 16.Исус му каза: „Един човек даде голяма вечеря и покани много гости. 17.Когато вечерята беше готова, той изпрати слугата си

да каже на гостите: „Елате, защото всичко е готово.” 18.Гостите един след друг започнаха да се извиняват. Първият каза: „Купих си нива и отивам да я огледам. Моля те извини ме.” 19.Друг гост каза: „Купих си пет чифта волове и трябва да ги опитам, моля те извини ме.” 20.А друг каза: „Тъкмо се ожених и не мога да дойда.” 21.Слугата се върна и каза на господаря си какво се случи. Той много се разгневи и каза на слугата си: „Иди по най-бързия начин по всички градски улици и пътеки. Доведи всеки, който е беден, сакат, сляп или куц.” 22.Когато слугата се върна, той каза: „Господарю, направих всичко, което ми нареди, но все още има много място.” 23.Господарят му каза: „Иди по пътищата и по оградите, накарай хората да дойдат в дома ми, защото искам той да се напълни. 24.И казвам ви, че никой от поканените по-рано няма да опита от вечерята ми.” 25.Големи тълпи вървяха с Исус и Той се обърна към тях и каза: 26.„Не можете да бъдете Мои ученици, ако не Ме обикнете повече от баща си, майка си, жена си, децата си, братята си и сестрите си. Не можете да дойдете с Мен ако не Ме обикнете повече от собствения си живот. 27.Който не носи своя кръст и не Ме следва не може да бъде Мой ученик. 28.Представете си, че

искате да си построите кула. Няма ли първо да седнете и да пресметнете колко ще ви струва това и дали ще имате достатъчно пари да платите? 29.В противен случай, ще положите основата и няма да завършите строежа, и всеки, който ви гледа ще ви се подиграва казвайки: 30. „Този човек започна да строи, но не можа да завърши работата.” 31.Как ще постъпи един цар, който има десет хиляди войника, за да се защити от друг цар, който ще го атакува с двадесет хиляди войника? Преди да излезе да се бие, няма ли първо да седне и да помисли дали ще може да победи? 32.Ако не може, той ще изпрати посланици да искат условия за мир, докато другия цар е още далече. 33.И тъй ако не се отречете от всичко, не можете да бъдете Мои ученици. 34.Добро нещо е солта, но ако солта обезсолее, как можете да възвърнете вкуса и? 35.Тя не става дори за торене на земята, и хората я изхвърлят навън. Който има уши нека слуша.”

15 1.Всички бирници и хора с лоша репутация, се събраха около Исус за да Го слушат. 2.А фарисеите и религиозните учители не бяха никак доволни от това. Те роптаеха: „Този човек се държи приятелски с грешниците, и дори се храни с тях.” 3.Тогава Исус им

разказа тази притча: 4.„Ако някой от вас има сто овце и една от тях се изгуби, какво ще направите? Няма ли да оставите деветдесет и деветте на полето и да отидете да търсите изгубената докато не я намерите? 5.И когато я намерите ще сте толкова радостни, че ще я вдигнете на раменете си и ще я занесете в къщи. 6.Тогава ще извикате приятелите си и съседите си и ще им кажете: „Нека да празнуваме, защото намерих изгубената си овца.” 7.Също така и на небето има много повече радост, за един грешник, който се обръща към Бога, отколкото за деветдесет и девет праведници, които вече са се обърнали към Бога и имат Неговото благоволение.” 8.Исус им каза друга притча: „Представете си, че една жена има десет монети и изгубва едната. Няма ли да запали лампата, да измете къщата и внимателно да потърси монетата докато не я намери? 9.И като я намери, ще извика приятелите и съседите си и ще каже: „Нека да се веселим, защото намерих монетата, която изгубих.” 10.Казвам ви, че Божиите ангели се радват за един грешник, който се обръща към Бога и променя начина си на живот.” 11.Тогава Исус каза: „Един човек имаше двама сина. 12.По-малкия каза на баща си: „Дай ми дела, който ми

се пада от имота.” И така бащата раздели имота си между двата си сина. 13.Не след дълго по-малкият син събра багажа си и замина за далечна страна, където пропиля всичко водейки разюздан живот. 14.Той беше похарчил всичко, когато голям глад настана из цялата страна и скоро нямаше какво да яде. 15.И отиде да работи за един от гражданите на оная страна, който го прати да се грижи за прасетата му. 16.Той щеше да се радва да яде от храната на прасетата, но никой не му даваше. 17.Най-накрая той дойде на себе си и каза: „Работниците на баща ми имат излишък от храна, а аз тука умирам от глад! 18.Ще отида при баща си и ще му кажа: „Татко, съгреших против Бога на небето и пред теб. 19.Вече не съм достоен да се наричам твой син. Направи ме като един от наемниците си.” 20.И така той отиде при баща си. И докато беше още далеч, баща му го видя и го съжали. Той се завтече към сина си, прегърна го и го целуна. 21.Синът каза: „Татко, аз съгреших против Бога на небето и пред теб. Вече не съм достоен да се наричам твой син.” 22.Но баща му каза: „Побързайте и донесете най-хубавите дрехи и ги облечете на него. Сложете му пръстен на ръката и сандали на нозете. 23.Докарайте най-угоеното теле,

заколете го и нека да ядем и да празнуваме. 24.Моят син беше мъртъв, но възкръсна, изгубен бе и се намери.” И започнаха да се веселят. 25.По-големия син беше на полето, но когато се приближи до къщата, той чу музика и танци. 26.И повика един от слугите и го попита какво става. 27.Слугата отговори: „Брат ти се върна жив и здрав и баща ти ни нареди да заколим най-угоеното теле, за да празнуваме завръщането му.” 28.Тогава по-големия син се ядоса и дори не искаше да влезе в къщата. Баща му излезе навън и го молеше да влезе. 29.Но той му каза: „През всичките тези години аз работих като роб за теб, и никога не престъпих нито една твоя заповед. Но никога не си ми дал дори едно яре, за да мога да се повеселя с приятелите си. 30.Другият ти син пропиля парите ти по проститутки, и сега когато се върна, ти заповяда да заколят най- угоеното теле за празненството.” 31.Баща му отговори: „Сине мой, ти си винаги с мен и всичко, което имам е твое. 32.Но трябваше да се радваме и да празнуваме, защото брат ти беше мъртъв, но оживя, изгубен бе и се намери.”

16 1.Исус каза на учениците Си: „Един богат човек имаше управител, който се грижеше за бизнеса му.

Управителят беше обвинен, че разпилява собствеността на богаташа. 2.Богаташа го извика и каза: „Какво чувам за тебе? Дай да прегледам сметките. Очевидно не може повече да управляваш имуществото ми.” 3.Управителят си каза: „Какво да правя? Господарят ще ми отнеме работата. Не съм достатъчно силен за да копая, а ме е срам и да прося. 4.Сетих се какво да направя, за да ме приемат хората в домовете си, когато ме уволнят.” 5.Тогава повика всеки от длъжниците на господаря си. Той попита първия: „Колко дължиш на господаря ми?” 6.Длъжникът отговорил: „Сто мери масло.” Управителят му казал: „Бързо вземи счетоводната книга на господаря ми и пиши петдесет!” 7.След това попитал втория длъжник: „Ти колко дължиш?” Той му отвърнал: „Сто мери жито.” Управителят му казал: „Вземи счетоводната книга и напиши осемдесет.” 8.Господарят похвалил нечестният управител за остроумието му. Хората в света са по-остроумни и находчиви от духовно просветените, когато трябва да имат вземане-даване с другите. 9.Искам и вие да сте остроумни и находчиви по същия начин, но за това което е право, и използвайки всяка беда искам да ви подтиквам към изобретателност в намирането на изход,

да насоча вниманието ви към най-същественото, за да живеете истински, а не самодоволно да преживявате чрез доброто си държание.” 10.Исус продължи казвайки: „Ако сте честни в малките неща, ще бъдете честни и в големите. 11.Но ако мамите в малките неща, ще мамите и в големите. 12.Ако не може да ви бъде поверено чуждото, кой ще ви даде вашето? 13.Никой слуга не може да служи на двама господари, защото ще намрази първия и обикне втория, или ще се посвети на първия и ще презира втория. Не можете да служите на Бога и на богатството.” 14.Фарисеите наистина обичаха парите, и когато чуха думите на Исус, започнаха да Му се подиграват. 15.Но Той им каза: „Вие сте специалисти в това, да се изкарвате праведни в очите на другите, но Бог знае какво се крие зад външността. Това, което обществото вижда и нарича велико и забележително, Бог вижда през него и го нарича абсурдно и безобразно. 16.До времето на Йоан Кръстител, хората трябваше да се покоряват на Мойсеевия закон и на пророците. Но откакто се проповядва Божието царство, всеки усърдно се старае да влезе в него. 17.По-лесно е небето и земята да изчезнат, отколкото една точка да падне от закона. 18.Всеки, който се развежда с жена си, за да се ожени за

друга извършва прелюбодейство. И мъжът, който се ожени за разведена жена също прелюбодейства. 19.Имаше един богаташ, който се обличаше със скъпи дрехи, и пропиляваше дните си в разточителство. 20.Един бедняк на име Лазар, покрит с рани беше захвърлен на прага му. 21.Всичко за което живееше беше да получи храна от отпадъците от трапезата на богаташа. Най-добрите му приятели бяха кучетата, които идваха и лижеха раните му. 22.Беднякът умря и беше заведен от ангелите в лоното на Авраам. Богаташа също умря и беше погребан. 23.Той отиде в ада, където беше постоянно измъчван. Когато погледна нагоре, той видя отдалеч Авраам и Лазар до него. 24.Богаташа извика: „Отче Авраме, имай милост към мен! Изпрати Лазар да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми.” 25.Авраам му отговори: „Синко, спомни си, че докато беше жив, ти притежаваше всички блага, а Лазар всички злини. Сега той е щастлив, а ти се мъчиш. 26.Освен това помежду ни има дълбока бездна, и никой от двете страни не може да я прекоси.” 27.Богаташа отвърнал: „Тогава моля ти се отче, да изпратиш Лазар в бащиния ми дом. 28.Позволи му да предупреди петимата ми братя, за да не дойдат на това

ужасно място.” 29.Авраам отговорил: „Братята ти могат да прочетат какво са написали Мойсей и пророците и да внимават на тях.” 30.Богаташа каза: „Не това не е достатъчно! Ако само някой от мъртвите отиде при тях, те ще се обърнат към Бога.” 31.Авраам каза: „Ако не послушат Мойсеевите поучения и пророците, те няма да бъдат убедени дори и от мъртвите да възкръсне някой.”

17 1.Исус каза на учениците Си: „Със сигурност ще дойдат трудности, изпитания и изкушения, но горко на онзи, който ги създава. 2.По-добре би било за него да си окачи голям камък на врата и да се хвърли в морето, отколкото да създава трудности на един от тия малките. 3.Внимавайте! Ако видите приятеля си да се отклонява от правия път, поправете го. И ако се отзове, простете му. 4.Дори да сгреши лично към теб седем пъти на ден, и седем пъти да каже: „Прости ми няма да се повтори”, прости му.” 5.Апостолите казаха на Господа: „Направи вярата ни по-силна.” 6.Исус отвърна: „Ако имахте вяра колкото синапово зърно, можехте да кажете на тая черница: „Изкорени се и се засади в морето”, и тя щеше да ви послуша. 7.Представете си, че някой от вас има слуга, който оре нивата или пасе овцете. Ще му кажете

ли, когато се върне от полето: „Влез да ядеш?” 8.Напротив, вие бихте му казали: „Приготви ми нещо за ядене и ми сервирай, и след това ще можеш да ядеш и пиеш.” 9.Слугата не заслужава специални благодарности, за вършенето на това, което се изисква от него. 10.Същото е и с вас, когато извършите всичко, което се изисква от вас, дръжте се нормално и кажете: „Ние сме само едни слуги, и изпълнихме задължението си.” 11.По пътя си за Ерусалим, Исус минаваше покрай границата между Самария и Галилея. 12.И като влизаше в едно село десетина прокажени Го срещнаха. Те стояха на разстояние, 13.и викаха: „Исусе, Учителю, смили се над нас!” 14.Исус ги видя и каза: „Идете и се покажете на свещениците.” И по пътя те бяха изцелени. 15.Когато единия от тях видя, че е изцелен, върна се и хвалеше Бога със силен глас. 16.Той се поклони при нозете на Исус и Му благодареше. Мъжът беше от Самария. 17.Исус каза: „Не бяхте ли и десетимата изцелени, а къде са останалите девет? 18.Никой ли друг не сметна да се върне и да прослави Бога, освен този чужденец?” 19.След това му каза: „Стани и си иди, твоята вяра те изцели и спаси.” 20.Някои фарисеи попитаха Исус кога ще дойде Божието царство. Той им отговори: „Божието

царство не е нещо, което можеш да видиш.” 21.Нито когато някой каже: „Тука е!” или „Там е!” И защо? Защото Божието царство е вече всред вас.” 22.Той продължи като каза на учениците Си: „Ще дойдат дни, когато отчаяно ще копнеете да зърнете поне един от дните на Човешкия Син, но няма да видите нищо. 23.И ще ви кажат : „Ето там е!” или „Ето тука е!” Но не се хващайте на никоя от тия безмислици. 24.Пришествието на Човешкия Син не е нещо, което можете да излезете и да видите. То ще се случи. Вие знаете как една светкавица осветява цялото небе. Така ще бъде и в деня на Човешкия Син. 25.Но първо Той трябва много да пострада и да бъде отхвърлен от това поколение. 26.Когато Човешкия Син дойде, положението ще бъде както по времето на Ной. 27.Хората ядяха, пиеха, женеха се, до деня, когато Ной влезе в ковчега. Тогава дойде потопът и удави всички по земята. 28.Положението ще бъда както и по времето на Лот. Хората ядяха, пиеха, купуваха, продаваха, садяха и градяха. 29.Но в деня, когато Лот напусна Содом, огън и сяра заваля от небето и унищожи всички. 30.Същото ще се случи в деня, когато Човешкия Син ще се яви. 31.В оня ден, ония, които са на къщния покрив, не трябва да

слизат за да си вземат вещите от в къщи. Ония, които са на полето не трябва да се обръщат назад. 32.Спомнете си какво се случи с жената на Лот! 33.Хората, които се опитват да спасят живота си ще го изгубят, а ония, които изгубят живота си ще го спасят. 34.Казвам ви, че в оная нощ ако двама са в едно легло, единия ще бъде взет, а другия оставен. 35.Две жени ще мелят жито заедно, едната ще бъде взета, а другата оставена. 36.Двама ще бъдат на нивата, единият ще бъде взет, а другият оставен. 37.Тогава учениците Му казаха: „Къде ще се случи това Господи?" Исус им каза: „Където е трупа, там ще бъдат и орлите."

18 1.Исус им разказа една притча за да им покаже, че е необходимо винаги да се молят и никога да не се предават. 2.Той каза: „В един град имаше един съдия, който не се страхуваше от Бога, и хората не уважаваше. 3.В същия град имаше и една вдовица, която ходеше при него и казваше: „Отсъди ми справедливо." 4.За известно време съдията отказваше да направи нещо, но после си каза: „Тази вдовица, много ми досажда. Въпреки, че не се страхувам от Бога и не уважавам хората, 5.ще и отсъдя справедливо. Иначе тя ще продължава да идва

при мен докато не ме измори.” 6.Господ каза: „Обърнете внимание на думите на нечестния съдия. 7.А Бог няма ли да защити Своите избрани, които Му се молят ден и нощ? Няма ли да се погрижи за тях? 8.Със сигурност ще побърза и ще им помогне. Но когато Човешкия Син дойде, ще намери ли вярващи на земята?” 9.Исус разказа следващата притча на някои, които бяха удоволетворени от себе си, от моралните си качества и се отнасяха високомерно към другите хора. 10.Той каза: „Двама мъже влязоха в храма за да се помолят. Единият беше фарисей, а другият бирник. 11.Фарисеят застана и се молеше: „О Боже, благодаря ти, че не съм като другите хора, които са крадци, мошеници, прелюбодейци, или противен на небето, като този бирник. 12.Постя два пъти седмично, и давам десятък от всичките си приходи.” 13.През това време бирникът, приведен в сянката, с ръце на лицето не смееше да повдигне поглед. Той каза: „Боже дай ми милост и ми прости греховете.” 14.Тогава Исус каза: „Бирникът, а не фарисея, си отиде в къщи оправдан от Бога. Ако се държите високомерно, ще свършите проснати с лице на пода, но ако сте доволни от това да бъдете себе си, ще станете повече от това, което сте.” 15.Някои хора доведоха бебетата си

при Исус за да ги докосне. Но когато учениците видяха това, те казаха на хората да спрат да Го безпокоят. 16.Но Исус ги извика и каза: „Не пречете на децата да дойдат при Мен, защото те са част от Божието царство. 17.Казвам ви, че който не приеме Божието царство така, както малко дете го приема, никога няма да влезе в него.” 18.Един ден, един от местните началници Го попита: „Добри Учителю, какво трябва да направя за да заслужа вечен живот?” 19.Исус каза: „Защо Ме наричаш добър? Само Бог е добър. 20.Нали знаеш заповедите: Не прелюбодействай; Не убивай; Не кради; Не лъжи; Уважавай майка си и баща си.” 21.Той каза: „Опазил съм всички тия заповеди още от младостта си.” 22.Когато Исус чу това, каза му: „Има само едно нещо, което ти остава да направиш: продай всичко което имаш и раздай на бедните, така ще имаш богатства на небето. Тогава ела и Ме следвай.” 23.Това беше последното нещо, което началника очакваше да чуе. Той много се натъжи, защото беше богат човек и държеше на много неща, и не искаше да ги пусне. 24.Виждайки реакцията му Исус каза: „ Имате ли представа колко е трудно за хората, които имат всичко да влязат в Божието царство? 25.Бих казал, че е по-лесно камила да мине

през иглено ухо, отколкото богат човек да взеле в Божието царство.” 26.Ония, които чуха това Го поитаха: „Тогава кой има някакъв шанс?” 27.Исус каза: „Нямате никакъв шанс ако си мислите, че можете да влезете сами чрез собствени усилия. Единствената възможност на света е да уповавате Бог да го направи.” 28.Петър каза: „Спомни си, че оставихме всичко, за да бъдем Твои последователи!” 29.Исус отговори: „Да така е и няма да съжалявате за това. Никой който е пожертвал дом, семейство, братя, сестри, родители, деца или каквото и да било няма да загуби. 30.Всичко това ще му се върне преумножено в сегашния му живот, и след това наградата е вечен живот.” 31.После Исус взе дванадесетте настрана и каза: „Слушайте Ме внимателно. Отиваме в Ерусалим, и всичко написано от пророците за Човешкия Син ще се сбъдне. 32.Той ще бъде предаден на римляните, които ще Му се подиграят, ще Го унижат, и ще Го заплюят. 33.Те ще Го бият, ще Го убият, но на третия ден Той ще възкръсне от мъртвите. 34.Апостолите не разбраха за какво им говори Исус. Не разбираха нищо, защото смисъла на думите Му беше скрит от тях. 35.Когато Той приближи Ерихон, един слепец седеше край пътя и просеше.

36.Когато чу, че минава тълпа от народ, попита какво става. 37.Хората му казаха, че Исус от Назарет минава. 38.Тогава слепецът извика: „Исусе, сине Давидов, смили се над мен!” 39.Хората, които вървяха отпред му казаха да млъкне. Но той викаше още по-силно: „Сине Давидов, имай милост към мен!” 40.Исус се спря и заповяда да доведат мъжа при Него. И когато той се приближи, попита го: 41.„Какво искаш да направя за теб?” Слепецът каза: „Господи, искам да прогледна.” 42.Исус му каза: „Прогледай! Твоята вяра те изцели.” 43.И веднага той прогледна и тръгна след Него като славеше бога. И когато хорта видяха това, те също прославиха Бога.

19 1.След това Исус мина през Ерихон. 2.Там имаше един човек на име Закхей, който беше началник на бирниците, и беше много богат. 3.Той отчаяно искаше да види Исус, но тълпата му пречеше, и тъй като беше нисък човек, той не можеше да вижда през хората. 4.Затова той се завтече и се покатери на една черница, за да види Исус, Който идваше по този път. 5.Когато дойде до дървото Той погледна нагоре и каза: „Закхей, слизай бързо, днес ще гостувам в дома ти.” 6.Закхей

невярвайки на късмета си, бързо слезе и с радост заведе Исус в дома си. 7.Всички, които видяха случилото се бяха възмутени и изпълнени с негодувание. Те казваха: „Какъв интерес има да се държи приятелски с тия мошеници?” 8.Закхей стоеше там леко смаян и се извиняваше като говореше с леко заекване: „Господи, давам половината от приходите си на бедните, и ако съм измамил някого, плащам четверократно.” 9.Исус каза: „Днес ти и семейството ти бяхте спасени, защото показа, че и ти си един от Авраамовите потомци. 10.Човешкия Син дойде да потърси и да спаси хората, които са изгубени.” 11.Исус наближаваше Ерусалим, и хората си мислеха, че Божието царство ще се яви веднага. И докато Той все още имаше тяхното внимание, разказа им една притча: 12.„Имаше един човек, царски потомък, който трябваше да пътува до далечна страна, за да получи потвърждение на властта си и след това се върна. 13.Но преди да замине, той събра десетима от слугите си, даде пари на всеки един и им нареди: „Търгувайте с тях докато се върна.” 14.Но гражданите на страната му го мразеха. Те изпратиха посланици до далечната страна, да кажат: „Не искаме този човек да ни бъде цар.” 15.Когато се върна, с потвърждението в

ръцете си, той извика ония десет слуги, на които беше дал пари, за да разбере какво са свършили. 16.Първият слуга каза: „Господарю, удвоих парите ти. 17. Той каза: „Добри слуго, свършил си голяма работа! И тъй като беше верен на малкото, назначавам те за управител на десет града.” 18.Втория слуга каза: „Господарю, към твоите пари прибавих петдесет процента печалба.” 19.Господарят каза: „Поставям те отговорен за пет града.” 20.Следващия слуга каза: „Господарю, ето парите ти напълно запазени. Държах ги скрити в кърпа. 21.И честно да ти кажа, бях малко изплашен, защото зная, че имаш високи изисквания, мразиш нехайството и не толерираш глупаците.” 22.Той каза: „Прав си, че не толерирам глупаците, а ти постъпи като такъв. 23.Защо поне не вложи парите ми в банка, за да имам малка печалба от тях?” 24.Тогава каза на стоящите там: „Вземете парите от него и ги дайте на слугата, който удвои парите ми.” 25.Те казаха: „Но господарю, той вече има двойно повече?” 26.А той им отговори: „Ето какво имам в предвид: Рискувайте всичко и получете повече отколкото някога сте мечтали. Действайте предпазливо и ще свършите с празни кесии. 27.А колкото до враговете ми, които протестираха срещу

управлението ми, убийте ги пред мене.” 28.След като Исус разказа тази притча, Той продължи по пътя Си за Ерусалим. 29.И когато наближи Витфагия и Витания до Елеонския хълм, изпрати двама ученика напред. 30.Исус им каза: „Идете в селото, което е пред вас и като влизате, ще намерите завързано младо магаре, което никой не е възсядал. Развържете го и го доведете. 31.Ако някой ви попита, защо го развързвате, кажете, че на Господа трябва.” 32.Изпратените отидоха и намериха всичко точно както Исус им беше казал.” 33.И докато развързваха магарето, стопанина му попита: „Защо отвързвате магарето?” 34.Учениците отговориха: „На Господа трябва.” 35.Те го заведоха при Исус, наметнаха дрехите си на гърба му и помогнаха на Исус да се качи. 36.И докато Той яздеше, хората постилаха дрехите си по пътя. 37.Когато Исус започна да слиза надолу по Елеонския хълм, голямото множество от Негови ученици, започнаха да хвалят Бога за всичките чудеса, които бяха видели. 38.Те викаха: „Благословен е царят, който идва в Господното име! Мир на небето и слава във висините.” 39.Някои фарисеи, измежду хората Му казаха: „ Учителю, накарай учениците Си да спрат да викат!” 40.Но Исус отговори: „Ако те змълчат, то

камъните ще започнат да викат.” 41.Когато наближи и видя Ерусалим, Той започна да плаче и каза: 42.”Ако беше само разпознал този ден и всичко, което беше добро за тебе! Но сега е твърде късно. 43.Ще дойдат дни, когато враговете ти ще доведат тежкото си въоръжение и ще те обсадят, притискайки те от всички страни. 44.Те ще смажат тебе и децата ти, и камък няма да остане непокътнат. И всичко това е защото не разпозна и не прие посещението на Бога.” 45.Когато Исус влезе в храма, започна да изпъжда хората, които продаваха. 46.Той им каза: „Писанията казват: „ Моят дом е дом за молитва, а вие сте го обърнали на религиозен пазар.” 47.Оттогава Исус поучаваше всеки ден в храма. Главните свещеници, религиозните учители и народните водачи, търсеха начин да Го убият. 48.Но не можеха, защото всички хора го слушаха с голямо желание.

20 1.Един ден Исус поучаваше хората в храма и проповядваше благовестието. Главните свещеници, религиозните учители и началниците Му се противопоставиха като казаха: 2.„Покажи ни препоръките Си. Кой ти даде право да говориш и да

действаш по този начин?” 3.Исус отговори: „Нека първо да ви питам нещо: 4.Кой даде право на Йоан Кръстител да кръщава, небето или хората?” 5.Те се изтеглиха назад и разискваха помежду си казвайки: „Ако кажем „небето”, Той ще ни попита защо не му повярвахме. 6.Ако кажем „хората”, народа ще ни разкъса на парчета, защото са убедени, че Йоан беше Божий пророк.” 7.Те се съгласиха да отстъпят пред Исус и да кажат, че не знаят. 8.Исус им каза: „Тогава и Аз няма да отговоря на въпроса ви.” 9.След това разказа на хората една притча: „Един човек засади лозе. Даде го под наем на земеделци, замина на пътешествие и го нямаше дълго време. 10.По време на беритбата, той изпрати при земеделците един слуга да вземе печалбата му, но те го биха и го отпратиха с празни ръце. 11.Стопанинът изпрати втори слуга, но те го биха, оскърбиха и го отпратиха с празни ръце. 12.Той изпрати трети слуга, но те и него биха, нараниха и изхвърлиха извън лозето. 13.Тогава стопанинът на лозето каза: „Ето какво ще направя: Ще изпратя любимия си син, със сигурност ще покажат уважение към него.” 14.Но когато земеделците, го видяха да идва, те бързо се събраха и си казаха: „Това е наследникът, нека да го убием, за да стане наследството

наше.” 15.И така, те го изхвърлиха извън лозето и го убиха. Какво мислите, че ще стори стопанинът? 16.Той ще дойде, ще убие земеделците, а лозето ще даде на някой друг.” Когато хората чуха това, казаха: „Дано никога да не се случи!” 17.А Исус ги погледна и каза: „Тогава какво е значението на писанието: „Камъкът, който зидарите отхвърлиха, стана най-важния от всички камъни? ” 18.Всеки, който падне върху този камък ще счупи всичките си кости, всеки върху когото камъкът падне, ще бъде напълно смазан.” 19.Религиозните учители и главните свещеници искаха веднага да Го хванат, защото знаеха, че говореше за тях, когато разказа тази притча, но се страхуваха от хората. 20.Търсейки възможност да хванат Исус, те изпратиха шпиони, които се преструваха на искрено любознателни, надявайки се да го измамят да каже нещо, което би Му причинило проблеми със закона. 21.Те Го попитаха: „Учителю, знаем, че си искрен и директен в поученията Си, не поощряваш никого, а поучаваш вярно и точно в Божият път. 22.Кажи ни, законно ли е да плащаме данъци на императора или не?” 23.Исус знаеше, че се опитват да Го измамят, затова им каза: 24.„Покажете Ми една монета. Чий образ и име са

на нея?” Те отговориха: „На императора.” 25.Тогава им каза: „Дайте дължомото на императора, както и дължимото на Бога.” 26.Те не можаха да Го накарат да каже нещо грешно пред хората, и отговорът Му така ги изненада, че не казаха нищо. 27.Садукеите, не вярваха във възкресението след смъртта. Някои то тях дойдоха при Исус и казаха: 28.„Учителю, Мойсей е писал, че ако женен мъж умре бездетен, брат му трябва да се ожени за вдовицата, и първородният им син ще бъде счетен за дете на мъртвия му брат. 29.Имаше седем братя, първият се ожени, но умря бездетен. 30.Вторият брат се ожени за вдовицата, но също умря бездетен. 31.Същото се случи и с третия. И така всичките седем братя, се ожениха за вдовицата, но умряха бездетни. 32.После умря и жената. 33.Когато Бог възкреси хората, чия съпруга ще бъде тя? Всичките седем братя бяха женени за нея.” 34.Исус отговори: „Тука бракът е главно занимание и грижа, но не и там. 35.Ония, които са включени във възкресението от мъртвите, вече няма да се женят, нито да умират. 36.Вярвайте, те ще имат по-добри неща, за които да мислят. Тогава всичката радост и близост ще бъдат с Бога. 37.Дори Мойсей при горящия храст, възкликна за възкресението наричайки

Бога: „Бог на Авраам, Бог на Исаак, Бог на Яков!”
38.Той не е Бог на мъртвите, а на живите. В Божиите
очи всички хора са живи.” 39.Някои от религиозните
учители казаха: „Учителю, добър отговор даде.”
40.Оттогава не смееха да Му задават никакви въпроси.
41.Исус попита: „Защо хората казват, че Христос ще
бъде син на цар Давид? 42.В книгата на псалмите самия
Давид казва: „Господ каза на моя Господ, седни отдясно
Ми, 43.докато положа враговете Ти за Твое подножие.”
44.Давид говори за Христос като за свой Господ, как
тогава Той може да бъде негов син?” 45.И докато
всички хора Го слушаха, Той каза на учениците Си: 46.
„Пазете се от религиозните учители, които обичат да се
разхождат облечени в академичните си мантии, да се
перчат под блясъка на общественото ласктелство, да се
наслаждават на важните постове и да сядат на главното
място на всяко църковно събрание. 47.През цялото
време експлоатират слабите и безпомощните, като
дългите им молитви са най-лошото, което тия хора
получават. Но на края ще си платят за всичко това.”

21 1.След това Той повдигна очите Си и видя как
богаташите, пускаха даровете си в кутията за дарения.

2.Видя и една бедна вдовица, която пусна две малки монети. 3.Исус каза: „Истината е, че тази вдовица днес даде най-големия дар. 4.Всички останали дадоха, това, което им е излишно, а тя даде много повече отколкото може да си позволи, даде всичко, което имаше.” 5.Един ден хората стоящи наоколо разговаряха за храма, като коментираха неговата красота, великолепната каменна зидария и посветените дарове. 6.Исус каза: „Идва време, когато всеки камък от тази сграда на която толкова много се възхищавате, ще бъде натрошен.” 7.Попитаха Го: „Учителю, кога ще се случи това? Какъв знак ще получим, за това, което предстои да стане?” 8.Той каза: „Внимавайте да не бъдете измамени. Мнозина ще дойдат използвайки Моето име. Те ще ви казват: „Аз съм Христос” и „Времето е близо.” Не ги следвайте! 9.Когато чуете за войни и бунтове, запазете здрав разум и не изпадайте в паника. Тези неща трябва първо да се случат, но това не е свършекът.” 10.Тогава им каза: „Народ ще се бори срещу народ, и царство срещу царство. 11.Ще има големи земетресения, и на много места хората ще умират от глад и ще страдат от ужасни болести. И всякакви ужасни неща ще бъдат видяни на небето. 12.Но преди всичко това да се случи, хората ще

ви арестуват, ще ви преследват и ще ви влачат по съдилища и затвори. И ще става от лошо по-лошо, всички ще скочат срещу вас защото носите Моето име. 13.Но това ще бъде вашата възможност да говорите за вярата си. 14.Не се тревожете, за това какво ще кажете в своя защита. 15.Аз ще ви дам думи и мъдрост, щото никой от противниците ви няма да може да ви опонира или противоречи. 16.Ще бъдете предадени даже от собствените си родители, братя, роднини и приятели, а някои от вас ще бъдат убити. 17.Всички ще ви мразят, защото сте се посветили на Мене. 18.Въпреки това, всяка подробност от вашето тяло и душа, дори космите на главата ви, са под Моите грижи и нищо от вас няма да бъде изгубено. 19.Това, което се изисква от вас е да издържите докрай, и няма да съжалявате, защото ще бъдете спасени. 20.Когато видите Ерусалим обграден от войски, знайте, че идва времето той да бъде разрушен. 21.Тогава ония, които са в Юдея, трябва да бягат в планините, а които са в Ерусалим трябва да го напуснат. Ония, които са на полето не трябва да се връщат в града. 22.Това е денят на възмездието, и всичко написано за него ще се сбъдне. 23.Особено трудно ще бъде за бременните жени и кърмачките. Навсякъде в страната

хората ужасно ще страдат и ще бъдат наказани. 24.Някои от тях ще бъдат убити с меч, а други ще бъдат откарани в плен в чужди държави. Ерусалим ще бъде тъпкан от народите, докато времето в което им е позволено да извършат тия неща се изпълни. 25.Странни неща ще се случват със слънцето, луната и звездите. Народите по земята ще бъдат дълбоко обезпокоени и объркани, поради бученето на морето и вълните. 26.Хората ще треперят от страх в очакване на онова, което ще се случи със света. И силите на вселената ще бъдат разклатени. 27.Тогава ще видят Човешкия Син, идващ в облак с велика сила и слава. 28.Когато всичко това започне да става, изправете се и бъдете смели, защото скоро ще бъдете освободени.” 29.Исус им разказа една притча: „Погледнете смокиновото дърво или някое друго дърво. 30.След като се разлисти, вие сами знаете, че идва лятото. 31.По същия начин, когато видите тези неща да се случват, знайте, че Божието царство е близо. 32.Можете да бъдете сигурни, че някои хора от това поколение, ще бъдат живи докато всичко това се случва. 33.Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат. 34.Не прекарвайте цялото си време в житейски грижи и в мисли за това

какво ще ядете и пиете. Ако го правите, оня ден ще ви хване внезапно, 35.като в капан, защото ще изненада всички, които живеят по земята. 36.И така, каквото и да правите не заспивайте, постоянно се молете, за да имате силата и разума да преминете през всичко, което предстои и да свършите стоящи пред Човешкия Син.” 37.Исус поучаваше всеки ден в храма, а прекарваше нощите на Елеонския хълм. 38.Всички хора ставаха рано, и отиваха в храма за да слушат поученията Му.

22 1.Наближаваше празникът на безквасните хлябове наречен Пасха. 2.Главните свещеници и религиозните учители търсиха начин да се отърват от Исус, но поради страха си от хората, също така те търсиха и начин да си покрият следите. 3.Тогава Сатана влезе в Юда наречен Искариот, който беше един от дванадесетте. 4.Юда отиде при главните свещеници и при началниците на храмовата стража и обсъди с тях как да им предаде Исус. 5.Те бяха много доволни и се съгласиха да му платят. 6.Той им даде дума, и от този момент, започна да търси начин да предаде Исус, но далеч от очите на хората. 7.Дойде денят по време на празника на безквасните хлябове, когато трябваше да се заколи

пасхалното агне. 8.Исус изпрати Петър и Йоан и им каза: „Идете и пригответе пасхалната храна, за да я ядем.” 9.Но те Го попитаха: „Къде искаш да я приготвим?” 10.А Той им каза: „Влезте в града и ще срещнете един човек носещ стомна с вода. Идете след него в къщата в която влезе. 11.Кажете на стопанина на къщата, че Учителят пита: „Къде е стаята, в която ще ям пасхата заедно с Моите ученици?” 12.Той ще ви заведе по стълбите и ще ви покаже голяма и обзаведена стая, там пригответе храната.” 13.Петър и Йоан отидоха. Те намериха всичко точно както Исус им беше казал и приготвиха пасхалната храна. 14.И когато дойде времето да се яде пасхата, Исус и апостолите бяха на масата. 15.Исус им каза: „Дълбоко желаех да ям тази пасха с вас, преди да страдам. 16.И казвам ви, че няма да я ям отново, докато не се изпълни в Божието царство.” 17.След това Той взе чаша вино, благодари на Бога и каза: „Вземете това вино и го разделете помежду си. 18.Казвам ви, че няма да пия вече вино докато не дойде Божието царство.” 19.И взе хляб, благодари, разчупи го, раздаде го на апостолите и каза: „Това е Моето тяло, което се дава за вас. Правете това за Мое възпоменание.” 20.Когато вечерята приключи, Той

направи същото и с чашата, като каза: „Това е Моята кръв, която се пролива за вас и с нея Бог сключва Своя нов завет. 21.Но оня, който ще ме предаде, е с Мене на трапезата. 22.Човешкия Син ще умре според както Му е определено, но горко на онзи, който Го предава.” 23.И апостолите започнаха да спорят един с друг, кой ли от тях би могъл да направи такова нещо. 24.След това възника разправия помежду им, за това кой трябва да бъде счетен за най-велик. 25.Исус им каза: „Царете обичат да се обграждат с важност, и хората с власт харесват да си поставят въображаеми титли. 26.Но с вас не трябва да е така. Нека по-старшият да стане с по-нисък ранг, и нека водача да действа като слуга. 27.Кого предпочиташ да бъдеш: този, който яде вечерята или този, който я сервира? Предпочиташ да ядеш и да ти се сервира нали? Но Аз заех мястото Си сред вас като Един, който слугува. 28.И вие останахте с Мен, въпреки всички трудности. 29.Сега ви давам правото да управлявате като царе, точно както Моя Отец Ми даде това право. 30.И ще ядете на Моята трапеза в царството Ми, ще седнете на трона да съдите дванадесетте Израилеви племена.” 31.Тогава Исус каза: „Слушай Ме Симоне! Сатана изисква правото да изпита всеки един от

вас, както земеделец отделя житото от люспите. 32.Но Аз се молих за теб да не изгубиш вярата си. Затова когато се възстановиш, укрепи и другите ученици.” 33.Петър каза: „Господи, готов съм да отида с Тебе в затвора и дори да умра с Теб.” 34.Исус отвърна: „Петре, казвам ти, че преди петела да пропее утре сутринта, ти три пъти ще кажеш, че не Ме познаваш.” 35.Исус попита учениците Си: „Когато ви изпратих без кесия с пари, без пътна чанта и без обувки, останахте ли лишени от нещо?” Те отговориха: „Не.” 36.Тогава им каза: „Но сега, който има кесия с пари нека да я вземе, също си вземете и пътна чанта. И ако нямате нож, продайте някоя своя дреха и си купете. 37.Направете го, защото Писанията казват: „Той беше счетен за престъпник.” Това беше написано за Мене и скоро ще се изпълни.” 38.Учениците казаха: „Господи, ето тука има два ножа.” Исус им каза: „Достатъчно са.” 39.Исус както обикновено, излезе от града и отиде на Елеонския хълм. Учениците Му Го последваха. 40.Когато стигнаха, Той им каза: „Молете се да не бъдете изкушени.” 41.Той се отдалечи от тях на един хвърлей разстояние, падна на колене и се молеше: 42.„Отче, ако е волята Ти, отмахни тази чаша със страдание от Мен,

обаче не Моята воля да бъде, а Твоята. 43.И яви Му се ангел от небето, който Го укрепяваше. 44.Исус беше в голяма болка и се молеше толкова усърдно, че потта Му стана като капки кръв, които капеха на земята. 45.Когато свърши с молитвата, Той стана и отиде при учениците Си. Намери ги заспали и завладяни от скръб. 46.Каза им: „Защо спите? Станете и се молете да не бъдете изкушени.” 47.И докато Исус още говореше, дойде едно множество. То беше водено от Юда, един от дванадесетте апостола. Той се приближи до Исус и Го поздрави с целувка. 48.Исус го попита: „Юда, с целувка ли смяташ да предадеш Човешкия син?” 49.Когато учениците видяха какво щеше да се случи попитаха: „Господи, да ги нападнем с нож?” 50.Един от тях удари слугата на първосвещеника с ножа си и му отряза дясното ухо. 51.Исус каза: „Достатъчно!” И след това докосна ухото на слугата и го изцели. 52.А на главните свещеници, на храмовата стража и на началниците, които бяха дошли да Го арестуват каза: „Защо идвате с ножове и със сопи и се отнасяте с Мен като с престъпник? 53.Бях с вас всеки ден в храма и не Ме хванахте, но сега е вашето време, и на властта на тъмнината.” 54.И като Го хванаха, заведоха Го в къщата

на първосвещеника. Петър ги следваше от разстояние. 55.Някои хора бяха наклали огън насред двора и бяха насядали около него. Петър седна при тях, 56.и една слугиня като го видя, огледа го внимателно и каза: „ Този човек беше с Исус.” 57.А Петър отрече казвайки: „Жено, та аз дори не Го познавам!” 58.След малко друг го видя и каза: „Ти си един от тях.” Но Петър каза: „Не, не съм.” 59.Един час по-късно друг човек казваше настоятелно: „ Този човек беше с Исус, и двамата са от Галилея.” 60.Петър отвърна: „Не зная за какво говорите.” И точно в този момент, докато все още говореше един петел пропя. 61.Тогава Господ се обърна и погледна Петър и той си спомни, че Господ му беше казал: „Преди да пропее петела, три пъти ще кажеш, че не Ме познаваш.” 62.Петър излезе навън и горко плачеше. 63.Мъжете, които охранявха Исус, Му се подиграваха и Го биеха. 64.Те Му завързаха очите и казаха: „Познай, кой те удари!” 65.И продължаваха да Го оскърбяват по много други начини. 66.На разсъмване, народните старейшини, главните свещеници и религиозните учители се събраха и заведоха Исус в синедриона си. 67.Те Му казаха: „Кажи ни Ти ли Си Месията?” Исус отвърна: „Ако ви кажа, няма да Ми

повярвате. 68.И ако ви задам въпрос няма да Ми отговорите. 69.Но от сега нататък, Човешкия Син, ще седи от дясно на Всемогъщия Бог.” 70.Тогава всички казаха: „Ти ли Си Божия Син?” Исус им отговори: „Прави сте като казвате, че Съм.” 71.Те отвърнаха: „Защо са ни нужни още свидетели, чухме самия Той да казва това.”

23 1.Всички в синедриона станаха и заведоха Исус при Пилат. 2.И започнаха да Го обвиняват казвайки: „Хванахме този човек, да разбунтува хората, и да ги кара да не плащат данъци на императора. Също така твърди, че е Месията, нашия цар.” 3.Пилат попита Исус: „Ти ли си царят на юдеите?” Исус отговори: „Това ти го казваш, а не Аз.” 4.Пилат каза на главните свещеници и на придружаващата ги тълпа: „Не Го намирам виновен за нищо.” 5.Но всички те разпалено казваха: „С поученията Си, Той предизвикава смут сред хората и разваля спокойствието навсякъде, започвайки от Галилея, а сега и по цяла Юдея. Той е опасен човек, Който застрашава мира.” 6.Когато Пилат чу това, попита дали човекът е от Галилея. 7.И след като разбра, че Исус идва от област управлявана от Ирод, той Го

изпрати при него, който беше по това време в Ерусалим. 8.Отдавна Ирод искаше да види Исус и беше много щастлив, защото най-накрая щеше да има тази възможност. Той беше слушал много за Него и се надяваше да види някакво знамение от Него. 9.Ирод задаваше на Исус много въпроси, но Той не отговаряше. 10.А през това време главните свещеници и религиозните учители стояха, и Го обвиняваха за всякакви злини. 11.Ирод заедно с войниците си, Му се подиграваха и Го обиждаха. Облякоха Го във великолепна дреха и Го върнаха обратно при Пилат. 12.В същия ден Ирод и Пилат се сприятелиха, въпреки, че преди бяха врагове. 13.Пилат събра главните свещеници, началниците и народа и им каза: 14.„Вие ми доведохте този човек като един, който обръща хората срещу управниците. Аз Го разпитах пред всички вас и не Го намерих виновен за никое престъпление в което Го обвинявате. 15.Ирод също не Го намери виновен, и Го изпрати обратно при нас. Този човек не е направил нищо, което да заслужава смъртна присъда. 16.Затова ще Го накажа, и после ще Го освободя. 17.А той се задължаваше да им освобождава на всеки празник по един затворник. 18.Но цялата тълпа крещеше казвайки:

„Убий Исус и пусни Варава.” 19.Варава беше в затвора, за вдигане на бунт в града и за убийство. 20.Тъй като Пилат искаше да освободи Исус, той още веднъж каза на хората 21.Но те продължаваха да викат казвайки: „Разпни Го! Разпни Го!” 22.Пилат им каза за трети път: „Че какво престъпление е извършил? Не го намерих виновен за нищо заслужаващо смъртна присъда. Затова ще Го накажа и после ще Го освободя.” 23.Народа притискаше Пилат. Те викаха със силни гласове, че Исус трябва да бъде разпнат, и най-накрая надделяха. 24.Пилат реши да им даде каквото желаят. 25.Той пусна Варава, който беше в затвора за бунт и убийство, защото народа искаше да бъде освободен. А Исус предаде на волята им. 26.Когато войниците Го отведоха, те хванаха един мъж на име Симон, който беше от град Киринея. Той идваше от нивата и те сложиха на него кръста, и го накараха да го носи след Исус. 27.А след Него вървеше голямо множество, и в него имаше много жени, които плачеха и ридаеха за Него. 28.Исус се обърна към тях и каза: „Дъщери ерусалимски, не плачете за Мен, а плачете за вас и за децата ви. 29.Идва време, когато хората ще кажат: „Благословени са жените, които са безплодни, които не са раждали, и

които не са кърмили.” 30.Тогава ще кажат на планините: „Паднете върху нас!” а на хълмовете: „Покрийте ни!” 31.Ако хората правят това със суровото дърво, какво ще правят с изсъхналото?” 32.И с Него доведоха други двама престъпника, за да бъдат убити. 33.Когато войниците дойдоха на мястото наречено „Черепа”, те приковаха Исус на кръст. Също така приковаха и престъпниците, единият от дясната Му страна, а другият от лявата. 34.Исус каза: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят.” И докато хората стояха, наблюдавайки Исус, войниците хвърлиха жребие за дрехите Му. 35.А началниците Му се подиграваха казвайки: „Той спаси другите. Ако е избраният от Бога Спасител, нека спаси Себе Си!” 36.Войниците също Му се подиграваха, като се приближаваха и Му поднасяха оцет, казвайки: 37.„Ако Си царят на Юдеите, спаси Себе Си.” 38.И над Него имаше надпис: „ Тоя е царят на Юдеите.” 39.Един от провесените престъпници също Го хулеше казвайки: „Нали Ти Си Месията? Спаси Себе Си и нас!” 40.Но другият престъпник го смъмра казвайки: „Никак ли не се боиш от Бога? Не виждаш ли, че и ти си осъден като него? 41.Нашето наказание е справедливо и получаваме

заслуженото, а Този човек не е извършил нищо лошо.”
42.Тогава каза на Исус: „Господи, спомни си за мен,
когато влезеш в царството Си.” 43.Исус му каза:
„Обещавам ти, че днес ще бъдеш с Мене в рая.”
44.Около обед тъмнина покри цялата земя, и се задържа
до три часа след обяд. 45.Слънцето спря да грее и
завесата на храма се раздра на две. 46.Исус извика:
„Отче, в Твоите ръце предавам духа Си.” И след като
каза това, Той умря. 47.Когато центурионът видя какво
се случи, той прослави Бога казвайки: „Наистина, този
човек беше праведен!” 48.И всички, дошли да гледат
това зрелище, като видяха какво всъщност се случи,
бяха завладяни от скръб и се отправиха към домовете
си. 49.Всички Исусови приятели и жените, които бяха с
Него от Галилея стояха на разстояние и гледаха.
50.Имаше един човек на име Йосиф от юдейското село
Ариматея, който беше член на синедриона, и беше човек
с добро сърце и благочестив характер. 51.Той не
следваше плановете и действията на синедриона, 52.и
живееше в очакване на Божието царство. Йосиф отиде
при Пилат и поиска Исусовото тяло. 53.След като го
свали от кръста, той го уви в плащеница. После положи
тялото в гроб изсечен в една скала, гроб в който никой

не е бил погребван. 54.Беше петък и съботния ден настъпваше. 55.Жените, които бяха дошли с Исус от Галилея последваха Йосиф и видяха как беше положено тялото Му в гроба. 56.След това се върнаха в града и приготвиха аромати и миро, но в съботния ден си починаха според заповедта на Мойсеевия закон.

24 1.В неделя рано сутрин жените отидоха на гроба, носейки ароматите, които бяха приготвили. 2.И намериха камъкът отвален от гроба. 3.Когато влязоха, не намериха тялото на Исус. 4.И докато се чудеха, изведнъж пред тях застанаха двама мъже с ослепително облекло. 5.Жените се уплашиха и коленичиха на земята, а мъжете им казаха: „Защо търсите живия между мъртвите? 6.Той не е тука, но възкръсна. Спомнете си какво ви каза докато бяхте все още в Галилея. 7.Каза ви: „Човешкия Син трябва да бъде предаден в ръцете на грешни хора, да бъде разпнат и на третия ден да възкръсне.” 8.Тогава си спомниха думите Му. 9.Те си тръгнаха от гроба, върнаха се в града и разказаха всичко на единадесетте апостола и на всички други. 10.Жените бяха Мария Магдалена, Йоанна и Мария майката на Яков. С тях имаше и други жени, те разказаха всичко на

апостолите. 11.Но те смятаха историята им за пълна безмислица и не им повярваха. 12.Но Петър стана и изтича на гроба и като надникна вътре, видя само ленените превръзки. Тогава той се върна чудейки се какво е станало. 13.В същия ден двама от Исусовите ученици отиваха в едно село на име Емаус, което беше на около единадесет километра от Ерусалим. 14.И докато разговаряха и размишляваха за случилото се, 15.Исус се приближи и започна да върви заедно с тях. 16.Макар, че Го видяха те не Го разпознаха. 17.Той ги попита: „Какво обсъждате?" Те спряха и изглеждаха много натъжени. 18.Единия от тях на име Клеопа каза: „ Ти ли си единствения в Ерусалим, който не знае за станалото там тия дни?" 19.Исус попита: „Какво е станало?" Те Му казаха: „Ние обсъждахме станалото с Исус от Назарет. Той беше пророк, силен в думи и в дела, пред Бога и пред всички хора. 20.Но нашите главни свещеници и началници Го осъдиха на смърт и Го разпнаха. 21.Ние се надявахме, че Той е Онзи, Който ще освободи Израел. Нещо повече, днес е третия ден откакто всичко се случи. 22.Някои от жените измежду нас ни изненадаха. Те отишли на гроба рано тази сутрин, 23.но не намерили тялото на Исус. Върнаха се и ни

казаха, че са видели във видение ангели, които им казали, че Той бил жив. 24.И някои от мъжете, които бяха с нас отидоха на гроба и го намериха така както жените бяха казали. Но не видяха Исус. 25.Тогава Исус им каза: „Колко сте глупави и мудни да повярвате във всичко казано от пророците! 26.Не трябваше ли Спасителят да пострада така и да влезе в славата Си?” 27.И започна да им обяснява всичко написано за Него в писанията, започвайки със закона на Мойсей и с книгите на пророците. 28.Когато приближиха селото, в което отиваха Исус се държеше така сякаш ще отива по-надалеч. 29.Но те Го молеха: „Остани с нас! Става късно, и денят привършва.” И Той влезе в къщата за да остане с тях. 30.След като Исус седна на трапезата, Той взе хляб, благослови го, разчупи го и им го даде. 31.Тогава очите им се отвориха и те Го разпознаха, но Той изчезна от погледа им. 32.Те си казаха един на друг: „Не бяхме ли развълнувани, когато говореше с нас по пътя и ни разкриваше значението на писанията?” 33.И в същия час двамата ученика се върнаха в Ерусалим, където намериха единадесетте апостола и ония, които бяха с тях събрани заедно. 34.И научиха от събранието, че Господ наистина възкръснал и се явил на Симон.

35.Тогава двамата ученика разказаха за станалото по пътя и как разпознали Исус, когато разчупваше хляба. 36.И докато разказваха за това, Исус застана посред тях. Той им каза: „Мир да бъде с вас.” 37.А те се уплашиха, защото си мислеха че виждат дух. 38.Но Исус им каза: „Не се страхувайте и не позволявайте на съмненията да ви завладеят. 39.Погледнете ръцете Ми, погледнете нозете Ми, това наистина Съм Аз. Докоснете Ме, огледайте Ме от главата ди петите, защото духа няма мускули и кости като тия.” 40.Като им говореше това, Той им показа ръцете и нозете Си. 41.Те все още не вярваха на очите си, това им дойде в повече и изглеждаше твърде хубаво за да е истина. Исус попита: „Имате ли нещо за ядене?” 42.Дадоха Му парче от печена риба и меден сок. 43.Той взе и яде, пред очите им. 44.След това им каза: „Докато бях още с вас, ви казах, че всичко написано за Мен в Мойсеевия закон, в книгите на пророците и в Псалмите трябваше да се изпълни.” 45.Тогава Той им помогна да разберат писанията. 46.Каза им: „Писанията казват, че Христос трябва да пострада и на третия ден да възкръсне от мъртвите. 47.Също така казват, че в Негово име, трябва да се говори на всички народи да се обърнат към Бога и

да променят начина си на живот, за да им бъдат простени греховете, като се започне от Ерусалим. 48.Вие сте свидетели на това. 49.Изпращам ви обещанието на Отец Ми. Стойте в града, докато приемете сила от небето.” 50.След това Исус ги заведе на едно място до Витания. Там Той вдигна ръцете Си и ги благослови. 51.И докато ги благославяше, отдели се от тях и се възнесе на небето. 52.Учениците след като Му се поклониха, се върнаха в Ерусалим много щастливи. 53.Те прекарваха времето си в храма, славещи Бога.

Йоан

1 1.В началото Словото вече съществуваше. Словото беше у Бога и Словото бе Бог. 2.То от самото начало беше у Бога. 3. И с това Слово, Бог създаде всичко. Нищо не е направено без Него. Всичко, което беше създадено 4.прие живота си от Него и Неговия живот даде светлина на всеки. 5.Светлината продължаваше да свети в тъмнината и тъмнината никога не я угаси. 6.Бог изпрати човек на име Йоан, 7.който дойде да провъзгласи истината за светлината, така че всеки да

повярва чрез неговото послание. 8.Йоан не беше светлината, но дойде да провъзгласи истината за светлината. 9.Истинската светлина, която осветлява всеки, идваше на света. 10.Той беше в света и света се появи чрез Него. Обаче светът не Го разпозна. 11.Той дойде при Своите Си, но те не Го приеха. 12.Но някои хора Го приеха и повярваха в Него. На тях, Той даде правото да бъдат Божии деца. 13.Те не бяха Божии деца по естество или вследствие на човешка похот или желание. Самият Бог беше Този, Който ги направи Свои деца. 14.И Словото стана човек и живееше между нас. Ние видяхме славата Му. Славата, която Баща споделя с единствения Си Син, слава пълна с благодат и истина. 15.Йоан говореше за Него и викаше: „Това е Онзи за Когото ви казах, че ще дойде! Той е по-велик от мене, защото Той съществуваше още преди да се родя.” 16.Поради това което е Сина, на нас ни е дадено благословение след благословение. 17.Законът ни беше даден чрез Мойсей, но Исус Христос ни даде незаслужена благодат и истина. 18.Никой никога не е виждал Бога. Божия единствен Син, Който е най-близо до Бащиното сърце, Го направи познат. 19.Това беше отговора на Йоан, когато Юдеите изпратиха свещеници

и левити от Ерусалим да го питат: „Ти кой си?” 20.Йоан не отказа да им отговори. Той им каза ясно: „Аз не съм Месията.” 21.Те го попитаха: „Ти ли си Илия?” Йоан им отговори: „Не, не съм.” Тогава го попитаха: „ Пророк ли си?” Йоан отвърна: „Не, не съм.” 22.Най-накрая те казаха: „Кой си ти тогава? Ние трябва да дадем отговор на ония, които ни изпратиха. Кажи ни кой си!” 23.Йоан отговори с думите на пророк Исая: „Аз съм онзи, който вика в пустинята; Пригответе пътя за Господа!” 24.Някои от изпратените бяха фарисеи. 25.Те го попитаха: „ Защо кръщаваш хора, след като не си Месията, нито Илия, нито пророк?” 26.Йоан им отговори: „Аз кръщавам с вода. Но Един, Когото не познавате стои между вас. 27.Той е Онзи, който идва след мен. И аз не съм достоен да развържа каишките на сандалите Му.” 28.Това се случи в Витавара, на източния бряг на реката Йордан, където Йоан кръщаваше. 29.На следващият ден, Йоан видя Исус да идва при него и каза: ”Ето Агнето на Бог, Което поема греха на света! 30.Той е Онзи за Когото ви казах: „Някой друг ще дойде след мен. Той е по-велик от мене, защото съществуваше, още преди да се родя. 31.Аз не Го познавах. Но дойдох да ви кръщавам с вода, за да

може всеки в Израел да Го види.” 32.Йоан каза: „Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да остава на Него. 33.Преди това аз не Го познавах. Но Онзи, който ме изпрати да кръщавам с вода, ми каза:"Ще видиш Духът да слиза като гълъб от небето върху Него. Така ще познаеш, че Той е Който ще кръщава със Святия Дух.” 34.Аз видях това да се случва и ви казавам, че Той е Божия Син. 35.На следвщия ден Йоан стоеше там с двама от своите ученици. 36.Когато видя Исус да минава, той каза: „ Ето Агнето на Бога!” 37.Когато двамата ученика чуха Йоан да казва това, те последваха Исус. 38.Исус се огледа наоколо и ги видя да Го следват. Попита ги: „ Какво търсите?” Те Му отговориха: „Равви (което означава „Учителю”), къде живееш?” 39.Исус им отговори: „Елате и вижте.” Те отидоха с Него да видят къде живееше и прекараха остатъка от деня с Него. Беше следобед, когато това се случи. 40.Единия от двамата, които чуха от Йоан и отидоха с Исус беше Андрей, братът на Симон Петър. 41.Андрей веднага намери своя брат Симон и му каза:” Намерихме Месия”(което означава „Христос”). 42.Той веднага заведе своя брат при Исус. И когато Исус го видя, каза: „ Симоне син на Йон, ти ще се наричаш Кифа(което

означава Петър-канара). 43.На следващия ден Исус реши да отиде в Галилея. Там Той намери Филип и му каза:” Следвай Ме!” 44.Филип беше от Витсаида, родния град на Андрей и Петър. 45.Той намери Натанаил и му каза: „Намерихме Онзи за Когото Мойсей и пророците писаха. Той е Исус, синът на Йосиф от Назарет.” 46.Натанаил попита: ” Може ли нещо добро да дойде от Назарет?” Филип отговори: „Ела и виж.” 47.Когато Исус видя Натанаил да идва към Него каза: „Ето един истински израелтянин, който е искрен и прям.” 48.Натанаил попита: „Откъде ме познаваш?” Исус му отговори: „Преди Филип да те повика, Аз те видях под смокиновото дърво.” 49.Натанаил каза на Исус: „Учителю, Ти Си Божият Син! Ти Си царят на Израел!” 50.Исус му отговори: „Ти повярва, защото ти казах, че те видях под смокиновото дърво. Ще видиш по-велики неща от това. 51.Мога да те уверя, че ще видиш небето отворено и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син.”

2 1.Три дни по-късно Мария майката на Исус, беше на сватба в Кана галилейска. 2.Исус и учениците Му също бяха поканени. 3. Когато виното свърши, Мария каза на

Исус: „Нямат повече вино.” 4.Исус и каза: „Защо дойде при Мене? Моето време все още не е дошло.” 5.Майка Му каза на слугите: „Направете каквото ви каже.” 6.На празненството имаше шест каменни делви с вода, използвани от юдеите за ритуалното измиване. Всяка една побираше от осемдесет до сто и двадесет литра. 7.Исус каза на слугите: „Напълнете делвите с вода.” Слугите ги напълниха догоре. 8.Той каза: „Налейте малко и го занесете на управителя на празненството.” Слугите направиха както Исус им каза 9.и управителя вкуси от водата, която вече беше превърната във вино. Той не знаеше откъде беше дошло виното, но слугите знаеха. Повика младоженеца 10.и му каза: „Всеки поднася първо доброто вино. Когато хората се напият, домакина поднася по- долнокачественото. Но ти си запазил най-доброто вино за сега.” 11.Това беше първото чудо на Исус, и Той го направи в Кана галилейска. Там Исус изяви славата Си и учениците Му повярваха в Него. 12.След това Той, майка Му, братята Му и учениците Му отидоха в град Капернаум и останаха там няколко дни. 13.Когато празника Пасха, празнуван от юдеите всяка пролет наближи, Исус се отправи към Ерусалим. 14.В храма Той намери хора

продаващи говеда, овце и гълъби. Също така видя и обменителите на пари седящи на своите маси. 15.Направи си бич от тънки въжета и изхвърли всички заедно с овцете и говедата вън от двора на храма. Той преобърна масите на обменителите на пари и разпръсна монетите им. 16.Исус каза на хората, които продаваха гълъби: „Махнете тези гълъби от тука! Не правете Бащиния Ми дом на пазар.” 17.Учениците си спомниха какво казва Писанието: „Любовта Ми към Твоя дом ме изгаря като огън.” 18.Юдеите се противопоставиха, като Го попитаха: „Какво чудо ще ни покажеш, за да обясниш това което правиш?” 19.Исус отвърна: „Разрушете този храм, и аз ще го възстановя за три дена.” 20.Те бяха възмутени: „Строежът на този храм отне четирдесет и шест години, а ти за три дни ли ще го въздигнеш?” 21.Но храма за който говореше беше Неговото тяло. 22.И когато възкръсна от смъртта, учениците Му си спомниха какво им беше казал. Тогава те повярваха на Писанието и на думите на Исус.23.В Ерусалим по време на Пасхата, много хора повярваха в Исус, поради знаменията, които вършеше. 24.Но Той не им се доверяваше. Познаваше ги отвътре и отвън, и знаеше че не може да се разчита на тях. 25.И не се

нуждаеше някой да му обяснява какви са хората. Той вече знаеше това.

3 1.Имаше един мъж на име Никодим, който беше фарисей и юдейски началник. 2.Една нощ той отиде при Исус и каза: „Учителю, знаем, че Бог те е изпратил да ни учиш. Никой не може да върши тия чудеса, ако Бог не е с него.” 3.Исус отвърна: „Казвам ти самата истина: Никой не може да види Божието царство, ако не се роди от горе!” 4.Никодим Го попита: „Как може възрастен човек да се роди втори път? Нали не може да се върне в утробата на майка си, и за втори път да се роди? ” 5.Исус отговори: Казвам ти, че преди да можеш да влезеш в Божието царство, трябва да се родиш не само от вода, но и от Духа. 6.Хората дават живот на своите деца. Но само Божият Дух може да те превърне в дете на Бога. 7.Не се учудвай, когато казвам, че трябва да се родите отгоре. 8.Само Божият Дух дава нов живот. Духът е като вятъра, който духа където си иска. Можеш да го чуеш, но не знаеш откъде идва и накъде отива. 9.Никодим отвърна: „Как може да бъде това?” 10.Исус му каза: „Как можеш да бъдеш учител на Израел и да не знаеш това?” 11.Слушай внимателно.

Казвам ти самата истина. Аз говоря само това, което знам от опит; свидетелствам само каквото съм видял със собствените си очи. Няма нищо от втора ръка, нищо основано на слухове. Но вместо да приемете свидетелството, вие отлагате това, задавайки въпроси. 12.Ако ви говоря за неща, които са ясни и разбираеми за вас и не Ми вярвате, какъв смисъл има да ви говоря за Божиите неща(които не се виждат)? 13.Никой не е възлязал на небето с изключение на Човешкия Син, който е слязъл оттам. 14.И както Мойсей издигна змията в пустинята,за да могат хората да видят и повярват, така и Човешкия Син ще бъде издигнат- 15.и всеки, който погледне на Него, с вяра и очакване, ще получи вечен живот. 16.Бог обикна хората от този свят толкова много, че даде Своя единствен Син, за да може всеки, който вярва в Него, да не загине, но да има вечен живот. 17.Бог не изпрати Сина Си на света, за да осъди хората. Той Го изпрати да ги спаси! 18.Никой, който вярва в Божия Син няма да бъде осъден. Но, който не вярва в Него е вече осъден, заради това, че не е повярвал в Божия единствен Син. 19.Ето защо хората са осъдени: Светлината дойде на света, и хората, които вършеха зли дела се намериха виновни, защото обикнаха тъмнината

повече от светлината. 20.Всеки, който върши зло мрази светлината, защото тя ясно показва какво е направил. 21.Но който живее според истината ще дойде към светлината, защото иска другите да знаят, че наистина Бог е причината за делата които извършват. 22.По-късно Исус и учениците Му отидоха в Юдея, където Той остана с тях за малко и кръщаваше хора. 23.По същото време Йоан кръщаваше в Енон близо до Салим, където водата беше в изобилие. 24.Това се случи преди Йоан да бъде хвърлен в затвора. 25.Някои от Йоановите ученици спореха с един юдеин относно ритуала за очистването. 26.Те дойдоха при Йоан и казаха: „Учителю, познаваш Онзи, който беше с теб на другия бряг на Йордан? Онзи, за когото потвърди твоето свидетелство? Сега Той се конкурира с нас. Той също кръщава и всеки отива при Него, вместо при нас.” 27.Йоан отговори: „Никой не може да направи нищо, ако Небесния Бог не му позволи.” 28.Вие самите бяхте там, когато изявих публично, че не съм Месията, а просто един, който е изпратен преди Него да подготви нещата. 29.Младоженецът е този на когото невястата принадлежи. Приятелят му, който стои и го слуша, е извън себе си от радост, когато младоженецът говори.

Ето защо аз съм толкова радостен. 30.Той трябва да расте по важност, а аз да се смалявам. 31.Божият Син идва от небето и е над всички останали. Всеки, който произхожда от земята принадлежи на земята и говори за земните неща. Онзи, който идва от небето е над всички. 32.Той говори каквото е чул и видял, но пак никой не му вярва. 33.Но всеки, който Му повярва, е изявил, че Бог е истинен. 34.Синът бе изпратен да говори Божието Послание, и на Него Му е дадена пълната сила на Божия Дух. 35.Отец обича Сина и Му е дал всичко. 36.Всеки, който вярва в Сина има вечен живот. Но който Го отхвърля няма да участва в този живот, и Божият гняв ще остане върху него завинаги.

4 1.Исус узна, че фарисеите бяха чули, че Той печели и кръщава повече ученици от Йоан. 2.Исусовите ученици бяха тези, които кръщаваха, а не Исус. 3.И така Той напусна Юдея и се върна в Галилея. 4.Исус трябваше да мине през Самария. 5.Той дойде в един самарийски град наречен Сихар. Сихар беше близо до земята, която Яков даде на сина си Йосиф. 6.Яковият кладенец беше там. Исус седна на кладенеца, защото беше уморен от пътуването. Беше около обед. 7.Една самарянкадойде да

си напълни вода. Исус и каза: „ Дай ми да пия.” 8. (Учениците Му бяха отишли до града да купят храна.) 9.Самарянката Го попита: „Как може юдеин като Теб, да иска вода от самарянка като мен?” (Защото юдеите не общуваха със самаряните) 10.Исус отговори: „Ти не знаеш какво Бог иска да ти даде, и не знаеш Кой е Онзи, който иска от теб да пие вода. Ако знаеше, щеше да искаш от Мен вода, която дава живот. 11.Жената Му каза: „Господине, нямаш ведро, а кладенеца е дълбок. Откъде ще вземеш тази жива вода? 12.Нашия праотец Яков е изкопал този кладенец, и семейството му и добитъка му са пили от него. Ти по-велик ли си от Яков?” 13.Исус отговори: „Всеки, който пие от тази вода ще ожаднее отново. 14.Но онези, които пият от водата, която Аз ще им дам, никога няма да ожаднеят отново. Всъщност водата, която ще им дам ще стане в тях извор, който извира за вечен живот. 15.Жената отговори: „Господине, дай ми да пия от тази вода! Тогава няма да ожаднявам и да трябва да идвам на този кладенец отново.” 16.Исус и каза: „Иди и доведи съпруга си.” 17.Жената отговори: „Нямам съпруг.” Исус и каза: „Права си като каза, че нямаш съпруг. 18.Имала си петима съпрузи, и мъжа който сега имаш

не ти е съпруг. Ти ми каза истината.” 19.Жената каза на Исус: „Господине, виждам, че си пророк. 20.Моите предци са се покланяли на този хълм, а вие юдеите казвате, че хората трябва да се покланят в Ерусалим.” 21.Исус и каза: „ Повярвай ми, идва време, когато ще се покланяте на Отец, нито само на този хълм, нито в Ерусалим. 22.Вие самаряните не познавате Онзи на Когото се покланяте. Но ние юдеите познаваме Бога на Когото се покланяме, и като употреби нас, Бог ще спаси света. 23.Но идва време, и сега е, когато няма да има значение как сте наречени, нито къде се покланяте. Това което сте и начина, по който живеете, е което има значение пред Бога. Вашето поклонение трябва да ангажира духа ви в следване на истината. Това са хората, които Бог търси: онези, които са естествени и честни пред Него в поклонението си. 24.Бог е Дух, и онези, които Му се покланят трябва да бъдат водени от Духа, за да се покланят според истината. 25.Жената каза: „Зная, че Месията ще дойде. Той е оня когото наричаме Христос. Когато Той дойде, ще ни обясни всичко.” 26.Исус и каза: „Аз съм Месия и разговарям сега с теб.” 27.По това време учениците Му се върнаха. Те бяха изненадани, че Той говореше с жена. Но никой

от тях не го попита, „Какво искаш от нея?” или „Защо говориш с нея?” 28.Тогава жената остави делвата си с вода и се върна в града. Тя каза на хората: 29.„Елате и вижте човек, който знае всичко, което съм извършила, който напълно ме познава. Мислите ли, че Той може да е Месията?” 30.Хората излязоха от града и отидоха да видят Исус. 31.Междувременно учениците Го молеха настойчиво: „Учителю, яж.” 32.Исус им каза: „Аз имам храна да ям за която не знаете нищо.” 33.Учениците бяха озадачени: „Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене?” 34.Исус каза: „Моята храна е да върша каквото Бог желае! Той е Този ,Който ме изпрати и Аз трябва да свърша работата, която Той Ми даде. 35.Вие може да казвате, още четири месеца до жътвата. Но Аз ви казвам да се огледате и тогава ще видите, че полята са узрели и готови за жетва. 36.Дори жътварите получават своята награда чрез събирането на жътва, която носи вечен живот. Тогава всеки, който е сял ще празнува с онзи, който е жънал. 37.В това отношение е истина казаното: „Един сее, а друг жъне.” 38.Аз ви изпратих да жънете реколта, за която не сте се трудили. Други хора свършиха тежката работа, а вие ги последвахте.” 39.Много самаряни от този град

повярваха в Исус, поради свидетелството на жената: „Той знае всичко, което съм извършила. Той напълно ме познава!” 40.Те дойдоха и Го помолиха да остане в града им и Той остана там два дена. 41.Още много самаряни повярваха в Исус, поради думите, които чуха от Него. 42.Те казаха на жената: „Ние вече не вярваме в Исус, само поради твоите думи. Ние самите Го чухме, и сме убедени, че Той е Спасителят на света!” 43.След като прекара два дена в Самария, Исус тръгна за Галилея. 44.Исус беше казал, че пророк не е почетен в родината си. 45.Когато пристигна в Галилея, хората Го посрещнаха. Те бяха видели всичко, което Той беше извършил на празника в Ерусалим, понеже те също бяха отишли там. 46.Исус се върна в Кана Галилейска, където беше превърнал водата във вино. Там имаше един царски чиновник, чийто син беше болен в Капернаум. 47.Когато чу, че Исус е дошъл от Юдея в Галилея, той отиде и Го помоли да дойде и да изцели сина му, който беше на прага на смъртта. 48.Исус каза на чиновника: „Няма да повярвате, докато не видите чудеса и знамения!” 49.Мъжът отговори: „Господи, моля те ела преди сина ми да умре!” 50.Тогава Исус му каза: „Иди си в къщи. Сина ти ще живее.” Мъжът

повярва каквото Исус му каза и си тръгна. 51.Докато чиновника беша по пътя за Капернаум, неговите слуги го срещнаха и му казаха че сина му е жив. 52.Той ги попита по кое време момчето се е подобрило и те отговориха: „Треската го остави вчера около един часа. 53.Тогава бащата разбра, че това е станало по същото време, по което Исус му каза: „Синът ти ще живее.” И така чиновника и цялото му семейство повярваха. 54.Това беше второто чудо, което Исус извърши след като напусна Юдея и дойде в Галилея.

5 1.После Исус отиде в Ерусалим на друг Юдейски празник. 2.В града близо до овчата порта имаше къпалня с пет входа и името и на еврейски беше Витесда. 3.Много болни, слепи и сакати хора лежаха близо до водата. 4.Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и раздвижваше водата, и който първи влезеше след раздвижването на водата оздравяваше от каквато и болест да беше болен. 5.Един човек, който беше болен от тридесет и осем години лежеше там. 6.Исус видя мъжът да лежи там и разбра, че е болен от дълго време. Исус го попита: „Искаш ли да оздравееш?” 7.Мъжът Му отговори: „ Господине, нямам никой,

който да ме спусне в къпалнята, когато водата се раздвижи. И докато се опитвам да стигна, някой друг влиза във водата преди мен. 8.Исус му каза: „Стани, вдигни постелката си и ходи!” 9.И веднага мъжът беше изцелен. Той вдигна постелката и започна да ходи наоколо. Беше събота, когато това се случи. 10.Юдеите спряха изцеления мъж и казаха: „Събота е. Не можеш да носиш постелката си. Това е против правилата.” 11.Но той отговори: „Този, който ме изцели ми каза да вдигна постелката си и да ходя.” 12.Юдеите го попитаха: „Кой е човека, който ти каза да вдигнеш постелката си и да ходиш?” 13.Но той не знаеше кой е Исус, а Исус си беше тръгнал поради тълпата. 14.По-късно Той срещна мъжът в храма и му каза: „ Сега си вече здрав. Спри да съгрешаваш или нещо по-лошо може да ти се случи.” 15.Мъжът се върна и каза на юдеите, че Исус беше Този, Който го изцели. 16.Те започнаха да Му създават проблеми, защото Той извършваше тия неща в събота. 17.Но Исус им отговори: „Моя Отец никога не е спирал да работи, ето защо Аз продължавам да работя.” 18.Неговия отговор накара юдеите да вземат решение да Го убият. Той не само наруши закона за съботата, но също така направи Себе Си равен с Бога, когато

неведнъж каза, че Бог е Негов Баща. 19.Исус каза на хората: „Казвам ви самата истина, че Синът не може да върши нищо от Себе си. Той може да върши само това, което вижда Отец да върши, и Той върши точно това, което вижда Отец да върши. 20.Отец обича Сина и Го включва във всичко, което върши. Но все още не сте видели и половината от това. 21.Както Отец възкресява мъртвите и дава живот, така и Сина дава живот на тия, които иска. 22.Отец не съди никого, но Той е направил Сина Си съдия на всички. 23.Отец иска всички хора да почитат Сина толкова, колкото почитат и Него. Когато някой откаже да почете Сина, той все едно отказва да почете Отец, Който го е изпратил. 24.Казвам ви със сигурност, че всеки, който чуе Моето послание и вярва в Онзи, който Ме е изпратил има вечен живот , и никога няма да бъде осъден. Той вече е преминал от смърт в живот. 25.Казвам ви, че ще дойде време и то вече е дошло, когато всички мъртви ще чуят гласа на Божия Син. И онези, които се отзоват ще живеят. 26.Отец е източника на живот, и Той е дал на Сина също да бъде източник на живот. 27.И Той е дал на Сина Си правото да съди всеки, защото Той е Човешкия Син. 28.Не се чудете! Ще дойде време, когато всички мъртви ще чуят

гласа на Човешкия Син, 29.и ще излязат от гробовете си. Всеки, който е вършил добри дела, ще възкръсне за живот, но всеки, който е вършил зло, ще възкръсне за да бъде осъден. 30.Аз не мога да върша нищо от Себе Си. Отец Ме изпрати, и Той е Този, Който Ми казва как да съдя. Аз съдя справедливо, защото Съм Му послушен, и не се опитвам да угаждам на Себе Си. 31.Ако говоря от Себе Си няма начин да докажа, че казвам истината. 32.Но има някой друг, който говори за Мен, и аз знам, че казва истината. 33.Вие изпратихте хора до Йоан Кръстителя и той засвидетелства истината. 34.Аз не завися от това, което хората казват за Мен, но Аз ви говоря тези неща за да бъдете спасени. 35.Йоан беше светило, което даваше много светлина, и вие се радвахте на тази светлина за малко. 36.Но нещо много по-важно от Йоан, говори за Мен. Мисля, че това са делата, които Отец ми е дал да върша! Всички те говорят за Мен и доказват, че Отец Ме е изпратил. 37.Отец, Който Ме е пратил също говори за Мен, но вие никога не сте чували гласа Му, нито сте виждали лицето Му. 38.Вие не вярвате в това послание, защото отказахте да повярвате в Този, когото Той е пратил. 39.Вие изучавате Писанията подробно, защото мислите,

че в тях имате извора на вечен живот. Но Писанията свидетелстват за Мене. 40.И пак не искате да дойдете при Мене, за да имате вечен живот. 41.Аз не приемам слава от човеци, 42.но знам че нямате любов към Бога. 43.Аз дойдох с властта, която Моя Отец Ми е дал, но вие Ме отхвърляте или страните от Мен. Ако някой друг дойде постъпвайки важно и надуто, вие ще го посрещнете с отворени обятия. 44.Докъде очаквате да стигнете в познанието си за Бог, след като през цялото време се съревновавате помежду си за позиции, съпоставяте съперниците си и игнорирте Бога. 45.Не си мислете, че аз ще съм Този, Който ще ви осъди пред Отец. Вие положихте надеждите си в Мойсей, вече той е този, който ще ви осъди. 46.Мойсей писа за Мене, и ако бяхте повярвали на Мойсей, щяхте да повярвате и на Мене. 47.Но ако не вярвате каквото Мойсей е написал, как ще повярвате на Моите думи?

6 1.След това Исус отиде на другата страна на Галилейското езеро (познато още и като Тивериадското езеро). 2.Голяма тълпа Го следваше, защото видяха чудесата, които Той вършеше с болните. 3.Исус се изкачи на хълма и седна заедно с учениците Си.

4.Наближаваше юдейския празник Пасха. 5.Когато Исус видя голямата тълпа, която идва към Него, Той попита Филип: „Откъде да купим достатъчно храна за да нахраним всички тия хора?” 6.Исус му зададе този въпрос за да го изпита. Той вече знаеше, какво щеше да направи. 7.Филип Му отговори: „Ще е нужна почти едногодишна заплата за да купим достатъчно хляб, че да има по парче за всеки.” 8.Един от Неговите ученици Андрей, който беше брат на Симон Петър каза: 9.„Има едно момче, което има пет малки ечемичени хляба и две риби. Но каква полза има от тях при толкова много хора? 10.Земята беше покрита с трева, и Исус каза на учениците си да накарат всеки да седне. В тълпата имаше около пет хиляди мъже. 11.Тогава Исус взе хлябовете, благодари и ги даде на насядалите. Направи същото и с рибите. Всички ядоха колкото искат. 12.Когато хората се нахраниха до насита, Той каза на учениците Си: „Съберете остатъците, за да не се изгуби нищо.” 13.Учениците ги събраха и напълниха дванадесет големи коша с остатъци от петте ечемичени хляба. 14.Когато хората видяха чудото, което Исус направи казаха: „Този човек наистина е пророкът, Който щеше да дойде в света.” 15.Исус разбра, че те ще

се опитат да Го принудят да стане техен цар. Затова Той се върна в планината, където можеше да бъде сам. 16.Същата вечер учениците Му слязоха на езерото. 17.Влязоха в една лодка и отплаваха на другата страна към Капернаум. По това време вече беше тъмно, а Исус все още не бе дошъл при тях. 18.Силен вятър започна да духа и да развълнува водата. 19.След като бяха гребали пет, шест километра, учениците видяха Исус да ходи по водата. Той продължаваше да се приближава към лодката, и те се уплашиха. 20.Исус им каза: „Не се страхувайте, Аз съм!" 21.Учениците искаха да го качат в лодката, но неочаквано тя пристигна на сушата, към която отиваха. 22.На другия ден хората все още бяха на другата страна на езерото. Те забелязаха, че там имаше само една лодка, и че Исус не беше влязъл с учениците Си в лодката. Те бяха тръгнали сами. 23.Други лодки от Тивериада пристигнаха близо до мястото, където бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил. 24.Когато хората видяха, че нито Исус нито учениците Му бяха там, те влязоха в лодките и отидоха в Капернаум да търсят Исус. 25.Когато Го намериха на другата страна на езерото, те го попитаха: „Учителю, кога дойде тука?" 26.Исус отговори: „Казвам ви истината, че не Ме

търсите заради чудесата, които видяхте, но защото ядохте от хлябовете и се наситихте. 27.Не пропилявайте силата си в стремеж към нетрайна храна като тази. Работете за храната, която остава във вас, храна, която поддържа вашия вечен живот, храна, която Човешкия Син дава. Той и това, което върши е подкрепено от Бог Отец до края." 28.Хората попитаха Исус: „Какво Господ иска от нас да правим? „ 29.Исус отговори: „Бог иска да повярвате в Този, Когото е пратил." 30.Те Му отвърнаха: „Какво чудо ще извършиш, за да повярваме в Теб? Какво ще направиш? 31.Когато нашите предци бяха в пустинята, ядяха манна. Това се случи точно както Писанията казват: „Бог им даде да ядат хляб от небето." 32.Тогава Исус им каза: „Казвам ви истината, че не Мойсей беше този, който ви даде хляб от небето. Моят Отец е Този, Който ви дава истинския хляб от небето. 33.И хлябът, който Бог дава е този, който слиза от небето и дава живот на света." 34.Хората казаха: „Господи, давай ни винаги тоя хляб." 35.Исус отговори: „Аз съм хляба, който дава живот! Който дойде при Мене няма да огладнее. И който повярва в Мене няма да ожаднее. 36.Аз ви казах, че вие Ме видяхте и пак не вярвате в Мене. 37.Всеки, който Отец Ми е дал ще

дойде при Мен и аз няма да отпратя нито един от тях. 38.Аз не дойдох от небето за да правя каквото Си искам! Аз дойдох да върша каквото Отец желае. 39.Този, Който Ме изпрати, не иска да изгубя никой от тези, които Ми е дал. Той иска да ги възкреся в последния ден. 40.Моя Отец желае всеки, който види Сина да повярва в Него и да има вечен живот. Тогава Аз ще го възкреся в последния ден. 41.Юдеите започнаха да недоволстват, защото Исус каза: „Аз съм хлябът, който идва от небето.” 42.Те се питаха един друг: „Не е ли този човек Исус синът на Йосиф. Не познаваме ли баща Му и майка Му? Как може да казва „Аз идвам от небето?” 43.Исус им каза: „Спрете да недоволствате! 44.Хората не могат да дойдат при Мен ако Отец, Който Ме е пратил не ги доведе при Мен. И Аз ще ги възкреся в последния ден. 45.Един от пророците е написал: „ Бог ще научи всички.” И всеки, който слуша Отец и се учи от Него, ще дойде при Мен. 46.Казвам ви, че никой не е видял Отец. Само този, който е от Бога е видял Отец. 47.Казвам ви истината, че всеки, който вярва в Мене има вечен живот. 48.Аз Съм хляба на живота! 49.Вашите предци ядоха манната в пустинята и умряха. 50.Но ето го хляба, който наистина идва от небето.

Всеки, който яде от този хляб няма да умре. 51.Аз съм хляба-живия хляб, който слиза от небето. Всеки, който яде от този хляб ще живее вечно! Хлябът, който давам на света, за да може да яде и да живее, съм самия Аз, Моята плът и кръв." 52.Юдеите започнаха да спорят помежду си: „Как може Той да ни даде да ядем плътта Му? 53.Исус отговори: „Казвам ви истината, че няма да живеете докато не ядете плътта и не пиете кръвта на Човешкия Син. 54.Но ако ядете плътта Ми и пиете кръвта Ми, вие ще имате вечен живот, и Аз ще ви възкреся в последния ден. 55.Моята плът е истинската храна и Моята кръв е истинското питие. 56.Ако ядете Моята плът и пиете Моята кръв, вие сте едно с Мене, и Аз съм едно с вас. 57.Живият Отец Ме изпрати, и Аз живея поради Него. Сега всеки, който яде Моята плът ще живее поради Мене. 58.Хлябът, който слиза от небето не е като този, който вашите предци ядоха. Те измряха, но който яде тоя хляб ще живее завинаги." 59.Исус каза това докато поучаваше в синагогата в Капернаум. 60.Много от Исусовите ученици чуха това и казаха: „Това учение е трудно, прекалено трудно за приемане." 61.Исус разбра, че учениците Му негодуваха. Затова ги попита: „Това, което казах ли ви

накара да изгубите вяра? 62.Какво ще стане ако видите Човешкия Син да отива в небето, откъдето е дошъл? 63.Духът е Този, Който дава живот! Човешката сила не може да направи нищо. Думите, които ви говорих са от даващия живот Дух. 64.Но някои от вас отказват да повярват в Мене." Исус каза това, защото от самото начало Той знаеше, кой щеше да повярва в Него. Също така знаеше кой е тоя, който щеше да Го предаде. 65.След това Исус каза: „Не можете да дойдете при Мене, докато Отец не ви даде желание да дойдете. Ето защо Аз казах тези неща на всички вас." 66.Поради думите Му, много от Неговите ученици Му обърнаха гръб и престанаха да Го следват. 67.Затова Исус попита дванадесетте апостоли: „Искате ли и вие да си отидете?" 68.Симон Петър отговори: „Господи, няма при кого друг да отидем! Думите Ти дават вечен живот. 69.Ние вярваме в Теб и сме сигурни, че ти Си Христос Син на живия Бог, Святият Божий." 70.Исус каза на учениците Си: „Аз избрах вас дванадесетте, но един от вас е дявол!" 71.Той говореше за Юда Синът на Симон Искариот. По-късно той щеше да предаде Исус, въпреки, че беше един от дванадесетте ученици.

7 1.Исус реши да напусне Юдея и да тръгне през Галилея. Защото юдеите искаха да Го убият. 2.Наближаваше юдейския празник шатроразпъване, 3.и Неговите братя Му казаха: „Защо не отидеш в Юдея, така Твоите ученици ще могат да видят добре делата, които вършиш? 4.Никой, който възнамерява да бъде публично познат не върши всичко зад кулисите. Ако Си сериозен в това което правиш, излез наяве и покажи на света.” 5.По този начин братята Му Го притискаха, защото те също не вярваха в Него. 6.Исус им отвърна: „Не Ме притискайте. Моето време все още не е дошло, но вашето време е винаги готово. 7.Светът няма нищо против вас, но се е изправил срещу Мене. Той е срещу Мене, защото Аз разобличих злото стоящо зад техните претенции. 8.Вие продължавайте напред, идете на празника. Не Ме чакайте. Аз не съм готов. Не е точното време за Мен. 9.Той каза това и остана в Галилея. 10.След като Исусовите братя бяха отишли на празника, Той отиде тайно, без да каже на никого. 11.По време на празника юдеите Го търсеха и питаха: „Къде е Той?” 12.Тълпите спореха за Него. Някои казваха: „Исус е добър човек”, докато други казваха: „Не,не е. Той мами

хората.” 13.Но хората се страхуваха от своите водачи, и никой не говореше открито за Него. 14.Когато празника се преполовяваше, Исус влезе в храма и започна да поучава. 15.Юдеите бяха изненадани и казаха: „Как може този човек да знае толкова много, без да е учил?” 16.Исус отговори: „Аз не поучавам нещо, което съм учил. Това което поучавам идва от Онзи, който Ме е пратил. 17.Този, който иска да следва Божията воля, ще познае дали учението е от Бога или Аз поучавам Моите собствени учения. 18.Който говори собствените си учения търси слава за себе си. Но, който иска да прослави Онзи, Който Го е пратил е истинския учител и няма нечестни мотиви. 19.Не беше ли Мойсей този, който ви даде закона? Но никой от вас не го живее. И защо се опитвате да Ме убиете?” 20.Тълпата отговори: „Ти Си луд! Кой се опитва да те убие? Обладан си от демони.” 21.Исус им каза: „Аз извърших едно чудо, и всички вие сте изненадани от това. 22.Мойсей ви даде заповедта за обрязването(въпреки, че тя не идва от Мойсей, а от нашите предци). И вие обрязвате човека в събота. 23.Ако обрязвате човек в съботен ден за да следвате Мойсеевите учения, защо се ядосвате на Мен, затова че изцелих човек в събота? 24.Не съдете по

изглед. Съдете справедливо.” 25.Някои хора от Ерусалим казаха: „Не е ли Този човекът, Когото искат да убият?” 26.Вижте това! Той говори открито, и никой не Му казва нищо! Да не би управниците наистина да знаят, че този човек е Месията? 27.Но как е възможно това? Никой не знае откъде ще дойде Месията, а ние знаем откъде е този човек.” 28.Това провокира Исус, Който поучаваше в Храма да извика силно: „Вие си мислите, че Ме познавате, и че знаете откъде съм, но това не е там откъдето съм. Аз не дойдох от Себе Си. Моя истински произход е в Онзи, Който ме изпрати, и вие изобщо не Го познавате. 29. Но Аз познавам Онзи, Който Ме прати, защото идвам(произлизам) от Него.” 30.Те търсеха начин да Го арестуват, но никой не сложи ръка на Него, защото не беше още Божието време. 31.Много хора от тълпата повярваха в Него и казха: „Когато Месията дойде, ще извърши ли повече чудеса, отколкото Този човек извърши?” 32.Фарисеите чуха какво народа си приказава за Него. Главните свещеници и фарисеите изпратиха храмовата стража да Го хванат. 33.Но Исус им каза: „Още малко ще бъда с вас, и тогава ще се върна при Онзи, Който Ме изпрати. 34.Ще Ме търсите, но няма да Ме намерите. Вие не можете да

отидете, там където Аз отивам.” 35.Юдеите говореха помежду си: „Къде възнамерява да ходи, че няма да можем да Го открием? Да не мисли да живее при юдеите, които са разпръснати между гърците, и да поучава гърците? 36.Какво иска да каже с това: „Ще Ме търсите, но няма да Ме намерите” и „Не можете да отидете, където Аз отивам.” 37.На последният и най-важен ден на празника, Исус застана и извика: „Който е жаден, нека дойде при Мен и да пие. 38.Повярвайте в Мен, и вода даваща живот, ще протече дълбоко от вътрешността ви, точно както Писанието казва.” 39.Исус говореше за Святия Дух, Който щеше да се даде на всеки, който вярва в Него. Духът още не беше даден на никой, понеже Исус все още не се бе прославил. 40.Когато тълпата чу Исус да казва тия думи, казаха: „Този човек наистина е пророкът!” 41.Други казваха: „ Той е Месията.” Все още други хора питаха: „Може ли Месията да дойде от Галилея? 42.Не казват ли Писанията, че Месията ще дойде от потомството на Давид и от Витлеем, където Давид живееше?” 43.Хората започнаха да се разделят един срещу друг заради Исус. 44.Някои от тях искаха да Го хванат, но никой не сложи ръка на Него. 45.Когато храмовата стража се върна,

главните свещеници и фарисеите ги попитаха: „Защо не доведохте Исус?” 46.Те отговориха: „Никой никога не е говорил като този човек!” 47.Фарисеите им казаха: „И вие ли сте заблудени?” 48.Повярвал ли е някой управник или фарисей в Него? 49.Тази тълпа е заблудена, защото не познава Божия закон. 50.Никодим, човекът, който по-рано беше ходил при Исус, и беше едновременно управник и фарисей каза: 51.„Нашия закон не ни разрешава, да осъждаме хора, преди да ги изслушаме. Не можем да ги осъдим преди да знаем какво са направили.” 52.Те попитаха Никодим: „Да не казваш това, защото си от Галилея? Изучавай Писанията и ще разбереш, че никой пророк не идва от Галилея.” 53.После всеки един си отиде у дома.

8 1.Исус отиде на Елеонския хълм. 2.Рано сутринта се върна в двора на храма. Хората дойдоха при Него, и Той седна и започна да ги поучава. 3.Фарисеите и учителите на Мойсеевия закон доведоха една жена, която беше хваната в леглото с мъж, който не беше нейн съпруг. Те я поставиха насред тълпата. 4.След това казаха: „Учителю, тази жена беше хваната да спи с мъж, който не и е съпруг. 5.Законът на Мойсей учи, че жена като

тази трябва да бъде убита с камъни. Ти какво ще кажеш?” 6.Попитаха Го, защото искаха да Го изпитат за да имат обвинение срещу Него. Но Исус просто се наведе и започна да пише нещо на земята с пръста Си. 7.Но те продължаваха да Го питат за жената. Най-накрая Той се изправи и каза: „ Този, който е безгрешен да хвърли пръв камък на нея.” 8.И след това се наведе и продължи да пише на земята. 9.Хората си отиваха един по един, започвайки от най-стария. Исус остана сам с жената. 10.Той се изправи и я попита: „Къде отидоха? Никой ли не те осъди?” 11.Жената отговори: „Никой Господи.” Исус каза: „Аз също не те осъждам. Върви си! И отсега нататък не съгрешавай.” 12.Отново Исус говореше на хората. Той каза: „Аз съм светлината на света. Който ме следва, ще има живот пълен със светлина и никога няма да живее в тъмнина.” 13.Фарисеите протестираха: „Ти си единствения, Който говориш за Себе Си, и това, което казаваш не е истина!” 14.Исус отговори: „Дори и да говоря за Себе Си, говоря истината! Зная откъде Съм дошъл и накъде отивам. Но вие не знаете откъде Съм и накъде отивам. 15.Вие съдите, по начина, по който хората го правят. Аз не съдя никого. 16.Но дори и да съдя, Аз ще съдя справедливо,

защото няма да съдя сам. Отец, Който ме изпрати е с Мен. 17.Вашия закон изисква двама свидетели да докажат, че дадено нещо е истина. 18.Аз съм един от Моите свидетели и Отец, който Ме изпрати е другия. 19.Те го питаха: „Къде е Твоя Отец? Исус отговори: „Вие не познавате нито Мене, нито Моя Отец! Ако Ме познавахте, щяхте да познавате и Отец Ми.” 20.Исус изговори тези думи, докато поучаваше на мястото, където се намираше съкровищницата на храма. Но никой не го хвана, защото времето Му не беше дошло. 21.Исус също им каза: „Аз си отивам, а вие ще Ме търсите. Но не можете да отидете там, където Аз отивам, но вие ще умрете заедно с греховете си, непростени." 22.Юдеите попитаха: „Да не би да възнамерява да се самоубие? Това ли има в предвид като казва, „вие не можете да отидете там където Аз отивам?” 23.Исус им каза: „Вие сте ограничени в земното, Аз съм свързан с това, което е извън вашия кръгозор. Вие живеете според това, което виждате и докосвате. А Аз живея по различен начин. 24.Казвам ви, че изпускате Бог във всичко това. Вие сте на път без изход. Ако не повярвате, че Съм Този, Когото казвам че Съм, вие сте в безизходно положение поради греховете

си. Вие изпускате Бог в живота си.” 25.Юдеите Го попитаха: „Кой си ти?” Исус им каза: „Аз съм точно Този, Който ви казах още от самото начало. 26. Бих могъл да ви кажа много неща, и бих ви осъдил за много други. Но Онзи, Който ме изпрати е истинен, и Аз говоря на хората от този свят само това, което Съм чул от Него. 27.Никой не разбра, че Той им говореше за Отец. 28.Исус им каза: „Когато издигнете Човешкия Син, вие ще познаете, кой Съм Аз. Също ще познаете, че не правя нищо от Себе Си. Говоря само това, което Отец ме е научил. 29.Този, Който Ме е пратил е с Мене. Аз винаги върша каквото Му е угодно и Той никога не Ме е оставял.” 30.След като говореше това, много хора повярваха в Него. 31.Тогава Исус каза на повярвалите в Него: „Ако живеете според каквото ви казвам, вие наистина сте Мои ученици. 32.Ще познаете истината и истината ще ви направи свободни.” 33.Те Му отговориха: „Ние сме Авраамово потомство! Ние никога не сме били нечии роби. Как можеш да казваш, че ще бъдем свободни?” 34.Исус им отговори: „Казвам ви истината, който живее греховен живот е роб на греха. 35.Робът не живее в дома завинаги, но сина живее. 36.Така че ако Синът ви освободи, вие наистина ще

бъдете свободни. 37.Зная, че сте Авраамово потомство. Но все още искате да Ме убиете, защото в действителност Моето послание не е в сърцата ви. 38.Аз ви говоря каквото Моя Отец Ми е показал, точно както вие вършите каквото вашите бащи са ви научили.” 39.Хората казаха на Исус: „Авраам е нашия баща!” Исус отговори: „Ако бяхте Авраамови деца, щяхте да вършите каквото Авраам е вършил. 40.Но вместо това искате да Ме убиете, затова, че ви казвам истината, която Бог Ми даде. Авраам никога не е извършил такова нещо. 41.А вие вършите точно каквото баща ви върши.” Юдеите Му рекоха: „Ние не сме незаконно родени деца. Бог е нашия Баща.” 42.Исус им отговори: „Ако Бог беше вашия баща, вие щяхте да Ме обичате, защото дойдох от Бога и единствено от Него. Той Ме изпрати. Не Съм дошъл от Себе Си. 43.Защо не разбирате какво ви говоря? Не можете ли да стоите и да слушате каквото ви говоря? 44.Вашият баща е дяволът и вие вършите точно каквото той иска. Той винаги е бил лъжец и убиец. И не знае какво е истината. Той говори от себе си и всичко каквото казва е лъжа. Не само, че самия той е лъжец, но е също и баща на всички лъжи. 45.Всичко каквото Съм ви казал е истина, но все още

отказвате да повярвате в Мен. 46.Може ли някой от вас да Ме обвини в грях? Ако не можете, защо не вярвате в Мен? Въпреки това Аз ви говоря истината. 47.Този, който принадлежи на Бога разбира каквото Бог казва. Вие не разбирате, защото не принадлежите на Бога.” 48.Юдеите Му отговориха: „Не сме ли прави, когато казваме, че Си самарянин и обладан от демони?” 49.Исус отговори: „Аз не съм обладан. Аз почитам Моя Баща, но вие Ме позорите. 50.Аз не искам слава за Себе Си. Но има Един, Който иска това и Той е съдията. 51.Казвам ви самата истина, че ако се покорявате на думите Ми, никога няма да умрете.” 52.Тогава хората казаха: „Сега сме сигурни, че Си обладан от демон. Авраам е мъртъв, също и пророците. Как можеш да казваш, че който се покорява на думите Ти няма никога да умре? 53.Ти по-велик ли си от нашия баща Авраам? Той умря, също така и пророците. За какъв се мислиш?” 54.Исус отговори: „Ако прославях Себе Си, Моята слава е нищо. Моя Отец е Този, Който Ме прославя, и вие казвате, че Той е вашия Бог 55.въпреки, че не Го познавате истински. 56.Баща ви Авраам беше наистина радостен да Ме види.” 57.Юдеите Му казаха: „Дори нямаш петдесет години! Как може да Си виждал

Авраам?” 58.Исус отговори: „Казвам ви истината, че преди Авраам да беше роден, Аз съм.” 59.Хората взеха камъни за да убият Исус, но той се скри и напусна храма.

9 1.Исус докато минаваше, видя един човек, който бе сляп още от рождението си. 2.Учениците попитаха: „Учителю, защо този човек е роден сляп? Да не би, защото той или родителите му са извършили грях? 3.Исус каза: „Нито този човек, нито родителите му са съгрешили. Но той беше роден сляп, за да покаже Бог какво може да направи за него. 4.Докато е ден, ние трябва да вършим делата, които Този, Който Ме е пратил иска да вършим. Когато нощта дойде, никой не може да работи. 5.Докато Съм на света, има изобилно светлина. Аз Съм Светлината на света.” 6.След като каза това, Той се изплю на земята, направи кал със слюнката Си, намаза очите на слепия 7.и каза: „Иди и се измий в къпалнята Силоам” (Силоам означава „ Изпратен”). Мъжът отиде, изми се и прогледна. 8.Съседите му и ония, които го бяха виждали преди да проси питаха: „Не е ли този човкът, който седеше и просеше?” 9.Някои от тях казваха: „Да той е.” Други

казваха: „Не не е той, но прилича на него.” А самия той каза: „ Аз съм.” 10.Попитаха го: „Тогава как можеш да виждаш?” 11.Той отговори: „Някой на име Исус направи кал и намаза очите ми с нея. Той ми каза да отида и да я измия в къпалнята Силоам. И аз отидох там, измих се и прогленах.” 12.Попитаха го: „Къде е Той?” Човекът отговори: „Не зная.” 13.Заведоха го при фарисеите. 14.Денят, когато Исус направи кал и даде на човека зрение, беше събота. 15.И така, фарисеите отново го питаха как е прогледал. И той им отговори: „Исус направи кал и намаза с нея очите ми. След като се умих, можех да виждам.” 16.Някои от фарисеите казаха: „Човекът, който извърши това, не е от Бога, защото не следва традициите за съботния ден.” Други фарисеи питаха: „ Как може човек, който е грешник да направи такова чудо?” Тъй като фарисеите не бяха единодушни помежду си, 17.те попитаха слепеца: „Какво ще кажеш за човека, който ти отвори очите?” Той отговори: „Той е пророк.” 18.Но,юдеите не вярваха, че човекът е бил сляп от рождението си. Те изпратиха да повикат родителите му 19.и ги попитаха: „Този ли е вашия син, който е бил роден сляп? А как сега може да вижда?” 20.Родителите отговориха: „Знаем, че този е нашия син,

и че се роди сляп. 21.Но не знаем как е получил зрението си или кой му го е дал. Ще трябва да питате него. Той е достатъчно голям за да отговаря за себе си. 22.(Родителите му казаха това, защото се страхуваха от юдеите. Юдеите вече се бяха споразумели да отлъчат от синагогата, онзи, който признае, че Исус е Христос (Месията). 23.Ето защо родителите му казаха: „Ще трябва да го попитате. Той е достатъчно голям.") 24.Още веднъж юдеите повикаха човека, който беше сляп и му казаха: „Дай слава на Бога. Ние знаем, че този човек, който ти даде зрението е грешник." 25.Той отговори: „Не знам дали е грешник или не е. Но знам едно нещо. Бях сляп, а сега мога да виждам." 26.Юдеите го попитаха: „Какво ти направи? Как ти даде зрение?" 27.Човекът им отговори: „Аз вече ви казах, но не искате да слушате. Защо искате да чуете историята отново? Да не би да искате и вие да станете Негови ученици?" 28.Юдеите му се развикаха: „Ти си Негов ученик! А ние сме ученици на Мойсей. 29.Ние сме сигурни, че Бог е говорил на Мойсей, а дори не знаем Исус откъде е." 30.Човекът им отвърна: „Това е изумително! Твърдите, че не знаете нищо за Него, но факт е, че Той ми отвори очите! 31.Знаем, че Бог не слуша грешниците, а слуша

внимателно всеки, който живее в покорство и върши Неговата воля. 32.Откакто светът съществува, не се е чувало, някой да е отворил очите на сляпороден човек. 33.Ако този човек не идваше от Бога, Той не би могъл да направи нищо.” 34.Юдеите му отговориха: „Ти си грешник още от деня в който си роден! Да не мислиш, че можеш да ни поучаваш?” След това го изхвърлиха от синагогата. 35.Когато Исус, чу какво се е случило, Той отиде и намери човека. След това го попита: „Вярваш ли в Божия Син?” 36.Той отговори: „Господине, ако ми кажеш Кой е Той, аз ще повярвам в Него.” 37.Исус му каза: „Вече си Го виждал и точно сега Той говори с тебе.” 38.Човекът каза: „Господи, вярвам в Теб!” След това се поклони на Исус. 39.Исус му каза: „Аз дойдох на този свят за да доведа всичко до пълна яснота, изясняйки всички различия, така че онези, които никога не са виждали, да виждат, а онези, които имат великите претенции, че виждат ще бъдат разобличени като слепци.” 40.Някои фарисеи дочуха думите Му и казаха: „Да не би да ни наричаш слепци?” 41.Исус каза: „Ако бяхте наистина слепи, щяхте да бъдете невинни, но откакто претендирате, че виждате всичко толкова добре, вие сте отговорни за всеки неуспех и грешка.

10 1.Казвам ви самата истина, че само крадците и разбойниците прескачат оградата на кошарата на овцете, вместо да влязат през вратата. 2.Но онзи, който влиза през вратата е овчарят. 3.Вратарят му отваря вратата и овцете разпознават гласа му. Той ги вика по име и ги извежда. 4.След като е изкарал всички свои овце, той върви пред тях. Овцете го следват, защото познават гласа му. 5.Те няма да следват непознат, но ще побягнат от него, защото не разпознават гласа му.” 6.Исус разказа на хората тази притча, но те не разбраха за какво говореше. 7.Исус каза: “Казвам ви самата истина, че Аз съм вратата на овцете. 8.Всеки, който е дошъл преди Мене е крадец и разбойник и овцете не го послушаха. 9.Аз съм вратата. Всички, които влязат през Мен ще бъдат спасени. През Мен те ще влизат и излизат, и ще намират паша. 10.Крадецът влиза само да открадне, убие и разруши. Но Аз дойдох за да имат овцете Ми живот и така ще имат всичко от което се нуждаят. 11.Аз съм добрият овчар. Добрият овчар дава живота си за овцете. 12.Наемните работници не са като овчаря. Те не притежават овцете, и когато видят вълка да идва, те бягат и оставят стадото. Тогава вълкът го

напада и разпръсва. 13.Наемните работници бягат, защото не ги е грижа за стадото. 14.Аз съм добрият овчар. Аз познавам овцете Си и те Ме познават. 15.Точно както Отец Ме познава и Аз познавам Отец, и давам живота Си за овцете. 16.Имам и други овце, които не са в тази кошара. Аз трябва да ги доведа. Те също ще разпознаят гласа Ми. Така ще има едно стадо с един овчар. 17.Ето защо Отец ме обича: защото по собствена воля жертвам живота Си. И Съм свободен да си го взема обратно. 18.Никой не ми го отнема. Аз го давам по собствена воля. Имам правото да го дам, и също така имам правото да си го взема обратно. Получих тази власт лично от Отец.” 19.Юдеите бяха разделени поради думите на Исус. 20.Много от тях казваха: „Обладан е от демони! Той е луд! Защо го слушате?” 21.Други казваха: „Никой обладан от демони не говори така. Може ли демон да отвори очите на слепец?” 22.Тази зима Исус беше в Ерусалим за празника на освещението на храма. 23.Исус се разхождаше в тази част на храма позната като Соломоновото предверие 24.и хората се събраха около Него. Те казаха: „Колко дълго ще ни държиш в неизвестност? Ако си Месията кажи ни го ясно.” 25.Исус им отговори: „Аз ви казах, но вие

отказахте да Ми повярвате. Нещата, които върша с властта на Моя Отец показват Кой Съм Аз. 26.Вие не вярвате, защото не сте Мои овце. 27.Моите овце разпознават гласа Ми. Аз ги познавам и те Ме следват. 28.Аз им давам истински, вечен живот. Те са добре защитени от Унищожителя. Никой не може да ги открадне от ръката Ми. 29.Отец, който ги постави под Моите грижи е много по-велик от Унищожителя и Крадеца. Никой не може да ги измъкне от Него. 30.Аз и Отец сме едно сърце и един ум. 31.Юдеите пак взеха камъни с намрение да Го убият. 32.Исус им отговори: „Показах ви много добри дела, които идват от Отец. За кое от тях искате да Ме убиете с камъни?" 33.Юдеите отговориха: „Ние няма да те убием с камъни заради добрите дела, които Си извършил, а за това, че опозоряваш Бога. Ти претендираш да бъдеш Бог, въпреки че си само човек. 34.Исус отвърна: „Не казва ли Бог във вашите Писания: „Вие сте богове?" 35.Писанията не могат да бъдат поставени под съмнение. Така, че ако Бог нарича хората богове (а това са хората на които Той даде Писанията), 36.защо казвате, че опозорявам Бога, защото казах: „Аз съм Божият Син"? В края на краищата Той е Отецът, Който

Ме подготви за това дело. Също така Той е Този, Който Ме изпрати на света. 37.Ако аз не върша каквото Моя Отец върши, недейте вярва в Мен. 38.Но ако върша каквото Отец върши, трябва да повярвате поради това, дори и да не вярвате в Мен. Тогава със сигурност ще знаете, че Отец е в Мен и Аз Съм в Отец. 39.Отново искаха да Го хванат, но той избяга. 40.Той се върна оттатък река Йордан, на мястото където Йоан по-рано кръщаваше. Докато беше там, 41.много хора дойдоха при Него. Те казваха: „Йоан не извърши никакви чудеса, но всичко което каза за Исус е истина.” 42.Много от хората повярваха в Исус.

11 1.Един човек на име Лазар от Витания беше болен. Той имаше две сестри, Мария и Марта. 2.Мария, беше жената, която изля миро(ароматно масло) върху Господа и избърса нозете Му с косата си. 3.Сестрите изпратиха пратеник да каже на Исус: „Господи, твоят близък приятел е болен.” 4.Когато Исус чу съобщението, каза: „Неговата болест не е смъртоносна. Тя ще донесе слава на Бога и Неговия Син.” 5.Исус обичаше Марта, сестра и, и Лазар. 6.Но Той остана където беше още два дена. 7.След двата дена, Исус каза

на учениците Си: „Да се върнем в Юдея.” 8.Учениците Му казаха: „Учителю, до скоро юдеите искаха да Те убият с камъни. Наистина ли искаш да се върнеш там?” 9.Исус отговори: „Няма ли дванадесет часа дневна светлина? Онези, които ходят през деня не се спъват, защото виждат светлината на тоя свят. 10.Обаче, онези, които ходят през нощта се спъват, защото нямат светлина.” 11.След това Той им каза: „Нашият приятел Лазар заспа и Аз отивам да го събудя.” 12.Те Му отвърнаха: „Господи, ако е заспал, ще оздравее.” 13.Исус искаше да каже, че Лазар е мъртъв, но учениците мислеха, че Той говори, че Лазар само е заспал. 14.Тогава Исус им каза ясно: „Лазар умря!” 15.Аз се радвам, че не бях там, защото сега ще имате възможност да повярвате в Мен. Нека да отидем при него.” 16.Тома наречен близнак каза на останалите ученици: „ Нека да отидем, за да можем и ние да умрем с Исус.” 17.Когато Исус пристигна, намери че Лазар бил от четири дена в гроба. 18.Витания беше на около три километра от Ерусалим, 19.и много хора бяха дошли от града за да утешават Марта и Мария, защото брат им беше мъртъв. 20.Когато Марта чу, че Исус идва, тя излезе да го посрещне. А Мария стоеше в къщи.

21.Марта каза на Исус: „Господи, ако беше тука, брат ми нямаше да умре. 22.Но и сега зная, че Бог ще Ти даде каквото и да Му поискаш.” 23.Исус каза на Марта: „Брат ти ще възкръсне!” 24.Марта отговори: „Зная, че ще възкръсне в последния ден, когато всички мъртви ще възкръснат.” 25.Тогава Исус и каза: „Не е необходимо да чакаш края. Аз Съм възкресението и живота. Който вярва в Мене, дори и да умре ще живее. 26.И всеки, който живее вярвайки в Мен никога няма да умре. Вярваш ли това?” 27.Марта Му каза: "Да Господи, вярвам, че Ти си Христос, Синът на Бога, Онзи, Когото очаквахме да дойде на света. 28.След като каза това, тя се върна в къщата и прошепна на сестра си Мария: „Учителят е тука и те вика.” 29.Когато Мария чу това, стана бързо и отиде при Исус. 30.Той още беше извън селото, когато Марта отиде да Го посрещне. 31.Юдеите, които утешаваха Мария в къщата я видяха да става бързо и да излиза. Те я последваха. Мислеха, че отива на гроба да плаче. 32.Мария отиде където беше Исус. След като Го видя, тя падна на колене и каза: „ Господи ако беше тука брат ми нямаше да умре.” 33.Когато Исус я видя, че плаче, и юдеите, които бяха с нея, че плачат, Той дълбоко се развълнува и смути. 34.Исус попита:

„Къде положихте Лазар?” Те му отговориха: „Господи ела и виж.” 35.Исус се просълзи, 36.и хората казаха: „Вижте колко много е обичал Лазар.” 37.Но някои от юдеите питаха: „Не можеше ли, Този, Който даде зрение на слепеца, да предпази Лазар от смъртта?” 38.Дълбоко развълнуван Исус отиде на гроба. Беше пещера с камък закриващ входа. 39.Исус каза: „Отместете камъка.” Но Марта каза: „Господи, знаеш, че Лазар е мъртъв от четири дена, и смърди вече.” 40.Исус и каза: „Не ти ли казах, че ако повярваш, ще видиш Божията Слава?” 41.След като отместиха камъка, Исус погледна право към небето и се молеше: „Татко, благодаря ти, че Ме слушаш. 42.Аз зная, че винаги Ме слушаш. Но казах това, така че тълпата, стояща около Мен да повярва, че Ти си Ме изпратил.” 43.След като Исус каза това, Той извика силно: „Лазаре излез вън!” 44.Умрелият излезе вън. Ръцете и краката му бяха обвити със саван, и кърпа покриваше лицето му. Исус им каза: „Разповийте го и го оставете да си отиде.” 45.Много от юдеите, които бяха дошли при Мария и видяха какво направи Исус, повярваха в Него. 46.Но някои от тях отидоха при фарисеите, и им казаха какво беше направил Исус. 47.Затова главните свещеници и

фарисеите събраха съвета. Те питаха: „Какво правим ние? Този човек върши много знамения. 48.Ако Го оставим да продължава така, скоро всеки ще повярва в Него, и римляните ще дойдат, и ще ни отнемат малкото власт и привилегии, които все още имаме.” 49.Един от членовете на съвета беше Каиафа, който също така беше и главен свещеник през тая година. Той проговори като каза: „Вие нищо не разбирате! 50.Не знаете ли, че е по-добре един човек да умре за народа, отколкото целия народ да загине?” 51.Каиафа не каза това от себе си. Като главен свещеник през оная година, той предсказа, че Исус ще умре за народа. 52.Но Исус нямаше да умре само за юдейския народ. Той щеше да умре за да събере всички разпръснати Божии хора. 53.От този ден, съветът започна да прави планове, как да убие Исус. 54.Заради този заговор срещу Него, Исус престана да ходи открито. Той отиде в един град наречен Ефраим, който беше близо до пустинята, и стоеше там заедно с учениците Си. 55.Юдейската пасха наближаваше. Много хора от околността дойдоха в Ерусалим да пречистят себе си преди пасхата. 56.Като стояха в двора на храма, те търсеха Исус и се питаха един друг: „Мислите ли, че Той ще избегне да дойде на празника?” 57.Главните

свещеници и фарисеите заповядаха на хората, да ги известят, ако някой от тях видеше Исус. Така те се надяваха да Го хванат.

12 1.Шест дена преди пасхата Исус дойде във Витания. Лазар, когото възкреси от мъртвите живееше там. 2.Там за Него беше приготвена вечеря. Марта сервираше вечерята, а Лазар беше един от хората, които ядеше със Исус. 3.Мария взе един литър много скъпо ароматно масло, помаза нозете на Исус, и след това ги подсуши с косата си. Аромата на маслото изпълни цялата къща. 4.Един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде попита: 5.„Защо това масло не се продаде за триста сребърни монети, и парите да се дадат на бедните?" 6.Юда наистна не го беше грижа за бедните.Той попита това, защото се грижеше за касата и понякога крадеше от нея. 7.Исус отвърна: „Оставете я! Тя е запазила това масло за деня на Моето погребение. 8.Винаги ще имате бедни с вас, но Мене няма да Ме имате винаги." 9.Голяма тълпа от юдеи разбра, че Исус е във Витания. Те отидоха там не само да видят Исус, но също и Лазар, когото възкреси от мъртвите. 10.Главните свещеници планираха да убият и Лазар.

11.Той беше причината много юдеи да се отвърнат от тях и да повярват в Исус. 12.На следващия ден голямата тълпа, която беше дошла за пасхата чу, че Исус влиза в Ерусалим. 13.Те отчупиха палмови клони и излязоха да го посрещнат. Приветстваха Го като викаха: „Осанна! Благословен, Който иде в името на Господа, Царят на Израел!” 14.Исус намери едно магаре и го възседна, точно както Писанията казват: 15.„Не се страхувай Сионова дъще: Твоят Цар идва, Възседнал на магаре.” 16.Отначало Исусовите ученици не разбираха, какво означават тези пророчества. Но след като Той се прослави, те си спомниха, че тези пророчества, бяха написани за Него. Спомниха си, че бяха взели участие в изпълнението им. 17.Хората, които бяха с Исус, когато Той повика Лазар от гроба и го възкреси от мъртвите, разказваха каквото бяха видели. 18.Тълпата дойде да Го посрещне, защото чуха, че Исус извършил това знамение. 19.Но фарисеите си казаха един на друг: „Нищо не може да се направи! Всеки по света следва Исус.” 20.Някои гърци бяха дошли в Ерусалим да се поклонят по време на пасхата. 21.Те отидоха при Филип(който беше от Витсаида в Галилея) и му казаха: „Господине, искаме да видим Исус.” 22.Филип каза на

Андрей. След това и двамата отидоха при Исус и Му казаха. 23.Исус им отвърна: „Дойде времето Човешкия Син да се прослави. 24.Казвам ви самата истина, че житното зърно няма да произведе нищо, докато не бъде посято в земята и не умре. Но ако умре, то ще даде много жито. 25.Който обича живота си ще го изгуби, и който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот. 26.Ако някой от вас иска да Ми служи, нека Ме последва. Тогава ще бъдете там където съм и Аз, готови да служите по всяко време. Отец ще почете и възнагради всеки, който Ми служи. 27.Сега съм дълбоко развълнуван и незная какво да кажа. Трябва ли да кажа: Отче избави ме от това време на страдание? Не! Аз дойдох за това. 28.Отче прослави Себе Си." Глас от небето каза: „Аз Го прославих и пак ще го прославя." 29.Тълпата, която стоеше там чу гласа и каза, че това беше гръм. Други от тях казаха, че ангел Му е проговорил. 30.Исус отвърна: „ Гласът не дойде за Мен, но за вас." 31.Сега този свят ще бъде съден. Сега управителят на този свят, ще бъде изхвърлен вън. 32.Когато бъда издигнат от земята, ще привлека всички хора към Себе Си." 33.Исус говореше за начина, по който щеше да умре. 34.Хората казаха на Исус:

„Писанията учат, че Месията ще живее вечно. Как може да казаваш, че Човешкия Син трябва да бъде издигнат? Кой е тоя Човешки Син?” 35.Исус каза: „Светлината още малко е сред вас. Ходете в светлината, за да не ви погуби тъмнината. Ако ходите в тъмнина, няма да знаете накъде отивате. 36.Докато имате светлината, вярвайте в нея. Тогава светлината ще бъде вътре във вас, и ще свети чрез вашите животи. Вие ще бъдете деца на светлината.” Исус каза всичко това и се скри от тях. 37.Той беше извършил много чудеса сред хората, но те все още не искаха да повярват в Него. 38.По този начин се изпълниха думите на пророк Исая: „Господи, кой е повярвал на нашето послание? И кой е приел Божията ръка протегната и готова да действа? 39.Хората не можеха да повярват в Исус, защото Исая също беше казал: 40.„Бог ги ослепи и ги направи с ограничени умове, така че очите им да не виждат и умовете им да не разбират. И те никога няма да се обърнат към Мен за изцеление!” 41.Исая каза това, защото видя славата на Исус и говори за Него. 42.Много управници повярваха в Исус. Обаче не го признаваха публично, защото фарисеите щяха да ги изгонят от синагогата. 43.Те бяха много по-загрижени за това,

какво хората мислят за тях, отколкото какво Бог мисли.
44.Тогава Исус извика силно: „Всеки, който вярва в
Мен вярва и в Този, Който ме е пратил. 45.В
действителност, който гледа Мене, гледа Този, Който
Ме е пратил. 46.Аз Съм светлината, която дойде на
света, за да не живее в тъмнина всеки, който вярва в
Мене. 47.Ако някой чуе думите Ми и не ги последва, Аз
не го осъждам. Аз не дойдох да съдя света, а да го спася.
48.Всеки, който Ме отхвърля, като не приема каквото
Съм казал, има определен съдия за него. Словото, което
Съм изговорил, ще го съди в последния ден. 49.Аз не
говорих от Себе Си. Отец, Който Ме прати ми нареди
какво да говоря и как да го говоря. 50.И Аз зная точно
какво произвежда Неговата заповед: истински и вечен
живот. Това е всичко, което имам да кажа. Каквото
Отец Ми е казал, казвам ви го.”

13 1.Преди празника на пасхата, Исус знаеше, че беше
дошло времето да напусне този свят и да се върне при
Отец. Той обичаше Своите последователи на този свят,
и ги обикна до края. 2.Още преди да започне вечерята,
дяволът накара Юда синът на Искариот, да реши да
предаде Исус. 3.Отец беше поставил всичко под властта

на Исус. Исус знаеше това. Също така, и че беше дошъл от Бога, и че се връща при Него. 4.По време на вечерята Исус стана, съблече горната си дреха и препаса на кръста си кърпа. 5.Наля вода в леген и започна да мие нозете на учениците и да ги подсушава с кърпата, която беше препасал. 6.Когато дойде при Симон Петър, Петър Го попита: „Господи, Ти ли ще ми измиеш нозете?” 7.Исус му отговори: „Ти не знаеш какво правя, но по-късно ще разбереш.” 8.Петър Му каза: „Ти никога няма да измиеш нозете ми!” Исус му отвърна: „ Ако не те измия, няма да можеш да бъдеш част от това, което върша.” 9.Петър каза: „Господи не измивай само нозете ми. Измий ми също и ръцете, и главата!” 10.Исус каза на Петър: „Ако си се изкъпал, сега се нуждаеш само да ти бъдат измити караката, и ще си чист от главата до петите. Ти разбираш, че Моя интерес е към святостта, а не към хигиената. Сега вие сте чисти, но не всички. 11.Исус знаеше, кой щеше да го предаде. Затова каза: „Но не всички.” 12.След като Исус изми нозете не учениците и взе горната Си дреха, Той седна отново. Тогава каза: „Разбирате ли какво направих? 13.Вие Ме наричате Учител и Господ и сте прави, защото Съм такъв. 14.И ако Аз вашия Господ и Учител ви измих

нозете, вие трябва да правите същото един на друг. 15.Аз ви дадох пример, и вие трябва да правите същото един на друг, точно както Аз направих. 16.Казвам ви самата истина, че слугата не е по-велик от господаря си, и посланика не е по-велик от този, който го е изпратил. 17.Ако разбирате, каквото ви казвам, вършете го- и живейте благословен живот. 18.Не говоря за всички вас. Аз знам, кои съм избрал. Но каквото казват Писанията трябва да се изпълни. А те казват: „Този, който яде с Мен, се обърна против Мене!" 19.Казвам ви това, преди да се случи. Та когато се случи, да повярвате, че Аз съм Този, Който казвам че Съм. 20.Казвам ви самата истина, че който приеме Моите посланици, приема Мене, и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил. 21.След като Исус каза това, Той дълбоко се развълнува и заяви: „Казвам ви самата истина, че един от вас ще Ме предаде." 22.Учениците започнаха да се гледат един друг и да се чудят, за кой от тях говори Исус. 23.Един от учениците, този, когото Исус обичаше много, си беше облегнал главата на раменете Му. 24.Симон Петър му направи знак и каза: „Питай Исус за кого говори!" 25.Лежейки на Исус ученикът попита:"Господи кой е?" 26.Исус отговори: „Това е

този, на когото ще дам хапката хляб, след като я натопя в соса.” И така Исус натопи хапката и я даде на Юда, синът на Симон Искариот. 27.Веднага след като Юда взе хапката хляб, Сатана влезе в него. Исус му каза: „Каквото трябва да направиш, направи го.” 28.Никой от седящите около масата, не разбра защо му каза това. 29.Понеже Юда отговаряше за парите, някои от тях мислеха, че Исус му е казал да купи, нещо от което се нуждаят за празника. Други мислеха, че Исус му е казал да даде пари на бедните. 30.Юда взе хапката хляб и излезе. Беше нощ. 31.След като Юда излезе, Исус каза: „Сега Човешкия Син ще се прослави, и ще прослави Бога. 32.След като Бог е прославен, поради Него, Бог ще Го прослави, и Той ще направи това много скоро. 33.Скъпи деца, още малко ще бъда с вас. Казвам ви това, което казах на юдеите. Ще ме търсите, но не можете да отидете, където Аз отивам. 34.Но ви давам нова заповед: обичайте се един друг по същия начин, по който Аз ви обичах. 35.Ако се обичате един друг, всеки ще познае, че сте Мои ученици.” 36.Симон Петър попита: „Господи къде отиваш?” Исус му отговори: „ Сега не можеш да дойдеш с Мен, но по-късно ще дойдеш.” 37.Петър каза на Исус: „Господи, защо не мога

да Те последвам сега? Живота си ще дам за теб.” 38.Исус отвърна: „Ще дадеш ли живота си за Мен? Казвам ти самата истина, че преди петела да изкукурига, три пъти ще кажеш, че не си Ме познавал.”

14 1.Исус каза на учениците Си: „Не позволявайте това да ви събори. Вие вярвате в Бога, вярвайте и в Мен. 2.В дома на Моя Отец има много жилища. Ако не беше истина, щях ли да ви кажа, че отивам, да приготвя място за вас. 3.И след като свърша, ще се върна и ще ви взема с Мене. Тогава ще бъдем заедно. 4.Вие знаете пътя за мястото, където отивам.” 5.Тома каза: „Господи, дори не знаем къде отиваш! Как можем да знаем пътя?” 6.Исус му отговори: „Аз съм пътят, истината и живота. Никой не отива при Отец, освен чрез Мен. 7.Ако Ме бяхте познали, щяхте да познавате и Моя Отец. Отсега нататък, вие Го познавате чрез Мен и сте Го видели в Мен.” 8.Филип каза на Исус: „Господи покажи ни Отец; тогава ще бъдем доволни.” 9.Исус отвърна: „Филипе, ти си бил с Мене през цялото време и още ли не разбираш? Да видиш Мен, е да видиш Отец. Как можеш да ме питаш „Къде е Отец?” 10.Не вярваш ли, че Аз съм в Отец и Отец е в Мене? Думите, които ти говоря не са

обикновени думи. Аз не ги измислям от Себе Си. Отец, Който живее в Мен, превръща всяка дума в божествено действие. 11.Повярвайте Ми: Аз съм в Отец и Отец е в Мене. Ако не можете да повярвате, вярвайте в делата, които виждате. 12.Всеки, който вярва в Мене, няма да върши само каквото аз върших, а много по-велики дела, защото Аз отивам при Отец, и ви давам да вършите същата работа, която Аз съм вършил. Можете да разчитате на това. 13.Всичко, което поискате от Отец в Мое име ще го направя, за да бъде прославен Отец поради Сина. 14.Каквото и да поискате по този начин, ще го направя. 15.Ако ме обичате, покажете го като вършите каквото Съм ви казал. 16.Ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Приятел, за да има винаги някой с вас. 17.Този приятел е Духът на Истината. Безбожният свят не може да Го приеме, защото няма очи за да Го види, и не знае какво да търси. Но вие вече Го познавате, защото е бил с вас, и винаги ще бъде във вас. 18.Няма да ви оставя сираци. Аз ще се върна. 19.Още малко и хората от този свят няма да Ме виждат, но вие ще Ме виждате. И ще живеете, защото Аз живея. 20.В оня ден ще познаете, че Аз Съм едно с Отец, и вие сте едно с Мен и Аз Съм едно с вас. 21.Този, който Ме

обича, познава и пази заповедите Ми, ще бъде обичан и от Моя Отец. Аз ще го обичам и ще изявя Себе Си на него.” 22.Юда (не Искариотски) попита Исус: „Господи, какво имаш в предвид като казваш, че ще се явиш на нас, но няма да се явиш на света?” 23.Исус отвърна: „Светът, който няма любов е сляп. Ако някой Ме обича, той внимателно ше пази думите Ми. Моя Отец ще го обикне, и Ние ще дойдем и ще живеем в него. 24.Да не Ме обичаш, означава да не пазиш думите Ми. Посланието, което слушате не е Мое. То е от Отец, Който Ме прати. 25.Казвам ви тези неща, докато съм все още с вас. 26.А Приятелят, Святият Дух, Когото Отец ще изпрати, по Моя молба, ще ви разясни всичко. Той ще ви напомня всичко, което съм ви казал. 27.Аз ви оставям мир, този мир, който само Аз мога да дам. Това не е мира, който света може да даде. Така че не се тревожете, нито се страхувайте. 28.Чували сте Ме да казвам „Аз Си отивам, и ще се върна.” Ако Ме обичате, вие ще се радвате, че отивам при Отец, защото Той е целта на Моя живот. 29.Казвам ви това, сега преди да се е случило. Когато това се случи, вие ще повярвате. 30.Аз няма да говоря още много с вас, защото владетеля на този свят идва. Но той няма сила над Мен. 31.Аз

искам светът да познае, че обичам Отец и върша точно каквото Той Ми е заповядал да върша. Станете! Трябва да тръгваме.”

15 1.Исус каза на учениците Си: „Аз Съм лозата, а Отец е земеделецът. 2.Той отрязва всяка клонка, която не дава грозде. А всяка клонка, която дава грозде, Той я окастря, за да дава повече. 3.Вие вече сте окастрени чрез посланието, което ви говорих. 4.Живейте в Мен, и Аз ще живея във вас. Пръчката не може да произведе грозде от самосебе си. Тя трябва да стои прикрепена към лозата. Така и вие не можете да давате плод, ако не живеете в Мен. 5.Аз съм лозата, а вие сте пръчките. Ако живеете в Мен, както и Аз във вас, ще давате много плод. Но без Мен не можете да дадете нищо. 6.Който не живее в Мен бива изхвърлен като пръчка и изсъхва. Такива пръчки ги събират, хвърлят ги в огъня, и те изгарят. 7.Ако живеете в Мен и думите Ми живеят във вас, искайте каквото желаете, и то ще бъде ваше. 8.Когато давате много плод, вие прославяте Моя Отец и показвате, че сте Мои ученици. 9.Аз съм ви обикнал по същия начин, по който Отец обича Мен. Така че, живейте в любовта Ми. 10.Ако се покорявате на

заповедите Ми, ще живеете в Моята любов. Аз Съм се покорил на заповедите на Отец Ми и по този начин живея в Неговата любов. 11.Казах ви това, за да бъдете толкова радостни, колкото Съм и Аз, и радостта ви да бъде пълна. 12.Това е Моята заповед: обичайте се един друг, както Аз ви обикнах. 13.Най-великата любов, която можете да покажете, е да дадете живота си за приятелите си. 14.Вие сте Мои приятели, ако се покорявате на заповедите Ми. 15.Слугите не знаят какво върши Господарят им, и затова не ви говоря като на Мои слуги. Говоря ви като на Мои приятели, и ви казах всичко, което Съм чул от Отец Ми. 16.Вие не избрахте Мен. Аз избрах вас и ви изпратих да давате плод, и плодът ви да е траен. Тогава Отец Ми ще ви даде, каквото поискате в Мое име. 17.Обичайте се един друг. Това ви заповядвам да правите. 18.Ако хората от този свят ви мразят, просто си спомнете, че първо Мене намразиха. 19.Ако живеехте по начина, по който светът живее, светът щеше да ви обича, като част от него. Но откакто ви избрах да живеете по Божия начин, светът ви намрази. 20.Помнете какво ви казах: „Слугата не е по-велик от господаря си.” Ако преследваха Мен, ще преследват и вас. Ако вършат каквото говоря, ще

вършат каквото и вие говорите. 21.Хората ще ви сторят точно това, което сториха и на Мен. Те ще го направят защото Ми принадлежите, и те не познават Онзи, Който Ме е пратил. 22.Ако не бях дошъл и не бях им говорил не биха имали грях. Но сега те нямат извинение за греха си. 23.Който Ме мрази, мрази Моя Отец. 24.Аз извърших неща, които никой друг не е вършил. Ако не бяха Ме видели да върша тези неща, не биха били виновни. Но те Ме видяха, и все още мразят Мен и Отец Ми. 25.По този начин се изпълнява написаното в Писанията: „Хората Ме мразят без причина.” 26.Ще ви изпратя Духът, Който идва от Отец, и Той ще ви показва истината. Духът ще ви помага, и ще ви говори за Мен. 27.Тогава вие също ще говорите на другите за Мен, защото сте били с Мен от самото начало.

16 1.Казвах ви тези неща, за да ви подготвя за предстоящите трудни времена. 2.Ще ви изхвърлят от синагогите. Дори ще дойде време, когато, всеки който ви убие ще си мисли, че служи на Бога. 3.Те ще правят това, защото никога не са познавали нито Мен, нито Отец. 4.Казах ви тези неща, така че когато времето дойде, и те започнат да ви се случват, да бъдете

предупредени и готови за тях. Не ви ги казах по-рано, защото всеки ден бях с вас. 5.Но сега отивам при Отец, Който Ме прати. Никой не Ме попита: „Къде отиваш?” 6.Но защото ви казах всичко това, вие се изпълнихте с тъга. 7.Нека кажа още веднъж тази истина: По-добре е за вас да отида. Ако не отида, Приятелят няма да дойде. Но ако отида, ще ви Го изпратя. 8.И когато дойде, ще изяви на хората от този свят истината за греха, Божията справедливост и присъда. 9.Ще им покаже, че отказа им да повярват в Мене е техния основен грях, 10.че праведността идва отгоре, където сме Аз и Отец Ми, извън техния поглед и контрол; 11.че присъдата на управителя на този безбожен свят е произнесена. 12.Имам да ви кажа още много неща, но няма да можете да ги понесете сега. 13.Но когато Приятелят, Духът на истината дойде, Той ще ви хване за ръка и ще ви води в пълната истина. Той няма да говори от Себе Си. Той ще ви говори само каквото е чул от Мен, и ще ви изяви нещата, които имат да се случат. 14.Духът ще Ме прослави, като взема Моето послание и го изявява на вас. 15.Всичко, което има Отец е Мое. Ето защо ви казах, че Той взема Моето послание и го изявява на вас.” 16.Исус каза на учениците Си: „За малко няма да

Ме виждате, но след още малко ще Ме видите.” 17.Някои от учениците говореха помежду си: „Какво има в предвид като казва: за малко няма да Ме виждате, но след малко ще Ме видите? Какво има в предвид като казва, че отива при Отец? 18.Какво е това ”още малко” за което говори? Не разбираме какво иска да каже” 19.Исус знаеше, че те много искаха да Го питат какво означават думите Му, затова каза: „Трудно ли ви е да проумеете какво искам да кажа когато рекох:” За малко няма да Ме виждате, но още малко и ще Ме видите?” 20.Казвам ви самата истина, че докато безбожният свят празнува, вие дълбоко ще скърбите. Но вашата скръб ще се обърне в радост. 21.Жена, когато ражда, е в голяма болка. Но след като всичко свърши, тя забравя за болката и е щастлива, защото е родила дете на света. 22.Сега вие сте много тъжни. Но Аз ще ви видя отново. Тогава ще бъдете щастливи, и никой няма да ви отнеме щастието. 23.Когато този ден дойде, няма да ми задавате повече въпроси. Ето какво искам да правите: Искайте от Отец, каквото е в съгласие с нещата, които ви разкрих. 24.Искайте в Мое име, съобразно Моята воля и Той непременно ще ви го даде. И радостта ви ще бъде като преливаща река! 25.Използвах примери за да ви поясня

тези неща. Но идва времето, когато ще ви говоря ясно за Отец, и няма да използвам примери като тези. 26.И ще искате от Отец в Мое име, и няма да е необходимо да искам от Него за вас. 27.Бог Отец ви обича, защото вие обичате Мен и повярвахте, че Аз идвам то Него. 28.Аз оставих Отец и дойдох на света. Но сега напускам света и се връщам при Отец." 29.Учениците казаха: „Сега ни говориш ясно и не използваш примери." 30.Сега сме уверени, че знаеш всичко и нямаме повече въпроси. Ние вярваме, че наистина идваш от Бога. 31.Исус отвърна: „Наистина ли вярвате в Мен?" 32.Идва време и сега е, когато всички ще се разпръснете. Всеки ще се върне в дома си и ще Ме изостави. Но Отец е с Мене и Аз няма да бъда сам. 33.Казах ви това за да бъде Моя мир с вас. В този свят ще имате трудности. Но горе главите, Аз победих света.

17 1.След като каза това, Исус погледна към небето и каза:"Отче, настъпи часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Сина Ти. 2.Ти Му даде власт над всички хора, за да даде вечен живот на всички, които си Му дал. 3.Това е вечният живот: Да познаят Тебе единственият, истински Бог и Исус Христос Когото си пратил. 4.Аз Те

прославих на земята, като завърших до последния детайл, всичко което Ми възложи да върша. 5.И сега Отче, върни Ми славата, Която имах в Тебе преди създанието на света. 6.Ти ми даде последователи от този свят, и Аз им изявих Твоя характер. Те бяха Твои, ноТи ги даде на Мене, и те изпълняваха Твоето слово. 7.Сега без съмнение знаят, че всичко, което си Ми дал идва от Тебе. 8.Посланието, което Ми даде, Аз го дадох на тях; те го приеха и се убедиха, че Аз идвам от Тебе, повярваха, че Ти Си Ме пратил. 9.Аз за тях се моля, а не за онези, които принадлежат на света. Моите последователи принадлежат на Тебе и Аз се моля за тях. 10.Всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и Моят живот е изявен в тях. 11.Още малко ще съм явен на този свят, а те ще продължат да са в света, когато се върна при Теб. Святи Отче, пази ги докато следват живота, който Ти им даде като подарък чрез Мен, за да могат да бъдат един ум и едно сърце, така както сме и Ние. 12.Докато бях с тях Аз ги пазех със силата, която Ти Ми даде. Опазих ги и никой не се изгуби, освен онзи, който трябваше да бъде изгубен. Това се случи, за да се изпълни Писанието. 13.Сега Аз се връщам при Тебе. Но казвам тези неща докато Съм още в света, така че Моите

последователи да имат пълната радост, която и Аз имам. 14.Аз им дадох Твоето Слово. И поради това безбожният свят ги мрази, защото не последваха техните пътища, 15.точно както и Аз не ги последвах. Не Те моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. 16.Те не принадлежат повече на света, както и Аз не принадлежа. 17.Използвай истината за да ги направиш святи. Твоето слово е истина. 18.Аз ги изпращам в света, точно както Ти ме изпрати. 19.Аз давам Себе Си заради тях, за да могат да принадлежат изцяло на истината. 20.Аз не се моля само за тях, но също и за онези, които ще повярват поради тях и тяхното свидетелство. 21.Целта е всички да станат едно сърце и един ум- така както Ти Отче Си в Мен и Аз в Теб. Така те ще могат да бъдат едно сърце и един ум с нас. Тогава светът ще повярва, че Ти Си Ме пратил. 22.Славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях, за да бъдат толкова единни, колкото сме и Ние- 23.Аз в тях и Ти в Мен. Тогава те ще бъдат зрели в това единство и ще свидетелстват на безбожния свят, че Ти Си Ме изпратил, и че ги обичаш по същия начин, по който обичаш и Мен. 24.Отче, желая онези, които Си Ми дал да бъдат с Мене където Съм и Аз. Тогава ще видят

славата, която Си Ми дал, защото си ме обикнал още преди създаването на света. 25.Праведни Отче, светът никога не Те е познавал, но Аз съм те познал и тези ученици знаят че Ти Си Ме пратил. 26.Аз те изявих пред тях- кой Си и какво вършиш-и продължавам да го правя, така че Твоята любов към Мен да стане част от тях, и Аз да бъда в тях.

18 1.След като се помоли, Исус и учениците Му прекосиха потока Кедрон. Там имаше градина и те влязоха в нея. 2.Юда, който Го предаде знаеше това място, защото Исус и Неговите ученици често се събираха там. 3.Юда взе отряд войници и стража от главните свещеници и фарисеи и отиде в градината. Те носеха фенери, факли и оръжия. 4.Исус знаеше всичко, което щеше да се случи с Него. Той излезе да ги посрещне и попита: „Кого търсите?" 5.Те му отговориха: „Исус от Назарет." Исус им каза: „Аз съм." Юда, който Го предаде, стоеше с тълпата. 6.Когато Исус им каза "Аз съм", тълпата се дръпна назад и падна на земята. 7.Исус ги попита отново: „Кого търсите?" Те казаха: „ Исус от Назарет." 8.Исус отвърна: „Казах ви, че това съм Аз. Така че ако търсите Мен, оставете тия

да си отидат.” 9.(Това изпълни казаното в Неговата молитва: „Не изгубих нито един, от онези, които Ми даде”). 10.Симон Петър носеше със себе си нож. Той го извади и удари слугата на първосвещеника. Името на слугата беше Малх и Петър му отряза дясното ухо. 11.Исус каза на Петър: „Прибери ножа си. Да не би да си мислиш, че няма да изпия чашата, която Отец Ми даде?” 12. Командира на войниците и юдейските стражи хванаха Исус и Го вързаха. 13. Заведоха го първо при Анна, който беше тъст на Каиафа, първосвещеника през тази година. 14.Това беше същия Каиафа, който беше съветвал юдеите, че е по-добре един човек да умре за хората. 15.Симон Петър и един друг ученик, вървяха след Исус. Другия ученик беше познат на първосвещеника. Той влезе с Исус в двора на първосвещеника. 16.Петър стоеше навън до вратата. Другият ученик, говори с жената която беше портиерка и въведе Петър в двора. 17.Портиерката попита Петър: „Не си ли и ти един от учениците на Този човек?” Петър отговори:” Не не съм!” 18.Слугите и стражите стояха около огъня, който бяха наклали и се топлеха, защото беше студено. Петър също стоеше там и се топлеше заедно с другите. 19.Първосвещеника попита Исус за

учениците Му и за учението Му. 20.Исус му отговори: „Аз говорих открито щото всеки да чуе. Винаги поучавах в синагогите или в двора на храма, където всички юдеи се събират. Не съм говорил нищо тайно. 21.Защо Ме питаш? Питай онези, които ме слушаха, какво съм им говорил.” 22.Когато Исус каза това, един от стражата стоящ до Него му удари плесница и каза: „Така ли отговаряш на първосвещеника?” 23.Исус му отвърна: „Ако Съм казал нещо грешно, кажи Ми какво е то. Но ако казвам истината, защо ме удряш?” 24.Тогава Анна Го изпрати вързан при първосвещеника Каиафа. 25.Докато Симон Петър стоеше там и се грееше, някой го попита: „Не си ли и ти един от Неговите ученици?” Петър отрече казвайки: „Не не съм!” 26.Един от слугите на първосвещеника, роднина на онзи на когото Петър отряза ухото, го попита: „Не те ли видях с Исус в градината?” 27.Петър отново отрече, и веднага изпя петела. 28.Рано сутринта поведоха Исус от Каиафа в преторията(сградата, в която се намираше римския губернатор). Юдеите чакаха отвън. Всеки, който влезеше щеше да се оскверни и нямаше да му бъде позволено да яде пасхата. 29.Затова Пилат излезе при тях и попита: „В какво обвинявате Тоя човек?”

30.Юдеите отговориха на Пилат: „Ако не беше престъпник, не щяхме да го предадем на теб.” 31.Пилат им каза: Вземете Го и Го съдете според вашите закони.” Юдеите отвърнаха: „Не ни е позволено да убием никого.” 32.Това потвърждаваше думите на Исус за начина по който щеше да умре. 33.Пилат влезе в преторията, повика Исус и Го попита: „Ти ли Си царят на юдеите?” 34.Исус отговори: „От себе си ли казваш това или някой друг ти е говорил за Мен?” 35.Пилат каза: „Приличам ли ти на юдеин? Твоите хора и твоите главни свещеници Те предадоха на мене. Какво си направил?” 36.Исус отговори: „Моето царство не се състои от това, което можеш да видиш около себе си. Ако беше така, моите служители щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. Но Аз Съм различен цар, не Съм като цар от този свят.” 37.Тогава Пилат каза: „Ти цар ли Си или не?” Исус отвърна: „Ти Ми кажи. Защото Аз Съм цар, и бях роден и дойдох на света за да свидетелствам истината. Всеки, който обича истината, който има някакво разбиране за истината, разпознава гласа Ми. 38.Пилат Му каза: „Какво е истина?” След това той се върна при юдеите и им каза: „Не Го намирам виновен за нищо! 39.Вие имате обичай да ви

освобождавам по един затворник на пасхата. Искате ли да освободя царя на юдеите?” 40.Те извикаха: „Не Него! Освободи Варава. А Варава беше разбойник и юдейски бунтовник.

19 1.Пилат хвана Исус и Го бичува. 2.Войниците сплетоха корона от тръни поставиха я на главата Му, облякоха Му пурпурна мантия, 3.и се обръщаха към Него с: „Привет, царю на юдеите!” След това Го поздравяваха с плесници по лицето. 4.Пилат излезе отново навън и каза на юдеите: „Извеждам ви Го вън за да знаете, че не намирам никаква вина в Него.” 5.Исус излезе вън, носейки короната от тръни и пурпурната мантия. Пилат каза: „Ето човекът!” 6.Когато главните свещеници и служителите Го видяха, те извикаха: „Разпни Го! Разпни Го!” Пилат им каза: „Вие Го вземете и Го разпнете! Не Го намирам виновен за нищо.” 7.Юдеите му отговориха: „Ние имаме закон, и според закона Той трябва да умре, защото претендираше, че е Син на Бога.” 8.Когато Пилат чу това, той се ужаси. 9.Влезе в преторията и попита Исус: „Ти откъде си?” Но Исус не му отговори. 10.Пилат му каза: "Защо не ми отговаряш? Не знаеш ли, че имам власт да те освободя и

власт да те разпна?” 11.Исус отвърна: „Ти не би имал никаква власт над Мен, ако не ти бе дадено отгоре. Затова този, който Ме предаде на теб е виновен за по-голям грях.” 12.Когато Пилат чу какво Исус каза, искаше да Го освободи. Но юдеите викаха: „Ако освободиш този човек, не си приятел на императора. Всеки, който претендира да бъде цар е враг на императора.” 13.Когато Пилат чу това той изведе Исус вън. Тогава седна на съдийския стол на мястото наречено ”Каменната настилка”(на еврейски Гавата). 14.Беше около обед в деня на приготвяне на пасхата. Пилат каза на юдеите: „ Вижте ето Го вашия цар!” 15.Те извикаха: „Убий Го! Разпни Го!” Пилат го попита: „Защо искате да разпна вашия цар?” Главните свещеници отвърнаха: „Императора е единствения цар, който имаме!” 16.Тогава Пилат предаде Исус да бъде разпнат на кръст. Войниците хванаха Исус. 17.Носейки сам своя кръст Исус тръгна към мястото наречено „Хълма на черепа”(наречено на еврейски Голгота). 18.Там Той беше разпнат на кръст заедно с други двама, един от едната Му страна и един от другата, а Исус посредата. 19.Пилат написа надпис и го постави на кръста. Надписа гласеше: „ Исус от Назарет, царят на

юдеите.” 20.Много юдеи прочетоха надписа, защото мястото, където разпнаха Исус беше близо до града. Написаното бе на еврейски, латински и гръцки. 21.Юдейските главни свещеници казаха на Пилат: „Недей да пишеш: царя на юдеите, но самозвания цар на юдеите.” 22.Пилат отвърна: „Каквото написах, написах.” 23.След като войниците разпнаха Исус, те разделиха дрехите Му на четири части, на всеки войник по една част. Но горната Му дреха остана. Тя нямаше шевове, беше изтъкана цяла от горе до долу. 24.Затова войниците рекоха помежду си:„Нека да не я разкъсваме, а да хвърлим жребие за да видим кой ще я вземе. Това се случи за да се изпълни Писанието: „Разделиха си дрехите Ми, и за облеклото Ми хвърлиха жребие.” След това войниците направиха каквото бяха решили. 25.Исусовата майка стоеше до кръста заедно със сестра си, с Мария жената на Клеоп и с Мария Магдалена. 26.Исус видя майка Си и ученика когото обичаше стоящ до нея. Той каза на майка Си: „Жено, ето го синът ти.” 27.После каза на ученика: „Ето я майка ти.” От този момент ученикът я прие като своя майка. 28.Исус знаеше, че е свършил Своята работа. И за да изпълни Писанието Той каза: „Жаден Съм!” 29.Имаше съд пълен

с оцет. Поставиха гъба напоена с оцет на пръчка от исоп и я поднесоха до устата Му. 30.След като Исус прие оцета, Той каза: „ Свърши се!” Тогава наведе глава и умря. 31.Тъй като беше Петък, а следващия ден беше и събота и пасхата, юдеите не искаха телата да стоят на кръстовете. Те помолиха Пилат да им счупи пищялите и да махне телата от кръстовете. 32.Войниците първо счупиха пищялите на другите двама мъже, които бяха разпнати. 33.Но когато дойдоха при Исус, те видяха, че Той беше вече умрял и не Му счупиха пищялите. 34.Един от войниците прободе с копието си ребрата Му, и веднага потекоха кръв и вода. 35.Този, който видя това е свидетел. Каквото казва е истина, и той знае, че говори истината за да повярвате и вие. 36.Това се случи за да се изпълни Писанието, което казва: „Кост от тялото Му няма да се строши.” 37.И на друго място в Писанието се казва: „Ще погледнат на Този, Когото прободоха.” 38.Йосиф от Ариматея беше един от Исусовите ученици. Той пазеше това в тайна, защото се страхуваше от юдеите. Той помоли Пилат да му позволи да вземе Исусовото тяло. Пилат му даде разрешение, и Йосиф взе тялото Му. 39.Никодим, който първо бе ходил при Исус нощем, отиде при Йосиф и донесе сто

литра смес от смирна и алой. 40.Тези двама мъже взеха тялото на Исус и го увиха в ленена плащеница. Напоиха плащеницата с ароматите според юдейския обичай на погребване. 41.На мястото където Исус беше разпнат, имаше една градина с гроб, който никой не бе използвал. 42.Гробът беше наблизо и тъй като беше юдейския ден за приготовления, те побързаха да положат Исусовото тяло в него.

20 1.В неделя рано сутринта, докато още беше тъмно, Мария Магдалена отиде на гроба. Тя видя, че камъкът беше отмахнат от входа на гроба. 2.Тя се завтече при Симон Петър и ученика, когото Исус обичаше и им каза: „Взели са Господа от гроба, и не знаем къде са Го положили.” 3.И така Петър и другият ученик се отправиха към гроба. 4.И двамата тичаха заедно, но другия ученик изпревари Петър и стигна първи на гроба. 5.Той се наведе и погледна вътре в гроба. Той видя плащениците да стоят там, но не влезе вътре. 6.Симон Петър пристигна след него и влезе в гробницата. Той видя плащениците стоящи там. 7.Той също видя и кърпата, която покриваше лицето на Исус. Тя не стоеше с плащениците, но беше свита на отделно място.

8.Тогава влезе другият ученик, който пристигна на гроба първи. Той видя и повярва. 9.По това време Петър и другият ученик не знаеха, че Писанията казваха, че Исус щеше да възкръсне от мъртвите. 10.И така и двамата се върнаха при другите ученици. 11.Мария Магдалена стоеше там и плачеше като гледаше гроба. Както плачеше, тя се наведе и влезе вътре. 12.Тя видя двама ангела в бели дрехи. Те стояха на мястото, където лежеше тялото на Исус. Единия ангел беше откъм главата Му, а другия откъм краката Му. 13.Ангелите попитаха Мария: „Защо плачеш?” Тя отговори: „Взели са тялото на Господа! И не зная къде са Го положили.” 14.Веднага след като каза това, тя се обърна и видя Исус стоящ там. Но тя не знаеше, че това беше Исус. 15.Исус я попита: „Защо плачеш? Кого търсиш?” Тя си мислеше, че Той беше градинаря и каза: „Господине, ако ти си Го изнесъл, кажи ми къде си Го положил и аз ще го взема.” 16.Тогава Исус и каза: „Мария!” Тя се обърна и Му каза: „Равуни!(което означава ”учителю”) 17.Исус и каза: „Не ме докосвай. Още не съм отишъл при Отец. Но иди при Моите братя и сестри и им кажи: „Отивам при Моя и вашия Отец, при Моя и вашия Бог.” 18.Мария Магдалена отиде при учениците и им каза:

„Видях Господа.” Каза им също, какво Той и е казал. 19.Учениците се страхуваха от юдеите и вечерта на същия ден(неделя), те се заключиха в една стая. Изведнъж Исус се появи, застана посред тях и им каза: „Мир да бъде с вас!” 20.Когато каза това, Той им показа ръцете и ребрата си. Учениците се зарадваха да видят Господа. 21.Исус им каза отново: „Мир да бъде с вас! Както Отец Ме изпрати, така и Аз изпращам вас.” 22.След като каза това, Той духна върху учениците и каза: „Приемете Святия Дух. 23.Ако простите греховете на някой, те ще бъдат простени. Но ако не простите, те няма да бъдат простени.” 24.Тома един от дванадесетте апостоли, наречен Близнак, не беше с тях, когато Исус им се яви. 25.Затова те му казаха: „Видяхме Господа.” Тома им каза: „Няма да повярвам докато не видя раните от гвоздеите и не сложа ръката си в ребрата Му.” 26.След осем дни учениците отново бяха заедно. И Тома беше с тях. Исус дойде докато вратата беше още заключена, застана сред тях и каза: „Мир да бъде с вас!” 27.Тогава каза на Тома: „Постави пръстта си тука и погледни ръцете Ми. Сложи ръката си в ребрата Ми. И престани да се съмняваш, а вярвай.” 28.Тома отвърна: Ти Си моя Господ и моя Бог!” 29.Исус каза на Тома:

„Ти повярва, защото Ме видя. Хората, които вярват в Мен без да са Ме виждали са тези, които са истински благословени!” 30.Исус извърши още много други чудеса пред своите ученици. Но те не са написани в тази книга. 31.Но тези са написани, за да повярвате, че Исус е Спасителят, Сина на Бога. Ако вярвате в Него, ще имате истински, вечен живот.

21 1.По-късно на Тивериадското езеро, Исус се яви отново на Своите ученици. Ето как се случи. 2.Симон Петър, Тома(наречен Близнак), Натанаил от Кана Галилейска и братята Яков и Йоан, бяха там, заедно с двама други ученика. 3.Симон Петър каза: „Отивам да ловя риба.” Те му казаха: „И ние ще дойдем с тебе.” Качиха се на една лодка, но не уловиха нищо през оная нощ. 4.По изгрев слънце, Исус стоеше на брега. Учениците не познаха, че това е Исус. 5.Исус ги попита: „Момчета имате ли нещо за ядене?” Те Му отвърнаха: „Не!” 6.Той им каза: „Хвърлете мрежата от дясната страна на лодката и ще уловите.” Те хвърлиха мрежата и не можеха да я издърпат, защото имаше много риба в нея. 7.Ученикът, когото Исус обичаше каза на Петър: „Господ е. Когато Симон Петър чу, че това е Господ,

той облече дрехите, които беше съблякъл и скочи в езерото. 8.Другите ученици дойдоха с лодката и влачеха мрежата пълна с риба. Те не бяха далеч от брега, само на около сто метра. 9.Когато излязоха от лодката, те видяха огън с риба сложена върху жаравата и хляб. 10.Исус каза на учениците Си: „Донесете Ми от уловената риба.” 11.Симон Петър се върна в лодката и издърпа мрежата на брега. В нея имаше сто петдесет и три едри риби, но мрежата не се скъса. 12.Исус каза: „Елате да ядете!” Но никой от тях не смееше да Го попита кой е, защото знаеха, че е Господ. 13.Исус взе хляб и им го даде, даде им също и риба. 14.Това беше третия път когато Исус се яви на учениците Си след като възкръсна от смъртта. 15.След като закусиха, Исус попита Симон Петър: „Симоне син на Йона, обичаш ли Ме повече отколкото другите ученици Ме обичат?” Петър Му отговори: „ Да Господи, Ти знаеш, че Те обичам.” Исус му каза: „Паси агънцата Ми.” 16.Исус го попита за втори път: „Симоне син на Йона обичаш ли Ме?” Петър му отговори: „Да Господи, знаеш, че Те обичам. Исус му каза: „Грижи се за овцете Ми.” 17.Исус го попита за трети път: „Симоне син на Йона, обичаш ли Ме?” Петър Му каза: „ Господи, Ти знаеш

всичко. Знаеш, че Те обичам.” Исус му каза: „Паси овцете Ми. 18.Казвам ти самата истина, че когато беше млад мъж, ти се обличаше и ходеше където си искаш. Но, когато остареещ, ти ще простираш ръцете си, и някой друг ще те приготвя, за да те води там където не искаш да ходиш.” 19.Исус каза това за да покаже с каква смърт Петър ще прослави Бога. След като каза това, Исус каза на Петър: „Следвай Ме!” 20.Петър се обърна и видя ученикът, когото Исус обичаше да ги следва. Той беше същия, който на вечерята се беше облегнал на гърдите Му и попита: „Господи, кой ще те предаде?” 21.Когато Петър го видя попита Исус: „Господи, какво ще се случи с него?” 22.Исус каза на Петър: „Ако искам той да живее докато дойда отново, тебе това какво те засяга? Следвай Ме!” 23.И така слух се разнесе между Исусовите ученици, че този ученик няма да умре. Но Исус не каза, че той няма да умре. Той просто каза: „Ако искам той да живее докато дойда отново, тебе това какво те засяга?” 24.Този ученик беше свидетел на тия неща и ги написа. И ние знаем, че той казва истината. 25.Исус извърши още много неща. Ако всяко едно от тях беше написано мисля че целия свят не би могъл да побере написаните книги.

Деяния

1 1.Теофил, в първата си книга, писах за всичко, което Исус вършеше и поучаваше, от началото на Неговия живот 2.до деня, когато се възнесе на небето. Но преди да се възнесе, Той даде наставления чрез Святия Дух, на апостолите, които беше избрал. 3.След смъртта Си, Исус представи много убедителни доказателства, за това, че беше жив. В продължение на четирдесет дена Той им се явяваше и им говореше за Божието царство. 4.Докато се срещаше с тях, Исус им нареди да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отец. Той им каза: „Аз ви говорих за това, което Отец е обещал. 5.Йоан кръщаваше с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни.” 6.Когато апостолите бяха още с Исус, те Го попитаха: „Господи, сега ли е времето, когато ще възстановиш царството на Израел?” 7.Той им каза: „Не е нужно да знаете времена и периоди, които Отец е определил с властта Си. 8.Но Святият Дух ще дойде върху вас и ще ви даде сила. Тогава ще бъдете свидетели за Мене, в Ерусалим, в цяла Юдея и Самария, и навсякъде по света.” 9.След като каза това Той се възнесе на небето.Облак Го закри и те не можеха повече

да Го виждат. 10.Докато възлизаше, те продължаваха да гледат към небето. Изведнъж двама мъже облечени в бели дрехи застанаха при тях. 11.Те казаха: „Галилеяни, защо стоите и гледате към небето? Исус се възнесе, но ще се върне по същия начин, по който Го видяхте да си отива.” 12.Тогава те се върнаха в Ерусалим от хълма наречен Елеонски, който е близо до Ерусалим на разстояние около един километър. 13.Когато влязоха в града, Петър, Йоан, Яков, Андрей, Филип, Тома, Вартоломей, Матей, Яков(сина на Алфей), Симон Зилот и Юда (сина на Яков) отидоха в горната стая, където стояха. 14.Апостолите често се събираха и молеха в единодушие. Към тях се присъединиха някои жени, и Мария (майката на Исус) с братята Му. 15.Един ден около сто и двадесет ученика се бяха събрали заедно. Петър се изправи и каза: 16.„Братя, много отдавна чрез силата на Святия Дух, Давид говори за Юда, и каквото каза сега се изпълни. Той поведе мъжете да хванат Исус. 17.Той беше един от нас и работеше с нас. 18.След това с парите, които получи за злината, която извърши, Юда купи парче земя. Там той падна с главата напред и тялото му се пукна и всичките му вътрешности излязоха навън. 19.Когато жителите на Ерусалим научиха за

това, те нарекоха мястото Акелдама, което на техния диалект означава „ полето на кръвта”. 20.В книгата Псалми е казано: „Нека домът му да опустее и никой да не живее в него” и „Нека някой друг да заеме мястото му.” Затова, някой трябва да се присъедини към нас и да служи като свидетел, че Исус възкръсна от мъртвите. 21.Трябва да бъде човек, който ни придружаваше по времето, когато Господ Исус беше сред нас. 22.Трябва да е бил с нас от времето, когато Йоан кръщаваше хората, до деня, когато Исус се възнесе.” 23.Учениците определиха двама мъже, единия беше Йосиф наречен Варсава, чието презиме бе Юст, а другия беше Матия. 24.После всички се помолиха: „Господи, ти познаваш всеки един от нас отвътре и отвън. Покажи ни кой от тези двама мъже избираш, 25.да заеме мястото в служението, което Юда остави за да тръгне по своя си път.” 26.Те теглиха жребие и Матия беше избран да се присъедини към единадесетте апостоли.

2 1.На деня на Петдесятница всички бяха заедно на едно място. 2.Внезапно шум като на силен вятър, дойде от небето и изпълни цялата къща, където седяха. 3.Явиха им се езици като огнени, които се наредиха по един на

всеки от тях. 4.Всички се изпълниха със Святия Дух и започнаха да говорят други езици, според както Духът има даваше способност да говорят. 5.Много религиозни юдеи от всеки народ живееха в Ерусалим. 6.Когато чуха шума, те се събраха. Всеки беше изумен да открие своя собствен език, докато учениците говориха. 7.Шокирани и удивени хората казваха: „Всички тия, които говорят не са ли Галилеяни? 8.Тогава защо ги слушаме да говорят на нашите езици? 9.Някои от нас са от Партиа, Мидия и Елам. Други са от Месопотамия, Юдея, Кападокия, Понт и Азия, 10.Фригия, Памфилия в Египет, части от Ливия близо до Киринея, Рим, 11.Крит и Арабия. Някои от нас са родени юдеи, а други са избрали да станат юдеи. И всички ние слушаме тези мъже да говорят за Божите чудеса на нашите езици.” 12.Всички бяха смаяни и в недоумение. Те се питаха един друг: „Какво означава това?” 13.Други им се присмиваха и казваха: „Те са пияни.” 14.Петър се изправи с единадесетте апостоли и със силен и ясен глас говореше на тълпата: „Приятели и всички вие, които живеете в Ерусалим, слушайте внимателно, това, което имам да ви кажа! 15.Грешите, като мислите, че тия хора са пияни. Едва девет часа сутринта е. 16.Това е което

пророк Йоил казва, че ще се случи: 17.„В последни дни” казва Бог „Ще излея Духа си на всеки човек. Синовете и дъщерите ви ще пророкуват, младежите ви ще виждат видения, а възрастните ще сънуват сънища. 18.Когато времето дойде, ще излея Духа Си на тези, които Ми служат и мъже и жени, и те ще пророкуват. 19.И ще покажа чудеса на небето и на земята, кръв, огън и облаци дим. 20.Слънцето ще потъмнее, а луната ще стане кърваво червена, преди великия и забележителен ден на пришествието на Господа. 21.Тогава всеки, който призове името на Господа ще се спаси.” 22.„Израелтяни, слушайте думите, които искам да кажа за Исус от Назарет. Бог доказа, че Той е изпратил Исус между вас със знаменията и чудесата, които извърши чрез Него. Всички вие знаете това. 23.Бог вече беше планирал и решил, че Исус ще бъде разпнат за вас. И така вие Го хванахте и Го разпнахте чрез ръцете на грешници. 24.Но Бог освободи Исус от смъртта като Го възкреси от мъртвите, понеже смъртта нямаше силата да Го държи. 25.Това е което Давид казва за Него: „Винаги гледах Господа пред себе си. И не мога да се поклатя, защото Той е до мене. 26.Затова сърцето ми е радостно, думите ми весели, и аз ще живея в надежда. 27.Защото няма да

изоставиш душата ми в гроба, нито ще допуснеш твоя светия да види изтление. 28.Изявил си ми пътя на живота. В Твоето присъствие има пълнота от радост.” 29.„Приятели, нека да бъда напълно откровен с вас. Нашия предшественик Давид е мъртъв и погребан, и гробът му е тука до тоя ден. 30.Той беше пророк и знаеше, че Бог с клетва му бе обещал, че ще постави един от неговите потомци на трона му. 31.Давид знаеше, че Месията ще възкръсне и говори за това преди да се случи. Той каза, че Бог няма да Го остави в гроба, нито ще остави тялото му да изтлее. 32.Бог възкреси Исус от мъртвите. Всички ние сме свидетели на това. 33.Той се възнесе и седна отдясно на Бога и получи Святия Дух, точно както Отец беше обещал. А Исус изля Святия Дух на нас, и това е което виждате и чувате. 34.Давид не отиде на небето, но каза: „Каза Господ на моя Господ: Седни отдясно ми 35.докато положа враговете ти в подножието ти.” 36.Всеки в Израел трябва да знае добре, че Бог направи Исус и Господ и Помазаник, въпреки, че Го разпнахте на кръста. 37.Когато хората чуха това, те бяха много разстроени и обезпокоени. Те попитаха Петър и другите апостоли: „Какво да направим, братя?” 38.Петър каза: „Всички трябва да се

обърнете към Бога и да промените начина, по който мислите и постъпвате и всеки един трябва да се кръсти в името на Исус Христос, за да ви се простят греховете. Тогава ще приемете Святия Дух като дар. 39.Това обещание е за вас и вашите деца. То е за всеки, който нашия Господ и Бог ще призове, без значение къде живее." 40.Петър каза много неща за да ги предупреди. Той ги увещаваше: „Пазете се от това покварено поколение." 41.Него ден около три хиляди души приеха поучението му и се кръстиха. 42.Те прекарваха времето си в поучение от апостолите и бяха като едно семейство. Също така заедно разчупваха хляба и се молеха. 43.Всеки беше обзет от страхопочитание и много чудеса и знамения ставаха чрез апостолите. 44.Всички вярващи живееха в прекрасна хармония и споделяха всичко което имаха. 45.Те продаваха имота си и други притежания, и разпределяха парите на всички, които се нуждаеха. 46.Всеки ден те се събираха в храма. Заедно разчупваха хляба по къщите си и споделяха храната си с радост и искрено сърце. 47.Същевременно те хвалеха Бога и имаха благоволението на всички хора. Всеки ден Господ спасяваше хора, и те се присъединяваха към събранието.

3 1.Един ден около три часа следобед, Петър и Йоан
отиваха в храма за молитвеното събрание. 2.По същото
време, няколко мъже носеха един човек, който беше куц
по рождение. Всеки ден те го слагаха до вратата на
храма, наречена още Красивата врата. Той стоеше там и
просеше от хората, които влизаха. 3.Човекът видя
Петър и Йоан да влизат в храма и попроси от тях
милостиня. 4.Петър заедно с Йоан го погледна право в
очите и каза: „Погледни ни!” 5.Той ги погледна
очаквайки да получи нещо от тях. 6.Но Петър каза:
„Нямам злато или сребро! Но ще ти дам каквото имам.
В името на Исус Христос от Назарет, стани и ходи.”
7.След това той го хвана за дясната ръка и го издърпа. И
веднага краката му и глезените му станаха силни. 8.Той
скочи на краката си и започна да ходи. Човекът влезе
заедно с тях в храма, ходеше скачаше и хвалеше Бога.
9.Всеки го видя да ходи и да слави Бога. 10.Те знаеха, че
това е човекът, който седеше и просеше до Красивата
врата на храма. Хората бяха удивени и смаяни като
гледаха какво се беше случило с него. 11.Докато
човекът се държеше за Петър и Йоан, цялата смаяна
тълпа се стече при тях на мястото наречено Соломонов

портал. 12.Когато Петър видя това, той каза на хората: „Хора от Израел, защо сте изненадани от случилото се? Защо се взирате в нас, като че ли ние сме го направили да ходи, чрез собствената си сила или богоугоден живот? 13.Бог, на Когото Авраам, Исаак, Яков и други наши предци се покланяха, прослави своя служител Исус. Вие предадохте Исус на Пилат и Го отхвърлихте пред него, въпреки, че Пилат бе решил да го освободи. 14.Вие отхвърлихте Онзи, Който беше свят и невинен. Поискахте да ви освободят един убиец, 15.и убихте източника на живот. Но Бог Го възкреси от мъртвите, и ние сме свидетели на това. 16.Вярата в името на Исус изправи този човек, чието състояние много добре знаете, на крака. Вярата в Исус го направи напълно здрав, и то пред очите на всички вас. 17.И сега братя аз зная, че нито вие, нито вашите управници сте знаели какво правите, когато убихте Исус. 18.Но Бог, Който чрез думите на всички пророци бе казал още от самото начало, че Неговия Месия ще бъде убит, знаеше точно какво направихте и използва това за да изпълни Своите планове. 19.Затова променете начина, по който мислите и постъпвате и се обърнете към Бога за да заличи греховете ви. 20.Тогава ще дойде време когато Господ

ще ви даде свежа сила. Той ще ви изпрати Исус, Неговия избран Месия. 21.Но Исус трябва да стои в небето, до времето, когато всичко ще бъде възстановено, точно както Бог е обещал много отдавна чрез Своите святи пророци. 22.Мойсей е казал: „Господ Бог ще избере един от братята ви да бъде пророк, точно както избра мен. Слушайте всичко, което ви казва. 23.Всяка жива душа, която не послуша пророка ще бъде изтребена от сред хората.” 24.Самуил и всички пророци след него говореха за тези дни. 25.Вие сте потомци на пророците и наследници на обещанието, което Бог направи на нашите предци, когато каза на Авраам: „Чрез твоя потомък всички хора на земята ще бъдат благословени.” 26.Бог възкреси Своя Служител и го изпрати първо при вас. Той направи това, за да ви благослови като отвърне всеки един от вас от злите му пътища.”

4 1.Апостолите още говореха на хората, когато дойдоха някои свещеници, началника на храмовата стража и някои садукеи. 2.Тези мъже бяха разгневени, защото апостолите поучавха хората, и разпространяваха посланието, че чрез Исус мъртвите ще бъдат

възкресени. 3.Храмовата стража ги арестува и тъй като беше привечер, те поставиха Петър и Йоан в затвора до следващия ден. 4.Но много от хората, които чуха посланието повярваха и броя на повярвалите мъже стигна до пет хиляди. 5.На следващата сутрин, водачите, старейшените и учителите на Мойсеевия закон се събраха в Ерусалим. 6.Там беше първосвещеника Анна, Каиафа, Йоан Александър и други членове на семейството на първосвещеника. 7.Те поставиха Петър и Йоан в средата и ги питаха: „С каква сила и в чие име извършихте това?” 8.Петър изпълнен със Святия Дух каза на водачите и старейшените: 9.„Управници и водачи на хората, днес вие ни разпитвате за доброто което направихме на един куц човек. Искате да знаете как той беше изцелен. 10.Но има нещо, което трябва да кажем на вас и на всички в Израел. Този човек стои тука напълно здрав поради силата на Исус Христос от Назарет. Вие разпнахте Исус на кръста, но Бог Го възкреси от мъртвите. 11.Той е камъкът, който вие строителите счетохте за безполезен, а сега Той стана най-важния камък от всичките. 12.Само Исус има силата да спасява! Неговото име е единственото в целия свят, което може да спаси хората.” 13.Всички бяха

удивени от смелостта на Петър и Йоан. Те знаеха, че двамата апостоли бяха обикновени и необразовани хора, и бяха сигурни, че тези мъже са били с Исус. 14.Когато видяха изцеления човек стоящ до Петър и Йоан, те не можаха да кажат нищо срещу двамата апостола. 15.Затова им наредиха да напуснат стаята където беше съвета. След това си казаха един на друг: 16."Какво да правим с тези мъже? Всеки в Ерусалим знае за това чудо, и ние не можем да кажем, че то не се е случило. 17.Но за да не се разпространява повече, ще ги предупредим да не говорят вече на никого в името на Исус." 18.Те извикаха Петър и Йоан, и им заповядаха никога повече да не поучават за Исус, нито да споменават името Му. 19.Петър и Йоан отговориха: „Мислите ли, че Бог иска да се покоряваме на вас, а не на Него? 20.Ние не можем да спрем да говорим за това, което сме видели и чули." 21.Религиозните водачи ги заплашиха още и ги пуснаха. Тъй като хората славеха Бога за случилото се, те не можеха да намерят начин да накажат Петър и Йоан. 22.Мъжът, който беше изцелен чрез това чудо беше на повече от четирдесет години. 23.Веднага след като бяха освободени, те се върнаха и разказаха на останалите, всичко, което главните

свещеници им бяха казали. 24.Когато останалите чуха това, те се помолиха заедно и казаха: „Господарю, Ти създаде небето, земята, морето и всичко що е в тях. 25.И със Святия Дух, Ти говори чрез устата на Твоя слуга и наш баща Давид: „Защо народите постъпват високомерно? Защо хората измислят безполезни планове? 26.Царете на земята се приготвят за война, и управниците се съюзиха против Господа и Неговия Месия.” 27.Тука в Ерусалим Ирод и Пилат Понтийски се събраха с хората от Израел и с езичниците. Тогава те се обърнаха срещу Твоя свят Служител Исус, Твоя избран Месия. 28.Те извършиха това, което Ти със Своята сила и мъдрост, беше вече решил, че ще се случи. 29.Господи, чуй техните заплашвания! Ние сме Твои слуги. Затова направи ни още по-смели, да говорим Твоето послание. 30.Изяви Своята сила чрез изцеления, чудеса и знамения които стават в името на Твоя свят Служител Исус.” 31.Когато свършиха с молитвата, мястото където се бяха събрали се разтресе. Всички се изпълниха със Святия Дух и продължиха да говорят смело Божието послание. 32.Цялата група от вярващи бяха едно сърце и един ум, и живееха в хармония. Никой от тях не наричаше това което

притежаваше негово, но споделяха всичко, което имаха един с друг. 33.С голяма сила апостолите продължаваха да свидетелстват, че Господ Исус Христос е възкръснал от мъртвите и Божията благодат беше с всички тях. 34.И никой от тях не беше в нужда от нещо. От време на време, хора продаваха земя или къщи, и даваха парите 35.на апостолите. После парите се разпределяха на всеки, който имаше нужда. 36.Йосиф потомък на Левий, бе роден на остров Кипър. Апостолите го нарекоха Варнава, което значи „един, който насърчава другите.” 37.Той имаше земя, и след като я продаде, даде парите на апостолите.

5 1.Един мъж на име Ананий, и жена му Сапфира продадоха имот. 2.Но те решиха да излъжат и да задържат част от парите за себе си. И когато Ананий даде останалата част от парите на апостолите, 3.Петър каза: „Ананий, защо позволи Сатана да те изпълни с идеята, че би могъл да измамиш Святия Дух? Ти си задържал част от парите, които получи за земята. 4.Докато притежаваше земята, тя си беше твоя. След като я продаде, ти можеше да направиш с парите каквото си поискаш. Как можа да извършиш това? Ти

не излъга хората, но Бога!” 5.Когато Ананий чу Петър да казва това, падна мъртъв. И всеки, който чу за тази смърт беше уплашен. 6.Някои от по-младите мъже станаха, обвиха тялото му, изнесоха го навън и го погребаха. 7.След около три часа Сапфира влезе, но не знаеше какво се беше случило с мъжа и. 8.Петър я попита: „Кажи ми, за тази цена ли продадохте земята?” Тя отговори: „Да за тази цена.” 9.Тогава Петър и каза: „Как можахте ти и съпруга ти да се съгласите да изпитате Господния Дух? Тия, които погребаха Ананий са на вратата, и ще изнесат и тебе!” 10.Веднага тя падна мъртва до нозете на Петър. Когато младите мъже се върнаха, те намериха Сапфира мъртва. Те я изнесоха и я погребаха до мъжа и. 11.Цялата църква, и всички, които чуха за случилото се, бяха уплашени. Те знаеха, че не могат да се отнасят с Бога пренебрежително и нехайно. 12.Апостолите вършеха много чудеса и знамения сред хората. Всички редовно и в единодушие се събираха в Соломоновото предверие на храма. 13.Никой от останалите хора не смееше да се присъедини към тях, въпреки че всеки им се възхищаваше. 14.И още повече мъже и жени повярваха в Господа. 15.Те дори изнасяха болните на улицата и ги полагаха на постелки и

носилки, надявайки се да бъдат докоснати от сянката на Петър, когато той минаваше. 16.Тълпи от градовете около Ерусалим се събираха, и носеха своите болни и измъчваните от зли духове и всеки един се изцеляваше. 17.Първосвещеникът и всички Садукеи, които бяха с него се изпълниха със завист. 18.Те арестуваха апостолите и ги положиха в затвора. 19.Но през нощта ангел от Господа отвори вратите на затвора и изведе апостолите. Ангелът каза: 20.„Идете, застанете в храма, и кажете на хората всичко за живота в Христос.” 21.И така те отидоха в храма преди изгрев слънце и започнаха да поучават. Първосвещеникът и ония, които бяха с него свикаха синедриона (юдейският съвет), който включваше всички водачи на Израел. Тогава наредиха да доведат апостолите от затвора. 22.Когато храмовите стражи отидоха в затвора, те не можаха да намерят апостолите. Те се върнаха и казаха: 23. „Намерихме затвора заключен и стражите стоящи на вратите. Но когато отворихме вратите и влязохме, не намерихме никого вътре.” 24.Когато началникът на храмовата стража и първосвещениците, чуха думите им, те не знаеха какво да си мислят. 25.Точно тогава някой дойде и каза: „Точно сега тия, които сложихте в затвора

са в храма и поучават хората!” 26.Началника на стражата отиде заедно с някои от служителите, да доведат апостолите. Но те не използваха сила, защото се страхуваха, че хората могат да започнат да ги замерват с камъни. 27.Когато доведоха апостолите, те ги изправиха пред синедриона (юдейския съвет). Първосвещеникът ги попита: 28.”Строго ви наредихме да не споменавате името на Исус, когато поучавате. Но ето, напълнили сте Ерусалим с вашите поучения и се опитвате да ни обвините за Неговата смърт. 29.Петър и апостолите отговориха: „Подобава да се покоряваме на Бога, а не на хората. 30.Вие убихте Исус като го разпнахте на кръста. Но Бога на нашите предци, Го възкреси от мъртвите, 31.и Го направи водач и Спасител. Бог постави Исус от дясната Си страна, за да се върнат хората на Израел обратно при Него и да бъдат простени греховете им. 32.И ние сме свидетели за тия неща. Святият Дух, Когото Бог даде на ония, които Му се покоряват, потвърждава всяка подробност.” 33.Когато членовете на синедриона (юдейския съвет) чуха това, толкова много се ядосаха, че искаха да ги убият. 34.Но един фарисей на име Гамалиил се изправи. Той беше високо уважаван учител на Мойсеевия закон. Гамалиил

нареди, апостолите да бъдат изведени за малко навън. 35.Тогава каза на синедриона: „Хора на Израел, внимавайте какво правите с тия мъже. 36.Не отдавна Тевда претендираше, че е важна личност, и към него се присъединиха около четири хиляди човека. Но той беше убит, всички негови последователи разпръснати, и цялото движение се провали. 37.По-късно, по време на преброяването на народа, се появи Юда от Галилея. Много хора го последваха, но той беше убит, а всичките му последователи разпръснати. 38.Аз ви съветвам, да стоим засега далеч от тези хора. Оставете ги на мира. Ако намеренията и делата им произхождат от самите тях, то те ще се провалят. 39.Но ако Бог стои зад това, вие не можете да ги спрете, освен ако не искате да се борите против Бога. 40.Членовете на синедриона (юдейския съвет) се съгласиха с него и повикаха апостолите. Те ги биха, предупредиха ги да не говорят в Исусовото име, и после ги пуснаха. 41.Апостолите си тръгнаха от синедриона щастливи, защото Бог ги бе счел за достойни да страдат поради Исус. 42.Всеки ден те не преставаха да поучават в храма и по къщите, и да благовестват, че Исус е Спасителя.

6 1.По това време броя на учениците растеше и гръко-
говорящите юдеи недоволстваха срещу еврейските. Те
ги обвиняваха, че техните вдовици, били пренебрегвани,
при ежедневното раздаване на храна и други помощи.
2.Дванадесетте апостола свикаха всички ученици и им
казаха: „Не е правилно да изоставяме поучението върху
Божието послание, за да раздаваме храна. 3.Приятели,
изберете седем души, които са уважавани, мъдри и
изпълнени със Святия Дух, и ние ще им поверим тази
работа. 4.А ние ще се отдаваме на молитва и
проповядване на Божието послание." 5.Това
предложение се хареса на всеки един. И така те избраха
Стефан, който беше човек пълен с вяра и със Святия
Дух, също и Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармен и
Николай, който бе приел юдаизма в Антиохия. 6.След
това ги представиха на апостолите. Те се помолиха,
положиха ръцете си върху тях и им възложиха
работата. 7.Божието слово продължаваше да се
разпространява и числото на учениците в Ерусалим
нарастваше много. И много свещеници повярваха в
Господа. 8.Стефан, преливащ с Божията благодат и
сила, вършеше удивителни неща сред хората, които

бяха явни знаци, че Бог е сред тях. 9.Но някои юдеи от Киринея и Александрия, които бяха членове на група наричаща себе си „Свободни хора” , започнаха да спорят със Стефан. Също и някои от Киликия и Азия. 10.Но те не можаха да му противостоят, защото той говореше с мъдростта, която Духът му даваше. 11.Тогава те подкупиха някои хора, да излъжат казвайки: „Ние го чухме да хули Мойсей и Бога.” 12.И обърнаха хората, техните водачи и учителите на Мойсеевия закон срещу Стефан. Всички те отидоха при Стефан, хванаха го и го доведоха в синедриона (юдейския съвет). 13.Някои се наговориха да лъжесвидетелстват и казаха: „Този човек не спира да говори против това свято място, и против Божия закон. 14.Дори го чухме да казва, че Исус от Назарет ще разруши това място и ще промени обичаите, които Мойсей ни е дал.” 15.Тогава всички членове на съвета се вгледаха в Стефан и видяха, че лицето му изглеждаше като лице на ангел.

7 1.Първосвещеникът попита Стефан: „Истина ли е това?” 2.Стефан отговори: „Братя и бащи, слушайте ме. Богът на славата се яви на нашия отец Авраам, когато беше още в Месопотамия, преди да се засели в Харан.

3.Бог му каза: „Напусни страната си и родните си, и иди в земята, която ще ти покажа.” 4.Тогава Авраам напусна земята на Халдеите и се засели в Харан. След като баща му умря, той се пресели в земята, в която вие сега живеете. 5.Бог не му даде нищо от нея, дори и квадратен метър. Но му обеща да я даде на него и на потомството му, въпреки че Авраам нямаше деца. 6.Бог му каза, че потомството му ще живее в чужда страна. Там те ще ги поробят и притесняват за четиристотин години. 7.Бог също така му каза: „Аз ще накажа народа, който ги пороби и след това ще дойдат да Ми служат на това място.” 8.Бог даде на Авраам обрязването, за да потвърди обещанието Си. И когато Авраамовия син Исаак се роди, той го обряза на осмия ден. Исаак направи същото със сина си Яков, а Яков направи същото и с дванадесетте си сина(дванадесетте патриарси). 9.Синовете на Яков завиждаха на брат си Йосиф. Те го продадоха като роб, и той беше заведен в Египет. Но Бог беше с Йосиф 10.и го избави от всичките му страдания и беди. Когато той стоеше в присъствието на Фараона, Бог му даде благоволение и мъдрост, така че той стана управител на Египет и на фараоновия дом. 11.После глад настана в цялата област

от Египет до Ханаан, и донесе ужасни страдания. Нашите праотци на можеха да намерят никаква храна. 12.Но когато Яков чу, че има жито в Египет, той изпрати нашите праотци там. Това беше тяхното първо пътуване. 13.На втория път, Йосиф каза на братята си, кой е и Фараон научи за рода на Йосиф. 14.Йосиф прати да повикат баща му Яков и неговите роднини, седемдесет и пет души. 15.Яков отиде в Египет, и той и бащите ни умряха там. 16.Те бяха пренесени в Сихем и погребани в гроба, който Авраам купи от синовете на Емор. 17.Когато наближи времето Бог да изпълни обещанието Си, броя на народа ни в Египет, беше много нараснал. 18.Тогава друг цар, който не познаваше Йосиф започна да управлява Египет. 19.Той измами предците ни и беше жесток с тях. Принуждаваше ги да изоставят новородените си навън, където те умираха. 20.По това време се роди Мойсей. Той беше много красиво дете, и три месеца родителите му, се грижеха за него в дома си. 21.И когато бяха принудени да го изоставят навън, фараоновата дъщеря го намери и го отгледа като свой син. 22.На Мойсей му беше дадено най-доброто образование в Египет, и той стана велик в слово и в дело. 23.Когато стана на четирдесет години,

той реши да посети своя народ, Израилтяните. 24.Един ден той видя Египтянин да се отнася несправедливо към един Израелтянин. И отмъсти като уби Египтянина. 25.Мойсей мислеше, че неговите хора, ще разберат, че Бог ще го употреби, за да ги освободи; но те не разбираха. 26.На следващия ден той видя двама Израилтяни да се бият, и се опита да ги помири. Той им каза: „Хора, вие сте братя. Защо сте жестоки един към друг?” 27.Но този, който започна боя, блъсна Мойсей и каза: „Кой те е направил наш началник и съдия? 28.И мен ли искаш да убиеш, както уби вчера Египтянина?” 29.Когато чу това, той избяга надалеч и заживя в Мадиамската земя. Там се родиха и двамата му сина. 30.Четирдесет години по-късно, ангел се яви на Мосей в пламъците на горящ храст в пустинята на планината Синай. 31.Той беше изненадан от това, което виждаше. Когато се приближи да види храста, глас от Господа му каза: 32.„Аз съм Бога на праотците ти, Бога на Авраам, Исаак и Яков.” Мойсей се разтрепери и не смееше да погледне към храста. 33.Господ му каза: „Събуй сандалите си. Мястото на което стоиш е свята земя. 34.Видях страданието на хората ми в Египет. Чух стенанията и слязох да ги избавя. Сега те изпращам в

Египет." 35.Това беше същия Мойсей, когото хората отхвърлиха, казвайки: „Кой те направи наш началник и съдия?” Божия ангел говори на Мойсей от храста. И Бог изпрати ангела Си за да му помогне да избави хората, и да бъде техен водач. 36.Той е човекът, който изведе предците ни от Египет. Той е този, който извърши чудеса и знамения в Египет, в Червеното море, в пустинята през четирдесетте години. 37.Това е същия Мойсей, който каза на Израелтяните: „Бог ще ви изпрати пророк, Израелтянин като мен.” 38.Той беше с църквата в пустинята и ангел му говореше на планината Синай. Там му бяха дадени животворящи думи, които да предаде на нас. 39.Но нашите предци отказаха да го послушат. Те го отхвърлиха и искаха да се върнат в Египет. 40.Те казаха на Аарон: „Направи ни богове, които можем да виждаме и следваме. Мойсей ни изведе от Египет, но сега не знаем какво се е случило с него.” 41.После си направиха идол с формата на теле. Принесоха му жертви и бяха доволни от стореното. 42.Затова Бог се отвърна от тях и ги остави да се покланят на слънцето, луната и звездите, точно както е казано в книгата на пророците: „Народе на Израел, на Мене ли принасяхте жертви и дарове четирдесет години

в пустинята? 43.Напротив, вие носехте със себе си светилището на Молох, звездата на бога Рефан, и статуи, които си направихте, за да им се покланяте. Затова ще ви изпратя в изгнание оттатък Вавилон.” 44.В пустинята, нашите предци имаха скинията на Божието обещание. Мойсей я построи, точно както Бог му бе казал. Той използва модела, който беше видял. 45.След това те внесоха скинията в тази земя. Направиха го с помощта на Исус Навиев, когато завладяха земята на народите, които Бог изгони пред тях. Предците ни използваха скинията до времето на цар Давид. 46.Той придоби Божието благоволение и поиска да построи дом за поклонение, за народа на Израел. 47.А Соломон, беше този, който построи Божия дом. 48.Но Всевишния не живее в храмове построени от хора, точно както пророка казва: 49.”Небето е Моя престол, а земята Мое подножие. Какъв дом ще построите за Мене? И какво е мястото за моя покой? 50.Не съм ли направил всичко?” 51.Упорити и коравовратни хора! Вие винаги се борите срещу Святия Дух, точно както предците ви правеха. 52.Имало ли е пророк, когото предците ви да не са преследвали? Те убиха всеки, който дръзнеше, да говори за идването на Праведния. А сега

станахте Негови убийци и предатели. 53.Ангели ви дадоха Божия закон, но вие не го спазвате.” 54.Когато членовете на синедриона (юдейския съвет) чуха речта на Стефан, много се разгневиха. 55.Но Стефан беше пълен със Святия Дух. Той погледна към небето и видя Божията слава, и Исус стоящ отдясно на Бога. 56.Тогава той каза: „Виждам небето отворено и Човешкия Син стоящ отдясно на Бога!” 57.Всички от синедриона изкрещяха и запушиха ушите си. Едновременно всички нападнаха Стефан, 58.и го завлякоха извън града. След това те започнаха да хвърлят камъни по него. Мъжете, които го обвиняваха, сложиха дрехите си при нозете на един млад мъж на име Савел. 59.Докато членовете на синедриона убиваха Стефан, той извика: „Господи Исусе, приеми духа ми.” 60.Тогава коленичи и извика: „Господи не ги обвинявай за този грях.” И след като каза това, той умря.

8 1.Савел одобряваше убиването на Стефан. И на същия ден се подигна голямо преследване срещу църквата в Ерусалим. Повечето вярващи с изключение на апостолите, се разпръснаха из Юдея и Самария. 2.Някои благочестиви хора погребаха Стефан и ридаха

силно за него. 3.Савел се опитваше да унищожи църквата. Той ходеше от къща на къща, арестуваше мъже, жени и ги хвърляше в затвора. 4.Вярващите, които се бяха разпръснали, обикаляха и разпространяваха словото. 5.Филип отиде в град Самария и проповядваше на хората за Христос. 6.Тълпата внимаваше на това, което Филип говореше. Те го слушаха и виждаха чудесата, които той вършеше. 7.Много хора обладани от зли духове бяха освободени, и духовете излизаха от тях с вик. Също и мнозина куци и парализирани хора бяха изцелени. 8.Всички в града бяха много радостни от случилото се. 9.Един мъж на име Симон живееше в града. Той удивляваше и омайваше хората от Самария със своите магии и претендираше да е велика личност. 10.На него внимаваха всички, от малък до голям. Те казваха: „Тоя човек е така наречената Велика Божия Сила.” 11.И те внимаваха на Симон, защото за дълго време той ги бе омайвал с магиите си. 12.Но когато повярваха на думите на Филип за Божието царство и за Исус Христовото име, всички те, и мъже и жени бяха кръстени. 13.Дори и Симон повярва и се кръсти. Той стоеше близо до Филип, защото се удивяваше на всички чудеса и знамения,

които се случваха. 14.Когато апостолите в Ерусалим чуха, че самаряните приели Божието слово, те изпратиха Петър и Йоан при тях. 15.И когато двамата апостоли пристигнаха, те се молиха за тях, да приемат Святия Дух. 16.(Преди това Святия Дух не беше дошъл на никой от тях. Те бяха кръстени само в Христовото име.) 17.Тогава Петър и Йоан положиха ръцете си на тях, и самаряните приеха Святия Дух. 18.Симон видя, че Духът се даваше само когато апостолите полагаха ръцете си върху хората. Затова той предложи пари на Петър и Йоан и каза: 19.„Дайте ми тази сила, щото всеки на когото положа ръцете си да приеме Святия Дух." 20.Петър му каза: „Ти и твоите пари ще свършат в ада, ако мислиш, че можеш да купиш Божия дар! 21.Ти нямаш никакъв дял в това, и Бог вижда, че сърцето ти не е право. 22.Промени грешния си начин на мислене, и помоли Господ да ти прости. 23.Виждам, че си завистлив и вързан в злите си пътища." 24.Симон каза: „Помолете се на Господа за мене, за да не ме постигне нищо от това, което казахте." 25.След като Петър и Йоан проповядваха Божието слово в Самария, те се върнаха в Ерусалим. По пътя си те проповядваха Словото в много самарийски села. 26.Ангел от Господа

говори на Филип казвайки: „Стани и тръгни по пустинния път, който излиза южно от Ерусалим към Газа.” 27.И така, Филип стана и тръгна. Един човек от Етиопия, който се връщаше от поклонение в Ерусалим, пътуваше към дома си. Той беше скопец, високопоставен служител, който отговаряше за всички съкровища на царицата на Етиопия Кандакия. 28.Той седеше в колесницата си и четеше книгата на пророк Исая. 29.Духът каза на Филип: „Иди при колесницата и стой близо до нея.” 30.Филип се завтече и чу скопецът да чете пророк Исая. Попита го: „ Разбираш ли какво четеш?” 31.Той му отвърна: „Как мога да разбера, ако някой не ми помогне?” И покани Филип да се качи и да седне до него. 32.Пасажът, който четеше беше този: „Той беше заведен като овца на клане. И беше безмълвен като агне пред стригача си. Така и не каза нито дума. 33.Той беше унижен, и не получи справедлива присъда. И кой от поколението му ще каже, че живота му на земята беше отнет?” 34.Скопецът каза на Филип: „Кажи ми за кого говори пророка за себе си или за някой друг?” 35.Филип започна от това писание и му проповядва благовестието за Исус. 36.И като вървяха по пътя, те стигнаха до място, където имаше

вода. Скопецът каза на Филип: „Виж тука има вода. Какво ми пречи да се кръстя?” 37.И Филип каза: „Ако вярваш от все сърце можеш.” А той отвърна: „Вярвам, че Исус Христос е Божия Син.” 38.И нареди колесницата да спре. Тогава и двамата слязоха във водата и Филип го кръсти. 39.След като излязоха от водата, Господния Дух грабна Филип. Скопецът никога не го видя отново, но щастлив продължи пътя си. 40.Филип се намери в Азот. Той пътуваше из всички градове и разпространяваше благовестието, чак до Кесария.

9 1.Савел продължаваше да заплашва, с убийство Господните ученици. Той отиде при първосвещеника 2.и поиска от него да му даде пълномощия пред водачите на синагогите в Дамаск, че да арестува всеки мъж или жена, които следват Христовия път и да ги затвори в Ерусалим. 3.Когато Савел наближаваше Дамаск, внезапно светлина от небето проблясна около него. 4.Той падна на земята и чу глас, който му каза: „ Савле, Савле, защо ме преследваш?” 5.А той попита: „ Кой си ти Господи?” Господ каза: „ Аз съм Исус когото преследваш. 6.А сега стани, влез в града, където ще ти

се каже какво да правиш. 7.Мъжете със Савел, стояха изумени, понеже чуха гласа, но не видяха никого. 8.Савел стана от земята, и когато отвори очите си, той не можеше да вижда нищо. Затова неговите придружители, го водеха за ръка и го въведоха в Дамаск. 9.Три дена той не можеше да вижда, и не яде, нито пи. 10.Един ученик на име Ананий живееше в Дамаск. Господ му говори във видение: „ Ананий!” Ананий отговори: „ Ето ме Господи.” 11.Господ му каза: „ Стани и иди в къщата на Юда на улица Права. Там попитай за един мъж на име Савел от град Тарс. Той се моли. 12.И във видение е видял един човек на име Ананий да полага ръце върху него, за да прогледа.” 13.Ананий отвърна: „ Господи, от много хора съм чул, за ужасните неща, които този човек е извършил на твоите хора в Ерусалим. 14.А сега, първосвещениците са му дали власт, да дойде тука и да арестува всеки, който призовава Твоето име.” 15.Господ му каза: „ Иди! Аз Съм го избрал да разгласява Моето име пред народи, царе и пред народа на Израел. 16.И ще му покажа колко много трябва да пострада поради Моето име.” 17.Ананий отиде и влезе в къщата където Савел стоеше. Той положи ръцете си на него и каза: „ Савел, Господ

Исус, който ти се яви на пътя за Дамаск ме изпрати при тебе. Той иска отново да виждаш, и да бъдеш изпълнен със Святия Дух.” 18.И веднага, нещо както люспи паднаха от очите на Савел и той можеше да вижда отново. След това той стана и се кръсти. 19.След като похапна, силата му се върна и Савел преседя няколко дена с учениците в Дамаск. 20.И веднага започна да разпространява по синагогите, че Исус е Божия Син. 21.Всеки, който го чуеше беше смаян и казваха: „Не е ли този, който причини толкова страдания на хората в Ерусалим, които се покланяха и призоваваха името на Исус? И не дойде ли тука за да направи същото- да арестува и да заведе такива хора при първосвещениците в Ерусалим?” 22.Савел проповядваше с такава сила, че объркваше юдеите, които живееха в Дамаск, като им доказваше, че Исус е Спасителят. 23.След като мина известно време, някои юдеи се наговориха да го убият, 24.но той научи за техния заговор. Те пазеха портите на града денем и нощем за да го убият. 25.Но една нощ, учениците му го спуснаха с широк кош през стената. 26.И когато Савел пристигна в Ерусалим, той се опитваше да се присъедини към учениците, но те се страхуваха от него, защото не вярваха, че е ученик.

27.Тогава Варнава се заинтересува от него и го заведе при апостолите. Той разказа как Савел е видял Господа на пътя, и че Той му говорил. Също и колко смело е говорил в Дамаск в Исусовото име. 28.И така Савел се движеше с учениците в Ерусалим, и проповядваше смело в Господното име. 29.Той говореше и спореше с гръко-говорящите юдеи, и те се опитваха да го убият. 30.Но учениците разбраха това, и заведоха Савел в Кесария. От там те го изпратиха в Тарс. 31.Църквата в Юдея, Галилея и Самария имаше мир и продължаваше да се покланя на Господа. Хората, които живееха в страх от Господа се умножаваха и Святия Дух ги насърчаваше, и им помагаше да израстват. 32.Петър като обикаляше всички вярващи, отиде и при онези, които живееха в град Лида. 33.Там той намери един човек на име Еней, който беше парализиран и прикован на легло от осем години. 34.Петър му каза: „ Еней, Исус Христос те изцелява. Стани и оправи леглото си.” И той веднага стана. 35.Всеки, който живееше в Лида и Сарон видя какво се случи с Еней повярва в Господа. 36.В Йопия имаше една ученица на име Тавита. Гръцкото и име беше Дорка, което означава „ сърна”. Тя винаги помагаше на хората и даваше много на бедните. 37.Но се

разболя и умря. Тялото и беше приготвено за погребение и положено в една горна стая. 38.Лида беше близо до Йопия и когато учениците научиха, че Петър бил там, те изпратиха двама човека да му кажат: „ Моля те ела при нас възможно най-бързо!” 39.Веднага Петър отиде с тях. И когато пристигна, заведоха го в горната стая. Там имаше много вдовици, които плачеха. Те му показаха дрехите, които Дорка беше направила, докато беше жива. 40.Петър накара всички да излязат от стаята. Той коленичи и се помоли, след това се обърна към тялото и каза: „ Тавита, стани!” Жената отвори очите си и когато видя Петър, седна. 41.Петър я хвана за ръка, и и помогна да стане. След като повика вдовиците и вярващите, той им представи Дорка. Тя беше жива. 42.Всеки в Йопия чу за случилото се и мнозина повярваха в Господа. 43.Петър остана за много дни в Йопия, в къщата на един човек на име Симон, който беше кожар.

10 1.В Кесария имаше един мъж на име Корнилий. Той беше офицер от Италианския полк. 2.Той и всички в дома му почитаха Бога. Корнилий раздаваше милостиня на бедните юдеи, и винаги се молеше на Бога. 3.Един ден

около три часа следобед, той имаше видение, в което видя ясно, ангел от Бога да идва при него и да му казва: „ Корнилий!” 4.Той се вгледа уплашено в ангела и каза: „Какво желаеш Господи?” Ангелът отговори: „Бог знае молитвите ти и милостините към бедните и си спомни за теб. 5.И сега изпрати хора до Йопия да повикат човек на име Симон Петър. 6.Той е гост на Симон кожаря, чиято къща е край морето.” 7.След като каза това, ангелът си отиде. Корнилий повика двама от слугите си и един вярващ войник, от тия, които редовно му служеха. 8.Той им обясни всичко и ги изпрати в Йопия. 9.На следващия ден около обед, те приближаваха Йопия. Петър се качи на покрива на къщата да се помоли. 10.Той огладня и искаше да яде. Но докато приготвяха храната, той изпадна в изтъпление. 11.Той видя небето отворено и нещо като плащеница, вързана за четирите си краища, да се спуска към земята. 12.В нея имаше всякакви, четириноги, влечуги и птици. 13.И глас му каза: „Стани Петре, заколи и яж.” 14.Но Петър отговори: „Не мога да направя това Господи! Никога не съм ял нещо нечисто или неподходящо за ядене.” 15.Гласът му проговори отново: „Не считай нещата, които Бог е направил чисти, за нечисти.” 16.И това стана три пъти, след което

плащеницата се вдигна веднага на небето. 17.Петър още се чудеше какво означава всичко това, когато пратениците на Корнилий застанаха пред портата. Те бяха намерили пътя за Симоновата къща 18.и питаха дали Симон Петър е отседнал там. 19.Докато Петър размишляваше за видението, Святия Дух, му каза: „ Трима мъже те търсят. 20.Слез долу и иди с тях. Не се тревожи аз ги изпратих." 21.И така Петър отиде при мъжете и каза: „ Аз съм човека, когото търсите. Защо сте дошли?" 22.Те отговориха: „Изпрати ни Корнилий офицер от римската армия. Той е добър човек, който се покланя на Бога и е уважаван от юдеите. Един от Божиите святи ангели му каза да те извика в къщата си, за да чуе каквото имаш да кажеш." 23.Петър ги покани да изкарат нощта и на следващия ден той и някои ученици от Йопия, тръгнаха с пратениците на Корнилий. 24.На другия ден те присигнаха в Кесария, където Корнилий ги чакаше. Той беше поканил роднините си и близките си приятели. 25.Когато Петър влизаше в къщата, Корнилий го посрещна, падна на коленете си и му се поклони. 26.Но Петър го дигна и каза: „Стани; аз съм само човек." 27.Докато говореше той влезе в къщата, и видя мнозина събрани. 28.Каза им:

„Вие знаете колко погрешно е за юдеин да се събира, или да посещава някой от друга раса. Но Бог ми показа, че не трябва повече да наричам някого нечист или неподходящ. 29.Затова не възразих да дойда, но искам да знам защо ме повикахте. 30.Корнилий отговори: „Преди четири дена, по това време аз се молих в къщи. Изведнъж човек със светли и сияйни дрехи застана пред мен. 31.Той ми каза: „Корнилий, Бог е чул молитвите ти и знае за милостините ти към бедните. 32.А сега прати в Йопия да повикат Симон Петър. Той гостува в дома на Симон кожаря, който живее край морето.” 33.И аз пратих веднага. Благодаря ти, че дойде. Всички ние сме тука в присъствието на Бога, за да можем да чуем всичко, което Господ ти е наредил да кажеш.” 34.Тогава Петър каза: „Сега разбирам, че Бог няма любимци, и че се отнася към всички хора еднакво. 35.И няма значение кой си или откъде си, вратата е отворена, ако желаеш Бога и си готов да вършиш каквото Той казва. 36.Бог изпрати Своето слово до народа на Израел и им даде благовестието на мира чрез Исус Христос, Който е Господ на всички. 37.Вие знаете какво се случи из цяла Юдея. Всичко започна в Галилея след като Йоан проповядва за кръщението. 38.Бог помаза Исус от

Назарет със Святия Дух и със сила. Исус обикаляше и вършеше добри дела, като изцеляваше всеки, който беше угнетяван от дявола. 39.Ние можем да свидетелстваме, за всичко, което Исус извърши в юдейската земя и в Ерусалим. Хората Го повесиха на дърво и Го убиха. 40.Но след три дена Бог Го възкреси от мъртвите, и можеше да бъде видян. 41.Но не всеки, Го видя. Той беше видян само от нас, които ядохме и пихме с Него след като възкръсна. Ние сме тези, които Бог избра да разкажем на останалите за Него. 42.И ни нареди да предупреждаваме хората, че Бог е определил Исус да съди живите и мъртвите. 43.Всички пророци свидетелстват, че който повярва в Исус, ще получи в Негово име прощение на греховете." 44.Докато Петър още говореше, Святият Дух слезе на всички, които слушаха това послание. 45.И всички вярващи дошли с Петър, които бяха обрязани, бяха удивени, от това, че дарът на Святия Дух се изля на хора, които не бяха юдеи. 46.Те слушаха тези не-юдеи да говорят езици и да хвалят Бога. Тогава Петър каза: 47.„Никой не може да забрани тези хора да бъдат кръстени във вода. Те приеха Святия Дух, както и ние." 48.И така Петър нареди да

бъдат кръстени в името на Исус Христос. Тогава, те го помолиха да остане при тях за няколко дни.

11 1.Апостолите и вярващите в Юдея чуха, че хората, които бяха не-юдеи са приели Божието Слово. 2.Когато Петър дойде в Ерусалим, вярващите, които държаха на обрязването започнаха да спорят с него. Те искаха не-юдеите да бъдат обрязани 3.и казаха: „ Ти стоя в дома на не-юдеи, и дори си ял с тях!” 4.Тогава Петър им разказа точно какво се е случило: 5.„Аз се молих в град Йопия когато изпаднах в изстъпление. И видях нещо като голяма плащаница да се спуска чрез четирите си ъгъла от небето. И плащаницата дойде до мене. 6.Когато погледнах в нея, видях питомни и диви животни, влечуги и птици. 7.И чух глас, който ми каза: „Стани Петре! Заколи и яж.” 8.Но аз отвърнах: „Не мога да направя това Господи! Никога не съм слагал нещо мръсно или нечисто в устата си.” 9.Гласът от небето ми проговори отново: „ Не казвай, че нещата, които Бог е направил чисти, са нечисти.” 10.Това стана три пъти, след което всичко се дръпна пак на небето. 11.И в същия момент трима мъже пристигнаха в къщата, където бяхме. Те бяха изпратени от Кесария да ме намерят. 12.Святият

Дух ми каза да не се колебая, а да отида с тях. Шестима вярващи от Йопия дойдоха с мен, и посетихме Корнилиевия дом. 13.Той ни разказа, че е видял ангел стоящ в дома му. И той му наредил да изпрати в Йопия да повикат Симон Петър. 14.И той ще каже на него и на всеки в дома му как може да бъде спасен. 15.Когато започнах да говоря, Святият Дух дойде върху хората, точно както и върху нас в началото. 16.Тогава си спомних, че Господ беше казал: „ Йоан кръщаваше с вода, а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух.” 17.Когато повярваха, Бог им даде същия дар, който даде и на нас, когато повярвахме в Господ Исус Христос. Така че кой съм аз, че да преча на Бога?” 18.Когато Петър каза това, те престанаха да спорят и започнаха да хвалят Бога, казвайки: „Бог обърна към Себе Си и хората, които не са юдеи, за да могат да се променят и да имат вечен живот.” 19.Някои от вярващите, бяха разпръснати, поради страданията и гоненията, които започнаха след смъртта на Стефан. Те пътуваха дори до Финикя, Кипър и Антиохия, но говореха посланието за Исус само на юдеите. 20.А други вярващи, които бяха от Кипър и Киринея, пристигнаха в Антиохия. Те започнаха да разпространяват благовестието на Господ

Исус между гърците. 21.Господната сила беше с тях и много хора се обърнаха и повярваха в Господа. 22.Новините за случилото се стигнаха до църквата в Ерусалим, и те изпратиха Варнава в Антиохия. 23.Когато Варнава пристигна, и видя какво Божията благодат бе направила за тях, много се зарадва. Той ги увещаваше да останат верни на Господа с цялото си сърце. 24.Варнава беше добър човек, пълен със Святия Дух и вяра. Много хора се обърнаха към Господа. 25.Тогава той отиде в град Тарс да търси Савел. 26.След като намери Савел, Варнава го заведе в Антиохия. И двамата се събираха с църквата цяла година, и поучаваха голяма част хората там. За първи път в Антиохия учениците се нарекоха християни. 27.По това време някои пророци дойдоха от Ерусалим. 28.Единия от тях се казваше Агав. Чрез Духа Агав предрече, че ще има голям глад навсякъде по света. И това се случи, докато Клавдий беше император. 29.Всички ученици в Антиохия решиха да помогнат с каквото могат на вярващите живеещи в Юдея. 30.Те изпратиха своите помощи с Варнава и Савел до презвитерите в Ерусалим.

12 1.Около това време цар Ирод причини много
страдания на някои хора от църквата. 2.Той нареди да
убият с меч Яков брата на Йоан. 3.И когато видя, че
беше угодно на юдеите, той арестува и Петър. Това се
случи по време на празника на безквасните хлябове.
4.След това Ирод го хвърли в затвора, и нареди на
шестнадесет войника на група по четири да го пазят.
Той възнамеряваше да го съди публично след пасхата.
5.Докато пазеха Петър в затвора, църквата не спираше
да се моли на Бога за него. 6.Нощта преди Ирод да го
изведе на съд, Петър спеше между двама войника.
Ръцете му бяха оковани с две вериги, и стража пазеше
пред вратата на килията. 7.Изведнъж ангел от Господа
застана до него и светлина изпълни килията. Той
побутна Петър по ребрата събуди го и каза: „Ставай
бързо!” И веднага веригите паднаха от ръцете му.
8.Ангелът му каза: „Препаши се и си обуй сандалите.”
Петър го направи. Тогава ангелът му каза: „ А сега,
облечи си дрехата и ме следвай.” 9.Петър последва
ангела извън килията. Той не осъзнаваше, че
извършеното от ангела е действителност, но си
мислеше, че вижда видение. 10.Те преминаха първата и

втората стража и дойдоха до желязната порта, която водеше в града. Тя им се отвори сама, и те излязоха и вървяха по улицата. Изведнъж ангелът остави Петър. 11.Когато Петър дойде на себе си каза: „Сега съм сигурен, че Господ е изпратил, ангела Си да ме избави от Ирод и от всичко, което юдеите очакваха да се случи с мен.” 12.След това той отиде в дома на Мария майката на Йоан, чието презиме беше Марк. Много хора се бяха събрали там и се молеха. 13.Петър почука на портата, и една слугиня на име Рода излезе да види кой е. 14.И когато позна гласа на Петър, тя беше толкова щастлива, че вместо да отвори вратата, тя побягна вътре и извести, че Петър стои пред вратата. 15.Но хората и казаха: „Ти си луда!” А тя настояваше, че Петър е на вратата. Тогава те казаха: „Трябва да е неговият ангел.” 16.Но Петър продължаваше да хлопа, докато най-накрая отвориха вратата. Когато го видяха те се смаяха. 17.Той им помаха с ръка да замълчат и им разказа как Господ го изведе от затвора. И добави: „Кажете на Яков и на другите вярващи за това.” След това, излезе и отиде на друго място. 18.На сутринта между войниците цареше пълен хаос, за това какво е станало с Петър. 19.Ирод нареди да го потърсят, но не можаха да го намерят.

Тогава той разпита стражите и заповяда да ги убият. След това той напусна Юдея и отиде в Кесария, където остана. 20.Ирод беше много разгневен на хората от Тир и Сидон. Но градовете им се снабдяваха с храна от областта, която той управляваше. Затова някои от тях отидоха при Власта, който беше високопоставен служител на Ирод и отговаряше за царския дворец. Те го убедиха, че искат да сключат мир между техните градове и Ирод. 21.И на определения ден, Ирод облечен в царска дреха, седна на трона си и държа реч. 22.А хората извикаха: „ Гласът на Бога! Гласът на Бога!” 23.С това чашата преля. Бог търпя достатъчно високомерието на Ирод и изпрати ангел да го порази. Той не вярваше и не почиташе Бога. Ирод беше изяден от червеите и умря. 24.А Божието слово продължаваше да се разпространява и да печели много последователи. 25.След като Варнава и Савел доставиха помощите на презвитерите в Ерусалим, те се върнаха в Антиохия и взеха със себе си Йоан, чието презиме беше Марк.

13 1.В Антиохийската църква имаше пророци и учители. Това бяха: Варнава, Симеон наречен Нигер (черен), Луций от Киринея, Манаин, който беше близък

приятел на Ирод и Савел. 2.Докато се покланяха на Бога и постеха, Святият Дух каза: „Отделете ми Савел и Варнава, за работата за която съм ги призвал.” 3.След като постиха и се молиха, Симеон, Луций и Манаин положиха ръцете си на Варнава и Савел, и ги изпратиха. 4.След като бяха изпратени от Святия Дух, те отидоха в Селевкия. От там те отплуваха за остров Кипър. 5.И когато пристигнаха в Саламин започнаха да разпространяват Божието слово в синагогите, и имаха Йоан Марк за помощник. 6.Те преминаха през целия остров чак до град Пафа. Там срещнаха един юдеин на име Вариисус. Той беше магьосник и лъжепророк. 7.Също така той работеше за Сергий Павел, който беше много интелигентен човек и губернатор на острова. Сергий Павел искаше да чуе Божието слово и изпрати да повикат Варнава и Савел. 8.Но Вариисус (чието име на гръцки е Елима) беше против тях. Той дори се опитваше да възспре губернатора да повярва в Господа. 9.Но Савел, който се наричаше и Павел, беше пълен със Святия Дух. Той се вгледа в Елима 10.и каза: „Ти сине на дявола, си лъжец, мошеник и враг на всичко право. Кога ще спреш да говориш срещу правите пътища на Господа? 11.Господ е срещу тебе, и за известно време

ще бъдеш сляп и няма да виждаш слънцето.” И веднага очите му се помрачиха и той ходеше наоколо да намери някой, който да го води за ръка. 12.Когато губерантора видя случилото се, той се смая от Господното учение и повярва. 13.Павел и останалите си тръгнаха от Пафа и отплуваха към Перга град в Памфилия. А Йоан ги остави и се върна в Ерусалим. 14.Павел и Варнава тръгнаха от Перга и пристигнаха в Антиохия, град близо до Писидия. В съботния ден те влязоха в синагогата и седнаха. 15.След прочитането на закона и пророците, водачите изпратиха да кажат на Павел и Варнава: „Братя, ако имате насърчителни думи към хората, чувствайте се свободни да говорите.” 16.Тогава Павел стана, помаха с ръка и каза: „Хора на Израел и вие, които се покланяте на Бога, слушайте! 17.Богът на израелския народ избра нашите предци и ги направи силен народ, докато живееха като чужденци в Египет. С мощната си десница Той ги изведе от Египет, 18.и четирдесет години се грижи за тях в пустинята. 19.Той унищожи седем народа в Ханаанската земя и даде земята им на своя народ за наследство. 20.Всичко това се случи преди четиристотин и петдесет години. След това им даде съдии до времето на пророк Самуил. 21.Но хората

искаха цар и Бог им даде Саул, син на Киса, от Вениаминовото племе. 22.След четирдесет години Бог отмахна Саул и направи Давид техен цар като каза за него: „Намерих Давид Йесеевия син, човек според същето Ми. Той ще изпълни всичката Ми воля.” 23. Бог обеща, че някой от Давидовия род ще дойде да спаси народа на Израел, и това е Исус. 24.Преди Исус да дойде, Йоан проповядваше на всички в Израел да се върнат при Бога и да се кръстят. 25.И когато Йоан свършваше своята работа, той каза: „Кой си мислите, че съм? Аз не съм оня, когото очаквате. Той ще дойде след мен и аз не съм достоен да развържа сандалите му. 26.Братя и потомци на Авраам, и вие не-юдеи, които сте тука за да се покланяте на Бога! Слушайте посланието за спасение, защото то е за всеки. 27.Жителите на Ерусалим и техните управници не разпознаха кой беше Исус и Го осъдиха на смърт. 28.Те не можаха да намерят причина за това, но въпреки всичко изискаха от Пилат Той да бъде убит. 29.Те извършиха това, което пророците казаха, и нямаха представа, че следваха, техните писания, въпреки, че тия същите пророци, те четяха всяка събота в синагогите си. И след като изпълниха всичко предречено от пророците, те Го

свалиха от кръста и Го погребаха. 30.Тогава Бог Го възкреси от мъртвите. 31.И в продължение на много дни Исус се явяваше, на онези, които бяха дошли с Него от Галилея в Ерусалим. И същите тези хора, продължават да свидетелстват за това, че Той е жив. 32.Ние днес сме тука, и ви носим добрата новина- Посланието, което Бог обеща на бащите ни, 33.се изпълни за нас- децата! Той възкреси Исус, точно както е писано във втори псалм: „ Ти си мой син, защото днес Аз станах твой Баща.” 34.Бог възкреси Исус от смъртта, и никога няма да позволи тялото Му да изтлее. Той каза: „Аз ще ти дам същото обещание, което дадох на Давид.” 35.И в друг псалм е казано: „Бог никога няма да остави тялото на светията си да изтлее.” 36.Когато Давид беше жив, той се покоряваше на Бога. След като умря, тялото му беше погребано в семейната гробница, и тялото му изгни. 37.Но Бог възкреси Исус от мъртвите, и тялото Му не се разложи. 38.Приятели, казвам ви, че чрез Исус греховете ви могат да бъдат простени. Законът на Мойсей не може да ви освободи от греховете ви. 39.Но който вярва в Исус е освободен. 40.Бъдете внимателни или може да ви постигне казаното от пророците: 41.” Погледнете вие, които се подигравате на Бога! Бъдете

очудени и умрете! Аз ще извърша нещо във вашите дни, в което няма да повярвате, дори и да ви бяха разказали!”
42.Когато Павел и Варнава си тръгваха от синагогата, хората ги поканиха да говорят същите неща и следващата събота. 43.Когато събирането свърши, много юдеи и не-юдеи покланящи се на Бога, тръгнаха след Павел и Варнава. Те ги увещаваха да останат верни на Бог, който е толкова милостив към тях. 44.На следващата събота почти всички от града дойдоха да слушат Божието слово. 45.И когато юдеите видяха тълпите, започнаха да завиждат. Те използваха оскърбителни думи за да опровергаят думите на Павел. 46.Но Павел и Варнава им говориха смело: „ Ние трябваше да говорим словото на Бога първо на вас. Тъй като вие го отхвърляте и считате себе си за недостойни за вечния живот, ние ще се обърнем към другите народи. 47.Господ ни е дал тази заповед: „ Аз съм те поставил за светлина на народите, за да занесеш Божието спасение навсякъде по земята.” 48.Посланието зарадва не-юдеите и те славеха Божието слово. И всеки, който беше избран за вечен живот повярва в Бога. 49.Посланието на Господа се разпространяваше из цялата област. 50.А юдеите подстрекаваха набожните

високопоставени жени и градските служители и те започнаха да преследват Павел и Варнава, и ги изгониха от областта си. 51.В знак на протест срещу тия хора, Павел и Варнава оттърсиха праха от нозете си и отидоха в град Икония. 52.А през това време учениците продължаваха да се изпълват с радост и със Святия Дух.

14 1.Същите неща се случиха в град Икония. Павел и Варнава влязоха в синагогата и така говориха, че много юдеи и гърци повярваха. 2.Но юдеите, които отказваха да повярват подбуждаха не-юдеите против вярващите. 3.Павел и Варнава престояха в града дълго време и говореха смело за Господа, Който им даде силата да вършат чудеса и знамения, и така им показа, че тяхното послание за Неговата велика благодат е иситина. 4.Но хората от Икония бяха раздвоени. Някои бяха с юдеите, а други с апостолите. 5.В същото време Павел и Варнава разбраха, че не-юдеите и юдеите с техните управници планират да ги нападнат и да ги убият с камъни. 6.Затова те избягаха в Листра и Дервия градове в Ликаония и в околните места. 7.Там те разпространяваха благовестието. 8.В Листра имаше човек, който беше роден куц и никога не бе ходил. 9.Той

слушаше думите на Павел, и Павел видя, че има вяра в Исус да бъде изцелен. Затова той се взря в него 10.и извика: „Стани!” Човекът скочи и започна да ходи наоколо. 11.Когато хората видяха какво Павел направи, те извикаха на ликаонски: „Боговете са приели човешки образ и са дошли при нас!” 12.Те наименуваха Варнава Зевс, а Павел Хермес, защото той говореше повече. 13.Храмът на Зевс беше близо до входа на града. Жрецът доведе бикове с венец от цветя на вратовете им до портите на храма. Той и тълпата искаха да принесат жертва на Павел и Варнава. 14.Когато апостолите разбраха това, те раздраха дрехите си и се хвърлиха в тълпата викайки: 15.”Мъже защо правите това? Ние сме хора като вас. Моля ви оставете тези глупости. Обърнете се към живия Бог, който направи небето, земята, морето и всичко в тях. 16.В миналото Той позволи на хората да живеят както си искат. 17.и чрез вършенето на добрини, ви е свидетелствал за съществуването си. Той ви дава дъжд от небето, и прави реколтата ви да расте. Дава ви храна и развеселява сърцата ви.” 18.Въпреки думите, които казаха, Павел и Варнава трудно възспряха тълпата да не им принасят жертва. 19.Обаче дойдоха някои юдеи от Антиохия и

Икония и обърнаха тълпата срещу Павел. Те го биха с камъни и го извлякоха извън града, мислейки го за мъртъв. 20.Но когато учениците се събраха около него, той стана и се върна в града. На следващия ден Павел и Варнава тръгнаха за град Дервия. 21.Те разпространиха благовестието и придобиха много ученици. След това се върнаха в градовете Листра, Икония и Антиохия. 22.Там те утвърждаваха и насърчаваха учениците да останат верни и да не се отказват, като им говореха ясно, че това няма да е лесно. Павел и Варнава им казаха: „Всеки запътил се към Божието царство, трябва да премине през много трудности.” 23.Във всяка една църква те ръкоположиха презвитери, и с молитва и пост те ги повериха на Господа в когото вярваха. 24.След като минаха през Писидия, те дойдоха в Памфилия, 25.където проповядваха в град Перга и после слязоха в Аталия. 26.Оттам с лодка отплуваха в град Антиохия в Сирия. Там те бяха препоръчани на Божията благодат, за работата, която сега бяха завършили. 27.След като пристигнаха в Антиохия, те събраха църквата и разказаха всичко, което Бог беше извършил чрез тях, особено за възможността която Той беше дал на не-

юдеите да повярват. 28.Те останаха там с учениците за дълго време.

15 1.А някои дойдоха от Юдея и започнаха да поучават вярващите, че хората не могат да бъдат спасени докато не се обрежат според Мойсеевото учение. 2.Павел и Варнава дълго спореха с тях. И така Павел и Варнава заедно с някои други бяха изпратени в Ерусалим за да обсъдят този проблем с апостолите и презвитерите. 3.Изпратените от църквата минаха през Финикия и Самария и разказваха как не-юдеите са се обърнали към Господа. Тези вести донесоха голяма радост на всички вярващи. 4.Когато пристигнаха в Ерусалим, те бяха посрещнати от църквата, апостолите и презвитерите. Павел и Варнава разказаха всичко, което Бог беше направил чрез тях. 5.Но някои вярващи от фарисейската ерес се изправиха и казаха: „Вярващите, които не са юдеи трябва да се обрязват и да следват Мойсеевия закон.” 6.Апостолите и презвитерите се събраха да обсъдят тоя въпрос. 7.И след дълги разговори, Петър се изправи и им каза: „Братя, вие знаете какво се случи преди време. Бог ме избра, за да могат хора, които не са юдеи да чуят благовестието и да повярват. 8.Бог, който

знае помислите на всеки, показа Своето одобрение към хора, които не са юдеи, като им даде Святия Дух, както го даде и на нас. 9.Той не дели хората на юдеи и не-юдеи. Той очисти сърцата на не-юдеите чрез вяра, както очисти и нашите. 10.Защо сега изпитвате Бога, като товарите, тия новоповярвали с правила, които товареха нас и нашите предци? 11.Но нашия Господ Исус беше добър към нас, и ние сме спасени чрез вяра в Него, точно както и не-юдеите. 12.Тогава цялото събрание утихна и слушаше Павел и Варнава да разказват за всички чудеса и знамения, които Бог беше извършил чрез тях сред не-юдеите. 13.След като свършиха да говорят, Яков каза: „Слушайте ме братя. 14.Симон Петър разказа как Бог първо дойде при езичниците и направи някои от тях свои хора. 15.Това е съгласно написаното от пророците: 16.”След това, ще се върна. И ще възстановя падналата Давидова скиния (шатра). Ще я изградя от развалините и ще я изправя отново. 17.Тогава другите народи ще се обърнат към Мен и ще бъдат Мои избрани. Аз Господ казвам това.” 18.Той е Този, който ще направи тия неща, които винаги са били известни!” 19. Затова приятели, аз не мисля, че трябва да обременяваме не-юдеите, които се обръщат към Бога.

20.Вместо това трябва да напишем писмо и да им кажем да се пазят от неща, осквернени от фалшиви богове, от сексуални грехове, от ядене на месо от одушени животни и кръв. 21.Нека си спомним, че Мойсеевия закон е проповядван във всеки град от много години, и всяка събота се прочита в синагогите." 22.Тогава апостолите, презвитерите и цялата църква, решиха да изберат няколко човека и да ги изпратят заедно с Павел и Варнава в град Антиохия. Те избраха Юда наречен Варсава и Сила, които бяха водачи между вярващите. 23.Написаха писмо, което гласи: „От апостолите и презвитерите, ваши братя, до неюдейските братя и сестри в Антиохия, Сирия и Киликия. Скъпи братя и сестри, 24.чухме, че някои хора, които са дошли от нас, са ви объркали с твърдения, които ви смущават и тревожат. Ние не сме ги упълномощили да говорят. 25.И така ние се събрахме и решихме да изберем някои мъже и да ги изпратим при вас заедно с нашите добри приятели Варнава и Павел. 26.Тези мъже са рискували живота си за нашия Господ Исус Христос. 27.Също така изпращаме Юда и Сила, които ще ви кажат лично същите неща, които написахме. 28.Святият Дух ни показа, че не трябва да ви обременяваме допълнително.

29.Но се пазете от храна жертвана на фалшиви богове, от ядене на месо с кръвта, от ядене на месо от одушени животни и от сексуални грехове. Ако страните от тези неща, вие ще вършите това, което е право. Бъдете здрави!” 30.Четиримата изпратени тръгнаха от Ерусалим и пристигнаха в Антиохия. Тогава те събраха всички вярващи и им дадоха писмото. 31.Когато прочетоха писмото, всеки остана доволен и много насърчен. 32.Юда и Сила бяха пророци, и те говориха дълго време утвърждавайки и насърчавайки братята. 33.Мъжете от Ерусалим останаха в Антиохия за кратко. И когато тръгнаха да се връщат при ония, които ги бяха изпратили, вярващите им пожелаха успех. 34.Но Сила видя за добре да поседи още там. 35.Павел и Варнава също останаха в Антиохия, и заедно с мнозина други поучаваха и разпространяваха благовестието. 36. След няколко дни Павел каза на Варнава: „Хайде да се върнем и да посетим вярващите в градовете, където проповядвахме Господнето учение. Така ще разберем как са.” 37.Варнава искаше да вземат със себе си Йоан, чието презиме беше Марк. 38.Но Павел не мислеше, че е правилно да вземат човек като Йоан с себе си. Той ги напусна в Памфилия и не отиде да работи с тях. 39.Те

започнаха да спорят остро, и всеки тръгна по своя си път. Варнава взе Йоан и отплува за Кипър. 40.А Павел взе със себе си Сила и тръгна, след като вярващите ги повериха на Божията грижа. 41.Те пътуваха през Киликия и Сирия, и утвърждаваха и насърчаваха църквите.

16 1.Павел пристигна в град Дервия и след това отде в Листра, където живееше един ученик на име Тимотей. Майката на Тимотей беше повярвала юдейка, а баща му беше грък. 2.Вярващите от Листра и Икония говориха добри неща за Тимотей, 3.и Павел искаше да го вземе със себе си. Но първо той го обряза заради юдеите, понеже знаеха че баща му беше грък. 4.И като ходеха по градовете, те предаваха на хората решенията на апостолите и презвитерите в Ерусалим, и ги увещаваха да ги следват. 5.Църквите ставаха силни във вярата и всеки ден броят им се умножаваше. 6.Павел и Сила преминаха през областите на Фригия и Галатия, защото Святия дух им забрани да проповядват Словото в Азия. 7.След като пристигнаха в Мизия, те се опитаха да отидат във Витиния, но Исусовия Дух не им позволи. 8.И така те преминаха през Мизия и отидоха в град

Троада. 9.През нощта Павел видя във видение един македонец, който стоеше и го молеше: „Ела в Македония и ни помогни!” 10.След като видя видението, той започна да търси начин да отиде в Македония. Ние бяхме сигурни, че Бог ни призовава да проповядваме благовестието на тях. 11.И така ние се качихме на кораб от Троада и отплувахме право към Самотрак. На следващия ден се отправихме към Неапол, 12.а от там отидохме в град Филипи. Филипи е главния град в онази част на Македония, и Римска колония. Там ние останахме няколко дена. 13.В събота излязохме вън от градската порта, край една река, като си мислехме, че там юдеите се събират за молитва. Седнахме и говорихме на жените, които се бяха събрали там. 14.Една от тях беше Лидия от град Тиатир, която продаваше скъпи пурпурни дрехи. Тя беше вярваща и благочестива жена, и Господ отвори ума и сърцето и за да приеме думите на Павел. 15.И след като Лидия и целия и дом се кръстиха, тя ни помоли: „Ако мислите, че наистина вярвам в Бога, елате и останете в дома ми.” Тя настояваше и най-накрая ние, приехме поканата и. 16.Един ден, по пътя за молитвеното място, ни срещна една девойка, която беше слугиня. Тя беше обладана от

зъл дух, който и даваше сила да предсказва бъдещето. С това тя докарваше много пари на господарите си. 17.Девойката следваше Павел и викаше: ” Тези мъже са слуги на всевишния Бог. Те ще ви кажат как можете да бъдете спасени.” 18.Тя продължаваше да прави това дни наред. Павел се раздразни, обърна се към злия дух и каза: „Заповядвам ти в името на Исус Христос да излезеш от нея!” И веднага злия дух излезе. 19.И когато господарите и разбраха, че са изгубили всички възможности за печалба, те хванаха Павел и Сила и ги завлякоха на пазара при управниците. 20.Те казаха на съдиите: "Тези юдеи безпокоят града ни!” 21.И пропагандират обичаи, които ние като римски граждани не можем да приемем и практикуваме.” 22.Тълпата се присъедини към нападките срещу Павел и Сила. Тогава съдиите разкъсаха дрехите им и наредиха на стражата да ги бие с пръчки. 23.И след като ги биха много, хвърлиха ги в затвора и наредиха на тъмничаря да ги пази здраво, за да не могат да избягат. 24.Тъмничарят изпълни заповедите и хвърли Павел и Сила в най-вътрешната килия и стегна нозете им в дървена клада. 25.Около полунощ Павел и Сила се молеха и пееха хваления на Бога, а затворниците ги слушаха.

26.Внезапно силно земетресение разтърси основите на затвора. Всички врати се отвориха и оковите на всички затворници паднаха. 27.Когато тъмничарят се събуди и видя отворените врати, той си помисли, че затворниците са избягали. Той извади меча си и искаше да се самоубие. 28.Но Павел извика силно: „Не се наранявай! Никой не е избягал.” 29.Тъмничарят поиска факел и се втурна в килията. Разтреперан той падна на колене пред Павел и Сила. 30.След това ги изведе навън и попита: „Господа какво трябва да направя за да се спася?” 31.Те му отговориха: „Повярвай в Господ Исус и ти и целият ти дом ще бъдете спасени.” 32.Павел и Сила говориха Гсподното слово на тъмничаря и на всички в дома му. 33.И докато беше още нощ, той ги заведе на място където изми раните им и след това той и целия му дом се кръстиха. 34.Тъмничарят заведе Павел и Сила в дома си и ги нахрани. Той и целият му дом бяха много радостни, че са повярвали в Исус. 35.На сутринта съдиите изпратиха стражи, които да кажат на тъмничаря: „Можеш да пуснеш ония мъже.” 36.Той каза на Павел: „Съдиите ми наредиха да ви освободя. Сега можете да си отидете с мир.” 37.Но Павел им каза: „Ние сме римски граждани, и съдиите ни биха публично без да ни

осъдят, и после ни хвърлиха в затвора. И сега си мислят че могат да ни изпратят тайно? Не, не могат! Те трябва лично да дойдат тук и да ни изведат.” 38.Когато стражите казаха на съдиите, че Павел и Сила били римски граждани, те много се уплашиха. 39.И така съдиите отидоха в затвора и им се извиниха. След като изведоха Павел и Сила от затвора, те ги помолиха да напуснат града. 40.Но те отидоха направо в дома на Лидия, където се видяха с вярващите, и след като ги насърчиха си тръгнаха.

17 1.Павел и Сила минаха през градовете Амфипол и Аполония, и пристигнаха в Солун, където имаше синагога. 2.Както обикновено, Павел влезе там и три съботи наред говореше на хората. Той използваше писанията, 3.за да им покаже, че Христос трябваше да страда, умре и да възкръсне от мъртвите. Също им каза, че Исус за Когото говори е Месията. 4.Някои от тях се убедиха и се присъединиха към Павел и Сила, особено една голяма група от богобоязливи гърци и високопоставени жени. 5.Юдеите започнаха да завиждат. Те взеха някои безделници, които се мотаеха по пазара, събраха тълпа и започнаха размирици в града.

Те нападнаха къщата на Ясон и търсеха Павел и Сила за да ги изведат пред народа. 6.Но когато не ги намериха, те завлякоха Ясон и някои от вярващите пред градските управници и викаха: „Тези мъже, които обърнаха света с главата на долу, сега са тука в Солун, 7.и Ясон ги е приел като свои гости. Всички те се опълчват против императорските укази, като казват, че има друг цар на име Исус.” 8.Народът и управниците се разтревожиха, когато чуха това. 9.Те накараха Ясон и останалите да платят гаранция преди да ги пуснат. 10.Същата нощ вярващите изпратиха Павел и Сила в Берия, и след като пристигнаха там, те влязоха в юдейската синагога. 11.Хората в Берия бяха без предразсъдъци и по-благородни, от тези в Солун. Те приеха с радост посланието и всеки ден изследваха Писанията за да видят дали това е вярно. 12.Много от тях повярваха в Господа, включително и някои високопоставени гъркини и неколцина мъже. 13.Но когато солунските юдеи разбраха, че Павел разпространява Божието слово в Берия, те дойдоха и причиниха неприятности, като обърнаха хората против Павел. 14.Вярващите веднага изпратиха Павел по крайбрежието, а Сила и Тимотей останаха в Берия. 15.Мъжете, които придружаваха

Павел, го заведоха до Атина. И когато си тръгваха те получиха заповеди до Сила и Тимотей да дойдат при Павел възможно най-скоро. 16.Докато ги чакаше, Павел видя, че навсякъде в града има статуи на фалшиви богове. Това много го подразни. 17.Той отиде в синагогата за да говори с юдеите и с всички, които се покланяха с тях. Всеки ден Павел говореше и с ония, които срещаше на пазара. 18.Епикурейските и Стоическите философи спореха с него. Някои от тях го отхвърляха със сарказъм като казваха: „Какъв празноглавец!" А други слушайки за Исус и възкресението, бяха заинтригувни и казваха: „Това е нова гледна точка за боговете. Разкажи ни повече." 19.Тогава заведоха Павел на Аеропага и казаха: „ Може ли да ни обясниш тези нови идеи, които поучаваш? 20.Някои от тях ни звучат странно. Бихме искали да знаем какво означават." 21.Повече от всичко атиняните и чужденците живеещи там, обичаха да слушат и да разговарят за нещо ново. 22.Павел застана всред Аеропага и каза: „Атиняни, виждам, че сте много религиозни. 23.Докато минавах през града ви и разглеждах нещата, на които се покланяте, намерих олтар с надпис: „На непознатия Бог." Вие се покланяте

на този Бог, без да го познавате истински. И аз искам да ви разкажа за Него. 24.Този Бог е направил света и всичко в него. Той е Господар на небето и на земята, и не живее в храмове построени от човешки ръце. 25.И не се нуждае от ничия помощ. Той дава всичко на хората, и живот и дихание. 26.От един човек, Бог е направил всички народи да живеят по цялата земя. Той име дал годишните сезони и граници на пределите им. 27.Бог е направил всичко това за да могат да Го търсят, да се стермят към Него и да Го намерят. Той не е далеч от нас. 28.Защото ние живеем, движим се и съществуваме поради Него, както са казали някои от вашите поети: „ Ние сме Божии деца.” 29.Тъй като сме Божии деца, ние не трябва да мислим, че Той е подобен на идол направен от злато, сребро или камък. Бог не е подобие на нещо измислено и направено от човек. 30.В миналото Бог прости всичко това, защото хората не знаеха какво правеха. Но сега Той заповядва на всеки да се обърне към Него. 31.И е назначил ден, когато ще съди справедливо целия свят. Бог е избрал човекът Исус да извърши съдбата за Него. Той ни е доказал това, чрез възкресението на Исус от мъртвите.” 32.Хората като чуха, че човек е възкръснал от мъртвите, някои

започнаха да се подиграват, а други казаха: „Ще чуем думите ти за това някой друг път.” 33.Когато Павел си отиде от събранието, 34.някои мъже повярваха в Господа и отидоха с него. Един от тях се казваше Дионисий, който беше член на съда. Една жена на име Дамар и неколцина други също повярваха.

18 1.След това Павел тръгна от Атина и отиде в Коринт. 2.Там той намери един юдеин на име Акила и жена му Прискила. Акила бе роден в Понт, и наскоро бяха дошли от Италия, защото Клавдий беше заповядал всички юдеи да напуснат Рим. 3.Павел отиде да ги посети, и понеже те правеха шатри, също като него, той остана при тях и работеха заедно. 4.Всяка събота Павел ходеше в синагогата. Той говореше на юдеи и на гърци, и се стараеше да ги убеждава. 5.Но когато Сила и Тимотей пристигнаха от Македония, той прекарваше всичкото си време поучавайки юдеите, че Исус е Христос. 6.Но те му се противяха и го оскърбяваха. Затова Павел изтърси прахта от дрехите си и им каза: „Вие сте отговорни за собствената си смърт. Аз съм невинен. От сега нататък ще ходя да поучавам не-юдеите.” 7.След това си тръгна от синагогата и влезе в

къщата на един човек на име Тит Юст, който се покланяше на Бога и живееше до синагогата. 8.Началникът на синагогата Крисп и цялото му семейство повярваха в Господа. Много коринтяни, които слушаха Павел също повярваха и се кръстиха. 9.Една нощ, Господ каза на Павел във видение: „Не се страхувай и не спирай да говориш! 10.Аз съм с тебе и никой няма да те нападне или нарани. Аз имам много хора в този град.” 11.Той живя в Коринт година и половина и поучаваше Божието слово. 12.Докато Галион беше управител в Ахаия, някои юдеи се събраха и хванаха Павел. Заведоха го в съда 13.и казаха: „Този човек убеждава хората да се покланят на Бога по начин, който противоречи на Мойсеевия закон.” 14.Малко преди Павел да отговори, Галион каза: „Ако обвинявахте този човек за престъпление или за някакво друго злодеяние, щях да ви послушам. 15.Но тъй като се отнася само за думи, имена и вашия закон, погрижете се сами за това. Аз отказвам да отсъждам за такива работи.” 16.След това ги изгони от съда. 17.Тълпата хвана началника на синагогата Состен и го биха пред съдилището. Но Галион не се интересуваше от това. 18.След като престоя достатъчно дълго в Коринт, Павел

замина за Ефес. Прискила и Акила отидоха с него. В
град Кенхрея, Акила му отряза косата, тъй като той
имаше обрек. 19.Когато пристигнаха в Ефес, Павел
остави Прискила и Акила и отиде в синагогата за да
говори с хората там. 20.Юдеите го помолиха да остане
за по-дълго, но той отказа. 21.Когато си отиваше, той
им каза: Ако Бог иска, ще се върна при вас.” 22.Павел
взе лодка от Ефес и се отправи към Кесария. Отиде в
Ерусалим да поздрави църквата и се върна в Антиохия.
23.След като остана там за известно време Павел тръгна
и посети няколко места в Галатия и Фригия. Той
помагаше на учениците да станат по-силни във вярата.
24.Един юдеин на име Аполос, който беше роден в
Александрия, пристигна в град Ефес. Той беше много
добър говорител и познаваше добре писанията. 25.Той
беше наставен в Господния път и говореше с
ентусиазъм, и точно поучаваше за Исус, но познаваше
само Йоановото кръщение. 26.Аполос започна да говори
смело в синагогата. Но когато Прискила и Акила го
чуха, те го заведоха в дома си, и му обясниха по-точно
Господния път. 27.Когато Аполос се канеше да пътува
за Ахаия вярващите в Ефес го насърчиха. Те писаха до
вярващите там да го приемат. Когато пристигна в

Ахаия, той помогна много на всички чрез Божията благодат. 28.Публично той влизаше в ожесточени спорове с юдеите, и доказваше от Писанията, че Исус е Месията.

19 1.Докато Аполос беше в Коринт, Павел пътуваше през горните страни към Ефес, където намери някои ученици. 2.Той ги попита: „Когато повярвахте в Исус, приехте ли Святия Дух?" Те отговориха: „Не! Даже не сме и чували за Него." 3.Павел ги попита: „Какво кръщение имате?" Те отвърнаха: „Йоановото кръщение." 4.Тогава Павел каза: „Йоановото кръщение е за покаяние. Йоан е говорил на хората да повярват в Исус, Който щеше да дойде след него." 5.След като чуха това, те се кръстиха в името на Исус Христос. 6.И когато Павел положи ръцете си на тях, Святия Дух ги изпълни и те започнаха да говорят на други езици и да пророкуват. 7.Всички те бяха около дванадесет мъже. 8.Три месеца той ходеше в синагогата и говореше дързостно на хората за Божието царство. 9.Но някои хора упорстваха, отказваха да повярват и злословиха пред хората Божия път. Павел ги остави и взе учениците със себе си, и всеки ден дискутираше в

училището на Тирана. 10.Това продължи две години, така че всички юдеи и гърци, които живееха в Азия чуха Господното учение. 11.Бог вършеше чрез Павел велики чудеса. 12.Хората дори взимаха кърпи и престилки, които са се докосвали до тялото на Павел и ги носеха на болните. И всички те бяха изцелени и освободени от злите духове. 13.Някои странстващи юдейски заклинатели, започнаха да се опитват да изгонват зли духове, чрез произнасяне името на Исус. Те казваха на духовете: „Заповядвам ви да излезете в името на Исус, когото Павел проповядва. 14.Седемте сина на юдейския свещеник Скева, също вършеха това. 15.Но злият дух им отговори: „Познавам Исус, и съм чувал за Павел, но вие кои сте?" 16.Тогава обладаният от зъл дух ги нападна, надви ги и те избягаха от къщата голи и ранени. 17.Когато всички юдеи и гърци живеещи в Ефес чуха за това, уплашиха се много и прославиха името на Господ Исус. 18.Мнозина от вярващите открито признаваха злите дела, които са вършили. 19.Някои, които практикуваха магьосничество донесоха книгите си и ги изгориха пред очите на всички. Стойността на книгите беше около петдесет хиляди сребърни монети. 20.По този мощен начин, Божието

слово се разпространяваше и нарастваше в сила. 21.След като всичко свърши, Павел реши да отиде в Ерусалим и по пътя си да посети Македония и Ахаия. Той каза: „След като постоя там, трябва да видя и Рим.” 22.Павел изпрати двамата си помощника Тимотей и Ераст в Македония, а той остана още малко в Азия. 23.В това време се повдигнаха сериозни размирици, поради Господния път. 24.Един златар на име Димитър, правеше сребърни храмчета на богинята Диана. Неговата работа докарваше голяма печалба на онези, които работеха за него. 25.Димитър събра всичките си работници и онези, които вършеха същата работа и каза: „Мъже, вие знаете, че печелим добре от тая работа, 26.и виждате и чувате, какво тоя Павел е направил. Той е спечелил големи множества, които го следват не само в Ефес, но почти в цяла Азия. И говори на хората, че боговете направени от човешки ръце не са никакви богове. 27.Има опасност народа да се усъмни в работата ни, и да започнат да мислят, че храмът на великата богиня Диана не струва нищо. Тогава оная, на която цяла Азия и останалата част от света се кланя ще изгуби славата и величието си.” 28.Когато работниците чуха това, те се разгневиха и започнаха да викат:

„Велика е Диана богинята на Ефес!” 29.Скоро целият град се разбунтува, и някои мъже хванаха Гай и Аристарх, които дойдоха от Македония с Павел. После всички се втурнаха към театъра, и ги завлякоха със себе си. 30.Павел искаше да излезе и да говори на хората, но учениците не го пуснаха. 31.Дори някои управители на Азия, които му бяха приятели, изпратиха пратеници да го убедят да не рискува да ходи в театъра. 32.Някои хора от събранието викаха едно, а други друго. Тълпата беше объркана и повечето хора не знаеха за какво са се събрали. 33.Някои юдеи избутаха Александър напред и започнаха да му обясняват какво да говори. Той помаха с ръка и се опита да даде обяснение. 34.Но когато видяха, че беше юдеин, всички викаха за около два часа: „Велика е Диана, богинята на Ефесяните!” 35.Най-накрая градския писар успокои тълпата и каза: „Граждани на Ефес, всеки знае, че нашия град е пазител на храма на великата Диана. Всеки знае, че Ефес е пазителят на падналата от Зевс статуя. 36.И никой не може да отрече това. Затова трябва да бъдете спокойни и да не вършите безразсъдни неща. 37.Мъжете, които сте довели тука не са ограбили храма, нито са похулили нашата богиня. 38.Ако Димитър и мъжете, които

работят за него имат законна жалба срещу някой, ние имаме съд и съдии. Нека подадат жалбата си там. 39.Но ако искате нещо друго, въпросът трябва да се разгледа от градският съвет. 40.В момента рискуваме да бъдем обвинени в безпричинен бунт. И няма да можем да дадем обяснение за тази бъркотия. 41.След като каза това, той разпусна събранието.

20 1.След прекратяването на безредиците, Павел повика учениците и като ги насърчи, сбогува се с тях и замина за Македония. 2.Като пътуваше от място на място, той насърчаваше вярващите с много думи. След това отиде в Гърция 3.и остана там три месеца. Павел имаше намерение да пътува за Сирия, но някои юдеи направиха заговор срещу него, и той реши да се върне през Македония. 4.Сосипатър (син на Пир) от Берея, Аристарх и Секунд от Солун, Гай от Дервия, Тимотей, Тихик и Трофим от Азия придружаваха Павел. 5.Всички те бяха отишли напред и ни чакаха в Троада. 6.След празника на безквасните хлябове, ние отплувахме от Филипи и след пет дни дойдохме при тях в Троада и останахме там седем дена. 7.В неделя (първия ден на седмицата) ние се събрахме за разчупването на

хляба. Павел говореше на хората чак до полунощ, защото щеше да отпътува на сутринта. 8.В горната стая, където се бяха събрали имаше много лампи. 9.Един младеж на име Ефтих седеше на прозореца. Докато Павел говореше надълго, той беше заспал и падна от третия етаж и когато го повдигнаха, Ефтих беше мъртъв. 10.Павел слезе и като го прегърна каза: „Не се безпокойте, той е жив!" 11.След това Ефтих се качи горе, разчупи хляба и яде. Павел говори дълго, чак до зори и така тръгна. 12.Хората заведоха младежа в къщи и бяха много щастливи. 13.Павел реши да пътува по суша до Асон. А ние отидохме по-напред с кораб, и го качихме на борда. 14.Когато ни срещна в Асон, той дойде на борда и отплавахме за Митилин. 15.На другия ден дойдохме близо до остров Хиос, а на следващия ден стигнахме на остров Самос. После пристигнахме в град Милит. 16.Павел беше решил да отмине Ефес, защото не искаше да престоява много време в Азия. Той бързаше и искаше да бъде в Ерусалим за деня на Петдесятница. 17.От Милит, той изпрати пратеници до Ефес да повикат църковните презвитери. 18.И когато дойдоха Павел им каза: „ Вие знаете всичко, което извърших, когато бях с вас по време на първия си

престой в Азия. 19.Смирено служех на Господа, често със сълзи в очите си и преминах през трудности, когато юдеите крояха планове против мен. 20.Когато проповядвах на открито или поучавах по къщите ви, аз не се въздържах да ви кажа всичко, което ще ви е полезно. 21.Говорих на юдеи и гърци да се обърнат към Бога и да повярват в нашия Господ Исус. 22.Не знам какво ще се случи с мен в Ерусалим, но трябва да се покоря на Божия Дух и да отида там. 23.Във всеки град, който посещавах Святия Дух ме предупреждаваше, че ме очакват страдания и затвор. 24.Не ме е грижа какво ще се случи с мен. Това, което има най-голямо значение за мен е да завърша, каквото Бог е започнал: делото, което Господ Исус ми даде, да разкажа на всеки, когото срещна всичко за невероятната Божия благодат. 25.И сега зная, че ни един от вас, на когото съм говорил за Божието царство няма да ме види отново. 26.По тази причина днес ви заявявам, че вече не съм отговорен за никой от вас. 27.Казал съм ви всичко, което Бог иска да знаете. 28.Погрижете се за себе си и за всеки, когото Святия Дух е поставил под грижите ви. Бъдете като пастири за Божията църква. Тя е стадото, което Той придоби с кръвта на Своя Син. 29.Зная, че след като

замина, ще се появят свирепи вълци и ще нападнат стадото, 30.хора от вашите редици, ще изкривяват истината, за да изкушават учениците да следват тях вместо Исус. 31.Бъдете нащрек! Спомнете си, че три години денем и нощем предупреждавах всеки един със сълзи на очи. 32.А сега ви предавам на Бога, нашия чудесен Бог, чието Слово може да ви направи каквито Той иска да бъдете, и да ви даде всичко от което се нуждаете като Божии хора. 33.Никога не съм искал нечии пари или дрехи. 34.Знаете как работех със собствените си ръце за моите нужди и за нуждите на ония, които бяха с мен. 35.С всичко, което правех ви показах как трябва да работите, за да помагате на по-слабите. Помнете думите на нашия Господ Исус: „По благословено е да даваш, отколкото да приемаш.” 36.След като каза всичко това, Павел коленичи и се помоли заедно с всички. 37.А те плакаха много и го прегръщаха и целуваха. 38.Мисълта, че няма да видят Павел отново, ги наскърби най-много. След това те изпратиха Павел до кораба.

21 1.Когато се разделихме с тях, ние отплувахме, право към остров Кос. На следващия ден плавахме към

остров Родос, а от там до град Патара. 2.Там намерихме кораб, който заминаваше за Финикия, качихме се на него и отплувахме. 3.Можахме да видим остров Кипър, докато минавахме от лявата му страна и плувахме към Сирия. Пристигнахме в град Тир, където корабът се разтовари. 4.Потърсихме учениците и преседяхме с тях седем дена. Святият Дух беше казал, да предупредят Павел, да не отива в Ерусалим. 5.Когато седмицата изтече, ние отново поехме по пътя си. Всички мъже, заедно с жените и децата си ни изпратиха до брега. Там ние коленичихме и се помолихме. 6.И след като се сбогувахме, качихме се на кораба, а те се върнаха у дома си. 7.Отплувахме от Тир към Птолемиада, където поздравихме вярващите и прекарахме деня с тях. 8.На следващия ден, отидохме в Кесария и останахме в дома на Филип благовестителя. Той беше един от седмината, които помагаха на апостолите. 9.Той имаше четири дъщери девици, които пророкуваха. 10.След като бяхме там няколко дена, един пророк на име Агав дойде от Юдея. 11.Той взе колана на Павел и върза краката си и ръцете си с него. След това каза: „Святият Дух казва, ето как юдеите в Ерусалим ще вържат човекът, на когото е колана. После ще го предадат на не-юдеите.”

12.Когато чухме това, и ние и вярващите, които живееха там молехме Павел да не отива в Ерусалим. 13.Но Павел отвърна: „Защо плачете и ми съкрушавате сърцето? Аз съм готов не само да бъда вързан в Ерусалим, но също да умра там за Господа Исус.” 14.Тъй като не можахме да накараме Павел да промени решението си, ние отстъпихме като казахме: „Да бъде Божията воля.” 15.След това се приготвихме за тръгване към Ерусалим. 16.Някои ученици от Кесария дойдоха с нас и ни заведоха в дома на Мнасон. Той беше от Кипър и бе един от първите ученици. 17.Когато пристигнахме в Ерусалим, вярващите ни посрещнаха с радост. 18.На другия ден Павел отиде заедно с нас да види Яков. Там присъстваха всички презвитери. 19.След като ги поздрави, Павел им разказа подробно, какво Бог беше извършил чрез служението му сред неюдеите. 20.Те го слушаха с удоволствие и прославиха Бога. Тогава му казаха: „Приятелю, виждаш, че десетки хиляди юдеи повярваха в Исус. И всички те ревностно спазват Мойсеевия закон. 21.Но те казват, че ти си поучавал вярващите юдеи, които живеят между не-юдеите, да не спазват закона. Твърдят че си им казвал да не обрязват синовете си Нито да спазват юдейските

традиции. 22.Какво да направим, тъй като те ще чуят, че си в града. 23.Затова приеми съвета ни. Имаме четирима мъже, които са направили обрек пред Бога. 24.Присъедини се към тях, премини през ритуала на очистването и плати за обръсването на главите им. Тогава всеки ще разбере, че казаното за теб не е истина, и ще видят, че спазваш Мойсеевия закон. 25.Преди време ние казахме на вярващите неюдеи какво мислим, че трябва да вършат. Наредихме им да не ядат идоложертвено, месо с кръвта или такова от удавени животни, също и да не участват в сексуални грехове." 26.На следващия ден Павел взе мъжете и премина заедно с тях през ритуала на очистването. После отиде в двора на храма да обяви кога ще свършат дните на очистването, когато щеше да се принесе жертва за всеки един от тях. 27.И когато седемте дена бяха на свършване, някои юдеи от Азия видяха Павел в храма. Те подбудиха тълпата и хванаха Павел. 28.Тогава започнаха да викат: „Израелтяни помагайте! Това е човекът, който поучава навсякъде против юдеите, закона на Мойсей и храма. Дори доведе гърци в храма и оскверни това свято място." 29.Някои от тях си мислеха, че Павел е довел Трофим от Ефес в храма,

защото ги бяха видели по-рано заедно. 30.Целия град цареше хаос, и хората се стекоха. Те хванаха Павел и го извлякоха от храма, веднага затвориха вратите след него. 31.Хората щяха да го убият, когато командира на римската армия, получи известие, че целия Ерусалим се е разбунтувал. 32.Веднага, той взе войници и офицери и се втурна срещу тълпата. Когато видяха командира и войниците, те спряха да бият Павел. 33.Тогава той отиде при Павел и нареди да го оковат във вериги. Командира разпитваше кой е Павел и какво е направил. 34.Някои от тълпата викаха едно,а други друго. И така той не можа да разбере нищо, поради шума и бъркотията, затова нареди да закарат Павел в крепоста. 35.Когато Павел стигна до стъпалата, тълпата толкова побесня, че войниците трябваше да го вдигнат и носят. 36.Хората ги следваха и викаха: „Убийте го!” 37.Когато щяха да вкарат Павел в крепостта, той попита командира: „Мога ли да ти кажа нещо?” А командира отвърна на Павел: „Говориш ли гръцки? 38.Не си ли египтянина, който неотдавна предизвика бунт и изведе четири хиляди мъже убийци в пустинята?” 39.Павел отговори: „Аз съм юдеин жител на известния град Тарс в Киликия. Моля те да ми позволиш да говоря на хората.” 40.Командира

му даде разрешение да говори. И така Павел застана на стълбите на крепостта и като помаха с ръката си въдвори тишина. Когато тълпата утихна, Павел започна да им говори на еврейски.

22 1„Братя и бащи, слушайте моята защита пред вас.”
2.Когато хората чуха, че Павел им говори на еврейски, те утихнаха още повече. Тогава той продължи: 3„Аз съм юдеин, роден и израснал в град Тарс в Киликия, и получих образованието си от Гамалиил тук в Ерусалим. Бях обучен да спазвам всеки закон на предците ни. И бях ревностен последовател на Бога, както сте и вие днес. 4.Преследвах хората, които следваха пътя на Исус без да ме е грижа дали са мъже или жени. Някои от тях бяха убивани, а други хвърляни в затвора. 5.Първосвещеникът и старейшините могат да потвърдят думите ми. Всъщност те ми дадоха писма до юдейските водачи в Дамаск, за да мога да хвана вярващите там, и да ги заведа в Ерусалим да бъдат наказани. 6.Но когато вървях и приближавах Дамаск около обед, внезапно голяма светлина проблясна около мене. 7.Аз паднах на земята и чух глас, който ме питаше: „Савле, Савле! Защо ме преследваш?” 8.Аз отговорих: „Кой си ти

Господи?” А той ми каза: „Аз съм Исус от Назарет, когото гониш.” 9.Мъжете, които бяха с мен видяха светлината, но не чуха разговора. 10.Аз попитах: „Господи какво искаш да направя?” Тогава Той ми каза: „Стани и иди в Дамаск, и там ще ти се каже всичко, което съм наредил да правиш.” 11.Светлината беше толкова силна, че аз ослепях и мъжете, които бяха с мен ме заведоха в Дамаск. 12.Един мъж на име Ананий живееше в Дамаск. Той беше набожен човек, който спазваше Мойсеевия закон и беше уважаван от всички юдеи живеещи там. 13.Той дойде при мен и каза: „Братко Савел, прогледай!” И в същия момент аз възвърнах зрението си и можех да го виждам. 14.Ананий каза: „Богът на нашите предци, те е избрал да познаеш Неговата воля, да видиш праведника и да чуеш гласа му. 15.Ти трябва да разкажеш на всички какво си видял и чул. 16.И какво чакаш още? Стани, кръсти се, отмахни греховете си, и лично се запознай с Бога.” 17.След като се върнах в Ерусалим аз отидох да се помоля в храма. Там видях видение 18.от Господа, който ми каза: „Побързай и веднага излез от Ерусалим! Хората тука няма да приемат свидетелството ти за Мене.” 19.Аз отвърнах: „ Господи, всички знаят, колко бях завладян

от преследването на ония, които вярваха в Тебе, биех ги по синагогите и ги хвърлях в затвора. 20.И когато Стефан беше убит, аз бях там, държах дрехите на убийците и ги насърчавах. А сега те ще ме видят напълно променен." 21.Но Господ ми каза: „Недей да спориш. Иди. Изпращам те на дълго пътуване при не-юдеите." 22.До тази дума тълпата слушаше Павел, и след това започнаха да викат: „Махнете този човек! Той не заслужава да живее." 23.Те продължаваха да викат, да размахват дрехите си и да вдигат прах. 24.Римския командир нареди Павел да бъде вкаран в крепостта и бит с камшици. Той искаше да разбере, защо хората викат против него. 25.Докато войниците разтягаха Павел с ремъци за да го бичуват, той попита центуриона, който стоеше там: „Законно ли е да бичувате неосъден римски гражданин?" 26.Когато центуриона чу това, отиде при командира и каза: „Какво правиш? Този човек е римски гражданин!" 27.Тогава той отиде при Павел и го попита: „Кажи ми, ти римски гражданин ли си?" Павел отговори: „Да." 28.Римския командир отвърна: „Платил съм с много пари за да стана римски гражданин." А Павел му каза: „ Аз съм роден Римски гражданин." 29.Веднага войниците, които щяха да го бият и

разпитват се отдръпнаха от него. И самия командир се уплаши, когато разбра, че е вързал римски гражданин. 30.На другия ден, той искаше да разбере истинската причина поради, която юдеите обвиняваха Павел. Затова го развърза и заповяда да се съберат първосвещениците и целия синедрион (юдейски съвет). После доведе Павел и го постави пред тях.

23 1.Павел се вгледа в синедриона и каза: „Братя, до тоя ден аз съм живял пред Бога с чиста съвест.” 2.Първосвещеникът Ананий заповяда на стоящите до него да го ударят по устата. 3.Тогава Павел му каза: „Бог ще те удари! Какъв измамник си ти! Стоиш си там и ме съдиш според закона, и после нарушаваш закона като заповядваш да ме ударят!” 4.А стоящите до него казаха: „Как смееш да говориш така на Божия първосвещеник!” 5.Павел отговори: „Не знаех, че той е първосвещеника. Писанията казват: ”Да не злословиш началника на народа си.” 6.Когато забеляза, че някои от тях бяха садукеи, а други фарисеи извика в синедриона (юдейския съвет): „Братя, аз съм фарисей, син на фарисей. Съдят ме, защото вярвам във възкресението на мъртвите.” 7.След като Павел каза това възникна кавга

между фарисеите и садукеите, и събранието се раздели. 8.Садукеите не вярваха в ангели, духове нито във възкресението на мъртвите. Но фарисеите вярваха във всичко това. 9.И така се вдигна голям шум. Някои от учителите на Мойсеевия закон бяха фарисеи, които се ядосаха и казаха: „Не намираме никакво зло у този човек. Може би наистина дух или ангел са му говорили.” 10.Спорът стана ожесточен и командирът беше изплашен, да не би да разкъсат Павел, затова заповяда на войниците да влязат, да го вземат и да го заведат в крепостта. 11.На следващата нощ Господ застана до Павел и каза: „Не се тревожи! Както си говорил за мене в Ерусалим, така трябва да говориш и в Рим.” 12.На сутринта юдеите направиха заговор. Те се заклеха, че няма да ядат, нито да пият докато не убият Павел. 13.Повече от четирдесет човека взеха участие в заговора. 14.Те отидоха при първосвещениците и началниците и казаха: „Дадохме дума пред Бога, че няма да ядем, нито да пием докато не убием Павел. 15.Ето плана ни: Вие и синедриона трябва да отидете при римския командир и да заявите, че искате да разберете повече за обвиненията срещу него. Поискайте да го доведат при вас и преди да дойде, ние ще сме готови да

го убием.” 16.Но Павловия племенник, като чу за заговора отиде в крепостта и каза на Павел. 17. Тогава той повика един от центурионите и му каза: „Заведи момчето при командира, защото има да му каже нещо.” 18.Центуриона заведе момчето при командира и каза: „ Затворника Павел ме извика. Помоли ме да доведа момчето при тебе, защото имал да ти казва нещо.” 19.Командира взе момчето за ръка, отидоха на страна и го попита: „ Какво имаш да ми казваш?” 20.А той каза: „Юдеите планират да те помолят да доведеш Павел утре в синедриона. Те ще претендират, че искат да разберат повече неща за него. 21.Но моля те не ги слушай. Повече от четирдесет човека ще нападнат Павел. Те са направили обрек да не ядат, нито да пият докато не го убият. Те още сега са готови и очакват да им обещаеш, че ще доведеш Павел.” 22.Командира остави момчето да си върви, като му заръча: „Не казвай на никого за това.” 23.После извика двама центуриони и им каза: „Пригответе двеста пехотинци, седемдесет конници и двеста копиеносци да заминат за Кесария в девет часа вечерта. 24.Пригответе и животно, което Павел да язди, и го отведете безопасно до губернатора Феликс.” 25.Командира написа следното писмо: 26.„Клавдий

Лисий изпраща поздрави до негово превъзходителство губернатора Феликс: 27.Юдеите хванаха този човек и щяха да го убият. Когато разбрах, че е римски гражданин аз отидох с войниците си и го избавих. 28.И за да разбера какво имат против него, аз го заведох в синедриона им, 29.и научих, че обвиненията касаят само религиозните им закони. Този човек не е виновен за нищо, достойно за смърт или затвор. 30.Тъй като бях уведомен, че има заговор срещу него, веднага го изпратих при тебе. Също така заповядах на обвинителите му да изложат случая пред тебе. 31.Войниците изпълниха заповедта. През нощта, те заведоха Павел в град Антипатрида. 32.На другия ден пехотинците се върнаха в крепостта, и оставиха конниците да пътуват с него. 33.И когато дойдоха в Кесария, те дадоха писмото на губернатора и му представиха Павел. 34.След като прочете писмото, той попита Павел от коя област е. И когато разбра, че е от Киликия губернаторът каза: "Ще те изслушам, когато обвинителите ти пристигнат.” След това нареди да го пазят в съдебната зала на цар Ирод.

24 1.След пет дена първосвещеника Ананий дойде в Кесария заедно с някои старейшини и с един оратор на име Тертил. Те представиха на губернатора, обвиненията срещу Павел. 2.И когато повикаха Павел, Тертил започна да го обвинява. Той каза на Феликс: „Ваше превъзходителство, поради мъдрото ви ръководство ние имаме траен мир и реформи, които облагодетелстват народа. 3.Всички ние сме ти благодарни за това, което си направил. 4.Аз не искам да те отегчавам, но моля те бъди търпелив и ме изслушай за малко. 5.Този човек е истинска напаст и размирник за юдеите по целия свят, също така е и водач на Назарейската секта. 6.И когато се опита да оскверни храма, ние го арестувахме. 7.Но капитан Лисий дойде и с голямо насилие го изтръгна от ръцете ни, и заповяда на обвинителите му да дойдат при тебе. 8.А ти като го разпиташ, ще разбереш от него, че обвиненията ни са истински." 9.Юдеите потвърдиха казаното от Тертилий. 10.Управителят даде знак на Павел да говори и той започна: „Зная, че си съдия на тоя народ от много години, и съм радостен да защитя себе си пред твоя съд. 11.Можеш да се увериш, че няма и дванадесет дена,

откакто отидох на поклонение в Ерусалим. 12.Никой не ме е намирал да споря с някого в храма, нито съм причинявал размирици в синагогите или в града. 13.Тези хора не могат да докажат пред тебе обвиненията си. 14.Признавам, че съм последовател на Господния път, който те наричат секта. Това означава, че служа на Бога на предците ни и вярвам всичко написано в закона на Мойсей и пророците. 15.И съм убеден, както и тия хора, че Бог ще възкреси от мъртвите и злите и добрите. 16.Затова аз давам най-доброто от себе си, за да имам чиста съвест спрямо Бога и хората. 17.След като няколко години бях далеч, аз се върнах да донеса милостини на бедните и да принеса жертви. 18.Моите обвинители ме намериха в храма вършейки тези неща, след като бях преминал през ритуала на очистването. Нямаше нито тълпа, нито размирици. 19.Но някои юдеи от Азия бяха там по това време. Те трябваше да бъдат тук пред теб и да ме обвинят, ако имаха нещо против мене. 20.Или попитай тия, които ме обвиняват. Те могат да ти кажат, че не ме намериха виновен в нищо, когато застанах пред синедриона. 21.Единственото нещо за което могат да ме обвинят е, че докато стоях между тях, аз извиках: „Днес аз съм на съд, защото вярвам във

възкресението на мъртвите!” 22.Феликс познаваше доста добре Господният път, затова той отложи делото, казвайки: „Ще взема решение, когато командир Лисий пристигне.” 23.След това заповяда на центуриона да охраняват Павел, но да му дават известна свобода и да позволяват на приятелите му да се грижат за неговите нужди. 24.След няколко дни Феликс отиде с жена си Друсилия, която беше юдейка на мястото, където охраняваха Павел. Те изпратиха да го повикат и слушаха от него за вярата в Христос. 25.Докато Павел говореше за праведност, себеконтрол и за идващия съд, Феликс се уплаши и каза: „Достатъчо за сега. Можеш да си отиваш, и когато намрея време, ще те повикам отново.” 26.Същевременно Феликс се надяваше да получи пари от Павел. И по тази причина го викаше по-често да си приказват. 27.След две години Порций Фест стана губернатор (управител) на мястото на Феликс. Но тъй като Феликс искаше да направи услуга на юдеите, той остави Павел вързан.

25 1.Три дена след като Фест стана управител, той отиде от Кесария в Ерусалим. 2.Там първосвещениците и някои юдейски водачи, изложиха пред него

обвиненията си срещу Павел. Те молеха Фест 3.да им направи услуга, да изпрати да го доведат в Ерусалим. Юдеите имаха план да причакат и убият Павел по пътя му към Ерусалим. 4.Фест им отвърна: „Павел ще бъде държан в Кесария, и скоро аз лично ще отида там. 5.И ако той е направил нещо нередно, нека вашите водачи дойдат с мен и го обвинят.” 6.Фест преседя в Ерусалим не повече от осем или десет дена и след това се върна в Кесария. На другия ден, той седна в съда и призова Павел. 7.И когато той влезе, юдеите, които бяха дошли от Ерусалим го наобиколиха. Те го обвиниха в много сериозни престъпления, които не можеха да докажат. 8.Павел се защити казвайки: „Не съм нарушил никой юдейски закон, нито съм извършил нещо против храма или императора.” 9.Но Фест искаше да направи услуга на юдеите. Затова той каза: „Искаш ли да отидеш в Ерусалим и да бъдеш съден от мен по тези обвинения?” 10.Павел отговори: Аз стоя пред императорския съд, където трябва да бъда съден. Знаеш много добре, че не съм сторил никаква вреда на юдеите. 11.Ако съм извършил нещо заслужаващо смърт, аз не бягам от смъртно наказание. Но аз съм невинен за всички тези престъпления и никой няма право да ме предаде на тези

хора. Отнасям делото си до императора.” 12.Фест обсъди въпроса с членовете на съвета си, и каза на Павел: „Отнесъл си делото до императора, затова ще отдеш при императора!” 13.Няколко дни по-късно, цар Агрипа и Верникия дойдоха в Кесария да посетят Фест. 14.И тъй като те останаха няколко дена, Фест разказа на царя за Павловото дело. Той каза: „Феликс остави един човек тука в затвора. 15.Когато отидох в Ерусалим, първосвещениците и юдейските водачи дойдоха, дадоха ми информация за него и ме помолиха да го осъдя. 16.Аз им отвърнах, че не е римски обичай да се предава човек на смърт, преди обвиняемия да се срещне лице в лице с обвинителите си, и да се защити от обвиненията. 17.Когато те дойдоха тук заедно с мен, аз не си изгубих времето. На следващия ден, аз седнах на съдийския стол и заповядах да го доведат. 18.Когато обвинителите му станаха, те не го обвиниха в престъпленията, които аз очаквах. 19.Вместо това, те спореха с него относно някакви техни вярвания и за един умрял човек на име Исус, който Павел казва, че е жив. 20.Тъй като не знаех как да разбера истината за всичко това, аз попитах Павел, дали би желал да отиде в Ерусалим и да се съди там. 21.Но той поиска да бъде държан в затвора докато

императора реши делото му. Затова аз заповядах да бъде държан тука докато го изпратя при императора. 22.Тогава Агрипа каза на Фест: „Бих желал да чуя тоя чвек.” Фест отговори: „Утре ще го чуеш.” 23.На другия ден Агрипа и Верникия влязоха в залата с голям блясък и пищност. Висшестоящите римски офицери и повечето видни граждани на града бяха също там. Фест заповяда да доведат Павел. Той каза: 24.„Царю Агрипа и всички които присъствате тук погледнете тоя човек! Всички юдеи от Ерусалим и Кесария дойдоха при мен, искайки той да бъде осъден на смърт. 25.Аз не го намерих виновен за никое престъпление заслужаващо смърт. Но тъй като той поиска да бъде съден от императора, аз реших да го изпратя в Рим. 26.Трябва да напиша някои факти за тоя човек на императора. Затова съм го изправил пред всички вас, особено пред теб царю Агрипа, че след като бъде разпитан, да имам какво да напиша. 27.Намирам за неразумно да изпращам затворник в Рим без посочени обвинения.”

26 1.Агрипа каза на Павел: „Свободен си да говориш за себе си.” Павел простря ръката си и каза: 2.„Царю Агрипа, радвам се за възможността да защитя себе си

пред тебе, относно всичко за което ме обвиняват юдеите. 3.Ти знаеш много за религиозните ни обичаи и за вярванията, които ни разделят. Затова те моля да ме изслушаш с търпение. 4.Юдеите ме познават още от дете и знаят какъв начин на живот съм живял между народа ми и в Ерусалим. 5.И ако желаеха можеха да ти разкажат, че аз следвах най-строгото учение на нашата религия, живеех като фарисей. 6.А сега съм изправен пред съд, защото вярвам в обещанието на Бога дадено на предците ни. 7.Ден и нощ дванадесетте ни племена служеха ревностно на Бога, очаквайки обещаните благословения. Царю Агрипа, поради тази надежда, юдеите ме обвиняват. 8.Защо всички вие отказвате да повярвате, че Бог може да възкресява от мъртвите? 9.И аз си мислех, че е мой дълг да се противопоставя на Исус от Назарет с цялата си сила. 10.Ето какво извърших в Ерусалим. С властта, която получих от първосвещениците, хвърлих много християни в затвора. И дори гласувах те да бъдат убивани. 11.Често ги наказвах в синагогите, и се стараех да ги накарам да се откажат от вярата си. И в яростта си към тях, аз ги преследвах и по чуждите градове. 12.Царю Агрипа, един ден аз пътувах за Дамаск с властта и разрешениетона

първосвещениците. 13.Около обед, аз видях светлина по-блестяща и от слънцето. Тя проблясна от небето и осия мен и всички, които пътуваха с мене. 14.Всички паднахме на земята и аз чух глас, който ме питаше на еврейски: „Савел, Савел, защо си толкова жесток към Мен? Глупаво е да се бориш срещу Мен!” 15.Аз попитах: „Кой си ти Господи?” Тогава Господ ми отговори: „Аз съм Исус, когото ти гониш. 16.Изправи се! Аз ти се явих, защото Съм те избрал за мой служител. Ти ще разкажеш на другите това което си видял, и онова, което ще ти покажа.” 17.Господ също така каза: „Аз ще те пазя от юдеите и от не-юдеите при които те изпращам. 18.Искам да им отвориш очите, за да се обърнат от тъмнината към светлината, и от контрола на Сатана към Бога. Тогава греховете им ще бъдат простени, и чрез вяра те ще станат част от Божиите святи хора.” 19.Царю Агрипа, аз се покорих на небесното видение. 20.Първо проповядвах на хората в Дамаск, после отидох в Ерусалим и след това по цяла Юдея. Отидох и при не-юдеите и им говорех: „Престанете да съгрешавате и се обърнете към Бога! След това потвърдете направеното, чрез начина си на живот.” 21.Ето защо юдеите ме уловиха в храма и се

опитаха да ме убият. 22.Но през цялото време Бог ми помагаше и аз съм проповядвал и на бедни и на богати. Говорил съм им само това, което Мойсей и пророците са казали, че ще се случи. 23.Казах им, че Месията ще пострада и, че ще бъде първия възкръснал от мъртвите, за да разпръсне светлина на юдеите и на не-юдеите." 24.Преди Павел да завърши със защитата си, Фест извика: „Павле, ти си луд! Многото учене те е докарало до лудост." 25.Но Павел отвърна: Уважаеми Фест, аз не съм луд. Каквото казвам е истина и от здрав разум. 26.Никое от тези неща не са се случили някъде в някой ъгъл. Сигурен съм, че цар Агрипа знае за какво говоря. Ето защо мога да му говоря директно." 27.Тогава Павел каза на Агрипа: „Вярваш ли казаното от пророците? Аз знам, че вярваш." 28.Агрипа каза на Павел: „Мислиш ли, че можеш набързо да ме склониш да стана християнин?" 29. Павел отговори: „Моля се на Бог ти и всички, които ме слушате днес да станете напълно такива, какъвто съм и аз (освен тия окови). 30.Царят, губернатора (управителя) Фест, Верникия и всички седящи там, се изправиха. 31.И докато си тръгваха, те говореха помежду си: „Този човек не е направил нищо достойно за смърт или затвор." 32.Агрипа каза на Фест:

„Този човек можеше да бъде освободен, ако не беше отнесъл делото си до императора.”

27 1.Когато бе решено да отплаваме за Италия, Павел и другите затворници бяха предадени на капитан Юлий от императорския отряд. 2.Качихме се на кораб от Адрамития, който щеше да пътува до някои пристанища по крайбрежието на Азия. Аристарх от Солун беше с нас. 3.На следващия ден пристигнахме в Сидон. Юлий се отнасяше добре към Павел и му позволяваше да посещава приятелите си, за да могат да се погрижат за него. 4.Когато напуснахме Сидон, духаше насрещен вятър и ние плувахме близо до остров Кипър за да се предпазим от вятъра. 5.След това плувахме на юг от Киликия и Памфилия докато стигнахме пристанището на Ликийския град Мира. 6.Там капитана намери един Александрийски кораб, който плаваше за Италия. И така той ни заповяда да се качим на борда на кораба. 7.Няколко дни плавахме бавно и трудно стигнахме Книд. Вятърът не ни позволяваше да пътуваме в тази посока, затова плавахме на завет под остров Крит срещу нос Салмон. 8.Пътувахме бавно по крайбрежието и накрая пристигнахме на едно място наречено Добри

Пристанища, близо до град Ласей. 9.Бяхме изгубили толкова много време, че и денят за пост беше вече отминал. Пътуването беше опасно, затова Павел ги посъветва: 10.”Господа, послушайте ме! Ако пътуваме сега, кораба и товара ще бъдат лошо повредени, и много животи изгубени.” 11.Но Юлий слушаше повече капитана и собственика на кораба, отколкото Павел. 12.Пристанището не беше добро за презимуване. Затова почти всички се съгласиха, че трябва да опитат да плават по крайбрежието на Крит до Феникс, където да презимуват. Феникс е Критско пристанище което гледа към югозапад и северозапад. 13.И когато южния вятър започна да духа, те помислиха, че е добро време да осъществят плановете си. И така те вдигнаха котва и плаваха по крайбрежието на Крит. 14.Скоро силен вятър(наречен североизточен) задуха срещу нас от острова. 15.Вятърът блъскаше кораба, и ние не можехме да плуваме срещу него. Затова оставихме вълните да носят кораба. 16.Минахме покрай остров Клавдий откъм безветрената му част. С голяма мъка удържахме спасителната лодка на мястото и. 17.Те я издърпаха на палубата и след това с въжета препасаха кораба изотдолу за да го подсилят. Прибраха платната и

оставиха кораба да се носи, защото се страхуваха да не бъдат тласнати в плитчините на залива Сиртис. 18.Бурята беше толкова силна, че на следващия ден изхвърлиха част от товара. 19.А на третия ден със собствените си ръце те изхвърлиха някои корабни съоражения и принадлежности. 20.В продължение на много дни ние не можехме да виждаме нито слънце, нито звезди. Бурята продължаваше да бушува, и ние изгубихме всякаква надежда да бъдем спасени. 21.Тъй като никой от нас не беше ял от дълго време, Павел се изправи между тях и каза: „Трябваше да ме послушате! Ако бяхте останали в Крит, нямаше да претърпите тази повреда и загуба. 22.Но сега ви съветвам, да се ободрите, защото никой няма да изгуби живота си. Само кораба ще бъде разрушен. 23.Аз принадлежа на Бога и Му се покланям. Снощи Той изпрати ангел да ми каже: 24.„Павле не се страхувай! Ти ще застанеш пред императора. И поради тебе, Бог ще спаси живота на всеки един, който е на кораба.” 25.Ободрете се! Сигурен съм, че Бог ще направи точно това, което е обещал. 26.Но първо ние ще бъдем изхвърлени на един остров. 27.Четиринадесет дни и нощи ние бяхме тласкани из Адриатическо море. Но около полунощ, моряците

усетиха, че се приближаваме до суша. 28.И като измериха разбраха, че водата е дълбока около сто и двадесет стъпки. Малко по-нататък те измериха отново и водата беше около деветдесет стъпки дълбока. 29.Моряците се страхуваха, да не се ударим в скали и затова спуснаха четири котви от задната част на кораба. След това чакаха да се съмне. 30.Те се опитаха да избягат от кораба, и бяха спуснали спасителната лодка под предлог, че щели да спускат котви от предната част на кораба. 31.Павел каза на капитан Юлиус и на войниците: „Ако моряците не останат на кораба, вие няма да имате никаква надежда да се спасите.” 32.тогава войниците отрязаха въжетата на спасителната лодка и я оставиха да се носи в морето. 33.На разсъмване Павел молеше хората да похапнат. Той им каза: „Четиринадесет дни бяхте толкова уплашени и разтревожени, че не сте яли нищо. 34.Затова ви насърчавам да хапнете нещо. Това ще ви помогне да оцелеете, тъй като косъм няма да падне от главите ви.” 35.След като каза това Павел взе хляб, благодари на Бога, разчупи го и започна да яде. 36.Всички се ободриха и ядоха по нещо. 37.На кораба имаше двеста седемдесет и шест души, 38.и след като се нахраниха, те

изхвърлиха товара от жито в морето, за да олекотят кораба. 39.На сутринта не можаха да разпознаят земята, но видяха залив с песъчлив бряг. И така те решиха да се опитат да избутат кораба на брега. 40.Откачиха котвите и ги оставиха в морето и развързаха въжетата, които държаха кормилата. После развиха предното платно и оставиха вятъра да понесе кораба към брега. 41.Но се удариха в пясъчен нанос и кораба заседна. Предницата му се заби и не можеше да бъде помръдната, а задната част се разби от силата на вълните. 42.Войниците рещиха да избият затворниците, да не би да изплуват и избягат. 43.Но капитан Юлий искаше да спаси живота на Павел, и не позволи на войниците да изпълнят намеренията си. Вместо това заповяда на ония, които могат да плуват да скочат първи в морето и да излязат на сушата. 44.След това, той заповяда на останалите да се хванат за дъски или други части от кораба и по този начин всички излязоха безопасно на сушата.

28 1.Когато стигнахме брега разбрахме, че островът се наричаше Малта. 2.Местните жители бяха много дружелюбни към нас и ни посрещнаха като накладоха огън, понеже валеше дъжд и беше студено. 3.Павел

събра сноп пръчки и ги хвърли в огъня. Топлината накара една отровна змия да изпълзи и тя го ухапа по ръката. 4.Когато местните видяха змията да виси от Павловата ръка, те казаха помежду си: „Този човек ще да е убиец! Дори и да се е избавил от морето, възмездието няма да го остави жив.” 5.Павел отърси змията в огъня и не беше наранен. 6.Хората очакваха да отече или внезапно да падне мъртъв. Но след като чакаха дълго време и видяха, че нищо не му се случва, те промениха мнението си и казаха: „Този човек е бог.” 7.Управителят на острова се казваше Поплий и той притежаваше част от острова. Поплий беше много дружелюбен и ни прие в дома си за три дена. 8.Баща му лежеше болен на легло с треска и дизентерия. Павел отиде да го види. Той положи ръцете си върху него, помоли се и го изцели. 9.След като стана това, другите болни хора от острова отиваха при Павел и се изцеляваха. 10.По много начини те показваха голямото си уважение към нас, и когато си тръгвахме, ни дадоха всичко от което се нуждаем. 11.Три месеца по-късни ние отплувахме с един александрийски кораб, който беше презимувал в Малта. На предната му част бяха издълбани боговете Близнаци. 12.Пристигнахме в

Сиракуза и преседяхме там три дена. 13.От там плавахме до град Ригия. На другия ден задуха южен вятър, и след два дена дойдохме в Потиоли. 14.Там намерихме вярващи, които ни помолиха да прекараме седмицата с тях. След това пристигнахме в Рим. 15.Някои вярващи там, бяха чули за нас и дойдоха до Апиевия пазар и до трите кръчми да ни видят. Когато Павел ги видя, той благодари на Бога и се насърчи. 16.След като пристигнахме в Рим, на Павел му беше позволено да живее отделно, но имаше войник, който го пазеше. 17.След три дена той покани на среща най-влиятелните юдеи в Рим. Когато се събраха, Павел им каза: „Братя, не съм извършил нищо против юдейският народ, нито съм нарушил обичаите предадени от предците ни. Но в Ерусалим аз бях предаден като затворник на римляните. 18.Те ме разпитваха и искаха да ме пуснат, защото не бях обвинен в нищо заслужаващо смърт. 19.Но когато юдеите, възразиха, аз бях принуден да отнеса делото си до императора. Това не означава, че искам да обвиня в нещо народа си. 20.Ето защо, исках да ви видя и да поговоря с вас. Аз нося тези вериги заради това за което Израел се надява.” 21.Юдеите му казаха: „Не сме получавали никакви

писма от Юдея за тебе, и никой юдеин, който е идвал в Рим не ни е казвал или споменавал нещо лошо за тебе. 22.Но бихме искали да чуем какво мислиш. Знаем, че навсякъде хората говорят против тази ерес.” 23.На определения ден, голям брой от влиятелните юдеи дойдоха на мястото, където Павел живееше. От сутрин до вечер той им разясняваше Божието царство. Той използваше Мойсеевия закон и пророците, за да ги убеди за Исус. 24.Някои се съгласиха с думите му, а други продължаваха да не вярват. 25.Тъй като юдеите не можеха да се съгласят помежду си, те започнаха да си отиват. Но Павел каза: "Святият Дух е говорил истината, когато е изпратил пророк Исая да каже на предците ни: 26.„С ушите си ще слушате, но няма да разберете. С очите си ще гледате, но нищо няма да видите. 27.Защото всички вие имате упорити сърца. Ушите ви са запушени, а очите ви покрити, и не можете да виждате, нито да разбирате. Ако можехте бихте се обърнали към Мене за да ви изцеля.” 28.Павел каза: „Трябва да знаете, че Бог изпрати спасението си на не-юдеите, и те ще слушат.” 29.И след като каза това, юдеите си отидоха, като спореха помежду си. 30.Две години Павел преседя във взета под наем къща и

приемаше всеки, който отиваше при него. 31.Той смело проповядваше за Божието царство и поучаваше за Господ Исус Христос. Никой не се опитваше да го спре.

Яков

1 1.Яков, слуга на Бога и на Господа Исус Христос, до дванадесетте племена пръснати по целия свят. Поздрав. 2.Приятели, считайте за истински подарък моментите, когато изпитания и предизвикателства ви връхлетят от всички страни. 3.Вие знаете, че когато е под натиск, вашият живот на вяра е принуден да излезе наяве и да покаже своята същност. 4.Затова не се опитвайте да се измъквате от всичко преждевременно. Позволете на трудността да си свърши работата, за да станете зрели и добре развити, и да не ви липсва нищо в каквото и да е отношение. 5.Ако не знаете какво да правите, молете се на Отец. Той обича да помага, и няма да погледне на вас с високомерна снизходителност, когато Го помолите за помощ. 6.Искайте с дързост, с вяра, и без да отпадате от твърдото си убеждение. Хората, които се притесняват дали молитвите им са чути, са като блъскани от вятъра вълни. 7.Не си мислете, че по този начин ще получите

нещо от Господа, 8.понеже като се носите без посока, вие не се ангажирате с нищо. 9.Всеки един от Божиите хора, който е беден или е в по-ниско положение трябва да се радва, когато се издига. 10.Радвайте се и когато надменния богаташ престане да се възприема като нещо повече от другите. Преуспяването е краткотрайно като живота на диво цвете, затова никога не се осланяйте на него. 11.Вие знаете, че след като слънцето изгрее с изгарящата си жега, цветето изсъхва. Цветовете му увяхват, и преди да разбереш, красивият му изглед изчезва и остава само едно сухо стебло. По този начин можем да обрисуваме “преуспяващия живот”. В същия момент, в който някой човек започне да гледа на него с възхищение, той се изпарява и не остава нищо от него. 12.Благословен е всеки, който се изправи пред някое трудно изпитание и успее да го издържи. За такива личности, верни в любовта си към Бога, наградата е венеца на живота. 13.Не позволявайте на никой, който е в затруднение да се отдава на злото като казва: “Бог се опитва да ме накара да съгреша”. Бог не се поддава на злото, и не подтиква никого да върши зло. 14.Изкушението да се отдадем на злото произлиза единствено от самите нас. Ние не трябва да обвиняваме

за това никой друг, освен похотливото разпалване на собствената ни страст. 15.Страстта забременява и ражда грях. Грехът пораства, става пълнолетен и се превръща в истински убиец. 16.Затова скъпи мои приятели, не се отклонявайте от правия път. 17.Всеки добър и съвършен дар слиза от Отец, Който създаде светлините на небето. В Бог няма нищо лъжливо, нищо двулично, нищо непостоянно. 18.Той реши да ни даде живот чрез словото на истината, за да бъдем най-значимите Му създания. 19.Скъпи приятели, бъдете бързи в слушане, бавни в говорене и бавни в гневене. 20.Разгневеният човек не върши Божията воля. 21.Затова изхвърлете на боклука всичката лъжлива добродетелност и разяждащата като рак злоба. С простичко смирение позволете на Бог, да посади във вас Словото, което превръща живота ви в градина на спасението. 22.Не се самозалъгвайте, като си мислите, че сте само слушатели, след като не сте. Вършете това, което слушате! 23.Който слуша Божието слово, а не го изпълнява, прилича на човек, който се поглежда набързо в огледалото, 24.тръгва си, и след малко забравя кой е и как изглежда. 25.Но който продължава да изучава съвършените Божии поучения, които правят

хората свободни и остава верен в това, ще бъде благословен. 26.Всеки, който има претенции че е „религиозен” поради това, че говори дълго и увлекателно, се самозаблуждава. Такава религия не е нищо повече от въздух под налягане. 27.Истинската религия, която е приемлива пред Бог Отец, е тази: Да се грижиш за сирачетата и вдовиците, когато са в нужда и да останеш непокварен от света.

2 1.Скъпи приятели, ако вярвате в нашия славен Господ Исус Христос, няма да се отнасяте към едни хора по-добре, отколкото към други. 2.Ако в църквата ви влезе човек, който е облечен в скъп костюм, и веднага след него влезе клошар, който е облечен в дрипи, 3.и вие кажете на човека с костюма: „Седнете тук, господине; това е най-хубавото място в този дом!”, а не обърнете внимание на клошаря или му кажете „Ти по-добре седни тук на задния ред,” 4.не сте ли поставили разделение между Божиите деца и не доказвате ли, че сте съдии на които не може да се има доверие? 5.Слушайте, скъпи приятели. Не ви ли е станало досега ясно, че Бог действа по един коренно различен начин? Той избра най-бедните и смазани хора да бъдат първите граждани на царството,

с всички права и преимущества. Това царство е обещано на всеки, който обича Бога. 6.А ето, че вие опозорявате същите тия граждани! Не са ли висшестоящите и важните клечки тези, които ви експлоатират и които използват съдилищата за да ограбят от вас всичко, което могат? 7.Не са ли те тези, които хулят доброто име на Исус, името в което се благославяте? 8.Вие постъпвате добре когато изпълнявате царския закон на Писанието: „Обичайте другите както обичате себе си.” 9.Но ако се подмазвате на тези тъй наречени важни хора, вие нарушавате закона и оставате осъдени от него. 10.Не може да сте придричиви към тези неща, като се специализирате в спазването на едно или две неща от Божия закон, а да пренебрегвате други. 11.Същият Бог който каза „Не извършвай прелюбодейство”, каза също и „Не убивай”. Ако не прелюбодействаш, но убиваш, мислиш ли, че твоето не-прелюбодействане ще изличи това, че убиваш? Не, ти си убиец. 12.Говори и действай като човек, който очаква да бъде съден по закона, който ни освобождава. 13.Няма да бъде показана милост към ония, които са били немилостиви към другите. Милостта тържествува над осъждението. 14.Скъпи приятели, каква полза има да казвате, че имате вяра, а не

вършите нищо, което да показва това? Мислите ли, че такава вяра ще ви спаси? 15.Ако, някой вярващ брат или сестра се нуждае от дрехи и храна, 16.и някой от вас им каже: „ Бог да е с тебе, дано бъдеш стоплен и нахранен,” а не им дадете потербното, каква полза? 17.Не е ли очевидно, че да говориш за Бог без да постъпваш като Бог е нечувана глупост? 18.Почти мога да чуя как някой от вас се съгласява с мен като казва: „Това звучи добре. Ти разглеждаш въпроса за вярата, аз пък ще работя по въпроса с делата.” Не бързай толкова. Нито ти можеш да ми покажеш делата си отделно от твоята вяра, нито аз мога да ти покажа вярата си отделно от моите дела. Вяра и дела, дела и вяра, двете са неразделно свързани едно с друго. 19.Чувам ви как открито изповядвате вярата си в единия и единствен Бог, но след това забелязвам, че започвате незаинтересовано да бездействате, като смятате че сте направили нещо чудесно. Добре правите. И демоните правят същото, но какво ги ползва това? 20.Безрасъдни хора! Необходимо ли е да ви се доказва, че вяра без дела е безполезна? 21.Не се ли оправда нашият праотец Авраам пред Бога чрез дела, когато постави своя син Исаак на жертвения олтар? 22.Не е ли очевидно, че вярата и делата работят,

свързано, и че вярата изразява себе си чрез делата? И делата са „дела на вяра.” 23.Изпълни се писанието, което казва: „ Авраам повярва в Бога, и Бог благоволи в него.” Така Авраам стана Божий приятел. 24.Не доказва ли това, че човек се оправдава пред Бога не чрез една безплодна вяра, а чрез вяра, на която плодовете са дела? 25.Същото се отнася и за проститутката Раав, която прие пратениците и ги изпрати бързо през друг път. Тя получи Божието одобрение, поради това, което извърши. 26.Защото, както тялото отделено от духа е мъртво, така и вярата отделена от дела е мъртва.

3 1.Приятели, не бързайте да ставате учители. Да поучаваш е крайно отговорна работа. Учителите ще бъдат съдени по най-строгите критерии. 2.А и никой от нас не е напълно подготвен. Ние грешим почти всеки път когато си отворим устите. Ако можехте да откриете някой, който говори единствено и само истината, това щеше да е един съвършен човек, който напълно владее живота си. 3.Юздата в устата на коня управлява целия кон. 4.Малкото кормило в ръцете на опитния капитан насочва огромния кораб в курса дори и ако духат най-силните насрещни ветрове. 5.Една дума която излиза от

устата ви може да ви изглежда незначителна, но тя може да извърши почти всичко, или да унищожи! Помнете, че е необходима само една искра за да избухне горски пожар. 6.И една дума, която е лекомислена или не на място може да направи това. Чрез нашето говорене ние можем да разрушим света, да обърнем хармонията в хаос, да очерним нечие име, да запалим огън, който да изгори нас самите заедно с целия свят, огън който се запалва направо от пъкъла. 7.Това си е страшно нещо: можеш да опитомиш диво животно, 8.но не можеш да опитомиш езика – никой никога не е успял да постигне това. Езика подивява, той убива без причина. 9.С езика си благославяме Бог, нашият Баща, със същия език ние проклинаме мъжете и жените, които Бог създаде по Свой образ и подобие. 10.От една и съща уста излизат и проклятия и благословения! Това не трябва да е така, приятели мои. 11.От извора не излиза единия ден сладка вода, а другия ден солена. 12.Може ли смокиновото дърво да роди маслини или лозата смокини? Или кладенец пълен със солена вода да дава сладка? 13.Искате ли да бъдете смятани за мъдри и да се прочуете с мъдростта си? Ето какво трябва да правите: Живейте както подобава, живейте мъдро, живейте

смирено. Има значение единствено начинът по който живеете, а не начинът по който говорите. 14.Нечестивият стремеж не е мъдрост. Да се надуваш че си мъдър, не е мъдрост. Да изопачаваш истината в стремежа си да звучиш мъдро не е мъдрост. 15.Нищо от това не може да е по-далеко от мъдростта. Тези неща са животински хитрости, съучастие с дявола. 16.Всеки път, когато се опитвате да изглеждате по-добри от другите или да придобиете нещо по-хубаво от това, което имат другите, всичко се разпада и накрая всички се хващат за гушите. 17.Истинската, Божията мъдрост, започва със свято живеене, и се отличава с това, че се разбира с другите. Тя е блага и уравновесена, прелива от милосърдие и благословения, не е двулична. 18.Вие можете да се оформите като една здрава, силна общност, която живее праведно пред Бога и се наслаждава на резултатите от това, само ако се справяте с трудната задача да се разбирате помежду си, и се отнасяте един към друг с уважение и почит.

4 1.Кое причинява боевете и разприте между вас? Не са ли себичните ви желния, които се борят да контролират тялото ви? 2.Вие страстно желаете това, което нямате, и

сте готови да убиете за да го получите. Искате това, което не е ваше, и сте готови да го присвоите дори и насила. Не бихте си и помислили просто да помолите Бог за това, нали? 3.А защо не? Защото знаете, че нямате право да Го молите за това. Вие сте разглезени деца, които искат всичко да става както на тях им харесва. 4.Вие изневерявате на Бога. Ако всичко, което искате е да вървите по собствения си път и да флиртувате със света винаги, когато ви се отдаде възможност, вие ще свършите като врагове на Бога и на Неговия път. 5.Мислите ли, че Бог не Го е грижа? Писанието казва че „Той е любим, който силно ревнува". 6.И това, което Той дава поради любовта си е много по-добро от всичко друго което бихте могли да откриете. Всеки знае, че „Бог се противи на арогантните и горделиви хора, а на смирените дава благодат." 7. Затова поставете себе си под авторитета на Бога, но противопоставяйте се на дявола и той ще бяга от вас. 8.Кажете едно тихо „да" на Бога и Той ще дойде веднага. Престанете да се занимавате с греха. Очистете вашият вътрешен живот и не бъдете вече неутрални в позицията си. 9.Започнете да тъгувате, заплачете от дълбините на сърцето си. Забавленията и игрите

свършиха. Станете наистина сериозни. 10.Паднете на колене пред Господа, това е единственият начин да си стъпите здраво на краката. 11.Братя и сестри, престанете да се злословите един друг. Който злослови и съди другите вярващи, злослови и съди Божието учение. А ако съдиш Божието учение, вече не си последовател, но съдия. 12.Бог носи отговорността да решава човешката съдба. За кого се мислите, че си позволявате да се месите в съдбата на другите? 13.А сега имам слово за тези, които прибързано обявяват: „ Днес, най-късно утре, заминаваме за този и този град за една година. Ще започнем бизнес и ще спечелим много пари.” 14.Вие не знаете какво ще се случи утре, защото не сте нищо повече от лека мъгла, която изчезва при първите леки проблясъци на слънцето. 15.Вместо това създайте си навик да казвате: „Ако Господ желае и все още сме живи, ще направим това или онова”. 16.Обаче, вие се хвалите, защото сте арогантни. И всичкото това самохвалство е зло. 17.Всъщност ако знаете да правите правилните неща и не ги правите, вие вършите зло.

5 1.И едно последно слово към вас, надменните богаташи: Научете се да плачете. Сълзите ви ще се леят като из ведро, когато ви връхлети провалът. 2.Парите ви са фалшиви, а изтънчените ви дрехи вонят. 3.Вашето ненаситно желание за лукс е като рак, който разяжда вътрешностите ви и унищожава живота ви. Мислехте си, че трупате богатство, но това което сте натрупали е осъждение. 4.Всичките работници, които сте използвали и мамили искат съд. Стенанията на работниците от които се възползвахте и лъжехте, са вик в ушите на Главния Отмъстител. 5.Вие плячкосвахте земята, живеехте разпуснато, и се угоихте като в ден на клане. 6.Истината е, че осъдихте и убихте хора, които имаха Божието благоволение, въпреки, че те не ви се противяха. 7.Междувременно чакайте търпеливо Пристигането на Господа. Вие виждате, че земеделците вършат това през цялото време, като чакат скъпоценната им реколта да узрее и търпеливо оставят дъжда да извърши своята бавна, но сигурна работа. 8.Бъдете търпеливи като тях. Останете непоколебими и твърди. Господ може да се върне по всяко време. 9.Приятели, не се оплаквайте един от друг. Знаете, че

против вас може да бъде пусната много по-сериозна жалба. Съдията е много близо, на една крачка разстояние. 10.Приемете старите пророци като ваши наставници. Те се примиряваха с всичко, претърпяваха всичко, никога не се отказваха и през цялото време почитаха Бога. 11.Животът е такъв подарък за тези, които вървят в правия път! Чували сте за издръжливостта на Йов, и знаете как накрая Бог му възвърна всичко. И това стана, защото Бог се грижи за всичко до най-малката подробност. 12.И тъй като знаете, че Той се грижи, нека начина по който говорите да го показва. Не използвайте в речника си думи като "Кълна се в Бога". Не показвайте нетърпението си като скалъпвате разни клетви с цел да накарате Бог да се раздвижи. Просто казвайте „да" или „не" и говорете истината. По този начин вашето говорене не може да бъде използвано против вас. 13.Скърбите ли? Молете се. Ако се чувствате страхотно - пейте. 14.Ако е болен някой от вас, да повика църковните водачи да се помолят и да го помажат с масло в името на Господа. 15.Молитвата с вяра ще го изцели, и Исус ще го вдигне на крака. А ако е извършил грях, ще му бъде простено. Така ще е изцелен и вътрешно и външно.

16.Изповядвайте един на друг греховете си и се молете
един за друг за да бъдете изцелени и да се радвате на
крепко здраве, и превърнете това в обичайна практика
между вас. Молитвата на човека, който живее правилно
пред Бога е нещо твърде мощно за да бъде спряно.
17.Илия беше човек точно като нас, и помоли се
усърдно да не вали, и не валя дъжд в продължение на
три години и половина. 18.След това се помоли да
завали, и заваля. Изляха се проливни дъждове и всичко
започна да расте отново. 19.Скъпи мои приятели, ако
познавате хора, които са се отклонили от Божията
истина, не ги отписвайте. Идете след тях, върнете ги
обратно и ще спасите тези скъпоценни души от
унищожение и много грехове ще бъдат простени.

1 Петър

1 1.Петър апостол на Исус Христос, до Божиите хора
разпръснати като чужденци в Понт, Галатия,
Кападокия, Азия, Витиния. 2.Бог Отец ви предузна
много отдавна и ви избра да живеете свят живот с
помощта на Духа, за да се покорявате на Исус Христос
и да бъдете поръсени с кръвта Му. Благодат и мир да

изпълват живота ви. 3.Благословен да е Бог Отец на нашия Господ Исус Христос, Който поради голямата си милост, ни даде нов живот и жива надежда чрез възкресението на Исус Христос. 4.Новият живот за който сме родени има наследство, което не може да бъде унищожено, развалено или изгубено. Това наследство се пази на небето за вас, 5.които сте пазени с Божията сила чрез вяра за спасение, което е готово да бъде открито в последно време. 6.Зная колко чудесно това ви кара да се чувствате, въпреки че междувременно трябва да търпите всякакви видове изпитания. 7.Чистото злато поставено в огъня, излиза от него доказано чисто; искрената вяра прекарана през това страдание излиза доказано искрена. Когато Исус приключи с всичко това, не вашето злато, а вярата ви ще бъде изложена на показ от Бога като доказателство за Неговата победа. 8.Въпреки, че никога не сте виждали Христос, вие Го обичате. Сега също не Го виждате, но вярвате в Него. Вие сте извънредно щастливи и изпълнени с радост и хвала, които трудно могат да се изразят с думи. 9.Понеже продължихте да вярвате, вие ще получите това, което очаквате с нетърпение-спасението на душите си. 10.Пророците внимателно изследваха и

проучваха това спасение. 11.Духът на Христос, Който беше в тях им каза как Той ще пострада и как след това ще получи велика почит. Затова те търсеха да разберат кой точно ще бъде Христос и кога това ще се случи. 12.Но им се откри, че те служеха не на себе си, а на вас. Те ви проповядваха, чрез силата на Святия Дух, Който беше изпратен от небето. И посланието им беше за вас, въпреки че ангелите искаха да научат повече за това. 13.Затова запретнете ръкавите си, впрегнете умовете си, бъдете напълно готови да приемете подаръка който ви очаква, когато Исус пристигне. 14.Недейте от мързел да се връщате назад към онзи стар начин на живот, отдаден на злото, като правите точно това, което ви се прави. Тогава не знаехте по-добър начин на живот, но сега знаете. 15.Като покорни деца, оставете се да бъдете въведени в един начин на живот оформен от Бога, живот изпълнен с енергия и пламтящ от святост. 16.Бог е казал: „ Бъдете святи, защото Аз Съм свят.” 17.Когато извикате към Него за помощ, Той ви помага, защото по този начин Той показва, че е добър Баща. Но не забравяйте, че Той също е и отговорен Баща, и няма да позволи да живеете живота си разпуснато. Вашият живот е един път, който трябва да изминете с пълно

съзнание за Бога. 18.На Бог му струваше много да ви измъкне от този безизходен, лекомислен живот в който сте израстнали. 19.Както знаете, Той плати със свещената кръв на Христос. Той умря като едно непорочно, жертвено агне. 20.Христос беше избран преди сътворението на света, но заради вас, Той дойде в тези последни времена. 21.Поради този принесен в жертва Месия, когото след това Бог възкреси от мъртвите и прослави, вие вярвате в Бога и знаете че имате бъдеще в Него. 22.Сега, когато сте изчистили живота си чрез следване на истината, обичайте се един друг така, сякаш живота ви зависи от това. 23.Новият ви живот не е като стария ви живот. Вашето старо рождение дойде от тленно семе, а новото ви рождение идва от живото Слово на Бога. Само се замислете: живот заченат от самият Бог! 24.Ето защо пророкът е казал: “Старият живот е като живота на тревата, красотата му е краткотрайна като дивите цветя. Тревата изсъхва, цветята увяхват, а 25.Божието Слово остава вечно. То е Словото, което зачена новия живот във вас.

2 1.Затова почистете си дома! Отървете се от злобата и преструвките, от завистта и вредните клюки. 2.Сега,

като кърмачета, пийте на големи глътки Божията чиста доброта. Така ще порастнете зрели и цялостни в Бога. 3.Със сигурност сте опитали, че Господ е добър. 4.Елате при Исус Христос, Той е живият камък, Който хората отхвърлиха, но Бог Го избра и удостои с висока почит. 5.И сега вие сте като живи камъни, които изграждат духовен дом. Също така сте и святи свещеници, които с помощта на Исус Христос ще принасят угодни на Бога жертви. 6.Писанието казва: Ето полагам в Сион крайъгълен камък, избран и скъпоценен.Който повярва в Него, никога няма да се посрами." 7. За вас, които вярвате в Него, Той е камъка, с който да се гордеете, но за тези които отказват да Му се доверят, "Камъкът който майсторите захвърлиха, сега е главния основополагащ камък." 8.За невярващите той е "...камък за препъване, голям скален блок който им преграждa пътя." Те се препъват и падат, защото отказват да се покоряват, точно както беше пророкувано. 9.Но вие сте ония избрани от Бога, за висшето призвание на свещеническата работа, избрани да бъдете свят народ, Божии инструменти, за да вършите Неговата работа и да говорите без колебание за Него, да разказвате на другите за огромната промяна,

която Той извърши във вас, 10.като от нищо ви направи нещо, и от отхвърлени станахте приети. 11.Приятели, този свят не е вашият дом, затова не се стремете да ви е уютно и удобно в него. Не угаждайте на вашето его. Ако го правите ще загубите душата си. 12.Живейте примерен живот между местните, за да могат вашите действия да доказват неоснователността на техните предубеждения. Тогава те ще бъдат привлечени на страната на Бога и ще бъдат там за да участват в тържеството, когато Той пристигне. 13.Накарайте Господа да се гордее с вас като бъдете добри граждани. Уважавайте властите, без значение дали заемат нисък или висок чин, 14.те са Божии пратеници, които да поддържат реда. 15.Божията воля е като вършите добро, да изцелите невежеството на глупаците, които си мислят че сте опасност за обществото. 16.Упражнявайте свободата си като служите на Бога, а не като нарушавате правилата. 17.Отнасяйте се достойно с всеки, който срещнете. Обичайте вашето духовно семейство. Почитайте Бога. Уважавайте правителството. 18.Вие които сте слуги, бъдете добри слуги на господарите си, не само на добрите господари, но също и на лошите. 19.Бог ще ви благослови, дори

когато другите се отнасят към вас несправедливо поради вярността ви към Него. 20.Няма някаква особена добродетел в това да понесете наказание, което заслужавате. Но ако се отнасят с вас лошо заради доброто ви поведение, и въпреки това продължавате да сте добри слуги, това доставя удоволствие на Бога. 21.Това е начинът на живот, към който бяхте привлечени, начинът на живот който Христос живя. Той претърпя всичко, което му се случи, за да познаете, че това е възможно да се извърши, а също и да разберете как да го направите, стъпка по стъпка. 22.“Той никога не направи дори и едно неправилно нещо, дори и веднъж не каза нещо невярно.” 23.Те Го обиждаха с всяка обидна дума за която, можеха да се сетят, а Той не отвърна нищо. Той страдаше мълчаливо, решен да остави Бог да оправи нещата. 24.Той понесе греховете ни на Кръста, за да можем да бъдем очистени от греха и свободни да живеем по правилния начин. Неговите рани станаха вашето изцеление. 25.Вие бяхте изгубени овце, които нямаха представа кои са или накъде вървят. Но сега Пастирът на вашите души се обръща към вас по име и ви закриля завинаги.

3 1.Същото се отнася и за вас съпруги: Бъдете добри жени на вашите съпрузи, които да отговарят на техните нужди. Има съпрузи, които въпреки че не се покоряват на Божието слово, ще бъдат запленени 2.от вашия живот на свята красота. 3.Това, което е от значение не е външния ви вид – прическата на косата ви, бижутата които носите, модела на дрехите ви, 4.а вътрешният ви нрав. Развивайте вътрешната си красота, която е нежна, блага и угодна на Бога. 5.Святите жени в миналото се украсяваха пред Бога с този вид красота, и бяха добри и верни на съпрузите си. 6.Сара например, грижейки се за Авраам, го наричаше господар. И вие ще сте истински дъщери на Сара, ако постъпвате по същия начин, естествено и непринудено. 7.Същото се отнася и за вас мъже: Бъдете добри съпрузи на вашите жени. Почитайте ги и им се възхищавайте. Като жени, те нямат някои от вашите преимущества, но в новият живот на Божията благодат, вие сте равни. Така че, отнасяйте се с тях като с равни, за да не застава нищо на пътя на молитвите ви. 8.Да обобщим всичко казано дотук: Бъдете благосклонни, отзивчиви, обичливи, състрадателни, смирени. 9.Това се отнася за всички вас

без изключение. Не си отмъщавайте, нито бъдете язвителни и саркастични. Вместо това отнасяйте се внимателно към всички и ги благославяйте. Вие сте Божиите избрани, и Той ще ви благослови. Писанието казва: 10.“Който иска да приеме живот и да види дни изпълнени с добро, ето какво трябва да върши: Да не казва нищо зло или нараняващо, 11.да презира злото и да се усъвършенства в доброто, да преследва мира с всички сили. 12.Бог гледа на всички, които Му се покоряват, и слуша техните молитви. Но се противи на всички, които вършат зло. 13.Ако сте се посветили изцяло на това да вършите добро, мислите ли че нещо може да ви спре? 14.Дори и да страдате поради това, вие пак сте в по-добра позиция. Не позволявайте опозицията да ви накара да отпаднете от твърдостта си. 15.През каквито и трудности да минавате, бъдете съсредоточени, прекланящи се в сърцата си пред Христос, нашия Господ. Бъдете готови да говорите ясно и открито с всеки, който ви попита за начина ви на живот. 16.Винаги бъдете с чиста съвест пред Бога. По този начин ще накарате хората, да се засрамят за това, че говорят лошо за доброто ви поведение като Христови последователи. 17.По-добре е да страдате поради това, че вършите

добро, ако Бог иска това, отколкото да бъдете наказани за това, че вършите зло. 18.Христос веднъж умря за греховете ни. Невинният умря за виновните. Той направи това, за да ни доведе при Бога. Неговото тяло беше умъртвено, но чрез духът Му беше възкресен. 19.Той отиде и прогласи Божието спасение на по-ранните поколения, които свършиха наказани в затвора, 20.защото не искаха да слушат. Те са като ония, които много отдавна в Ноевите дни не се покориха, когато Бог чакаше търпеливо Ной да построи ковчега. В този ковчег малцина тоест осем на брой бяха спасени чрез водата. 21.Кръщението, подобно на тази вода, сега ви спасява. То е много повече от умиване на тялото ви, то представлява обръщане към Бога с чиста съвест, поради възкресението на Исус Хростос от мъртвите. 22.Сега Христос, е на небето, където седи отдясно на Бога, и всички ангели, власти и сили са по Негов контрол.

4 1.Тъй като Исус премина през всичко, през което вие преминавате и дори повече, научете се да мислите като Него. Приемайте страданията като начин да отвикнете от онзи стар греховен навик винаги да очаквате да става така, както ви се иска. 2.Тогава ще сте способни да

живеете ежедневието си свободни да изпълнявате това, което Бог иска, вместо да бъдете подтискани от това, което вие искате. 3. Вие вече сте пропилявали времето си в онзи игнориращ Бога начин на живот, като сте се забавлявали нощ след нощ, в пиянство и разврат. Сега е време да приключите с това завинаги. 4.Естествено старите ви приятели, не разбират защо вече не се събирате със старата си компания. Но вие не сте длъжни да им давате отчет. 5.И на тях ще им бъде потърсена сметка, от Онзи, Който е готов да съди живите и мъртвите. 6.Благовестието беше проповядвано дори и на мъртвите, така че след като бъдат съдени според делата им преживе, духовете им ще живеят с Бога. 7.Наближава времето, когато с всичко в света ще бъде приключено, затова не приемайте нищо прибързано. Стойте напълно будни в молитва. 8.Повече от всичко обичайте се един друг така, сякаш живота ви зависи от това. Любовта на практика възстановява всичко. 9.Бъдете бързи да давате храна на гладните, и с радост осигурявайте легло за нощуване на бездомните. 10.Всеки от вас като добър настойник, трябва да използва дарбите, които Бог му е дал за да служи на другите. 11.Който има дарбата да говори, нека

проповядва Божието слово. Който има дарбата да помага на другите, нека да го прави със силата, която Бог му дава. Всичко трябва да се прави така, че да носи слава на Бога чрез Исус Христос, чиято слава и сила е до века. Амин. 12.Приятели, когато животът ви стане наистина труден, не си правете прибързано заключение, че Бог е излязъл в отпуска. 13.Вместо това се радвайте, че имате възможността да страдате както Христос страда. Това ще ви подготви за голямата радост, когато Той се завърне в слава. 14.Благословени сте ако ви оскърбяват поради Христос. Духът на Бога и Неговата слава във вас е това, което привлича вниманието на хората. 15.Ако са срещу вас понеже сте престъпили закона или сте нарушили обществения ред, това е друг въпрос. 16.Но ако е защото сте християни, не позволявайте оскърбленията да ви накарат да отпаднете от твърдостта си. Гордейте се с това, че ви считат за друга категория хора, понеже носите това име! 17.За християните сега е време на съд. Ние сме първи в редицата. Ако съдът започва с нас, помислете си какъв ще бъде той за тези, които отхвърлят Божието Послание. Писанието казва: 18.“Ако добрите хора едва се избавят, какво ли очаква лошите?” 19.Затова, ако

живота ви се струва труден понеже правите това, което Бог е казал, вършете още повече това, което Му е угодно. Доверете му се, Той знае какво върши и ще продължава да го върши.

5 1.Особено много съм загрижен за вас, църковни лидери. Знам какво е да бъдеш лидер, участник в Христовите страдания също и в предстоящата слава. 2.Ето за какво става въпрос: грижете се за Божието стадо със старанието на овчар. Не защото трябва, а защото искате да угодите на Бога. Не си правете сметка какво може да получите от това, а действайте доброволно. 3.Не казвайте на другите какво да правят, а внимателно им показвайте как да го направят. 4.Когато Бог, Който е началника на всички овчари, се появи със Своето господство, Той ще види че сте направили това, което трябва и ще ви обсипе с отличия. 5.И вие, които сте по-млади, трябва да следвате своите водачи. Освен това, всички трябва да служите един на друг със смирение, защото “Бог се противи на горделивите, а помага на смирените.” 6.Затова бъдете доволни от това, което сте, и не се дръжте високомерно. Силната ръка на Бога е върху вас и Той ще ви издигне на правилното

време. 7.Предайте всичките си грижи и безпокойства на Бога, защото Той се грижи за вас. 8.Пазете умовете си чисти и бъдете бдителни. Противникът ви дявола дебне наоколо като рикаещ лъв, търсейки кого да погълне. 9.Бъдете твърди във вярата и му се съпротивлявайте, като знаете, че вярващите по целия свят минават през същите страдания. 10.Бог, Който ви показва благодатта Си, и ви е призвал във вечната Си слава чрез Исус Христос, ще ви възстанови, ще ви укрепи, ще ви направи силни и ще ви насърчава докато страдате за малко. 11.На Него принадлежи силата завинаги. Амин. 12.Изпращам ви това кратко писмо по Сила, братът на когото най-много може да се разчита. Имам най-голямо уважение към него. Писах ви за да ви насърча и за да ви свидетелствам, че това е истинската Божия благодат. Стойте твърдо в нея. 13.Поздрави от Божиите избрани във Вавилон и от Марк, който ми е като син. 14.Поздравете се един друг със свята целувка. Мир на всички вас, които сте във Христа.

2 Петър

1 1.Аз, Симон Петър, съм слуга и апостол на Исус Христос. Пиша това до тези, които също като нас, имат опитност с Бога, която е променила коренно живота им. Тази промяна дължим на правилното отношение на нашия Бог към нас и на посредничеството на нашия Бог и Спасител, Исус Христос. 2.Нека благодат и мир многократно да идват към вас като се задълбочавате във взаимоотношения си с Бог и Исус, нашият Господ. 3.Ние имаме всичко необходимо, за да живеем богоугоден живот. Всичко това ни е дадено чрез Божията сила, когато познахме, че Той ни е поканил да сподели с нас Своята великолепна слава. 4.Бог ни даде велики и чудни обещания които да ви предадем за да може Неговата природа да стане част от вас, след като сте обърнали гръб на покварените желания на този свят. 5.Затова не губете нито минута, а започнете да градите върху това което ви е било дадено, като добавите към вашата вяра добър характер, духовно разбиране, 6.сериозна дисциплина, голямо търпение, почтеност предизвикваща възхищение, 7.топло приятелско отношение и силна любов. Всеки от тези добродетели съвършено подхожда на останалите и ги доразвива.

8.Когато проявявате и затвърждавате тези качества във вашия живот, вие без колебание ще вършите това, което е правилно и ще имате награда за всеки един ден, като ставате все по-зрели в опитността си с нашия Господ Исус. 9.Ако не притежавате тези качества, вие сте късогледи и сте збравили, че сте очистени от старите си грехове. 10.Затова, приятели, трябва да направите всичко възможно, за да покажете, че Бог наистина ви е призвал и избрал. Защото като продължавате да вършите тия добродетели, никога няма да се спънете и паднете. 11.Тогава нашия Господ Исус Христос ще ви направи велико посрещане в царството Си, което трае до века. 12.Затова винаги ще ви напомням за тези качества, въпреки че вече ги знаете и сте утвърдени в истината, която сега държите. 13.Това е службата за която съм определен – с честите си напомняния да ви държа будни, и ще продължа да го правя докато съм жив. 14.Аз знам че скоро трябва да умра. Нашият Господ Исус Христос ми извести това. 15.Затова горя от желание да ви запиша всичко това черно на бяло, така че след като умра да го имате под ръка като готово ръководство. 16.Когато ви говорихме за силата и завръщането на Исус Христос, ние не ви разказвахме

хитроизмислени истории. Със собствените си очи ние видяхме истинското Му величие. 17.Бог нашият велик и чудесен Баща, Го почете истински като каза: „ Това е Моят скъп Син, в Когото е Моето благоволение.” 18.Ние бяхме там на святата планина с Него и чухме гласът, който излизаше от небето със собствените си уши. 19.Ние сме напълно сигурни в това, което видяхме и чухме– Божията слава и Божият глас. Пророческото Слово ни беше потвърдено. Добре ще направите, ако продължите да съсредоточавате вниманието си върху него. То е единствената светлина която имате във време на мрак, докато чакате да се развидели и да изгрее Зорницата в сърцата ви. 20.Основното нещо което трябва да запомните от това е, че няма пророчество от Писанието, което да е нечие лично мнение. 21.Защо е така? Защото то не е нещо, което пророците са съчинили в сърцата си. Пророчествата са се родили, когато Святия Дух е подбуждал мъже и жени да говорят Божието Слово.

2 1.Но между хората тогава е имало също и лъжливи пророци, точно както и между вас ще има лъжливи религиозни учители. Те тайно ще подклаждат

разрушителни разногласия, ще ви настройват един срещу друг. Така ще отхвърлят Този, Който им даде възможност да си върнат обратно загубения живот! Те сами са избрали хлъзгавия път, който води към бърза гибел. 2.И тя ще ги постигне, но преди това ще вербуват мнозина объркани последователи, които не могат да различат правилното от грешното. Те носят лоша слава на пътя на истината. 3.Загрижени са единствено за себе си и ще говорят всичко, абсолютно всичко, което звучи добре за да ви използват. На тези хора, разбира се, няма да им се размине за това. Те ще имат лош край, защото Бог никога не е стоял безучастно и не е позволявал такива неща да продължават. 4.Бог не остави бунтовните ангели без наказание, а ги затвори в ада до деня на съда. 5.Древния безбожен свят също не остана ненаказан. Той го унищожи с потоп, като спаси само осем човека и Ной, единственият, който проповядваше праведност, беше един от тях. 6.Бог отсъди разрушение за градовете Содом и Гомор. Всичко, което остана от тях беше купчина пепел, която е зловещо предупреждение към всеки друг, който иска да върши грях. 7.Но добродетелният Лот, на когото беше дотегнала сексуалната нечистота и извратеност около

него, беше избавен. 8.Този праведен човек постоянно се измъчваше поради моралната поквара, която беше навсякъде около него всеки ден. 9.Това показва, че Бог знае как да избавя благочестивите хора от страданията им, а злите хора да наказва докато ги постигне съдния ден. 10.Господ е особено строг към хората, които не Му се покоряват, а мислят единствено за развратните си и порочни желания. Те са безрасъдни, горделиви и не се страхуват да хулят славните същества на небето. 11.Макар ангелите да са много по-мощни от тях, те не смеят да ги обвиняват пред Господа. 12.Тия хора не са по-добри от животни без разум, които живеят според своите инстинкти и са родени да бъдат уловени и убити. Говорят зло за неща, които не познават, но собствените им покварени дела ще ги унищожат. 13.И поради злото, което са сторили, ще бъдат възнаградени със зло. Те са петна и позор, и се удоволстват в това да правят необуздани партита, през деня, като особено се наслаждават да ви мамят докато ядат с вас. 14.Всичко за което мислят е как да правят секс с нечий друг съпруг или съпруга. Те мамят лековерните хора, и умовете им са пълни с алчни мисли. Но те са предадени на проклетия. 15.Оставиха правия път и се заблудиха в

грешния, като последваха примера на пророка Валаам. Той беше син на Веор и обичаше печалбата от своето мошеничество. 16.Но едно магаре го изобличи за злите му дела. То му проговори с човешки език и го накара да престане с безумието си. 17.Тия хора са като пресъхнали извори, като мъгла тласкана от буря. Най-мрачната част на ада е приготвена за тях. 18.Говорят арогантно безмислици за да изкушават хората, като се позовават на сексуалните им желания, особено на желанието за сексуална свобода. Изкушават хора, които тъкмо са избягали от грешния начин на живот. 19.Обещават свобода на всеки, но самите те са роби на развратния живот, защото хората са роби на това, което ги контролира. 20.Дори да са избягали от греха, като са опитали от нашия Господ и Спасител Исус Христос и след това пак са се върнали в стария си живот, те са по-зле отколкото преди. 21.По- добре никога да не бяха тръгвали по Божия път, отколкото да тръгнат и след това да се върнат обратно, отричайки се от преживяното и от святата заповед. 22.Това, което се случва с тях, изпълнява казаното в притчата: „ Кучето се върна при бълвоча си, и окъпаната свиня се отъркаля в калта.”

3 1.Скъпи приятели, вече втори път ви пиша, като и двете писма ви напомнят да държите умовете си в пълно внимание. 2.Не забравяйте, казаното от святите пророци и заповедта на нащия Господ и Спасител предадена ви чрез апостолите. 3.Преди всичко, знайте, че в последни дни ще се появят подигравателu, които ще мислят само за себичните си желания. Ще ви се подиграват като казват: 4.„ Не ви ли обеща Господ, че ще се върне отново? Откакто нашите бащи умряха, светът ни най-малко не се е променил.” 5.Те ще казват това, защото не искат да признаят, че много отдавна небето и земята бяха направени чрез Божието слово. Земята се появи от водата и е направена от нея. 6.По-късно светът беше унищожен от водата на големия потоп. 7.Но Бог заповяда днешното небе и земя да останат до деня на страшния съд. Тогава те ще бъдат изгорени с огън, а безбожните хора ще бъдат унищожени. 8.Скъпи приятели, не забравяйте, че за Господа един ден е като хиляда години, и хиляда години са като един ден. 9.Господ не се бави да изпълни обещанията си, както някои хора мислят. По- скоро заради вас Той търпи, защото не иска да погуби никого, а всички хора да имат

възможността да се обърнат към Него и да променят начина си на живот. 10.Денят на завръщането на Господа ще ни изненада като крадец. Тогава небето ще изчезне със силно бучене, и всички съставни елементи на вселената ще бъдат изгорени и унищожени. Земята и всичко, което хората са направили, ще бъде изложено на показ. 11.Тъй като всичко сегашно, може утре да изчезне, разбирате ли колко е важно да живеете свят живот? 12.Ежедневно и с нетърпение очаквайте Господния ден. Когато денят дойде небето ще бъде унищожено с огън, и всичките съставни елементи на вселената ще бъдат изгорени и разтопени. 13.Но ние чакаме Божието обещание за ново небе и нова земя, където справедливостта ще управлява. 14.Приятели, докато чакате, уверете се, че Господ ще ви намери чисти, неопетнени и живеещи в мир. 15.Считайте Господното дълготърпение като на възможност да бъдем спасени. За това ви писа нашия скъп брат Павел, според мъдростта, която Бог му даде. 16.Той говори за тези неща във всичките си послания, но част от това, което казва е трудно за разбиране, и някои невежи и неутвърдени хора погубиха себе си, като изопачиха думите му. Те направиха същото и с някои Писания.

17.Скъпи приятели, като сте предупредени занапред, не позволявайте грешките на злите хора, да ви завлекат в грешния път и да ви накарат да изгубите своята уравновесеност. 18.Но растете в благодатта и познанието на нашия Господ и спасител Исус Христос. На Него да бъде славата и сега и до вечния ден. Амин.

1 Йоан

1 1.Словото на живота съществуваше още от самото начало. Ние го чухме, видяхме, наблюдавахме и докоснахме. 2.Яви се Онзи, Който дава живот и ние видяхме това и свидетелстваме. 3.Ние Го видяхме, чухме, и сега ви разказваме за да можете да преживеете заедно с нас тази опитност на духовна връзка и общение с Отец и Неговият Син, Исус Христос. 4.Пишем ви за да бъде радостта ви пълна. 5.Това, е посланието което чухме от Христос и което ви предаваме: Бог е светлина, и в Него няма и следа от тъмнина. 6.Ако твърдим, че имаме взаимоотношения с Бога, а все още живеем в тъмнина, ние лъжем и не живеем според истината. 7.Но ако живеем в светлината както Бог живее, ние споделяме живота един с друг, и кръвта на Сина Му

Исус Христос ни очиства от всеки грях. 8.Ако твърдим че нямаме грях, ние единствено мамим себе си и истината не е в сърцата ни. 9.Но ако изповядаме греховете си пред Бога, Той винаги е верен да ни прости и да ни очисти от греховете ни. 10.Ако претендираме, че никога не сме съгрешавали, ние напълно противоречим на Бога и Го изкарваме лъжец. Такова твърдение единствено прави явно нашето невежество относно Бога.

2 1.Пиша ви това, скъпи деца, за да не съгрешавате. Но ако някой извърши грях, ние имаме утешител в присъствието на Отец, Исус Христос, Праведния. 2.Христос е жертвата, която отне греховете ни, и греховете на целия свят. 3.Ето как можем да сме уверени, че познаваме Бога по правилният начин, като спазваме Неговите заповеди. 4.Ако някой твърди: “Аз Го познавам добре!”, а не спазва заповедите Му, той очевидно е лъжец. Неговият живот не съответства на думите му. 5.Ние истински обичаме Бога, само когато Му се покоряваме, и тогава знаем, че Му принадлежим. 6.Всеки който твърди че е близък с Бога, трябва да живее същият живот, който Исус живя. 7.Скъпи мои

приятели, не ви пиша за да ви дам нова заповед. Това е същата стара заповед, която отначало ви беше дадена, и тя е посланието, което чухте. 8.Но от друга страна, ви давам нова заповед, и това е истината която се намира в Христос и във вас: Тъмнината е на път да си замине, а Истинската Светлина вече свети. 9.Всеки който твърди че живее в Божията светлина, а мрази някой брат или сестра, е все още в тъмнината. 10.Човекът, който обича братята и сестрите, е този който обитава в Божията светлина и не пречи светлината да стигне до другите. 11.Но този който мрази, е все още в тъмнината, спъва се наоколо и не знае какъв ще е края му, защото е заслепен от тъмнината. 12.Напомням ви, скъпи мои деца: Вашите грехове са простени в името на Исус. 13.Пиша ви бащи, защото сте познали, Онзи, Който е от началото. Пиша ви младежи, защото победихте лукавия. 14.Писах ви бащи, защото познавате Отец. Писах ви младежи, защото сте силни, Божието Слово живее във вас и победихте лукавия. 15.Не обичайте пътищата на света, нито светските блага. Ако обичате света, няма да можете да обичате Отец. 16.Всъщност всичко което се върши в света – похотта и желанията на егоистичното ти естество, да искаш всичко за себе си, да искаш да

изглеждаш важен, няма нищо общо с Отец. Това просто те изолира от Него. 17.Светът с всичките му желания е на път да отмине – но който върши Божията воля, е подготвен за вечността. 18.Деца, времето е съвсем към края си. Вие чухте че Антихрист идва. Наистина вече има много антихристи. Ето защо ние знаем че сме близо до края. 19.Тези хора излязоха от нашите среди и вече не са част от нас. Ако бяха те щяха да останат с нас, но напускането им доказва, че никога не са били част от нас. 20.Христос Святият, ви е помазал и разбирате всичко. 21.Не съм ви написал това за да ви кажа нещо, което не знаете, но да потвърдя истината която знаете, и да ви припомня че истината не ражда лъжи. 22.Така че кой лъже тук? Лъже човекът, който отрича че Исус е Христос. Ето какво прави антихрист: отхвърля Отец, отхвърля и Сина. 23.Никой който отхвърля Сина, няма нещо общо с Отец, но признаването на Сина е също така и приемане на Отец. 24.Продължавайте да размишлявате върху посланието, което чухте отначало, и винаги ще бъдете едно в сърцата си със Сина и с Отец. 25. Христос ни обеща вечен живот. 26.Пиша ви за да ви предупредя за тези, които се опитват да ви измамят. 27.Но те не могат да се мерят с това, което е поставено

дълбоко вътре във вас – самото Христово помазание! Вие не се нуждаете от никое от техните така наречени поучения. Христовото помазание ви учи на истината за всичко, което е необходимо да знаете за вас и Него. То е истинско и не съдържа никаква лъжа. Живейте дълбоко в това, което бяхте научени. 28.И сега, деца, останете с Христос и живейте дълбоко в Него. Тогава ще бъдем готови за Него, когато Той пристигне, готови да Го приемем с отворени обятия, без да имаме причина да се изчервяваме виновно или да си намираме неубедителни извинения. 29.Веднъж убедни, че Той е праведен, вие ще разпознаете, че всички които практикуват праведност са истински деца на Бога.

3 1.С каква чудесна любов ни е обикнал Отец! Само вижте това– ние сме наречени деца на Бога! Ето кои сме в действителност. Но това също е и причината светът да не ни разпознава или да ни взема насериозно, защото си няма никаква представа кой е Бог и на какво е способен. 2.Скъпи приятели, сега ние сме Божии деца. Какво ще бъдем, все още не е напълно ясно. Но знаем, че когато Христос се яви, ще бъдем като Него, защото ще Го видим както е. 3.Всички ние, които очакваме с

нетърпение Неговото идване стоим в готовност, като имаме за образец блестящата чистота на живота на Исус. 4.Който живее в грях е непокорен към Бога. Грехът е непокорство. 5.Несъмнено знаете че Христос дойде с цел да ни избави от греха. В Него няма грях, и грехът не е част от Неговия план. 6.Никой, който живее дълбоко в Христос не върши постоянно грях. Никой от тези, които практикуват грях, не са се вгледали добре в Христос. Те са го разбрали съвсем погрешно. 7.Така че, скъпи мои деца, не позволявайте някой да ви отклони от истината. Човекът, който върши правда е праведен, точно както видяхме това в живота на нашия Месия. 8.Който живее в грях, принадлежи на дявола, защото той съгреши още от началото. И причината поради която се яви Божият Син е да унищожи делата на дявола. 9.Хората, които са заченати и родени от Бога не вършат постоянно грях. И как биха могли? Божието семе е дълбоко вътре в тях, и ги прави това което са. Не е в природата на родения от Бога да съгрешава и да парадира с греховете си. 10.Ето разликата между Божиите и дяволските деца: Този, който не практикува праведните пътища не е от Бога, а също и този, който не обича брата или сестра си. 11.Защото това е

първоначалното послание което чухме: да се обичаме един друг. 12.Ние не трябва да сме като Каин, който се присъедини към лукавия и след това уби брат си. И защо го уби? Защото той беше навлязъл дълбоко в практикуването на зло, докато делата на неговия брат бяха праведни. 13.Така че не се изненадвайте, приятели, когато светът ви мрази. Това се случва от много време насам. 14.Това че обичаме нашите братя и сестри, е белегът че сме преместени от смърт в живот. Всеки който не обича, все едно че е умрял. 15.Всеки който мрази брат си или сестра си е убиец, а вие знаете много добре че вечния живот и убийството не вървят ръка за ръка. 16.Ето как сме разбрали и изпитали любовта: Христос принесе живота си в жертва за нас. Ето защо трябва да живеем жертвоготовно за нашите другари вярващи, а не просто да стоим настрана за наша изгода. 17.Ако видиш някой брат или сестра в нужда и имаш средства да направиш нещо по този въпрос, но проявиш преднамерено пренебрежение и не направиш нищо, какво се случва с Божията любов? Тя изчезва. И ти си направил така, че да изчезне. 18.Скъпи мои деца, нека не просто говорим за любов; нека практикуваме истинска любов. 19.Това е единственият начин да разберем че

живеем истински, че живеем в Божията реалност. 20.Това също е начинът да прекратим с изтощителната самокритичност, дори когато има причина за нея. Защото Бог е по-велик от нашите разтревожени сърца и знае повече за нас отколкото ние самите. 21.И приятели, веднага щом се разреши този проблем и вече не се обвиняваме или осъждаме, ние ставаме дръзки и свободни пред Бога. 22.Можем да протегнем ръцете си и да приемем това за което сме се молили, защото вършим това което Той е казал, това което му е угодно. 23.Това е Божията заповед: да вярваме в името на Сина Му Исус Христос, и да се обичаме един друг, в съответствие с първоначалната заповед. 24.Който спазва Неговите заповеди, живее в Бога и Бог живее в него. И ние знаем, че Той живее в нас, поради Духа, Който ни даде.

4 1.Скъпи мои приятели, не вярвайте всичко, което чувате. Внимателно претегляйте и изследвайте това, което хората ви казват. Не всеки който говори за Бога е изпратен от Бог. Има много проповедници в този свят, които проповядват лъжи. 2.Ето как да разпознавате истинския Дух на Бога. Всеки, който открито изповядва своята вяра в Исус Христос Божият Син, Който дойде

като истински човек от плът и кръв, идва от Бога и принадлежи на Бога. 3.А всеки който отказва да изповяда вярата си в Исус, няма нищо общо с Бога. Това е духът на антихрист за който сте чули, че идва и сега е вече в света. 4.Скъпи мои деца, вие идвате от Бога и принадлежите на Него. Вече сте спечелили голяма победа над тези фалшиви учители, понеже Духът във вас е далеч по-силен от всичко в света. 5.Тези хора принадлежат на отхвърлящия Христос свят. Те говорят езика на света и света го разбира и слуша. 6.Но ние идваме от Бога и принадлежим на Него. Всеки който познава Бога ни разбира и слуша. Човекът който няма нищо общо с Божията воля, разбира се, че няма да ни слуша. Ето как можем да различим Духа на Истината от духа на заблудата. 7.Възлюбени мои приятели, нека да продължаваме да се обичаме един друг тъй като любовта идва от Бога. Всеки който обича е роден от Бога и има взаимоотношения с Него. 8.Човекът който отказва да обича не знае най-важното нещо за Бога, че Бог е любов,следователно не можете да Го познавате, ако не обичате. 9.Ето как Бог показа Своята любов към нас: Бог прати своя единствен Син в света за да можем да живеем чрез Него. 10.Това е естеството на любовта

за която говорим: не че ние сме обикнали Бога, но че Той обикна нас и изпрати своя Син като жертва която да изчисти греховете ни и вредата, която са нанесли на взаимоотношенията ни с Него. 11.Скъпи приятели, ако Бог ни обикна по този начин, ние несъмнено трябва да се обичаме един друг. 12.Никой никога не е видял Бога. Но ако се обичаме един друг, Бог живее в нас и любовта Му е съвършена в нас. 13.Ние знаем, че живеем в Него и Той в нас, поради Духа, Който ни е дал. 14.Също така сами видяхме и продължаваме да заявяваме открито, че Отец изпрати своя Син като Спасител на света. 15.Всеки който изповядва че Исус е Божият Син, има непрекъснато едно интимно взаимоотношение с Бога. 16.Ние знаем това толкова добре, че сме прегърнали от сърце и душа тази любов която идва от Бога. Бог е любов. Когато ние заживеем постоянно в един живот на любов, ние живеем в Бога и Бог живее в нас. 17.По този начин, любовта държи управлението на дома, тя владее и е зряла в нас, така че ние сме свободни от притеснения за деня на съда – нашето положение в света е еднакво с Христовото. 18.В любовта няма място за страх. Добре оформената любов изгонва страха. Тъй като страха парализира, един изпълнен със страх живот (страх от

смъртта, страх от съда) е живот, който все още не е напълно оформен в любов. 19.Ние обичаме, защото Той ни обикна първи. 20.Ако някой се хвали като казва: “Аз обичам Бога,” а живее мразейки брата или сестра си без въобще да се замисля за това, той е лъжец. Ако той не обича човека, който може да види, как може да обича Бога Който не може да види? 21.Заповедта която имаме от Христос е безкомпромисна: Любовта към Бога включва в себе си и любов към хората. Трябва да обичаш и Бога и хората.

5 1.Всеки човек, който вярва че Исус наистина е Месията, е роден от Бога. Ако обичаме Родителя, несъмнено ще обичаме и родения от Него. 2.Истинската проверка за това, дали в действителност обичаме или не Божиите деца е тази: Обичаме ли Бога? Спазваме ли неговите заповеди? 3.Ние имаме доказателство че обичаме Бога, когато спазваме неговите заповеди, а те въобще не са трудни. 4.Всеки човек, който е роден от Бога побеждава пътищата на света. Побеждаващата сила, която поставя света на колене е нашата вяра. 5.Човекът който печели победа над пътищата на света е просто този, който вярва че Исус е Сина на Бога. 6.Исус

Христос, който дойде чрез вода и кръв. Не само чрез водата, но чрез водата и кръвта. Духът е Този, Който потвърждава това, защото Духът е истинен. 7.Всъщност три са тия, които свидетелстват за това: 8.Духът, водата и кръвта. И трите са в съвършено съгласие. 9.Ако приемаме човешкото свидетелство за чиста монета, колко повече доверие би трябвало да имаме на Бога, Който с това ни дава свидетелство за своя Син. 10.Който вярва в Сина на Бога вътрешно потвърждава Божието свидетелство. Който отказва да вярва, всъщност нарича Бога лъжец, като отказва да повярва Божието лично свидетелство относно Неговия Син. 11.Накратко това е свидетелството: Бог ни даде вечен живот, и че тоя живот е в Сина Му. 12.Така че, който има Сина, има тоя живот, който отхвърля Сина, отхвърля живота. 13.Като ви пиша, целта ми е просто тази: вие които вярвате в Божия Син, да знаете без сянка на съмнение че имате вечен живот. 14.И колко смели и свободни ставаме тогава в Неговото присъствие, като молим свободно според Неговата воля, уверени, че Той ни слуша. 15.А ако сме уверени че той ни слуша, ние знаем че каквото и да сме поискали е вече наше. 16.Например ако видим вярващ християнин да

съгрешава (ясно е, че не ви говоря за тези, които постоянно вършат грях по начин, който е “гибелен”, водещ към вечна смърт), ние молим за Божията помощ и Той с радост я дава, дава живот на грешника чийто грях не е гибелен. Има и гибелен грях, и аз не ви убеждавам да се молите за това. 17.Всичко нередно което вършим е грях, но не всеки грях е гибелен. 18.Ние знаем че никой, роден от Бога, не върши постоянно грях. Родените от Бог са също и закриляни от Него. Лукавият не може да сложи ръка на тях. 19.Уверени сме, че идваме от Бога, и че останалия свят е под властта на лукавия. 20.Знаем, че Исус Христос Божия Син дойде и ни показа истинския Бог. И поради Исус ние принадлежим на истинския Бог, Който дава вечен живот. 21.Скъпи деца, пазете себе си от фалшиви богове.

2 Йоан

1 1.От църковния презвитер до избраната госпожа и до децата и, които обичам, защото споделяме истината. Не само аз ви обичам, но също и всеки, който познава истината. 2.Ние ви обичаме поради истината, която

живее в нас и ще бъде с нас завинаги. 3.Нека благодат, милост и мир да бъдат с нас в истината и любовта от Бог Отец и от Исус Христос, Сина на Отец! 4.Много съм щастлив да намеря някои от децата ти, живеещи в истината, както Отец ни е заповядал. 5.Не ви пиша, за да ви кажа да вършите нещо, което не сте вършили преди, а за да ви кажа да се обичате един друг, което е първото нещо, което ви беше казано. 6.Любовта означава да живеем като изпълняваме Неговите заповеди. На нас ни беше заповядано да живеем в любов и вие чухте това още от самото начало. 7.Много говорещи ласкателно измамници, излязоха в света, които отказват да повярват, че Исус Христос беше истински човек, човешко същество от плът и кръв. Наричайте ги с тяхното истинско име: Измамник! Антихрист! 8.И бъдете много внимателни когато сте около тях, за да не отстъпите от това, което сме изградили толкова старателно заедно с вас. Желая да получите всяка награда която ви очаква. 9.Всеки който стане толкова напредничав в своето мислене, че изостави учението на Христос, изоставя Бога. Но този, който остава с учението, остава верен и на Отец, и на Сина. 10.Ако се появи някой, който не се придържа към това учение, не

го канете в дома си и не го поздравявайте. 11.Който го поздравява споделя злите му пътища. 12.Имам още много неща да ви кажа, но по-добре да не използвам хартия и мастило. Надявам се скоро да бъда при вас лично, и да имаме откровен и сърдечен разговор. Това ще бъде далеч по-приятно и за вас, и за мен. 13.Поздрави от децата на твоята специална сестра.

3 Йоан

1 1.От църковният презвитер, до моя приятел Гай, когото обичам, защото споделяме истината. 2.Ние сме най-добри приятели, затова се моля да имаш успех във всичко, което правиш, и да имаш добро здраве – така че да благоуспяваш във всекидневните си дела, точно както благоуспява душата ти! 3.Най-много се зарадвах, когато няколко приятеля дойдоха и ми донесоха новините, че постоянстваш в следването на пътя на истината. 4.Нищо не може да ме направи по-щастлив от това, да чувам, че моите деца продължават старателно в пътя на истината. 5.Скъпи приятелю, когато оказваш гостоприемство на братята и сестрите в Христос, дори когато са чужденци, ти правиш вярата видима. 6.Тук в църквата те ни

разказаха всичко, съобщиха ни за твоята любов. Добра работа вършиш, като помагаш на тези пътници и ги приютяваш с гостоприемство достойно за самия Бог. 7.Когато излязоха, за да разкажат на останалите за Господа, те решиха да не приемат помощ от ония, които не са вярващи. 8.Затова заслужават всяка помощ, която можем да им окажем. Като им предоставяме храна и легло, ние ставаме участници заедно с тях в разпространяването на истината. 9.По-рано аз писах до църквата по този въпрос, но Диотреф, който обича да контролира, омаловажи съвета ми. 10.Ако дойда, можеш да бъдеш сигурен, че ще го накарам да отговаря за разпространяването на лоши слухове за нас. Той също отказва да приеме вярващите, които идват. Дори се опитва да спира и другите, които искат да ги приемат, и ги гони от църквата. 11.Приятелю, не се съгласявай със злото, а върши доброто. Който върши добро, върши Божието дело. Който върши зло се преправя на Божий служител, но си няма никаква представа от Бога. 12.Всички имат добро мнение за Димитрий и самата истина е на негова страна. Ние също свидетелстваме добро за него, и ти знаеш, че това, което казваме е истина. 13.Имам да ти казвам още много неща, но

предпочитам да не използвам писалка и мастило за това. 14.Надявам се скоро да бъда при тебе лично и да си поговорим сърдечно и открито. Мир на теб. Приятелите тук те поздравяват. Поздрави лично всеки един от нашите приятели.

Юда

1 1.Аз Юда слуга на Исус Христос и брат на Яков, пиша до ония възлюбени от Бог Отец и запазени в Исус Христос. 2.Моля се Бог да ви благослови изобилно с милост, мир и любов. 3.Скъпи приятели, оставил съм всичко, за да ви пиша за този живот на спасение, който всички ние заедно имаме. Трябва настоятелно да ви помоля да се борите с всичко което имате, за вярата която ви поверихме като дар, който да пазите и цените. 4.Това, което се е случило е, че някои хора са проникнали в нашите редици (Писанията ни предупредиха, че ще се случи), които със своето набожно мошеничество са по-долу и от най-безсрамните измамници. Тяхното намерение е да заместят чистата благодат на Бога с пълно своеволие- което означава да се отдалечим от единствения ни Господ и Учител Исус

Христос. 5.Аз излагам това възможно най-ясно, макар че веднъж, като го знаете достатъчно добре, не би имало нужда да ви го припомням. Ето накратко: Господ спаси народа си от Египет. По-късно унищожи ония, които се отклониха. 6.Вие също знаете за ангелите, които не вършеха своята работа и напуснаха истинските си места. Бог ги окова във вечни вериги и ги държи в черна бездна, до деня на Великия съд. 7.Друг пример са Содом и Гомор, които поради сексуалните си пороци, рухнаха напълно заедно с околните градове, които постъпваха също като тях. Горящи завинаги, те все още ни служат като постоянно предупреждение. 8.Хората за които говоря се държат също като ония фантазьори, които разрушиха собствените си тела. Те отхвърлиха всички власти и оскърбиха ангелите. 9.Архангел Михаил, който се препираше с дявола, докато се бореше за тялото на Мойсей не посмя да отправи ругатни, но просто каза ”Господ ще те накаже!” 10.Но тези хора се подиграват с всичко, което не могат да разберат, правят каквото те смятат, и живеейки чрез животинските си инстинкти, участват в собственото си разрушение. 11.Нагледал съм се на тях! Тръгнали са по Каиновия път, били са подмамени във Валаамовия грях поради лакомия,

разбунтували са се срещу Бога също както Корей го направи. 12.Тези хора са грозен придатък на вашите празници на любовта, които празнувате заедно. Носят ви лоша репутация- безсрамно пиянстващи, грабейки всичко, което може да се вземе. Те са облаци дим тласкани от вятъра, оголени есенни дървета без листа и плодове, дваж умрели, изтръгнати от корените си, 13.диви океански вълни, които не оставят нищо на брега освен пяната на своя срам, звезди изгубили се в космическото пространство по пътя към черната бездна. 14.Енох, седмия след Адам пророкува за тях: ”Вижте! Господ пристига с десетки хиляди от Своите светии, 15.за да произнесе присъда срещу всички тях, осъждайки всеки поотделно за всеки акт на безсрамно светотатство, за всяка мръсна дума, изсипана от тяхното лицемерно благочестие.” 16.Тези са „роптателите”, мърморковците, които грабят най-голямото парче от пая, хвалят се много, говорят всичко което мислят, че ще ги изкара на преден план. 17.Но спомнете си скъпи приятели, че апостолите на Господа Исус Христос ни казаха, че това ще се случи: 18.”В последните дни ще има хора, които няма да взимат нещата на сериозно. Ще се отнасят с тях като шега и ще правят религия от

собствените си капризи и похоти.” 19.И сега тези хора ви карат да се настройвате един срещу друг. Те мислят само за този живот и нямат Божия Дух. 20.Но вие скъпи приятели, внимателно изграждайте себе си, в тази пресвята вяра чрез молитва в Святия Дух, 21.стоейки точно в центъра на Божията любов, държейки обятията си широко отворени, готови за милостта на Господа Исус Христос. Това е безкрайният, истински живот! 22.Бъдете внимателни с тия, които се колебаят във вярата. 23.Идете след онези, които тръгват по грешния път. Бъдете деликатни с грешниците, но не меки и отстъпчиви към греха. Самият грях смърди чак до небесата. 24.А сега на Него, Който ви държи изправени, стоящи в блестящото Му присъствие свежи и празнуващи, 25.на нашия единствен Бог и Спасител, чрез Исус Христос нашия Господ да бъде слава, величие, сила и власт преди всички времена, и сега и до века. Амин.

Римляни

1 1.Павел, слуга на Исус Христос, призван да бъде апостол и назначен да разпространява благовестието на

Бога, 2.което вече беше обещано, чрез пророците Му в светите писания. 3.Благовестието е за Неговия Син, нашия Господ Исус Христос. Като човек, Той беше от рода на Давид, 4.но Святият Дух доказа, че Исус е могъщия Син на Бога чрез възкресението Му от мъртвите. 5.Чрез Него ние получихме великодушния дар на Неговия живот и неотложната задача, да го предадем на другите, които го приемат чрез покорна вяра в Исус Христос. 6.И вие сте част от тия хора, които са призвани да принадлежат на Исус Христос. 7.Това писмо е до всички вас в Рим. Бог ви обича и ви е избрал да бъдете Негови хора. Моля се благодат и мир да бъдат с вас от Бога нашия Отец и Господа Исус Христос. 8.На първо място благодаря на Бога чрез Исус за всеки един от вас. Хората навсякъде продължават да ми разказват за вашия живот на вяра, и всеки път когато ги чуя, аз Му благодаря. 9.И Бог, на когото аз толкова обичам да се покланям и да служа като разпространявам благовестието за неговия Син, знае че всеки път, когато си помисля за вас 10.в молитвите си, което е практически през цялото време, аз Го моля да ми отвори път, за да мога да дойда и да ви видя. 11.Копнея да ви видя и да ви предам някоя духовна дарба, за да растете

по-силни във вярата си. 12.Това, което имам в предвид е, че можем да се насърчим един друг чрез общата си вяра. 13.Приятели, искам да знаете, че много пъти съм планирал да дойда и да ви видя, но винаги нещо ми пречеше да го направя. Искам да спечеля последователи на Христос и в Рим, както съм го правел на много други места. 14.Няма значение дали хората са цивилизовани, образовани или не. Аз трябва да говоря благовестието на всеки. 15.Затова горя от нетърпение да ви посетя в Рим. 16.Гордея се с благовестието! То е Божият мощен начин за спасение на всички хора, които вярват, независимо дали са юдеи или не. 17.В него се открива, че Бог приема всеки, който вярва, но само този, който вярва точно, както е казано в писанията: „ Праведния чрез вяра ще живее.” 18.Божието гневно неодобрение избухва, когато се натрупат делата на човешкото неверие, злосторничество и лъжи, когато хората се опитват да сложат покривало на истината. 19.Те знаят всичко, което е възможно да се знае за Бога. Защото Той им го показа. 20.Като наблюдават дълго и задълбочено това което Бог е създал, хората винаги са имали възможност да видят това, което техните очи като такива не могат да видят: вечната Му сила и

божествената Му натура. Така че никой няма добро извинение. 21.Те познаваха Бога, но не Го почетоха, нито Му благодариха. Мислите им бяха безполезни, а глупавите им умове се помрачиха. 22.Претендираха, че знаят всичко това, но бяха неграмотни що се отнася до живота. 23.Те размениха славата на Бога, Който държи целия свят в ръцете Си, за евтини статуетки, които изглеждат като смъртни хора, птици и влечуги. 24.Затова Бог ги остави да вървят по своите си пътища. Те правиха каквото си искат и нечистите им мисли ги караха да вършат срамни неща с телата си. 25.Замениха истината за Бога с лъжа и се поклониха на творението вместо на Твореца, Който е благословен до века. Амин. 26.Бог ги остави на злите им желания, и скоро вече не знаеха как да бъдат човешки същества- жените не знаеха как да бъдат жени, и мъжете не знаеха как да бъдат мъже. 27.Сексуално объркани, те злоупотребиха и се оскверниха един с друг, жени с жени, мъже с мъже – само похот, без никаква любов. И тогава те си платиха за това – изгубиха Бога и любовта, и се превърнаха в безбожни и необичащи нещастници. 28.Тъй като не си направиха труда да благодарят на Бога, Бог престана да Го е грижа за тях и ги остави да се задълбочават в

неморалността си. 29.И тогава настана огромен хаос: необуздано зло, грабителство и ненаситност, порочно клеветничество. С тяхната завист, безпричинно убиване, препирни и измами те направиха живота ад на земята. Погледнете ги: подли, злобни, 30.изпитващи Бога с раздвоените си езици. Грубияни, арогантни самохвалци, непоносими празнодумци! Те продължават да изобретяват нови начини да разрушават животи. Не уважават родителите си, и се бунтуват против тях. 31.Глупави, разглезени, жестоки, коравосърдечни. 32.И правят всичко това не, защото не знаят по-доброто. Те знаят, че Бог е казал, че който върши такива неща заслужава смърт, но продължават да вършат зли неща, и дори насърчават другите да ги вършат.

2 1.Без значение кой си, ако съдиш другиго ти нямаш извинение. Когато съдиш, ти осъждаш себе си, тъй като вършиш същото. 2.Знаем, че Бог съди справедливо всеки, който се държи по този начин. 3.Нали не си мисиш, че като сочиш другите, ще разсееш Бога да не види всичките ти злодеяния и да не те накаже тежко? 4.Или пък си мислиш, че щом като е такъв добър Бог, Той би те отървал от неприятностите? По-добре

внимателно премисли всичко това отначало. Бог е добър, но не е глупав. Със Своята благост Той ни държи здраво за ръка и ни води към една коренна промяна на живота. 5.Но тъй като сте упорити и не искате да промените живота си, вие си натрупвате гнева, който Бог ще излее срещу вас в деня на гнева Му. Тогава Той ще изяви, че присъдите Му са справедливи. 6.Бог ще въздаде на всеки според делата му. 7.Вечен живот на всички, които с търпение са вършели добри дела, с надеждата, че ще получат слава, почит и вечен живот. 8.А на всички себелюбиви хора, които отхвърлят истината и желаят да вършат зло, Бог ще покаже гнева и яростта Си. 9.Всички, които са зли и безбожни ще бъдат наказани със страдания и скърби, без значение дали са юдеи или не-юдеи. 10.А тия, които вършат добро, ще бъдат наградени със слава почит и мир, независимо дали са юдеи или не. 11.Бог няма любимци. 12.Тия, които не познават Божия закон, пак ще бъдат съдени според делата си, а законът ще бъде използван, да се съдят всички, които го познават. 13.Бог приема ония, които се покоряват на закона Му, но не и ония, които само го слушат. 14.Например, когато не-юдеи, които нямат Божия закон, вършат инстиктивно, неща,

които се съдържат в закона, те веднага стават закон за тях, въпреки, че нямат Божия закон. 15.Това доказва, че съвестта е като закон написан на човешкото сърце. И тя ще показва дали сме простени или осъдени, 16.когато Бог чрез Исус Христос ще съди тайните дела и намерения на хората, точно според моето благовестие. 17.Някои от вас наричат себе си юдеи, вярват в закона и се хвалят с Бога. 18.С четенето на писанията вие научавате, как Бог желае да се държите, и откривате, кое е правилно. 19.Убедени сте, че сте водачи на слепите и светлина за всички, които живеят в тъмнина, 20.и тъй като в Божия закон намирате знание и истина, вие си мислите, че можете да наставлявате глупавите и да поучавате младите. 21.Но как можете да поучавате другите, когато самите вие отказвате да се учите? Ти, който проповядваш да не се краде, крадеш ли? 22.Говориш на хората, че трябва да са верни в брака си, а ти верен ли си? Мразиш идолите, но все още ограбваш храмовете им. 23.Гордееш се със закона, но не му се покорява и опозоряваш Бога. 24.Точно според както казват писанията: „Поради вас се хули Божието име между народите.” 25.Обрязването има стойност само ако спазваш закона. Но ако не го спазваш, ти не си по-

добър от хората, които не са обрязани. 26.И ако те спазват закона, все едно, че са обрязани. 27.Затова, всички, които спазват закона, но не са обрязани, ще ви осъдят. Въпреки, че сте обрязани и имате закона, все още не се покорявате на ученията му. 28.Това, че живеете като юдеи и сте обрязани не ви прави истински юдеи. 29.За да бъдеш истински юдеин, трябва да спазваш закона. Истинското обрязване е нещо, което се случва дълбоко в сърцата ви, а не нещо направено на тялото ви. Освен това, трябва да желаете да бъдете похвалени от Бога, а не от хората.

3 1.Тогава какво предимство има да бъдеш юдеин? Или каква полза има от обрязването? 2.Има много предимства. Първото от всички е, че Бог на тях повери словото Си. 3.И какво ако някои от тях бяха неверни? Може ли тяхното неверие и нелоялност да отмени Божията вярност? 4.Съвсем не! Бог е истинен, а всеки друг е лъжец. Писанията казват: „Думите Ти са доказано истинни, и в съда ще спечелиш делото Си.” 5.Ако нашите зли дела показват Божията праведност, тогава какво можем да кажем? Не е ли несправедливо Той да се гневи и да ни наказва?(Разисквам по човешки.)

6.Отговорът е „Не.” Иначе как Бог ще съди света? 7. Тъй като лъжите ви, принасят голяма почит към Бога, като показват колко истинен е Той, можете да попитате защо Бог все още твърди, че сте грешници. 8.Можете и да кажете: „Нека да вършим зло, за да излезе нещо добро от него.” Някои хора дори твърдят, че сме говорили така. Но Бог е справедлив, и ще ги съди. 9.Какво означава всичко това? Означава ли, че Юдеите са по-добри от не-юдеите? Не. Както вече казах, юдеите както и не-юдеите се управляват от греха. 10.Писанията казват: „Няма праведен ни един. 11.Никой не разбира и не търси Бога. 12.Отдалечиха се и са безполезни. Няма ни един, който да върши добро.” 13.„Думите им са като отворена яма, а езиците им са способни само да говорят лъжи. Устните им крият змийска отрова, 14.а устите им са пълни с клевети и горчиви обиди.” 15.„Те бързат да убиват хора. 16.Където и да отидат оставят страдание и разрушение. 17.Не знаят как да живеят в мир.” 18.„Нито имат страх от Бога.” 19.Знаем, че всичко в закона е написано за ония, които са под неговата власт. Законът казва това, за да спре всеки, който си прави извинения и за да остави Бог да покаже, че целия свят е виновен. 20.Той не приема хората просто, защото спазват закона.

Съвсем не. Всичко, което закона прави е да покаже греха ни. 21.Сега виждаме как Бог ни прави угодни на Него. Законът и пророците казват как да станем угодни, и това не е чрез спазването на закона на Мойсей. 22.Бог се отнася към всички еднакво. Той приема хората, само поради вярата им в Исус Христос. 23.Всички съгрешиха и не заслужават Божията слава. 24.Но Бог се отнася към нас много по-добре отколкото заслужаваме, и поради Исус Христос, Той ни прие даром и ни освободи от греховете. 25.Бог изпрати Христос да бъде нашата жертва. Той пожерва кръвта Си, за да можем чрез вяра в Него да отидем при Бога. И Бог направи това, за да покаже, че в миналото Той беше прав да бъде търпелив и да прощава на грешниците. 26.Той очаква да може да изявява своето приемане и в настоящото време. Това показва, че Той е Бог на справедливостта, Бог, Който приема хората, които вярват в Исус. 27.Така че къде остават, нашите горделиви юдейски изисквания и претенции? Премахнати ли са? Да, премахнати са. Това, което сме научили, е че Бог не откликва на това което ние правим; ние откликваме на това което Бог прави. 28.Най-накрая го проумяхме. Нашият живот влиза в хармония с Бога и с всички други, когато се оставим

Той да определя темпото, а не когато се опитваме горделиво и нетърпеливо да водим парада. 29.И къде остават нашите горделиви юдейски претенции, че сме любимци на Бога? И те са премахнати. Бог е Бог на не-юдеите също, както и на посветените юдеи. 30.Как би могло да бъде другояче след като има само един Бог? Бог оправдава всички, които приветстват Неговото дело и влизат в него. Тези, които следват нашата религиозна система и тези, които никога не са чували за нашата религия. 31.Но премествайки фокуса си от това, което ние вършим към това което Бог върши, не премахваме ли всичкото ни внимателно спазване на правилата и начина на живот, които Бог заповяда? Ни най-малко. Това, което в действителност се случва е че когато поставяме целия този начин на живот на неговото правилно място, ние го потвърждаваме.

4 1.И така как да вместим това което знаем за Авраам, нашия пръв баща във вярата, в този нов поглед на нещата? 2.Ако Авраам беше придобил Божието одобрение чрез това което направи за Бога, той непременно би си приписал заслугата за това. Но историята която ни е предадена е Божия история, а не

Авраамова история. 3.Това което четем в Писанието е: “Авраам се включи в това което Бог правеше за него, и това беше повратната точка. Той се довери на Бог, да го направи праведен, вместо да се опитва да бъде праведен самостоятелно.” 4.Ако работиш здраво и вършиш добра работа, ти заслужаваш надницата си, и ние не наричаме възнаграждението ти подарък. 5.Но ако видиш, че работата е твърде голяма за теб, че това е нещо което само Бог може да извърши, и Му се довериш да го направи (ти никога не би могъл да я свършиш самостоятелно без значение колко здраво и дълго си работил) това, че Му се доверяваш да извърши тази работа е това което те оправдава пред Него. 6.В Писанията Давид говори за благословенията, които идват към хората, които са праведни пред Бога, въпреки, че не вършат нищо, за да ги заслужат. Давид казва: 7.„Благословени са ония, чиито грехове са простени и злите им дела забравени. 8.Благословен е оня човек чиито грехове Господ вече не взима под внимание.” 9.Отнасят ли се тези благословения само за обрязаните или за необрязаните? Писанията казват, че Бог прие Авраам, защото той имаше вяра в Него. 10.Но кога се случи това? Беше ли преди Авраам да се обреже

или след това? Разбира се преди да се обреже. 11.Авраамовата вяра беше счетена за угодна на Бога, докато той беше все още необрязан. Белегът на обрязването е печатът на това одобрение. Затова, той е баща на всички вярващи, които не са обрязани, и вярата им също се счита за угодна на Бога. 12.Също така е и баща на ония, които са обрязани, но и следват стъпките на вярата му. Нашият баща Авраам имаше тази вяра преди да бъде обрязан. 13.Онова известно обещание, което Бог даде на Авраам, че той и неговите деца ще владеят земята, не беше дадено поради нещо, което Авраам направи или щеше да направи. То беше основано на Божието решение да събере всичко в едно за Себе Си, в което Авраам участва когато повярва. 14.Ако тези, които получават това което Бог им дава, само когато правят всичко което им е казано да правят, и изпълняват всичките правилни церемонии за които е писано в детайли, това изключва напълно личното доверие към Бога и превръща обещанието в един строг договор. Това не е свято обещание; това е една сделка. 15.Договор съставен от упорит адвокат и с изобилие от дребни букви чиято единствена цел е да направят сигурен провала ти да го изпълниш. Но ако

първоначално няма договор, а просто едно обещание, и при това Божие обещание, ти не можеш да го нарушиш. 16.Ето защо изпълнението на Божието обещание зависи изцяло от това да се довериш на Бога и на Неговия начин да извърши нещата, и след това да приемеш Него и това което Той върши. Божието обещание пристига като чист подарък. То не е само за Авраамовите потомци, които имат закона, а за всички, които са Авраамови потомци поради това, че имат като неговата вяра. Той е праотец на всички нас. 17.Ние наричаме Авраам "баща" не, защото привлече Божието внимание като живя като светия, а защото Бог направи нещо независимо от Авраам още когато той беше никой. Не е ли това което винаги сме чели в Писанието, Бог каза на Авраам: "Поставям те като баща на много народи." Авраам първо беше наречен "баща" и след това стана баща, защото дръзна да се довери Бог да извърши това, което само Бог би могъл да извърши: да възкреси мъртвия към живот, с една дума да направи от нищото нещо. 18.Когато всичко беше безнадеждно, Авраам въпреки това повярва, като реши да не живее възоснова на това, което виждаше, че не може да направи, а на това което Бог каза, че ще извърши. И така той беше

направен баща на множество народи. Сам Бог му каза, “Ти ще имаш голямо семейство, Авраам!” 19.Авраам не се фокусираше върху своята импотентност и не казваше: “ Няма надежда. Това стогодишно тяло никога не би могло да стане баща на дете.” Нито пък погледна на десетките години безплодие на Сара като повод да се откаже. 20.Той не обикаляше на пръсти около Божието обещание задавайки предпазливо скептични въпроси. Той се хвърли с главата надолу в обещанието и стана силен, готов за Бога, 21.сигурен, че Бог ще изпълни това което беше казал. 22. Ето защо е казано: “Авраам беше обявен за достоен за Бога, като повярва, че Бог ще го оправдае.” 23. Но това не е само за Авраам, 24.а също и за нас. Същото нещо се казва и за нас, когато прегърнем и повярваме в Онзи който върна Исус към живот когато обстоятелствата бяха също толкова безнадеждни. 25.Принесеният в жертва Исус ни направи достойни за Бога, оправда ни пред Него.

5 1.Чрез вяра ние сме праведни пред Бога и сега чрез нашия Господ Исус Христос, живеем в мир с Бога. 2.Чрез Христос можем да се приближим до Бога и да стоим в Неговата благодат. И така, ние се хвалим,

поради увереността, че ще приемем Божията слава. 3.И това не е всичко: Ние продължаваме да викаме в хваление дори, когато сме обградени от всички страни с неприятности, защото знаем как неприятностите могат да развият пламенно търпение в нас, 4.и как това търпение от своя страна изковава добродетелен характер, здрав като закалена стомана, като ни държи будни за всичко, което Бог ще направи след това. 5.С будно очакване като това, ние никога не оставаме с чувството, че сме измамени. Точно обратното – ние не можем да съберем достатъчно съдове в които да съхраним всичко което Бог щедро излива в нашия живот чрез Святия Дух. 6.Христос умря във време, когато бяхме безпомощни и грешни. 7.Рядко се намира човек, който да умре за един праведник. Може би някой би се осмелил да умре за добрия човек. 8.Христос умря за нас, още докато бяхме грешници, това демонстрира Божията любов към нас. 9.Но има и още. Сега когато Бог ни е приел, поради пожертваната кръв на Христос, ние ще бъдем опазени също и от Божия гняв. 10.Въпреки, че бяхме Божии врагове, Той сключи мир с нас, чрез смъртта на Сина Му. Сега, когато сме в мир с Бога, ще бъдем спасени чрез живота на Сина Му. 11.И

отгоре на всичко, сме щастливи, защото Бог изпрати нашия Господ Исус Христос да сключи мир с нас. 12.Адам съгреши, и греха му донесе смърт в света. И понеже всички съгрешиха, всички трябваше да умрат. 13.Грехът беше в света, преди да дойде закона, но нямаше отбелязан(регистриран) грях, защото нямаше закон. 14.Все още смъртта имаше сила над всички, които живеят от времето на Адам до времето на Мойсей. Това се случваше въпреки, че не всеки беше нарушил пряка заповед от Бога, катоАдам направи. В някои отношения Адам е като Христос. 15.Но дарът, който Бог беше толкова добър да даде беше много различен от Адамовия грях, който донесе смърт на мнозина. Сега по един велик начин, самият Христос донесе Божията благодат на много хора. 16.Има огромна разлика между Адамовия грях и Божия дар. Грехът доведе до наказание, но Божия дар направи възможно да бъдем приети от Него, въпреки, че сме грешали много пъти. 17.Смъртта управляваше като цар, поради греха на Адам, но това не може да се сравнява с това, което Исус Христос извърши. Бог бе толкова милостив към нас и ни прие, поради Исус. И така ще живеем и управляваме като царе. 18.Всички щяхме да

бъдем наказани заради Адамовия грях. Но поради доброто дело на Христос, Бог ни прие и ни даде дарът на живота. 19.Адам не се покори на Бога и стана причина мнозина да бъдат грешници. Исус Му се покори и направи мнозина да бъдат приети от Бога. 20.Законът дойде, за да може пълната сила на греха да бъде видяна. Сега, където грехът е силен, Божията благодат е още по-мощна. 21.Грехът управлява посредством смъртта. Но Божията благодат сега владее и Бог ни приема поради Исус Христос нашия Господ. Това означава, че ще имаме вечен живот.

6 1.Тогава какво да кажем? Трябва ли да продължаваме да грешим, за да се изявява Божията благодат повече и повече? 2.Не, не трябва! Ако сме мъртви към греха как, можем да продължаваме да съгрешаваме? 3.Не знаете ли, че всички, които участваме в Христос, чрез кръщението, също така участваме и в смъртта Му? 4.Потапянето ни във водата, е като погребението на Исус, а изправянето от водата е като възкресението на Исус. 5.Ако споделяме Исусовата смърт чрез кръщението, ние и ще възкръснем като Него. 6.Знаем, че старата ни личност беше прикована на кръста с Исус,

за да не бъдат вече грешните ни тела, роби на греха. 7.Защото, който е умрял е свободен от греха. 8.И ако сме умрели с Христос, вярваме, че и ще живеем с Него. 9.Знаем, че смъртта вече няма никаква власт над Христос. Той умря, възкръсна, и никога няма да умре отново. 10.Христос умря веднъж завинаги, и сега е жив, и живее за Бога. 11.От сега нататък, мислете за това по този начин: Грехът говори мъртъв език, който не означава нищо за вас; Бог говори вашия майчин език, и вие поглъщате жадно всяка дума. Вие сте мъртви за греха и живи за Бога. Това е което направи Исус. 12 .Това означава, че не трябва да давате на греха да изказва мнение за това как да живеете живота си. Не му давайте никакво време от деня си. 13.Не изпълнявайте дори и дребни прищявки, които са свързани с този стар начин на живот. Бъдете включени от все сърце и през цялото време (не забравяйте, че сте били възкресени от мъртвите) в Божия начин за вършене на нещата. 14.Грехът не може да ви казва как да живеете. В края на краищата, вие вече не живеете под онази стара тирания. Вие живеете в свободата на Бога. 15.И така, тъй като сме избавени от старата тирания, означава ли това че можем да си живеем както си искаме по някакъв стар

начин? Тъй като сме свободни в свободата на Бога, можем ли да правим всичко което ни идва наум? 16.Едва ли. Знаете достатъчно добре от собствен опит, че има някои действия на така наречената свобода, които унищожават свободата. Предайте се на греха, например, и това ще е последното ви свободно действие. Но предайте се на Божиите пътища и свободата никога няма да си отиде. През целия си живот вие сте позволявали на греха да ви казва какво да правите. 17.Но благодарение на Бог започнахте да слушате един нов Господар, 18.Този чиито заповеди ви правят свободни да живеете на открито в Неговата свобода. 19.Използвам този свободен език, защото така е по-лесно да си го представите. Вярвам, че можете веднага да си припомните, как едно време колкото повече правехте каквото си искате, без да ви е грижа за другите и за Бога, толкова по-зле ставаше живота ви и по-малко свобода имахте. И колко различен е той сега когато живеете в Божията свобода, и живота ви е изцелен и растящ в святост. 20.Докато правехте това което ви се правеше, пренебрегвайки Бога, вие не трябваше да си правите труда да мислите правилно, да живеете правилно. 21.Но това ли наричате свободен живот?

Какво получихте от него? Нищо с което да се гордеете сега. До къде ви доведе той? До задънена улица. 22.Но сега сте открили, че не е необходимо да слушате това, което греха ви казва да правите, и сте разбрали каква наслада е да слушате това което Бог ви казва. Един цялостен, изцелен, подреден живот, с очакване на повече и повече живот! 23.Работете усилено за греха през целия си живот и пенсията ви ще бъде смърт. Но Божият подарък е истински живот, вечен живот, който ни е даден чрез Исус, нашия Господ.

7 1.Приятели, не би трябвало да имате някакви трудности да разберете това, понеже знаете всички подробности на закона – как работи и как неговата власт касае само живите. 2.Например една жена е законно свързана със съпруга си, докато е жив, но ако той умре, тя е свободна. 3.Ако тя живее с друг мъж докато съпругът ѝ е жив, тя очевидно е прелюбодейка. Но ако той умре, тя е напълно свободна да се омъжи с чиста съвест, без някой да може да каже каквото и да е против нея. 4.Ето как е с вас приятели. Сега сте част от тялото на Христос и сте мъртви спрямо силата на закона. Свободни сте да принадлежите на Христос,

Който възкръсна от мъртвите, за да можем да служим на Бога. 5.Докато живеехме под влиянието на покварената ни естество, греховните страсти работеха, чрез телата ни. И предизвикани от Мойсеевия закон, греховните ни страсти, вършеха неща, чиито резултат е смърт. 6.Но законът вече не ни владее. Ние сме като мъртъвци и той няма никаква власт над нас. Сега можем да служим на Бога по нов начин, като се покоряваме на Духа Му, а не по стария начин като спазваме написания закон. 7.Значи ли тогава, че законът е греховен? Разбира се, че не. Ако нямаше закон, как щях да знам какво е грях? Например, нямаше да знам, че пожеланието е грях, ако законът не беше казал: „ Не пожелавай.” 8.Но грехът използва тази заповед, така, че да ме подтиква да имам всякакви желания. Без закон, грехът е мъртъв. 9.Преди да познавам закона, аз бях жив. Но веднага след като чух заповедта, грехът оживя, 10.а аз умрях. Самата заповед, която беше предназначена да ми донесе живот, ми донесе смърт. 11.Грехът, чрез тази заповед ме измами и уби. 12.Все още законът и заповедите му са святи, правилни и добри. 13.Казвам ли тогава, че нещо, което е добро, ми причини смърт? Разбира се, че не. Грехът беше този,

който ме уби, използвайки нещо добро. Сега можем наистина да видим колко ужасен и зъл е греха. 14.Знаем, че законът е духовен. Но аз съм просто човек и съм бил продаден като роб на греха. 15.Това което не разбирам за себе си е, че решавам да постъпвам по един начин, но след това действам по друг, вършейки неща които напълно презирам. 16.Така че, ако не мога да се доверя на себе си да разбера кое е най-добро за мен, и след това да го върша, става очевидно, че Божията заповед е необходима. 17.Но аз имам нужда от нещо повече! Защото ако знам закона, но въпреки това не мога да го спазвам, и ако силата на греха в мен продължава да саботира моите най-добри намерения, аз очевидно се нуждая от помощ. 18.Осъзнавам, че нямам това което се изисква. Мога да го желая, но не мога да го правя. 19.Решавам да върша добро, но не го правя в действителност; решавам да не върша зло, но после така и така го правя. 20.Решенията ми, такива каквито са, не водят до действия. Нещо дълбоко вътре в мен се е отклонило от правия път и аз откликвам на него все по силно всеки път. 21.Това се случва толкова редовно, че е предсказуемо. В момента в който аз реша да върша добро, греха е там да ме препъне. 22.Аз истински се

наслаждавам в Божиите заповеди, 23.но е твърде очевидно че не всичко от мен участва в това наслаждение. Частите ми тайно се бунтуват, и точно когато най-малко очаквам, те поемат контрола. 24.Опитал съм всичко и нищо не помага. Аз съм на края на силите си. Няма ли някой, който да може да направи нещо за мен? Не е ли това истинския въпрос? 25.Слава Богу отговорът е, че Исус Христос може и го прави. Той постави нещата на правилните им места в този живот на противоречия, където аз искам да служа на Бога с цялото си сърце и ум, но съм дърпан от влиянието на греха към това да върша нещо напълно различно.

8 1.И така тия, които вярват в Исус Христос вече няма да бъдат осъждани. 2.Святият Дух ще ви даде живот, който идва от Христос Исус и ще ви освободи от греха и смъртта. 3.Законът на Мойсей не може да направи това, защото себичните ни желания, го направиха слаб. Но Бог ви освободи, когато изпрати Сина Си да бъде като нас грешниците, и да бъде жертва за греха ни. Бог използва Христовото тяло да осъди греха. 4.Той направи това, за да изпълним заповедите на закона чрез

покорство на Духа, вместо на собствените си желания. 5.Хората, които са управлявани от желанията си, мислят само за себе си, а тия, които са управлявани от Святия Дух мислят за духовните неща. 6.Начинът на мислене на греховното ни естество води до смърт, но начинът на мислене на духовното ни естество води до живот и мир. 7.Да се концентрираш върху себе си е противно, на това да се концентрираш върху Бога. Всеки, който е напълно погълнат от себе си и игнорира Бога, ще свърши мислейки повече за себе си отколкото за Него. Такъв човек пренебрегва Бога и Неговото дело. 8.А Бог не обича да бъде пренебрегван. 9.Но, вие вече не сте управлявани от собствените си желания, а от Божият Дух, Който живее във вас. Хората, които нямат Духа на Христос не принадлежат на Него. 10.Обаче, ако Христос живее във вас, телата ви са мъртви поради греха, но духовете ви са живи, поради Божието одобрение, което имате. 11.Живее ли във вас Духът на Този, Който е възкресил Христос от мъртвите? Тогава същия Той, ще съживи смъртните ви тела, чрез Духът Си, Който живее във вас. 12.Скъпи приятели, не трябва да живеем угаждайки на желанията си. 13.Ако го правим, ще умрем. Но ако чрез помощта на Божия Дух

кажем: „Не!” на желанията си, ще живеем. 14.Само, ония хора, които са водени от Божия Дух, са Негови деца. 15.Той не ни прави роби, които да се страхуват от Него, а вместо това ние ставаме Негови деца и Го наричаме „ Нашия Баща”. 16.Божият Дух докосва нашите духове и потвърждава кои сме ние в действителност. Знаем кой е Той, и кои сме ние: Баща и деца. 17.И ако сме Негови деца, то сме и Божии наследници. Ако участваме в Христовите страдания, за да участваме и в славата Му, то ние сме сънаследници с Него. 18.Сигурен съм, че сегашните ни страдания, не могат да се сравнят със славата, която ще ни се открие. 19.Всъщност цялото творение с нетърпение чака Бог да покаже децата Си. 20.Междувременно, то е смутено, но не защото така желае. Бог му причини това, с надеждата 21.да бъде освободено от упадъка си и да участва в славната свобода на Божиите деца. 22.Знаем, че цялото творение все още стене и е в болки, като раждаща жена. 23.Духът ни дава увереност за това какви ще бъдем за в бъдеще. Но сега ние стенем тихо, докато чакаме Бог да изяви, че ние сме децата Му. Това означава, че телата ни също ще бъдат освбодени. 24.И това е надеждата, която ни спасява. Но ако вече сме получили, това за което се

надяваме, вече няма да има нужда да се надяваме. 25.Обаче, ако се надяваме за онова, което все още не виждаме, ние го чакаме с търпение. 26.Междувременно, в момента в който се уморим да чакаме, Божият Дух е до нас и заедно с нас, за да ни помага. Ако не знаем как или за какво да се молим, това няма значение. Той се моли във и за нас, като изговаря молитва от нашите неизразими с думи въздишки, от нашите пълни с копнеж стенания. 27.Той ни познава далеч по-добре, отколкото ние самите се познаваме, знае за нашето състояние на бременност, и ни държи готови пред Бога. 28.Знаем, че Бог винаги работи за доброто на всички, които Го обичат. Те са ония, които Бог избра според Неговия план. 29.И Той винаги знаеше какви ще бъдат те. Беше решил да ги остави да станат като Сина Му, за да може Синът Му да бъде първороден между много деца. 30.След това Бог прие хората, които беше решил да избере и сподели славата Си с тях. 31.Така че, какво мислите? С Бог на наша страна, как можем да загубим? 32.Ако Бог не се поколеба да постави всичко на правилната основа за нас, прегръщайки нашето състояние и излагайки се на най-лошото като изпрати Своя собствен Син, има ли нещо друго което Той не би

направил с радост и свободно за нас? 33.И кой би дръзнал да влезе в конфликт с Бога, като се изправи против някой от Божиите избрани? 34.Кой би ги осъдил? Христос умря и което е по-важно, възкръсна от мъртвите. Той има най-високата позиция на небето и се застъпва за нас. 35.Мислите ли че някой ще е способен да ни отдели от Христовата любов към нас? Няма никакъв начин! Нито неприятностите, нито трудните периоди, нито ненавистта, нито глада, нито бездомността, нито грубите заплахи. Дори е казано в Писанието: 36. “Те ни убиват хладнокръвно, защото ни мразят. Ние сме лесна мишена за подигравки; те ни застрелват един по един.” 37.Никое от тези неща не ни вълнува, защото Исус ни обича. 38.Аз съм абсолютно убеден, че нищо живо или мъртво, ангелско или демонично, днес или утре, 39.горе или долу, осъществимо или неосъществимо – абсолютно нищо не може да застане между нас и Божията любов поради начина по който Исус, нашият Господ ни е влял в Себе Си.

9 1.В същото време, трябва да знаете, че постоянно имам в себе си огромна скръб. 2.Това е една извънредно

голяма болка дълбоко вътре в мен, и тя никога не престава. Не преувеличавам – Христос и Святия Дух са ми свидетели. Тя е за израилтяните. 3.Ако имаше някакъв начин да бъда прокълнат от Месията, за да бъдат те благословени от Него, бих го направил на секундата. Те са моето семейство. 4.Аз израстнах с тях. Всичко дойде към тях – семейство, слава, завети, откровение, поклонение, обещания, 5.да не казвам че те са рода от който произлезе Месията, Христос, който е Бог над всичко, завинаги. Амин. 6.Не допускайте и за миг, обаче, че Божието Слово е престанало да действа по един или друг начин. Проблемът ни връща много време назад. От самото начало, не всички израилтяни по плът бяха израилтяни по дух. 7.Не Авраамовата сперма даде самоличността тук, но Божието обещание. Спомняте ли си как беше дадено: “Твоето семейство ще бъде определено чрез Исаак”? 8.Това означава, че израелската самоличност никога не е била расово определяна чрез сексуално предаване, а е била определяна от Бога чрез обещание. 9.Спомняте ли си това обещание: “Когато се върна следващата година по това време, Сара ще има син”? 10.Същото се случи и с Ревека, тя забременя от нашия праотец Исаак. 11.И

преди децата и да се родят и да направят нещо добро или лошо, на нея и беше казано, че по-големия ще служи на по-малкия. Това беше казано на Ревека, за да остане Божия план основан на Неговия избор, 12.избор базиран на Божият повик, а не на човешки дела. 13.Писанията казват: „ Обикнах Яков, а Исав намразих.” 14.Дава ли ни това основание да се оплакваме, че Бог е несправедлив? Не прибързвайте, моля. 15.Бог каза на Мойсей: "Ще покажа милост, към когото ще покажа, и ще пожаля, когото ще пожаля". 16.Затова Божият избор не зависи от човешките желания или усилия, а от Неговата милост. 17. казва на Фараона: „Позволих ти да станеш цар, за да ти покажа силата Си, и за да бъда прославен от всички хора на земята.” 18.Следователно ако Бог иска да покаже милост към някого, Той ще я покаже, но ако иска да закорави нечие сърце, Той ще го направи. 19.Някой може да попита: „Защо Бог все още ни намира виновни? Кой може да устои на волята Му?” 20.За какъв се мислиш, че си позволяваш да критикуваш Бога? Можеш ли да предположиш и за миг, че някой от нас знае достатъчно, че да Го постави натясно с какъвто и да е въпрос? Глината не възразява на пръстите които и придават форма, като казва, “Защо

ме оформи по този начин?” 21.Не е ли очевидно, че грънчарят има пълното право да оформи една буца глина във ваза за цветя, а друга в гърне за готвене на боб? 22.Бог желаеше да покаже гнева си и да разкрие силата Си, срещу всеки, който залужаваше да бъде унищожен. Но вместо това, Той се отнесе към тях с търпение. 23.Той направи това, чрез изявата на Своето величие, когато показа милост, към хората избрани да участват в Неговата слава. 24.Независимо дали сме юдеи или не-юдеи, ние сме избраните, 25.според както Бог казва в книгата на Осия: „Макар, че не са Мой народ, Аз ще ги направя такива. Ще се отнеса с любов към ония народи, които никога не са били обичани. 26.На същото място, където им казваха: „Вие не сте мои хора, там те ще бъдат наречени деца на живият Бог.” 27.Пророк Исая също казва за Израел: „Въпреки потомците на Израел да са безбройни, като морския пясък, само остатък ще бъдат спасени. 28.Господ ще изпълни на земята, това, което е предупредил, че ще извърши.” 29.Исая също казва: „Ако Господа на силите не ни беше оставил потомство, на Содом и Гомор бихме се оприличили.” 30.Какво означава всичко това? Означава, че езичниците не се опитваха да бъдат приети

от Бога, а разбраха, че Той ще ги приеме само ако имат вяра. 31.А Изреал, който изглеждаше толкова заинтересован от четенето и говоренето за Божиите дела, пропусна това. 32.Как стана това? Вместо да вярват в Бога, те прескочиха това, погълнати от собствените си дела. Бяха толкова погълнати от техните „ Божии проекти”, че не забелязаха Божията праведност, която стоеше като огромен камък по средата на пътя. И те се спънаха в него и паднаха, 33.Според както е писано: „Ето, поставям в Сион камък, в който хората да се спъват и падат. Но който има вяра в Него, никога няма да бъде разочарован.”

10 1.Повярвайте ми, приятели, всичко което искам за Израел е това, което е най-добро за него: спасение, нищо по-малко. Искам го с цялото си сърце и се моля на Бога за това през цялото време. 2.Аз признавам без да споря, че относно Бога евреите са впечатляващо дейни, но те вършат всичко точно наобратно. 3.Не разбират, какво прави хората праведни пред Него. И така, те отказаха да се доверят на Бога, и се опитват да бъдат праведни, чрез спазване на закона. 4.Но Христос направи закона, вече да не е необходим, за ония, които

станаха праведни пред Бога чрез вяра. 5.Моисей писа че всеки, който настоява да използва законовия кодекс за да живее праведно пред Бога, скоро открива, че това не е толкова лесно-всяка подробност от живота е управлявана от дребни буквички. 6.Но хората, чиято вяра ги прави праведни пред Бога никога няма да попитат: „Кой ще се качи до небето, за да свали Христос долу?" 7.Нито ще попитат: „Кой ще слезе до бездната за да Го възкреси от мъртвите?" 8.И така какво точно казваше Моисей? "Словото което спасява е точно тук, толкова близо, колкото е езика в устата ти, толкова наблизо, колкото е сърцето в гърдите ти." 9.Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ и повярваш, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще бъдеш спасен. 10.Чрез вяра човек приема Божията праведност, а чрез изповедта на устата си се спасява. 11.Писанията казват: „Никой, който вярва в Него няма да бъде разочарован, 12.без значение дали си юдеин или не. Има само един Господ и Той е щедър към всеки, който Го моли за помощ. 13.Всички, които призоват Господа ще бъдат спасени. 14.Но как могат хората да викат за помощ ако не знаят в кого да вярват? И как могат да знаят в кого да вярват, ако не са чули за Този, на Когото може да се

вярва? И как могат да чуят, ако никой не им каже? 15.И как някой ще отиде да им каже, освен ако не е изпратен за това? Ето защо Писанието казва: „Колко прекрасни са нозете на ония, които прогласяват благовестието.” 16.Но не всеки е готов за това, готов да види, чуе и действа. Исая попита това, което ние всички питаме в един или друг случай: “Никой ли не го е грижа, Боже? Дали някой слуша и вярва поне една думичка от това?” 17.Никой не може да повярва без да слуша посланието за Христос. 18.Но аз питам: „Не чуха ли хората от Израел посланието?” Разбира се, че чуха.” То беше говорено по цялата земя, беше прогласено по всички краища на света.” 19.Питам отново: „Не разбра ли Израел това послание? Мойсей първи каза: „Ще ви накарам да ревнувате от народи, които са ничии. И ще те накарам да се разгневиш на народ, който нищо не разбира.” 20.Исая много смело казва: „ Намерен бях от ония, които не Ме търсеха. Бях открит на ония, които не питаха за Мен.” 21.Тогава Исая каза за Израел: „Цял ден простирах ръцете Си, към непокорни и бунтовни хора.”

11 1.Казвам ли тогава, че Бог е обърнал гърба Си на Своите хора? Разбира се , че не! Аз съм израелтянин, потомък на Авраам от племето на Вениамин. 2.И така, ние не говорим за отхвърляне. Твърде дълго Бог беше ангажиран с Израел, твърде много е вложил, за да Си измие просто ръцете с тях. Спомняте ли си времето, когато Илия се измъчваше със същият този Израел и викаше в молитва? 3.“Боже, те убиха пророците Ти, изхвърлиха на боклука Твоите олтари; Аз съм единственият който остана, и сега преследват и мен!” 4.И спомняте ли си Божият отговор? : “Аз все още си имам седем хиляди които не са се отказали, седем хиляди които са верни до край.” 5.Същото е и днес. Има малцинство, което, Бог е избрал поради Своята благодат. 6.И ако те са избрани поради Божията благодат, означава, че не са избрани поради делата си. Иначе Божията благодат няма да е истинска. 7.И какво се случи след това? Когато Израел се опита сам да се оправдае пред Бога, преследвайки своите собствени егоистични интереси, той не успя. Избраните от Бога бяха тези, които позволиха на Бог да преследва Своите интереси в тях, и като следствие получиха Неговия

печат на законородени. “Заинтересования от себе си Израел” стана безчувствен към Бога. 8.И Моисей и Исая коментираха това: “След като Му омръзна от техните свадливи, себецентрирани пътища, Бог им даде дух на безчувствие, замъгли очите им и заглуши ушите им.” 9.И Давид казва: “Нека да им приседне докато ядат храните си на самообслужване, да си счупят краката, докато вървят в своите егоистични пътища. 10.Нека да ослепеят, докато гледат в своите огледала, да получат язви от това, че си играят на бог.” 11.Казвам ли, че Израел се спъна толкова лошо, че не може отново да стане? Разбира се че не! Техния провал направи възможно спасението на не-юдеите, и това ще накара израелтяните да ревнуват. 12.Ако грехът на Израел помогна толкова много на останалите хора от света, колко повече ще помогне тяхното завръщане. 13.Сега говоря на вас, които не сте юдеи. Докато съм апостол изпратен до не-юдеите, аз ще почитам моето служение. 14.И се надявам, да накарам някои от моите сънародници да ревнуват достатъчно, че да се спасят. 15.Когато Израел отхвърли Бога, останалите хора от света можеха да се обърнат към Него. И когато Той се сприятели с тях, това ще бъде като възкресение от

мъртвите. 16.Ако част от тестото е свято, чрез принасянето му на Бога, тогава и цялото тесто е свято. И ако коренът на дървото е свят, то и цялото дърво е свято. 17.Вие не-юдеите сте клони от дива маслина, които са били присадени на отглеждана маслина. Заели сте местата на отрязаните клонки, поради това се наслаждавате на благословенията, които идват от това, че сте част от отглежданото дърво. 18.Но не си мислете, че сте по-добри от клоните, които са били отрязани. Спомнете си, че не вие изхранвате корените на маслината, а корените изхранват вас. 19.Може и да си мислите, че тия клони бяха отрязани, за да можете да бъдете присадени на тяхно място. 20.Това е така. Но те бяха отрязани, защото нямаха вяра, а вие сте там където сте, защото повярвахте. Затова не бъдете горделиви, но се бойте. 21.Ако Бог не пощади естествените клони, няма да пощади също и вас. 22.Сега виждате, колко благ и колко строг може да бъде Бог. Той беше строг към ония, които паднаха, но към вас беше благ. И ще продължава да бъде благ към вас, ако продължавате да вярвате в благодатта Му. Иначе също ще бъдете отрязани. 23.Ако ония другите клони започнат да вярват, те отново ще станат част от дървото. И Бог има

силата да ги върне отново. 24.Все пак, не беше естествено за клоните да бъдат отрязани от дива маслина и присадени на отглеждана. Така че, по-вероятно е Бог да присъедини естествените клони отново на питомната маслина. 25.Приятели, не искам вие не-юдеите да бъдете твърде горделиви със себе си. Затова ще ви обясня тайната на това, което се случи с Израел. Някои от тях станаха упорити и ще останат такива, докато се изпълни числото на не-юдеите, които трябва да влязат. 26.По този начин всички от Израел ще бъдат спасени, както и казват Писанията: „От Сион ще дойде Избавител. Тогава потомците на Яков ще престанат да бъдат зли. 27.Това е обещал Господ да направи, когато им прощава греховете.” 28.От вашата гледна точка, когато чувате и приемате добрите новини на Посланието, изглежда сякаш евреите са врагове на Бога. Но погледнато от далечната перспектива на Божието всеобхватно намерение, те си остават Божиите най-стари приятели. 29.Божиите дарове и Божият призив са напълно гарантирани – никога няма да бъдат оттеглени, никога няма да бъдат отменени. 30.Неотдавна вие бяхте в лоши отношения с Бога. Но тогава евреите, Му затръшнаха вратата, и нещата се отвориха за вас.

31.Сега те са в лоши отношения с него. Но тъй като вратата се държи широко отворена за вас, те имат път по който да влязат обратно. 32.Бог затвори всички хора в тъмницата на собственото им непокорство, за да може да бъде милостив към всички. 33. Попадали ли сте някога на нещо, което може да се сравни с това необикновено великодушие на Бога, с тази дълбока, дълбока мъдрост? Това е нещо далеч надхвърлящо капацитета на нашето проумяване. Ние никога няма да го разберем. 34.“Има ли някой наоколо, който може да обясни Бога? Някой достатъчно умен за да Му каже какво да прави? 35.Някой, който Му е свършил толкова голяма услуга, че Бог да го моли за съвет?” 36. Всичко идва от Него; Всичко се случва чрез Него; Всичко завършва в Него. Слава на Господа до века. Амин.

12 1.И така, ето какво искам да направите, с Божията помощ: Вземете вашият всекидневен, обичаен живот – вашето спане, ядене, ходене на работа и обикаляне – и го поставете пред Бога като жертва. Да прегърнете това, което Бог прави за вас е най-доброто нещо което можете да направите за Него. 2.Не ставайте толкова добре приспособени към вашата култура, че да се

нагаждате към нея без дори да мислите. Вместо това, насочете вниманието си към Бог. Вие ще бъдете променени отвътре навън. С готовност разпознавайте какво иска Той от вас, и бързо откликвайте на това. За разлика от културата около вас, която винаги ви влече надолу към своето ниво на незрялост, Бог изважда най-доброто от вас, и развива добре оформена зрялост. 3.Осъзнавам, колко добър е бил Бог към мен и казвам на всеки един от вас, да не се мисли за по-добър отколкото е. Използвайте здравия си разум и преценявайте себе си според вярата, която Бог ви е дал. Единственият правилен начин да разберем себе си е чрез това, което е Бог и чрез това, което Той прави за нас, а не чрез това, което сме ние и делата, които вършим за Него. 4.По този начин ние сме като различните части на човешкото тяло. Всяка част намира своето предназначение в тялото което е цяло, а не обратното. 5.Тялото, за което говорим е Христовото тяло от избрани хора. Всеки от нас намира своето предназначение и функция като част от Неговото тяло. Но като отсечени пръсти ние не бихме имали кой знае каква стойност, нали? И тъй като сме, оформени като всички тези прекрасно създадени и функциониращи по

чуден начин части в Христовото тяло, 6.нека просто да вървим напред и да бъдем това, което бяхме направени да бъдем, без завистливо или горделиво да се сравняваме един с друг, или да се опитваме да бъдем нещо, което не сме. Ако проповядваш, просто проповядвай Божието Послание, нищо друго; 7.ако помагате, просто помагайте старателно; ако поучавате, поучавайте както трябва; 8.ако давате насърчително напътствие, внимавайте да не придобиете манталитет на шеф; ако са ви поверени хора, не ги манипулирайте; ако сте повикани да помагате на хора в беда, дръжте си очите отворени и бързо откликвайте на нуждите им; ако работите с хора в неблагоприятно положение (непривилегировани, с недостатъци, лишени от културни и обществени преимущества), не им се ядосвайте, не им се дразнете и не се депресирайте от тях. Усмивката да не слиза от лицето ви. 9.Обичайте от сърце, понеже това е вашата същност; не се преструвайте, че обичате. Ако ви е мил живота, бягайте от зло; ако ви е мил живота дръжте се за доброто. 10.Бъдете добри приятели, които обичат дълбоко; упражнявайте се в това, да играете второстепенната роля, да заемате доброволно второто място. 11.Не

угасвайте; винаги бъдете заредени с гориво и пламнали. Бъдете чевръсти слуги на Господа, 12.които Го очакват с радост. Не се отказвайте в трудните моменти, молете се още по-здраво. 13.Помагайте на християните в нужда, бъдете находчиви в гостоприемството. 14.Благославяйте враговете си, дори и шепнешком не ги проклинайте. 15.Смейте се с вашите щастливи приятели когато са щастливи; плачете с тях когато са паднали. 16.Съгласявайте се един с друг; не се стремете да излезете винаги прави. Сприятелявайте се с презрените хора; не бъдете великият някой. 17.Не отвръщайте на удара; откривайте красотата във всеки. 18.Ако я имате в себе си, живейте мирно с всички. 19.Не настоявайте да си оправяте сметките с който и да е, защото това не е ваша работа. “Аз ще отсъдя,” казва Бог. “Аз ще имам грижата за това.” 20.Писанията ни казват: „Ако видиш, че врагът ти е гладен, отиди и купи обяд на този човек, или ако е жаден, дай му да пие. Твоето великодушие ще го принуди да бъде добър." 21.Не позволявай на злото да те побеждава, но побеждавай злото чрез доброто.

13 1.Бъди добър гражданин. Всички правителства са под властта на Бога. Дотолкова доколкото има мир и

ред, това е Божия ред. Така че живей отговорно като гражданин. 2.Ако си безотговорен към държавата, тогава ти си безотговорен спрямо Бога, и Той ще те държи отговорен. 3.Съответните назначени власти са заплаха само ако се опитваш да заобикаляш закона. Гражданите с добро поведение не би трябвало да имат за какво да се страхуват. Искаш ли да си в добри отношения с правителството? Бъди отговорен гражданин и ще се погаждате добре, 4.правителството ще работи в твоя полза. Но ако нарушаваш правилата наляво и надясно, пази се. Полицаите не съществуват просто, за да се възхищаваме на униформите им. Бог също има интерес от поддържането на реда, и Той използва тях за тази работа. 5.Ето защо трябва да живееш отговорно, не просто за да избегнеш наказанието, но също и защото това е правилния начин на живот. 6.Това е също и причината да плащате данъци, за да може да се поддържа един порядъчен начин на живот. 7.Изпълнявайте задълженията си на граждани. Плащайте си данъците, плащайте си сметките, почитайте вашите водачи. 8.Не трупайте дългове, с изключение на огромния дълг от любов, който дължите един на друг. Когато обичате другите,

изпълнявате това което закона изисква от самото начало. 9.Заповедите в закона като: „Да не спиш с брачния партньор на друг”, „Не убивай”, „Не кради”, „Не искай никога това което нямаш”, и всяко друго “не” за което можеш да си помислиш – в крайна сметка се заключават в тия думи: Обичай другите хора така, както обичаш себе си. 10.Не можеш да вършиш зло на другите, когато ги обичаш. Когато събереш всичко в закона, общия сбор е любов. 11.Но внимавайте да не станете толкова погълнати и изтощени от тревоги за всички ваши всекидневни задължения, че да загубите представа за време и да задремете, като забравите за Бога. 12.Нощта е на свършване, скоро ще пукне зората. Трябва да изоставим нещата, които принадлежат на тъмнината и да вземем оръжията, които принадлежат на светлината. 13.Ние не можем да си позволим да пропилеем и минутка, не трябва да прахосваме тези скъпоценни часове с дневна светлина в лекомислие и удоволствия, в спане и в разпуснатост, в караници и заграбване на всичко, което виждаме. 14.Ставайте от леглото и се обличайте! Не се мотайте, и не чакайте последната минутка за да го направите. Облечете се в Христос, и бъдете на крак и работещи!

14 1.Приветствайте с отворени обятия вярващите братя, които не виждат нещата като вас. И не ги хокайте всеки път, когато направят или кажат нещо с което не сте съгласни, дори и когато изглежда, че са силни в убежденията си, но слаби в областта на вярата. Помнете, че те имат своя собствена история с която да се справят. Отнасяйте се нежно с тях. 2.Някои хора вярват, че могат да ядат всичко, но други със слаба вяра, вярват, че могат да ядат само зеленчуци. 3.Но вие не трябва да критикувате другите за това, което ядат, или за това, което не ядат. В края на краищата Бог приема всички. 4.Кой си ти, че да критикуваш чужд слуга? Господ ще реши, дали слугата Му е успешен. И той ще бъде успешен, защото Господ го прави такъв. 5.Или пък да кажем, че някой човек мисли, че някои дни трябва да бъдат отделени като святи, а друг мисли, че всеки ден е напълно еднакъв с който и да е друг. Има добри причини и за двете убеждения. И така, всеки човек е свободен да следва убежденията на съвестта си. 6.Важното във всичко това е, че ако спазваш някой ден като свят, спазвай го заради Бога; ако ядеш месо, яж го за слава на Бога и Му благодари за това; ако си вегетарианец, яж

зеленчуци за слава на Бога и Му благодари за това. 7.На никой от нас не му е позволено да налага собственото си убеждение по тези въпроси. 8.Ако живеем, за Господа да живеем, и ако умираме, за Господа да умираме. Живи или мъртви, ние принадлежим на Него. 9.Ето защо Исус живя, умря и след това оживя отново: за да може да бъде наш Господ през целия кръг на живота и смъртта, и да ни освободи от дребнавия деспотизъм един към друг. 10.Така че, когато критикуваш брат, в каква позиция те поставя това? И когато гледаш надменно някоя сестра, в каква позиция те поставя това? Бих казал, че те поставя в позиция, от която изглеждаш много глупаво – или по-лошо. В края на краищата всички ние, ще свършим един до друг на колене в съдилището, лице в лице с Бога. Твоите критични и надменни пътища няма да подобрят твоето положение там ни най-малко. 11.Прочети го за себе си в Писанието: “Докато живея и дишам, казва Бог, всяко коляно ще се преклони пред Мене. Всеки език ще каже безпристрастната истина, че Аз и само Аз Съм Бог.” 12.Така че, стремете се да се сплотявате. Достатъчна ви е работата да се погрижите за собственият си живот пред Бога. 13.Престанете да решавате кое е най-

правилно един за друг. Това, за което трябва да сте загрижени е да не заставате на пътя на някой друг, правейки живота му по-труден отколкото е в действителност. 14.Уверен съм в Господа, че всичко само по себе си е свято. Но с начина, по който се отнасяме към него или говорим за него, можем да го оскверним. 15.Ако смущавате и объркате другите като правите голям проблем от това което те ядат или не ядат, вие вече не сте съучастници с тях в любовта. Помнете, че това са хората за които Христос умря. Би ли рискувал да ги изпратиш в ада заради един продукт, който използват за храна? 16.Как смееш да направиш частица от храна, благословена от Бога, причина за това да отровиш душата на брата си! 17.Осъзнайте се. Божието царство не зависи от това какво слагаш в стомаха си. Божието царство е това което Бог прави с твоя живот – оправдава го, сглобява го, и го прави завършен с радост. 18.Твоята задача е всеотдайно да служиш на Христос. Вършейки това ще угодиш на Бога над теб и ще покажеш колко струваш на хората около теб. 19.Така че, нека се стремим да употребяваме цялата си енергия за това, да се спогаждаме един с друг. Помагайте на другите с насърчителни думи, 20.и не ги

завличайте надолу като им откривате недостатъците. Вие разбира се няма да позволите на един спор за това какво се сервира или не се сервира на вечеря, да разруши Божието дело между вас, нали? Казах го преди и ще го кажа отново: Всичката храна е добра, но може да се превърне в лоша ако я използваш лошо, ако я използваш да спъваш другите и да ги събаряш на земята. 21.Когато седнеш да се храниш, твоята основна работа не трябва да е да се натъпчеш хубаво, а да споделяш живота на Исус. Така че, бъди деликатен и вежлив към другите, които ядат. Не яж, не казвай и не прави неща които могат да попречат на свободната обмяна на любов. 22.Развивайте ваше собствено взаимоотношение с Бога, но не го натрапвайте на другите. Вие сте щастливци, ако вашето поведение и вашата вяра са в съгласие. 23.Но ако не сте сигурни, ако забелязвате, че действате по начин, който е в противоречие с това, което вярвате (един ден се опитвате да натрапите своето мнение на другите, друг ден се опитвате да им угодите) тогава да знаете, че сте излезли от правия път. Ако начинът ти на живот не съответства на това, което вярваш, тогава той е неправилен.

15 1.Тези от нас, които са силни и способни във вярата не трябва просто да правят това, което им е най-удобно, а трябва да се приближат към тези, които се колебаят и да им подадат ръка. Силата е за служение, а не за ранг и позиция. 2.Всеки един от нас трябва да търси доброто за хората около себе си, като се пита, “Как мога да помогна?” 3.Точно това правеше Исус. Той не мислеше само за Себе Си и не избягваше бедите на хората, защото така Му е по-лесно, но нагазваше право в тях и им помагаше да се измъкнат. Писанието казва: “Аз поех върху Себе Си нещастията на нещастните”. 4.Въпреки, че е писано в Писанието преди много време, можете да сте сигурни, че е писано за нас. Бог иска съчетанието на Неговия твърд и постоянен зов и топлият, личен съвет на Писанието да оформят характер в нас, и да ни държат нащрек за всичко, което Бог ще направи след това. 5.Нека Бога, на твърдостта и утехата да ви направи зрели, за да се разбирате един с друг, както Исус се разбира с всички нас. 6.Тогава всички единодушно ще хвалим Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос! 7.Затова приемайте се един друг, както Христос ви прие, за Божията слава. 8.Исус, оставайки верен на

Божиите намерения, достигна по специален начин до посветените в истината юдеи, за да могат старите наследствени обещания да се изпълнят за тях. 9.В резултат на това външните не-юдеи можаха да изпитат милост и да покажат признателността си към Бога. Само си помислете за всичките Писания, които ще се сбъднат за това, което ние правим! Например: “Тогава ще се присъединя към външните хора и ще пея с тях химн; ще пея за Твоето име!” 10.Писанията също казват и на не-юдеите: “Елате и празнувайте с Божиите хора!” 11.И отново: “Хора от всички народи, възхвалявайте Бога! Всички цветове и раси, дайте Му хвалá от сърце!” 12.И думите на Исая: “Коренът на нашият предшественик Есей ще пробие земята и ще израстне високо дърво, толкова високо,че всички навсякъде да го видят и да се надяват на Него!” 13.Нека Бога на надеждата да ви изпълни с радост и мир, чрез вярата ви в Него. Тогава чрез силата на Святия Дух ще се преумножава надеждата ви. 14.Лично аз съм напълно удовлетворен от това което сте и от това, което вършите. Вие ми изглеждате добре мотивирани и добре обучени, напълно способни да се водите и да се съветвате един друг. 15.И така, мои скъпи приятели, не

приемайте моя дързък и безкомпромисен език като критика. Това не е критика. Аз просто подчертавам колко голяма нужда имам от помощта ви, за да изпълня тази изключително отговорна длъжност която Бог ми даде, 16.това свещеническо и благовестителско дело на посрещане духовните нужди на не-юдеите, за да могат те да бъдат представени като угодна жертва на Бога, осветена чрез Святия Дух. 17.Поради Христос Исус, аз мога да се гордея със службата си на Бога. 18.Нямам изгода от това, да ви давам подробно описание на приключенията ми, а само удивително мощните думи и дела на Христос в мен, чието преобразяващо присъствие накара не-юдеите да отвърнат с вяра. 19.По този начин аз утъпках пътека за проповядване на Посланието за Исус по целия път от Ерусалим чак до далечния край на северозападна Гърция. 20.Всичко това беше пионерска работа, чрез която Посланието беше занесено до тези места, където още не познаваха и не се покланяха на Исус. 21.Това е точно, както писанията казват: “Тези, които никога не са чували за Него-те ще го видят! Тези, които никога не са чували за Него – те ще приемат посланието!” 22.Работата ми винаги ме е възпирала да дойда и да ви видя. 23.Но сега, понеже няма повече

работа за вършене в тези области, и тъй като от много години очаквам с нетърпение да ви видя, 24.аз планирам да ви посетя. Насочил съм се към Испания, и очаквам да се отбия по пътя за да се насладя на една добра среща с вас, и в края на краищата да ме изпратите с благословение от Бога. 25.Първо ще отида в Ерусалим за да занеса дарение в помощ на християните там. 26.Всички гърци – от македонците на север до ахайците на юг – пожелаха и решиха да съберат волни пожертвования за бедните между вярващите в Ерусалим. 27.Те бяха щастливи, че правят това, но това беше също и техен дълг. Виждайки, че взеха участие във всичките духовни дарове, които се изляха така изобилно от ерусалимското събрание, единственото правилно нещо което можеха да направят е да облекчат тяхната бедност. 28.Веднага щом направя това – щом предам лично тази “кошница с плодове” – аз ще се отбия в Испания, като спра за престой при вас в Рим. 29.Надеждата ми е моето посещение при вас да бъде едно от Христовите най-щедри благословения. 30.Приятели, чрез силата на Господ Исус Христос и чрез любовта, която е плод на Святия Дух ви моля да се молите усърдно с мен и за мен. 31.Молете се Бог да ме

защити от невярващите в Юдея, и Божиите хора в Ерусалим да приемат помощта, която им нося. 32.Тогава, ако Бог желае, ще тръгна към вас с леко и пламенно сърце, очаквайки с нетърпение да бъда освежен от вашата компания. 33.Божият мир да бъде с всички вас. Амин.

16 1.Бъдете верни да посрещнете нашата приятелка Фива по начин по който Господ би го сторил, с цялото великодушно гостолюбие с което сме известни ние, християните. Аз подкрепям с цялото си сърце нея и нейната работа. Тя е служителка(дяконица) на църквата в Кенхрея. 2.Помогнете ѝ за това, за което помоли. Тя заслужава всичко, което можете да направите за нея. Тя е помагала на много хора, включително и на мен. 3.Поздравете Прискила и Акила, които работиха рамо до рамо с мен в служба на Исус. 4.Веднъж дори рискуваха живота си за мен. И не съм единственият, който им е признателен. Всичките не-юдейски събрания от вярващи също им дължат много, 5.да не говорим за църквата която се събира в техния дом. Поздравете моя скъп приятел Епенет. Той беше първия християнин в Азия. 6.Поздравете Мария, която се трудеше толкова

усърдно за вас. 7.Поздравете братовчедите ми Андроник и Юния. Веднъж споделихме една затворническа килия с тях. Те бяха вярващи в Христос преди аз да стана такъв. И двамата са изключителни водачи. 8.Поздравете Амплий, моят добър приятел в семейството на Бога. 9.Поздравете Урбан, нашият съработник в Христовото дело, и моя добър приятел Стахий. 10.Поздравете Апелий, верен служител на Христос. Поздравете семейството на Аристовулий. 11.Поздравете моят братовчед Иродион. Поздравете християните от семейството на Наркис. 12.Поздравете Трифена и Трифоса – жени, които с такова старание служат на Господа. Поздравете Персида, скъпа приятелка и здрав работник в Христос. 13.Поздравете Руф – един добър избор на Господа –също и неговата майка. Тя беше също скъпа майка и за мен. 14.Поздравете Асинкрит, Флегонт, Ермий, Патрова, Ерм, а също и всички братя и сестри, които са с тях. 15.Поздравете Филолог, Юлия, Нирей и сестра му, и Олимпан, и всички християни, които живеят с тях.16.Поздравете се един друг със свята целувка. Поздравяват ви всички църкви на Христос. 17.За завършек ще ви дам един съвет, приятели. Внимавайте с тези, които вземат откъси и части от

поучението което научихте, и след това ги използват за да създават раздори. Отбягвайте тези хора. 18.Те нямат намерение да живеят за нашия Господ Христос. Те се стремят единствено към това, което могат да докопат, и им доставя удоволствие да употребяват лицемерно-набожни сладки приказки, за да отклоняват от вярата доверчивите младенци. 19.И така, тъй като никога не се е поставяла под въпрос вашата почтеност по тези въпроси – не бих могъл да съм по-горд с вас! – аз искам вие, също така, да бъдете умни и да сте уверени че всяко "добро" нещо е първокачественото нещо. Не бъдете лековерни по отношение на ласкателно-говорещото зло. Стойте нащрек по този начин, 20.и преди да разберете, Богът на мира ще смачка Сатана с двата си крака, и ще го хвърли на боклука. Наслаждавайте се на най-доброто от Исус! 21.А ето и някои поздравления от нашия край. Тимотей, моят съработник в това дело, Луций, и моите братовчеди Ясон и Сосипатър, всички казаха да ви предам поздрави. 22.Аз, Тертий, който записа това писмо под диктуването на Павел, ви изпращам личните си поздрави. 23.Гай, който е домакин тук на мен и на цялата църква, ви изпраща поздрави. Ераст, градският ковчежник, и нашият добър приятел Кварт ви изпращат

своите поздравления. 24.Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. Амин. 25.Цялото ни хваление се издига към Този, Който е достатъчно силен да направи вас силни, точно както се проповядва в Христос Исус, точно така както е разкрито в тайната, пазена толкова дълго, 26.и която сега е една отворена книга чрез пророческите Писания. Сега всичките народи по света могат да узнаят истината и да бъдат въведени в покорна вяра, и да изпълнят заповедите на Бог, който започна всичко това, всичко до последната буква. 27.Цялото наше хваление е съсредоточено чрез Исус върху този несравнимо мъдър Бог! Амин.

1 Коринтяни

1 1.Аз, Павел, бях призован и изпратен от Исус Христос, според Божия план, заедно с моя приятел Состен. 2.Изпращам това писмо до вас в Божията църква в Коринт, християните очистени от Исус и отделени за един изпълнен с Бога живот. Моят поздрав е насочен и към всички, които призовават Исус, където и да живеят. Той е както техен, така и наш Господ. 3.Нека всички дарове и привилегии, които идват от Бога нашия

Отец, и от Господа, Исус Христос, да бъдат ваши. 4.Всеки път когато си помисля за вас (а аз си мисля за вас често), аз благодаря на Бога за вашия живот на открит и свободен достъп до Бога, даден ви чрез Исус. 5.Чрез Христос вие станахте богати във всяко отношение- в говорене, в познание. 6.Свидетелството за Него е ясно потвърдено в живота ви. 7.Само помислете – вие не се нуждаете от нищо, вие имате всичко! Всички Божии дарове са точно пред вас, докато бдително очаквате идването на нашия Господ Исус. 8.И не само това, но самият Бог е точно до вас, за да ви помогне да устоите и да останете в пътя, до деня на нашия Господ Исус Христос. 9.Бог, Който ви подтикна да започнете това духовно приключение, споделя с нас живота на Неговия Син и наш Господ Исус. Той никога няма да се откаже от вас. Никога не забравяйте това. 10.Братя и сестри, насърчавам ви в името на нашия Господ Исус Христос да се разбирате един с друг и да не се разделяте на враждуващи групи. Искам да бъдете единни във вашите разбирания и възгледи. 11.Повдигам този въпрос, защото някои от семейството на Хлоя привлякоха вниманието ми с най-тревожната вест – че вие воювате помежду си! 12.Ще ви кажа какво точно ми

беше казано: Всички вие се разделяте на групички с различни мнения, и обикаляте казвайки: “Аз съм на страната на Павел”, или “Петър е моя човек”, или ”Аз съм в групата на Месията”. 13.Питам ви: “Да не би Месията да е бил нарязан на малки парченца, така че всеки един от нас да си има по едно като реликва само за себе си? Павел ли беше разпънат за вас? Кръсти ли се дори един единствен от вас в името на Павел?” 14.Благодаря на Бога, че не кръстих никой от вас с изключение на Крисп и Гай. 15.Никой от вас не може да каже, че е кръстен в моето име. 16.Като се замисля, аз кръстих също и семейството на Стефанино, но доколкото мога да си спомня, няма други. 17.Бог не ме изпрати да събирам хора, които да следват мен, а да проповядвам Посланието за това какво Той е направил, и да събирам хора, които да следват Него. И не ме изпрати да правя това, с куп измислени от мен красноречиви думи, защото така могъщото дело в центъра на Посланието – Христос на Кръста – би се превърнало в обикновени и банални думи. 18.Посланието, което сочи към Христос на Кръста изглежда като пълна глупост за тези, които бягат с всички сили към унищожение, но прави съвършено

разумни тези които са на пътя за спасение. Това е начинът, по който Бог работи, и се оказва, че е и най-мощния. 19.Писано е: “Аз ще преобърна с главата надолу традиционната мъдрост, ще покажа на всички, че тъй наречените специалисти са нерзумни.” 20.Така че, къде можете да намерите някой наистина мъдър, наистина образован, наистина разумен в наши дни? Не показа ли Бог на всички, че тази мъдрост е превзета глупост? 21.Тъй като светът в цялата си въображаема мъдрост винаги е бил невеж относно познаването на Бога, Бог в своята мъдрост си достави удоволствие като използва глупостта на това, което се проповядваше, за да заведе тези, които му вярват в пътя на спасението. 22.Докато евреите настояват за чудотворни демонстрации, а гърците се задълбочават търсейки философска мъдрост, 23.ние вървим право напред като разгласяваме Христос, Разпнатия. Евреите третират това като анти-чудо, а гърците го смятат за нелепо и го подминават. 24.Но за нас(и евреи, и гърци), които сме лично призовани от самия Бог, Христос е Божието върховно чудо и мъдрост събрани в едно. 25.Човешката мъдрост, поставена до привидната нелепост на Бог, е толкова глупава, толкова безсилна. Човешката сила не

може да се конкурира с Божията “слабост”. 26.Добре погледнете приятели, какви бяхте, когато бяхте призовани в този живот. Аз не виждам много от “най-бляскавите и най-добрите” между вас, нито много влиятелни, нито много от благородни семейства. 27.Не е ли очевидно, че Бог преднамерено избра мъже и жени, които културните хора пренебрегват, използват и малтретират, 28.избра тези които са “никакви” за да разобличи празните претенции на тези които са “някакви”? 29.Той направи всичко това, за да не може никой да се похвали. 30.Всичко което имаме – правилно мислене и правилно живеене, чисто минало и ново начало – идва от Бога чрез Исус Христос. 31.Ето защо имаме поговорката: “Ако смяташ да се хвалиш, хвали се с Господа.”

2 1.Спомняте си приятели, че когато за пръв път дойдох при вас да ви свидетелствам за Бога, аз не се опитвах да ви впечатля с изискани речи и най-нови философии. 2.Аз преднамерено ви говорих ясно и просто: първо за Исус, за това Кой е Той, и после за делото Му на кръста. 3.Не бях сигурен как да започна това, чувствах се напълно неспособен, и ако трябва да бъда точен, бях

уплашен до смърт. 4. Така, че нищо, което казах не би впечатлило вас или някой друг. Но Посланието така или иначе достигна до вас. Божият Дух и Божията сила направиха това, 5.от което става ясно, че вашият живот на вяра е отклик на Божията сила, а не плод на вашето въображение или на някакъв емоционален трик, който аз или който и да е друг ви е приложил. 6.Ние, разбира се, имаме достатъчно мъдрост, която да ви предадем веднага щом достигнете зрялост, но това не е популярната, светската мъдрост на високо-ценените специалисти, която след около година вече ще е неактуална. 7.Говорим за Божията тайнствена мъдрост, която Той реши да използва за наша слава, още преди началото на света. 8.Специалистите в наши дни са пълни невежи относно това, какъв е този вечен план. Ако разбираха поне малко, те нямаше да убият на кръста Господа на славата. 9.Ето защо имаме в Писанието този текст: “Никой никога не е виждал или чувал нещо подобно. Никой никога дори не си е представял нещо подобно на това, което Бог е приготвил за тези, които го обичат.” 10. Но вие сте го видели и чули, защото Бог чрез Своя Дух е извадил всичко това наяве пред вас. Духът не се задоволява с това, да се носи по

повърхността, а се гмурка в дълбочините на Бога и разкрива това, което Бог от самото начало е планирал за нас. 11.Знае ли някой някога какво си мислиш и планираш, освен самият ти? Същото е и с Бога, с изключение на това, че Той не само знае своите мисли, 12.но и ги прави наши. Бог ни предлага възможността напълно да разберем подаръците от живот и спасение които Той ни дава. 13.Ние не трябва да разчитаме на догадките и мненията на света. Ние не научихме това от четене на книги и ходене на училище; ние го научихме от Бога, Който ни го преподаде лице в лице чрез Исус, и ние ви го предаваме по същия начин – лично, от първа ръка. 14.Недуховната същност не може да приеме даровете на Божия Дух, защото тя няма вместимост за тях. Те и изглеждат като чиста глупост. Духът може да бъде опознат единствено чрез духа – Божият Дух и нашите духове в откровено общение. 15.Духовно живи, ние имаме достъп до всичко което Божият Дух върши, и не можем да бъдем преценени от недуховните критици. 16.Писанията питат: „ Има ли някой, който да знае мислите на Господа или да Му е давал съвет?” А ние имаме ум Христов.

3 1.Но за момента, приятели, аз съм напълно разочарован от вашите недуховни отношения един с друг и с Бог. Вие действате като пеленачета що се отнася до Христос, 2.и не сте годни за нищо повече от това, да сучете от гърдите. Добре, тогава ще ви кърмя тъй като не изглежда че сте способни за нещо повече. 3. Докато се стремите само към това, което ви кара да се чувствате добре или ви прави да изглеждате важни, мислите ли че сте много по-различни от кърмаче, което е доволно само когато всичко му е наред? 4.Когато един от вас казва: “Аз съм на страната на Павел”, а друг: “Аз държа за Аполос”, не действате ли съвсем по детински? 5.Кой мислите че е Павел, в края на краищата? Или Аполос, в този ред на мисли? И двамата сме слуги – слуги, които ви прислужваха докато вие постепенно се научихте да поверявате живота си на нашия общ Господ. Всеки един от нас изпълни своята задача на слуга. 6.Аз посях семето, Аполос поливаше растенията, но Бог ви направи да растете. 7.Не този, който засажда или този, който полива е в центъра на този процес, а Бог, Който прави нещата да растат. 8.Засаждането и поливането са слугинска работа за минимална надница. 9.Това, което

ги прави достойни за вършене е Бог, на Когото служим. Случи се така, че вие да сте Божието поле на което работим. Или, да ви го кажа по друг начин, вие сте Божият дом. 10.Бог беше добър към мен и ме направи изкусен строител. Аз положих оосновата, на която други градиха. Но трябва да сме внимателни как градим. 11.Помнете, че има само една основа, тази която вече е положена: Исус Христос. 12.Бъдете особено внимателни, когато подбирате строителните материали за вашата сграда. 13.Рано или късно ще има проверка. Ако използвате евтини или долнокачествени материали, ще бъдете разкрити. Проверката ще бъде подробна и взискателна. Няма да се измъкнете просто така. 14.Ако вашата работа премине успешно проверката,това е добре, 15.но ако не премине, вашата част от сградата ще бъде разрушена и започната отначало. Но вие няма да бъдете разрушени; ще се измъкнете – но на косъм. 16.Нали осъзнавате, че сте храм на Бога, и че самият Бог се намира във вас? 17.Никой, който се отнася вандалски с Божият храм няма да се измъкне ненаказан, можете да сте сигурни в това. Божият храм е свят и помнете, че вие сте този храм. 18.Не се самозалъгвайте. Не си мислете, че можете да сте мъдри просто като сте

в крак с най-новите тенденции. 19.Мъдростта на този свят е глупост в Божиите очи. Ето защо е казано в Писанието:“Той излага на показ задкулисните интриги на хитреците. 20.Господ вижда през димните завеси на всезнайковците.” 21.Не искам да чувам някой от вас да се хвали със себе си, или с някой друг, защото всичко е вече ваше. 22.Павел, Аполос, Петър, света, живота, смъртта, настоящето, бъдещето – всичко това е ваше, 23.и вие сте привилегировани да бъдете в единство с Христос, Който е в единство с Бога.

4 1.Считайте ни за Божии слуги, на които е възложена работата, да обясняват Божиите тайни. 2.И тъй като, първото ни задължение е да бъдем верни на Оня, за Когото работим, 3.за мен почти няма значение това, което си мислите за мен, а съвсем няма значение къде се намирам в класацията на общественото мнение. Аз дори не поставям себе си в класацията. В такъв случай сравненията са безсмислени. 4.Имам чиста съвест, но това не означава, че имам Божието одобрение. Господ е Този, Който ще ме съди. 5.Така че не ставайте по-големи от Господа, като си правите прибързани заключения и отсъждате, преди да са налице

необходимите доказателства. Когато Той дойде, ще извади наяве и ще изложи като доказателство всякакви неща, които дори никога не сме си представяли – вътрешни мотиви, намерения и молитви. Само тогава всеки от нас ще може да чуе как Бог му казва: “Добра работа!”. 6.Всичко което правя в този момент, приятели, е че ви показвам как тези неща се отнасят до Аполос и мен. Така вие ще се научите да се въздържате и да не се впускате прибързано в даване на крайни оценки, без да знаете всичките факти. Важно е да гледате нещата от Божията гледна точка. Не бих желал да видя, че някой се издига или пада в очите ви, в следствие на обикновени слухове. 7.Знаете ли за някой който наистина ви познава, който познава вашето сърце? А дори и да има такъв човек, има ли нещо което би открил във вас за което да получите похвала? Не е ли всичко това, което имате и всичко което сте, чисто и просто подарък от Бога? Така че, какъв е смисъла на всичкото това сравняване и съревноваване? 8.Вие вече имате всичко, което желаете. Станахте богати и царувате без нас. Желая наистина да бяхте царе, за да можем и ние да царуваме с вас. 9.На мен ми изглежда че Бог е поставил нас, които разнасяме неговото Послание,

на сцената на театър, за който никой не иска да си купи билет. Ние сме нещо, което всички са наобиколили и зяпат като пътно произшествие. 10.Поради Христос, ние сме счетени за глупаци. Вие може да сте уверени в себе си, но ние живеем посред слабости и неувереност. Вие може да сте високо уважавани от другите хора, но ние в повечето случаи сме подритвани. 11.През повечето време ние нямаме достатъчно храна, носим покрити с кръпки и овехтели дрехи, затръшкат ни се врати пред лицето, 12.и си намираме временна работа навсякъде където можем, за да свържем двата края. Когато те ни ругаят, ние ги благославяме. 13.Когато разпространяват слухове за нас, ние ходатайстваме за тях. Третират ни като боклук, като картофени обелки от кухнята на цивилизованите. И отношението им не става по-добро. 14.Не ви пиша всичко това за да ви накарам да се чувствате неудобно. Пиша ви като баща, деца мои. Обичам ви и искам да израстнете здрави, а не разглезени. 15.Около вас има много хора, които изгарят от нетърпение да ви кажат, в какво сте прегрешили, но няма много бащи които желаят да отделят време и усилия да ви помогнат да израстнете. От момента в който Исус ми помогна да ви съобщя Божието

Послание, аз станах ваш баща. 16.Знаете, че аз не ви моля да правите нещо, което аз самия още не съм започнал да върша. 17.Ето защо по-рано ви изпратих Тимотей. Той също е мой скъп син, и е верен на Господа. Той ще освежи паметта ви за наставленията, които редовно давам на всички църкви, които вървят по стъпките на Христос. 18.Аз знам, че има някои между вас, които са толкова изпълнени със себе си, че никога не слушат никого, камо ли пък мен. Те си мислят, че аз никога няма да дойда лично. 19.Но ако желае Бог, ще дойда при вас по-скоро отколкото си мислите, и тогава ще видим дали са пълни с нещо различно от горещ въздух. 20.Божият Път не е въпрос на празни приказки; той е един изпълнен със сила живот. 21.Така че, как да се приготвя да дойда при вас? Като строг възпитател който да ви накара да се придържате към правилата, или като добър приятел и съветник, който иска да сподели с вас сърцето си? Решете сами.

5 1.Аз също получих известие за позорен секс във вашето църковно семейство, който не биха допуснали дори извън църквата. Един от вашите мъже спи със своята мащеха. 2.А вие сте толкова над това, че дори не

ви разстройва! Не трябва ли това да съкруши сърцата ви? Не трябва ли това да ви накара да паднете на колене обляни в сълзи? Не трябва ли да се изправите срещу този човек и неговото поведение и да се справите с него? 3.Ще ви кажа какво бих направил. Макар че не съм лично там, считайте, че съм точно там до вас, защото аз виждам в най-малки подробности какво става. Казвам ви, че това е неморално. Не трябва просто да се правите, че не забелязвате и да се надявате че проблема ще си отиде от само себе си. Открито го изобличете и се справете с него чрез властта на Исус нашия Господ. 4.Съберете цялата църква – аз ще присъствам с духът си сред вас, а нашият Господ Исус ще присъства със сила. 5.Изложете поведението на този човек на подробно всеобщо разглеждане. Оставете го да се защити ако може. Но ако не може, изпъдете го! Това ще бъде напълно опустошително за него, и смущаващо за вас, но по-добре опустошение и смут, отколкото вечни мъки в ада. Молете се той да бъде простен и да стои на краката си пред Господа в Деня на Съда. 6.Вашето насмешливо и безчувствено високомерие към тези неща ме тревожи. Вие вземате това за нещо малко, а то е всичко друго, но не и малко. Маята също е “нещо

малко”, но се разпространява в цялото хлебно тесто доста бързо. 7.Затова отървете се от тази “мая”. Нашата истинска самоличност е плоска и искрена, а не издута от греховни съставки. Месията, нашето пасхално агне, вече е бил пожертван за Пасхалната вечеря, а ние сме безквасния хляб на празника. 8.Така че, нека изживеем нашата част от празника, не като бухнал хляб издут от маята на злото, но като плосък хляб – обикновен, искрен, скромен. 9.В мое по-ранно писмо ви писах, че не трябва да се чувствате като у дома си, между хора, които имат безразборни сексуални контакти. 10.Аз нямах в предвид, че не трябва да имате нищо общо с външни хора, които вършат такива неща. Или с мошениците, независимо дали са от работническата класа или в държавните учреждения, или с духовните шарлатани. Вие би трябвало да напуснете целия свят за да направите това! 11.Но казвам, че не трябва да се държите така, сякаш всичко е наред, когато някой от вашите християнски събратя е блудник или мошеник, лекомислен спрямо Бога или е груб с приятелите си, пияница, алчен или грабител. Вие не можете просто да седите и да гледате това, като го смятате за приемливо поведение. 12.Аз не съм отговорен за това, което

вършат невярващите, но нямаме ли отговорност към тези, които са членове на църквата? 13.Бог решава за невярващите, но ние трябва да вземем решение когато наши братя и сестри излязат от правия път, и ако е необходимо да изчистим дома.

6 1.И как смеете да се съдите един друг! Когато си мислите, че срещу вас са постъпили несправедливо, има ли смисъл вместо пред семейството от християни да се изправяте пред съд, който не знае нищо за Божиите пътища? 2.Идва денят когато светът ще застане пред съд съставен от християни. Ако някой ден вие ще решавате съдбата на света, не е ли добра идея да се упражнявате с някои от тези по-незначителни дела? 3.Ние ще съдим дори ангели! А защо не тези всекидневни дела? 4.Когато тези разногласия и злини изплуват на повърхността, защо ги поверявате на съда на човеци, на които не можете да се доверите през останалото време? 5.Казвам това възможно най-прямо, за да ви помогна да видите глупостта на това, което вършите. Възможно ли е между вас да няма и един здравомислещ човек, който да вземе безпристрастни решения когато се появят несъгласия и спорове? Не ми

се вярва. 6.А ето, че се изправяте един друг пред съд от хора, които дори не вярват в Бога! Как могат те да отсъдят справедливо, щом не вярват в Бога на справедливостта? 7.Тези съдебни дела са едно грозно петно върху нашата общност. Няма ли да е много по-добре просто да преглътнете неправдата да се оставите да постъпят несправедливо с вас и да го забравите? 8.Всичко, което правите е че зареждате гориво за повече зло, повече неправда, и причинявате повече болка на хората от собственото ви духовно семейство. 9.Не осъзнавате ли, че това не е начинът по който трябва да живеете? Неправедните хора, които не ги е грижа за Бога няма да бъдат част от Неговото царство. Никой, който е неморален, или се покланя на идоли, или е неверен в брака си, или е извратен или е хомосексуалист 10.няма да има дял в Божието царство. Нито крадците, алчните или пияниците, нито ония, които проклинат и мамят другите. 11.Много от вас знаят от опит за какво говоря, защото не много отдавна и вие бяхте в този списък. От тогава вие бяхте изчистени и ви беше дадено ново начало от нашият Господ Исус Христос, и от Духа на нашия Бог. 12.Само защото нещо е технически законно, не означава, че е духовно

уместно. Ако аз ходих вършейки това, което ще ми донесе полза, аз ще съм роб на прищявките си. 13.Знаете ли старата поговорка, “В началото ядеш за да живееш, а след това живееш за да ядеш”? Добре, вярно е че тялото е само нещо временно, но това не е извинение да го тъпчеш с храна или да го отдаваш на секс. Тъй като Господ ви е почел с тяло, почетете Го и вие с вашите тела. 14.Бог почете тялото на Господа, като Го съживи от гроба. Той ще подейства и във вашите тела със същата възкресенска сила. 15.Докато дойде това време, помнете че телата ви са създадени със същото величие като тялото на Господа. Вие не бихте завлекли тялото на Господа в публичен дом, нали? Надявам се че не бихте. 16.Не разбирате ли, че който се съединява с проститутка става едно тяло с нея. Писанието казва: „ И двамата ще бъдат едно.” 17.Тъй като ние искаме да станем едно духовно цяло с Господа, не трябва да правим секс, който отхвърля посвещението и близостта, и ни оставя по самотни от всякога – секс ,който никога не може да ни направи да “станем едно цяло”. 18.В известен смисъл сексуалните грехове са различни от всички останали. В сексуалния грях ние оскверняваме свещеността на собствените си тела, телата които бяха

направени за любовта, която ни се дава и се оформя от Бога, за да “станем едно цяло” с другия. 19.Или не осъзнавате че вашето тяло е свещено място, мястото на Святия Дух? Не виждате ли, че не можете да живеете както ви харесва, като прахосвате това за което Бог е платил толкова висока цена? Физическата част на вашата личност не е някакъв предмет, който принадлежи на духовната ви част. 20.Бог е собственик на цялата ви личност. Затова нека хората да виждат Бог във и чрез вашето тяло.

7 1.Сега ще разгледам въпросите които ми зададохте в писмото ви до мен. Първо, добро нещо ли е да имаме сексуални взаимоотношения? 2.Разбира се – но само в определено отношение. Добре е мъжът да има съпруга и жената да има съпруг. Сексуалните желания са силни, но брака е достатъчно здрав за да ги обуздава и задоволява за постигането на хармоничен и удовлетворяващ сексуален живот в един свят на сексуален безпорядък. 3.Брачното легло трябва да е място на взаимност – съпругът да се стреми да задоволи своята съпруга, съпругата да се стреми да задоволи своя съпруг. 4.Бракът не е място на което да “отстояваш

правата си". Бракът е решение да служиш на другия, независимо дали в леглото или извън него. 5.Въздържането от секс е допустимо за определен период от време ако и двамата са в съгласие за това, и ако е за целите на молитвата и поста – но само в такива случаи. След това нека да бъдат отново заедно. Сатана има хитроумен начин да ни изкушава тогава, когато най-малко го очакваме. 6.Разберете ме, аз не заповядвам тези периоди на въздържание – само ви давам според мен най-добрия съвет ако изберете да ги практикувате. 7.Понякога желая всички да са неженени като мен – това е един по-прост живот в много отношения! Но безбрачието не е за всеки, а брака е за повечето хора. Бог дава дара на живот без брачен партньор на някои, и дарът на брачния живот на други. 8. Въпреки това, аз казвам на неженените и вдовиците, че живота без брачен партньор би било най-доброто нещо за тях, както беше и за мен. 9.Но ако не могат да управляват желанията и емоциите си, те трябва непременно и без да се бавят да се женят. Трудностите на брака са много повече за предпочитане пред един живот без брачен партньор и пълен с мъчителни сексуални желания. 10.А ако си женен, остани си женен. Това е заповед на

Господа, а не моя. 11.Ако някоя жена напусне своя съпруг, тя трябва или да си остане сама или да отиде и да се помири с него. И никой мъж няма правото да изостави съпругата си. 12.За останалите от вас, които са в смесени бракове – християни, които са в брачен завет с нехристияни – ние нямаме категорична заповед от Господа. Така че, ето какво трябва да направите. Ако ти си мъж със съпруга която е невярваща, но която все пак иска да живее с теб, не я напускай. 13.Ако ти си жена със съпруг който е невярващ, но той иска да живее с теб, не го напускай. 14.Невярващият съпруг участва до известна степен в святостта на своята жена, а невярващата съпруга също така се повлиява от святостта на своя мъж. Иначе децата им няма да бъдат чисти пред Бога, а сега те са чисти. 15. От друга страна, ако невярващата ви половинка ви напусне, вие трябва да оставите него или нея да си върви. Вие не трябва да се опитвате да я задържите на всяка цена. Бог ни е призовал да извлечем най-доброто от това, като се държим възможно най-мирно. 16.Откъде знаеш жено, че твоето държание няма да доведе твоя съпруг не само обратно при теб, но и при Бога. Откъде знаеш мъжо, че твоето държание няма да доведе твоята съпруга не само

обратно при тебе, но и при Бога. 17.И не си мечтай да си на друго място и с друг човек. Мястото, на което си в момента е Божието място за теб. Живей покорявай се, обичай и вярвай точно там. Бог, а не твоето семейно положение, определя твоя живот. Не си мислете, че се отнасям по-строго към вас, отколкото към другите. Аз съветвам по същият този начин всички църкви. 18.Юдеин ли си бил по времето когато Бог те е призовал? Не се опитвай да криеш доказателството. Не-юдеин ли си бил по времето на твоето призоваване? Не ставай юдеин. 19.Целта не е да бъдеш евреин. Истински важното нещо е да се покоряваш на Божия призив, като следваш заповедите Му. 20.Остани там където си бил, когато Бог те е повикал по име. 21.Роб ли си бил? Робството не е нещо което да ти попречи да се покоряваш и вярваш. Нямам в предвид, че трябва да си останеш такъв, и че не може да се освободиш. Ако имаш шанс да бъдеш освободен, действай и се възползвай от него. 22.Аз просто се опитвам да ви покажа, че под властта на вашия нов Господар вие ще преживеете една невероятна свобода за каквато не сте и мечтали. От друга страна, ако вие сте били свободни, когато Христос ви е призовал, вие ще преживеете едно възхитително

“предаване в робство на Бога” за което никога не сте си мечтали. 23.Всички вие, и роби и свободни, някога бяхте държани като заложници в едно грешно общество. Тогава огромна сума беше платена за вашето освобождение. Затова, моля ви, недейте по стар навик да се подлъгвате, да бъдете или да правите това, което другите ви казват. 24.Приятели, останете там, където сте призовани да бъдете. Бог е там. Той е до вас, затова не отстъпвайте от високата си позиция с Него. 25.А относно девиците, нямам категорична заповед от Господа, но давам съвет като един, който е изпитал много от Неговата милост и Му е останал верен до днес. 26.Поради настоящият натиск върху нас от всички страни, аз мисля че вероятно ще е най-добре да си останете така, както сте в момента. 27.Женени ли сте? Останете си женени. Неженени ли сте? Не се женете. 28.Но разбира се, няма нищо грешно в това да се ожените, независимо дали сте девствени или не. Всичко което ви казвам е, че когато се ожените, вие поемате допълнителна тежест в едно вече тежко време, а аз искам да ви я спестя ако е възможно. 29.Искам да подчертая, приятели, че времето ни е необходимо. Нямаме излишно време, затова не си усложнявайте

излишно живота. Живейте простичко – в брак, 30.в скръб, в радост, в каквото и да е. Дори в обикновените неща, като ежедневните ви задължения за пазаруване и така нататък. 31. Занимавайте се само в най-краен случай с нещата, които този свят ви налага. Светът такъв, какъвто го виждате, наближава към своя край. 32.Искам вие да сте възможно най-далеч от разни сложни житейски ситуации. Когато сте свободни, вие сте свободни да се съсредоточите само върху това, да угаждате на Господа. 33. Бракът ви натоварва с всички дребни задължения на семейния живот и с изискването да угаждате на брачния си партньор, 34.което води до още толкова много неща, които ви разсейват. Времето и енергията, които женените хора влагат в това, да се грижат един за друг и да се напасват, неженените могат да вложат в това да се превърнат в напълно отдадени и святи инструменти на Бога. 35.Опитвам се да ви помогна да постигнете това възможно най-лесно, а не да направя нещата по-трудни. Всичко което искам за вас, е да можете да развиете начин на живот, в който да можете прекарвате много време заедно с Господа без да има много неща, които да ви разсейват. 36.Ако някой мъж има жена приятелка, на която е предан, но не

възнамерява някога да се ожени, тъй като е решил да служи на Бог като “ерген”, но след това промени намерението си като реши, че трябва да се ожени за нея, да действа и да се жени. Това не е грях, това дори не е “нарушаване на обета” за безбрачие, както казват някои. 37.От друга страна, ако някой човек се чувства добре след като е решил да живее и да служи на Бога без брачен партньор и това е изцяло негово собствено убеждение, което не му е наложено от друг, нека да не отстъпва от него. 38.Бракът е духовно и морално правилен и не е по-нисш от живота без брачен партньор по никакъв начин, въпреки че, както отбелязах по-рано, поради времената в които живеем, аз имам пастирски причини да насърчавам живота без брачен партньор. 39.Жената трябва да остане със съпруга си докато той е жив. Ако той умре, тя е свободна да се омъжи за когото си избере. Разбира се тя трябва да се омъжи за вярващ и да има благословението на Господа. 40.Сега вече знаете, че моето мнение е, че за нея е по-добре да си остане неомъжена. А мисля, че и аз също имам Божия Дух.

8 1.Продължава да изниква един въпрос относно месото, което е било принесено в жертва на идол:

Трябва ли да приемате храни в които се сервира такова месо или не? Понякога си мислим, че знаем всичко, което трябва да знаем за да отговорим на такъв тип въпроси 2.но понякога нашите смирени сърца могат да ни помогнат повече от гордите ни умове. 3.Ние никога няма да разберем истински, докато не осъзнаем, че единствено Бог знае всичко това. 4.Някои хора казват, и то с пълно основание, че идолите нямат никакво действително съществувание, че в тях няма нищо, че няма друг Бог, освен нашият един Бог, 5.че без значение на колко от тези така наречени богове се дават имена и поклонение, те все още не представляват нищо повече от една преувеличена история. 6.Те казват – отново с пълно основание – че има само един Бог, Отец, че всичко идва от Него, и че Той иска ние да живеем за Него. Също така казват, че има само един Господ Исус Христос, и че всичко е заради Него, включително и ние. Да. Това е вярно. 7.Тогава, ако разсъждаваме чисто логически, нищо не се случва на месото когато е било принесено в жертва на идол. То си е месо като всяко друго. Аз знам това, и вие знаете това. Но знаенето не е всичко. Ако то стане всичко, някои хора свършват като всезнайковци, които се отнасят с другите като с пълни

невежи. Истинското знание не е така безчувствено. Ние трябва да сме чувствителни към факта, че всички ние сме на различно ниво на разбиране на това. Някои от вас са яли през целия си живот “идолско месо”, и са убедени, че има нещо лошо в месото, което след това става нещо лошо вътре във вас. Едно въображение и съвест формирани при такъв начин на живот, няма да се промени за една нощ. 8.Но за щастие Бог не ни категоризира по това какво ядем. Ние не получаваме похвала от Бог като си омитаме чинията, нито укор когато храната не ни понася. 9.Но Бог наистина го е грижа, когато използвате свободата си лекомислено по начин, по който изкарва от правия път християнин, който все още е уязвим на тези стари асоциации. 10. Например, да кажем че се похвалиш със свободата си като отидеш на банкет организиран в чест на идоли, където главното нещо което се прави, е да се яде месо принесено в жертва на идоли. Не е ли голяма опасността, ако някой който все още няма твърдо убеждение по този въпрос, някой който гледа на теб като на човек който разбира и е зрял, те види че отиваш на този банкет? Опасността е че той ще се объркa ужасно – вероятно до степен, в която да се забърка в

това, което съвестта му казва че е грешно. 11.Христос се отказа от живота си за този човек. Ти не би ли пожелал най-малкото да се откажеш да отидеш на вечеря заради него – защото, както казваш, това в действителност няма голямо значение? Но наистина има значение ако нараниш ужасно своя приятел, и го изложиш на опасност от вечно погубление! 12.Когато нараниш своя приятел, ти наранявaш Христос. Безплатната храна тук и там не е достойна да се сравни с цената дори на един от тези “слабите.” 13.Затова никога не отивайте на тези осквернени с идоли трапези ако има вероятност това да препъне някой от вашите братя или сестри.

9 1.Не сте ли съгласни, че аз съм свободен човек? Не съм ли апостол? Не видях ли нашия Господ Исус? Не сте ли вие резултат от работата ми за Него? 2.Другите могат да си мислят, че не съм апостол, но вие сте доказателство, че аз съм ваш апостол. 3.Не се страхувам да се противопоставя на тези, които ме критикуват. 4.Ние които сме поставени да служим на Бог като мисионери, имаме право на свястна храна и подслон, 5.а също и на материална издръжка за нас и нашите

семейства. Не изглежда да сте повдигали въпроси от такъв характер против другите апостоли, против Петър или братята на нашия Господ. 6.Тогава защо ги повдигате против мен? Само аз и Варнава ли трябва да сме сами и да си плащаме сами разноските? 7.Войниците сами ли се назначават? На градинарите забранено ли е да ядат зеленчуци от собствените си градини? Доячките не пият ли до насита от ведрото? 8.Аз си изказвам мнението открито и разпалено не защото съм раздразнен. Всичко това е записано в закона. 9.Моисей написа, “Не запушвай устата на вола с цел да му попречиш да яде зърната докато вършее.” Мислите ли, че за Моисей грижата за животните от фермата беше от първостепенно значение? 10.Не мислите ли, че ние имахме най-голяма стойност за него? Разбира се. Фермерите орат и вършеят очаквайки нещо, когато узрее реколтата. 11.Така че ако сме посяли духовно семе между вас, нещо нередно ли е ако очакваме да ни нахраните веднъж или два пъти? 12.Другите искат много от вас по този начин. Ние които никога не сме искали, не заслужаваме ли повече дори? Но ние няма да започнем да искаме сега това, което винаги сме имали пълното право да искаме. Нашето решение от самото

начало беше по-скоро да се примиряваме с всичко, отколкото да попречим на Посланието за Христос да се разпространява или да отнемем нещо от него. 13.Всичко, от което съм обезпокоен сега е да не използвате нашето решение с цел да се възползвате от другите, като ги лишите от това, което по право им принадлежи. Вие знаете че винаги се е приемало за правилно и нормално тези, които работят в Храма да живеят от приходите на Храма, и тези които извършват жертвоприношения на олтара да се хранят от това, което е било принесено в жертва, нали? 14.В тази посока на мисли, Господ заповяда тези, които разпространяват Посланието, да се издържат от тези, които вярват Посланието. 15.Аз не съм се възползвал никога от тези привилегии, и не пиша това, защото искам да започна да се възползвам от тях. 16.Ако разпространявам евангелието, то не е за да спечеля нещо за себе си. Аз съм задължен да го правя, и горко ми ако не го върша. 17.Ако всичко това беше моя идея, за още един начин да си изкарвам прехраната, тогава ще очаквам заплащане. Но тъй като не е моя идея, а е нещо поверено ми официално, защо да очаквам да ми се заплаща? 18.И какво печеля от това? В интерес на

истината, печеля удоволствието от разпространяването на Евангелието безплатно, и вие дори не трябва да заплащате моите разходи. 19.Въпреки, че съм свободен, от очакванията и желанията на хората, аз доброволно станах техен роб за да достигна и спечеля много от тях. 20.Когато съм с юдеите, аз живея като юдеин, за да ги спечеля. Те са под властта на Мойсеевия закон, а аз не съм. Но живея според закона, за да ги спечеля. 21.Когато съм с хора, които не са под властта на закона, аз забравям за него, за да ги спечеля. Разбира се, че никога не забравям Божия закон, аз съм управляван от закона на Христос. 22.Станах човек със слаба вяра, за да спечеля ония, чиято вяра е слаба. Не приех техния начин на живот, запазих поведението си и връзката си с Христос, но влязох в техния свят и се опитах да позная и преживея нещата от тяхната гледна точка. Станах всичко за всеки, за да спася поне част от тях. 23.Правя всичко това заради благовестието, защото не искам просто да говоря за него, искам да съм в него. 24.Всички сте ходили на стадиона и сте гледали атлетическите състезания. Всички бягат, но само един печели. Бягайте така, че да спечелите. 25.Всички добри атлети, тренират усилено. Правят го заради златния медал, който

потъмнява и губи блясъка си, а вие го правите за наградата, която никога не се изменя. 26.Незнам за вас, но аз тичам силно към финалната линия и давам всичко от себе си. Немърливият живот не е за мен. 27.Държа тялото си под контрол и го правя свой роб, за да не бъда дисквалифициран, след като съм разпространил благовестието сред другите.

10 1.Приятели, помнете историята и бъдете внимателни. Всички наши предци бяха водени от Божествения облак, и по чудо минаха през морето. 2.Те бяха обединени с Мойсей посредством кръщение в облак и вода. 3.Всички те ядоха и пиха, 4.една и съща храна и питие осигурени ежедневно от Бога. Пиха от духовната скала, която ги следваше, и тази скала беше Христос. 5.Но само преживяването на Божиите чудеса и благодат не означаваше много. Много от тях бяха победени от изкушенията през трудните периоди в пустинята. И това не беше угодно на Бога. 6.Същото може да се случи и на нас. Трябва да бъдем бдителни, за да не бъдем хванати никога, в желанието ни да следваме собствените си пътища, както те направиха. 7.Не се покланяйте на фалшиви богове, както някои от тях

направиха. Писанията казват: "Хората седнаха да пируват и после го обърнаха на оргия". 8.Не трябва да съгрешаваме сексуално, както някои от тях направиха. Двадесет и три хиляди души от тях умряха в един ден. 9.Не трябва да изпитваме Христос, нито да се опитваме да Го използваме за наши нужди, вместо да Му служим. Те го направиха и бяха убити от отровни змии. 10.Дори не мърморете и не се оплаквайте, както някои от тях направиха и бяха унищожени от ангел на смъртта. 11.Всички тези неща са предупредителни знаци, написани, за да не повтаряме техните грешки. Нашите позиции са паралелни, те са били в началото на историята, а ние живеем в последните и дни. И сме също толкова способни да объркаме всичко, колкото и те бяха. 12.Не бъдете толкова лековерни и самонадеяни. Можете да паднете толкова лесно, колкото и всеки друг. Забравете за самонадеяността, тя е безполезна, развивайте доверие в Бога. 13.Няма изкушение, което да е необичайно за хората. Бог, Който държи на Своите обещания, няма да позволи да бъдете изкушавани отвъд вашите сили. Но когато сте изкушавани, Той ще ви даде и способността да издържите на изкушението, както и изходен път. 14.Затова, скъпи приятели, стойте колкото

се може най-далече от поклонението на фалшиви богове. 15. Говоря ви като на хора, които имат достатъчно разум, за да разберат какво казвам. 16. Когато пием от чашата, която молим Бог да благослови, не споделяме ли кръвта на Христос? Когато ядем хляба, който разчупваме, не споделяме ли тялото на Христос? 17.Тъй като има един хляб, ние сме едно тяло, въпреки, че сме много индивидуалности. Всички от нас споделят един и същ хляб. 18.Погледнете на народа на Израел от човешка гледна точка. Тези, които ядоха от жертвите, не споделяха ли това, което е на олтара? 19.Казвам ли, че жертвоприношение или дар направени на фалшив бог е нищо, или че фалшивият бог сам по себе си е нищо? 20.Не! Това, което казвам, е че тия жертвоприношения или дарове, които хората правят, ги правят на демони, а не на Бога. Не искам да бъдете в съдружие с демони. 21.Не можете да пиете от чашата на Господа и от демонската чаша, нито можете да участвате на Господната трапеза и на демонската. 22.Опитваме ли се да накараме Господ да ревнува? И по-силни ли сме от Него? 23.Някой може да каже:"Всичко е позволено. Поради необятната Божия щедрост и благодат, не трябва да анализирам и изследвам всяко действие, за да

видя дали е добро и на ниво." Но въпросът не е в това просто да си живеете някак си. 24.Ние искаме да живеем добре, но главното ни усърдие, трябва да бъде да помагаме на другите да живеят добре. 25.Яжте всичко, което се продава на пазара, без да позволявате на съвестта ви да ви безпокои. 26.Без съмнение, "земята и всичко, което е на нея принадлежи на Господа." 27.Ако някой невярващ ви покани на вечеря и вие желаете да отидете, яжте всичко, което ви сервират, без съвестта ви да ви безпокои. 28.Но ако някой ви каже: "Това беше принесено в жертва на някакъв бог," не го яж заради този, който ти го казва и поради съвест. 29.Не говоря за вашата съвест, а за съвестта на другия. Защо моята свобода трябва да бъде съдена от нечия друга съвест? 30.Ако благодаря за това, което ям, защо трябва някой да ме обвинява във вършене на нещо грешно? 31.И така, каквото и да ядете и пиете, или каквото и да вършите, вършете го за слава на Бога. 32.Не бъдете причина, другите да се спъват и прегрешават, без значение дали са юдеи, гърци или членове на Божията църква. 33.Старая се да се съобразявам с чувствата на всеки относно всички тези въпроси. Надявам се, че вие също.

11 1.Подражавайте на мен, както аз подражавам на Христос. 2.Гордея се с вас, защото винаги си спомняте за мен и се покорявате на ученията, които ви дадох. 3.Искам да знаете, че Христос е глава на всички мъже, а мъжът е глава на жената. А глава на Христос е Бог. 4.Това означава, че всеки мъж, който се моли или пророкува с нещо, което покрива главата му, причинява срам на главата си. 5.Но всяка жена, която се моли или пророкува с непокрита глава позори, този, който има авторитет над нея. Тя е като жена, която си е обръснала главата. 6.Жената трябва да носи нещо на главата си. Позор е за жена да бръсне или подстригва главата си. Но ако отказва да покрие си главата, нека си отреже косата. 7.Мъжът не трябва да покрива главата си. Той е подобие и слава на Бога. А жената е слава на мъжа. 8.Жената беше направена от мъжа, а не мъжа от жената. 9.Мъжът не беше създаден за жената, но жената за мъжа. 10.Затова, жената трябва да покрива главата си, да показва че е под нечий авторитет, заради ангелите. 11.И сега като вярващи в Господа, жените не могат да съществуват без мъжете, и мъжете не могат да съществуват без жените. 12. Вярно е, че първата жена

дойде от мъжа, но всички други мъже са родени от жени. Но Бог е този, Който създаде всичко. 13.Попитайте себе си, дали е подходящо за жена да се моли с непокрита глава. 14.Не е ли неестествено и срамно за един мъж да има дълга коса? 15.Но дългата коса е прекрасен начин за една жена да покрие главата си. 16.Ако някои от вас искат да спорят по този въпрос, не могат, защото нямаме такъв обичай, също и Божиите църкви. 17.Вашите служби на поклонение причиняват повече вреда, отколкото добро. Със сигурност няма да ви похваля за това. 18.Първо, съобщиха ми, за разделенията, съперничеството и критикарството между вас. Не ми се иска да го повярвам, но е така. 19.Разделение трябва да има между вас, за да е ясно, кои са истинските вярващи. 20.Когато се събирате не е възможно да ядете Господната вечеря. 21.Всеки си яде своята вечеря, без да изчаква другите, и така едни си отиват гладни, а други се напиват. 22.Нямате ли си домове където да ядете и пиете? Вие ли оскверняват Божията църква и пречите на хората, които нямат какво да ядат? Какво да ви кажа? Трябва ли да ви похваля? Няма да ви похваля за това. 23.Нека да ви повторя отново, какво се случи на Господната вечеря, и защо е

толкова важна. Получих наставленията си от самия Господ и ги предадох на вас. Господ Исус в нощта когато бе предаден, взе хляб, 24.благодари, разчупи го и каза: "Това е моето тяло, което е дадено за вас. Правете това за Мое възпоменание." 25.След като свърши вечерята, направи същото и с чашата. Той каза: "Това е Моята кръв, новият Ми завет с вас. Всеки път, когато пиете тази чаша, спомнете си за мен." 26.Всеки път когато ядете този хляб и пиете тази чаша, вие прокламирате смъртта на Господа докато Той дойде. 27.Затова всеки, който яде хляба или пие чашата по непристоен начин, ще бъде държан отговорен за тялото и кръвта на Господа. 28.Изпитвайте мотивите си, изпитвайте сърцата си, елате със свято благоговение. 29.Ако не се замисляте или по-лошо, не ви е грижа за тялото на Господа, когато ядете и пиете, се изправяте пред риска от сериозни последици. 30.Това е причината много от вас да са слаби и болни, а доста и са починали. 31.Ако правилно съдехме себе си, нямаше да бъдем осъдени. 32.Но когато Бог ни съди, Той ни дисциплинира, за да не бъдем осъдени заедно с останалите. 33.И така приятели, когато се събирате на Господната трапеза, бъдете почтителни и учтиви едни

към други. 34.Който е гладен, трябва да се нахрани у дома си, за да нямате събрание, което да носи осъждение. Когато дойда, ще ви дам напътствия, за останалите неща.

12 1.Това за което искам да ви говоря сега са различните начини, по които Божият Дух работи в нашите животи. Това е сложно и често погрешно разбирано, но желая да бъдете добре осведомени. 2.Спомнете си какви бяхте, когато не познавахте Бога. Водени от един фалшив бог към друг, без да знаете какво правите. Просто го правите защото другите го правят. Това е различно в този живот. Бог иска да използваме своя интелект, да се стремим да разбираме по-добре. 3.Например, като използвате умовете си, знаете много добре, че Господния Дух, никога няма да подтикне някого да каже "Исус е проклет!" Нито някой е склонен да каже "Исус е Господ" без проникновението на Святия Дух. 4.Има различни видове духовни дарби, но всички те идват от същия Дух. 5.Има различни начини за служене на Господа, 6.и всеки от нас може да върши различни неща. Самият Бог работи във всички нас и ни помага във всичко, което правим. 7.Духът е дал

на всеки от нас специален начин, по който да служим на другите. 8.Някои от нас говорят с мъдрост, докато други могат да говорят със знание, но тези дарби идват от същия Дух. 9.На други Духът е дал велика вяра или сила да изцеляват болните, 10.или сила да извършват мощни чудеса. Някои от нас могат да пророкуват, други могат да разпознават духовете, други да говорят на различни видове езици, а някои да тълкуват езици. 11.Духът е Този, Който прави всичко това и решава коя дарба да даде на всеки един от нас. 12.Например тялото е едно цяло, и все пак е съставено от много части. Същото е и с Христос. 13.Някои от нас са юдеи, а други езичници. Някои от нас са роби, а други са свободни. Но Божият Дух кръсти всеки един от нас и ни направи част от тялото Христово. Сега всички ние пием от същия Дух. 14.Както знаете, човешкото тяло не е направено само от една част, но от много. 15.Представете си кракът да каже: "Аз не съм ръка, затова не съм част от тялото!" Означава ли това, че вече не е част от тялото? 16.Или представете си ухото да каже: "Не съм око, и затова не съм част от тялото!" Означава ли това, че то вече не е част от тялото? 17.Ако цялото тяло беше само око, как ще може да чува? Ако цялото тяло беше ухо,

къде ще е обонянието? 18.Но Бог е сглобил всички части на тялото ни според както е решил, че е най-добре. 19.А тялото не е истинско тяло, ако няма повече от една част. 20.Необходими са много части, за да се направи едно тяло. 21.Затова очите не могат да кажат, че не се нуждаят от ръцете, както и главата не може да каже, че не се нуждае от краката. 22.Обратното е вярно, че истински се нуждаем от тези части на тялото, за които си мислим, че са по-слаби. 23.Ние полагаме специални грижи да облечем или украсим някои части от тялото ни. По-сдържани сме към нашите по-интимни части, 24.но не трябва да бъдем сдържани към другите си части. Бог сглоби нашите тела по такъв начин, че дори и частите, които изглеждат най-малко важни да са стойностни. 25.Начина по който Бог е създал телата ни е пример, чрез който да разберем нашия живот заедно като църква. Всяка част зависи от другата, частите, за които говорим и тези, за които не говорим , 26.частите, които виждаме и тези, които не виждаме. Ако една част е наранена, всяка друга е въвлечена в болката и в оздравяването. Ако една част благоденства и другите също участват в него. 27.Заедно вие сте тяло на Христос. Всеки един от вас е част от Неговото тяло.

28.Първо Бог избра някои хора да бъдат апостоли, пророци и учители в църквата. Но също така избра някои да вършат чудеса, да изцеляват болните, да помагат на другите, да бъдат лидери или да говорят на различни езици. 29.Не всички вярващи са апостоли нали? Не всеки е пророк, нито всеки е учител или такъв, който прави чудеса. 30.Не всеки може да изцелява болни, или да говори различни езици, или да ги тълкува. 31.И сега някои от вас продължават да се надпреварват, за така наречените "важни" дарби. Но аз искам да изложа един далече по-превъзходен път.

13 1.Ако мога да говоря на всички човешки и ангелски езици, но нямам любов, няма да съм нищо повече от шумен гонг или дрънчащ кимвал. 2.Ако говоря Божието слово със сила, разкривайки напълно всичките му тайни, и имам вяра, щото като кажа на планината "Скочи" и тя да го направи, а нямам любов, то аз съм нищо. 3.Ако дам всичко, което притежавам на бедните, и дам тялото си да бъде изгорено, но нямам любов, нищо от това няма да ми помогне. Няма значение какво казвам, в какво вярвам и какво върша, ако нямам любов аз съм провален. 4.Любовта никога не се предава.

Любовта се грижи повече за другите, отколкото за себе си. Любовта не ревнува и не иска това, което няма. Любовта не важничи, и не е горделива. 5.Не се налага над другите, не поставя себе си винаги на първо място. Не се нервира, не помни чуждите грехове. 6.Не се радва на унижението на другите, а се наслаждава, когато истината процъфтява. 7.Всичко изтърпява, уповава винаги на Бога, търси винаги най-доброто, никога не се обръща назад, а продължава да върви докрай. 8.Любовта никога не умира. Вдъхновеното говорене един ден ще престане, молитвите на езици ще свършат, разума ще достигне своите граници. 9.Знаем само част от истината, и това, което казваме за Бога е винаги непълно. 10.Но когато пълнотата пристигне, нашата непълнота ще бъде заличена. 11.Когато бях пеленаче на гърдите на майка си, аз писуках и гугуках като всяко пеленаче. Когато пораснах, аз изоставих тези детски пътища завинаги. 12.Ние все още не виждаме нещата ясно. Гледаме като в мъгла, и се взираме през нея. По-късно ще Го видим лице в лице. Сега не знаем всичко, но тогава ще имаме пълното познание, точно както Бог ни познава изцяло. 13.Но за настоящия момент, докато се яви тази пълнота, ние трябва да правим три неща, които да ни водят към

това съвършенство: да вярваме непоклатимо в Бога, да се надяваме непоколебимо, и да обичаме неизмеримо. И най-доброто от трите е любовта.

14 1.Следвайте любовта и копнейте за духовните дарби, най-вече за дарбата да пророкувате. 2.Когато някой говори на непознат език, той не говори на хората, а на Бога. Никой не го разбира, неговият дух говори тайни. 3.Но когато някой пророкува и говори неща, които Бог е открил, той говори на хората за да им помогне да израстнат, да ги насърчи, и утеши. 4.Като говорите на непознат език, помагате само на себе си, но като пророкувате, помагате на всеки в църквата. 5.Бих желал всички да говорите на непознати езици, да развивате близки взаимоотношения с Бог в молитва, но повече да можете да пророкувате. Човекът, който говори това, което Бог му е открил, е по-важен от човека, който говори на непознат език. Това е така, освен ако някой не тълкува, това което казва, за да помогне на църквата да израства. 6.Помислете приятели: Ако аз дойда при вас и всичко, което правя е да се моля на Бога по начин, който само Той може да разбере, какво ще ви ползва това? Ако аз не се обърна

към вас ясно с някакво проникновение или истина или известяване на бъдещи събития или поучение, каква помощ ще съм за вас? 7.Ако на музикалните инструменти, например на флейта или на арфа, не се свири така, че всяка нота да е ясно доловима и в хармония с другите, как някой ще е способен да разбере мелодията и да се наслаждава на музиката? 8.Ако свиренето на тромпета не може да бъде разпознато, кой ще се приготви за битката? 9.Така че ако говорите по начин, който никой не може да разбере, какъв е смисълът да си отваряте устата? 10.Има много езици по света и всички те означават нещо за някой. 11.Но ако аз не разбирам езика, той няма да ми от голяма полза. 12.И с вас не е по-различно. Понеже сте толкова запалени да имате духовните дарби, защо не се съсредоточите върху тия, които помагат на всички в църквата? 13.Когато някой се моли на непознат език, трябва да се моли и за тълкувание на това, което казва. 14.Ако аз се моля на непознат език, духът ми се моли, а умът ми не дава плод. 15.И така, какво означава това? Означава, че ще се моля с духа си и с ума си. Ще пея с духа си и с ума си. 16.Ако благославяте и хвалите Бога с духа си на непознат език, който никой друг не разбира, как някой непросветен,

който ей сега е дошъл и няма представа какво става, ще знае кога да каже “Амин”? 17.Може да хвалите Бога по прекрасен начин, но на никого няма да му е от полза. 18.Благодаря на Бога, че говоря на непознати езици, повече от всички вас. 19.Но когато съм в дошъл църквата за поклонение, предпочитам да кажа пет думи, които всеки може да разбере и от които може да се поучи, отколкото да кажа десет хиляди на непознат език, които звучат на другите като безсмислици. 20.Приятели, престанете да мислите като деца. Бъдете чисти като малките деца, но мислете като зрели хора. 21.В Писанията Господ казва: "Чрез чужденци, които говорят на други езици, ще говоря на тия хора, но дори тогава, те няма да ме послушат." 22.Дарбата говорене на непознати езици, е знак за невярващите, а не за вярващите. Дарбата да пророкуваш, да говориш това, което Бог е открил, е знак за както за вярващите, така и за невярващите. 23.Ако се съберете заедно на служба и няколко невярващи външни човека влязат между вас, докато всички говорите на непознати езици, които нито вие нито те разбират, няма ли да си помислят, че сте си загубили ума и бързо да се махнат от там? 24.Но ако няколко невярващи външни човека влязат на служба, в

която хората изговарят с дързост Божията истина, ясните думи ще ги изправят пред истината, 25.и ще извадят наяве скритото в сърцата им. Бързо те ще паднат по лице пред Бога, признавайки че Бог е между вас. 26.Затова ето какво искам да правите. Когато се събирате за поклонение, нека всеки от вас да се подготви с нещо, което ще бъде полезно за всички: да изпее химн, да даде библейско поучение, да поведе молитва, да сподели откровение. 27.Ако някой говори на непознат език, само двама или трима трябва да говорят. Трябва да се редуват, и някой трябва да тълкува кой какво казва. 28.Но ако няма кой да тълкува, тия хора трябва да пазят тишина в църквата и да говорят само на себе си и на Бога. 29.Двама или трима могат да пророкуват, а останалите да слушат внимателно. 30.Ако Бог открие нещо на някой от седящите, първият, който говори трябва да замълчи. 31.Всички един след друг могат да пророкуват, да говорят, това, което Бог е открил. По този начин всеки ще се поучи и ще бъде насърчен. 32.Хората, които пророкуват, трябва да контролират себе си. 33.Бог желае всичко да бъде направено със спокойствие и ред. Когато Божиите хора се съберат в църквата, 34.на жените не трябва да се

позволява да говорят. Те трябва да пазят тишина и да слушат, както учи закона на Мойсей. 35.Ако искат да знаят нещо, трябва да питат мъжете си в къщи. Срамно е жена да говори в църква. 36.Божието слово не произлиза от вас, и вие не сте единствените, до които е достигнало. 37.Който си мисли, че говори от Бога или че е духовно надарен, трябва да признае, че това, което пиша е Божия заповед. 38.Но който отхвърля написаното, трябва да бъде отхвърлен. 39.Приятели, бъдете ревностни в пророкуването и не възпирайте никого от говорене на непознати езици. 40.Всичко трябва да се върши с ред и по правилния начин.

15 1.Приятели, искам да ви припомня благовестието, което ви проповядвах, и в което повярвахте. 2.Ще бъдете спасени чрез това послание, ако се държите здраво за него. В противен случай вашата вяра е напразна. 3.Казах ви най-важната част от благовестието, точно както беше казана и на мен. Това, че Христос умря за нашите грехове, точно както Писанията предрекоха. 4.Беше погребан в гробница и на третия ден възкръсна, както е казано в Писанията. 5.Христос се яви на Петър, след това на дванадесетте.

6.След това Той се яви на повече от петстотин други последователи. Повечето от тях са все още живи, а някои починаха. 7.Също така се яви и на Яков, а после на всички апостоли. 8.Накрая, Той се яви на мен, въпреки, че съм като някой, роден на грешното време. 9.Аз съм най-маловажния от всички апостоли. Всъщност, причиних, толкова проблеми и беди на Божията църква, че дори не заслужавам да бъда наречен апостол. 10.Но Божията благодат ме направи това, което съм, и тази благодат не беше пропиляна. В замяна, работих по-здраво и усърдно от всички останали. Не бях аз, този, който го извърши, а Божията благодат, която беше с мен. 11.Без значение, дали аз проповядвах или те, всички вие повярвахте в същото послание. 12.Сега нека ви попитам нещо по-дълбоко и по-трудно за разбиране. Ако станахте вярващи понеже повярвахте вестта, че Христос е жив, възкресен от мъртвите, как може да позволявате хората да казват, че няма възкресение? 13.Ако няма възкресение, то Христос не е възкръснал. 14.Ако Христос не е възкръснал, нашето послание, както и вашата вяра нямат смисъл. 15.Освен това, очевидно ще сме едни лъжесвидетели относно Бога, защото свидетелствахме, че Той възкреси Христос от

мъртвите. Но ако е истина, че няма възкресение, то Бог не е възкресил Христос. 16.Ако няма възскресение, Христос също не е възкръснал. 17.И ако Христос не е възкръснал, тогава вашата вяра е безмислена и грехът ви владее. 18.Тогава онези, които умряха като вярващи в Христос, са напълно изгубени. 19.Ако Христос е нашата надежда само за този живот, достойни сме за съжаление повече от другите. 20.Но истината е, че Христос е бил възкресен, и е първият в редицата от тези, които ще напуснат гробовете си. 21.Както ще умрем поради Адам, така и ще бъдем възкресени поради Христос. 22.Адам донесе смърт на всички ни, а Христос ще донесе живот. 23.Но всеки от нас трябва да чака своя ред. Христос беше първия възкресен, а хората Му ще възкръснат, когато Той се върне. 24.След като Христос унищожи всички сили и власти, краят ще дойде, и Той ще предаде царството на Бог Отец. 25.Христос ще управлява, докато не постави всичките си врагове под властта си, 26.и последния враг, който ще бъде унищожен е смъртта. 27.Несъмнено, Бог постави всичко под властта на Хрисотос. Когато Бог каза, че всичко е поставено под властта на Христос, това ясно изключва самия Бог, тъй като Той постави всичко под властта на Христос.

28.След като всичко е под властта на Божия Син, Той ще положи Себе Си под властта на Бога, тъй като Той постави всичко под авторитета на Сина Си. Тогава Бог ще бъде в контрол на всичко. 29.Обаче, поради възкресението от смъртта, хората се кръщават. Ако няма възкресение, защо хората се кръщават? 30.И защо постоянно рискуваме живота си? 31.Всъщност, всеки ден от моя живот аз гледам смъртта в очите. Мислите ли, че бих правил това, ако не бях убеден че моето и вашето възкресение е гарантирано от възкресения Спасител Исус? 32.И какво спечелих, като се борих с диви зверове в Ефес? Ако няма възкресение то "Нека ядем и пием, защото утре ще умрем." 33.Не позволявайте не никого да ви измами. Събирането с лоши хора, може да разруши добрите нрави. 34.Мислете за правилните неща. Осъзнайте святостта на живота. Не се отнасяйте повече безотговорно към фактите на възкресението. Невежеството спрямо Бог е нещо, което не можете да си позволите във времена като днешните. Не сте ли притеснени, че сте позволили това нещо да продължи толкова дълго? 35.Някой ще попита: "Как ще се възкресяват мъртвите? И какви тела ще имат?" 36.Глупак! Семето, което сееш не оживява, ако първо

не умре. 37.Семето на житото, както и всички други семена изглеждат различно от произрастналото растение. 38.Бог дава на растението формата, която Той иска да му даде. Всяко семе расте със своята собствена форма. 39.Не всяка плът е една и съща. Хората имат един вид плът, животните друг, а птиците и рибите съвсем друг. 40.Има небесни тела и земни тела, но славата на небесните е една, а на земните друга. 41.Слънцето има един вид блясък, а луната друг. Звездите също имат друг вид блясък, дори звезда от звезда се различава по блясъка си. 42. Ето как ще бъде, когато нашите тела възкръснат. Тези тела ще умрат, а възкресенските ще живеят вечно. 43.Тези грозни и слаби тела, ще станат красиви и силни. 44.Със сигурност, както има физически тела, така има и духовни. И нашето физическо тяло, ще бъде заменено с духовно. 45.Ето какво казват Писанията: "Първият човек Адам, стана живо същество." Но Исус, Когото можем да наречем последния Адам, е даващ живот дух. 46.Духовното не идва първо, а одушевеното, и после идва духовното. 47.Първият човек беше направен от пръстта на земята. Той дойде от земята, но втория човек дойде от небето. 48.Всеки на земята има тяло, като на

онзи, който беше направен от пръстта. А всеки на небето има тяло, като на Онзи, Който дойде от небето. 49.Както сме подобни, на оня, който беше направен от пръстта на земята, така и ще бъдем подобни на Оня, Който дойде от небето. 50.Приятели, искам да знаете, че телата ни от плът и кръв ще изгният. Това означава, че няма да имат дял в Божието царство, което трае завинаги. 51.Ще ви кажа една тайна. Не всички от нас ще умрат, но всички ще бъдем променени. 52.Ще се случи внезапно, по-бързо от мигване на око. При звука на последната тръба, мъртвите ще възкръснат, всички ще бъдем променени и никога няма да умрем отново. 53.Нашите смъртни и гниещи тела ще бъдат променени в тела, които щ живеят вечно. 54.Телата, които сега имаме са слаби и смъртни. Но те ще се променят във вечни тела. Тогава ще се сбъдне Писанието: "Смъртта изгуби битката! 55.Смърт къде ти е победата и къде ти е жилото? " 56.Грехът дава на смъртта жилото, и законът дава сила на греха. 57.Благодаря на Бог, че ни даде победа чрез нашия Господ Исус Христос. 58.Скъпи приятели, стойте здрави и непоколебими. Бъдете винаги ангажирани с работата, която вършите за Господа.

Знаете, че усърдната работа, която вършите за Него не е безмислена.

16 1.Когато събирате пари за Божиите хора, искам да го правите точно както наредих на църквите в Галатия. 2.Всяка неделя всеки от вас трябва да задели част от парите си и да ги запази. Когато дойда няма да се налага, парите да бъдат събирани. 3.Тогава след като пристигна, аз ще напиша писма, които упълномощават тези, които изпращате, и ще ги изпратя да занесат дарът ви в Ерусалим. 4.И ако мислите, че трябва да отида, те могат да дойдат с мен. 5.Ще ви посетя, след като мина през Македония (ще минавам през Македония). 6.Навярно ще остана при вас, даже мога да прекарам зимата. Тогава ще можете да ми дадете вашата подкрепа, когато пътувам, без значение накъде ще се отправя след това. 7.Ако Господ ми позволи, по-скоро бих дошъл по-късно, и да остана по-дълго, отколкото да се отбия за кратко. 8.Ще остана в Ефес до Петдесятница. 9.Тук имам възможността да свърша ефективна работа, въпреки, че има много хора, които са против мен. 10.Ако Тимотей дойде, погрижете се добре за него. Накарайте го да се чувства като у дома си между вас. Той работи толкова

усърдно за Господа, колкото и аз. 11.Не позволявайте никой да говори с пренебрежение за него. След като постои малко при вас, изпратете го при мен с вашето благословение. Кажете му че очаквам него, и всички приятели които са с него. 12.Колкото до нашия брат в Христос Аполос, дадох всичко от себе си да го накарам да ви посети, заедно с другите християни. Той не искаше да е по това време. Но ще ви посети, когато има възможност. 13.Бъдете бдителни и внимателни, дръжте здраво на своите убеждения, устоявайте ги с всички сили, бъдете непоколебими, 14.и не спирайте да се обичате. 15.Бихте ли ми направили една услуга приятели, да предадете моята специална признателност на семейството на Стефанино? Вие знаете, че те бяха между първите, които се покаяха в Гърция, посветиха себе си, и от тогава насам служат на християните. 16.Искам да почитате и да гледате с уважение на хората, които са сътрудници и работници, които ни служат за пример, като ни дават нещо към което да се стремим. 17.Искам да знаете колко съм радостен, че Стефанино, Фортунат и Ахаик са тук при мен. Те отчасти запълниха празнината от вашето отсъствие. 18.Освежиха ме, като ми предадоха новини от вас. Трябва да сте горди, че

имате такива хора между вас. 19.Църквите тук в Азия ви изпращат поздрави. Акила, Прискила, и църквата която се събира в тяхната къща, също ви поздравяват. 20.Всичките приятели тук ви поздравяват. Предайте поздравите на всички със свята целувка. 21.Аз Павел, пиша този поздрав със собствената си ръка. 22.Ако някой не обича Господа, да бъде отлъчен! Нашият Господ идва. 23.Нека благодатта на Господ Исус Христос да бъде с вас. 24.Чрез Исус Христос моята любов е с всички вас. Амин.

2 Коринтяни

1 1.От Павел, по Божията воля апостол на Исус Христос, и от нашия брат Тимотей. До Божията църква в град Коринт и до всички божии хора навсякъде в Гърция. 2.Божията благодат и мир от Бог нашия Отец и от Господа Исус Христос да бъдат с вас. 3.Слава на Бог Отец и на нашия Господ Исус Христос. Отец е милостив и състрадателен, и е Бог, Който дава утеха. 4.Той ни утешава, когато страдаме. Затова, когато други хора страдат, ние можем да ги успокоим, с утехата, която сме получили от Бога. 5.Тъй като Христос страда, толкова

много за нас, може да получим голяма утеха от Него. 6.Освен това, ако страдаме, това допринася за вашата утеха и спасение. Ако ние сме уташавани, можем да утешим и вас, когато понасяте същите страдания, които ние понесохме. 7.Имаме доверие във вас. Знаем, че както споделяте нашите страдания, така и нашата утеха. 8.Братя и сестри, не искаме да бъдете неосведомени, относно страданията, които понесохме в Азия. Беше толкова тежко, и отвъд способността ни да издържим, че дори се чудихме, как можем да продължаваме да сме живи. 9.Всъщност, бяхме сигурни, че ще умрем. И това ни накара, да спрем да вярваме в себе си, а да започнем да уповаваме на Бога, Който възкресява от мъртвите. 10.Той ни спаси от ужасна смърт, и ще ни спасява и за вбъдеще. Ние сме убедени, че Той ще продължи да ни спасява, 11.тъй като и вие се присъединявате да ни помагате, когато се молите за нас. Тогава много хора ще благодарят на Бога за помощта и подкрепата, която ни показва, защото мнозина се молиха за нас. 12.Можем да се гордеем в чистата си съвест. Винаги сме живяли честно и откровено, особено, когато бяхме с вас. Бяхме водени от Божията прекрасна благодат, вместо от мъдростта на този свят. 13.Не се опитвайте да четете

между редовете, нито да търсите скрити значения в това писмо. Ние пишем чистата истина, надявайки се, 14.че сега ще видите цялостната картина, толкова добре, колкото сте виждали някои от детайлите и. Искаме да се гордеете с нас, както и ние се гордеем с вас, когато застанем заедно пред нашия Господ Исус. 15.Сигурен в посрещането ви, първоначално планирах две големи посещения при вас. 16.Едното отивайки към Македония, а другото на връщане от там. После можете да ме изпратите в Юдея. 17.Мислите ли, че съм направил тези планове с лекота? Мислите ли, че когато правя планове, ги правя по греховен начин? Защо да казвам, че нещо е истина, когато то не е? 18.Можете да уповавате на Бога. Нашето послание не е лъжливо, а истинно. 19.Божият Син Исус Христос, за Когото аз, Сила и Тимотей ви проповядвахме е истински а не фалшив. Поради Него нашето послание е винаги истина. 20.Несъмнено, Христос направи множеството Божии обещания да се сбъднат. По тази причина, и поради нашето послание, хората също почитат Бога казвайки: "Амин!" 21.Бог въвежда нас, заедно с вас във взаимоотношение с Христос, също така и ни помаза. 22.Като допълнение, Той ни подпечата, като Негова собственост, и ни даде

Духа като гаранция. 23.Бог ми е свидетел, че стоях далече от Коринт, защото исках да ви пожаля. 24.Не искаме да контролираме вашата християнска вяра. По-скоро искаме да работим с вас, за да бъдете щастливи. Несъмнено сте здраво основани във вярата.

2 1.Реших да не ви посещавам отново, докато бях в страдание. 2.Ако дойда, бих ви поставил в неудобно положение, и тогава как ще имате свободата да ме насърчите и освежите. 3.Това е истинската причина да ви пиша. Не исках да ви посетя и да бъда наскърбен от ония, които трябва да ме правят щастлив. Убеден съм за всички вас, че това, което ме прави щастлив, прави щастливи и вас. 4.Имах големи неприятности и страдания. Всъщност, ви писах това писмо със сълзи на очи. Не ви писах, за да ви причиня неудобство, а за да знаете колко много ви обичам. 5.Ако някой причинява страдание, аз не съм единствения засегнат. До известна степен, макар че не искам да наблягам толкова на това, то е засегнало и всички вас. 6.Повечето от вас, са наложили достатъчно строго наказание на тази личност. 7.Когато хората съгрешават, вие трябва да им прощавате и да ги утешавате, за да не изпаднат в

отчаяние. 8.Затова ви подтиквам, да ги уверите във вашата любов към тях. 9.Също така ви писах, защото исках да ви изпитам, и да разбера дали ще следвате моите инструкции. 10.Ще простя на всеки, който прощава. Да, заради вас, Христос ми е свидетел, че съм простил всичко, което се нуждае от прошка. 11.Не искам Сатана да ни подлъгва и заблуждава. В края на краищата не сме невежи относно неговите планове. 12.Когато отидох в град Троада, Господ ми даде възможността, да разпространя благовестието. 13.Но бях разтревожен, защото там не намерих моя приятел Тит. И така, аз се сбогувах с хората в Троада и отидох в Македония. 14.Благодарих на Бога, Който винаги ни води в победа поради Христос. Където и да отидем, Бог ни употребява, да разясняваме какво означава да познаваш Хрисотос. Това е като аромат, който изпълва въздуха. 15.Пред Бога, ние сме Христово благоухание, сред спасените и сред тия, които погиват. 16.За някои хора сме смъртоносно ухание, а за други животворно. Кой е способен да говори за Христос? 17.Много хора се опитват да забогатеят, от проповядването на Божието послание. Но ние сме Божиите искрени и честни

посланици, чрез силата на Христос, проповядваме нашето послание и Бог свидетелства за това.

3 1.Трябва ли отново да представяме себе си? Нуждаем ли се, както някои хора, от препоръчителни писма, които да ни представят пред вас или от препоръки от вас, които да ни представят пред други хора? 2.Вие сте нашите препоръки написани в сърцата ни, които всеки чете и познава. 3.Вие сте като писмо написано от Хриостос и предадено на нас. Но не сте написани с мастило, или на плочи от камък, а на нашите сърца чрез Духа на живия Бог. 4.В Божието присъствие Христос ни дава увереност за вас. 5.Не сме способни по никакъв начин да твърдим, че можем да правим нещо от само себе си. По-точно, Бог ни прави способни. 6.Той ни направи достойни да бъдем служители на Неговия нов завет, който идва от Святият Дух, а не от написания закон. Законът носи смърт, а Духът носи живот. 7.Законът на Мойсей даде само обещание за смърт, въпреки, че беше издълбан върху камък, и даден по чуден начин. От друга страна законът направи Мойсеевото лице да свети толкова силно, че народа на Израел не можеше да го погледне, въпреки че тази слава

преминаваше. 8.Не ще ли донесе служението на Духа много повече слава? 9.Ако това, което носи смъртна присъда е славно, няма ли това, което ни прави приети от Бога да бъде много по-славно? 10.Всъщност новият завет е толкова чудесен, че законът изгуби своята слава. 11.Законът беше даден със слава, която избледня, но славата на новия завет е много по-голяма, защото никога няма да отмине. 12.Говорим смело, тъй като имаме увереност, в новото обещание. 13.Ние не сме като Мойсей. Лицето му блестеше, но той го покриваше, за да не виждат израелтяните изчезващата слава. 14.Техните умове бяха затворени. Всъщност същото покривало и до днес, стои там, когато четат Стария завет, който в Христос е отменен. 15.Когато се чете законът на Мойсей, техните умове за покрити, 16.но когато Израел се обърне към Господа, покривалото ще се снеме. 17.Господ и Духът са едно и Господният Дух ни прави свободни. 18.Нищо няма между нас и Бога, лицата ни светят с блясъка на Неговото лице. Преобразяваме се като Спасителя, животът ни става постепенно все по-светъл и по-красив, тъй като Бог влезе в него и ние ставаме подобни на Него.

4 1.Ние не се обезкуражаваме, тъй като Бог чрез
Своята благодат ни даде това служение. 2.Ние не
вършим срамни неща, които трябва да бъдат пазени в
тайна. Не се опитваме да измамим никого, нито да
изкривяваме Божието послание. Бог е нашият свидетел,
че говорим само истината, и така останалите ще бъдат
сигурни, че може да ни се има доверие. 3.Ако нашето
послание е неясно за някои, то не е защото го
прикриваме по някакъв начин, а защото те вървят по
грешен път и отказват да му обърнат сериозно
внимание. 4.Богът на този свят е заслепил умовете на
невярващите. Те не могат да видят светлината, която е
благовестието на нашия славен Христос, Който е образ
на Бога. 5.Ние не проповядваме себе си. Нашето
послание е, че Исус Христос е Господ. Той ни изпрати
да бъдем ваши служители. 6.Писанията казват: "Бог
заповяда на светлината да свети в тъмнината." Сега Бог
свети в сърцата ни, за да познаете, че Неговата слава е в
Исус Христос. 7.Нашите тела са направени от пръст, и
ние носим в тях съкровището на благовестието. Това
означава, че върховната сила на това съкровище
принадлежи на Бога, а не идва от нас. 8.По всякакъв

начин сме изпитвани и претърпяваме страдания, но не сме съкрушени от това. Смутени и объркани сме, но не се предаваме. 9.Преследвани сме, но не сме изоставени. Улавяни сме, но не убити. 10.Винаги носим на тялото си смъртта на Исус, за да бъде и животът Му изявен на телата ни. 11.Нашият живот е под постоянен риск заради Исус, което прави Неговият живот в нас по-очевиден. 12. Смъртта работи в нас, а животът във вас. 13.В Писанията е казано: "Говорих, защото повярвах." Имаме същата вяра, и затова говорим. 14.Знаем, че Онзи, Който възкреси Господ Исус от мъртвите, ще възкреси и нас чрез Него. Той ще ни представи пред Бога, заедно с вас. 15.Всичко това е направено заради вас, за да познаят повече и повече хора Божията благодат, и да Го славят и почитат. 16.Ето защо, никога не се предаваме - телата ни постепенно умират, но вътрешно всеки ден ставаме все по-силни. 17.Страданията ни са леки и временни, и произвеждат за нас вечна слава, която е много по-велика от всичко, което можем да си представим. 18.Има много повече от това, което очите виждат. Нещата, които виждаме днес, утре преминават, но това, което не виждаме сега, трае вечно.

5 1.Нашите тела са като временни жилища, в които живеем тука на земята. Но когато тези жилища бъдат разрушени, знаем, че Бог ще даде на всеки един от нас място за живеене. Тези домове няма да бъдат сгради, построени от човек, но те ще бъдат на небето и ще траят до века. 2.Докато сме на земята въздишаме и тъгуваме, защото искаме да живеем в небесния ни дом. 3.Искаме да го облечем като дрехи, и да не бъдем голи. 4.Тези временни жилища, в които живеем са като тежък товар, и ние стенем. Но не, защото искаме просто да напуснем тези смъртни тела, а защото искаме да ги заменим с безсмъртни. 5.Бог е Този, Който прави всичко това възможно. Той ни е дал Духа Си, като уверение, че ще го направи. 6.Затова ние сме винаги уверени, и знаем, че докато живеем в тези тела, ние живеем далече от Господа. 7.Всъщност, животът ни е ръководен от вярата, а не от това, което виждаме. 8.Мислите ли, че малко неравности или камъни по пътя, ще ни спрат? Когато времето дойде, ще бъдем напълно готови да сменим изгнанието със завръщането у дома. 9.Но нито живота в това тяло, нито завръщането у дома са главните неща. Да угаждаш на Бога с радост е най-

важното нещо, и към него се стремим, въпреки, обстоятелствата ни. 10.В края на краищата Христос, ще съди всеки от нас за доброто и злото, което сме извършили, докато сме живели в тези тела. 11.Знаем какво означава да почиташ и уважаваш Бога, и насърчаваме всеки, да се обърне към Него. Самият Бог ни познава, и се надявам вие също да знаете какви хора сме. 12.Не се опитваме още веднъж да изявяваме своите качества, а ви даваме възможност да се хвалите с нас. Тогава ще можете да отвръщате на ония, които са гордеят с външността си, повече отколкото с характера си. 13.Ако сме постъпвали безумно, то е заради Бога, но ако сме постъпвали прекалено сериозно, това е заради вас. 14.Несъмнено е, че Христовата любов ни води. Убедени сме във факта, че един човек умря за всички хора, следователно, всички са умрели. 15.Христос умря за всички нас, за да не живеем вече за себе си, но за Онзи, Който умря и беше възкресен от мъртвите за нас. 16.Отсега нататък, ние не мислим за никого от човешка гледна точка. Ако мислехме за Христос от човешка гледна точка, повече не го правим. 17.Който вярва в Христос е ново създание. Старият начин на живот изчезна и се появи нов. 18.Бог извърши всичко това.

Чрез Христос, Той възстанови взаимоотношенията си с нас, и ни даде служението на помирение между Него и останалите. 19.Чрез Христос, Бог помири света със Себе Си, като му даде ново начало, предлагайки прощаване на греховете. Бог ни даде задачата, да разкажем на всички, какво Той прави. 20.Ние сме представители на Христос, и чрез нас Бог ви призовава. Молим ви заради Христос, върнете се отново при Бога. 21.Христос никога не съгреши. Но Бог се отнесе с Него като грешник, за да може Христос да ни направи праведни пред Бога.

6 1.Ние работим заедно с Бога, и ви молим да употребявате правилно Божията благодат, която е във вас. 2.Бог казва: "На точното време те послушах, и когато имаше нужда от помощ, дойдох да те спася." Времето настъпи, това е вашият ден за спасение. 3.Не даваме на хората никаква възможност да намират недостатък в нашето служение. 4.Вместо това, живота ни демонстрира, че сме Божии служители. Претърпели сме много неща: страдания, беди, тревоги, 5.бой, хвърляне в затвора, бунтове, тежка работа, безсънни нощи, и липса на храна. 6.Хората могат да видят нашата

чистота, познание, търпение, доброта, присъствието на Святия Дух в живота ни, искрената ни любов, 7.нашата вярност и Божията сила, която работи в нас. Показваме, че сме Божии служители, 8.когато сме хвалени и унижавани, оклеветявани и уважавани, когато използваме праведното, за да атакуваме грешното и да защитим истината. Третирани сме като мошеници, въпреки че сме почтени, 9.като непознати, въпреки че сме добре познати, като мъртъвци, въпреки че продължаваме да живеем. Наказвани сме, но не убити. 10.Хората мислят, че сме наскърбени, въпреки, че сме винаги радостни, че сме просяци, въпреки, че духовно обогатяваме много хора, че нямаме нищо, въпреки, че притежаваме всичко. 11.Коринтяни, ние сме открити в говоренето си към вас, и има място за вас в сърцата ни. 12.Ние не задържаме любовта си към вас, но вие задържате любовта си към нас. 13.Говоря ви, както бих говорил на деца. Отнасяйте се към нас, по начина, по който и ние се отнасяме към вас. Направете и за нас място в сърцата си. 14.Престанете да създавате неподходящи взаимоотношения и връзки с невярващи. Може ли праведното и грешното да бъдат партньори? Може ли светлината да има нещо общо с тъмнината?

15.Христос приятел ли е със Сатаната? Могат ли хората, които следват Господа да иамт нещо общо с ония, които не Го следват? 16.Може ли в Божия храм да има фалшиви богове? Ясно е, че ние сме храм на живия Бог, както самия Той казва: "Ще живея с тези хора и ще ходя всред тях. Аз ще бъда техен Бог, а те моят народ." 17."Затова напуснете покварата и компромисите завинаги" казва Бог. "Не се свързвайте с ония, които ще ви оскверният. Искам ви всички за Себе Си. 18.Аз ще ви бъда Баща, а вие мои синове и дъщери" казва всемогъщият Господ.

7 1.Скъпи приятели, тъй като имаме тези обещания, трябва да очистим себе си от всичко, което осквернява тялото и духа, и да живеем свят живот в страх от Бога. 2.Отворете сърцата си за нас. Не сме се отнесли към никого несправедливо, никого не сме покварили или измалили. 3.Не ви казвам това за да ви осъдя. Вече ви казах, че сте в сърцата ни, за да бъдем заедно и като умрем и като живеем. 4.Вярвам ви напълно, и съм винаги горд с вас и много насърчен. Във всичките си проблеми, аз съм все още много щастлив. 5.След като пристигнахме в Македония, нямахме никаква

възможност да си починем. Изправихме се пред всякакви проблеми, отвън имахме конфликти, отвътре страхове. 6.Но Бог, Който утешава, обезсърчените, утеши нас когато Тит пристигна. 7.Бяхме успокоени не само от неговото пристигане, но също и когато научихме, за утехата, която е получил, когато е бил при вас. Той ни разказа колко сте искали да ме видите, колко сте съжалявали за стореното, и колко сте загрижени за мен. Това ме направи дори по-щастлив. 8.Аз не съжалявам, ако моето писмо ви е накарало да се чувствате неудобно. Отначало се почувствах зле, но сега вече не. Знам че писмото ви нарани за малко. 9.Сега съм щастлив, не защото ви причиних неудобство, но защото скръбта, която ви причиних, ви накара да промените начина си на живот. Бяхте наскърбени по един божествен начин, така че не сме наранили никого. 10.Всъщност наскърбяването по Божия начин, кара хората да променят начина си на живот, и ги води към спасение. Никой не може да отрече това. Но скръбта, която този сят причинява, носи само смърт. 11.И сега не е ли прекрасен начина, по който тази скръб ви подтикна да се приближите до Бога? Вие сте по-будни и осъзнаващи, по-загрижени, по-чувствителни, по-

почтителни, по-състрадателни, по-пламенни, по-отговорни. Погледнато от всички страни, вие излязохте от това с чисти сърца. 12.И така, когато ви писах, не беше заради човека, който беше съгрешил, нито заради нараненият от това. По-скоро ви писах, защото исках да покажете своята вярност към нас пред Божиите очи. 13.И бяхме много насърчени. Въпреки, че бяхме насърчени, почувствахме се още по-добре, когато видяхме колко щастлив беше Тит, защото му показахте, че няма за какво да се тревожи. 14.Казахме му колко много мислим за вас, и че не ни разочаровахте. Точно както винаги сме ви казвали истината, така и всичко, което му казахме за вас се оказа истина. 15.Неговите най-дълбоки чувства към вас, излизат още повече, докато си спомня, колко покорни сте били и как сте го посрещнали с трепет и страх. 16.Това наистина ме радва, да знам, че мога да разчитам на вас.

8 1.Братя и сестри, искаме да знаете как Бог изяви Своята благодат на църквите в Македония. 2.Макар, че минаха през трудни времена и бяха много бедни, те бяха радостни да даряват щедро. 3.Те дадоха много повече отколкото могат да си позволят, просто защото искаха

да го направят. 4.Те дори ни умоляваха да им позволим да участват в служението на Божията благодат към светиите. 5.Направиха повече отколкото очаквахме. Първо предадоха себе си на Господа и след това на нас, тъй като това беше Божията воля. 6.Това ни накара, да помолим Тит завърши своето добро дело сред вас, така както го бе и започнал. 7.Вие вършите всичко по-добре от всички останали. Имате по-силна вяра, говорите по-добре и знаете повече, с готовност давате, и ни обичате по-добре. Сега трябва да давате по-щедро от всички останали. 8.Не ви заповядвам, а изпитвам колко искрена е вашата любов, като изтъквам посвещението на другите. 9.Знаете за добротата и милостта на нашия Господ Исус Христос. Той беше богат, но заради вас стана беден, за да може чрез Своята бедност да ви направи богати. 10.Ето какво мисля: най-доброто нещо, което можете да направите сега, е да завършите, това, което започнахте миналата година и да не оставяте тези добри намерения да изгубят свежестта си. 11.Смятам, че трябва да завършите, започнатото. Ако дадете според това, което имате, ще докажете, че сте толкова дързостни в даването на дело, колкото и в желанието си да го вършите. 12.Няма значение колко имате. От

значение е, колко от това, което имате искате да дадете. 13.Не се опитвам да улесня живота на другите, за ваша сметка. Но е справедливо, 14.да споделяте с тях, когато имате много, а те толкова малко. По-нататък, когато те имат повече от достатъчно, а вие сте в нужда, те ще могат да споделят с вас.Тогава всеки ще има справедлив дял, 15.точно според както Писанията казват: "Който беше събрал много, нямаше излишък, и който беше събрал малко, не му беше оскъдно." 16.Благодаря на Бога, че направи Тит толкова посветен на вас, колкото съм и аз. 17.Когато го помолихме да ви посети, той каза, че ще го направи. Искаше да ви посети, защото беше много загрижен за вас. 18.Заедно с Тит изпратихме един от Господните последователи, който е добре познат във всяка църква, за да разпространи благовестието. 19.Църквите избраха, него да пътува с нас, докато носихме този дар, който ще донесе хвала на Господа и ще покаже, колко много се надяваме да помогнем. 20.Не искаме никой да намери недостатък, в начина, по който се разпореждаме с този щедър дар. 21.Възнамеряваме да извършим, това, което е правилно не само в очите на Господа, но и в очите на хората. 22.Също така изпратихме с тях. нашият брат, когото често сме

изпитвали по много начини, и сме се убедили, че е посветен работник. Смятаме, че сега е много по-посветен от всякога, защото има голямо доверие във вас. 23.Тит е мой другар, който работи с мен, за да ви служи. Другите мъже са изпратени от църквите и носят слава на Христос. 24.Затова покажете на тези мъже своята любов. Изявете на техните църкви, че с право се гордеем с вас.

9 1.Не е необходимо да ви пиша допълнително, относно помощите за светиите. 2.Зная, колко желаете да помагате, и се хваля с вас пред вярващите в Македония. Казвам им: "Хората от Гърция, са готови да изпратят дарението си още от миналата година." Вашият ентусиазъм подтикна повечето от тях да действат. 3.Затова изпратих моите съработници при вас. Искам да бъдете готови, точно както обещах, и това ще докаже, че не сбъркахме като се хвалихме с вас. 4.В противен случай, някои македонци могат да дойдат с мен и да разберат, че въпреки всичко не сте готови. Това ще ни накара да се почувстваме неудобно, че сме били толкова уверени във вас, също и вие ще бъдете засрамени. 5.Затова реших да помоля нашите съработници, да

прекарат малко време с вас, преди да пристигна. По този начин те могат да организират събирането на помощта, която бяхте обещали. В такъв случай, ще имате възможността да дадете, защото желаете, а не защото сте се почувствали принудени. 6.Спомнете си казаното: "Който сее малко, ще пожъне малко, но който сее много, ще пожъне много." 7.Всеки от вас трябва да дава, колкото е решил. Не трябва да съжалявате, че давате, нито да се чувствате принидени да го правите. Бог обича хората, които дават с любов. 8.Бог може да ви благослови с всичко от което се нуждаете, и винаги ще имате повече от достатъчно за да вършите всички добри дела за останалите. 9.Писанията казват: "Бог щедро даде своите дарове на бедните и Неговата праведност трае до века." 10.Бог дава семе на сеяча и снбдява всеки с храна. Той ще умножи, това, което имате, за да можете да давате повече на ония, които са в нужда. 11.Бог ще ви направи достатъчно богати, за да можете винаги да бъдете щедри. Поради нас, вашата щедрост, ще произведе хвала на Бога. 12.Това, което вършите е много повече от служение, което снабдява нуждите на Божиите хора. Това е нещо, което ще накара много други хора да благодарят на Бога. 13.Начинът, по който

се доказахте чрез това служение, ще принесе слава и почит на Бога. Вие повярвахте в посланието за Христос, и му се покорихте, като щедро споделяхте с Божиите хора и всички останали. 14.Сега те се молят за вас и искат да ви видят, защото Бог ви употреби за да ги благослови изобилно. 15.Благодаря на Бога, за Неговият дар, който не може да бъде описан с думи.

10 1.Аз, Павел ви призовавам с Христовата кротост и благост. Аз съм този, който е смирен, когато съм с вас, но твърд, когато не съм с вас. 2. Някои хора казват, че действаме като хората от този свят. Затова, когато пристигна, мисля, че ще трябва да бъда строг и категоричен в думите си към тези хора. Моля ви, не ме карайте да се отнасям и към вас по същия начин. 3.Ние живеем в този свят, но не действаме като хората в него, 4.нито водим нашите битки с оръжията на този свят. Вместо това, ние използваме Божията сила, която може да разрушава крепости. 5.Разрушаваме аргументи и всяка частица гордост, която държи хората далече от познанието на Бога. Пленяваме мислите на хората и ги караме да се покоряват на Христос. 6.И когато напълно Му се покорите, ние ще накажем всеки, който токазва

да се покори. 7.Вие съдите по външност. Ако някой от вас мисли, че сте единствените, които принадлежите на Христос, то нека да помисли отново. Ние принадлежим на Христос, толкова, колкото и вие. 8.И ако се хваля малко повече с авторитета, който Господ ни е дал, аз не се срамувам от това. Господ ни даде този авторитет да ви помагаме, а не да ви нараняваме. 9.Не искам да си мислите, че се опитвам да ви плаша с писмата си. 10.Зная, че някои казват, че писмата ми са силни и твърди, но личното му присъствие е слабо, а говоренето му нищожно. 11.Тези хора, които твърдят тези неща, трябва да забележат следния факт: когато сме с вас, на дело вършим това, което сме написали в писмата, когато сме били далече от вас. 12.Не бихме поставили себе си в същата категория, нито бихме се сравянвали с ония, които са достатъчно горделиви, че да препоръчват сами себе си. Безспорно е, че когато мерят и сравняват себе си със себе си, показват колко са глупави. 13.Ние няма да се хвалим с нещо, с което нямаме право да се хвалим. Ще се похвалим само с работата, която Бог ни даде да вършим, и вие сте част от нея. 14.И не е, като да не сме били вече в Коринт, ние не преувеличаваме истината. Факт е, че ние пристигнахме първи в Коринт с

благовестието на Христос. 15.Ние не се хвалим с работата на другите, все едно че ние сме я свършили. Но се надявам, че като станете по-силни във вярата, ще можете да достигнете до много повече хора, намиращи се около вас. Това винаги е била нашата цел. 16.Тогава ще можем да проповядваме благовестието в други страни и области, където няма да можем да си припишем заслуги, за работа, която е свършена от някой друг. 17.Който се хвали, трябва да се хвали с това, което Господ е направил. 18.Можете да се хвалите със себе си, но единственото одобрение, което си струва е Господното одобрение.

11 1.Моля изтърпете моето малко безумие. 2.Аз съм загрижен за вас, колкото и Бог. В края на краищата, вие сте като девица, която съм сгодил за един мъж-Христос. 3.Но се опасявам, че както змията измами Ева, със своите хитрости, така вашите умове могат по някакъв начин, да бъдат примамени от искреното ви и чисто посвещение на Христос. 4.Ние ви говорихме за Христос, и вие получихте Святият Дух и приехте посланието ни. Но позволявате на някои хора да ви говорят за друг Христос. И сега сте готови да получите

друг дух и да приемете друго послание. 5.Аз не мисля, че съм по-долу в нито едно отношение от вашите превъзходни апостоли. 6.Вярно е, че нямам техния глас, нито притежавам това любезно и ласкателно красноречие, което ви впечатлява толкова много. Но когато отворя устата си, поне знам за какво говоря. 7.Чудя се не сгреших ли, като ви говорих Божието послание без да искам нещо насреща? Служих ви безплатно за да не бъдете притеснени от мен. 8.Обрах други църкви, като взех пари от тях, за да ви служа. 9.И когато имах нужда от нещо, не обезпокоих никого от вас. Приятелите ми от Македония, снабдяваха всичките ми нужди. Пазех себе си, да не обременявам финансово никой от вас, и ще продължавам да го правя. 10.Христос ми е свидетел, че това е въпрос на чест, и аз няма да мълча, само за да ви предпазя от това, какво съседите ви ще си помислят. 11.И това не е, защото не ви обичам. Самият Бог знае колко много ви обичам. 12.Планирам да продължа да върша, това, което винаги съм вършил. Тогава онези хора, няма да могат да се хвалят, че правят същите неща като нас. 13.Те не са нищо повече освен фалшиви апостоли и непочтенни работници. Само се преструват, че са Христови апостоли. 14.И не е чудно,

дори Сатана се опитваше да изглежда като светъл ангел. 15.Не е изненадващо, че и неговите слуги също се преструват, на одобрени от Бога служители. Накрая ще получат заслуженото. 16.Не искам никой от вас да си мисли, че съм глупак. Но ако го мислите, тогава нека да съм глупак и да се похваля малко. 17.Това, което казвам докато се хваля е глупост, не е нещо, което бих казал ако говорех за Господа. 18.тъй като е обичайно за хората да се хвалят, и аз ще го направя. 19.И тъй като вие сте умни, с радост ще изтърпите глупака. 20.Всъщност, вие позволявате на хората да ви поробват, да ви мамят и да ви крадат. Защо дори не им позволите да важничат и да ви удрят в лицето. 21.Срамувам се да го призная, но ние нямаме силата да се държим по такъв начин. Ако те могат да се хвалят, то аз също мога, но това е глупаво. 22.Евреи ли са? Аз също. Израелтяни ли са? Аз също. Авраамови потомци ли са? Аз също. 23.Христови служители ли са? Безумие е да го кажа, но аз съм много по-добър от тях. Свършил съм много повече работа, бил съм в затвора много повече пъти, бил съм бит много жестоко, и много често съм срещал смъртта. 24.Пет пъти, юдеите ми удариха тридесет и девет камшика. 25.Три пъти римляните ме биха с тояги.

Веднъж се опитаха да ме убият с камъни, три пъти съм претърпявал корабокрушение, и се носех по водата един ден и една нощ. 26.По време на многото ми пътешествия, аз съм бил в опасност от реки, крадци, от съотечественици и чужденци. Животът ми е бил в опасност в градове, в пустини, в морета, и с хора, които са се престрували, че са Господни последователи. 27.Аз съм се борил и съм работил, и съм прекарал много безсънни нощи. вървял съм гладен и жаден, и често нямаше какво да ям. Претърпявал съм студ, защото съм нямал подходящите дрехи, за да се стопля. 28.Освен всичко друго, всеки ден аз съм притискан от моята загриженост и безпокойство за всички църкви. 29.Когато някой е слаб и аз съм слаб, когато някой е подлъган от греха, гняв изгаря вътршностите ми. 30.Ако трябва да се хваля със себе си, ще се хваля с нещата, които показват колко съм слаб. 31.Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който е благословен завинаги знае, че не лъжа. 32.Управителят на Дамаск, по времето на цар Арета сложи стража в града за да ме хване. 33.Но аз избягах, като бях спуснат в кошница през прозорец в стената.

12 1.Принуден съм да се хваля, въпреки, че няма полза от това. Ще продължа с видения и откровения от Господа. 2.Познавам един последовател на Христос, който преди четиринадесет години, беше грабнат на третото небе. Незнам дали човекът е бил в тялото си, или не когато това се е случило, само Бог знае. 3.Както казах, само Бог знае, дали този човек е бил в тялото си в това време. 4.Зная, че той бе грабнат в рая, където е чул неща, които не могат да бъдат изразени с думи, неща, които хората не могат да облекат с думи. 5.Ще се похваля с такъв човек, а няма да се хваля със себе си, освен със слабостите си. 6.Дори ако исках да се хваля, нямаше да бъда безумен. Вместо това щях да говоря истината. Но ще ви пощадя, за да не може никой да ме мисли за повече от това, което вижда и чува за мен, 7.особено поради многобройните откровения, които съм имал. Затова, за да ме предпази от самодоволство и гордост, аз съм принуден да се справям с един постоянен проблем. Пратеник на сатана ме мъчи, за да ме държи да не се възгордявам. 8.Три пъти молех Господа да го махне от мен. 9.Но Той ми каза: "Моята благодат е всичко, от което се нуждаеш. В твоята немощ, силата

Ми се показва съвършена. " Следователно, повече ще се хваля с моите слабости, за да живее в мен Христовата сила. 10.Радостен съм да бъда слаб, наскърбен, да имам трудности, изпитания, ако те са заради Христос. Защото, когато съм слаб, аз съм силен. 11.Станах безумен, но вие ме принудихте да бъда такъв. Вие трябваше да ме препоръчате на другите. Дори да съм никой, аз не съм по-долу от вашите превъзходни апостоли. 12.Докато бях между вас, с търпение извърших чудесата, знаменията и великите дела, които доказват, че съм апостол. 13.Получихте ли по-малко от мен или от Бога, отколкото другите църкви? Единствено получихте по-малко отговорност за моята издръжка. И така, съжалявам, простете ми ако съм ви ощетил. 14.Готов съм да ви посетя за трети път, и няма да ви безпокоя Планирам да ви посетя за трети път, но няма да ви обременявам със себе си. Това, което наистина искам сте вие, а не притежанията ви. От децата не се очаква да спестяват за родителите си, а от родителите се очаква да се грижат за децата си. 15.Ще бъда много радостен да похарча всичко, което имам, дори ще дам себе си за вас. Ще ме обичате ли по-малко, защото аз ви обичам повече? 16.Съгласете се тогава, че не съм ви обременил

с нищо. Може би е така, защото се опитах да ви хвана неподготвени и да ви измамя. 17.Бяхте ли измамени от ония, които изпратих при вас? 18.Аз помолих Тит да ви посети, и изпратих с него един брат. Те измамиха ли ви с нещо? Не сме ли били винаги толкова открити, честни и почтени? 19.Мислите ли, че през цялото време ние опитваме да се защитаваме пред вас? Ние говорим пред Бога, като Христови последователи. Всичко, което правим приятели, е за ваша полза. 20.Опасявам се, че мога да дойда и да ви намеря различни от това, което очаквам да бъдете, и вие можете да ме намерите различен от очакваното. Страхувам се, че може да има съперничество, ревност, избухливост, егоизъм, злословие, клюки, арогантност и безредици. 21.Опасявам се, че когато дойда при вас отново, Бог може да ме смири. Може да се наложи да скърбя за мнозина, които преди са водили греховен живот, но не са се променили относно перверзиите, сексуалните грехове и неморалността, в които са били въвлечени.

13 1.Това е третото ми посещение при вас. И както Писанията казват "Всяко обвинение, трябва да бъде доказано от двама или трима свидетели." 2.Вече ви

предупредих, когато бях при вас втория път, и въпреки, че не съм с вас сега, отново ви предупреждавам. Когато ви посетя, няма да ви пощадя. Това се отнася, както за всички ония, които са водели греховен живот, така и за всички останали. 3.Тъй като искате доказателство, че Христос говори чрез мен, това и ще получите. Христос не е слаб в отношенията си с вас, а напротив, Той прави силата и мощта Му да се усеща сред вас. 4.Макар, че Той беше слаб, когато беше прикован на кръста, сега живее чрез силата на Бога. Ние сме слаби, точно както и Христос беше, но ще видите, че ще живеем чрез силата на Бога, точно както Христос прави. 5.Изпитвайте себе си за да се уверите, че сте стабилни във вярата. Не се отклонявайте, като приемате всичко за вярно. Често проверявайте себе си, нуждаете се от непосредствено доказателство че Христос е във вас, а не от мълви и чужди приказки. Изпитвайте, ако се провалите, направете нещо по въпроса. 6. Надявам се, че теста няма да покаже, че сме се провалили. 7.Молим се на Бога, да не вършите нищо грешно, и не за да докажем, че сме преминали теста. По-скоро, искаме да вършите това, което е правилно, дори и да изглеждаме, че сме се провалили. 8.Всичко, което можем да

направим е да следваме истната, а не да се борим срещу нея. 9.Радваме се, когато сме слаби, а вие силни. Също така се молим, за вашето усъвършенстване. 10.Ето защо пиша това писмо, докато не съм с вас. Когато съм при вас, не искам да бъда суров и рязък, като използвам властта, която Господ ми е дал. Господ ми даде тази власт да ви помагам, а не да ви наранявам. 11.С това братя и сестри, трябва да кажа довиждане. Уверете се, че се усъвършенствате, приемете насърчението ми, бъдете единомислени и живейте в мир. Бог на любовата и мира да бъде с вас. 12.Поздравете се със свята целувка. 13.Всички светии ви поздравяват. 14.Нека благодатта на Господ Исус Христос, любовта на Бога и присъствието на Святия Дух да бъдат с всички вас.

Галатяни

1 1.Аз Павел и моите другари във вярата тук, изпращаме поздрави до църквите в Галатия. Моят авторитет да ви пиша не идва от човешки избор, нито е резултат от решението на някои големци. 2.Той идва директно от Исус Месията и от Бога Отец, Който Го възкреси от смъртта. Аз съм упълномощен от Бога. 3.И

така поздравявам ви с великите думи благодат и мир! 4.Ние знаем значението на тези думи, защото Исус Христос ни избави от този зъл свят в който сме, чрез Неговата жертва за нашите грехове. Божият план е всички ние да опитаме това спасение. 5.Слава на Бога завинаги! Амин. 6.Шокиран съм от вашето непостоянство, колко лесно изменихте на Онзи, Който ви призова чрез благодатта на Христос като приехте друго послание. 7.Вие знаете, че това не е незначително отколонение, а съвсем друго, чуждо послание, и това не е послание, а лъжа относно Бога. Онези които предизвикват това объркване сред вас, се опитват да променят Посланието на Христос. 8.Ще бъда прям: Ако някой от нас или дори ангел от небето, ви проповядва нещо различно от това, което ви проповядвахме първоначално, нека бъде проклет. 9.Казах го веднъж, ще го кажа пак: Ако някой въпреки репутацията и препоръките си ви проповядва нещо друго от това, което приехте първоначално,нека бъде проклет. 10.Мислите ли, че говоря така решително за да манипулирам тълпите? Или за да се подмазвам на Бога? Или за да получа всенародно одобрение?Ако моята цел беше популярността, не бих си правил труда да бъда

слуга на Христос. 11.Казвам ви съвсем категорично приятели, че великото Послание което ви донесох не е обикновен човешки оптимизъм. 12.Аз не го приех посредством традицията, не бях го научил в някое училище. Получих го директно от Бога, получих Посланието директно от Исус Христос. 13.Сигурен съм, че сте чули историята на моя по-ранен живот, когато живеех по юдейския начин. В онези дни с всички сили преследвах Божията църква. Давах най-доброто от себе си за да я разруша. 14.Бях толкова запален по традициите на моите предци, че напредвах в професията си повече от другите. 15.Дори тогава, Бог имаше намерения спрямо мен. Защото когато все още бях в утробата на майка си, Той ме избра и призова с абсолютно великодушие. 16.Сега когато Той се намеси и ми откри Своя Син аз можех с радост да разкажа за Него, на тия които не са юдеи. Веднага след моето призоваване, без да се съветвам с никого, 17.без да ходя в Ерусалим да се съветвам с онези които бяха апостоли дълго преди мен, заминах за Арабия. След това се върнах в Дамаск, 18.и след три години отидох в Ерусалим да видя Петър и останах с него петнадесет дена. 19.Но не видях никой друг от апостолите с

изключение на Яков брата на Господа. 20.Казвам ви самата истина. 21.След това започнах моето служение в областите Сирия и Киликия. 22.Въпреки изминалото време и дейността ми, аз все още бях непознат сред църквите в Юдея. 23.Имаше само слух, че ”онзи, който някога ни преследваше, сега проповядва същото послание, което се опитваше да разруши.”24.И те хвалеха Бога поради мене.

2 1.Четиринадесет години след първото посещение, Варнава и аз се върнахме в Ерусалим и взехме Тит с нас. 2.Отидох там, защото Бог ми каза да отида, и изложих точно какво бях проповядвал на не-юдеите. Направих това на лична среща с, онези които се считаха за по-големи водачи, за да разбера дали всичките ми усилия не са били напразни. 3.Тит беше с мене и въпреки, че беше грък, никой не го принуди да се обреже. 4.Докато разисквахме бяхме проучени от шпиони, преструващи се на християни, които бяха дошли да ни отнемат свободата, която Христос Исус ни беше дал. Надяваха се да намерят начин да ни контролират. 5.Но ние не им дадохме възможност. Бяхме твърдо решени да запазим истинското Послание за вас. 6.А колкото за онези,

които бяха смятани за важни в църквата, репутацията им не ме засяга. Бог не се впечатлява от външност, нито пък аз. И естествено тези водачи не можаха да прибавят нищо към посланието, което бях проповядвал. 7.Това по скоро беше доказателство, че Бог ми е поверил същото послание към не-юдеите, каквото и на Петър към юдеите. 8.Бог, Който беше направил Петър апостол между Юдеите, направи и мене апостол между не-юдеите. 9.Признавайки, че призивът ми е бил даден от Бога, Яков, Петър и Йоан-стълбовете на църквата, подадоха ръце на мен и на Варнава назначавайки ни за служители на не-юдеите, докато те продължаваха да бъдат отговорни за достигането на евреите. 10.Единственото допълнително нещо за което ни помолиха беше да си спомняме бедните, и аз имах силното желание да направя това. 11.По-късно когато Петър дойде в Антиохия аз имах спор лице в лице с него, защото той беше очевидно вън от вярната посока. 12.Ето я ситуацията: По- рано, преди някои хора да дойдат от Яков, Петър редовно се хранеше с не-юдеите. Но когато тази консервативна група дойде от Ерусалим, той предпазливо се оттегли и постави възможно най-голямо разстояние, между него и не-юдейските му

приятели. Това, че беше страхлив с консервативната юдейска група, поощряваше старата система на обрязването. 13.За съжаление, останалите юдеи от Антиохийската църква се присъединиха към това лицемерие, така че и Варнава беше увлечен в този „театър". 14.Но когато видях, че те не поддържаха вярната посока съобразно Посланието, аз говорих на Петър пред всички тях: "Ако ти, който си юдеин живя като не-юдеин, когато не бе наблюдаван от групата от Ерусалим, какво право имаш да изискваш не-юдеите да спазват юдейските обичаи само за да направят приятно впечатление на ерусалимските ти стари приятели?" 15.Ние юдеите знаем, че нямаме предимствата на произхода над „не-юдейските грешници" 16.Ние знаем много добре, че не сме праведни пред Бог поради пазене на правила, но само чрез лична вяра в Исус Христос. И как знаем това? Ние го опитахме. Имахме най-добрата система от правила, която светът някога е виждал. Убедени, че никое човешко същество неможе да удоволетвори Бога чрез себеусъвършенстване, ние повярвахме в Исус Месията, така че сме праведни пред Бог чрез вяра в Месията, а не чрез опити да бъдем добри. 17.Ако ние хората, които търсим Божието

одобрение в Христос, сме все още грешници, означава ли това, че Христос ни насърчава да грешим? Това е немислимо. 18.Ако аз бях ”опитващ се да бъда добър” бих възстановил същата стара плевня, която съборих. Бих действал като измамник. 19.Ето какво всъщност се случи: Опитвах се да спазвам правила и се трудех усилено за да угодя на Бога, но това не работеше. И аз престанах да живея като”човек на закона”, за да мога да бъда Божий човек. 20.Христовия живот ме научи как и ми даде възможност да го направя. Аз се отъждествих изцяло с Него. Нещо повече, разпънах се с Христос. Моето его вече не е на централно място. Вече не е толкова важно да изглеждам праведен пред тебе или да имам твоето одобрение, аз вече не съм подбуждан да впечатлявам Бога. Христос живее в мен. И живота, който виждаш да живея не е „мой”, но това е живот чрез вяра в Божия Син, който ме обикна и даде Себе Си за мен. 21.Аз няма да се върна назад. Не е ли ясно, че връщането към спазването на стари правила, тази показна религия би могло да бъде изоставяне на всичко лично и свободно във взаимоотношенията ми с Бог? Отказвам да направя това, да отхвърля Божията благодат. Ако живея във взаимоотношения с Бог, които

идват от спазване на правила, тогава Христос е умрял напразно.

3 1.Глупави галатяни! Някой да не ви е омагьосал? Да не сте полудели? Нещо ненормално се е случило, защото е явно, че разпнатия Исус вече не е на фокус във вашия живот. Неговата жертва на кръста беше представена пред вас повече от ясно. 2.Нека да ви попитам: Как започна вашият нов живот? Беше ли чрез усърдна работа за да угодите на Бога? Или беше като откликнахте на Божието Послание към вас? 3.Ще продължавате ли с тази лудост? Само полудели хора биха си мислели, че могат да завършат със собствени усилия това което Бог е започнал. Вие не бяхте достатъчно умни и силни да го започнете, какво ви кара да си мислите, че можете да го завършите? 4.Напразно ли преминахте през този мъчителен учебен процес? Все още не всичко е изгубено, но несъмнено ще бъде ако продължавате в това! 5.Отговорете на въпроса: Бог, Който щедро ви снабдява със Своето присъствие, Неговия Свети Дух, и изработва неща в живота ви, които никога не бихте направили сами, прави ли ги Той поради силния ви морален стремеж, или защото вярвате,

че Той може да ги направи във вас? 6.Не се ли случват тези неща с вас, точно както се случиха с Авраам? Той повярва в Бог и тази постъпка на вяра беше превърната в живот, който бе праведен пред Бога. 7.Не е ли очевидно за вас, че хората, които са положили вярата си в Христос (а не хората, които са положили вярата си в закона) са Авраамови потомци? 8.Всичко това беше изложено от по-рано в Писанията, че Бог щеше да оправдае не-юдеите чрез вяра. Писанията предвиждат това в обещанието към Авраам: "Всички народи ще бъдат благословени в тебе." 9.Така ония сега, които живеят чрез вяра са благословени заедно с Авраам, който живя чрез вяра, и това не е нова доктрина. 10.Това означава, че всеки който се опитва да живее чрез своите собствени усилия, независимо от Бога, е обречен на провал. Писанията подкрепят това като казват: "Проклет е всеки човек, който се проваля да изпълни всеки детайл написан в книгата на закона." 11.Очевидната невъзможност да се изпълни такава морална програма ще направи ясно това, че никой не може да поддържа взаимоотношения с Бог по този начин. Човекът, който живее в правилни взаимоотношения с Бога го прави чрез приемането на

това, което Бог планира за него. Правенето на неща за Бога е обратното на влизането в това което Той прави за теб. Авакум е прав: ”Човекът, който вярва в Бога е праведен пред Него-това е истинския живот.” 12.Пазенето на правила не ни води по естествен начин към живот чрез вяра, но само ни води повече и повече в пазене на правила, факт наблюдаван в Писанията: ”Оня който прави тези неща(спазването на правила) продължава да живее чрез тях” 13.Христос ни освободи от проклетията на закона, като стана проклет вместо нас. Спомняте ли си, че Писанията казват: ”Проклет е всеки, който виси на дърво”? Това е което се случи, когато Исус бе прикован на кръста: Той стана проклет, и в същото време анулира проклятието. 14.И сега поради това, всичко е ясно и можем да видим, че Авраамовото благословение е настоящо и валидно също и за не-юдеите. Всички ние можем да получим Божия живот, Неговия Дух, чрез вяра точно по начина по който Авраам го получи. 15.Приятели, нека да ви дам пример от ежедневието за свободният живот, за който говоря. Когато човешката воля е узаконена веднъж, никой не може да я отмени или да прибави нещо към нея. 16.Обещанията бяха дадени на Авраам и на неговия

потомък. Вие ще забележите,че Писанието с точния език на законен документ, не казва”на потомците”отнасяйки се въобще до всеки, но „на твоя потомък”(съществителното е написано в единствено число), отнасящо се до Христос. 17.Това което искам да кажа е, че законът не може да промени или отмени Божието обещание, което беше дадено четиристотин и тридесет години, преди създаването на закона. 18.И ако трябва да се покоряваме на закона, за да получим Божиите благословения, то тия благословения няма да дойдат към нас поради Божието обещание. Но Бог беше милостив към Авраам и му даде обещание. 19.Целта на закона бе да държи грешниците в пътя на спасението докато Христос(потомъкът) дойде да наследи обещанията и да ги раздаде на нас. Очевидно този закон не беше получен непосредствено от Бог. Той беше подготвен от ангели- пратеници чрез посредника Мойсей. 20.Но ако има посредник, както имаше на Синай, тогава хората нямат директна връзка с Бога нали? Истинското обещание е прякото благословение от Бога получено чрез вяра. 21.В такъв случай не е ли закона противен на обещанието, отрицание на Божията воля за нас? Ни най-малко. Неговата цел беше да

направи ясно за всеки, че ние сами по себе си сме неправедни пред Бога и следователно да ни покаже, безполезността на създаването на религиозна система, която да ни даде чрез наши собствени усилия това, което можем да имаме само чрез очакване с вяра, Бог да изпълни Своето обещание. Затова всеки вид спазване на правила(легализъм)няма силата да създаде живот в нас, иначе несъмнено щяхме да го имаме вече. 22.Писанията казват, че греха контролира всички, така че обещанието ще бъде за всеки, който вярва в Исус Христос. 23.До времето когато бъдем достатъчно зрели да отвърнем свободно с вяра на живия Бог, ние бяхме внимателно обградени и защитени от Мойсеевия закон. 24.Законът беше като онзи гръцки възпитател с когото си близък, който придружава децата до училище и ги пази от отвличане на вниманието и от опасности, като ги уверява, че наистина ще стигнат до мястото за където са се приготвили. 25.Но вие сте достигнали до вашето предназначение. 26.Чрез вяра в Христос вие сте в преки взаимоотношения с Бога. 27.Кръщението в Христос не беше само измиване за ново начало. То включваше също и обличането ви с дрехите на зрялата вяра-Христовия живот, изпълнението на Божието обещание.

28.В Христовото семейство не може да има разделение на юдеи и не-юдеи, на роби и свободни, на мъже и жени. Всички сме равни. Всички заедно сме във взаимоотношение с Исус Христос. 29.Също откакто сте Христово семейство, оттогава сте знаменит Авраамов „потомък”, наследници съобразно заветните обещания.

4 1.Нека да ви покажа значението на това. Докато наследникът е малък, той няма повече предимства отколкото един роб. Макар, че законно притежава пълното наследство, 2.той е подчинен на възпитатели(настойници)и на управители до деня, който баща му е определил за негово освобождаване. 3.По същия начин е и с нас: Когато бяхме малки, просто бяхме като роби командвани от обикновени правила(настойниците и управителите на този свят), нямайки дума в ръководенето на собствения ни живот. 4.Но когато определеното от Бог Отец време дойде, Бог изпрати своя Син, роди се между нас от жена, роди се под условията на закона, така че да изкупи онези от нас, които са били засегнати от закона. 5.По този начин бяхме свободни да опитаме нашето истинско наследство. 6.Може със сигурност да кажете, че сега сте напълно

приети като Негови собствени деца, защото Бог изпрати Духа на Своя Син в нашия живот, който вика: ”Тате! Тате!” 7.Привилегията на личното общуване с Бог не прави ли разбираемо това, че ти вече не си роб, а дете?И ако си дете, ти си също и наследник с пълен достъп до наследството. 8.По-рано, преди да познавахте Бог лично, бяхте поробени от така наречените „богове”, които нямаха нищо общо с божествеността. 9.Но сега когато познавате истинския Бог или по-точно откакто Бог ви познава, как може да се подчините отново на тези безполезни неща? 10.След като е ясно какво правите, когато сте заставени в педантичното съблюдаване на всичките традиции, забрани и суеверия, свързани със специални дни, сезони и години. 11.Опасявам се, че всичката ми усърдна работа сред вас се е изпарила като дим. 12.Скъпи приятели, това което наистина бих желал е да се поставите на мое място така, както и аз, когато бях с вас се поставих на ваше място. Тогава вие бяхте много мили и чувствителни. Не ме обидихте с нищо. 13.Беше ви ясно, че причината поради която, свърших поучението си към вас беше, че бях физически отпаднал, и това ме възпрепятства да продължа моето пътуване и бях принуден да остана при вас. Това се

случи когато дойдох да ви проповядвам. 14.Не си ли спомняте, че въпреки приемането на болен гост да беше много неприятно за вас, вие избрахте да се отнасяте с мен както бихте се отнесли с ангел на Бога, толкова добре, колкото бихте се отнесли към самия Исус ако ви беше посетил. 15.Какво стана с удоволетворението което изпитвахте по него време? Имаше някои от вас тогава, които ако можеше биха дали и собствените си очи за мен, толкова дълбоко се грижехте! 16.И сега изведнъж се превърнах във ваш враг, защото просто ви казвам истината. Не мога да го повярвам. 17.Тези еретични учители са готови на всичко за да ви ласкаят, но техните мотиви са отвратителни. Те не искат да ви допуснат до свободния свят на Божията благодат, за да зависите винаги от тях за съгласие и насоки, като това ги прави да се чувстват важни. 18.Хубаво е да бъдете ревностни във вършенето на добро, но не само когато съм с вас. Не можете ли когато съм далеч от вас, да продължите със същата загриженост към мен и към Посланието, както когато бях с вас? 19.Знаете ли точно как се чувствам сега? Като майка в родилни болки. И ще се чувствам така докато не видя Христовия живот видим в живота ви. 20.О, желал бих да съм с вас. Тогава

бих намалил резкия тон на писмото далеч от очевидното недоволство. 21.Кажете ми сега вие, които сте очаровани от закона: Обърнали ли сте подробно внимание на този закон? 22.Спомнете си Авраам имаше двама сина: един от робинята и един от свободната жена. 23.Синът на робинята беше роден чрез човешко съгласие, синът на свободната се роди чрез Божие обещание. 24.Ще използвам тези случки за илюстрация. Двете раждания представляват два начина на взаимоотношения с Бог. Единия е от планината Синай в Арабия. 25.Той съответства на това, което става сега в Ерусалим- робски живот, произвеждащ роби като потомство.Това е пътят на Агар. 26.За разлика от това има невидим Ерусалим, свободен Ерусалим и той е наша майка- това е пътя на Сара. 27.Спомнете си какво написа Исая: „Ликувай безплодна жено, която не раждаш деца, извикай и възкликни, ти жено, която нямаш родилни болки. Защото децата на безплодната жена сега, са повече от децата на избраната.” 28.Не е ли ясно приятели, че и вие като Исаак сте деца на обещание? 29.В дните на Агар и Сара, детето, което дойде от постъпката на маловерие(Исмаил) измъчваше детето което дойде по волята на Духа от истинското

обещание(Исаак). Не е ли ясно, че това измъчване вие го преживявате сега от Ерусалимските еретици, които следват този стар пример? 30.Има Писания, които ни казват какво да правим: ”Изгони майката-робиня с нейния син, защото синът на робинята няма да наследи със сина на свободната.” 31.Не е ли убедително? Ние не сме деца на робинята, но на свободната.

5 1.Христос ни освободи да живеем свободен живот. Затова се изправете и никога вече не позволявайте на никой да ви слага робския хомот. 2.Категоричен съм в това. В момента някои от вас се подчиняват на обрязване или на други методи за пазене на правила, като в същия момент свободата, този дар от Христос спечелен с толкова мъка се пропилява. 3.Повтарям моето предупреждение: Онзи, който приема пътищата на обрязване, заменя всичките предимства на свободния живот в Христос със задълженията на робския живот под закона. 4.Предполагам, че никога не сте го взимали в предвид, но това е което се случва. Когато се опитвате да живеете чрез своите собствени религиозни планове и проекти вие се отрязвате от Христос, и излизате от благодатта. 5.А през това време ние с надежда чакаме за

удоволетворяващи взаимоотношения с Духа. 6.В Христос нито нашата най-добросъвестна религиозност, нито пренебрегването на религията означават нещо. Това, което има значение е нещо по-скоро намиращо се вътре в нас-вяра изразена с любов. 7.Вие тичахте превъзходно! Кой ви попречи, отклонявайки ви от истинското послушание? 8.Това отклонение не идва от Онзи, който в тази надпревара ви призова на първото място. 9.И моля не подхвърляйте това като нещо незначително. Както знаете, на маята и е необходима само минута за да закваси целия хляб. 10.Дълбоко в мен Господ ми е дал увереност, че няма да мислите различно от това. Но онзи, който ви обърква, който и да е той ще понесе Божието наказание. 11.А пък слуховете, че продължавам да проповядвам обрязването(както правех в онези дни преди „пътя за Дамаск") са абсурдни. Защо съм все още преследван тогава? Посланието за кръста вече не би било проблем, ако проповядвах обрязването. 12.Защо тия агитатори, завладяни от идеята за обрязване не отидат до края и не се кастрират! 13.Абсолютно ясно е, че Бог ви е призовал за свободен живот. Уверете се в това, че няма да използвате тази свобода като извинение, да правите каквото си искате и

да я разрушавате. По-скоро използвайте свободата си да служите един на друг в любов; по такъв начин свободата нараства. 14.Всичко което знаем за Божието Слово е събрано в едно изречение: Обичай другите, както обичаш себе си. Това е постъпка на истинска свобода. 15.Но ако се хапете и повреждате един друг, не след дълго ще се изтребете и къде тогава ще е скъпоценната ви свобода? 16.Моят съвет е: Живейте свободно вдъхновени и мотивирани от Божия Дух. Тогава няма да подхранвате изблиците на егоизма. 17.Защото в нас има корен на греховен егоцентризъм, който е в противоречие със свободния дух, както свободния дух е несъвместим с егоизма. Тези два начина на живот са противоположни, така че не можете да живеете един път по единия начин, а друг път по другия начин в зависимост от това как се чувствате през всеки изминал ден. 18.Но ако се покорите на Духа, законът няма да има контрол върху вас. 19.Явно е какъв начин на живот произлиза от опитите да ходим по нашия собствен път през цялото време: повтарящ се без любов евтин секс; натрупване на негативни мисли и емоции; безумни и отчаяни опити да сграбчиш щастието; 20.евтини богове, религия на магически представления; параноична

самота; безмилостна конкуренция; желания, които поглъщат всичко, но въпреки това остават незадоволени; жесток характер, неспособен да обича и да бъде обичан; разделени домове и разделени животи; дребнави и неуравновесени стремежи; 21.порочния навик да обезличаваш всеки в съперник; неконтролируеми пристрастявания; грозна пародия на общност. Бих могъл да продължа. Както знаете, не ви предупреждавам за първи път. Ако използвате свободата си по този начин, няма да наследите Божието царство. 22.Но какво се случва когато живеем по Божия начин? Духът Му ни прави обичащи, щастливи, спокойни, търпеливи, мили и сърдечни, добри, верни и преданни, 23.благородни и себевладеещи се. Срещу такъв начин на поведение няма закон. 24.Сред онези, които принадлежат на Христос, всичко свързано с ходенето в собствения ни път и безмисления отзив към това, което всеки друг нарича потребност, е унищожено завинаги-разпънато на кръст. 25.Откакто сме избрали този начин на живот, живота на Духа, нека да ви уверим, че ние не го държим просто като идея в главите си или като чувство в сърцата си, но упражняваме всичко това във всеки детайл от нашия живот. 26.Това

означава, че няма да се сравняваме един с друг, дори някой да е по-добре, а друг по-зле.

6 1.Приятели, живейте съзидателно. Ако някой падне в грях, простете му и го привдигнете, като запазите критиките за себе си. Може до края на деня и вие да имате нужда от прошка. 2.Наведете се и намерете онези, които са подтиснати. Споделете тяхното бреме и така изпълнете Христовия закон. 3.Ако се мислите за твърде добри, много заблуждавате себе си. 4.Направете внимателно изследване на това кои сте всъщност, на работата която ви е дадена и тогава се снишете. Не се впечатлявайте от себе си. Не се сравнявайте с другите. 5.Всеки от вас трябва да поеме отговорност за изграждане на най-доброто в собствения му живот. 6.Споделяйте всяко добро нещо, което имате с този, който ви поучава в Божието слово. 7.Не се заблуждавайте! Никой да не се подиграва с Бога. Каквото посее човек, това и ще пожъне. Онзи който сее егоизъм, игнорирайки нуждите на другите, игнорира Бога 8.и ще пожъне реколта от бурени. Всичко, което ще има да покаже в живота си са бурени. Но онзи, който сее като се отзовава на Бога, и позволява на Божия Дух

да развива работата си в него, ще пожъне реколта от истински вечен живот. 9.Нека не се изморяваме да вършим добро. 10.Затова, нека винаги когато имаме възможност, да работим за доброто на всички, като започнем с близките ни хора от общността на вярата. 11.Сега в тези последни изречения искам да подчертая ясно с моята собствена ръка, най-съществените неща от това, което съм ви написал. 12.Тези хора, които се опитват да ви налагат обрязването имат само един мотив: Те искат по лесен начин да изглеждат добри в очите на другите. На тях им липсва смелостта да живеят чрез вяра споделяйки страданието и смъртта на Христос. Всичкото им говорене относно закона са празни приказаки. 13.Самите те не спазват закона! И много внимателно подбират правилата, които да спазват. Искат вие да бъдете обрязани, за да могат да се хвалят с успеха си от вербуването ви на тяхна страна. Това е достойно за презрение! 14.А колкото до мен аз няма да се хваля с нищо, освен с кръстта на нашия Господ Исус Христос. Защото по отношение на света аз съм се разпнал на този кръст, освободен от задушаващата атмосфера на това да угаждам на другите, и да се приспособявам към малките тенденции, които те

диктуват. 15.В Христос Исус няма значение да ли си обрязан или не, това което е от значение е да бъдеш ново създание. 16.Всички, които ходят по този стандарт са истинският Божий Израел-Неговите избрани хора. Благодат и мир на тях! 17.Съвсем откровено казвам, че не искам повече да ви досаждам с тези спорове. Имам да върша далеч по-важни неща, да живея сериозно според тази вяра. Аз нося върху тялото си белезите от служенето ми на Христос. 18.Приятели мои, нека благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с духа ви. Амин.

Ефесиани

1 1.От Павел, избран от Бога да бъде апостол на Исус Христос, до Божиите хора, които живеят в Ефес и са верни последователи на Христос Исус. 2.Благодат и мир да бъдат на вас от Бога нашия Отец и от Господа Исуса Христа. 3.Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос за духовните благословения, които Христос ни донесе от небето. 4.Преди сътворението на света, Той ни избра чрез Христос да бъдем святи и съвършени в присъствието Му. 5.И

поради любовта Си Бог реши да ни осинови чрез Исус Христос. Той доброволно реши да направи това 6.за да бъде прославена благодатта дадена на нас във възлюбения Му Син. 7.Чрез кръвта на Сина Му, ние сме освободени от греховете ни. Бог ни прости прегрешенията поради преливащата Си благодат. 8.Той изля благодатта Си като ни даде всяка мъдрост и прозрение, 9.когато ни разкри тайната на плана Си за нас. Беше решил да извърши това чрез Христос. 10.Той планираше да доведе цялата история, до целта и в Христос. Тогава Христос ще бъде главата на всичко на небето и на земята. 11.В Христос ние откриваме кои сме и за какво живеем. Дълго преди да чуем за пръв път за Христос и да положим надеждата си в Него, Той беше насочил окото си върху нас, беше ни определил за славен живот, 12.част от цялостното намерение, което Той осъществява във всичко и всеки. 13.Христос също така и ви донесе истината, която е благовестието на нашето спасение. Вие повярвахте в Него и ви се даде обещания Святи Дух, за да ви покаже, че принадлежите на Бога. 14.Този Святи Дух е гаранцията, че ще получим наследството си. Тогава ще бъдем свободни, и Бог ще бъде почетен и прославен. 15.Ето защо, когато чух за

здравата вяра която имате в Господ Исус и за преливащата ви любов към всичките християни, 16.аз не можех да спра да благодаря на Бога за вас – всеки път когато се молех, си мислех за вас и благодарях. 17.Но аз не просто благодаря. Аз моля – моля Бога на нашия Господ Исус Христос, Бога на славата – да ви направи разумни и проницателни в познанието на личността Му, 18.очите ви да са фокусирани и ясни, за да можете да видите точно какво ви е призовал да извършите, за да проумеете необятността на този славен път на живот който Той има за християните. 19.Желая да разберете великата сила, която Бог има за нас последователите. Това е същата удивителна сила, която Той използва, 20.когато възкреси Христос от мъртвите и го постави от дясната Си страна на небето. 21.Там Христос владее над всички сили, началства и власти. Той владее над всички същества не само в този свят, но и в бъдещия. 22.Бог постави всичко под власта на Христос и за доброто на църквата Той Го направи глава на всичко. 23.Църквата е тялото Христово и е изпълнена с Христос, Който изпълва всичко.

2 1.До неотдавна вие тънехте в онзи стар загнил живот на грях. 2.Оставяхте света, който не знае основното нещо за живота, да ви казва как да живеете. Вдишвахте с дробовете си оскверняващото неверие, и след това издишвахте непокорство. 3.Всички ние го вършихме, всички правихме това което ни се искаше, когато ни се искаше, всички бяхме в една и съща лодка. Цяло чудо е, че Бог не изгуби търпение и не свърши веднъж завинаги с всички нас. 4.Вместо това, тъй като е необятен в милост и с невероятна любов, Той ни прегърна. 5.Взе нашият мъртъв поради греха живот и ни направи живи в Христос. Той направи всичко това сам, без помощ от наша страна. 6.След това ни взе и ни постави в най-високото небе заедно с Исус, нашия Месия. 7.Сега Бог ни има там където ни иска, с цялото време на този свят и на следващия, за да ни обсипе с благодат и добрина в Христос Исус. 8.Спасението е изцяло Негова идея и изцяло Негово дело. Всичко, което ние правим е да Му се доверим достатъчно и да му позволим да Го извърши. То е дар от Бога от началото до края. 9.Ние не играем главната роля. Ако я играехме, вероятно щяхме да обикаляме и да се хвалим, че сме извършили всичко.

10.Не, ние нито правим нито спасяваме себе си. Бог ни прави и ни спасява. Той създава всеки един от нас чрез Христос Исус за да се присъединим към Него в работата която върши, добрата работа която Той е приготвил за нас да вършим. 11.Но не приемайте нищо от това без доказателства. Съвсем доскоро вие бяхте извън Божиите пътища, 12.и нямахте никаква представа за всичко това, не знаехте основното нещо за начина по който Бог работи, и нямахте и най-смътна представа за Христос. Не знаехте нищо за богатата история на Божиите завети и обещания в Израел, бяхте невежи за това което Бог правеше по целия свят. 13.Сега в Христос Исус вие, които преди сте били далеч, сега сте поставени близо чрез кръвта на Христос. 14.Той оправи нещата помежду ни така, че и не-еврейските външни хора и еврейските посветени хора сега да сме заедно в това. Събори стената, която използвахме да се държим един друг на разстояние. 15.Отмени законовия кодекс който беше станал толкова задръстен от дребни буквички и бележки под линия, че пречеше повече отколкото помагаше. Тогава Той започна наново. Вместо да продължи с две групи от хора разделени от векове на враждебност и подозрение, Той създаде нов

вид човешко същество, едно чисто начало за всички. 16.Христос ни обедини чрез Своята смърт на Кръста. Кръста ни доведе до приемане, и това беше края на враждебността. 17.Христос дойде и проповядва мир на вас външните хора и мир на нас посветените(вътрешните) хора. 18.Той ни третираше като равни, и така ни направи равни. Чрез него и едните и другите споделяме един и същ Дух и имаме еднакъв достъп до Отца. 19.Вие вече не сте скитащи се изгнаници. Сега това царство на вяра е ваша родина. Вие повече не сте чужденци или външни лица. Вие сте родени тук, и имате толкова право да се наричате християни, колкото и всеки друг. Бог строи дом. Той използва всички нас (независимо от това как сме стигнали до тук) в това което строи. 20.Той употреби апостолите и пророците за основата. Сега Той използва вас, като ви напасва тухла по тухла, камък по камък, с Христос Исус, Който като крайъгълен камък, 21.държи всички части заедно. Ние го виждаме как придобива форма ден след ден – свят храм построен от Бога, 22.с всички нас вградени в него, храм в който Бог се чувства напълно у дома си.

3 1.Затова аз, Павел съм затворник на Исус Христос, заради ония от вас, които не са юдеи. 2.Несъмнено сте чули как Бог ми даде отговорността да донеса благодатта Му на вас. 3.Чували сте, че Той ми откри тази тайна чрез откровение. Вече ви писах накратко за това. 4.Като четете това писмо, също ще разберете колко добре разбирам тайната на Христос. 5.Никой не знаеше за тази тайна, докато Божият Дух не я откри на Неговите святи апостоли и пророци. 6.А тайната е, че хората които никога не са чували за Бога (външните хора), и тези които са слушали за него през целия си живот (вътрешните хора) имат една и съща позиция пред Бога. Те получават същото предложение, същата помощ, същите обещания в Христос Исус. 7.Това е работата на моя живот: да помагам на хората да разбират и да откликват на това Послание. То дойде като същински подарък към мен, истинска изненада, като Бог подреди всички подробности. 8.Когато дойде момента Посланието да се представи на хора които нямат никаква опитност в Божия път, аз най-малко отговарях на изискванията от всички налични християни. Бог се погрижи да бъда подготвен, но

можете да сте сигурни, че това няма нищо общо с моите естествени способности. И ето ме тук, проповядващ и пишещ за неща които са далеч отвъд способността ми да проумявам, за неизчерпаемите богатства и щедрост на Христос. 9.Моята задача е да извадя наяве и да направя ясно това, което Бог, Който създаде всичко това в самото начало, е правил тайно и зад кулисите през цялото време. 10.Чрез християни като вас, събрани в църкви, този свръхестествен план на Бога се разкрива и за него се говори дори между ангелите. 11.Всичко това се случва в рамките на плана, начертан в самото начало от Бог, и след това изпълнен в Христос Исус. 12.Когато повярваме в Него, ние сме свободни да кажем това което е необходимо да се каже, и имаме дързост да отидем там където се нуждаем да отидем. 13.Така че не оставяйте моите настоящи неприятности заради вас да ви обезсърчат. За вас те са слава. 14.Затова падам на колене в присъствието на Отец, 15.от Когото цялото семейство на небето и земята приема името си. 16.Моля се Бог да ви даде дар от богатството Си в слава, да ви даде чрез Духа Си вътрешна сила и издържливост. 17.Тогава Христос ще живее във вас чрез вяра. Също така се моля да стоите здраво и да бъдете дълбоко

вкоренени в любовта. 18.Така заедно с всички Божии хора ще можете да разберете колко широка, дълга, висока и дълбока е Божията любов. 19.Желая да знаете всичко за Христовата любов, макар, че тя е твърде прекрасна за да бъде измерена. Тогава живота ви ще бъде изпълнен с цялата Божия пълнота. 20. Бог може да направи всичко, вие знаете това – далеч повече отколкото някога бихте си представили или предположили или поискали в най-смелите си мечти. Той прави това не като ни командва, но като работи в нас, дълбоко и нежно, вътре в нас със Своя Дух. 21.Слава на Бога в църквата и в Исус Христос във всички поколения и до века. Амин.

4 1.Като затворник за Христос, аз ви насърчавам да живеете така, че начинът ви на живот да показва, че сте призвани от Бога. 2.Винаги бъдете смирени и внимателни. Бъдете търпеливи един към друг и се приемайте с любов. 3.Старайте се да оставяте Божия Дух да държи сърцата ви в единство. 4.Всички вие сте част от едно и също тяло. Има един Божий Дух, както и ви е дадена една надежда, когато бяхте призвани да бъдете Божии хора. 5. Имаме един Господ, една вяра,

едно кръщение, 6.един Бог, Който е Отец на всички хора. Той не е само Бог над всички, но и работи като използва всички нас и живее в нас. 7.Но това съвсем не означава, че трябва да изглеждате и говорите и действате еднакво. Извън щедростта на Христос, на всеки от нас е даден личен дар. 8.Писанията казват:" Когато възлезе на високо, Той доведе много пленици и даде дарове на хората." 9.Когато се казва „възлезе", това означава, че Христос е слизал до най-дълбоките части на земята. 10.Също така означава, че Оня, Който е слизал дълбоко в земята е същия, Който възлезе в най-горното небе, за да изпълни цялата вселена. 11.Христос избра някои от нас да бъдат апостоли, други пророци, други благовестители (мисионери), а други пастири и учители, 12.за да се научат хората Му да служат, и тялото Му да расте силно. 13.Това ще продължи докато се обединим чрез вярата си и чрез познаването на Божия Син, докато станем зрели и съразмерни на Христос, Който е стандарта. 14.Трябва да спрем да действаме като деца, нито да позволяваме на измамници да ни подлъгват с фалшивите си учения, които са като ветрове, които ни подхвърлят от място на място. 15.Любовта трябва винаги да ни прави да говорим

истината. Така ще пораснем във всичко и ще бъдем повече като Христос, Който е главата на тялото. 16.Той държи цялото тяло и прави всички части да работят съвършено, докато то расте и става силно поради любовта. 17.Като последовател на Господа ви нареждам да спрете да живеете като глупави безбожни хора. 18.Умовете им са помрачени, те са упорити и невежи и са изпуснали животът, който идва от Бога. Вече нямат никакъв усет, за това, което е право, 19.и са толкова алчни и ненаситни, че вършат всякакви неприлични неща. 20.Но това не е живот за вас. Вие се научихте от Христос. 21.Чухте посланието Му и се изучихте в пътищата Му. Истината е в Исус. 22.Беше ви казано, че глупавите ви желания ще ви унищожат, и че трябва да се откажете от стария си начин на живот с всичките му лоши навици. 23.Нека Духът да промени начинът ви на мислене, 24.и да ви направи нов човек. Бяхте създадени да бъдете като Бога, така че трябва да Му угаждате и да бъдете истински святи. 25.Ние сме части от едно и също тяло. Затова спрете да се лъжете и започнете да си говорите истината. 26.Не се гневете толкова, че да съгрешите. Не си лягайте ядосани, 27.И не давайте на дявола възможност да работи. 28.Ако си крадец,

престани да крадеш. Бъди честен и работи усърдно, за да имаш какво да дадеш на хората в нужда. 29.Престанете с всички мръсни приказки. Говорете правилните неща на правилното време и с думите си помагайте на другите. 30.Не оскърбявайте Бога, не разбивайте сърцето Му. Святият Му Дух, Който се движи и живее във вас е най- съкровената част от живота ви, Той ви прави достойни за Него. 31.Престанете да се огорчавате и ядосвате на другите. Не си викайте и не се проклинайте един друг, нито бъдете груби. 32.Вместо това, бъдете внимателни и милосърдни, прощавайте на другите, точно както Бог ви прости поради Христос.

5 1.Наблюдавайте какво върши Бог и след това го правете, като деца които се учат на правилно поведение от своите родители. 2.Главното което Бог прави е да ви обича. Правете Му компания в това и се научете да живеете живот на любов. Забележете как ни обикна Христос. Любовта Му не беше предпазлива, а изобилна. Той не ни обичаше за да получи нещо от нас, а за да ни даде всичко от Себе Си. Обичайте по този начин. 3.Не позволявайте любовта да се превърне в похот и да си

отиде неусетно, като се подхлъзне надолу към сексуални отношения с няколко човека, нечисти навици, или груба алчност. 4.Въпреки, че някои езици просто обичат вкуса на клюката, християните имат по-добър начин да използват говоримия език от този. Не говорете мръсно или глупаво. Такъв вид говорене не подхожда на стила ни. Вместо това дайте благодарение на Бога. 5.Знаете много добре, че никой, който е въвлечен в сексуални грехове, перверзии или алчност (което е и идолопоклонство) не може да има никакво наследство в царството на Христос и на Бога. 6.Не се оставяйте да бъдете подведени от религиозно лицемерно говорене. Бог се разгневява от хора, които са пълни с религиозни агитации, но не искат да имат нищо общо с Него. 7.Дори не се навъртайте около такива хора. 8.Преди вие бяхте хора живеещи в тъмнината, но сега сте хора на светлината, защото принадлежите на Господа. Затова действайте като хора на светлината, 9.и направете светлината ви да сияе. Бъдете добри, честни и истински, 10.Като се стараете да угаждате на Господа. 11.Не участвайте в безполезните дела на тъмнината. Вместо това ги изобличавайте. 12.Срамно е да се говори за делата, които хората вършат в тайно. 13.Светлината

разкрива истинската същност на всичко, 14.защото тя прави всичко лесно за виждане. Писанията казват: „Стани от съня си и възкресни от мъртвите. Тогава Христос ще те осветли.” 15.Действайте като разумни хора, а не като глупаци. 16.Правете максималното във всяка възможност която ви се предоставя, защото дните са лоши. 17.Не бъдете глупави, а разбирайте какво желае Господ да вършите. 18.Не се унищожавайте като се напивате, но оставяйте Святия Дух да изпълва живота ви. 19.Когато се събирате, пейте псалми, химни и духовни песни, като хвалите Господа с цялото си сърце. 20.Винаги използвайте името на нашия Господ Исус Христос за да благодарите за всичко на Бога Отец. 21.Освен уважението към Христос, бъдете любезни и почтителни един към друг. 22. Жени, разбирайте и подкрепяйте съпрузите си по начина, по който подкрепяте Христос. 23.Съпругът ръководи жена си точно както Христос прави това с църквата, не чрез налагане, а чрез нежна грижа. 24.Така че, точно както църквата се подчинява на Христос когато Той я ръководи, така и жените трябва да се подчиняват на съпрузите си. 25.Мъже, продължавайте с всички сили да обичате жените си, точно както Христос обикна

църквата – с любов, която се характеризира с даване, а не с получаване. 26.Чрез силата на словото Си, Той освети църквата, и я направи чиста чрез умиване с вода. 27.Христос направи това, за да има славна и свята църква, без петно и недостатък, без бръчка или друг дефект. 28.По същия начин и мъжът трябва да обича жена си, както обича себе си. Мъжът, който обича жена си, показва, че обича и себе си. 29.Никой не злоупотребява със собственото си тяло, нали? А го храни и му угажда. По този начин Христос се отнася към нас, църквата, 30.тъй като сме части от Неговото тяло. 31.И ето защо човек оставя баща си и майка си и се грижи нежно за жена си. Вече не са двама, те стават "една плът". 32.Това е голяма тайна, и аз не претендирам, че я разбирам изцяло. Това което ми е най-ясно е начина, по който Христос се отнася към църквата. 33.Затова всеки съпруг трябва да обича съпругата си, така както обича себе си, и всяка съпруга, трябва да уважава съпруга си.

6 1.Деца, правете това което ви казват родителите ви. Единствено това е правилно. 2."Почитай баща си и майка си" е първата заповед която има обещание

прикрепено към нея, а именно, 3.“и така ще живееш добре и ще имаш дълъг живот”. 4.Бащи, не разгневявайте децата си като ги унижавате тежко. Хванете ги за ръка и ги водете в пътя на Господа. 5.Слуги, покорявайте се на земните си господари. Показвайте им голямо уважение и им бъдете верни както сте и на Христос. 6.Не правете просто това което трябва да правите колкото да мине номера, но работете от сърце, като слуги на Христос, които правят това което Бог иска от тях. 7.И работете с усмивка на лицето си, като винаги имате наум, че без значение кой се случва да дава заповедите, вие всъщност служите на Бога. 8.Добрата работа ще бъде добре възнаградена от Господа, независимо от това дали сте роби или свободни. 9.Господари, същото се отнася и за вас. Не оскърбявайте и не заплашвайте. И вие и вашите слуги сте под властта на един и същ Господар в небето. Той не прави разлика между вас и тях. 10.И с това ще завърша. Бог е силен, и Той иска и вие да сте силни. 11.Затова вземете всичко което Господ е подбрал за вас, добре изработени оръжия от най-добрите материали. Вкарайте ги в употреба, за да сте способни да устоите на всичко което дявола хвърля на пътя ви. 12.Ние не се бием

срещу хора, а срещу сили, власти и управници на тъмнината и срещу силите на духовния свят. 13.Вземете цялото въоръжение, което Бог ви дава. Тогава, когато злия ден дойде, вие ще сте способни да се защитите. И когато битката свърши, вие все още ще стоите твърди. 14.Бъдете готови. Нека истината бъде като колан на кръста ви, и нека Божията справедливост ви защитава като броня. 15.Желанието ви да благовествате трябва да бъде като обувки на нозете ви. 16.Нека вярата ви бъде като щит, и така ще можете да спрете всички огнени стрели на лукавия. 17.Нека Божията спасителна сила бъде като шлем, и за меч използвайте Божието слово, което идва от Духа. 18.Молете се в Духа във всяка ситуация. Използвайте всякаква молитва и молба. Бъдете бдителни, полагайте всякакви усилия и се молете за всички Божии хора. 19.И не забравяйте да се молите за мен. Молете се да знам какво да кажа и да имам смелостта да го кажа на правилното време, да разказвам тайната на всички до един, Посланието, което аз, 20.един проповедник-затворник какъвто съм, съм отговорен да освободя. 21.Тихик, моят добър приятел тук, ще ви каже какво правя и как вървят нещата с мен. Той определено е един слуга на Господа на когото може

да се разчита. 22.Изпратил съм ви го не само да ви разкаже за нас, но и да ви насърчи във вярата ви. 23.Нека Бог Отец и Господ Исус Христос дадат на всички последователи мир, любов и вяра. 24.Нека Божията благодат да бъде с всеки, който обича нашия Господ Исус Христос.

Филипяни

1 1.Павел и Тимотей посветени слуги на Исус Христос, пишат това писмо до всички християни във Филипи, заедно с епископите и служителите. 2.Поздравяваме ви с мира и благодатта, които идват от Бога нашия Отец, и от Господа Исус Христос. 3. Всеки път, когато се сетя за вас аз възкликвам с благодарност към Бога. 4.И винаги във всяка моя молитва аз се моля за вас с радостно сърце. 5.Толкова съм доволен, че вие продължихте с нас, да вярвате и разгласявате Божието послание, от деня в който го чухте, чак досега. 6.Никога, ни най-малко не съм се съмнявал, че Бог Който започна тази велика работа във вас, не ще я продължи и доведе до успешен край до деня на явяването на Исус Христос. 7.Вие имате специално място в моето сърце. Толкова е

естествено за мен да се чувствам по този начин. 8.Самият Бог знае колко много искам да ви видя. Той знае, че аз се грижа за вас по същия начин, по който Исус Христос се грижи. 9.Това е моята молитва: любовта ви да расте и така вие няма само да обичате много, но и ще обичате както трябва. Научете се да обичате по подходящия начин. Нуждаете се да използвате умовете си и да изпитвате чувствата си, 10.и така вашата любов ще е искрена и разумна, а не сантиментално излияние. Живейте живот на любов-благоразумен и назидателен, живот с който Исус ще се гордее: 11.изобилен с плодове от Духа, правейки Исус Христос привлекателен за всички, увличайки всеки в славата и хвалата на Бога. 12.Искам да ви съобщя приятели, че моето затваряне тука има обратен от очаквания ефект. Вместо да бъде унищожено, благовестието наистина преуспява. 13.Всичките войници тука, както и всички други разбраха, че аз съм в затвора поради Месията.Това възбуди тяхното любопитство и сега те научиха всичко за Него.14.И не само това, но и много от християните тук станаха много по-уверени и повече отвсякога говорят безстрашно за Бога и Месията.15.Истина е, че някои проповядват

Христос, защото като ме няма на пътя им, те ще бъдат център на вниманието. Но други го правят от най-добро сърце.16.Едната група е мотивирана от чиста любов, знаейки, че аз съм тука за да защитавам благовестието и желаят да помогнат.17.Другите, тъй като аз съм извън картината, са просто алчни, надявайки се да запазят нещо от това за себе си. Техните мотиви са лоши. Гледат на мен като на съперник и бедите, които идват срещу мен ги карат да си мислят: "Толкова по-добре за нас". 18.И така, как да отвърна? Реших, че наистина не ме е грижа за техните мотиви, дали са добри, лоши или са просто безразлични. Всеки път, когато един от тях си отвори устата, Христос се прокламира, така че аз просто ги насърчавам. Аз държа това да продължи, 19.защото знам как всичко ще се обърне. Чрез вашите искрени молитви и великодушният отклик на Духа на Исус Христос всичко, което Той иска да направи, в или чрез мен ще бъде направено. 20.Аз усилено се надявам да мога да продължа в моята посока. Не очаквам ни най-малко да бъде без трудности. Напротив, всичко което се случва с мен в затвора служи да направя Христос много по-точно познат, без да се интересувам дали ще живея или умра. Те не можаха да ме накарат да млъкна- дадоха

ми платформа! 21.Жив, аз съм пратеник на Христос, мъртъв аз съм възнаграден. Живот срещу много повече живот. Аз не мога да загубя. 22.Докато съм жив в това тяло имам да свърша добра работа тук. Ако трябва да избирам точно сега, едва ли знам кое бих избрал. 23.Труден избор! Желанието да прекратя пребиваването си тука и да бъда с Христос е мощно. Понякога не мога и да си помисля за нещо по-добро. 24.Но през повечето време, поради това през което минавате, аз съм уверен, че е по-добре за мен да остана тук. 25.И така аз планирам да бъда наоколо за известно време, да бъда ваш другар докато вашия растеж в този живот на вяра в Бога продължава. 26.Можете да започнете да гледате в бъдещето, към голямата среща когато дойда да ви видя отново. Ние ще хвалим Христос радвайки се един на друг. 27.Междувременно такъв начин на живот е доверие към посланието на Христос. Нека нищо в поведението ви не зависи от това дали идвам или не. Вашето държание трябва да бъде същото, независимо дали идвам да ви видя или чувам за вас от разстояние. Стойте обединени, единни във видение, борещи се за вярата на хората в благовестието, 28.а не да се страхувате или да хитреете в слабостта си пред

опозицията. Вашата дързост и единство ще им покаже срещу какво са се изправили: поражение за тях, победа за вас и двете са поради Бога. 29.Има много още в този живот, освен вяра в Христос. Има също и страдание за Него. Страданието е толкова дарба, колкото и вярата. 30.Вие сте замесени в същия вид борба, през която ме видяхте да преминавам, за която сега получавате нови сведения в това писмо.

2 1.Ако въобще сте взели нещо от следването на Христос, ако Неговата любов е направила някаква разлика в живота ви, ако общението на Духа означава нещо за вас, ако имате сърце, ако ви е грижа, 2.тогава направете ми услуга: съгласявайте се един с друг, обичайте се един друг, бъдете дълбоки духовни приятели. 3.Не лансирай твоя начин на преден план, не ласкай твоя начин като най-добър. Постави себе си настрана и помагай на другите да напредват. 4.Не бъди обсебен от изявяването на твоите собствени предимства. Забравете за себе си дотолкова, че да помагате на другите. 5.Мислете за себе си по начина, по който Христос мислеше за Себе Си. 6.Той беше равнопоставен с Бога, но не мислеше толкова много за Себе Си, че да

не може да се откаже от предимствата на това положение, независимо какви са те.7.Когато времето дойде, Той остави настрана привилегиите на Божеството и прие положението на роб - превърна се в човек. 8.Превърнал се в човек, Той остана човек. Това беше невероятен процес на смирение. Той не изискваше специални привилегии, а вместо това живя себеотрицателен, покорен живот също така и умря със самопожертвователна, покорна смърт, най-лошия вид смърт- разпъване на кръст. 9.Поради това послушание Бог Го издигна на най-високата позиция и почете името Му над всички други, 10.така че всяко създание на небето и земята-дори онези умрели и погребани много отдавна, ще се наведат в поклонение пред Исус Христос, 11.и ще извикат в хвала, че Той е Господаря на всичко, в славната почит на Бога Отца. 12.Това, което искам да ви кажа е, че вие ще трябва просто да продължите да правите това, което сте правили от самото начало. Когато живеех сред вас, вие живеехте в послушание. Сега, когато съм отделен от вас, продължавайте. Дори е по-добре да удвоите своето старание. Бъдете дейни в своя живот на спасение, почтителни и чувствителни пред Бога.13.Бог работи във вас, за да ви направи

желаещи и способни да Му се покорявате. 14.Правете всичко с готовност и добро настроение- не се карайте, не се критикувайте. 15.Излезте в този свят непокварени, като полъх свеж въздух в това окаяно и омърсено общество. Давайте на хората виждане за добро живеене и за живия Бог. Носете даващото светлина Послание в нощта, 16.така аз ще имам добра причина да се гордея с вас в денят когато Христос се върне. Вие ще бъдете живото доказателство, че не съм вършил всичката тази работа напразно. 17.Дори и да ме екзекутират тук и сега, аз ще се радвам да бъда част от жертвата на вашата вяра, която правите на Христовия олтар, част от вашата радост.18.Отвърнете и вие като се присъедините към моята радост. Каквото и да правите не съжалявайте за мен.19.Аз планирам(според плана на Христос)да пратя Тимотей при вас много скоро, така той ще може да донесе на връщане всички новини за вас които ще събере. О, как това ще зарадва сърцето ми! 20.Нямам никой друг като Тимотей. Той е верен и искрено загрижен за вас. 21.Повечето хора наоколо се грижат повече за себе си, а и по-малко се занимават с нещата на Исус. 22.Но сами вие знаете, че Тимотей е истински. Като баща и син работихме усърдно за

разпространението на благовестието. 23.Щом видя как нещата ми се нареждат, планирам да го изпратя. 24.И тогава се надявам и се моля да дойда и аз след него. 25.Но засега, изпращам Епафродит, моя добър приятел и придружител в моята работа. Вие го изпратихте да ми помогне, сега аз го изпращам да помага на вас. 26.Той бе лишен от възможността да се върне при вас по най-лошия начин. Особено откакто оздравя от болестта за която чухте, той бе възпрепятстван да се върне и да ви увери, че е добре. 27.Както знаете той без малко да умре, но Бог имаше милост към него. И не само към него, Той имаше милост също и към мен. Неговата смърт би била огромна скръб струпана върху всички останали. 28.И така вие разбирате защо съм толкова щастлив да ви го изпратя. Когато го видите отново здрав и енергичен, как ще се зарадвате и колко спокоен ще съм аз. 29.Направете му голямо посрещане и дайте му радостна прегръдка! Хора като него заслужават най-доброто, което можете да дадете. 30.Работейки за Христос той почти не умря, и рискува собствения си живот за да направи за мен това, което вие не можахте.

3 1.Най-накрая приятели, радвайте се, че принадлежите на Господа! Не ми тежи да повтарям това, което съм написал в предишните писма, надявам се, че на вас не ви тежи да го чуете отново. Бъдете предпазливи, за да не съжалявате после- така е по-добре. 2.Стойте на страна от лаещите кучета, от ония религиозни интриганти, всички те лаят, но не хапят. Интересуват се от външните неща"доволните обрязаници"- аз така ги наричам. 3.Ние сме онези, които са истински обрязани, защото се покланяме чрез силата на Святия Дух и се гордеем с Исус Христос. Не се хвалим с това, което сме направили 4.въпреки че аз бих могъл. Другите могат да се хвалят със себе си, но аз имам по-голяма причина да се хваля от който и да е. 5.Вие знаете моето родословие: законно роден, обрязан на осмия ден, израелтянин от елитното племе на Вениамин, стриктен и горещ последовател на Божия закон, 6.ревностен защитник на чистотата на моята религия, дотолкова, че преследвах последователите на Христос, педантичен съблюдател за всичко което е наредено в книгата на Божия закон. 7.Многото препоръки, които тези хора размахват наоколо като много специални, аз скъсах и изхвърлих на

боклука, заедно с всичко останало с което можех да се похваля. И защо? Заради Христос. 8.Да, всички неща, които някога мислех за много важни, си отидоха от моя живот. Сравнено с голямата привилегия да познавам Христос като мой Господ и първоизточник, всичко което някога мислех че имам, стана за мене безмислено. Изхвърлих всичко това, за да мога да прегърна Христос 9.и да бъда прегърнат от Него. Не исках нещо дребно и незначително, като посредствена праведност, която идва от спазването на списък от правила, когато мога да имам истинската, която идва от вярата в Христос- Божията праведност. 10.Предадох всички тия долнокачествени неща за да мога да познавам Христос лично, да опитам Неговата възкресенска сила, да бъда съучастник в страданията Му, да извървя целия път с Него, да умра като Него.11.Ако имаше друг начин за получаване на възкресение от смъртта, желая да го изпълня. 12.Не казвам, че имам всичко това едновременно, или че съм го направил. Но напредвам в моя път простирам се към Христос, Който толкова чудно се е протегнал към мен. 13.Приятели, не ме разбирайте погрешно: по никакъв начин не смятам себе си за експерт във всичко това, но държа здраво погледа си върху целта, където Бог ни

помахва напред- към Христос. 14.Аз съм тръгнал и бягам, и не се обръщам назад. 15.Нека тези, които искат да имат всичко, което Бог има за нас, да продължават да са фокусирани върху тази цел. Ако някой от вас има нещо друго в ума си, нещо по-малко от пълното посвещение, Бог ще изчисти замъгления ви поглед и вече ще можете да виждате. 16.Сега сме на правилния път, нека да стоим на него. 17.Приятели, следвайте моя пример и се учете от ония, които плътно следват примера, който ви дадохме. 18.Има много хора, които са хванали други пътища, избрали други цели, и се опитват да ви хванат да вървите заедно с тях. Аз ви предупредих за тях много пъти; за съжаление трябва да го направя отново. Всичко, което те искат са лесни пътища. Те мразят Христовия кръст. 19.Но лесните пътища са без изход. Тези, които живеят така са превърнали своята лакомия в богове; това с което се гордеят са техните надувки; всичко за което могат да мислят са техните желания. 20.Но има далеч повече за нашия живот. Ние сме граждани на небето! Ние чакаме пристигането на Спасителя, Господа Исус Христос, Който ще трансформира нашите земни тела в славни тела като Неговото. Той ще ни направи прекрасни и завършени

със същото могъщо умение, с което е поставил всичко под и около Него.

4 1.Мои скъпи приятели. Обичам ви толкова много! Искам да направя най-доброто за вас. Изпълвате ме с такава радост, с такава гордост. Не се разколебавайте. Стойте в пътя, непоклатими в Бога. 2.Моля настойчиво Еводия и Синтихия да изгладят своите различия и да ги оправят. Бог не иска Неговите деца да са държани от недоволство и злоба. 3.И така приятелю, тъй като си точно там за да помогнеш да се оправят нещата, направи най-доброто за тях. Тези жени работиха много усърдно за благовестието рамо до рамо с Климент и мен, и с другите съработници. Не забравяйте, че техните имена са също в книгата на живота. 4.Хвалете Бога по цял ден, всеки ден. Аз възнамерявам да се веселя в Него. 5.Покажете ясно на всички, които срещате, че сте на тяхна страна, че работите за тях, а не против тях. Помогнете им да видят, че Господ идва. Той може да се появи всяка минута. 6.Никога не се безпокойте за нищо. Но във всяка ситуация с молитва и молба изказвайте нуждите си на Бога с благодарение. 7.И докато се усетите, Божията пълнота, заедно с всичко добро ще

дойдат и ще се установят. Прекрасно е, когато Христос измести тревогите от центъра на вашия живот. 8.Обобщавайки всичко приятели, бих искал да кажа, че ще направите много добре като изпълвате умовете си и размишлявате върху нещата които са верни, благородни, истински, милостиви-най-доброто, а не най-лошото, красивото, а не грозното, неща за слава, а не за проклятие. 9.Практикувайте това което научихте от мен, това което чухте, видяхте и разбрахте. Правете го и Бог, Който прави всичко да работи в хармония, ще ви направи да бъдете в съвършено съгласие.10.Аз съм радостен в Бога, далече по-щастлив отколкото можете да си представите, щастлив, защото показвате отново такава силна загриженост към мене. Не, че сте престявали някога да се молите и мислите за мен. Вие просто нямахте възможност да го покажете. 11.В действителност аз не чувствам нужда от нищо. Вече съм се научил да бъда напълно доволен в каквито и да е обстоятелства. 12.Щастлив съм както с малко, така и с много. Открил съм рецептата за щастливо съществуване в случаи на ситост или на глад, с празни или пълни ръце. 13.Каквото и да имам, където и да съм, мога да направя всичко чрез Онзи, който ме прави това което съм. 14.Не

искам да кажа, че вашата помощ не означава много за мен- напротив тя означава. Беше прекрасно, че дойдохте при мене когато имах проблеми. 15.Вие филипяни знаете добре и можете да бъдете сигурни, че никога няма да забравя, че когато напуснах провинция Македония, рискувайки поради благовестието, нито една църква не ми помогна, нито имаше взимане –даване с мен относно тази работа, с изключение на вас. Вие бяхте единствените. 16. Дори когато бях в Солун вие ми помогнахте и то не веднъж, а два пъти. 17.Не че търся подаяние, но искам да опитате благословенията, които са резултат от щедростта. 18.И сега аз имам всичко това и продължавам да получавам повече. Подаръците, които изпратихте с Епафродит бяха повече от достатъчни, като благоуханна жертва, изпълваща въздуха с аромат, който е безкрайно приятен на Бога. 19.Можете да бъдете сигурни, че Бог ще се погрижи за всичко от което се нуждаете, Неговата щедрост надминава многократно вашата, в славата която се излива от Исус. 20.Нашия Бог и Отец изобилства в слава, която се излива от вечността. Амин. 21.Предайте нашите поздрави на всеки християнин, който срещнете. Нашите приятели ги поздравяват. 22.Всички християни тук,

особено тия които работят в двореца на императора ви поздравяват. 23.Приемете дълбоко във вас и опитайте удивителната благодат на Господа Исус Христос.

Колосяни

1 1.От Павел, избран от Бога да бъде апостол на Исус Христос, и от нашия брат Тимотей. 2.До божиите хора, които живеят в Колос и са верни последователи на Христос. Благодат и мир от Бога нашия Отец. 3.Всеки път като се молим за вас, ние благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос. 4.Ние чухме за вярата ви в Христос и за любовта ви към всички божии хора, 5.понеже това за което се надявате се пази за вас на небето. Вие чухте за тази надежда, когато повярвахте в благовестието, което е истинското послание. 6.То е същото по целия свят. Благовестието дава плод, разширява се и става по-силно, точно както и при вас. Още първия ден, когато чухте и приехте истината за това, което Бог върши, вие бяхте гладни за повече. 7.Сега тя е толкова силна във вас, колкото и когато я научихте от нашия приятел и съработник Епафрас. Той е верен работник на Христос, на когото мога винаги да

разчитам. 8.Също така, той ни разказа за любовта, която ви е дал Божият Дух. 9.По тази причина от деня, когато чухме за това, ние не преставаме да се молим за вас и да искаме Бог да ви изпълни с познанието на Неговата воля, чрез всяка духовна мъдрост и прозрение, 10.за да живеете живот, който доказва, че принадлежите на Господа. Така, ще Му угаждате по всякакъв начин, като растете чрез познаването на Бога във вършенето на всяко добро дело. 11.Неговото славно могъщество, ще ви направи търпеливи и достатъчно силни за да издържите всичко с радост. 12.Моля се да бъдете благодарни на Бога, че ви е позволил да имате участие в това, което Той е обещал на светиите в царството на светлината. 13.Той ни избави от силата на тъмнината и ни заведе в царството на възлюбения Си Син, 14.Който ни прости греховете и ни направи свободни. 15.Христос е точно като Бога, Който не може да бъде видян. Той е първородният Син, стоящ над всяко създание. 16.Чрез Него бе създадено всичко, което е на небето и на земята, видимото и невидимото, включително всички сили, господства и власти. Всичко бе създадено чрез Божия Син, и всичко бе създадено за Него. 17.Той съществуваше преди всичко и държи всичко сплотено.

18.Също така е и глава на църквата, която е Неговото тяло. Той е началото, първородния от мъртвите, за да има първенство във всичко. 19.Самият Бог благоволи да живее в пълнота в Сина Си. 20.Чрез Христос, Той Си възвърна всичко на небето и земята, като въдвори мир, чрез кръвта Му пролята на кръста. 21.Някога вие бяхте отделени от Бога и злите дела, които вършихте показваха враждебното ви отношение. 22.Но сега Христос ви върна при Бога, като умря в плътското Си тяло.Той извърши това, за да можете да дойдете в Божието присъствие без грях, недостатък или вина. 23.А вие трябва да останете дълбоко вкоренени и твърди във вярата си. Не предавайте надеждата, която получихте, когато чухте благовестието. То бе проповядвано на всички по земята, и на това послание аз станах слуга. 24.Радостен съм, че мога да страдам за вас и съм доволен, че в моето тяло аз продължавам страданието на Христос за Неговото тяло, което е църквата. 25.Божият план ме направи слуга на църквата Му и ме изпрати да проповядвам в пълнота словото на вас. 26.В миналото Бог скри тази тайна, но сега я е открил на Своите си хора. 27.Той искаше всички, не само евреите, да познават напълно тази прекрасна и

славна тайна без значение какъв е произхода им и какви са религиозните им убеждения. Тайната с няколко думи е това: Христос е във вас, затова можете с нетърпение да очаквате времето, когато ще споделим Божията слава. Това е същността на нашето послание. 28.Ние проповядваме Христос, като предупреждаваме хората да не прибавят нищо към посланието. Поучаваме в дух на здрав разум, за да можем да доведем всеки до зрялост. Да бъдеш зрял, означава да бъдеш съобразен с основата Христос, нито повече, нито по-малко. 29.Ето защо, аз работя толкова старателно ден след ден, година след година, като давам най-доброто от себе си със силата, която Бог толкова щедро ми дава.

2 1.Искам да разберете, че аз продължавам да работя за вас с цялото си усърдие, както и за християните в Лаодикия. Малко от вас са ме срещали лице в лице, но това няма голямо значение. Знайте, че аз съм на ваша страна, точно до вас и във всичко това не сте сами. 2.Искам да бъдете свързани в любов, и да сте наясно с всичко, което трябва да се знае за Бога. Тогава ще имате уверени и спокойни умове, съсредоточени върху Христос, Божията велика тайна. 3.Всички богати

съкровища на мъдростта и познанието са скирти в тази тайна, която беше разкрита на нас. 4.Казвам ви това, защото не искам никой да ви подмами и поведе след някакви други, така наречени „тайни”. 5.Вярно е, че съм далеч от вас и може би никога няма да ме видите, но повярвайте ми аз съм на ваша страна, точно до вас. За мен е удоволствие да чувам за това как внимателно и дисциплинирано ръководите делата си, и съм впечатлен от здравата същност на вашата вяра в Христос. 6.Моят съвет към вас е прост и недвусмислен: продължавайте напред с това, което ви е било дадено. Вие приехте Христос Исус, Господа, сега го живейте. 7.Вие сте дълбоко вкоренени и изградени върху Него, и знаете пътя си във вярата. Сега вършете това, което сте научили. Училището свърши, престанете да изучавате предмета, а започнете да го живеете! И нека вашия живот да прелива от благодарение. 8.Пазете се от хората, които се опитват да ви заслепят с големи думи и интелектуални двусмислици. Те искат да ви предизвикат към безкрайни разсъждения, които не означават нищо. Разпространяват идеите си посредством празните традиции на човешките същества и духовни суеверия. Но това не е начина на Христос. 9.Всичко Божествено е

изразено в Него, за да можеш да го видиш и чуеш ясно. Не се нуждаете от телескоп, микроскоп или хороскоп за да разберете пълнотата на Христос, и празнотата на вселената без Него. 10.Когато дойдете при Него, тази пълнота идва също и във вас. Властта Му се простира над всичко. 11.Влизането в тази пълнота не е нещо, което проумявате или постигате. То не зависи от това дали сте обрязани или спазвате дълъг списък със закони. Вие сте вече вътре в нея, не чрез някакъв таен ритуал на посвещение, а по-скоро чрез това, през което премина Христос, унищожавайки властта на греха. 12.Ако има ритуал на посвещение за вас, вие вече сте преминали през него като приехте кръщение. Потапянето във водата беше погребване на вашия стар живот; излизането от нея възкресение, Бог ви възкреси от мъртвите, както направи с Христос. 13.Бяхте мъртви, поради греховете си и не бяхте Божии хора. Но Бог остави Христос да ви съживи, като прости всичките ви грехове. 14.Бог изличи обвиненията срещу нас за неспазване на Мойсеевия закон, взе ги и ги прикова на кръстта. 15.Отне силата на началствата и властите и направи публичен спектакъл с тях, като празнуваше победата си в Христос. 16.Така че, не оставяйте никой

да ви притиска с подробности за диети, служби за поклонение, или свещени дни. 17.Всички тези неща са чисто и просто сянката на това, което трябваше да дойде; същността е Христос. 18.Не се подмамвайте от хора, които правят представление от своето смирение, и които се покланят на ангели. Те се хвалят, че виждат видения, но всичко това са пълни глупости, защото умовете им са пълни с егоистични желания. 19.Те нямат абсолютно никаква връзка с източника на живот, Христос, Който ни свързва в едно цяло, и Чийто дъх и кръв минават през нас. Той е Главата а ние сме тялото. Ние можем да порастнем здрави в Бога само когато Той ни храни. 20.Ако с Христос вие сте оставили цялата тази превзета и детинска религия зад себе си, защо позволявате да бъдете тормозени от нея? 21.“Не докосвай това! Не вкусвай онова! Не се приближавай до това!” 22.Мислите ли че нещата, които днес ги има, а утре ги няма, са достойни за такова голямо внимание? 23.Такива неща звучат впечатляващо ако се изговарят с достатъчно дълбок глас. Те дори създават илюзията, че този, който ги казва е благочестив, смирен и аскетичен. Но те са просто още един начин да се направите на важни.

3 1.Така че, ако сте решили сериозно да живеете този нов възкресенски живот с Христос, действайте по този начин. Преследвайте нещата над които Христос властва. 2.Не бъдете носени от течението, с очи вперени в земята, погълнати от нещата точно пред вас. Гледайте нагоре, и внимавайте на това което се случва около Христос, защото там е истинското действие. Виждайте нещата от Неговата перспектива. 3.Старият ви живот е мъртъв. Новият ви живот, който е вашия истински живот – въпреки, че е невидим за наблюдателите, е с Христос в Бога. 4.Когато Христос (Който е вашия истински живот, помнете това) се появи отново на тази земя, вие ще се появите също с истинската ви и славна същност. Междувременно, нямайте нищо общо с тъмнината, както Христос няма нищо общо с нея. 5.А това означава да унищожите всичко, което е свързано с този път на гибелта: безразборни сексуални връзки, нечистота, похот, да вършите каквото ви се иска и когато ви се иска, и да посягате към всичко, което ви се прииска. Това е живот оформен от неща и чувства, вместо от Бога. 6.Заради неща от този род Божият гняв ще пламне. 7.Не отдавна и вие вършехте всички тези

неща и не знаехте нищо по-добро. 8.Но сега знаете по-добрият път, затова уверете се, че всичко това е изчезнало окончателно : лош характер , раздразнителност, подлост, ругатни, мръсни приказки. 9.Не се лъжете един друг. Вие се отървахте от стария човек и от живота, който живееше, 10.и станахте нов човек, който продължава да се обновява в познанието да бъде като Създателя си. 11.Думи като еврейски и не-еврейски, религиозен и нерелигиозен, вътрешен човек и външен човек, нецивилизован и примитивен, роб и свободен, не означават нищо. От сега нататък всеки е определен от Христос, всеки е включен в Христос. 12.И така, избрани от Бога за този нов живот на любов, облечете се с дрехите, които Бог подбра за вас: състрадание, доброта, смирение, кротост, дисциплина. 13.Бъдете уравновесени, доволни и от второто място, бързи да прощавате обиди. Прощавайте толкова бързо и напълно колкото Господ ви прости. 14.И без значение какво друго обличате, носете любовта. Тя е вашата основна, универсална одежда. Никога не бъдете без нея. 15.Нека мирът на Христос ви държи в съгласие и хармония един с друг. Престанете да се разделяте и да вършите своите собствени неща. И развивайте

отношение на благодарност. 16.Нека Словото на Христос да ви управлява и води. Дайте му изобилие от свободно пространство във вашия живот. Обучавайте се и се напътствайте един друг със здрав разум. И пейте, изпращайте с песни сърцата си към Бога! 17. Вършете всяка подробност от вашия живот – думи, дела, каквото и да е в името на Господа Исус, като благодарите на Бог Отец за всяка стъпка, която правите. 18.Жени, разбирайте и подкрепяйте съпрузите си, като им се подчинявате по начин, който прави чест на Господа. 19.Съпрузи, обичайте жените си с цялото си сърце. Не ги използвайте. 20.Деца, правете това, което ви казват родителите ви. Това доставя безкрайно удоволствие на Господа. 21.Родители, не унижавайте тежко децата си за да не съкрушите духовете им. 22.Слуги, правете, каквото ви се казва от земните ви господари. И не правете просто минималното-колкото да мине номера. Дайте най-доброто от себе си. 23.Работете от сърце за вашия истински Господар, за Бога, 24.с увереност, че ще получите пълната си заплата, когато влезете във вашето наследство. Винаги помнете, че върховния Господар, на който служите е Христос. 25.Навъсеният и враждебно настроен слуга, който си върши лошо работата ще бъде

държан отговорен. “Аз съм християнин!” не е извинение за зле свършена работа.

4 1.Господари, отнасяйте се внимателно към слугите си. Бъдете честни с тях. И за минутка не забравяйте, че вие също служите на Господар – Бог, Който е на небето. 2.Постоянствайте в молитва, и бдете в нея с благодарение. 3.Не забравяйте да се молите за нас, Бог да ни отвори врати да говорим за тайната на Христос, дори докато съм затворен в този затвор. 4.Молете се да мога да изявя тази тайна възможно най-ясно. Това е, което трябва да върша. 5.Използвайте главите си докато живеете и работите между тези, които не са част от църквата. Не пропускайте и една възможност. Възползвайте се максимално от всеки удобен случай. 6.Бъдете благи в говоренето си. Целта е да извадите най-доброто от другите когато разговаряте, без да подхвърляте иронични забележки, и без да ги прекъсвате. 7.Моят добър приятел Тихик ще ви разкаже всичко за мен. Той е служител, на който може да се вярва и мой придружител в служението на Господа. 8.Изпратил съм ви го за да узнаете как вървят нещата с нас, и за да може да ви насърчи във вярата ви. 9.Пратих

ви и Онисим с него. Онисим е един от вас, и е станал такъв верен и скъп брат! Заедно те ще ви донесат пресни новини за всичко което се случва тук. 10.Аристарх, който е в затвора тук с мен, ви изпраща поздрави; също и Марк, братовчед на Варнава (вие получихте писмо за него: ако се появи, приемете го). 11.Исус, познат като Юст изпраща поздравите си. Тези тримата са единствените юдейски последователи, които работят с мен за Божието царство и са ми давали утеха. 12.Епафрас служител на Исус Христос, който е един от вас, ви поздравява. Той е неуморен в молитвите си за вас, като се моли да останете твърди, зрели и уверени във всичко което Бог иска да извършите. 13.Аз го наблюдавах внимателно, и мога да ви свидетелствам колко здраво той работи за вас и за тези в Лаодикия и Йерапол. 14.Лука, добрия приятел и лекар, и Димас също ви изпращат поздрави. 15.Поздравете нашите приятели в Лаодикия; също и Нимфана и църквата която се събира в нейния дом. 16.След като това писмо ви бъде прочетено, погрижете се да бъде прочетено и в Лаодикия. Вземете писмото което пратих до Лаодикия и го прочетете. 17.И кажете на Архип, да завърши всичката работа, която започна като Господен слуга.

18.Аз, Павел, приключвам това писмо което написах със собствената си ръка. Не забравяйте да се молите за мен в този затвор. Благодат да е с вас. Амин.

1 Солунци

1 1.Аз, Павел, който съм тук заедно със Сила и Тимотей, изпращам поздрави до вас, църквата в Солун, християни събрани в едно от Бог Отец и от Господ, Исус Христос. Божията благодат и мир да бъдат с вас. 2.Ние благодарим на Бога за вас, и винаги ви споменаваме в молитвите си. 3.Всеки път, когато се молим говорим на Бога за вашата вяра и труд с любов, и за твърдата ви надежда в Исус Христос. 4.Скъпи приятели, Бог ви обича, и ние знаем, че ви е избрал да бъдете Негови хора. 5.Когато Посланието което ви проповядвахме стигна до вас, то не беше просто думи. Нещо се случи във вас. Святият Дух утвърди вашите убеждения. Вие обърнахте голямо внимание на начина по който живяхме между вас, 6.и самите вие твърдо решихте да живеете по този начин. Подражавайки на нас вие подражавахте на Господа. Въпреки, че големи неприятности съпътстваха Словото, вие можахте да се

зарадвате с голяма радост от Святия Дух, приемайки неприятностите с радостта и радостта с неприятностите. 7.Знаете ли че във всичките области на Македония и Ахая вярващите гледат на вас с уважение? 8.И поради вас Господното слово е разпространено в тия райони. Сега вестите за вашата вяра в Бога се разчуха по целия свят и ние нямаме нужда да казваме нищо. 9.Хората идват и ни разказват как сте ни приели с отворени обятия, как сте оставили мъртвите идоли от стария си живот за да можете да приемете с радост и да служите на Бога, истинският Бог. 10.Те се удивляват с какво упование очаквате пристигането на неговия Син, Когото Той възкреси от мъртвите – Исус, Който ни спаси от сигурна смърт.

2 1.И така приятели, очевидно е, че нашето посещение при вас не е било пропиляно време. 2.Както си спомняте, ние пострадахме и бяхме оскърбени във Филипи. Но Бог ни даде, смелост и дързост да ви говорим Божието благовестие въпреки, че много хора ни причиниха проблеми. 3.Когато ви насърчавахме, ние не използвахме нечисти методи, или измама. 4.С готвност винаги разпространявахме благовестието. Бог

ни повери това, защото издържахме изпитанието Му. И не се стараем да угаждаме на хората, а на Бога, Който изпитва мотивите ни. 5.Както знаете, никога не използвахме ласкателни думи, нито крояхме скрити планове да печелим пари. Бог ние е свидетел. 6.Макар и да имахме някакво положение като Христови апостоли, ние никога не си придавахме важност пред вас или пред някой друг. 7.Не бяхме надменни към вас, а ви приехме точно каквито бяхте. Никога не ви покровителствахме, никога не бяхме снизходителни към вас, но се грижехме за вас по начина по който една майка се грижи за децата си. 8.Ние ви обичахме нежно. Не се задоволихме просто да ви предадем Посланието, ние искахме да ви дадем нашите сърца. И го направихме. 9.Приятели, спомняте си как по това време, ние работехме здраво, до след полунощ, на лунна светлина, за да ви освободим от бремето да ни издържате докато ви проповядвахме Божието Послание. 10.Вие видяхте със собствените си очи колко внимателно и благовъзпитано живяхме между вас, със силна чувствителност към вас, като братя вярващи. И Бог знае, че не бяхме използвачи. 11.Знаете много добре, че се отнасяхме към всеки един от вас, по начина по който баща се отнася към детето си.

12.Молихме, насърчавахме и настоявахме всеки един от вас да живее достойно за Бога. Той е Този, Който ви избра за да сподели Своето царство и слава. 13.Ето и още една причина поради която непрестанно благодарим на Бога: Когато получихте Божието Послание което ви проповядвахме, вие не позволихте то да заглъхне във вас като просто още едно човешко мнение, но го взехте присърце като Божието истинно слово към вас, каквото и е, самият Бог действащ във вас вярващите! 14.Приятели, осъзнавате ли, че вие последвахте до най-малката подробност стъпките на Божиите църкви в Юдея, тези които първи последваха стъпките на Исус Христос? Вие понесохте същото лошо отношение от вашите сънародници, каквото те понесоха от техните сънародници, юдеите 15.които убиха Господа Исус и пророците, и след това ни прогониха от града. Те сами превръщат себе си в противници на Бога и всички други, 16.като се опитват да ни попречат да кажем на хората, които никога не са чували за нашия Бог, как да бъдат спасени. Те са напреднали много в противенето на Бога и са станали изключително способни в това. Но на Бог вече Му е омръзнало и е готов да сложи край на това. 17.Приятели, за малко време ние бяхме отделени от вас,

и въпреки, че не можехме да ви видим, вие бяхте винаги в нашите мисли. И направихме всичко по силите си, за да изпълним желанието си да ви видим. 18.Наистина искахме да ви видим. Аз, Павел, се опитвах отново и отново да се върна, но Сатана ни пречеше всеки път. 19.С кого мислите, че ще се гордеем когато се появи нашият Господ Исус, ако не с вас? 20. Вие сте нашата гордост и радост!

3 1.Затова, когато не можехме да издържаме повече да бъдем разделени от вас и не можехме да намерим начин лично да ви посетим, ние останахме в Атина 2.и изпратихме Тимотей да ви привдигне и разведри, за да не сте повече обезсърчени от тези трудни времена. Той е брат и другар във вярата, Божий слуга и проповядва Христовото благовестие. 3.Не искаме някои от вас да бъдат обезсърчени поради всички тия проблеми. Знаехте, че ще трябва да страдаме, 4.защото, когато бяхме с вас, ние ви казахме, че това ще се случи. И както добре знаете, ние претърпяхме страдания. 5.И когато не можех да чакам повече, изпратих Тимотей да узнае за вярата ви. И се надявах сатана да не ви изкуши и трудът ни да бъде напразен. 6.Но сега, след като

Тимотей се върна и ни донесе тази чудесна вест за вашата вяра и любов, ние се чувстваме много по-добре. Особено голямо удоволствие ни доставя да знаем че вие продължавате да мислите добро за нас, и че искате да ни видите толкова много, колкото и ние вас. 7.В разгара на нашите беди и трудни времена тук, това че знаем как сте ни дава сили да продължим. 8.Силната ви вяра е като полъх на нов живот. 9.Какъв би бил най-подходящия начин да благодарим на Бог за всичката радост която изпитваме пред Него поради вас? 10.Ден и нощ искрено се молим, да ви видим отново и да ви помогнем да имате още по силна вяра. 11.Молим се Бог нашият Отец и нашият Господ Исус Христос да ни позволят да ви посетим. 12.И нека Господ да излива любовта така, че тя да изпълва вашия живот и преливайки да се разпръсква върху всички около вас, точно както тя се разпръсква от нас към вас. 13.Нека да ви бъде вдъхната сила и чистота, да бъдете изпълнени с увереност в присъствието на Бог нашия Отец, когато Господ Исус пристигне с всички свои последователи.

4 1.Няколко последни думи, приятели. Тъй като принадлежите на Господа, молим ви и настояваме да

живеете както ви учехме. Така ще угаждате на Бога. Вие вече живеете по този начин, но старайте се още повече. 2.Знаете напътствията на Господ Исус, които ви предадохме. 3.Бог иска да живеете един непорочен живот. Пазете се от извънбрачни сексуални контакти. 4.Научете се да цените и да се отнасяте с почит към вашето тяло. 5.Не бъдете роби на желанията си, нито живейте като хората, които не познават Бога. 6.Не се отнасяйте грубо с грижите на вашите братя и сестри. Нещата, които са важни за тях са важни и за Бога, и Той ще се погрижи за тях. Преди време ние ви предупредихме за това. 7.Бог не ни е привлякъл към един разпуснат, немарлив живот, но към нещо свято и красиво, както отвътре така и отвън. 8.Ако пренебрегвате този съвет, вие не оскърбявате вашите ближни, а отхвърляте Бога, Който ви дава Святият Си Дух. 9.Относно съвместния ви живот и това да живеете мирно един с друг, няма нужда аз да ви казвам какво да правите. По тези въпроси вие сте научени от Бога. Просто се обичайте един друг. 10.И вие вече го правите, доказателство са вашите приятели из цялата Македонска област. Продължавайте да обичате; обичайте все повече и повече. 11.Живейте мирно,

гледайте си задълженията и си вършете работата. Чували сте всичко това от нас преди, но едно напомняне никога не е излишно. 12.Ние искаме да живеете по начин, който ще предизвика уважението на невярващите, а не да се излежавате и да живеете на гърба на вашите приятели. 13.А относно въпроса, приятели, който се повдигна за това какво се случва с тези, които са вече мъртви и погребани, ние не искаме да сте повече в неведение. На първо място, вие не трябва да продължавате да ги оплаквате като хора, които нямат нищо, което с нетърпение да очакват, като че ли гробът има последната дума. 14.Тъй като Исус умря и бе освободен от гроба, съвсем сигурно е че Бог ще върне към живот тези, които умряха в Исус. 15.Още нещо: можем да ви кажем с пълна увереност – ние имаме думата на Господа за това, че когато Той дойде отново да ни вземе, тези от нас, които са все още живи няма да имат предимство пред мъртвите и няма да бъдат взети преди тях. В действителност те ще ни изпреварят. 16.Самият Господ ще издаде заповед. Архангел ще извика гръмогласно! Тръбата на Бог ще засвири! Той ще слезе от небето и мъртвите в Христос ще възкръснат – те ще си заминат първи. 17.Тогава останалите от нас

които са все още живи, в същото време ще бъдат грабнати с тях в облаците за да се срещнат с Господа. Така ще бъдем с Господа завинаги. 18.Насърчавайте се един друг с тия думи.

5 1.Аз не мисля, приятели, че е нужно да се занимавам с въпроса “Кога ще се случи всичко това?”. 2.Вие знаете толкова добре, колкото и аз, че деня на идването на Господа не може да бъде отбелязан на нашите календари. Той няма да се обади предварително и да си определи среща, също както и един крадец не би направил така. 3.Когато времето наближи, всички ще обикалят самодоволно и ще се поздравяват един друг: “Всичко ни е наред, можем да сме спокойни!”, но внезапно всичко ще се разпадне. Този ден ще дойде така неочаквано и неизбежно, както родилните болки на бременна жена. 4.Но приятели, вие не сте в тъмнината, че да ви изненада оня ден като крадец. 5.Вие сте деца на светлината, деца на деня. Ние живеем под широко отворени небеса и знаем къде стоим. 6.Така че, нека да не вървим като на сън през живота, както правят другите, а да държим очите си отворени и да сме находчиви. 7.Хората спят през нощта и се напиват през

нощта. 8.Но не и ние! Тъй като сме създания на деня, нека да действаме като такива. Трябва да останем трезвени и да облечем вярата и любовта като бронен нагръдник, и да сложим като шлем надеждата на спасението. 9.Бог не ни е определил за едно гневно отхвърляне, а за спасение чрез нашия Господ Исус Христос. 10.Той умря за нас, за да можем да живеем с Него, независимо дали сме живи или мъртви, когато Той дойде. 11.Така че, насърчавайте се един друг, вдъхвайте си надежда. Така всички заедно ще участвате в това, никой няма да бъде пропуснат или да изостане. Аз знам че вие вече правите това, просто продължавайте. 12.А сега, приятели, ви молим да почитате тези водачи които се трудят толкова усърдно за вас, на които е дадена отговорността да ви увещават и да ви водят по-навътре във вашето покорство. 13.Опсипвайте ги с вашата признателност и любов. Разбирайте се помежду си, като всеки от вас върши своята част. 14.Нашият съвет е да предупреждавате използвачите да се размърдат. Нежно окуражавайте изоставащите, протягайте ръка към изтощените, и ги вдигайте на крака. Бъдете търпеливи към всеки човек и внимателни към личните му нужди. 15.Внимавайте когато се раздразнявате да не бъдете

язвителни един към друг. Търсете най-доброто в другия и винаги давайте всичко от себе си за да го извадите наяве. 16.Бъдете радостни без да търсите повод за това, 17.молете се през цялото време, 18.благодарете на Бога без значение какво се случва. Това е начинът по който Бог иска вие, които принадлежите на Христос Исус, да живеете. 19.Не потискайте, не възпирайте Духа, 20.и не угасяйте тези, които имат слово от Господа. 21.От друга страна не бъдете наивни. Проверявайте всичко, и запазвайте само това което е добро. 22.Изхвърляйте всичко, което е замърсено със зло. 23.Нека самият Бог на мира, да ви направи напълно святи, и нека духът, душата и тялото ви бъдат запазени здрави и безупречни до пришествието на нашия Господ Исус Христос. 24.На Този, Който ви призова може напълно да се разчита и Той ще извърши това. 25.Приятели, не спирайте да се молите за нас. 26.Поздравете всичките християни там със свята целувка. 27.Уверете се, че това писмо ще бъде прочетено на всички братя и сестри. Нека всички да го чуят. 28.Благодатта на Исус Христос да бъде с вас! Амин.

2 Солунци

1 1.Аз Павел, заедно със Сила и Тимотей поздравяваме солунската църква в името на Бога нашия Отец и Исус Христос нашия Господ. 2.Благодат и мир да бъдат на вас от Бог Отец и от Господа Исус Христос. 3.Приятели, трябва да знаете, че постоянното ни благодарене към Бога за вас, не е само удоволствие, но и необходимост. Ние трябва да го правим. Вярата ви расте изключително много, и любовта ви един към друг се развива чудесно. 4.Толкова се гордеем с вас, вие сте така стабилни и решителни във вярата си, въпреки всички трудности, които ви сполетяха. Ние разказахме за вас на всички, които срещнахме по църквите. 5.Цялото това изпитание е ясен знак, че Бог е решил да ви направи достойни за царството Му. 6.Сега страдате, но справедливостта е близо. Когато Господ Исус Христос се появи от небето в огън, заедно с мощните Си ангели, Той ще въздаде на ония, които ви създаваха трудности и проблеми. 7.Неговото пришествие, ще бъде почивката, която очаквахме. 8.А ония, които отказват да познаят Бога и да се покорят на Месията, ще платят за делата си. 9.Присъдата им е вечно изгнание от присъствието на Господа и Неговата сила. 10.В деня, когато дойде, Той

ще бъде възвеличан от последователите Си, и прославен от всички вярващи, включително и вие, които повярвахте на думите ни. 11.Понеже знаем, че този необикновен ден наближава, ние се молим за вас през цялото време, молим се Бог да ви направи достойни, за това в което ви е призвал, да изпълни със силата Си, добрите ви идеи и дела на вяра, за да имат всички те значение и стойност. 12.Ако животът ви почита името на Исус, Той също ще ви почете. Благодатта е в основата на всичко това, нашият Бог даде Сина Си доброволно, също и нашия Господ Исус Христос даде Себе Си доброволно.

2 1.А сега приятели, прочетете следващите думи внимателно. Успокойте се и не бързайте със заключенията си относно денят когато нашият Господ Исус Христос ще се върне и ние ще се съберем да Го посрещнем. 2.Не позволявайте на никого да ви разколебае или развълнува със секваща дъха новина или с уж от мен изпратено писмо, че денят на Господното пришествие е дошъл и отминал. 3.Не се измамвайте. Преди да дойде денят, някои неща трябва да се случат. Първо ще дойде отстъплението, второ ще се яви

антихрист, човекът на сатана. 4.Той ще се превъзнесе и противи над всичко свято, и дори ще седне в Божия храм и ще претендира, че е Бог. 5.Не си ли спомняте, че ви говорих с подробности за това, когато бях с вас? Толкова ли ви е къса паметта? 6.Спомнете си, че ви казах, че антихрист е възспрян, до определното му време. 7.Неговата тайна сила, вече работи, но е възспрян, и няма да се появи, докато не се отмахне оня, който го възспира. 8.След това той ще се появи, но Господ Исус ще го убие с дъха Си, и ще бъде напълно унищожен от великото Му пришествие. 9.Идването на антихрист е дело на сатана. Всичката му сила, чудеса и знамения са фалшиви, 10.Зли трикове и ловкост, изиграни според вкуса на публиката, състояща се от ония които мразят истината, която може да ги спаси. 11.И тъй като са обладани от злото, Бог ще им изпрати заблуда, силна измама в която да повярват. 12.Всички те ще бъдат наказани, защото предпочетоха да вършат зло, отколкото да повярват в истината. 13.Приятели, Господ ви обича, и е напълно естествено за нас, да благодарим на Бога за вас. Той ви избра да бъдете едни от първите спасени. Неговият Дух ви направи святи, и вие повярвахте в истината. 14.Бог използва нашето

проповядване, като Неговия начин да ви покани да споделите славата на нашия Господ Исус Христос. 15.Приятели, затова трябва да останете верни и да следвате внимателно, това, което ви учехме лично или чрез писмата ни. 16.Бог нашия Отец ни обича, и чрез благодатта Си ни даде вечно насърчение, подкрепа и добра надежда. Молим се нашия Господ Исус Христос и Бог нашия Отец, 17.да ви насърчават и помагат винаги да говорите и вършите това, което е право.

3 1.Най-накрая приятели, молете се за нас. Това ще помогне посланието за Господа да се разпространява по-бързо, и другите да го уважават така, както и вие. 2.Молете се да бъдем пазени от зли и нечестиви хора, все пак не всички са вярващи. 3.Но Господ е верен да ви направи силни и да ви защити от зло. 4.Господ ни увери, че вие вършите и ще продължавате да вършите това, което ви заповядахме. 5.Моля се Господ да ви води, да бъдете обичащи като Бога и търпеливи като Христос. 6.Приятели, в името на нашия Господ Исус Христос ви нареждаме да не се събирате с никой вярващ, който не живее дисциплиниран живот и не следва наредбите, които приехте от нас. 7.Знаете, че трябва да ни

подражавате. Ние живяхме дисциплинирано сред вас, 8.не ядохме ничия храна без да платим за нея. Вместо това работихме усилено и се борихме всеки ден, за да не бъдем в тежест на никого от вас. 9.Не че нямахме право на вашето подпомагане- напротив, но просто искахме да ви дадем пример на старание, надявайки се да окаже влияние върху вас. 10.Не си ли спомняте правилото, което имахме когато живеехме с вас? „ Който не работи, не трябва да яде.” 11.А сега чуваме, че някои от вас не живеят дисциплиниран живот, не работят нищо, а се разхождат наоколо месейки се в живота на другите. 12.Това не може да бъде толерирано. Ние им заповядваме, веднага да отиват на работа, без извинения и оправдания, и да печелят за собствената си издръжка. 13.Приятели, не се отпускайте и не ставайте небрежни в изпълнението на задълженията си. 14.Ако някой отказва да се покори на ясната ни заповед написана в това писмо, не го оставяйте да живее така. Посочете го и откажете да подпомагате неговото използвачество. Може би тогава, той ще се замисли. 15.Но не го считайте за враг, а седнете с него и обсъдете проблема, като някой, който е загрижен за това. 16.Нека Господа на мира да ви даде мир всякога и всякак. Господ да бъде

с всички вас. 17.Аз Павел пиша тоя поздрав със собствената си ръка. Във всяко писмо, което изпращам той е доказателство, че аз съм го писал. 18.Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с всички вас. Амин.

1 Тимотей

1 1.От Павел, апостол на Исус Христос по заповед на Бог нашия Спасител и на Исус Христос нашата надежда и увереност. 2.До Тимотей, моя син във вярата. Благодат, милост и мир от Бога Отец и Исус Христос нашия Спасител. 3.Когато отивах в Македония, аз те помолих да останеш в Ефес и да предупредиш определени хора там, да престанат да разпространяват лъжливите си учения. 4.Трябва да им кажеш да престанат да си губят времето в безмислени истории и безкрайни родословия. Такива неща причиняват само спорове. Не помагат на никого да върши Божието дело, което може да бъде извършено само чрез вяра. 5.Целта на моето поръчение е любов, която да извира от чисто сърце, чиста съвест и искрена вяра. 6.Някои хора изоставиха тия качества, и се насочиха към безполезни

спорове. 7.Искат да бъдат учители на Мойсеевия закон. Но не знаят за какво говорят, дори да си мислят че знаят. 8.Ние знаем, че закона е добър ако се употребява правилно. 9.Също така разбираме, че закона не бе даден да контролира хората, които угаждат на Бога, но да контролира беззаконниците , престъпниците , безбожните и грешните, онези които не зачитат нищо свято, онези, които убиват майка си и баща си или други хора. 10.Законът беше написан за тези, които са сексуално извратени или хомосексуалисти или поробват хора или лъжат и лъжесвидетелстват в съда. Той е за всичко, което противостои на правилното учение 11.на благовестието, което славния и чудесен Бог ми е дал. 12.Благодаря на Исус Христос нашия Господ, че ми се довери и ме постави да върша тази работа със силата, която Той ми е дал. 13.В миналото си аз Го проклинах, преследвах, и постъпвах арогантно спрямо Него. Но Той имаше милост към мен, защото не осъзнавах какво правех и не вярвах в Него. 14.Исус Христос нашия Господ беше много добър към мен. Той благослови изобилно моя живот със същата вяра и любов, която Той притежава. 15.„ Исус Христос дойде на света, за да спаси грешниците.” Това е истина, на която може

напълно да се вярва. Аз бях най-големия грешник от всички! 16.Обаче към мен се показа милост, така че Христос може да използва мен, най-големия грешник, за да покаже Своето дълготърпение. То служи за пример на онези, които щяха да повярват в Него и да живеят вечно. 17.Слава и почит да бъдат завинаги на вечния Цар, на безсмъртния, невидим и единствен Бог. Амин. 18.Тимотей, сине мой, наставленията, които ти давам са възоснова на това, което пророчествата, веднъж казаха за теб. Ако следваш тези наставления, ще се бориш като добър войник. 19.Ще бъдеш верен и с чиста съвест. Някои не позволиха на вярата си да ръководи тяхната съвест и вярата им беше съсипана. 20.Двама от тях са Именей и Александър. Аз предадох тези мъже на силата на Сатана, за да се научат да не хулят Бога.

2 1.Това, което най- вече искам да правиш е да се молиш. Моли се за всички, които познаваш. 2.Особено за управниците и техните правителства да управляват добре, за да можем да живеем спокоен и мирен живот в поклонение и почит към Бога. 3.Това е начина, по който нашия Господ и Спасител иска да живеем. 4.Бог иска всички да бъдат спасени и да знаят цялата истина. 5.Има

само един Бог и един посредник между Бог и хората-човека Христос Исус. Той даде Себе Си за всички хора, за да ги освободи от греховете им. 6.Това Послание е валидно за всички времена. 7.Поради това Бог ме избра да бъда проповедник и апостол на благовестието. Говоря ви истината, не лъжа. Бог ме изпрати да уча не-юдеите на вярата и истината. 8.Искам мъжете да се молят на всяко място. Трябва да издигат ръцете си в молитва, след като оставят настрана своя гняв и спорове помежду си. 9.Желая жените да показват красотата си като се обличат в подходящи дрехи, които да са скромни и прилични. Красотата им ще се вижда от делата им, а не от прическите или златните бижута, перлите или скъпите дрехи които носят. 10.Жените, които претендират, че обичат Бога трябва да помагат на другите, 11.също така да се учат в мълчание, и да стоят на своето място. 12.Не позволявам на жена да поучава или да има власт над мъжа. Вместо това, тя трябва да бъде мълчалива. 13.Адам беше създаден първи, а не Ева, 14.и не беше Адам измамен. Това беше Ева, която беше напълно измамена и съгреши. 15.Но жените ще бъдат спасени чрез раждането на деца, ако стоят верни, любящи, святи и скромни.

3 1.Вярно е това, че който желае да бъде църковен епископ иска нещо прекрасно. 2.Ето защо епископа трябва да има добра репутация и да бъде верен на жена си. Трябва да владее себе си, да е благоразумен, с добро поведение, гостоприемен, и способен да поучава. 3.Не трябва да е пияница или скандалджия, но трябва да е кротък. И да не е алчен за пари. 4.Епископа трябва добре да управлява своето семейство, и трябва да се погрижи неговите деца да са послушни и винаги почтени. 5.Ако човек не знае как да управлява собствения си дом, как ще може да се грижи за Божиите хора? 6.Не трябва да е нов във вярата. Ако е, може да се възгордее и да бъде осъден заедно с дявола. 7.Трябва да бъде уважаван и от хората, които не са вярващи. Така той няма да бъде впримчен и опозорен от дявола. 8.Дяконите трябва да бъдат сериозни. Не трябва да бъдат двулични или пристрастени към алкохол, нито алчни за пари. 9.Трябва да имат чиста съвест и здраво да държат това, което Бог ни е изявил относно нашата вяра. 10.Първо да докажат себе си и след това, ако никой няма нищо против тях, те могат да станат дякони. 11.Жените им също трябва да имат добър характер. Да

не са клюкарки, да владеят себе си, и да може да се разчита на тях за всяко нещо. 12.Дяконите трябва да имат само една жена и добре да управляват децата и семейството си. 13.Тези, които служат добре като дякони ще спечелят добра репутация и ще бъдат високо уважавани поради вярата си в Исус Христос. 14.Надявам се скоро да те посетя. Но ти пиша тези наставления, 15.в случай че закъснея, искам да знаеш как всеки, който принадлежи на Божието семейство трябва да живее. Божието семейство е църквата на живия Бог, стълб и основа на истината. 16.Този християнски живот е голяма мистерия, далече надминаваща нашите разбирния, но някои неща са достатъчно ясни: „Той се появи в човешко тяло, беше доказан от Духа, и видян от ангели. Беше прокламиран всред всички хора, повярван навсякъде по света, и възнесен в слава.”

4 1.Божият Дух ясно казва, че в последните времена много хора ще се отвърнат от вярата си. Ще бъдат измамени от зли духове и от демонични учения. 2.Също така и от фалшивите твърдения на лъжци, изгубили съвестта си. Тези лъжци 3.ще забраняват на хората да се

женят или да ядат определени храни. Но Бог създаде тези храни да бъдат употребявани с благодарно сърце от неговите последователи, които познават истината. 4.Всичко, което Бог е създал е добро. И ако благодариш можеш да ядеш всичко. 5.Божието слово и молитвата го освещават. 6.Ако учиш на тези неща братята и сестрите, ще бъдеш добър слуга на Исус Христос. Ще покажеш, че си пораснал в ученията за вярата ни, и в добрите наставления, на които си се покорявал. 7.Нямай нищо общо с безбожните митове, които старите жени обичат да разказват. По-скоро се упражнявай да живееш богоугоден живот. 8.Телесните упражнения помагат малко, но богоугодния живот ни помага във всичко. Той съдържа обещанието за сегашния и бъдещия живот. 9.Това е твърдение на което може да се вярва и заслужава пълно приемане. 10.Ние сме положили нашите надежди в живия Бог, Който е Спасител на всички, особено на онези, които вярват. Ето защо ние работим толкова усилено. 11.Наблягай на тези неща и ги поучавай. 12.Не позволявай на никого да те презира, поради младостта ти. Бъди пример за вярващите с това което говориш и вършиш, също и с любовта си, вярата и чистотата. 13.Докато дойда съсредоточи се върху

четенето на Писанието, насърчавай и поучавай хората. 14.Не пренебрегвай дарбата, която прие чрез пророчеството, когато духовните водачи те ръкоположиха. 15.Практикувай тези неща. Предай живота си на тях, така че всеки да може да види твоя напредък. 16.Внимавай на начина си на живот и на това което поучаваш. Постоянствай и ще спасиш не само себе си, но и хората, които те слушат.

5 1.Не бъди груб или нетърпелив с възрастен мъж. Говори му като на свой баща, а на младите мъже говори като на свои братя. 2.Почитай възрастните жени като своя майка, а младите жени като сестри. 3.Грижи се за вдовиците, които са в нужда. 4.Ако вдовицата има роднини, които да се погрижат за нея, остави ги да се научат, че вярата започва от собствения им дом, и че трябва да отвърнат с признателност на това, което са получили. Бог извънредно много се удоволства в това. 5.А вдовицата, която е в истинска нужда е тази, която няма никакви роднини. Тя вярва в Бога и постоянства в молитви ден и нощ, молейки за Неговата помощ. 6.Но вдовицата, която живее само за собствените си удоволствия е мъртва, въпреки че е все още жива.

7.Настоявай на тези неща, за да имат вдовиците добра репутация. 8.Хората, които не се грижат за родните си и особено за собствените си семейства, са се отрекли от вярата си. Те са по-зле и от онези, които не вярват в Господ. 9.За да бъде записана в списъка една вдовица трябва да е най-малко на шестдесет години, и да е имала само един съпруг. 10.Също така трябва да е добре известна с добрите си дела като: отглеждане на деца, подслоняване на странници(чужденци), приемане на вярващи в дома и, помагане на страдащи и хора в нужди, и извършване на всякакви добри дела. 11.Не вписвай младите вдовици в списъка. Когато естественото им желание стане по-силно от привързаността им към Христос, те ще искат да се омъжат. 12.Те осъждат себе си като отхвърлят Христовата вяра, вярата, която първоначално приеха. 13.В същото време, се учат да ходят от къща в къща, тъй като нямат какво друго да правят. И не само това, но също така и клюкарстват и се забъркват в работата на другите, като говорят неща, които не трябва да казват. 14.Предпочитам младите вдовици да се женят, да имат деца и да се грижат за семействата си. Тогава врагът няма да има причина да говори оскърбителни неща за нас. 15.Някои от тях вече

са се обърнали да следват Сатана. 16.Ако някой вярващ мъж или жена има вдовици в семейството си, трябва да им помага. Това ще предпази църквата от тази тежест, и тогава ще може да се помага на вдовиците, които нямат семейства. 17.Презвитер, който върши добре работата си заслужава двойна почит, особено ако работи усърдно в проповядването и поучението. 18.Това е точно както Писанието казва: „ Да не обърнеш устата на вола докато вършее.” И „ Работника заслужава своята заплата.” 19.Не обръщайте внимание на обвинение срещу презвитер освен ако не е потвърдено от двама или трима свидетели. 20.Изобличавай онези, които извършат грях. Направи го пред всички за да имат и другите страх. 21.В присъствието на Бог и на Исус Христос и избраните им ангели, аз ти заповядвам да следваш моите нареждания! Бъди справедлив с всеки, и нямай любимци. 22.Не бързай да ръкополагаш никого в служба на Господа. Не съгрешавай, защото другите го правят, но стой близо до Бог. 23.Спри да пиеш само вода. Пий и малко вино за стомашните си проблеми и за другите болести, които все имаш. 24.Греховете на някои хора са очевидни и ги вкарват директно в съда. А греховете на други се изявяват по късно. 25.По същия начин добрите дела,

които хората вършат са очевидни, а онези които не са, не могат да останат скрити.

6 1.Всички роби, които са вярващи трябва да отдават пълна почит на своите господари. По този начин никой няма да говори против Божието име и това, което поучаваме. 2.И ако някой роб има вярващи господари трябва да ги уважава. Те също са последователи на Христос и Той ги обича. Той трябва да им служи и помага с най-доброто на което е способен. Поучвай и насърчавай хората да изпълняват тия неща. 3.Всеки, който поучава нещо различно, в разрез с вярното и благочестиво учение на нашия Господ Исус Христос е горделив. 4.Показва, че нищо не знае и не разбира. По-скоро има болното желание да спори и да се кара за нищо. Това произвежда завист, съперничество, ругатни, подозрения, 5. и конфликти между хора, чиито покварени умове са били ограбени от истината. Те си мислят, че благочестивия живот е начин да се печелят пари. 6.Благочестивия живот носи богатство, но то се съдържа в откровеността да бъдеш себе си пред Бог. 7.Не сме донесли нищо в света, и няма да вземем нищо с нас когато го напуснем. 8.Така че трябва да бъдем

доволни, когато имаме храна и дрехи. 9.Хората, които искат да забогатеят, падат в различни изкушения и капани. Те се хванати от глупави и вредни желания, които ги завличат надолу и ги разрушват. 10.Несъмнено любовта към парите е корен на всякакви злини. Някои хора, които обърнаха сърцата си към придобиването на богатства се отклониха надалеч от християнската вяра и причиниха на себе си много скърби и неприятности. 11.Тимотей, ти принадлежиш на Бога, така че стой далече от тези злини. Полагай всякакви усилия да угодиш на Бога и да бъдеш като Него. Бъди човек на когото може да се разчита, верен, обичащ и внимателен. 12.Бори се добре за вярата. Дръж се за вечния живот, на който беше призван и за който свидетелства пред много хора. 13.А сега искам да обещаеш нещо. Направи го пред Бог, който дава живот на всичко, и в присъствието на Исус Христос, който открито говори пред Пилат Понтийски за Своята вяра. 14.Да спазваш напълно, всичко което ти е казано до завръщането на нашия Господ Исус Христос. 15.Славния Бог е единствения Владетел, Цар на царете и Господар на господарите. И на определеното от Бог време, Той ще изпрати Исус Христос отново. 16.Само Бог е безсмъртен! И живее в

светлина до която никой не може да се приближи. Никой човек не е виждал Бога, нито може да Го види. Чест и сила Му принадлежат завинаги! Амин . 17.Предупреждавай богатите хора на тоя свят, да не бъдат горделиви и да не уповават на богатство което лесно се загубва. Кажи им да имат вяра в Бога, Който е богат и ни благославя с всичко, от което се нуждаем, за да се наслаждаваме на живота. 18.Нареждай им да вършат толкова добри дела, колкото могат и да помагат на всеки. Напомняй им, да бъдат щедри и да споделят това което имат. 19.Ако правят това, те ще си построят съкровищница, която ще е трайна, и ще спечелят истински живот. 20.Тимотей, пази това, което Бог ти е поверил! Не обръщай внимание на безбожните и глупави приказки, които звучат остроумно, но всъщност не са. 21.Някои хора изгубиха вярата си като им повярваха. Божията благодат да бъде с всички вас!

2 Тимотей

1 1.От Павел, апостол на Исус Христос по Божията воля- воля, която съдържа обещание за живот в Христос. 2.До Тимотей, моето скъпо дете. Благодат,

милост и мир от Бога Отец и Исус Христос нашия Господ! 3.Постоянно си спомням за теб в молитвите си, денем и нощем, когато благодаря на Бог, комуто служа с чиста съвест, както моите предци правеха. 4.Спомням си сълзите ти, и искам да те видя, защото това ще ме направи наистина щастлив. 5.Този скъп спомен поражда друг: за твоята искрена вяра и колко силна е тя, предадена от баба ти Лоида, на майка ти Евникия, а сега и на теб! 6.Затова искам напълно да използваш дарбата, която Бог ти даде, когато положих ръцете си върху теб. Използвай я добре. 7.Божия Дух не ни прави страхливци. Духът ни дава сила, любов и себевладение. 8.Не се срамувай да говориш за нашия Господ. Нито се срамувай от мен, само защото съм затвора поради това че Му служа. Използвай силата, която идва от Бога и участвай заедно с мен в страданията за благовестието. 9.Бог ни спаси и ни призва, да бъдем святи, но не поради нашите дела, но поради Неговото намерение и милост. Преди началото на света, Бог планира Исус Христос да ни покаже Божията милост. 10.Сега с идването на нашия Спасител Той изяви това. Христос порази смъртта и чрез благовестието ни донесе вечен живот. 11.Моята работа е да бъда проповедник, апостол и

учител. 12.Ето защо страдам сега. Но не се срамувам! Познавам Онзи в когото съм повярвал, и съм сигурен, че Той може да упази до последния ден каквото съм Му поверил. 13.Следвай примера на правилното поучение, който ти дадох и нека вярата и любовта на Исус Христос бъдат твоя модел. 14.На тебе ти е поверено прекрасно съкровище. Пази го с помоща на Святия Дух, който живее в теб. 15.Знаеш, че всички в Азия се обърнаха срещу мен, особено Фигел и Ермоген. 16.Моля се Господ да се смили към семейството на Онисифор. Той често ме ободряваше и не се срамуваше от мен, когато бях хвърлен в затвора. 17.Когато пристигна в Рим ме потърси старателно и ме намери. 18.Нека Господ да даде на Онисифор да намери милост, когато денят дойде. Знаеш много добре, че той направи всичко възможно за да ми помогне в Ефес.

2 1.Дете мое, намери своя източник на сила в благодатта на Исус Христос. 2.Ти си слушал моето послание и то е било потвърдено от много свидетели. Повери това послание на верни хора, които да бъдат способни да поучават останалите. 3.Като добър войник на Исус Христос, трябва да издържаш твоя дял от

страданията. 4.Войниците на служба не работят странична работа. Те единствено се стараят да угодят на командващия ги офицер. 5.Никой не печели атлетично състезание без да спазва правилата. 6.Земеделецът, който работи усилено трябва първи да яде от реколтата. 7.Запомни каквото ти казвам, и Господ ще ти помогне да разбереш всичко. 8.Винаги мисли за Исус Христос. Той беше от рода на Давид и възкръсна от смъртта. Това е благовестието, което говоря на всички. 9.И поради това аз съм затворен, и третиран като престъпник. Но Божието благовестие не е затворено. 10.По тази причина, аз издържам всичко, заради избраните, за да могат да приемат спасението от Исус Христос със слава, която трае вечно. 11.Това е твърдение, на което може да се вярва: „ Ако сме умрели с Него, ние ще живеем с Него. 12.Ако устоим, ще управляваме с Него. Ако се отречем от Него, и Той ще се отрече от нас. 13.Ако сме неверни, Той продължава да е верен, защото не може да се отрече от Себе Си.” 14.Не позволявай на никой да забравя тези неща, и ги предупреждавай пред Господа да не се карат за дреболии. Кавгата не води до нищо добро, само погубва онзи, който слуша. 15.Дай най-доброто от себе си, за да спечелиш Божието

одобрение, като работник, който няма от какво да се срамува и който поучава само истината. 16.Стой чист от набожното, лицемерно говорене, което е само говорене. Както знаеш, думите не са просто думи. Ако не са подплатени с богоугоден живот, 17.те се натрупват като отрова в душата. Такива са Именей и Филет. 18. Те са изоставили истината. Разрушават вярата на другите, като казват, че хората, които са умрели са вече възкръснали. 19.Но Бог е положил здрава основа, на която е написано: „ Бог познава Своите Си хора. Затова всеки, който се покланя на Бога трябва да се отвърне от злото.” 20.В една голяма къща някои съдове са направени от злато или сребро, докато други от дърво или глина. Някои от тях са специални, а други не. 21.Така е и с хората. Онзи, който спре да върши зло и очисти себе си ще стане специален. Техния живот ще бъде свят и угоден на техния Господар, и ще могат да вършат всякакви добри дела. 22.Стой далече от похотта, която изкушава младите хора. Следвай това, което Бог одобрява. Следвай вярата, любовта и мира, заедно с ония, които се покланят на Бога с чисто сърце. 23. Нямай нищо общо с глупавите и безрасъдни спорове. Знаеш, че причиняват само кавги. 24.Господния слуга,

не трябва да е кавгаджия. Вместо това, той трябва да бъде внимателен към всеки, да поучава добре и да бъде много търпелив. 25.С кротост да поправя онези, които се противопоставят на благовестието. Може Бог да промени начина им на мислене и действие, и да ги поведе към познание на истината. 26.Тогава те ще могат да дойдат на себе си, и Бог ще ги освободи от клопката на дявола, за да могат да вършат Неговата воля.

3 1.Не бъди лековерен. Предстоят трудни времена. 2.С наближаването на края, хората ще стават себелюбиви, алчни за пари, самонадеяни, надменни, нечестиви, презиращи родителите си, груби, вулгарни, 3.безскрупулни, непреклонни, клеветници, необуздани, 4.коварни, безмилостни, надути празнословци, пристрастени към похотта. Вместо да обичат Бога, те ще обичат удоволствията. 5.Ще правят религиозни представления, но зад сцената те са като животни. 6.Това са хора, които любезничат и лицемерстват в домовете на нестабилини и нуждаещи се жени и се възползват от тях; жени, които обременени от своите грехове, приемат всяко ново религиозно течение, което нарича себе си „истина”. 7.Тези жени винаги искат да

научат нещо ново, но никога не могат да разберат истината. 8.Както Яний и Ямврий се възпротивиха на Мойсей, така тези хора са врагове на истината. Техните умове са болни, а вярата им не е истинска. 9.Но те няма да стигнат твърде далеч с глупостите си. Скоро всеки ще разбере истината за тях, точно както Янис и Ямврий бяха разкрити. 10.Тимотей, ти знаеш какво поучавам и как живея. Знаеш какво искам да правя и какво вярвам. Виждал си търпението и любовта ми, и как в миналото претърпях 11.проблеми и страдания в градовете Антиохия, Икония и Листра. Но Господ ме избави от всички тия ужасни беди. 12.Всеки, който се старае да живее богоугоден живот поради вярата си в Исус Христос ще бъде гонен. 13.Безскрупулните измамници ще продължават да използват вярата. Те са толкова измамени, колкото и хората, които мамят. 14.Продължавай да бъдеш верен в това, което си научил и повярвал. Знаеш кои бяха твоите учители. 15.Още от детството си, познаваш Свещените Писания, които могат да те направят достатъчно мъдър, за да вярваш в Исус Христос и да бъдеш спасен. 16.Всяка част от Писанието е Боговдъхновена, и е полезна, за да ни показва истината, да изобличава нашия бунт и

недоволство, да поправя грешките ни, и да ни обучи да живеем по Божия начин. 17.Писанията подготвят Божиите слуги да вършат всякакви добри дела.

4 1.Когато Исус Христос дойде като Цар, Той ще бъде съдия на всеки без значение дали е жив или мъртъв. И така с Бог и Христос като свидетели, аз ти нареждам 2.да проповядваш Божието Послание. Бъди готов да разпространяваш Словото независимо дали е на точното време. Посочвай грешките, предупреждавай хората и ги насърчавай. Бъди много търпелив когато поучаваш. 3.Ще дойде време, когато хората няма да искат да слушат правилното поучение. Вместо това, ще следват собствените си желания и ще се обкръжат с учители, които ще им говорят това което искат да чуят. 4.Ще се отвърнат от истината и с желание ще слушат безмислени истории. 5.Но ти трябва да останеш спокоен и да бъдеш готов да страдаш. Работи усърдно за разпространението на благовестието и и добре изпълнявай службата си. 6.Моят живот е към края си и сега е време да бъда принесен като жертва пред Бога. 7.Борех се добре. Свърших си работата, и бях верен. 8.Наградата, която показва, че имам Божието одобрение

ме чака. Господ, който е справедлив съдия, ще ми даде наградата в онзи ден. И не само на мен, но също така и на всеки, който с нетърпение Го чака да дойде отново. 9.Побързай да дойдеш да ме видиш. 10.Демас преследвайки своите прищявки и увлечения замина за Солун и ме остави. Крискент е в Галатия, а Тит в Далматия. 11.Само Лука е тук с мен. Вземи Марк с теб. 12.Изпращам тихик в Ефес. 13.Когато идваш донеси ми връхната дреха, която оставих при Карпа в град Троада. Донеси ми също и свитъците, особено пергаментите. 14.Внимавай с Александър медникаря. 15.С ожесточеното си противене на нашето Послание, той ни причини много проблеми. Но Бог ще му въздаде за това което е направил. 16.Когато за първи път ме изправиха в съда, никой не ми помогна. Всъщност всички ме изоставиха. Надявам се че да не бъдат обвинени за това. 17.Но Господ беше с мен. Той ми даде сила да разпространя напълно Посланието, така че всички не-юдеи да го чуят. И бях избавен от лъвови уста. 18.Господ ще ме избави от всяко зло и ще ме заведе в небесното Си царство. На Него да бъде славата завинаги! Амин. 19.Поздрави Прискила и Акила и семейството на Онисифор. 20.Ераст остана в Коринт.

Трофим беше болен когато го оставих в Милит. 21.Постарай се да дойдеш преди зимата. Евул, Пуд, Лик, Клавдия и всички братя и сестри ти пращат поздрави. 22.Господ да бъде с теб. Неговата благодат да бъде с всички вас.

Тит

1 1.Павел, слуга на Бога и апостол на Исус Христос. Аз бях избран да водя Божиите избрани хора във вяра и познание на истината, която води към богоугоден живот. 2.Моята цел е да събуждам надежда, чрез насочване към същността на вечния живот. Това е животът обещан от Бог много отдавна- а Той не нарушава обещанията си! 3.И на точното време, Той изяви своето Слово чрез посланието, поверено ми по заповед на Бога, нашия Спасител. 4.Скъпи Тит мой истински син във вярата: Приеми благодатта и мира, които идват от Бог Отец и Исус нашия Спасител! 5.Оставих те с поръчение в Крит, да довършиш това което аз оставих недовършено. Да поставиш водачи във всеки град, според както ти наредих. 6.Като ги избираш питай: ”Този мъж високо уважаван ли е? Неговите деца

вярващи ли са? Уважават ли го и пазят ли се от неприятности?” 7.Важно е водачът, отговорен за делата в Божия дом да бъде гледан с уважение- да не е нахакан, сприхав и избухлив, да не е пияница, да не е арогантен и побойник, да не е алчен за пари. 8.Той трябва да приема хората, да обича това, което е добро, да е мъдър, справедлив, с висок морал, да владее себе си 9.и да има добро разбиране върху Посланието, за да знае как да използва истината и да подтиква хората към познанието и да опровергава тези, които му опонират. 10.Защото има много противници наоколо, разпуснати, объркващи хората, мамещи с говоренето си и то религиозно възпитани, които би трябвало да знаят това много добре, сега са по-зле. 11.Те трябва да бъдат накарани да млъкнат. Разрушават здравите семейства със своите поучения, които не би трябвало да поучават. Това е срамен начин да правиш пари. 12.Един от техните собствени пророци казва това най-добре: Критяните за лъжци от дъното на душите си, лаещи кучета, лениви търбуси. 13. Безспорно той казва истината. По тази причина, остро ги изобличавай, така че да продължат да имат вяра, която е жива и правилна. 14.Не обръщайте внимание на нито една от тези безмислени юдейски

истории и човешки заповеди. Те са измислени от хора, които не се покоряват на истината. 15.За чистите по ум всичко е чисто; за нечистите по ум невярващи, всичко е нечисто. Те оставят своите мръсни отпечатаци на всяка мисъл и действие. 16.Казват че познават Бога, но техните постъпки говорят по-високо от думите им. Те са наистина мръсни, непокорни, неспособни да вършат добро.

2 1.Твоята работа е да говориш само това, което представлява здравото учение. 2.Напътствай по-старите мъже във въздържан и умерен живот, в достойнство и мъдрост, в здрава вяра, любов и търпение. 3.Напътствай по-старите жени в живот на благоговеене и почит, така че те да не се предават нито на клюкарство нито на пиянство, но да бъдат пример за доброта и любезност. 4.И като ги гледат, по-младите жени ще знаят как да обичат своите съпрузи и деца, как да бъдат добродетелни и чисти, да се грижат добре за дома си, да бъдат добри съпруги. Ние не искаме някой да похули Божието Послание поради тяхното поведение. 6.Също така напътствай младите мъже да живеят дисциплинирано. 7.Но най-вече показвай всичко това,

чрез своя собствен пример и непокварен в своето поучение, 8.думите ти ще са убедителни и здравомислещи. Тогава всеки, възпротивил се срещу нас, когато не намери нищо странно или погрешно, може най-накрая да се присъедини. 9.Наставлявай робите да бъдат честни и верни работници, награда за своите господари- да не са дръзки и роптаещи 10.и да не крадат. Тогава техния добър характер ще свети чрез техните действия, прибавяйки блясък към учението на нашия Бог и Спасител. 11.Божията готовност да дава и прощава е вече общодостъпна. Спасението е на разположение на всеки! 12.На нас ни е показано как да обърнем гръб на безбожния, отстъпчив живот и как да приемем живот изпълнен с Бог и уважение към Него. Този нов живот започва веднага, 13.и пробужда нашето желание за великият ден, когато нашия велик Бог и Спасител Исус Христос ще се появи. 14.Той принесе Себе Си като жертва, за да ни освободи от тъмния бунтовен живот, и да ни въведе в този добър, чист живот, правейки ни хора, с които Той да може да се гордее, активни в добри дела. 15.Кажи им всичко това. Изграждай тяхната смелост и ги дисциплинирай ако се

отклоняват от пътя. Ти си отговорен за това. Не позволявай на никого да те събори.

3 1.Напомняй на хората да уважават правителството, да бъдат изпълнителни миролюбиви, готови да помагат. 2.Да не обиждат, да не са скандалджии. Божиите хора трябва да бъдат великодушни, сърдечни и добри. 3.Не беше толкова отдавна, когато самите ние бяхме глупави и упорити, подмамени от греха, нареждахме всяко нещо според собственото ни естество, държащи се предизвикателно, бяхме мразени и мразехме другите. 4.Но когато Бог, нашия мил и любящ Спасител, ни се откри, 5.Той ни спаси от всичко това. Това беше изцяло Негово дело; ние не сме направили нищо в това отношение. Всичко това е поради Неговата милост, чрез умиването на новорождението и обновяването от Святия Дух, 6.когото изля изобилно върху нас чрез Исус Христос, нашия Спасител. 7.Божият дар възстанови нашите взаимоотношения с Него и възвърна живота ни. Има да се яви много повече от живот - вечен живот. 8.Можеш да разчиташ на това. Искам да стъпиш здраво на краката си. Застани твърдо на тези неща, така че онези, които вярват в Бог да се упражняват старателно в

добри дела, което е добро за всеки. 9.Стой далече от безмислени, безполезни разправии върху родословия и дреболии написани в закона. Това не води до никъде. 10.Предупреждавай кавгаджиите веднъж или два пъти и след това ги остави, приключи с тях. 11.Ясно е, че такъв човек е извън пътя, непокорен на Бога. Чрез упоритостта си в това разделение той сам отрязва себе си. 12.Като изпратя Артема или Тихик при теб, ела веднага да ме видиш в Никопол. Решил съм да прекарам зимата там. 13.Дай на Зинас законника и на Аполос едно сърдечно изпращане. Погрижи се добре за тях. 14.Нашите хора трябва да се научат да бъдат старателни в работата си, така че всички нужди да бъдат посрещнати (особено между бедните) и така те няма да свършат без да има нещо което да покажат в живота си. 15.Всички тук искат да си спомниш за тях. Поздрави на нашите приятели във вярата. Благодат на всички вас.

Филимон

1 1.Аз Павел съм затворник заради Христос, тук с моя брат Тимотей. Пиша това писмо до теб Филимон, мой добри приятелю и сподвижник в работата - 2.също до

нашата сестра Апфиния, до Архип, един истински войн и до църквата, която се събира в твоята къща. 3.Божията благодат и Христовите благословения да бъдат върху вас! 4.Всеки път, когато споменавам твоето име в молитвите си благодаря на Бог за теб. 5.Продължавам да слушам за любовта и вярата, които имаш в нашия Господ Исус, и която показваш към всички християни. 6.И продължавам да се моля тази вяра, която държим заедно, да продължава да се изявява в добрите дела, които вършим, така че хората да разпознават Христос във всичко това. 7.Приятелю, нямаш си представа, колко добре твоята любов ме кара да се чувствам, и двойно повече, когато виждам гостоприемството ти към вярващите. 8.Заедно с всичко това искам да те помоля за услуга. Като Христов посланик и сега затворник за Него не бих се колебал да заповядам това ако е необходимо, 9.но предпочитам да те помоля лично. 10.Докато съм в затвора, аз така да се каже „осинових" едно дете. Ето го и него-Онисим, носи в ръката си това писмо! 11.Преди той беше безполезен за теб; но сега е полезен и за двама ни. 12.Изпращам го обратно при теб, но когато правя това, се чувствам все едно че отрязвам част от себе си. 13.В най-лошия случай

исках да го задържа тука, като твой заместник, да помага докато съм в затвора поради Посланието. 14.Но не исках да правя нищо зад гърба ти, карайки те да правиш добро дело, ако не си съгласен от сърце. 15.Може би е за добро, че го изгуби за малко време. Сега окончателно го получаваш обратно-16.и този път не като обикновен роб, но като истински брат в Христа! Такъв беше той за мен- а за теб ще бъде много повече от това. 17.Така че, ако все още ме смяташ за партньор, посрещни го както би посрещнал мен. 18.Ако ви ощети или задлъжни с нещо пишете го на моя сметка. 19.Това е моят личен подпис-Павел-и аз заставам зад него.(Нали не е нужно да ти напомням, че дължиш собствения си живот на мен?)20.Направи ми тази голяма услуга приятелю. Ти ще я направиш за Христос, но също така и ще зарадваш сърцето ми. 21.Познавам те доста добре и зная твоите намерения. Вероятно ще отидеш отвъд това, което съм ти написал. 22.И между другото, приготви ми стая. Поради твоите молитви, очаквам да ти гостувам отново. 23.Епафрас моя съкилийник поради Христос ви поздравява. 24.Също и моите съработници Марк, Аристах, Димас и Лука. 25.Благодатта на Господа Исус Христос да бъде с духа ви. Амин

Евреи

1 1.В миналото Бог, чрез Своите пророци е говорил
много пъти и по много различни начини на нашите
предци. 2.Но неотдавна, Той ни говори директно, чрез
Сина Си. Чрез Своя Син, Бог в началото създаде света,
и накрая целия свят ще принадлежи на Него. 3.Този Син
е съвършеното отражение на Бога, отпечатък на
Божието естество. И чрез Своето могъщо Слово, Той
държи всичко. След като пожертва Себе Си за
греховете ни, Синът зае Своето почетно място в
небесата, отдясно на Отец. 4.Той стана много по-велик
от ангелите, и името, което Му бе дадено е по-велико от
тяхното. 5.Бог никога не е казвал на никой от ангелите:
„Ти си Мой Син, днес Аз те родих.” Нито Бог е казвал
на някой от тях: „Аз ще бъда Негов Баща, а Той ще ми
бъде Син.” 6.И когато Бог изпращаше Своя първороден
Син в света, Той каза: „Нека всички ангели да Му се
поклонят.” 7.И когато Бог говори за ангелите Си, Той
казва: „Аз превръщам ангелите Си във вятър и слугите
си в огнен пламък.” 8.Но за Сина Си казва: „Твоят трон,
о Боже е до века. И скиптъра на Твоето царство е
скиптър на праведност и справедливост. 9.Възлюбил си

правда и намразил си беззаконие. Затова Боже, Твоят Бог те е помазал с миро на радост повече от Твоите събратя.” 10.И пак: „В началото Ти Господи основа земята и със Собствените Си ръце направи небесата. 11.Те ще изчезнат, ще се износят като дреха, но Ти ще живееш вечно. 12.Ти ще ги сгънеш като дреха и ще ги смениш, но Ти си винаги същия и ще живееш до века.” 13.Бог никога не е казвал на ангелите Си: „Седни отдясно Ми докато положа враговете Ти за Твое подножие.” 14.Ангелите са просто духове изпратени да служат на ония, които ще бъдат спасени.

2 1.Затова ние трябва да внимаваме повече на това, което сме чули. И така няма да се отклоним от истината. 2.Посланието изговорено от ангели се оказа истинно и всички, които не му се покоряваха или го отхвърлиха бяха заслужено наказани. 3.И как ще избегнем наказанието ако отхвърлим великото послание за Божието спасение? Първо Господ ни изяви това послание, после ония, които Го чуха, го потвърдиха. 4.Бог потвърди, казаното от тях чрез чудеса, знамения, велики дела и дарби на Святият Дух. 5.Ние знаем, че Бог не постави бъдещия свят под ангелски контрол.

6.Някъде в Писанията, някой е казал на Бога: „Какво е смъртен, че да да го помниш, или Човешки Син, че да се грижиш за него?”(Какво те кара да се грижиш за хората? И защо си загрижен за слабаци като нас?”) 7.Ти си го направил по-долен от ангелите и си го увенчал със слава и почит. 8.Поставил си всичко под негов контрол.” Когато Бог подчини всичко на Сина, Той не остави нищо неподчинено. Ние сега все още не виждаме всичко да е подчинено на Сина. 9.Но виждаме Исус, Който беше направен малко по-долу от ангелите, увенчан със слава и почит, поради претърпяната смърт. С помощта на Божията благодат, Той умря за всеки човек. 10.Бог е Този за Когото и чрез Когото всичко съществува. Затова докато Бог довеждаше много синове в слава, беше точното време да усъвършенства чрез страдание Исус източника на тяхното спасение. 11.Исус, който прави хората святи и всички осветени имат един и същ Баща. Ето защо Исус не се срамува да ги нарича братя и сестри. 12.Той каза: „Ще разкажа на хората Си за Твоето име. Ще Те хваля всред събранието.” 13.Той каза също: „Ще уповавам на Бога.” И пак: „Ето Аз съм с децата, които Бог Ми е дал.” 14.Тъй като всички тия синове и дъщери са от плът и кръв, Исус стана плът и

кръв като тях. Той направи това, за да унищожи чрез смъртта онзи, който има власт над смъртта(т.е.дявола). 15.И по този начин да освободи ония, които поради страха си от смъртта бяха роби през целия си живот. 16.Исус не дойде да помогне на ангелите, Той дойде да помогне на Авраамовото потомство. 17.Той стана един от нас за да може да служи на Бога като наш милостив и верен първосвещеник и пожертва Себе Си за опрощение на греховете ни. 18.Понеже Исус преживя страдания и изкушения, Той може да помага на всеки, който се изкушава.

3 1.Затова скъпи приятели, съучастници в следването на това небесно призвание, погледнете добре на Исус. Той е апостола и първосвещеника, същността на нашата вяра. 2.Исус беше верен на Бога, Който Го постави, както и Мойсей беше верен в служенето на всички Божии хора. 3.Но Исус заслужава повече почит от Мойсей, както и строителя на къщата заслужава повече почит от самата къща. 4.Естествено, че всяка къща е построена от някого и Бог наистина е Тоя, Който е построил всичко. 5.Мойсей беше верен слуга и каза на Божия народ какво щеше да се говори в бъдеще. 6.Но

Христос е Синът комуто е поверен Божия народ. Тоя народ сме ние, ако продължаваме да бъдем смели и не изгубваме надеждата си. 7.Това е точно както Святия Дух казва: „Днес ако чуете Божия глас, 8.не ставайте упорити, като ония, които се разбунтуваха и Ме изпитаха в пустинята. 9.Четирдесет години вашите праотци изпитваха Бога в пустинята и видяха делата, които Той направи. 10.Затова Бог се огорчи против тях и каза: „Сърцата им продължават да се отдалечават. Те не са познли пътищата Ми. 11.В гнева Си се заклех, че те няма никога да влязат в Моята почивка.” 12.Приятели, внимавайте! Не позволявайте лоши мисли или съмнения да отвърнат някой от вас от живият Бог. 13.Насърчавайте се един друг всеки ден докато имате възможност. Ако вършите това, никой от вас няма да бъде измамен и закоравен от греха. 14.Ще останем Христови съработници само ако продължаваме да се държим здраво за първоначалната вяра до край. 15.Писанията казават: „Ако днес чуете гласа Му, не упорствайте като ония, които се разбунтуваха. 16.Кои чуха Божия глас и се разбунтуваха? Това са всички ония, които Мойсей изведе от Египет. 17.Кои бяха хората, които разгневиха Бога четирдесет години? Не

бяха ли ония, които съгрешиха и умряха в пустинята. 18.На кои Бог се закле, че никога няма да влязат в Неговата почивка? Той говореше на ония, които не Му се покоряваха. 19.Ние виждаме, че те не влязоха в почивката, поради своето неверие.

4 1.Божието обещание, че можем да влезем в Неговата почивка, все още стои и ние трябва да се погрижим никой от вас да не го пропусне. 2.Ние чухме същото послание, което и вашите предци чуха. Но посланието не помогна на ония, които в миналото го чуха, защото не повярваха. 3.Само вярващите ще влязат в почивката, както Бог е казал: „В гнева си се заклех, че те никога няма да влязат в Моята почивка.” Бог каза това въпреки, че всичко беше готово още по време на сътворението на света. 4.Някъде в Писанията Бог е говорил за седмия ден така: „На седмия ден Бог си почина от цялата си работа.” 5.Ние също така четем, че по-нататък Той казва: „Те никога няма да влязат в Моята почивка.” 6.И така някои хора влизат в тази почивка, но ония, които в миналото чуха благовестието, не влязоха поради непослушанието си. 7.Затова Бог определи друг ден, и този ден е днес. Много години по-

късно след като предците ви не можаха да влязат, Бог говори за това чрез Давид в пасажа, който вече цитирахме: „Ако днес чуете Божия глас не закоравявайте сърцата си.” 8.Ако Исус Навиев беше наистина дал почивка на хората, нямаше да има нужда Бог да говори за друг ден за почивка. 9.Следователно за Божиите хора има време за почивка. 10.Ония които влязат в Божията почивка също си почиват от работата си, както и Бог си почина от Неговата. 11.Затова ние трябва да положим всякакви усилия да влезем в почивката, така никой няма да бъде изгубен следвайки примера на онези, които отказаха да се покорят. 12.Божието Слово е живо и активно. То е по-остро от всеки двуостър меч и пронизва дори до разделяне на душата и духа, ставите и костния мозък. Прониква и разкрива желанията и мислите на нашите сърца. 13.Никое създание не може да се скрие от Бога. Всичко е открито и изложено пред очите Му и ние трябва да отговаряме пред Него. 14.Тъй като имаме велик първосвещеник Исус Христос, Божият Син, който е преминал в небесата, ние трябва да държим на нашата изповед. 15.Исус разбира всяка наша слабост, защото Той беше изкушаван, по същия начин, като нас, но не

съгреши. 16.Затова всеки път, когато сме в нужда, трябва смело да отидем пред трона на нашия милостив Бог. Там ние ще получим незаслужена благодат, и ще намерим помощ.

5 1.Всеки първосвещеник е избран измежду хората, за да ги представлява пред Бога и да принася дарове и жертви за греховете им. 2.Първосвещеникът може да бъде внимателен към невежите и заблудените, защото той също има слабости. 3.И поради своите слабости, той трябва да принася жертви за своите грехове, по същия начин, по който принася и за другите хора. 4.Никой не може да има честта да бъде първосвещеник, само с желание да бъде такъв. Само Бог може да избира свещеник и Той е този, който избра Аарон. 5.Ето как беше с Христос. Той стана първосвещеник, не само защото Той искаше тази чест. Бог Му каза: „Ти си Мой Син, Аз днес те родих.” 6.На друго място Бог казва: „Ти Си свещеник до века, точно както Мелхиседек.” 7.Бог имаше силата да спаси Исус от смъртта, и докато беше на земята Той молеше Бога със силен вик и сълзи да Го спаси. Той истински се покланяше на Него и Бог послуша молитвите Му. 8.Макар, че Исус беше Божия

Син, Той се научи да бъде послушен през Своите страдания. 9.И след като свърши работата Си, Той стана източника на спасение за всеки, който Му се покорява. 10.Бог Го направи първосвещеник, като Мелхиседек. 11.Бихме могли още много да говорим за това, но е трудно за обяснение, а всички вие сте станали мързеливи в слушане. 12.Досега трябваше да станете учители, а вместо това все още се нуждаете, някой да ви учи на елементарните истини от Божието Слово. Нуждаете се от мляко, а не от твърда храна. 13.Млякото е за начинаещите и неопитните в Божиите пътища. 14.Твърдата храна е за зрелите, които имат опит в разпознаването на добро от зло.

6 1.Ние трябва да се постараем да станем зрели и да започнем да мислим върху повече неща, отколкото само върху основните учения за Христа. Ненужно е да продължаваме да говорим, защо трябва да се обръщаме от мъртви дела и защо трябва да вярваме в Бога. 2.Нито трябва да продължаваме да поучаваме за кръщения, ръкополагане, възкресяване от мъртвите и вечен съд. 3.Ако Бог позволи и това ще направим. 4.Хора, които веднъж са били просветени, вкусили са от небесния дар,

и са били част от делото на Святия Дух, лично са преживели абсолютната доброта на Божието слово и чудесата на бъдещия свят. 6.Ако след това обърнат гърбовете си, отричайки се от всичко, те не могат да започнат отначало, все едно, че нищо не се е случило. Това е невъзможно, защото са разпнали Исус за втори път и публично са Го опозорили. 7.Земята е полезна на земеделците, ако има достатъчно дъжд, че да произрасте добра реколта. Наистина Бог ще благослови тази земя. 8.Но земя, която произвежда само тръни е безполезна. Тя е като прокълната от Бога и накрая ще бъде изгорена. 9.Въпреки, че ви говорим тия неща, ние все още сме убедени, че ви предстоят по-добри неща, които ще ви доведат до спасение. 10.Бог не е несправедлив. Той няма да забрави делата ви и любовта, която сте показали към Него. Вие помагахте на светиите Му и продължавате да им помагате. 11.Желаем всеки един от вас винаги да бъде дързостен да показва колко силна и трайна е надеждата ви. 12.Така никога няма да бъдете мързеливи, и ще подражавате на ония, които чрез вяра и търпение получаваха обещанията. 13.Бог даде обещание на Авраам. Тъй като няма по-велик от Него, в когото да се закълне, Бог се закле в Себе Си. 14.Той каза:

„Наистина ще те благословя и ще ти дам голямо потомство.” 15.И така Авраам получи обещаното, защото чакаше с търпение. 16.Когато хората се кълнат, те се кълнат в някой по-голям от тях. И техните клетви гарантират казаното и слагат край на всички спорове. 17.Така и Бог се закле, когато искаше да докаже, че обещанието Му към Неговия народ не може да бъде развалено. 18.Бог не може да лъже. И Неговите обещания и клетви са две непроменими неща. Ние сме прибягнали при Бога за по-голяма сигурност и обещанията Му трябва много да ни насърчават, да се държим за поставената пред нас надежда. 19.Тя е като здрава и непоклатима котва за душите ни, която прониква в най-святите места отвътре завесата. 20.Исус влезе там преди нас и стана завинаги наш първосвещеник, точно като Мелхиседек.

7 1.Мелхиседек беше цар на Салем и свещеник на Всевишния Бог. Той срещна Авраам, когато се връщаше от поражението на царете и го благослови. 2.Авраам му даде десятък от цялата си плячка. Значението на името Мелхиседек е „Цар на справедливостта.” И тъй като Салем означава „мир” той е също и „цар на мир.”

3.Никой не знае нищо за родителите му, нито за предците му. Никой не знае кога е роден, нито кога е умрял. Като Божият Син, Мелхиседек остава свещеник до века. 4.Забележете колко е велик Мелхиседек! Нашия праотец Авраам му даде десятък от плячката, въпреки че Авраам беше бащата на избрания народ. 5.Законът казва, че членовете на Левиевото племе, които стават свещеници, трябва да получават десятък от народа. Свещениците ги събират от своя народ, който е Авраамово потомство. 6.Въпреки, че Мелхиседек не беше потомък на Левий, Авраам му даде десятък и след това Мелхиседек благослови този на когото бяха дадени Божиите обещания. 7.Няма спор, че който благославя е по-велик от тоя, който приема благословението. 8.Свещениците приемат десятък, но всички те умират, освен Мелхиседек и писанията учат, че той е жив. 9.Сега Левиевите потомци са тия, които взимат десятък от хората. Можем да кажем, че когато Авраам даде десятък на Мелхиседек, Левий също му даде. 10.Защото Левий беше роден по-късно в семейството на Авраам, който даде десятък на Мелхиседек. 11.Въпреки, че закона на Мойсей казва, че свещениците трябва да бъдат потомци на Левий, тези свещеници не могат да

усъвършенстват никой. Затова има нужда по-скоро от свещеник като Мелхиседек, отколкото от някой, който е от рода на Аарон. 12.И когато правилата за избиране на свещеник са променени, Законът също трябва да бъде променен. 13.Свещеникът за когото говорим е нашия Господ, който дойде от племе, от което никой не е служил на олтара. 14.Всеки знае, че Той произлезе от Юдовото племе, и Мойсей никога не е казвал, че от това племе ще произлязат свещеници. 15.Всичко това става ясно, когато някой по подобие на Мелхиседек е издигнат за свещеник. 16.Тази личност не беше издигната поради предците си, а поради живота му, който няма край. 17.Писанията казват за Него: „Ти си свещеник до века, точно като Мелхиседек.” 18.По този начин слабата и непотребна заповед беше отстранена, 19.понеже законът не може да направи нищо съвършено. Същевременно ни е дадена по-добра надежда, която да ни приближи до Бога. 20.Нищо от това не е станало без клетва. Човекът от Левиевото племе не може да стане свещеник без да се закълне, 21.а Исус стана свещеник когато Бог се закле. Бог каза за Него: „Господ се закле и няма да промени решението Си. Ти Си свещеник довека.” 22.По този начин Исус стана гарант на по-добро обещание.

23.Имаше мнозина свещеници, защото, когато свещеник умре, той не може вече да служи. 24.Но Исус живее вечно, и ще бъде свещеник завинаги. 25.Затова Той може винаги да спасява всички, които идват чрез Него при Бога. Той може да върши това, защото живее вечно и ходатайства за тях. 26.Ние се нуждаем от първосвещеник, който е свят, невинен, непорочен, отделен от грешниците, и който е на най-високата позиция в небето. 27.Нуждаем се от свещеник, който не трябва да принася ежедневни жертви, като ония първосвещеници. Първо те принасяха жертви за своите грехове, и след това за греховете на другите хора. Исус принесе жертвата за греховете на хората веднъж завинаги, когато пожертва Себе Си. 28.Законът назначава смъртни свещеници, които имат слабости. Но Божието обещание, което дойде след закона назначи Сина, Който отговаря на всички Божии изисквания.

8 1.Това, което казвам е, че ние имаме първосвещеник, Който седи отдясно на трона на Великия Бог. 2.Също така Той служи в най-святото място в небесната скиния, която е поставена от Господ, а не от хора. 3.Тъй като всички свещеници, трябва да принасят жертви и дарове,

Христос също се нуждае да принесе нещо. 4.Ако беше тука на земята, Той изобщо нямаше да бъде свещеник, защото законът задължава другите свещеници да принасят жертви. 5.Но скинията където служат е копие и сянка на истинската, която е на небето. Когато Мойсей щеше да прави скинията, Бог го предупреди: „Внимавай да направиш всичко, въз основа на плана, който ти показах на планината.” 6.На Исус му бе дадено свещенство по- превъзходно от левитското. Той също така ни носи по-добро обещание от Бога, което е основано на по-добри гаранции. 7.Ако първия завет на Бога беше без недостатък, нямаше да има никаква нужда от втори. 8.Но Бог намери недостатък в народа си и им каза: „Идват дни-казва Господ, когато ще направя нов завет с Израел и Юда. 9.Това няма да е като завета, който направих с предците им, когато ги хванах за ръка и ги изведох от Египет. Те отхвърлиха завета Ми и Аз ги оставих. 10.Но ето завета, който ще направя с Израел след ония дни- казва Господ: ще поставя законите си в сърцата и умовете им, и Аз ще бъда техен Господ, а те ще бъдат Мой народ. 11.И няма вече всеки да учи ближния си или роднината си като казва: „Познай Господа.” Всички те от най-важния до най-обикновения

ще Ме познават, 12.защото Аз ще простя всичките им неправди и няма вече да помня греховете им.” 13.Бог направи новия завет и обяви първият за остарял, а всичко старо и непотребно е близо до изчезване.

9 1.Първият завет включваше правила за свещеническата служба и скиния за поклонение тука на земята. 2.Първата част на скинията се наричаше святото място и там имаше светилник, маса и присъствени хлябове. 3.Зад втората завеса беше частта наречена пресвято място. 4.В нея имаше златна кадилница и ковчега на Божието обещание, обкован отвсякъде със злато. В ковчега имаше златен съд пълен с манна, Аароновия жезъл (тояга), който разцъфтя и плочите на завета. 5.Върху капака на ковчега, херувимите с крилата си осеняват умилостивилището. Сега не е времето да говорим подробно за тия неща. 6.Ето как бяха подредени двете части на скинията. Свешениците винаги влизаха в първата част на скинията за да извършват службата си. 7.Но само първосвещеника влизаше във втората част на скинията. Веднъж в годината той влизаше там и носеше кръв, която принасяше за себе си и за греховете на хората, които

бяха извършили от незнание. 8.Святият Дух използваше това за да ни покаже, че пътят до пресвятото място не беше отворен докато скинията все още се използваше. 9.Първата част на скинията е образ на днешното време. Даровете и жертвите, които се принасят там не могат да дадат на поклонника чиста съвест. 10.Тези дарове и жертви бяха определени да бъдат храна и питие използвани в различни очистителни церемонии. Тези церемонии бяха задължителни за тялото докато не дойде времето да бъдат заменени за нещо по-добро. 11.Христос дойде като първосвещеник на бъдещите добрини. Той влезе в по-добра скиния, която не беше направена от човешки ръце и, която не е част от сътворения свят. 12.Христос влезе веднъж завинаги в пресвятото място и ни освободи завинаги от греховете ни. Той го направи като пожертва собствената Си кръв, вместо кръвта на кози и телета. 13.Според Мойсеевия закон, хората, които са нечисти, осквернени не могат са се покланят на Бога. Те ще бъдат счетени за чисти, ако са поръсени с кръвта от кози, телета и с пепелта на пожертвана юница. 14.Но Христос беше безгрешен и чрез Святия Дух, Той принесе Себе Си на Бога и очисти съвестта ни от безполезните ни дела. Сега ние можем да

служим на живия Бог. 15.Христос умря за да спаси ония, които бяха съгрешили и нарушили стария завет. Сега Той носи на призваните си, нов завет, който гарантира вечните Божии благословения. 16.Всъщност правенето на такъв завет е като писането на звещание. Защото, този, който пише завещанието, трябва да умре преди то да се изпълни. 17.Ето защо дори и първия завет беше направен с кръв. 19. Мойсей каза на хората всичко, което закона изисква те да вършат. След това той взе червена вълна и исоп, и поръси хората и книгата на закона с кръвта от телета, козли и с вода. 20.Той каза на хората: „С тази кръв Бог подпечатва завета Си с вас.” 21.Също така Мойсей напръска с кръв и скинията и всички съдове, които се използваха за служба. 22.Законът казва, че всичко трябва да се попръска с кръв, и никой грях не може да бъде простен докато не се пролее кръв. 23.Тия неща са копие на това, което е на небето, и затова е трябвало да бъдат осветени чрез жертви. Но небесните неща трябваше да бъдат очистени с по-добри жертви. 24.Христос не влезе в светилище направено от човешки ръце, което е копие на истинското. Вместо това Той влезе в небесата за да се яви пред Божието присъствие за нас. 25.Всяка година

първосвещеника влизаше в светилището за да жертва кръв, която не е негова. Христос не отиде на небето за да жертва Себе Си отново и отново. 26.Иначе Той трябва да е страдал много пъти от създаването на света. Но сега на края на вековете, Той се яви веднъж да отмахне греха, чрез жертвата Си. 27.Хората умират веднъж и след това настава съд. 28.Така и Христос беше принесен в жертва веднъж, за да отнеме греховете на човечеството, и след това Той ще се появи втори път, и тогава няма да има работа с греха, а ще спаси ония, които дързостно Го очакват.

10 1.Законът е сянка на бъдещите добрини, а не самите добрини, защото законът не може да освободи хората от греха, чрез жертвите, които те принасяха година след година. 2.Ако жертвите можеха да направят поклониците съвършени, те щяха отдавна да спрат да ги принасят, и щяха да бъдат очистени веднъж завинаги, и съвестта им щеше да бъде свободна от грях. 3.Вместо това ежегодното жертвоприношение напомня на хората за греховете им. 4.Защото кръвта от телета и кози не може да отмива грехове. 5.Когато Христос влезе в света каза: „Жертви и приноси не си поискал, но си Ми дал

тяло. 6.Всеизгаряния и приноси за грях не са Ти угодни.” 7.Тогава рекох: „Дойдох!(И за Мен е писано в Писанието.) Дойдох да изпълня волята Ти Боже Мой.” 8.Христос първо каза: „Жертви, приноси, всеизгаряния и приноси за грях не си поискал, нито са ти угодни.” (А това са жертвите, които закона изисква хората да принасят.) 9.След това Христос казва: „ Аз дойдох да изпълня волята Ти.” Той отмахна жертвите, за да установи послушанието, което Бог желае. 10.Ние сме осветени, защото Христос се покори на Бога и принесе Себе Си веднъж завинаги. 11.Всеки ден свещениците извършват религиозните си задължения. Отново и отново те принасят същите жертви, но тия жертви никога не могат да отмахнат греховете им. 12.Христос принесе Себи Си в жертва, която е завинаги достатъчна, и сега Той седи отдясно на Бога. 13.И чака докато положат враговете Му за Негово подножие. 14.Със Своята единствена жертва Христос завинаги освободи от греха хората, които доведе при Бога. 15.Святият Дух ни говори същите неща: 16.„ Това е завета, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: „Ще напиша законите Си в умовете и сърцата им. 17.Тогава ще забравя греховете им и няма вече да си спомням злите

им дела.” 18.А когато греховете са простени, няма повече нужда от жертви. 19.Приятели, кръвта на Исус ни дава смелостта да влезем в най-святото място 20.по нов път, който води към живот. И тоя път ни превежда през завесата, която е плътта на Христос. 21.Ние имаме велик свещеник, комуто е поверен Божия дом. 22.Затова нека се приближим при Бога с чисти сърца и с твърда вяра. Нека пазим сърцата си чисти, съвестта си свободна от зло и телата си измити в чиста вода. 23.Трябва да продължаваме държим здраво надеждата, която изповядваме, защото е верен Оня, Който даде обещанието. 24.Нека да се насърчаваме един друг, да бъдем тактични, внимателни и да вършим добри дела. 25.Не трябва да преставаме да се събираме с другите вярващи, както някои от вас правят. Вместо това нека продължаваме да се насърчаваме един друг, толкова повече, колкото виждаме, че денят Господен наближава. 26.Ако продължаваме да вършим грехове след като сме познали истината, никоя жертва не може да ги отмахне. 27.Всичко, което остава е едно страшно очакване на съд и яростно негодувание, което ще погълне противниците. 28.Ако двама или повече свидетели обвинят някой в нарушаване на Мойсеевия закон, този човек умира

безпощадно. 29.Тогава колко по-тежко наказание мислите, ще заслужи, оня, който е потъпкал Божия Син и е счел кръвта с която завета беше осветен за несвята, и е оскърбил Духът на благодатта? 30.Ние познаваме Бог, Който е казал: „На Мене принадлежи отмъщението, Аз ще въздам.” Бог също е казал: „Господ ще съди хората Си.” 31.Страшно е да паднеш в ръцете на живия Бог. 32.Не забравяйте всички трудности, през които преминахте, в началото, когато се просветихте. 33.Понякога бяхте публично оскърбявани, а друг път споделяхте страданията на другите. 34.Вие състрадавахте с мен, когато бях в окови и приехте с радост ограбването на собствеността ви, като знаете, че на небето имате по-добър и траен имот. 35.Продължавайте да бъдете смели! Това ще ви донесе голяма награда. 36.Научете се да бъдете търпеливи, така ще угодите на Бога и ще получите обещаното. 37.Както казват Писанията: „Бог идва скоро и няма да се забави. 38.Праведния ще живее чрез вяра. Но ако се дръпне назад Моята душа няма да благоволи в него.” 39.Ние не сме от онния хора, коитосе дърпат назад и се погубват. Ние сме от онния, които имат вяра и се спасяват.

11 1.Вярата ни прави сигурни в това за което се
надяваме и ни дава доказателство за нещата, които не се
виждат. 2.Бог прие предците ни поради тяхната вяра.
3.Чрез вяра разбираме, че световете са били създадени с
Божието слово, щото видимите неща са били направени
от невидими неща. 4.Поради вярата си, Авел принесе на
Бога по-добра жертва от Каиновата. И чрез вярата си,
той получи Божието одобрение, тъй като Бог прие
жертвите му, и въпреки, че Авел е мъртъв неговата вяра
все още говори. 5.Енох имаше вяра и не умря. Той
угаждаше на Бога и Бог го взе на небето, затова
неговото тяло никога не се намери. 6.Без вяра никой не
може да угоди на Бога. Който отива при Бога трябва да
вярва, че Бог съществува, и че Той възнаграждава
всеки, който Го търси. 7.Вярата накара Ной, да
послуша, когато Бог го предупреди за бъдещите неща,
които не можеше да види. Той се покори на Бога и
построи кораб за спасение на семейството му. Чрез вяра
Ной осъди света и прие Божието одобрение, което идва
чрез вяра. 8.С вяра Авраам се покори, когато Бог го
призова да отиде на място, което ще получи за
наследство. Авраам напусна собствената си страна без

да знае къде отива. 9.С вяра Авраам живееше като чужденец в обещаната земя. Той живееше в шатри, както и Исаак и Яков, които получиха същото обещание. 10.Авраам очакваше града, който има вечни основи, на който архитект и строител е Бог. 11.Въпреки, че Сара беше много стара за да има деца, тя вярваше, че Бог ще изпълни обещанието и роди син. 12.Нейният съпруг беше замъртвял, но той стана праотец на много народи, чието число е като звездите в небето и като морския пясък, който никой не може да изброи. 13.Всички те умряха, но имаха вяра, въпреки че не бяха получили изпълнението на обещанията. Те бяха радостни, да ги видят отдалеч и се съгласиха, че са само чужденци и странници на тази земя. 14.Ония, които говорят така, явно показват, че те търсят свое отечество. 15.Ако мислеха за отечеството, което напуснаха, те биха могли да намерят начин да се върнат. 16.Вместо това тия хора се оглеждаха за по-добър дом на небето. Затова Бог не се срамуваше от тях да се нарече техен Бог. Той дори е построил град за тях. 17.Когато Бог изпитваше Авраам, той с вяра Му принесе сина си Исаак. Оня, който получи обещанията беше готов да принесе в жертва единствения си син.

18.Бог му беше казал: „По Исаак ще се именува твоето потомство.” 19.Авраам повяврва, че Бог може да възкреси Исаак от мъртвите, и той в символичен смисъл го получи възкресен. 20.С вяра Исаак благослови Яков и Исав даже за бъдещите неща. 21.С вяра Яков на умиране благослови всеки един от Йосифовите синове. Той се подпря на тоягата си и се поклони Богу. 22.С вяра Йосиф на умиране, говори за излизането на израелтяните от Египет, и им даде нареждане за погребването на костите си. 23.С вяра родителите на Мойсей го криеха три месеца, защото те видяха, че Мойсей бе красиво дете и не се страхуваха да нарушат царската заповед. 24.С вяра Мойсей когато порасна отказа да се нарича син на фараоновата дъщеря. 25.Той избра да страда с Божиите хора, а не да се наслаждава за кратко време на греховните удоволствия. 26.Мойсей знаеше, че съкровищата на Египет не са толкова прекрасни, колкото това, което ще получи поради страданието за Месията, и той гледаше към бъдещата си награда. 27.С вяра Мойсей напусна Египет, без да се страхува от царския гняв. Той продължи напред като гледаше на Невидимия. 28.С вяра установи пасхата и напръска с кръв всеки дом, за да не може унищожителят

на първородните да ги докосне. 29.С вяра изреалтяните преминаха Червено море по сухо. Египтяните се опитаха, но се издавиха. 30.С вяра израелтяните обикаляха седем дена около стените на Ерихон, и стените паднаха. 31.С вяра ерихонската проститутка Раав прие шпионите и избегна разрушението, което постигна всички, които отказаха да се покорят на Бога. 32.И какво повече да кажа? Нямам достатъчно време да ви разкажа за Гедеон, Варак, Самсон, Йефтае, Давид, Самуил и пророците. 33.Чрез вяра те превземаха царства, вършеха праведни дела, получаваха Божиите обещания, затваряха устата на лъвове, 34.угасяха силни огньове и избягваха от меча на враговете си. Макар да бяха слаби, те получаваха сила и мощ да побеждават и преследват чужди армии. 35.Жени приемаха мъртвите си възкресени, други бяха измъчвани, но те отказваха да бъдат избавени, защото бяха сигурни, че ще получат по-добра награда, когато бъдат възкресени. 36.Други претърпяваха присмехи и бичувания, а още и окови и затвор. 37.Също биваха убивани с камъни или нарязвани с трион, или убивани с меч, те носеха овчи и кози кожи, бяха бедни, измъчвани и унижавани. 38.Светът не заслужаваше тия добри хора, които се скитаха в

пустини и планини и живееха в пещери и ровове в земята. 39.Всички те бяха познати поради вярата си, но никой от тях не получи изпълнение на обещанията. 40.Това беше така, защото Бог има нещо по-добро за нас. Той не искаше те да постигнат съвършенство без нас.

12 1.И тъй като сме заобиколени от толкова много примери на вяра, нека се отървем от всичко което ни забавя, особено от грехът, който ни унищожава. Нека да тичаме в надбягването, което е пред нас и никога да не се отказваме, 2.като държим погледа си на Исус, Който ни води и усъвършенства вярата ни. Той издържа срама на разпъването на кръст, защото знаеше, че после ще се радва, че го е направил. Сега Той стои отдясно на Божия престол. 3.Мислете за Исус, който понесе много скърби от грешници. Така няма да се обезсърчавате и предавате. 4.Все още не сте се съпротивлявали до кръв, в борбата срещу греха. 5.И сте забравили, че Писанията казават на божиите деца: „Мое дете, обърни внимание, когато Бог те наказва и не се предавай, когато Той те поправя. 6.Господ поправя всеки, когото обича и наказва този когото приема.” 7.Бъдете търпеливи, когато ви

поправят. Ето как Бог се отнася към децата си. Всички деца се наказват от бащите си. 8.Но ако не ви възпитават като другите деца, вие не сте част от семейството. 9.На земята имаме бащи, които ни дисциплинират и ние ги уважаваме. Не е ли по-добре да получим истински живот, оставяйки нашия духовен Баща да ни възпита? 10.Нашите бащи ни възпитават за кратко време, според както мислят, че е най-добре. Но Бог ни възпитава за наше добро, защото иска ние да сме святи, като е и Той. 11.Никога не е приятно да бъдеш дисцилиниран, всъщност това винаги причинява повече болка отлолкото радост. Но ако чрез дисциплината се научим да се покоряваме, ние ще вършим това, което е право и ще живеем в мир. 12.Укрепете уморените си рамена и отслабнали колене. 13.Продължавайте да вървите в правите пътища. Тогава куците ще бъдат изцелени, вместо да се влошат. 14.Опитайте се да живеете в мир с всички. Живейте чист живот, защото иначе никога няма да видите Господа. 15.Уверете се да не би някой да не успее да достигне до Божията благодат. Не позволявайте не никого да се огорчава и да създава неприятности на останалите от вас. 16.Внимавайте никой да не е неморален или

неблагочестив, като Исав, който за едно ястие продаде бъдещите си благословения. 17.Знаете, как по-късно той ги искаше обратно, но не можеше да направи нищо, въпреки че молеше баща си и плачеше. 18.Вие не сте пристъпвали до нещо, което можете да усетите, до планина пламнала в огън, която можете да докоснете, до мрак, тъмнина и буря, 19.нито до звук на тръба и глас на думи. Но когато вашите предци, чуха гласа, те се примолиха да спре, 20.защото те не можеха да понесат онова, което им се заповядваше: „Даже ако животно се допре до планината, то трябва да бъде убито с камъни.” 21.Гледката беше толкова страшна, че Мойсей каза: „Аз съм извънредно много уплашен и разтреперан.” 22.Сега вие пристъпвате до хълма Сион и до небесния Ерусалим, който е града на живия Бог, където десетки хиляди ангели тържествуват. 23.При събора на Божиите първородни деца, чиито имена са написани на небето, при самия Бог, Който съди всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, 24.при Исус, Който направи Божия нов завет с нас, и при Неговата поръсена кръв, която говори по-добри неща от кръвта на Авел. 25.Не се отказвайте да слушате, когато Бог говори. Вашите предци не стигнаха далече, когато отказаха да

послушат Бога, Който ги предупреждаваше на земята. Ние със сигурност няма да избягаме, ако се отвърнем от Бога, Който ни предупреждава от небето. 26.Когато Бог говори на предците ви, Неговия глас разтърси земята. Но сега Той е обещал: „ Още веднъж Аз ще разтърся не само земята, но и небето.” 27.Думите” още веднъж” означават, че един ден създадените неща ще бъдат разтърсени и премахнати. Тогава ще остане само онова, което не може да бъде разклатено. 28.Трябва да сме благодарни, че ни е дадено царство, което не може да бъде разклатено. И в това царство, ние ще служим на Бога като Му се покланяме и показваме велика почит и уважение. 29.Нашия Бог е като разрушителен огън.

13 1.Продължавайте да се обичате един друг. 2.Не забравяйте гостолюбието, понеже чрез него някои хора без да знаят са приели ангели на гости. 3.Помнете, ония, които са в затвора като че и вие сте с тях. Също и малтретираните, страдащите и отхвърлените, като че и вие сте като тях. 4.Уважавайте брака, винаги бъдете верни към своите партньори, защото Бог ще накаже всеки, който е неморален или неверен. 5.Не се влюбвайте в парите, бъдете доволни от това, което

имате. Господ е казал: „Никога няма да те оставя нито да те забравя.” 6.Така можем уверено да кажем: „Господ е моя помощник, няма да се страхувам. Какво може да ми направи смъртен човек?” 7.Не забравяйте водачите, които ви поучаваха в Божието слово. Спомнете си как са живели и подражавайте на тяхната вяра. 8.Исус Христос е същия вчера, днес и завинаги. 9.Не се завличайте по разни странни учения. По-добре е да приемате сила от Божията незаслужена благодат, отколкото да сте зависими от определени храни, които не помагат на хората, които ги ядат. 10.Ние имаме олтар от който дори свещеникът, който служи в скинията няма право да яде от него. 11.Първосвещеникът принася кръвта от животни като принос за грях, но телата на животните се изгарят извън стана. 12.Исус страда извън градската порта, за да направи хората святи чрез собствената си кръв. 13.Ето защо ние трябва да излизаме към Него извън стана и да споделяме Неговия позор. 14.На земята ние нямаме град, който съществува вечно, но търсим градът, който ще имаме в бъдеще. 15.Нашата жертва е да продължаваме да принасяме хваление на Бога в името на Исус. 16.Не забравяйте да помагате на другите и да споделяте това, което имате с

тях. Това са жертви, които са угодни на Бога. 17.Покорявайте се на своите водачи и приемайте техния авторитет. Те се грижат, защото са отговорни за вас. Покорявайте им се, за да могат да вършат работата си с радост а не да се оплакват от вас. Иначе няма да могат изобщо да ви помагат. 18.Молете се за нас. Ние сме сигурни, че съвестта ни е чиста, защото искаме да живеем честно във всяко отношение. 19.Особено искам да се молите, да мога по-скоро да ви посетя отново. 20.Богът на мира, възкреси от мъртвите нашия Господ Исус Христос. Сега Исус е великия Пастир, чиято кръв беше използвана за сключването на Божия вечен завет с Неговото стадо. 21.Нека Бога на мира да ви подготви за всяко добро дело което желае. Нека Той да работи във вас чрез Исус Христос за да вършите това, което Му е угодно. А на Исус Христос да бъде слава до века! Амин. 22.Приятели, написал съм кратко писмо за да ви насърча и ви моля, обърнете внимание на думите ми. 23.Знайте, че нашия брат Тимотей е пуснат от затвора и ако дойде навреме, двамата ще дойдем да ви посетим. 24.Поздравете всички водачи и светии. Поздравяват ви тия, които са от Италия. 25.Божията благодат да бъде с всички вас. Амин.

Откровение

1 1.Това е откровението на Исус Христос, което Бог
Му даде за да покаже на слугите Си, онова, което трябва
скоро да се случи. А Христос изпрати откровението
чрез ангела Си, на Своя слуга Йоан, 2.който възвести,
Божието слово, свидетелството за Исус Христос и
всичко, което беше видял. 3.Благословен, който чете,
също и ония, които слушат думите на това пророчество
и внимават на написаното в него, защото времето е
близо. 4.От Йоан до седемтте църкви в Азия. Благодат и
мир да бъде на вас от Онзи, Който е, Който бе и Който
идва, и от седемте духове, които са пред трона Му, 5.и
от Исус Христос верният свидетел, първородният от
мъртвите и управителят на земните царе. Христос ни
обича и чрез кръвта Си ни освободи от нашите грехове,
6.и ни е направил царство от свещеници на своя Бог и
Отец. На Него да бъде слава и господство завинаги!
Амин. 7.Ето, Той идва с облаците. Всеки ще Го види,
дори и ония, които го прободоха. Всички хора по земята
ще заридаят поради Него. Така е. Амин. 8.„Аз съм Алфа
и Омега" казва Господ Бог. „ Който е, Който бе и Който
идва, Всемогъщият." 9.Аз Йоан, съм ваш брат. Ние

страдаме, поради Исус, но Той ни дава сила да издържаме. Бях заточен на остров Патмос, защото проповядвах Божието слово и свидетелствах за Исус. 10.В Господния ден Духът ме завладя и зад себе си чух силен глас, като от тръба. 11.Гласът каза: „ Напиши на книга това, което виждаш и го изпрати до седемте църкви в Ефес, Смирна, Пергам, Тиатир, Сардис, Филаделфия и Лаодикия.” 12.Когато се обърнах да видя кой ми говори, аз видях седем златни светилника. 13.И всред светилниците имаше Един, Който приличаше на Човешкия Син. Той носеше дълга дреха, и препасан златен пояс около гърдите му. 14.Главата Му и косата Му бяха бели като вълна, като сняг, а очите Му изглеждаха като огнен пламък. 15.Нозете Му бяха като мед нагорещена в пещ, а гласа Му звучеше като бучене на много води. 16.Той държеше седем звезди в десницата си, а от устата Му излизаше двуостър меч. 17.Когато Го видях, аз паднах при нозете Му като мъртъв. Но Той постави десницата си върху мен и каза: „Не се страхувай, Аз Съм първият, последният, 18.и живият. Бях мъртъв, но сега Съм жив завинаги и имам ключовете на смъртта и ада. 19.Напиши това, което си видял, какво означава и това, което има да стане после.

20.Аз ще ти обясня тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви, а седемте светилника са седемте църкви.”

2 1.До ангела на Ефеската църква пиши: „Това казва Оня, който държи седемте звезди в десницата си и ходи всред седемте златни светилника: 2.Зная делата ти, усърдния труд и търпението ти, и че не можеш да толерираш злите хора. Изпитал си ония, които наричат себе си апостоли, но не са, и си разбрал, че са лъжци. 3.Претърпял си страдания поради Мене и не си се предал. 4.Но това имам против тебе, че си оставил първата си любов да отмине. 5.Помисли си откъде си изпаднал, обърни се и върши първите си дела. Ако не се обърнеш, Аз ще дойда и ще отмахна светилника ти. 6.Но имаш това в своя полза, че мразиш делата на николаитите, които и Аз мразя. 7.Който има уши нека слуша какво казва Духът към църквите. На всеки, който победи ще дам да яде от дървото на живота, което е в Божия рай. 8.До ангела на Смирненската църква пиши: Това казва Първият и последният, Който беше мъртъв и оживя. 9.Виждам непрестанната ти болка и крайната ти

бедност, но пак те виждам богат. Зная клеветите на ония, които претендират да са добри юдеи, а не са, но принадлежат на сатанинската синагога. 10.Не се страхувай от това, което ще пострадаш, но остани бдителен! Дяволът ще хвърли някои от вас в затвора, ще бъдете изпитани и ще страдате десет дни. Ако сте верни до смърт, Аз ще ви дам короната на живота. 11.Който има уши нека слуша какво казва Духа към църквите. Който победи няма да бъде повреден от втората смърт. 12.До ангела на Пергамската църква пиши: Това казва Оня, който има двуострия меч. Зная, че живееш там, където е престола на Сатана, и истински си опазил името Ми. Точно там където сатана живее, моя верен свидетел Антипа беше хванат и убит. Дори тогава не се отрекохте от вярата си в Мен. 14.Но имам няколко неща против вас. Някои от вас следват учението на Валаама, който караше Валак да учи израелтяните да ядат идоложертвена храна и да се оттдават на разврат. 15.Също имаш и някои, които следват учението на николаитите. 16.Покай се! Ако не, ще дойда бързо и ще се бия срещу тях, и думите Ми ще поразяват като меч. 17.Който има ухо нека слуша какво говори Духът към църквите. На всеки, който победи ще

му дам от скритата манна, също и бяло камъче с ново име написано на него. И никой няма да познава името освен оня на когото е дадено камъчето. 18.До ангела на Тиатирската църква пиши: „ Божият Син, чиито очи са като горящ огън и нозете Му като лъскава мед казва: 19.Зная всичко за тебе, за твоята любов, вяра, служение и търпение. Зная, че последните ти дела са много повече от първите. 20.Но имам нещо против теб: Това, че толерираш жената Езавел, която нарича себе си пророк. Тя поучава и заблуждава моите скъпи слуги, с религия, отхвърляща кръста и задоволяваща човешките страсти и желания. 21.Аз и дадох възможност да се отвърне от греховете си, но тя не пожела да се покае от неморалните си дела. 22.Но Аз ще я тръшна на болно легло, и всички, които съучастват в греховете и, ако не се покаят ще бъдат наказани. 23.Ще убия и децата и. Тогава всички църкви ще разберат, че Аз съм Онзи, Който изследвам сърцата и умовете. Аз ще възнаградя всеки, според делата му. 24.А вие останалите в Тиатир, които не следвате учението на Езавел и не сте научили, така наречените дълбоки работи на сатана, Аз няма да ви товаря с нищо друго. 25.Просто дръжте истината докато дойда. 26.А на всеки, който победи и продължи

да върши делата Ми до края, ще му дам власт над народите, 27.същата власт, която Моя Отец ми даде. Те ще управляват народите с железен скиптър и ще ги строшат като грънчарски съдове. 28.И ще им дам зорницата. 29.Който има уши, нека слуша какво говори Духа към църквите.

3 1.До ангела на Сардикийската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии духа и седемте звезди: Зная твоите дела. Известен си със своята енргичност и жар, но си мъртъв. 2.Събуди се и укрепи нещата, които си изоставил, които са близо до умиране. Намерих работата ти незавършена пред моя Бог. 3.Затова спомни си за дарбата, която някога имаше, за Посланието, което чу с ушите си- грабни ги отново и се обърни към Бога. Но ако покриеш главата си и заспиш, забравяйки Бога, Аз ще се върна когато най-малко очакваш, и ще нахлуя в живота ти като крадец в нощта. 4.Но все още има няколко души в Сардис, които не са покварили себе си с мръсотията на света. Те ще ходят с Мен в бели дрехи, защото са доказали своята вярност! 5.Всеки, който победи ще носи бели дрехи и Аз никога няма да изтрия името му от книгата на живота. Ще

изповядам имената им в присъствието на Моя Отец и Неговите ангели. 6.Който има уши нека слуша какво говори Духа към църквите. 7.До ангела на Филаделфийската църква пиши: Това казва Святият, Истиният, Който има ключа на Давид, който отваря врата, която никой не може да затвори, и затваря врата, която никой не може да отвори: 8.Зная делата ти, а сега ти виж Моите. Отворил Съм врата пред тебе, която никой не може да затвори. Зная, че нямаш много сила, ти използва каквото имаше за да опазиш Словото Ми, и не се отрече от Мен, когато времената бяха тежки. 9.Ще взема онези, които наричат себе си истински вярващи, но са лъжци, чието истинско място е в събранието на Сатана. Аз ще ги накарам да дойдат и да се поклонят пред нозете ти. Тогава ще разберат, че те обичам. 10.Понеже си се покорил на заповедта Ми да търпиш, Аз ще те упазя по време на изпитанието, което идва върху целия свят да изпита ония, които живеят по земята. 11.Идвам скоро. Дръж здраво това, което имаш, така че никой да не те разсее и открадне короната. 12.Всеки, който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог, позиция на постоянна почит. И на вас стълбовете ще напиша името на Моя Бог, името на

Божият град- новият Ерусалим, който слиза от небето, и Моето ново име. 13.Който има уши нека слуша какво говори Духа към църквите. 14.До ангела на Лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, истинският и верен свидетел, началото на Божието творение: 15.Зная делата ти, че не си нито студен, нито топъл. Да беше студен или топъл. 16.Но тъй като си хладък(равнодушен) и нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата си. 17.Претендираш, че си богат, успешен и че имаш всичко от което се нуждаеш, но не разбираш, че си окаян, достоен за съжаление, беден, сляп и гол. 18.Съветвам те да си купиш от Мене злато пречистено в огън за да се обогатиш, бели дрехи за да се облечеш и покриеш срамната си голота, и мехлем за очите си за да можеш да виждаш. 19.Аз поправям и наказвам всеки, когото обичам. Приемете това насериозно и променете начина си на живот. 20.Ето стоя на вратата и чукам. Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата Аз ще вляза, и ще вечерям с него и той с Мене. 21.Всеки, който победи ще седне с Мен на Моя трон, точно както и Аз седнах с Моя Отец на Неговия трон. 22.Който има уши нека слуша какво говори Духът към църквите.

4 1.След това видях врата отворена в небето. Тогава предишният глас, който ми говореше и звучеше като тръба ми каза: „Влез тук и ще ти покажа това, което трябва да се случи оттук нататък.” 2.Веднага Духът ме завладя и видях в небето трон и Един стоящ на него. 3.И седналият приличаше на камък яспис и сардис, имаше и дъга около трона, която изглеждаше като смарагд. 4.Около трона имаше двадесет и четири трона, на които седяха двадесет и четири презвитера(старейшини) облечени в бели дрехи и на главите им златни корони. 5.От трона излизаха светкавици, гласове и гърмежи, а пред него горяха седем огнени светила, които са седемте Божии духове. 6.Пред трона имаше нещо като стъклено море, чисто като кристал, а всред трона и около него имаше четири живи същества покрити отпред и отзад с очи. 7.Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше лице като на човек, и четвъртото живо същество приличаше на летящ орел. 8.Всяко от четирите живи същества имаше по шест крила и бяха покрити с очи отвътре и вън. Денем и нощем те не престават да казват: „Свят, свят, свят е Всемогъщият Господ Бог, Който бе, Който е и

Който идва.” 9.И когато живите същества дават слава, почит и благодарение на Този, Който седи на трона и живее вечно, 10.двадесет и четирите презвитера (старейшини) падат пред седящия на трона и се покланят на Онзи, Който живее вечно. Те полагат короните си пред трона, казвайки: 11.„Достоен си Господи наш и Боже наш да приемеш слава, почит и сила. Ти създаде всичко, и то беше създадено поради Твоята воля.”

5 1.Видях в десницата на седещия на трона свитък, който беше написан отвътре и отвън, и запечатан със седем печата. 2.И видях мощен ангел викащ със силен глас: „ Кой е достоен да разгъне свитъка и разпечата печатите?” 3.Никой на небето, на земята и под земята не можеше да разгъне свитъка и да го погледне. 4.Аз плаках много, защото никой не се намери достоен да разгъне свитъка и да погледне в него. 5.Тогава един от презвитерите(старейшените) ми каза: „ Престани да плачеш и погледни! Оня, Който е наречен лъвът от Юдовото племе и потомъкът на цар Давид победи. Той ще отвори свитъка и ще разпечата печатите.” 6.И видях агне стоящо между престола, четирите живи същества и презвитерите. Агнето изглеждаше като заклано, и

имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии духове изпратени по цялата земя. 7.То взе свитъка от десницата на седещия на трона. 8.И когато взе свитъка четирите живи същества и презвитерите се поклониха пред Агнето. Всеки държеше арфа и златни чаши пълни с тамян, които са молитвите на Божиите хора. 9.И те пееха нова песен: „ Достоен си да вземеш свитъка и да разпечаташ печатите, защото беше убит. И със Своята кръв ти изкупи за Бога хора от всяко племе, език, нация и раса. 10.Ти ги направи царство и свещеници на нашия Бог и те ще управляват като царе на земята.” 11.И видях и чух гласове на много ангели около трона и около живите същества и презвитерите. Те бяха десетки хиляди по десетки хиляди и хиляди по хиляди. 12.И казваха със силен глас: „ Агнето, което беше заклано е достойно да приеме сила, богатство, мъдрост, могъщество, почит, слава и благословение.” 13.Тогава чух всички създания на небето, на земята, под земята и в морето да принасят хваление. Всички те заедно казваха: „ Слава, почит, и сила до века на Онзи, Който седи на трона и на Агнето!” 14.Четирите живи същества казаха: „ Амин!” И презвитерите паднаха на колене и се поклониха.

6 1.В момента, когато видях Агнето да отваря първия
от седемте печата, чух едно от четирите живи същества
да казва с глас като гръм: „Ела и виж!” 2.Тогава видях
бял кон и яздещия на него носеше лък и даде му се
корона. Той вече беше побеждавал, и излезе да победи.
3.Когато Агнето отвори вторият печат, чух второто
живо същество да казва: „Ела и виж!” 4.И излезе друг
кон. Той беше огнено червен и на ездача му беше дадена
силата да отнеме мира от земята, така че хората да се
избият помежду си. Даде му се и голям меч. 5.Когато
Агнето отвори третия печат, аз чух третото живо
същество да казва: „Ела и виж!” Тогава видях черен кон
и ездача му държеше везни в ръката си. 6.И чух нещо
звучащо като глас измежду четирите живи същества,
който казваше: „Един килограм жито за дневна надница,
и три килограма ечемик за дневна надница. Но не
повреждай маслиновото олио и виното.” 7.Когато
Агнето отвори четвъртия печат, чух гласа на
четвъртото живо същество да казва: „Ела и виж!” 8.И
видях блед кон, името на ездача му беше Смърт и адът
го следваше. Даде им се власт да унищожат една
четвърт от земята с войни, глад, бедствия и диви

зверове. 9.Когато Агнето отвори петият печат, аз видях под олтара душите на всички, които са били убити поради Божието слово и свидетелството за тяхната вяра. 10.Те викаха със силен глас: „Святи и истинни Господарю, докога не ще съдиш и отмъстиш на живеещите на земята, които проляха кръвта ни?” 11.И на всеки един от тях се даде бяла роба, и им се каза да си почиват още малко. Те трябваше да чакат докато се изпълни числото на Господните служители, които щяха да бъдат убити. 12.Когато Агнето отвори шестият печат, видях че стана голямо земетресение. Слънцето потъмня като вретище от козя козина и луната стана червена като кръв. 13.Небесните звезди паднаха на земята, точно както смокините падат от дървото при силен вятър. 14.Небето беше сгънато като свитък, и всички планини и острови бяха преместени от местата им. 15.Тогава земните царе, важните личности, военните лидери, богатите, силните и всички роби и свободни се скриха в пещерите и между скалите на планините. 16.И те извикаха на планините и скалите: „Паднете върху нас и ни скрийте от лицето на седящия на трона и от гнева на Агнето, 17.защото е дошъл страшният ден на гнева им, и кой може да устои?

7 1.След това видях четири ангела да стоят на четирите
ъгъла на земята. Те задържаха четирите земни ветрове,
за да не духа никакъв вятър по земята, по морето, нито
върху някое дърво. 2.На тях им беше дадена силата да
повредят земята и морето. Видях и друг ангел да се
издига от изток носещ печата на Живият Бог. Той
извика със силен глас на четирите ангела, на които им
беше позволено да повредят земята и морето: 3.„Не
повреждайте земята, морето, нито дърветата докато не
поставим печат на челата на слугите на нашия Бог.” 4.И
чух числото на подпечатаните, сто четирдесет и четири
хиляди. Подпечатаните бяха от всяко племе на Израел:
5.дванадесет хиляди от племето на Юда, дванадесет
хиляди от племето на Рувим, дванадесет хиляди от
племето на Гад, 6.дванадесет хиляди от племето на Асир,
дванадесет хиляди от племето на Нефталим, дванадесет
хиляди от племето на Манасий, 7.дванадесет хиляди от
племето на Симеон, дванадесет хиляди от племето на
Левий, дванадесет хиляди от племето на Исахар,
8.дванадесет хиляди от племето на Завулон, дванадесет
хиляди от племето на Йосиф, дванадесет хиляди от
племето на Вениамин. 9.След това видях голямо

множество, което никой не можеше да изброи от всяка нация, племе, раса и език. Те стояха пред трона и пред Агнето, облечени в бели дрехи, държаха палмови клони в ръцете си, 10.и викаха със силен глас: „Спасение на нашия Бог, Който седи на трона и на Агнето!” 11.И всички, които стояха около трона, ангелите, презвитерите и четирите живи същества паднаха на лицето си пред трона и се поклониха на Бога 12.казвайки: „Амин! Благословение, слава, мъдрост, благодарение, могъщество и сила на нашия Бог во веки! Амин!” 13.Един от презвитерите ме попита: „Знаеш ли кои за тия хора облечени в бели дрехи и откъде идват?” 14.Аз му отговорих: „Господине, ти знаеш.” А той ми каза: „Това са ония, които са преминали през голямата скръб. Те са опрали дрехите си в кръвта на Агнето и са ги направили бели. 15.Затова са пред трона на Бога и Му служат денем и нощем в храма. И седещият на трона ще разпростре скинията си върху тях. 16.Те никога няма да огладнеят или ожаднеят нито ще бъдат мъчени от слънце или изгаряща жега. 17.Агнето, Което е пред средата на трона ще им бъде пастир и ще ги заведе при извори пълни с жива вода и Бог ще изтрие всяка сълза от очите им.”

8 1.Когато Агнето отвори седмият печат, на небето
настъпи пълна тишина за около половин час. 2.И видях,
че на седемте ангела, стоящи пред Бога се дадоха седем
тръби. 3.Дойде и друг ангел със златна кадилница и
застана при олтара. На него му се даде много тамян, за
да го принесе заедно с молитвите на всички свеии на
златния олтар пред трона. 4.Димът от тамяна заедно със
молитвите на светиите се издигна пред Бога от
ангелската ръка. 5.След това ангелът взе кадилницата,
напълни я с огън от олтара и я хвърли на земята.
Настанаха гръмове, силен шум, светкавици и
земетресение. 6.Седемте ангела, които имаха седем
тръби се приготвиха да затръбят. 7.Когато затръби
първият ангел градушка и огън смесени с кръв бяха
хвърлени на земята. Една трета от земята беше
изгорена, една трета от дърветата, също и цялата зелена
трева. 8.Когато затръби вторият ангел, нещо като
огромна огнена планина беше хвърлена в морето. Една
трета от морето се превърна в кръв, 9.една трета от
съществата живеещи в морето измряха и една трета от
корабите бяха унищожени. 10.Когато затръби третият
ангел, огромна звезда падна от небето. Тя гореше като

факел, и падна върху една трета от реките и изворите. 11.Името на звездата беше Пелин(бедствие, гибел) и една трета от водите стана горчива. Много хора измряха от отровната вода. 12.Когато затръби четвъртия ангел, една трета от слънцето, една трета от луната и звездите бяха поразени, така че една трета от тях изгубиха светлината си. И нямаше светлина нито през третата част на деня, нито през третата част на нощта. 13.И видях един орел да лети всред небето и го чух да казва със силен глас: „ Горко, горко, горко на всички земни жители! Останалите три ангела ще затръбят с тръбите си.”

9 1.Когато затръби петият ангел, видях звезда паднала от небето. На нея и беше даден ключът от бездънната пропаст (ад, бездна). 2.Тя отвори бездънната пропаст и дим се издигна от пропастта, като дим от голяма пещ. Слънцето и въздуха потъмняха поради дима. 3.От дима излязоха скакалци и покриха земята. Даде им се същата сила, която скорпионите имат. 4.Заповяда им се да не повреждат никоя трева, зелено растение или дърво по земята, а само хората, които нямат Божия печат на челата си. 5.Не им беше позволено да ги убиват, а само

да ги измъчват пет месеца с болка като от жилото на скорпион. 6.През ония дни хората ще предпочетат смъртта пред страданието, ще търсят начини да се самоубиват, но няма да могат, защото смъртта ще побегне от тях. 7.Скакалците изглеждаха като коне готови за война. Имаха златни корони, човешки лица, 8.коси като на жена, зъби като на лъв, 9.и железни нагръдници. Шумът от крилата им беше като шум от колесници с много коне връхлитащи в битка. 10.Опашките им имаха жила като на скорпионите. И с тези жила им беше заповядано да измъчват хората за пет месеца. 11.Те си имаха цар, Ангелът на бездната. Неговото име на еврейски е Авадон, а на гръцки Аполион (Унищожител). 12.Първата беда мина, но две по-страшни идват след това. 13.Когато затръби шестия ангел, чух глас от четирите рога на златния олтар, който стоеше пред Бога. 14.Гласът каза на шестият ангел, който имаше тръба: „ Пусни четирите ангела, които са вързани до великата река Ефрат.” 15.Четирите ангела бяха приготвени за този ден и месец и година. Сега те бяха освободени за да убият едан трета от човечеството. 16.Броят на воюващите конници беше двеста милиона, аз чух числото им. 17.Във видението, което имах,

конете и техните ездачи изглеждаха така: Ездачите имаха нагръдници, които бяха огнено червени, светло сини и жълти. Конете имаха глави като на лъвове, и огън, дим и сяра излизаха от устите им. 18.Една трета от човечеството беше избито от огъня, дима и сярата, които излизаха от устата на конете. 19.Силата на конете е в устата и опашките им, понеже опашките им имаха глави като на змии, с които наранняваха хората. 20.Останалите хора, които не бяха избити от тия ужасни беди не се отвърнаха от идолите, които си бяха направили и не спряха да се покланят на демони. Те продължиха да се покланят на идоли направени от, злато сребро, бронз, камък и дърво. Нито един от тези идоли не може да вижда, чува или ходи. 21.Никой не престана да убива, да практикува магьосничество, да върши сексуални грехове и да краде.

10 1.И видях друг мощен ангел да слиза от небето. Той беше облечен в облак и на главата му имаше дъга. Лицето му сияеше като слънцето, и краката му бяха като огнени стълбове. 2.В ръката си държеше малък разгънат свитък. Той положи десния крак в морето, а левия на земята. 3.Тогава извика със силен глас, който

звучеше като рикаещ лъв. И когато той извика, седемте гръмове проговориха със своите гласове. 4.След като седемте гръмове проговориха, аз щях да напиша казаното от тях, но чух глас от небето, който ми каза: „Запечатай казаното от седемте гръма и не го написвай.” 5.Ангелът, който видях да стои на морето и на земята издигна десницата си към небето. 6.Той се закле в живеещия до века, който създаде, небето, земята, морето и всички живи същества. Ангелът каза: „Вече няма да има забавяне.” 7.В дните, когато седмия ангел е готов да затръби с тръбата си, тайната на Бога и всичките планове, които Той е разкрил на слугите Си пророците, ще бъдат изпълнени. 8.Гласът, който чух от небето ми проговори отново казвайки: „Вземи отворения свитък от ангела, който стои на морето и на земята.” 9.Аз отидох при ангела и го помолих да ми даде малкия свитък. Той ми каза: „Вземи го и го изяж. В корема ти ще бъде горчив, но в устата ти ще бъде сладък като мед.” 10.Взех свитъка от ръката на ангела и го изядох. Тя беше сладка като мед в устата ми, но когато я изядох, стана горчива в корема ми. 11.Тогава ми се каза: „Трябва пак да пророкуваш каквото Бог е разкрил пред много хора, народи, езици и царе.”

11 1.След това ми се даде тръстика, като тояга и ми се
каза: “Стани и измери Божия храм и олтара и всеки,
който се покланя там. 2.Но външния двор недей да
измерваш. Той е даден на хората, които не познават
Бога, и те ще тъпчат святия град четирдесет и два
месеца. 3.Ще дам на двамата си свидетели, които са
облечени във вретище да пророкуват хиляда двеста и
шестедест дена.” 4.Двамата свидетели са двете маслини
и двата светилника, които стоят в присъствието на
Господаря на земята. 5.И ако някой иска да ги нарани,
огън излиза от устата им и изгаря враговете им. И ако
някой иска да ги нарани, той трябва да бъде убит по
същия начин. 6.Тези свидетели имат властта да
заключват небето, за да не вали дъжд докато
пророкуват. Имат и властта да превръщат водата в кръв
и да поразяват земята със всички напасти толкова често,
колкото те искат. 7.След като двамата свидетели
свършат да проповядват Божието послание, звярът,
който живее в дълбоката бездна ще воюва против тях и
ще ги убие. 8.Техните мъртви тела ще лежат на улиците
на великия град наречен духовно Содом и Египет, същия
град в който нашия Господ беше разпнат. 9.За три дена

и половина мнозина измежду хората, племената, езиците и народите ще гледат телата на свидетелите и няма да разрешат на никого да ги погребе. 10.Земните жители ще се радват на смъртта на свидетелите. Те ще празнуват и ще си правят подаръци, защото тия два пророка бяха измъчвали жителите на земята. 11.Но след трите дни и половина жизнено дихание от Бога влезе в двамата свидетели и те се изправиха на нозете си. Голям страх обзе ония, които ги гледаха. 12.Те чуха силен глас от небето да им казва: „ Възлезте тука.” Те възлязоха на небето в облак и враговете им ги гледаха. 13.В същия момент стана силно земетресение, което разруши една десета от града. Седем хиляди човека бяха убити, а останалите бяха ужасени и прославиха небесния Бог. 14.Втората беда премина, но третата идва скоро. 15.Когато затръби седмият ангел, силни гласове се чуха на небето. Те казваха: „ Царството на този свят стана царство на нашия Господ и Неговия Христос! И Той ще царува до века.” 16.Тогава двадесет и четирите презвитера(старейшини), които седяха на тронове в Божието присъствие, паднаха на лицата си и се поклониха на Бога казвайки: 17„ Благодарим Ти Господи Боже Всемогъщ, Който си и Който си бил. Ти

използва великата Си сила и царуваш. 18.Разгневените нации опитаха от Твоя гняв. Дойде времето да съдиш мъртвите, да възнаградиш Своите слуги, всички пророци, светии и ония, които се боят от името Ти, без значение дали са малки или големи, и да унищожиш ония, които унищожиха света.” 19.Божият храм в небето беше отворен и ковчега на Неговото обещание се виждаше в храма. Появиха се светкавици, шум, гръмове, земетресение и тежък град.

12 1.И голямо знамение се появи на небето: жена цялата облечена в слънчева светлина, с луната стояща под нозете и, на главата и корона от дванадесет звезди. 2.Тя щеше да ражда, и викаше поради големите болки. 3.И яви се друго знамение на небето: огромен огнено червен дракон(змей) със седем глави, десет рога и на главите седем корони. 4.С опашката си той издърпа една трета от небесните звезди и ги хвърли на земята. След това драконът(змея) застана пред жената, която щеше да роди за да може да погълне детето и щом се роди. 5.Тя роди момче, което ще управлява народите с желязна тояга. Момчето беше отнесено надалеч, и заведено при Бога и Неговия трон. 6.Жената избяга в

пустинята на безопасно място приготвено от Бога. Там щяха да се грижат за нея хиляда двеста и шестдесет дни. 7.Настана война на небето. Михаил и неговите ангели воюваха срещу дракона(змея) и неговите ангели. 8.Но дракона(змея)изгуби битката. Той и неговите ангели бяха изгонени от небето. 9.Огромния дракон беше свален, тази старовременна змия наречена дявол и сатана, измамника на целия свят, беше свален на земята. И ангелите му бяха изхвърлени заедно с него. 10.Тогава чух силен глас на небето казвайки: „ Спасението, силата, Божието царство, и властта на Христос са установени! Обвинителят на братята и сестрите, който ги обвиняваше ден и нощ пред Бога е изхвърлен. 11.Те го победиха чрез кръвта на Агнето и с думите на своето свидетелство, защото не бяха влюбени в себе си, а бяха готови да умрат за Христос. 12.Затова радвайте се небеса и всички, които живеете там, но горко на земята и морето, защото дяволът беше изхвърлен на земята. Той знае, че времето му е малко и е много разгневен.” 13.Когато драконът(змея) видя, че е изхвърлен на земята, той преследваше жената, която беше родила момчето. 14.Но на жената и бяха дадени две крила като тези на голям орел, за да отлети надалеч от дракона(на

гръцки-змията), на мястото и в пустинята, където ще се погрижат за нея за време, времена, половин време. 15.Драконът(на гръцки-змията) избълва от устата си вода като река, за да отнесе жената. 16.Но земята и помогна, и погълна водата дошла от драконовата уста. 17.Драконът се разяри против жената. Той отиде да воюва срещу другите и деца, ония, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството на Исус.

13 1.Драконът стоеше на пясъка, край морето. И видях звяр да излиза от морето. Той имаше десет рога, седем глави и корона на всеки рог. На всяка глава имаше изписано богохулно име. 2.Звярът, който видях приличаше на леопард. Краката му бяха като крака на мечка, устата му като уста на лъв. Драконът даде на звяра силата си, трона си и голяма власт. 3.Една от главите на звяра изглеждаше като че ли има смъртоносна рана, но тя беше изцелена. Всички хора по света бяха удивени и последваха звяра. 4.Те се поклониха на дракона, който беше дал власт на звяра. Поклониха се и на него казвайки: „ Кой е като звяра и кой може да воюва против него?” 5.На звяра му се даде да говори горделиво и да претендира, че е Бог. И

позволи му се да управлява за четирдесет и два месеца. 6.Той отвори устата си и похули Бога, Неговото име, обиталището Му също и ония, които живеят на небето с Бога. 7.Позволи му се да воюва против Божиите хора и да ги победи. Също му се даде и власт над всяко племе, нация език и раса. 8.Всеки живеещ на земята ще му се поклони, всеки, чието име не е било записано преди сътворението в книгата на Агнето, което беше заклано. 9.Който има уши нека слуша. 10.Ако някой води затворник, и той трябва да отиде в затвора. Ако някой е убивал с сабя, и той трябва да бъде убит от сабя. Това означава, че Божиите хора трябва да се научат да търпят и да бъдат верни. 11.И видях друг звяр да излиза от земята. Той имаше два рога като на агне, но говореше като дракон. 12.Вторият звяр използваше всичката власт на първия звяр в негово присъствие. С цялата тази власт той накара земните жители да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана беше изцелена. 13.Вторият звяр вършеше велики знамения, и докато хората гледаха, той дори направи огън да слезе от небето. 14.Той мамеше живеещите на земята със знаменията, които му бяха позволени да върши пред първия звяр. Говореше им, че трябва да направят статуя

на звяра, който беше ранен от сабя и оздравя. 15.На втория звяр му се позволи да даде дишане на статуята на първия звяр. Така статуята на първия звяр можеше да говори и той осъди на смърт всеки, който не му се покланя. 16.Вторият звяр принуди всички хора, висшестоящи и нисшестоящи, богати и бедни, свободни и роби да си поставят печат на дясната ръка или на челото. 17.Той направи това, за да не може никой да купува или продава, освен ако няма печата, който е името на звяра или номера на името му. 18.Нужна е мъдрост за да разбереш номера на звяра! Но ако си достатъчно разумен, можеш да го пресметнеш, защото това е човешко число. Числото е шестотин шестдесет и шест.

14 1.Видях Агнето стоящо на хълма Сион и с Него бяха сто четирдесет и четири хиляди, на чиито чела бяха изписани Неговото име и името на Неговия Отец. 2.Тогава чух звук от небето, който беше като звук на бучащи води, като звук от силен гръм или като музика от арфи. 3.И нова песен се пееше пред Божия престол, пред четирите живи същества и презвитерите. Никой не можеше да научи песента освен ония сто четирдесет и

четири хиляди, които са били изкупени от земята. 4.Всички те са девственици и следват Агнето където и да отива. Те са били изкупени измежду хората като първи плодове на Бога и Агнето. 5.Те никога не са изговаряли лъжа и са непорочни. 6.И видях друг ангел летящ всред небето и имаше вечното евангелие, за да го разгласява на хората от всяка нация, племе, език и раса. 7.Ангелът каза със силен глас: „Бойте се от Бога и Го прославете, защото дойде времето, когато Той ще съди. Поклонете се пред Онзи, който създаде небето и земята, морето и водните извори.” 8.И втори ангел, го следваше и казваше: „Падна великия Вавилон, който опияни всички нации с виното на своя разврат.” 9.Трети ангел ги следваше и каза със силен глас: „Който се поклони на звяра или на неговата статуя и приеме белега му на челото или на ръката си, 10.ще пие от виното на Божия гняв, което е излято чисто, без примеси в чашата на гнева Му. И ще бъде измъчван с огън и горяща сяра в присъствието на святите ангели и Агнето. 11.А димът от тяхното мъчение ще се издига до века. И няма да има отдих нито денем, нито нощем за ония, които се покланят на звяра и неговата статуя, също и за ония, които приемат белега с неговото име. 12.Тук е

необходимо търпението на светиите, които пазят Божиите заповеди и вярата си в Исус. 13.Чух глас от небето да казва: „Напиши: отсега нататък, благословени са оня, които умрат с вяра в Господа.” „Да!” казва Духът. „Нека си починат от тежката си работа. Нищо от това, което са извършили не е изгубено и Бог ще ги благослови за делата им.” 14.Погледнах и видях бял облак, и на него седеше един, който приличаше на Човешкия Син. Той имаше златна корона на главата Си, а в ръката си държеше златен сърп. 15.И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на Онзи, Който седеша на облака: „Замахни със сърпа Си и събери жътвата, защото е дошло времето да жънеш, понеже земната жътва е презряла.” 16.Оня, Който седеше на облака замахна със сърпа Си по земята и земята беше пожъната. 17.Друг ангел излезе от храма, който е на небето. Той също носеше остър сърп. 18.Още и друг ангел, който имаше власт над огъня излезе от олтара. Той извика със силен глас на ангела с острия сърп: „Замахни със сърпа си и събери гроздовете от земното лозе, защото са узрели.” 19.Ангелът замахна със сърпа си и събра гроздето от земното лозе и го хвърли в пресата на Божия гняв. 20.Гроздето беше смачкано в

пресата извън града, и кръв потече от нея, която стигаше до юздите на конете на площ от около триста километра.

15 1.След това видях друго знамение, голямо и чудно. Имаше седем ангела, които носеха последните седем язви(напасти). Те са последния израз на Божия гняв. 2.И видях нещо, което приличаше на стъклено море размесено с огън. Ония, които бяха победили звяра, неговата статуя и числото на неговото име стояха до стъкленото море, държейки Божии арфи. 3.Те пееха песента, на Божия слуга Мойсей и Агнето казвайки: „Велики и чудесни са делата, които извърши Господи Боже Всемогъщи. Праведни и истинни са пътищта ти Царю на светиите. 4.Господи, кой няма да се бои от името Ти и да Го прослави? Само Ти Си свят и всички народи ще дойдат да Ти се поклонят, защото Си показал, че твоите съдби са справедливи.” 5.След това видях, че на небето храма на скинията(шатъра) на свидетелството беше отворен. 6.И седемте ангела, които държаха седемте язви (напасти) излязоха от храма, облечени в дрехи от чисто бял лен и препасани с колани от чисто злато.7.И едно от четирите живи същества даде на

седемте ангела, седем златни чаши с гнева на Бога, Който живее до века. 8.Храмът се изпълни с дим от Божията слава и сила. И никой не можеше да влезе в него докато седемте ангела не свършат с изливането на седемте язви (напасти).

16 1.От храма чух силен глас да казва на седемте ангела: „Излейте на земята седемте чаши на Божия гняв.” 2.Първият ангел изля чашата си на земята. Болезнени и зловонни рани се появиха на хората, които носеха белега на звяра и се покланяха на неговия образ. 3.Вторият ангел изля чашата си в морето. То се превърна в кръв като на мъртвец и всяко живо същество в морето умря. 4.Третият ангел изля чашата си върху реките и изворите и те се превърнаха в кръв. 5.Тогава чух ангела, който има власт над водите да казва: „Праведен Си Господи, Който си, Който Си бил и Който ще бъдеш, понеже така си отсъдил. 6.Те проляха кръвта на светиите и на пророците Ти, затова и Ти заслужено им даваш да пият кръв.” 7.След това чух друг от олтара да казва: „Да Господи Боже Всемогъщи, истинни и справедливи са съдбите Ти.” 8.Четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето и даде му се сила

да изгаря хората със огън. 9.Всички бяха изгорени от голямата жега и похулиха името на Бога, Който имаше власт над тия язви(напасти). Никой не се обърна към Бога и да Го прослави. 10.Петият ангел изля чашата си върху трона на звяра. Веднага царството му потъмня и хората хапеха езиците си от болка. 11.И поради раните си, те похулиха небесния Бог и продължаваха да вършат делата си. 12.Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат. Водата и пресъхна за да направи път за царете от изтока. 13.Видях три зли духа да излизат от устата на дракона, звяра и лъжепророка. 14.Тия зли духове имат силата да правят чудеса. Те отиват при царете на земята и ги събират за войната във великия и страшен ден на всемогъщия Бог. 15.„Ето идвам като крадец. Благословен е оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол и да не гледат срамотата му.” 16.Злите духове събраха царете на мястото, което на еврейски се нарича Армагедон. 17.Седмият ангел изля чашата си върху въздуха. Силен глас дойде от трона в храма и каза: „Сбъдна се!” 18.Имаше светкавици, шумове, гръмове и толкова силно земтресение, каквото не е имало откакто човечеството съществува на земята. 19.Великият град се раздели на

три части и градовете на другите народи паднаха. И Бог си спомни за великия Вавилон и му даде да пие от чашата с виното на Неговия гняв. 20.Всеки остров побягна и планините изчезнаха. 21.Едър град тежащ около четирдесет килограма падаше от небето върху хората. Те похулиха Бога поради язвата(напастта) от града, защото тя беше необичайно голяма и страшна.

17 1.Един от седемте ангела, които държаха седемте чаши дойде и ми каза: „Ела и ще ти покажа как Бог ще накаже тази безсрамна проститутка, която стои върху много води. 2.Всички царе на земята спяха с нея и безсрамните и пътища бяха като вино,от което се опиваха всички земни жители.” 3.В духа той ме заведе в пустинята, където видях жена седяща на червен звяр. Звярът беше покрит с богохулни имена и имаше седем глави и десет рога. 4.Жената беше облечена в лилаво и червено и носеше бижута от злато, скъпоценни камъни и перли. В ръката си държеше златна чаша пълна с мръсотии от нейния разврат. 5.На челото и беше изписано загадъчно име: „Великия Вавилон, майка на всички проститутки и мерзости на земята.” 6.Видях, че тя беше пияна от кръвта на Божиите хора, които дадоха

живота си за Исус. Аз бях много учуден, когато я видях. 7.Ангелът ме попита: „Защо се чудиш? Ще ти обясня тайната на жената и на звяра със седемте глави и десетте рога, който я носи. 8.Звярът, който видя е тоя, който беше, но не за дълго. Той ще излезе от дълбоката бездна, но само за да бъде унищожен. Всеки на земята, чието име не е написано в книгата на живота от създанието на света, ще бъде учуден, когато видят звяра, защото той беше, но не за дълго и ще дойде пак. 9.В тази ситуация е необходимо мъдрост. Седемте глави са седем хълма на които жената седи. 10.Те са също и седем царе. Пет от тях паднаха, един управлява сега, а другия още не е дошъл. Но когато дойде той ще управлява за малко. 11.Звярът, който беше, но не за дълго е осмият цар. Той е един от седмината царе, който ще се върне като осми цар, но само за да бъде унищожен. 12.Десетте рога са десет царе, които още не са дошли на власт. Те ще управляват със звяра за кратко време. 13.Всички те са единомислени и ще дадат властта си на звяра. 14.Тия царе ще воюват против Агнето, но Агнето ще ги победи, защото Той е Господ на господарите и Цар на царете и Неговите последователи са избрани, призвани и верни.” 15.Ангелът още ми каза:

„Водите, които видя, на които проститутката седи са хора от всички раси и езици. 16.Десетте рога и звяра ще намразят проститутката и ще съблекат дрехите и, и ще я оставят гола. След това ще изядат месата и, и ще хвърлят останките от тялото и в огън. 17.Бог е Тоя, Който накара царете да мислят единодушно и да решат да предадат властта си на звяра. И те ще направят това докато се изпълнят Божиите думи. 18.Жената, която видя е великия град, който управлява всички земни царе.”

18 1.След това видях друг ангел да идва от небето. Той имаше голяма власт и земята се освети от славата му. 2.Ангелът извика: „Падна великия Вавилон и стана жилище на демоните, свърталище на всякакъв зъл дух, нечиста птица, и нечисто и омразно животно. 3.Вавилонското вино на зло и разврат опияни всички народи. Всеки цар на земята спа с нея и голямото и изобилие направи всеки земен търговец богат.” 4.След това чух друг глас от небето да вика: „Излезте от Вавилон мои хора, за да не съучаствате в греховете и,и да не споделяте наказанието и. 5.Греховете и стигнаха чак до небето и Бог си спомни злото, което е

извършила. 6.Въздайте и според както и тя е въздала. Накарайте я да плати двойно според делата и. Дайте и да пие двойно от питието, което е давала на другите. 7.Тя дари себе си със слава и разкош. Въздайте и страдание и болка, защото тя казва в сърцето си: „Аз съм царицата! Никога няма да бъда вдовица, нито ще видя печал.” 8.Поради това в един ден ще дойдат язвите(напастите) на смърт, бедност и глад. Тя ще бъде изгорена с огън, защото могъщ е Господ Бог, Който я съди. 9.Всички царе, които са спали с нея и са живели в нейния разкош ще плачат и скърбят за нея, когато видят дима от изгарянето и. 10.Ужасени от мъките и, те ще стоят надалеч и ще казват: „Жалко за великия и могъщ град! Жалко за Вавилон, понеже в един час дойде осъждението и.” 11.Земните търговци ще плачат и ще скърбят за нея, защото вече никой не купува стоките им. 12.Стоки от злато, сребро, скъпоценни камъни, перли, фин лен, пурпурни дрехи, коприна, червени дрехи, всякакво ароматно дърво и изделия направени от слонова кост, скъпоценно дърво, бронз, желязо или мрамор. 13.Също и канела, подправки, тамян, парфюми, ливан, вино, зехтин, брашно, пшеница, говеда, овце, коне, колесници, роби и човешки животи. 14.Плодовете

за които копнееше изчезнаха. Целият разкош и слава ще бъдат изгубени завинаги и никой няма да може да ги намери отново. 15.Ужасени от нейното осъждение, търговците, които забогатяха от нея, ще застанат надалеч. Те ще плачат и скърбят казвайки: 16.„Жалко за великия град Вавилон! Тя се обличаше във фин лен и носеше пурпурна и червена дреха, бижута направени от злато скъпоценни камъни и перли. 17.И в един час богатството и изчезна!” Всеки капитан на кораб, моряк и пътник заедно със всички, които се препитаваха от морето стояха отдалеч. 18.И когато видяха дима от огъня и, те извикаха: „Никога не е имало град като този!” 19.Тогава заплакаха силно и в скръбта си посипваха главите си с пръст, като казваха: „Жалко за великия град Вавилон! Всеки, който имаше кораб забогатя от нейните богатства, но в един час градът беше разрушен.” 20.Веселете се за него вие светии, апостоли и пророци. Бог и отмъсти за вас.” 21.Един силен ангел взе един голям камък хвърли го в морето и каза: „Ето как ще падне великия град Вавилон и никога няма бъде издигнат отново. 22.Музика от арфи, флейти, тромпети и гласове на певци няма да се чуват в него и никакви занятчии, майстори и художници няма да се

намерят, също и звук от воденичен камък няма да се чуе отново. 23.Светлина от светило никога няма да свети отново, гласове на булка и младоженец няма да се чуят. Търговците на града бяха най- важните хора на земята, понеже всички нации бяха измамени от неговите чародейства. 24.И по улиците на Вавилон се намери кръв от светии, пророци и от всички убити на земята."

19 1.След това чух силен глас от голямо множество на небето да казва: „Алелуя! Спасението славата и силата принадлежат на Бога. 2.Неговото правосъдие е истинско и справедливо. Той осъди голямата проститутка, която поквари земята с нейната похот, и и отмъсти за кръвта на Своите служители. 3.И втори път казаха: „Алелуя!" Димът от изгарянето и се издига до небето до века." 4.Двадесет и четирите презвитера(старейшини) и четирите живи същества паднаха на колене пред Божия трон и Му се поклониха казвайки: „Амин! Алилуя!" 5.И глас излезе от трона, който каза: „Хвалете Бога всички, които се боите от него и Му служите, и малки и големи." 6.После чух глас от голяма тълпа, който звучеше като бучащи води и силни гърмежи. Те казваха: „Алелуя! Господ нашия Бог, Всемогъщият царува.

7.Нека се възрадваме, и да Му отдадем слава, защото дойде време за сватбата на Агнето и Неговата жена се е приготвила. 8.На нея и се даде сватбена дреха от чист и блестящ лен. Този лен представлява праведните дела на светиите.” 9.И един ангел ми каза: „Напиши: Благословени са тия, които са поканени на сватбената вечеря на Агнето.” Каза ми също: „Тия думи, които Бог каза са истинни.” 10.Аз коленичих пред нозете на ангела и започнах да му се покланям. Но ангела каза: „Недей! Аз съм твой съслужител както и на хриситяните, които държат свидетелството на Исус. Поклони се на Бога. Всеки, който свидетелства за Исус, прави това чрез силата на Духа.” 11.След това погледнах и видях небето отворено и там имаше бял кон и ездача му се казваше Верен и Истинен. С честност и справедливост Той съдеше и воюваше. 12.Очите Му бяха като огнени пламъци, и носеше много корони. Името Му беше написано на Него, но само Той знаеше какво е то. 13.Ездачът носеше дреха покрита с кръв и името Му беше Божието Слово.” 14.Небесните войски облечени в чисто бял лен, Го следваха на бели коне. 15.От устата Му излизаше остър меч, за да порази нациите. Той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче винената преса

на гнева на Всемогъщия Бог. 16.На дрехата и на бедрото му е написано: „Цар на царете, Господар на господарите.” 17.И видях един ангел, стоящ на слънцето викайки със силен глас на всички птици, които летят на небето: „Елате и се присъединете към великата Божия вечеря! 18.Можете да ядете месата на царе, генерали, управници, месата на коне и техните ездачи, месата на свободни хора и на роби, на важни или незначителни хора.” 19.Видях звяра и земните царе и техните войски да се събират да воюват против яздещия на белия кон и неговата армия. 20.Звярът и лъжепророкът, бяха хванати. Това е същият лъжепророк, който вършеше чудеса за звяра и измами всички, които бяха приели белега на звяра и се покланяха на неговата статуя. Звярът и лъжепророка бяха хвърлени живи в огненото езеро. 21.А останалите от тяхната армия бяха убити от меча, който излизаше от устата на ездача на коня. Тогава птиците се наситиха от месата на убитите.

20 1.Видях един ангел да слиза от небето, носещ ключа от дълбоката бездна и голяма верига. 2.Той улови дракона, тази стара змия, която е дявол и сатана и го върза за хиляда години. 3. След това го хвърли в

бездната, заключи я и запечата над него, за да не може дракона да мами народите докато не минат хиляда години. След това той ще бъде пуснат за малко. 4.И видях тронове, и на ония, които седяха на тях бе дадено да съдят. Също видях душите на хората, които бяха обезглавени поради свидетелството си за Исус и поради Божието слово. Те бяха ония същите, които не се поклониха на звяра и на неговата статуя, и отказаха да приемат белега му на ръката или на челото. Те живееха и управляваха с Христос хиляда години. 5.Останалите мъртви не оживяха докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. 6.Благословен и свят е оня, който участва в първото възкресение. Втората смърт няма да има власт над тях. Те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще управляват с Него хиляда години. 7.И когато свършат хилядата години, сатана ще бъде пуснат от затвора си. 8.Той ще излезе да мами народите от четирите краища на земята, Гог и Магог и ще ги събере за война. И броя им ще бъде като на морския пясък. 9.Видях, че се разпростират по ширината на земята и обградиха стана на Божиите хора и обичния град. Но огън падна от небето и погълна цялата армия. 10.Дяволът, който ги мамеше, беше

хвърлен в огненото езеро, където бяха хвърлени звяра и лъжепророка. Там те ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове. 11.Видях голям бял трон и седящият на него. Земята и небето побягнаха от Него, но нямаше къде да отидат. 12.Видях също всички мъртви застанали пред трона. Всеки всеки един от тях беше там без значение какви са били преди. Едни книги бяха отворени също и книгата на живота. Мъртвите бяха съдени според написаното в книгите и според начина им на живот. 13.Морето изхвърли своите мъртъвци, смъртта и ада предадоха мъртвите си. Всеки мъж и жена беше съден според начина си на живот. 14.Тогава смъртта и ада бяха хвърлени в огненото езеро. Огненото езеро е втората смърт. 15.Всеки, чието име не беше записано в книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро.

21 1.Видях ново небе и нова земя, защото първото небе и първата земя изчезнаха и море нямаше вече. 2.Тогава видях новия Ерусалим да слиза из небето, от Бога приготвен като булка украсена за мъжа си. 3.Чух силен глас от трона да казва: „Бог живее с хората! Той ще направи дома си с тях и те ще бъдат Негови хора. Самият Бог ще бъде с тях и ще бъде техен Бог. 4.Той

ще обърше всички сълзи от очите им, и няма да има повече смърт, страдание, плач или болка. Тези неща от миналото си отидоха завинаги. 5.И седящият на трона каза: „Аз подновявам всичко. Напиши каквото казах, защото думите Ми са верни и истинни.” 6.Той ми каза: „ Сбъдна се! Аз съм Алфа и Омега, началото и края. Ще дам даром вода от извора на живота, на всеки, който е жаден. 7.Всеки, който победи ще наследи тия неща. Аз ще бъда техен Бог, а те ще бъдат Мои деца. 8.Но ще ти кажа какво ще се случи със страхливите, неверните, с ония, които са с омърсен ум, с убийците, с развратниците, с чародейците, с идолопоклониците и лъжците. Те ще бъдат хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. 9.Един от ангелите, които държаха седемте чаши пълни с последните седем язви(напасти), дойде при мен и каза: „Ела! Ще ти покажа булката, жената на Агнето.” 10.тогава с помощта на Духа, той ме постави на върха на много висока планина, и ми показа святия град Ерусалим, слизащ от небето от Бога. 11.Божията слава правеше градът светъл. Той беше блестящ и кристално чист, като скъпоценен камък, като яспис. 12.Градът имаше голяма и висока стена с дванадесет порти и на всяка порта по един ангел. А над

портите бяха написани имената на дванадесетте племена на Израел. 13.Три от портите бяха на изток, три на север, три на юг и три на запад. 14.Градската стена имаше дванадесет основни камъка и на всеки един беше написано името на един от дванадесетте апостола на Агнето. 15.Ангелът, който ми говореше имаше за мярка златна тръстика, за да измери града, портите и стените. 16.Градът беше квадратен, с дължина равна на ширината. Когато ангела измери града той беше с дължина около две хиляди двеста и двадесет километра. Дължината, широчината и височината му бяха еднакви. 17.Тогава той измери стената и според човешките мерки тя беше висока сто четирдесет и четири лакти(което е около седемдесет и пет метра). 18.Стената беше направена от яспис, а градът беше направен от чисто злато, подобно на стъкло. 19.Основите на градските стени бяха украсени с всякакви скъпоценни камъни. Първата основа беше яспис, втората сапфир, третата халцедон, четвъртата смарагд, 20.петата оникс, шестата сард, седмата хрисолит, осмата вирил, деветата топаз, десетата хрисопраз, единадесетата яцинт и дванасесетата аметист. 21.Всяка една от дванадесетте порти беше от цяла перла. Улиците бяха направени от

чисто злато, прозрачно като стъкло. 22.Не видях никакъв храм в града, защото Господ Бог Всемогъщия и Агнето са храма. 23.Градът не се нуждаеше от слънце или луна. Славата на Бога го осветяваше и Агнето беше негово светило. 24.Народите ще ходят в тази светлина и там земните царе ще носят своите славни неща. 25.Портите му ще бъдат отворени цял ден и никога няма да се затварят, защото нощ не ще има там. 26.Народите ще носят в него славните си богатства. 27.И нищо нечисто няма да влезе в града, нито оня, който е с омърсен ум и който лъже. Само ония, чиито имена са написани в книгата на живота на Агнето ще влизат в него.

22 1.Ангелът ми показа река с вода на живот, чиста като кристал. Тя извираше от трона на Бога и Агнето, 2.и течеше по средата на главната улица. И от двете страни на реката имаше по едно дърво на живота, което даваше всеки месец по дванадесет вида плодове. Листата на дървото бяха за изцеление на нациите. 3.Нищо проклето няма да има вече, и тронът на Бога и на Агнето ще бъде в града и Неговите слуги ще му се покланят. 4.Те ще гледат лицето Му и Неговото име ще

бъде написано на челата им. 5.Няма да има вече нощ и никой, който живее там не ще се нуждае от светило или от слънчева светлина. Господ Бог ще бъде тяхната светлина и те ще царуват до века. 6.И рече ми: „Тези думи са верни и истинни, и Господ Бог на святите пророци изпрати ангела Си да покаже на Неговите слуги нещата, които трябва скоро да се случат. 7.Ето идвам скоро! Благословен е оня, който пази написаното в тази книга пророчество.” 8.Аз, Йоан, чух и видях тези неща. И след като ги чух и видях аз паднах на колене и се поклоних на ангела, който ми беше показал това. 9.Но той ми каза: „Недей! Аз съм съработник на тебе, братята ти пророците и на ония, които се покоряват на написаното в тази книга. Бог е този на Когото трябва да се покланяш.” 10.Ангелът ми каза: „Недей да държиш пророчеството в тази книга в тайна. Тези неща ще се случат скоро. 11.Нека злите хора извършат най-злите си дела и ония, които са с нечист ум да се оскверният докрай, но нека праведните да поддържат правилната посока, и нека святите да продължават да бъдат святи.” 12.„Ето идвам скоро! И нося награда със Себе си, за да възнаградя всеки според делата му. 13.Аз Съм Алфа и Омега, първият и последният, началото и краят.

14.Благословени са ония, които изпълняват Неговите заповеди, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града. 15.Отвън са кучетата, чародейците, развратниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича да лъже. 16. „Аз Исус изпратих ангела Си да ви засвидетелства това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда.” 17.Духът и невястата казват: „Ела!” Нека всеки, който чуе това каже: „Ела!” Нека, който е жаден да дойде! И който иска нека вземе даром живата вода. 18.Аз предупреждавам всеки, който слуша пророческите думи на тая книга: „Ако някой прибави нещо, Бог ще му прибави язвите (напастите) написани в тая книга. 19.Ако някой отнеме от думите в тая пророческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и светия град, които са описани в тая книга. 20.Оня, Който свидетелства тия неща казва: „Наистина идвам скоро!” Амин! Ела Господи Исусе! 21.Благодатта на Господ Исус Христос да бъде с всички вас. Амин.